## R. No. 223.

அ
தாளே-leaf. 18 × 1¼ inches. Foll. 151. Lines, 6-7 in a page. Tamil a
ஆ Grantha. Slightly injured.

Presented in 1914–15 by M.R.Ry. S. Kṛṣṇamācāriyar of Triplicane.

### (a). திருவாசிரியவியாக்யானம்
### TIRUVĀŚIRIYAVYĀKHYĀNAM.

Foll. 1*a*—24*a*.

Same work as that described under R. No. 177(*a*) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 117(*a*) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

---

### (*b*) பெரியதிருவந்தாதிவியாக்யானம்.
### PERIYATIRUVANTĀDIVYĀKHYĀNAM.

Foll. 25*a*—73*a*

A commentary on the Periyatiruvantādi, a poem by Nammāḻvār in praise of God Viṣṇu. This poem forms part of the Iyaṟpā, for which see under R. No. 26 *ante*.

Complete.

**Beginning:**

ஸ்ரீயஃபதியாய் ஸமஸ்த கல்யாண குணாத்மகனை ஸர்வேச்வரன் நிர்ஹேதுகமாக ஆழ்வாருக்கு "மயர்வற மதி[ன](ந)லமருளித் தன் ஸ்வரூபாதிகளைக்காட்டிக்கொடுக்க, அவை[தனை](யிற்றை) அநுபவிக்கப் பெற்றவர் நித்யவிபூதியிலே நித்யஸூரிகள் நிரந்தராநுபவம் பண்ணி ...ம்கிறபடியையும், அவர்களோடொத்த பிராப்தி தமக்குண்டாயிருக்க அ... [த்தை](யிறனை) யிழந்து லீலாவிபூதியிலே அநுபவ விரோதியான ப்ராகி ஸம்பந்தத்தோடே தாம் இருக்கிறபடியையும் கண்டு விஷண்ணராய் ...ரியவாக ...ஹவவிரோதியான ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை அறுத்துத் தந்த[...]செய்தவர் வேணுமென்று எம்பெருமானை அபேக்ஷித்தார் திருவிருத்தத்தில் (. ...முற்றும் . . . . . . . . .)

பெரிய திருவந்தாதியில் முதற் பாட்டு :—"பகவத்விஷயத்தில் முன்னே ப்ரவணமாய்க் கிடக்கிற திருவுள்ளத்தைக் குறித்து கூட்டிக் கொண்டு, நீயு[ம்](நா)னுங்கூடி, அவ[ந](ன)டி ...ஆயும் பேசி யடிமை செய்வோம் வா" என்கிறார்.

### TIRU...

Foll. 74*a*—87*b*.

Same work as that described under R. No. 117(*c*) *ante*.

Complete.

R. No. 221.

..-leaf. 18 × 1¼ inches. Foll. 81. Lines, 8 in a page. Tamil Grantha. Slightly injured.

Presented in 1914-15 by M.R.Ry. S. Krsnamācāriyar of Triplicane

ருவிருத்தவியாக்யானம்.
RUVIRUTTAVYĀKHYĀNAM.

Same work as that described under R. No. 219 *ante*.

Contains 1 to 75 stanzas with commentary.

(த-பு.)—

இஃது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 219 - ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் 175 பாசுரங்கள் வியாக்யானத்துடனிருக்கின்றன.

---

R. No. 222.

Palm-leaf. 19¼ × 1¼ inches. Foll. 66. Lines, 8-9 in a page. Tamil and Grantha. Much injured.

Presented in 1914 15 by M.R Ry. S. Krsnamācāriyar of Triplicane.

*a*) இராமானுஜநூற்றந்தாதிப்ரதிபதம்.
IRĀMĀNUJANŪṞṞANTĀDIPRATIPADAM.

Foll. 1—42*b*.

Same work as that described under No. 668 of the D.C.S. MSS., ..ol. III.

Complete.

..பு.)—

..நூல் டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 668 - ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

---

..விருத்தவியாக்யானம்.
..UTTAVYĀKHYĀNAM.

..—66*a*.

.. as that described under R. No. 219 *ante*.

.. first 35 stanzas with commentary.

அவனைப் பேசுகையிலே மஹோத்ஸாஹத்தை(த்) தரித்துக்கொண்டு அத்தாலே விகாஸத்தை யுடையையாய்க்கொண்டு, என்னிலும் முற்[ப]பட்டுப் பதறுகிற நெஞ்சே! அழகிய பூவைப்பூவிலே உண்டா[ந](ன) நிறம்போன்ற திருமேனியில் நி[றை]றத்தை யுடையவனுடைய விக்ரஹ குணங்களையும் திவ்யாத்ம குணங்களையும் வாச்யனவனுக்கு(ப்)பண்டில்லாத[னீ](நீ)ர்மையைக் கொடுக்க வ[த்தா](ற்று)ம்படி யீரப்பாட்டை யுடைத்தான மனவ்யாஹாராமில்லாசவாங் மாத்திரத்தாலே ப்ரவர்த்திக்கப்பட்ட அழகிய சந்தர்ப்பங்களையுடைய சொல்லினுள்ளே யடங்கும்படி யனுபவித்துப் பேசுவோம்.

**End:**

எண்பத் தேழாம் பாட்டு :—

லோகத்தார் கார்யம் கிடக்கிட[க்கினீ](நீ) முந்[த]துற முன்னமவன் திருவடிகளை நிரந்தரமாக ஏத்த ஒருப்படென்று திருவுள்ளத்துக்குபதேசித்து நிறைகி[கு](கி)றார்.

இப்போது மின்[ன](னு) மினிச் சி[ற](றி)து நின்றாலு
மெ(ப்)போது மீதேசொல் லென்னெஞ்சே! - எப்போதுங்
கைகழலா நேமியா(ன)ம்மேல் வினைகடிவான்
மொய்கழலே யேத்த முயல்

[ஞ நறி](நானறுகியி)ட்ட அர்த்தத்தைக் கே[ழ்க்](ட்)கவேணுமென்று ஶ்ரத்தை பண்ணுகிற என்னெஞ்சே! ஸர்வகாலத்திலும் நம்பக்கலுண்டா[ந](ன) பாபத்தைப் போக்குகைக்காகக் கைவிட்டு நீங்காத் திருவாழியையுடையனு[ந](ன) ஸர்வேஶ்வரனுடைய அளவிறந்த போக்யதையை யுடைத்தான அழகிய திருவடிகளைப் புகழுகையிலே மிகவுமொருப்பட்டு நடந்து செல்லுகிற இக்காலத்திலும் இன்னமும் இதுக்குமேலே சி[று](றி)துகாலஞ்சென்றாலும் ஸர்வகாலத்திலும்[ஞ](நா)னுனக்குச சொல்லும் வார்த்தை யிதொன்றுமே. இப்படி, "முய[த்தி](ற்றி) சுமந்தெ[ழி](ழு)ந்" தென்று [து](தொ)டங்கி, "மொய்கழலே யேத்தமுய" லென்று தலைக்கட்டுகையாலே விஷய வைலக்ஷண்யானுகுணமாகத் தமக்கு அபிநிவேசங் கரைபுரண்டபடியையருளிச்செய்தாராய்த்து. (அஎ)

(ச-பு.)—

இது மூவருடத்திய காடலாக்கின் 26 - ஆம் நம்பரில் வந்துள்ள "பெரிய திருவந்தாதி" என்னும் பிரபந்தத்தின் விரிவுரை. இவ்வுரை பெரியவாச்சான் பிள்ளை வியாக்யானத்தின் வேறாயது. இவ்வியாக்கியானஞ் செய்தவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இவ்வுரை நூல் முற்றும் உள்ளது.

---

## (c) திருவெழுகூற்றிருக்கைவியாக்யாணம்.
## TIRUVELUKŪṞṞIRUKKAIVYĀKHYĀNAM

Foll. 74*a*—87*b*.

Same work as that described under R. No. 117(*c*) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 117(c) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

---

## (d) சிறியதிருமடல்வியாக்யானம்.
## SIṞIYATIRUMADALVYĀKHYĀNAM.

Foll. 75a—122a.

Same work as that described under No. 681 of the D.O.T. MSS., Vol. II, where see for the end.

Complete.

**Beginning:**

கீழ் ஞானுபவித்தது ஜ்ஞாநாநுபவமாகையாலே பாஹ்ய ஸம்ச்லேஷாபேக்ஷை பிறந்து அது கிட்டாமையாலே திருக்குடந்தையிலே சரணம் புக்கார் திருவெழுகூற்றிருக்கையிலே; இப்படி, சரணம் புக்க அளவிலும் நினைவுபூரியாமையாலே, [யி](இ)துக்கு ஹேதுவென் என்னில்; எம்பெருமான்தான்

* * * *

காரார்வரையித்யாதி:—"தாய்மார் தோழிமார் எல்லாரு "மித்தணிவு ஆகாதுகாணென்று விலக்காநிற்கச்செய்தே! விலக்காதாளொருத்தியைப் பெறுவதே"! என்று கொண்டாடுவாரைப்போலே, புருஷார்த்தங்கள் சொல்லவேண்டுகையாலே இவை பரிக்ரஹித்த சேதநரைச் சொல்லவேண்டி, அவர்கள் வர்த்திக்கிற பூமியைச் சொல்லப்புக்கு அவ்வழியாலே அதுக்கு அபிமாணி(னி)யான ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியை வர்ணிக்கிறார்.

காரார்வரைக்கொங்கை:—ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி முலைகளைச் சொன்னபடி.

(கு-பு.)—

இது டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 681-ஆம் நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இவ்வுரைநூல் முற்றும் இருக்கிறது.

---

## (e) பெரியதிருமடல்வியாக்யானம்.
## PERIYATIRUMADALVYĀKHYĀNAM.

Foll. 123a—150b.

Same work as that described under R. No. 117(e) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின 117(e) நம்பர் பிரதி போன்றது. இந்தப் பிரதியில் இவ்வுரைநூல் முற்றும் உள்ளது.

இதனபின் வெறறேடொன்றுள்ளது.

## R. No. 226.

Palm-leaf. $17\frac{3}{8} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 55. Lines, 8 in a page. Tamil and Grantha. Fair.

Presented in 1914–15 by M.R.Ry. S. Kṛṣṇamācāriyar, of Triplicane.

அபயப்ரதானஸாரம்.

ABHAYAPRADĀNASĀRAM.

Same work as that described under R. No. 88(*a*) *ante*.

Complete.

The former owner of the MSS. is said to be Sudarśnārya of Kōtādri.

(கு-பு.)—

இந்நூல் முவருடத்திய காட்லாக்கின் 88(*a*) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது. நூலின் முதலில், "கொதாத்ரி ஸுதர்ஸநா யக்ஷேந் வேங்கடேஸ்வரதாஸஸ்ய" என்று எழுதப் பெற்றிருக்கிறது.

---

## R. No. 227.

Palm-leaf. $10\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{8}$ and $14\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{8}$ inches. Foll. 79. Lines, 6–8 in a page. Tamil and Grantha. Fair.

Presented in 1914–15 by M.R.Ry. S. Kṛṣṇamācāriyar of Triplicane.

(*a*) அபயப்ரதானஸாரம்.

ABHAYAPRADĀNASĀRAM.

Foll. 1*a*—70*b*.

Same work as that described above.

Complete.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. நூலின் முதலேயும் இறுதியேயும் இதில் இல்லை.

---

(*b*) இராமாயணவியாக்யானம்.

IRĀMĀYAṆAVYĀKHYĀNAM.

$13\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{8}$ inches. Foll. 71*a*—79*b*. Injured.

Contains the stanzas of the last Sarga of the Yuddhakāṇḍa of the Vālmīki's Rāmāyaṇa dealing with the coronation of Rāma, and gives their Tamil meaning.

## R. No. 224.

Palm-leaf. 15⅞ × 1¼ inches. Foll. 156. Lines, 7 in a page. Tamil and Grantha. Slightly injured.

Presented in 1914–15 by M.R.Ry. S. Kṛṣṇamācāriyar of Triplicane.

திருவிருத்தம்—பெரியவாச்சான்பிள்ளைவியாக்யானம்.

TIRUVIRUTTAM: PERIYAVĀCCĀNPIḶḶAIVYĀKHYĀNAM.

Same work as that described under R. No. 217 *ante*.

Complete.

**Colophon:**

*பிங்களஹு ஆவணிமீ௴ சுஉ திருவிருத்த[ம்] வ்யாக்யானம் எழுதி முற்றிற்று.*

(கு-பு.)—

*இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 217 - ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றதுசாணம் இந்தப்பிரதியில் இவ்வுரை நூல் முற்றும் இருக்கிறது.*

---

## R. No. 225.

Palm-leaf. 16⅞ × 1⅝ inches. Foll. 106. Lines, 8 in a page. Telugu. Injured.

Presented in 1914–15 by M.R.Ry. S. Kṛṣṇamācāriyar of Triplicane.

(*a*) திருவிருத்தம்—பெரியவாச்சான்பிள்ளைவியாக்யானம்.

TIRUVIRUTTAM: PERIYAVĀCCĀNPIḶḶAIVYĀKHYĀNAM.

Foll. 1*a*—90*a*.

Same work as that described above.

Complete.

(கு-பு.)—

*இது முன்பிரதிபோன்றது. இதில் இவ்வுரை முற்றும் இருக்கிறது. ஏடுகள் பல சிதைந்துள்ளன.*

---

(*b*) திருவாசிரியவியாக்யானம்.

TIRUVĀŚIRIYAVYĀKHYĀNAM.

Foll. 90*a*—106*a*.

Same work as that described under R. No. 117(*a*) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

*இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 117(a) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப்பிரதியில் இவ்வுரை நூல் முற்றும் உள்ளது.*

**Beginning:**

ஶிரஸ்யஞ்ஜலிமாதாய கைகேய்யாநந்தவர்த்தந: |
பபாஷே பரதோ ஜ்யேஷ்டம் ராமம் ஸத்யபராக்ரமம் ||

கைகேயிக்கு ஆனந்த வர்த்தகராயிருக்கிற பரதாழ்வான் ஶிரஸிலே அஞ்ஜலியைப் பண்ணி, ஸத்யபராக்ரமராய், கௌஸல்யாநந்த வர்த்தகராய் தமக்கு ஜ்யேஷ்டராயிருக்கிற பெருமாளைப்பார்த்து விண்ணப்பஞ் செய்கிறார்:—

பூஜிதா மாமிகா மாதா தத்தம் ராஜ்யமிதம் மம |
தத்ததாமி புநஸ்துப்யம் யதா த்வமததா மம ||

நம்முடைய தாயாரானவள் பூஜிக்கப்பட்டாள்; ராஜ்யமென்றவே பாலனம் பண்ணப்பட்டது; அந்த ராஜ்யத்தை தேவரீர் அடியேனுக்கு எப்படி ஸாதித்தருளித்தோ அப்படியே ஸமர்ப்பிக்கிறேன், அங்கீகரித்தருள வேணும்.

**End:**

ஶ்ரீராமாயணஶ்ரவணம் பண்ணுகிறவர்கள் குடும்ப தனதான்ய ஸ்திரீ புத்திராதி ஸம்ருத்திகளை யடைவர்கள்.

ஆயுஷ்யமாரோக்யகரம் யஶஸ்யம் ஸௌப்ராத்ருகம் புத்திகரம் ஶுபம் ச | ஶ்ரோதவ்யமேதந்நியமேந ஸத்பிராக்யாநமோஜஸ்கரம்ருத்திகாமை: ||

ஆயுஷ்யாரோக்யாதி[கரம் யஶஸ்யம்] ஸர்வஸம்ருத்திஜநகமான ஶ்ரீராமாயணம் ஶ்ரேயஸ்காமர்களான ஸத்புருஷர்களாலே நித்யமாக படன ஶ்ரவணாதிகள் பண்ணப்படவேணுமென்கிறார்.

*       *       *       *

ஸாம்ராஜ்யமான நிரவதிக கைங்கரிய ஐசுவரிய ஸாம்ராஜ்யமுண்டாகவேணுமென்று மங்களாஶாஸநம் பண்ணுகிறார். . . . . . . . .

கு-பு.)--
இந்தப்பிரதியில் வால்மீகி ராமாயணத்து [ராமபட்டாபிஷேக கட்டத்திலுள்ள சுலோகங்களும் அவற்றின் தமிழுரையும் பூர்த்தியாக இருக்கின்றன. .ரையாசிரியர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை.

---

## R. No. 228.

Palm-leaf. 16¼ × 1⅝ inches. Foll. 68. Lines, 5, 6 in a page. Tamil and Grantha. Injured.

Presented in 1914-15 by M.R.Ry. S. Kṛṣṇamācāriyar of Triplicane.

### (a) அபயப்ரதானஸாரம்.
### ABHYAPRADĀNASĀRAM.

Foll. 1a—54b.

Same work as that described under No. 797 of the D.C.T. MSS., Vol. II.

Complete.

கு-பு.)—

*இது டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 797-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந் ப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.*

b) உபகாரஸங்க்ரஹம்.
UPAKĀRASAṄGRAHAM.

Foll. 55a—68a.

Same work as that described under No. 831 of the D.C.T. MSS., Vol. II.

Complete.

ரு-பு.)—

*இது டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 831-ஆம் நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந் ப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது. இருபக்கங்களிலும் ஏடுகள் முறிந் ள்ளன.*

## R. No. 229.

Palm-leaf. $14\frac{3}{8} \times 1\frac{3}{8}$; $13\frac{3}{4} \times 1\frac{4}{8}$ inches. Foll. 96. Lines, 8–9 in a page. Tamil and Grantha. Slightly injured.

Presented in 1914–15 by M.R.Ry. S. Kṛṣṇamācāriyar of Triplicane.

ருவிருத்தவ்யாக்யானம்.
[I]RUVIRUTTAVYĀKHYĀNAM.

Same work as that described under R. No. 219 *ante*.

Complete.

**Colophon:**

ஸௌரேர்ஜாரசௌர்யசிந்தா ரஸிகா ஸஞ்ஜீவநேந: |
ப்ருத்வீஜ்ஞாபநவ்யாவ்யா ஹாவகத்வப்ரபோதிகா ||
ஸ வாஸ்தேஜோவாஸ ஸாக்ஷாத்பாஷ உச்யதே |
ஸ்ரீப்ரபாயதிகாரம் ஸர்வம் ஜயத்ரஸ்ய பாரஸா ||
ஸ்லோகார்த்தாக்ஷத்வேஷிதஸ்வம் ஸ்தாநம் ஸாதிநோ யோணா: |
ஸ்வேஷ்யா ஜாஸ்த்வேஜஸ்த்வேஷதஸ்ரீ ப்ரக்ஜாயிந: ||
யே காஸாமவகாசம் யேம: [ப்ர](ஸ்ர)ஷ்ட்யவிஷ்டி ச |
பஷ்டஷ்டிவிச ஸ்ருஷ்டி ஜாஸ்வேஷாதஹாரேதே ||

பு.) —

*இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 219-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந் பிரதியில் இவ்வுரை நூல் முற்றும் இருக்கிறது.*

## R. No. 230.

Palm-leaf. $16\frac{7}{8} \times 1\frac{1}{8}$ inches. Foll. 192. Lines, 5–8 in a page. Tamil and Grantha. Fair.

Presented in 1914–15 by M.R.Ry. S. Kṛṣṇamācāriyar of Triplicane.

## (a) திருவிருத்தவ்யாக்யானம்.
## TIRUVIRUTTAVYĀKHYĀNAM.

Foll. 1*a*—67*b*.

Same work as that described under R. No. 219 *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 219-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இவ்வுரை நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

இதன் பின்னர் வெற்றேடொன்றுள்ளது.

---

## (b) திருவிருத்தவியாக்யான அரும்பதம்.
## TIRUVIRUTTAVYĀKHYĀNAARUMPADAM.

15½ × 1¼ inches. Foll. 69*a*—137*b*.

A gloss by Appu on Periyavāccān Pil̤l̤ai's commenatry on the Tiruviruttam.

Complete.

**Beginning:**

திருவிருத்தத்துக்குப் பெரிய அரும்பதம் முடும்பை ஸ்ரீநிவாஸாசார்குமாரன் அனந்தாசாரியது.

* * * *

ப்ரவேஶ :—பரமகாருணிகனை ஸர்வேஶ்வரன், ஒருவனுக்கு அநேகபுத்திரர்கள் உண்டானால் அ[தி](வர்களி)லே சிலர் ஸம்பந்நராய் ஸுகோத்தரராய் ஜீவியாநிற்க, சிலர் தேசாந்தரகதராய்த் தரித்திரராய் க்லேசப்படுமாப்போலே, "ஊஹஸ-ந்தாஃ ஷுதஷுவெ- ஹாந்தாநஃ வாஜோகூநஃ" என்கிறபடியே ஸம்பந்தம் அவிசிஷ்டமாயிருக்கச்செய்தே, நித்யரும் முக்தருந் தன்னை அநுபவித்து நிரதிசயானந்தயுக்தராய் வாழாநிற்க, ஸம்ஸாரிகள் "சுநாதிமாயயா ஸு-ஷ்தைஃ" என்கிறபடியே பகவந்மாயாதிரோஹித ஸ்வப்ரகாசராய், சப்தாதி விஷயப்ரவணராய், பகவத் விமுகராய் அனர்த்தப்படுகிற படியைக் கண்டு, இவர்களையும் நல்வழியிலே போக்கவேணுமென்று ( . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . ) அருளிச்செய்கிறார். இந் நின்ற நீர்மை யித்யாதி

முதற்பாட்டு. அந்யதா ஜ்ஞானமாவது - அநாத்மா வாயிருக்கிற தேஹத்திலே ஆத்ம புத்தியைப் பண்ணுகை. இது, ஸ்வரூபா ந்யதா பாவம்; (அன்றிக்கே, அஸ்வதந்த்ரமாயிருக்கிற ஆத்மாவிலே ஸ்வதந்த்ரபுத்தியைப் பண்ணுகை.) இது, ஸ்வபாவாந்யதா பாவம்ஜதிஃ இந்த அர்த்தமுங் கண்டுகொள்வது. 'கஷெ ஷுதி யா' என்றத்தைப்பற்ற, அருளிச்செய்கிறார்; ( . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . )

ர்சமாவது - ஶூந்ய வாதியைப்போலே ஶூந்யமாக இல்லை யென்னாதே 'இதம் ரஜதம்' என்றால் 'நேதம் ரஜதம்' என்று ஶுக்திகை பாதிதமாமாபோலே, பாதிஜ்ஞாநத்தால்வரும் ஶூந்யதை. ( . . . . . . . . . . . . . . . . . . )

இமையோர் தலைவா! உயிரளிப்பான், எந்நின்ற யோனியுமாய்ப் பிறந்தாய். பொய்ந் நின்ற தொடங்கி இந் நின்ற நீர்மை இனியாம் உறாமை அடியேன் செய்யும் மெய்யான விண்ணப்பம் நின்று கேட்டருளாய்! என்று அந்வயம்.

**End:**

[னூ](று)ம் பாட்டு, (நல்லார்) நவிலுகை - சொல்லுகையாதல், செறிவாய்க்கிட்டுகையாதல். அப்படிக் கிட்டுவார்களோவென்ன அருளிச்செய்கிறார். "ஸர்வதாபிக தஸ்ஸத்பி:" என்று. அதுக் குறுப்பானவை-அஸ்த்ரத்துக்குறுப்பானவை. மந்திரங்கள் பெருமாள் தங்கள் பக்கலிலே கற்கைக்காக ரிஷிகள் வந்து படுகாடு கிடப்பார்களென்றபடி.

பொல்லாததுமாய், அருவினைபுராய், மாயமுமாய் பொய்ந்நிலமுமாயிருக்கிற பிறப்பாகிற வள சேற்று அள்ளலில் அழுந்தார் என்று அந்வயம்.

(கு-பு.)—

இது, பெரியவாச்சான்பிள்ளை வியாக்யானத்திற்குக் குறிப்புரையாக அப்பு என்பவரால் இயற்றப்பெற்றது. இதற்கு "அப்புவரும்பதம்" என்றும் பிரஸித்தி யுண்டு. இவ்வரும்பதம் இதில் பூர்த்தியாக உள்ளது. இதன் பின் 14 வெற்றேடுகள் உள்ளன.

---

## (c) திருவிருத்தம்—அப்பிள்ளையுரை.

## TIRUVIRUTTAM : APPILLAIYURAI.

$14\frac{5}{8} \times 1\frac{3}{8}$ inches. Foll. 142*a*—192*b*.

Similar to the above. By Appiḷḷai. This commentary is partly printed.

Complete.

**Beginning:**

எம்பெருமானை ஸாக்ஷாத்கரித்த ஆழ்வார், 'த்வதநுபவ விரோதியான ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தை அறுத்தருள வேணும்' என்று, அவன் திருவடிகளிலே விழுந்து தம்முடைய அபிலஷிதத்தை விஜ்ஞாபிக்கிறார்.

பொய்ந்நின்ற ஞானமும்:—அஸ்வே ஸ்வ புத்தியையும், அநாதமநயாத்ம புத்தியையும் சொல்லுகிறது; நின்ற - இது தான் என்றுமொக்க நிலை நின்றபடி; பொல்லா வொழுக்கும் - பொய்ந்நின்ற ஜ்ஞாநாநுகுணமான பரத்ரவ்யாபஹாராதி சாரித்ரமும்; அழுக்குடம்பும் - இதுக்கெல்லாம் அடியான ஹேயமான சரீரமும். ( . . . . . )

அடியேன் செய்யும் விண்ணப்பம்.—அடியேனுடைய விஜ்ஞாபனம்; இவருடைய உக்தியிலே இவருடைய மெய்ப்பாடறியலாமென்று எம்பெருமான் கேட்டருள, 'அடியேன்' என்று தம்முடைய ஸ்வரூபத்தை விண்ணப்பஞ் செய்கிறார். செய்யும்:—இவ்வபேக்ஷைக்கு மேலில்லை.

**End:**

நிகமத்தில் இப்பிரபந்தங்கற்றார்க்கு ஸம்ஸாரபந்தம் போமென்கிறார்.

நல்லார் நவில் குருகூர் நகரான்:—'ஸர்வதாபிகதஸ்ஸத்பி:' என்னும்படியாலே விலக்ஷணராயிருப்பாரெல்லா[று](ரு)ந் திரண்டு தம்மை யநுபவிக்கிற திருநகரியைத் தமக்கு வாஸஸ்தானமாக வுடையவர். ( . . . . )

ஸீஹஸ்ஸ்ரமாய்ப் போக்கவொண்ணாத கர்மத்தை விளைப்பதாய், இப்படி இருக்கச்செய்தே பற்றவேண்டும்படி ப்ராமிப்பிக்க ( . . . . . . . ) கீழோர்வயினினறிக்கே இருந்துள்ள பிறப்பாற் றொய்ந் நிலத்தில் அழுந்தார்.

**Colophon:**

முடும்பை நம்பி திருவடிகளே சரணம்.

விஶ்வாவஸுநாம ஸம்வத்ஸரம், புரட்டாசி மாஸம், ௬-தேதி வெள்ளிக் கிழமை, ஷஷ்டீ இந்த ஸுபதி நத்தில் இந்தத் திருவிருத்தம [மூ](உ)ரை ஸ்வா. அனந்தாசார்ய ஸ்வாமி கரஸ்தம். ஹஸ்த லிகிதம். ஹரி: ஓம். ஸுபமஸ்து. இந்தத் திருவிருத்தத்துரையை எழுதச் சொன்ன முடும்பை ரங்காசார்ய நாமாவினுடைய ஸ்ரீகோஸம் குன்றத்தூர் சிங்கராசார்யனாக்கொண்டெழுதிவைத்தது.

(கு-பு.)—

இது அப்பிள்ளை இயற்றிய உரையாகும். இந்தப்பிரதியில் இவ்வுரை பூர்த்தியாக இருக்கிறது. இவ்வுரை நூலுள பதினாறு செய்யுட்கள் மட்டுமே அச்சிறபதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளன.

---

## R. No. 231.

Palm-leaf. 17⅜ × 1¼ inches. Foll. 144. Lines, 6-7 in a page. Tamil and Grantha. Injured.

Presented in 1914–15 by M.R.Ry. S. Kṛṣṇamācāriyar of Triplicane.

### திருவிருத்தவியாக்யானம்.
### TIRUVIRUTTAVYĀKHYĀNAM.

Same work as that described under R. No. 219 *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இது முவருடத்திய காட்லாக்கின் 219-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இவ்வுரை நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

---

## R. No. 232.

Palm-leaf. 18¼ × 1⅜ inches. Foll. 41. Lines, 5 in a page. Telugu. Slightly injured.

Presented in 1914-15 by M.R.Ry. S. Kṛṣṇamācāriyar of Triplicane.

### திருவிருத்தவியாக்யானஅரும்பதம்.
### TIRUVIRUTTAVYĀKHYĀNA ARUMPADAM.

Same work as that described under R. No. 230(*b*) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் இவ்வரும்பதத்துடன் மூவருடத்திய காட்லாக் 230 (b) நம்பரில் வந்துள்ளது. இதில் இது முற்றும் உள்ளது.

---

## R. No. 233.

Palm-leaf. 16¼ × 1½ inches. Foll. 135. Lines, 7 in a page. Tamil and Grantha. Much injured.

Presented in 1914-15 by M.R.Ry. S. Kṛṣṇamācāriyar of Triplicane.

### (a) திருவிருத்தவியாக்யானம்.

### TIRUVIRUTTAVYĀKHYĀNAM.

Foll. 1a—105b.

Same work as that described under R. No. 219 *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 219-ஆம் நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந்தப்பிரதியில் இவ்வுரை நூல் முற்றும் இருக்கிறது. ஏடுகள் மிகவுஞ் சிதைந்துள்ளன.

---

### (b) சிறியதிருமடல்வியாக்யானம்.

### ŚIRIYATIRUMAḌALVYĀKHYĀNAM.

Foll. 106a—126b.

Same work as that described under R. No. 223(d) *ante*.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 223(d) நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந்தப்பிரதியில் இவ்வுரைநூல் 1-75 கண்ணி வரையில் இருக்கிறது.

---

### (c) பெரியதிருமடல்வியாக்யானம்.

### PERIYATIRUMAḌALVYĀKHYĀNAM.

Foll. 127a—135a.

Same work as that described under R. No. 117(c) *ante*.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 117 (c) நம்பரில் வந்துள்ளதே இந்தப் பிரதியின் இடையிடையே பல ஏடுகள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. இதில் இவ்வுரைநூல் முற்றுப் பெறவில்லை.

---

## R No. 234.

Palm-leaf. 17⅞ × 1½ inches. Foll. 145. Lines, 7 in a page. Tamil and Grantha. Fair.

Presented in 1914-15 by M.R.Ry. S. Kṛṣṇamācāriyar of Triplicane.

## (a) திருவிருத்தவ்யாக்யான அரும்பதம்.
## TIRUVIRUTTAVYĀKHYĀNA ARUMPADAM.

Foll. 1a—52b.

Same work as that described under R. No. 230 (b) *ante.*

Complete.

(௳-பு).—

*இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 230 (b) நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இவ்வரும் பதம் முற்றும் உள்ளது.*

---

## (b) நாய்ச்சியார் திருமொழிவியாக்யான அரும்பதம்.
## NĀYCCIYĀRTIRUMOḺIVYĀKHYĀNA ARUMPADAM.

Foll. 53a—130b.

An explanatory gloss on Periyavāccān Piḷḷai's commentary on the Nāycciyārtirumoḻi, a poem by Gōdā or Āṇḍāḷ in praise of God Viṣṇu.

Complete.

**Beginning :**

*நாய்ச்சியார் திருமொழி அரும்பதம்:—*

*ப்ராபகஸ்வீகாரமென்றது:—"புண்ணியம் நாமுடையோம்" என்றத்தைப் பற்ற. ப்ராப்யத்தையும் நிஷ்காஷிததாரென்றது - "உனக்கே நாம் ஆட் செய்வோம்" என்றத்தைப்பற்ற. ப்ரதிபத்தியமையுமாகில் காமன் காலிலே விழுவா(னென்)னென்ன அருளிச்செய்கிறார். "இத்தலையில் கண்ணித்யாதி,", "கண்டதில்லை" ஆகையாலே விழுகிறுள் என்று வாக்கியத்தைப் பூரிப்பது. ஆகையாலே இத்தலையில் கண்ணழிவற்றிருந்தது என்று கூட்டுவது. . . . . . .*

*"தன்னுடலையித்யாதி"—தன்னுடலையழியமாறுகையாவது—ஹிமவத்பார்ஶ்வத்திலே ருத்ரன் தபஸ்ஸு பண்ண; ஹிமவான, தன்புத்திரியான பார்வதியை ஶுஶ்ரூஷிக்கவிட, தேவர்கள் இவன் தபஸ்ஸை அழிக்கைக்குக் காமனை ப்ரேரிக்க, அவன், தன்னைத்தஹிப்பனென்ன, ஆனாலும் இத்தனையுஞ் செய்ய வேணு மென்ன, தனனை யழிய மாறி ருத்ரனையும் பார்வதியையும் கூட்டின பரவஸித்தி.*

*மதமத்தை—ஊமத்தைவிஶேஷம். இப்படி அதிப்ரவணையானவள் நல்ல புஷ்பந் தேடியிடாமல் இத்தையிடுவான என்னெனன, அருளிச செய்கிறார் "கடக்ரித்யாதி."*

*முதற்பாட்டு.—ஸ்வாபதேஶத்தை உட்கொண்டு வ்யாக்யாதாவின் ஈடுபாடு "செங்கண்மாலித்யாதி"—பகவத்ஸமாஶ்ரயணம் ஸுஶகம், காமஸமாஶ்ரயணம் துஶ்ஶகம் என்னுமத்தையருளிச் செய்கிறார். "இப்படியொருநாளித்யாதி," பிறந்தவளிறே இப்போது காமனுக்குப்பரிசர்யையுண்ணுகிறாளென்று பூரிப்பது.*

"செங்கண்மா லானவன் னெங்கண்மால்" நம்பக்கலிலே இச்சேதநன், மா ல்வ்யாமோஹத்தையுடையவ னென்று ஈச்வரன் அறிவதொருநாளுண்டாகி லென்று ஈச்வரனுடைய அநுஸந்தானமாக்கிலுல் வாக்கியம் ஸங்கதமாம்.

**End:**

ஒன்பதாம் பாட்டு.—தனியே ஒருவனைப்படை யென்று சொல்லிற்று; அதுக் குச்சேர, "அயன்றன்னை" என்று பாடமாக வேணுமல்லது, 'அயன் முதலா' என்றபோது, "படையுங்கோள்" என்று பஹுவசனமாகவேணும்; அது இயலுக்குச் சேராது; ஆகையாலே 'அயன்தன்னை' என்றால் அழகிதென்ற படி.

* * * *

"தனியே" என்கிறது—ப்ரஹ்மா ஒருவனைச் சொல்லுகிற தென்றபடி நளிர்—குளி(ர்)த்தி; நாடி—தேடி. களிறு—யானை. (க)

நிகமத்தில் இப்போது ஆனைக்கு அருள்செய்ததைச் சொல்லுவான் என் னென்ன, அருளிச் செய்கிறார். "பரமாபதமாபந்நேத்யாதி," ( . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . )
என்கிற ஶ்லோகம் கைம்முதலுக்கு ஸம்வாதம்.

'பெருந்தாள்' என்கையாலே—ப்ராப்யாதிக்யமும் போக்யதையும் சொல் லுகிறது.

(கு-பு.)—

இது, பெரியவாச்சான்பிள்ளை வியாக்யானத்திற் காணப்படும் அரும் பதத்தின் பொருளை விளக்கிச் சொல்லுங் குறிப்புரை. இந்தப்பிரதியில் இவ் வரும்பதம் பூர்த்தியாக இருக்கிறது. செய்தவர் பெயர் முதலியன தெரிய வில்லை.

இதன் பின் வெற்றேடொன்றுள்ளது.

---

## (c) பெருமாள்திருமொழிவியாக்யான அரும்பதம்.
## PERUMĀḶTIRUMOḺIVYĀKHYĀNA ARUMPADAM.

Foll. 132a—138b.

Similar to the above, but the textual poem in praise of God Viṣṇu is by Kulaśēkhara.

Incomplete.

**Beginning:**

பெருமாள் திருமொழி.

ப்ரவேசம்;—ராஜாவாகையாலே ஸ்வாதந்த்ர்யபிறப்பேயுடையராய்மனு ஷ்யராலும் நிரோதிக்கவும் பட்டிருப்பர்; அதாவது ராஜாவாகையாலே மந்திரிகள் முதலானோர்கள் போகவொட்டார்கள் என்றபடி.

முதற்பாட்டு.—பர்யங்கவித்தையில் க்ரமம் ஏதென்ன அருளிச்செய்கிறார். 'ஸம்ஸாரி முக்தஞயித்யாதி' இரிய—போக. இனமக்கும்—ஒளிவிடும். 'க்ஷமம் வ்ரு ஹாஸி'யென்று ப்ரகார ப்ரகாரி ஸம்பந்தத்தால் வந்த ஸாமாநாதி க்ரண்யம். துத்தி-திருமண். அதைத் திருவடி நிலையென்கிறது. அணி—அ ழகு, வருடை—தடவை. திருவனந்தாழ்வான் ஸர்வேஶ்வரனை மடியிலே வைத் துக் கொண்டிருக்கையாலே ஸ்வரூப மென்று திருமேனியைச் சொல்லுகிறது. கோமளம்—அழகும், மாணிக்கமு(மா)ம்.

**End:**

ஏழாம்பாட்டு :—பைங்கூழ்கள்-சாதகப்புள்ளு.

எட்டாம்பாட்டு:—தொக்கு—திரள், தோடு—வளைவு; பூமியைவளைந்து கிடக்கிறகடல். இலங்கல்—ஒளிவிடல். புக்கில்—இடம். புக்கிலன்—ப்ரவேசித்திலாமை.

ஒன்பதாம்பாட்டு.—நீள்செல்வமாகையாலே மோக்ஷத்தைக் காட்டுகிறது. அதுவும் "ஸாவொ நாநு் தரமஷுதீ" என்றதிருவடியையும் பின் சென்றது.

[பத்தாம்பாட்டு]. ஏர்-மலர் "வண்மை—பேரகு நம்பிகழறேல் நம்பி" என்று காடிந்யந்தோற்றச் சொல்லுகை.

மார்த்தவம் – வெட்டிசாயிராதே 'இதுவென் னிதுவெனவோ' வென்று மிருதுவாகச் சொல்லுகை. ராஜகுலம்:— உன்வரவு பார்த்து நினறே னென்றுத' மதிப்பு(த்)தோ[த்த](ற்ற)ச் சொல்லுகை. [அவதாராவ.]

முதற்பாட்டு.—பனிக்கூதல்—பனியால் வந்த ஊதல். வார்தல்--நெடுமையு மாகையாலே பெரியமணற் குன்றென்றபடி. புலர—விடியுமளவும்.

(கு-பு.)— (க)

இது, குலசேகரப்பெருமாள்அருளிச்செய்த 'பெருமாள்திருமொழி'க்குப் பெரிய வாச்சான் பிள்ளை இயற்றிய வியாக்யானத்திலுள்ள அருமபதங்களின் குறிப்புரை. இவ்வுரையை இயற்றியவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை. இந்தப்பிரதியில் முதல் 51 செய்யுட்களுக்கே இவ்வுரை இருக்கிறது.

---

(ā) திருவாய்மொழிவியாக்யான அரும்பதவிளக்கம்.

TIRUVĀYMOḺIVYĀKHYĀNA ARUMPADAVIḶAKKAM.

Foll. 139a—145a.

Same work as that described under R. No. 127 *ante*.

Incomplete.

(கு-பு.)

இது, மூவருடத்திய காட்லாக்கின 127-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் நூலின் முதலும் இறுதியுமில்லை. இடையிற் சிறிது பாகமே இருக்கிறது.

---

## R. No. 235.

Palm-leaf. 16½ × 1⅝ inches. Foll. 48. Lines, 10 in a page. Tamil and Grantha. Injured.

Presented in 1914–15 by M.R.Ry. S. Kṛṣṇamācāriyar of Triplicane.

(a) ஞானஸார வியாக்யானம்.

GÑĀNASĀRAVYĀKHYĀNAM.

Foll. 1a—30b.

Same work as that described under R. No. 52(c) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 52 (c) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்த பிரதியில் இவ்வுரை நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

---

## (b) ப்ரமேயஸாரவ்யாக்யாநம்.

## PRAMĒYASĀRAVYĀKHYĀNAM.

Foll. 31a–38a.

Same work as that described under R. No. 52(d) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 52 (d) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இவ்வுரை நூல் முற்றும் உள்ளது

---

## (c) ஸாரஸங்க்ரஹம்.

## SĀRASAṄGRAHAM.

Foll. 38b—40a.

Same work as that described under No. 1020 of the D.C.T. MSS., Vol. II.

Complete.

(கு-பு.)—

இது டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 1020-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

---

## (d) நாலுவார்த்தை.

## NĀLUVĀRTTAI.

Foll. 40a—40b

In this work it is stated that a Prapanna desirous of obtaining salvation should consider himself to be in very great distress. How he should do so is shown by a metaphorical representation of worldly things. Same work as that described under No. 895 of the D.C.T. MSS., Vol. II.

Complete.

**Beginning:**

முமுக்ஷுவாய ப்ரபந்நனனவன, தனனைச் சிறையனுகவும் பெருஙகடற[ப்]பட்டானுகவும் அந்தனுகவும விஷதுஷ்டனுகவும அநுஸநதிபபான. அநுஸந்திககும்படி எங்ஙனே யெனனில, தேகம சிறைககூடமாகவும், தேகாநுபந்திகளான பார்யா புதராதிகள ஙககூடடமாகவும, அகஙகார மமகாரஙகள வளையலாகவும, [ஞ](நா)சமான பாசம [ஞ](நா)ராகவும், அவிவேகம் முட்டாணியாகவும, இநதிரியஙகள பிரிவாளராகவும, விஷயஙகள (. . . . . . . ) அநுஸநதிபபான

**End:**

உடமபு பு[த்தா](மரு)கவும, இநதிரியஙகள விவரஙகளாகவும், விஷயஙகள பாம்பாகவும அவை[தநி](யிறறி)[ன]னீ(ர)மை விஷமாகவும, அவை ஸநநிதிதமஷ்டரமாகவும, அநுஹவம வயாபதியாகவும, மோஹம மூாசசையாகவும, தானவிஷதுஷ்டனுகவும், எமபெருமான தீா மருநதாகவும அநுஸநதிபபான.

(கு-பு.)—

இநநூல் டிஸ்கிரிபடிவ காட்லாககின 895-ஆம நமபா பிரதியில் வநதுளளதே. அதன இறுதியிலிருபபது, 'பிரபநநபரிதராண' மாதலால நாலுவாாத்தையின இறுதி இஙகுக காணததககது. இதன தலைபபில, 'ஸமஸாாஸாமராஜய' மென இநநூறகுபபெயா குறிககபபடடுளளது. இநதப பிரதியில் இது பூாததியாக இருககிறது.

---

## (*e*) நவரத்தினமாலை.

## NAVARATTINAMĀLAI

Foll. 40*b*—42*a*.

Same work as that described under R. No. 91(*e*) *ante*.

Complete.

(கு-பு)—

இநநூல மூவருடத்திய காடலாககின 91(*e*) நமபரில வநதுளளதே. இநதப பிரதியில் இது முறறும இருககிறது.

இநநூலின இறுதியில், தீகமனபபடியி லுளள திருமநதிரம, துவயம, சரமம் ஆகிய மநதிரஙகள மூனறின அாததஙகள சுருககமாகக கூறபபடடிருககினறன.

---

## (*f*) குருபரம்பராவிவரணம்.

## GURUPARAMPARĀVIVARAṆAM.

**Foll. 43*a*—48*b*.**

A commentary on the meaning and significance of the three sentences explained in the work described under R. No 116 (X); as applied to the other ten sentences of the Vākyaguruparamparai and also to certain other Śrī-Vaiṣṇava religious teachers

Complete.

**Beginning:**

ஸ்ரிய:பதியாய் ஸ்ரீவைகுண்ட[ஞ](நி)கேதநனாய் நித்யமுக்தாநுபாவ்யனாய் நிரதிசயானந்த யுக்தனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன், அந்த நித்ய ஸூரிகளோபாதி தன்னை யநுபவித்து நித்யகைங்கர்யபரராய் வாழ்கைக்கு ப்ராப்தியுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும், அத்தையிழந்து அஸத்கல்பராய், போக மோக்ஷஶூன்யராய், 'ஸம்யக்ஸ்தைகம் க்ஷாரக்ஷாரஞ' என்கிறபடியே இவைதல ஹ்ருதாருவஹ்நிவஹ்நபவிவெவதிரமணதூரக்யா நாதவிஸ்தம் வஹ்திரோஹிகஸ்லவராகாஶகாராய்

**End:**

'கஸக' என்று அகாராதியாக உபக்ராந்தமாய் அப்படியே [அகார]ஸ்ரீநம ஸஸங்களைப் டலவிடங்களிலும் இடையிலே உடைத்தாய், "ஸ்ரீயாராயநம:" என்று ஸம்ஹிகமானந (ஸ)[ெ]ஸஸெத்தாடு நிகமிக்கப்பட்டதா யிருக்கையாலே கார்த்ஸ்ந்யேந ஸம்ஹாதகமாயிருக்கும்.

ஸ்ரீஸெலசுடமாவெ நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல், ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஆசார்யர்களின் பரம்பரையையும், அவர்கள் தினந்தோறும் அநுஸந்திக்கும் மூன்று வாக்கியங்களையும், அவற்றின் பொருள்களையும் விளங்கக் கூறுவது. இதை இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

---

## R.No. 236.

Palm-leaf. 15 × 1⅝ inches. Foll. 10. Lines, 8 in a page. Tamil and Grantha. Fair.

Presented in 1914-15 by M.R.Ry. S. Kṛṣṇamācāriyar of Triplicane

## குருபரம்பராவிவரணம்.

## GURUPARAMPARĀVIVARAṆAM.

Same work as that described above.

Complete.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

## R. No. 237.

Śritāla. $15\frac{3}{8} \times 2\frac{1}{8}$ inches. Foll. 29. Lines, 15 in a page. Tamil and Grantha. Much injured.

Presented in 1914-15 by M.R.Ry. S. Kṛṣṇamācāriyar of Triplicane.

### யதீந்த்ரப்ரவணப்ரபாவம்.

### YATĪNDRAPRAVAṆAPRABHĀVAM.

Same work as that described under R. No. 65 *ante.*

Wants beginning, but contains the end.

The scribe's name is stated to be Vēṅkaṭārya, son of Varadārya.

**End:**

*திருப் ஸ்ரீயிலே யிருப்பதாக எழுந்தருளியிருந்துபோரேற்றுநயினார்[து] (தொ)டக்கமானவர்களுக்கு ஸ்ரீபாஷ்யத்தையும் ப்ரவர்த்திப்பித் தக்கொண்டு, ப்ரதிவாதி பயங்கரரென்னும் ப்ரசித் திதோற்ற இராமானுஜஸித்தாந்தத்தை ரக்ஷித்துக்கொண்டு போந்தார். (. . . . . . . . . . . .) இப்படி யபிமான நிஷ்டரான இவர்களெல்லாரும் தந்தாம் ஶிஷ்யர்களுக்கு யதீந்த்ர ப்ரவணரான ஜீயர் திருவடிகளே தஞ்சமென்று அத்யவஸித்திருங்கோ ளென்று அருளிச்செய்து எல்லாரையும் வரவரமுனிபாக்யராக்கி வாழ்வித் தார்கள்.*

யதீந்த்ரப்ரவணாசார்ய ப்ரஸாதாத் லோகபூஜித: |
வரதார்யஸ்ய புத்ரேண வெங்கடார்யேண லிக்யதே ||
கஸிது . . . . . . . . . . . .

(கு-பு.)—

*இது, மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 65-ஆம் நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. முதலிற் சிலபாகம் இல்லை. அங்கில்லாத இறுதிப்பாகம் இங்கு எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்நூலின் முதலிற் சில ஏடுகள் மிகவும் சிதைந்துள்ளன.*

## R. No. 238.

Palm-leaf. $15\frac{4}{8} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 184. Lines, 4—8 in a page. Tamil. Injured.

Purchased in 1914-15 from M.R.Ry. M. Kēśava Piḻḻai of Nungambakkam.

### (*a*) கருடபஞ்சாட்சரம்.

### GARUḌAPAÑCĀKṢARAM.

Foll. 1*a*—14*b*.

Similar to the work described under R. No. 185(*c*) *ante.*

Complete.

**Beginning:**

*[ெ]கருட பஞ்சாக்ஷர சக்கரமும் பாட்டும், பாம்பு விஷங்களுக்கு என்றறியவும் ; இதில் சக்கரம் ௪௬. பாட்டு ௫௨.*

*[ெ]கருடபஞ்சா[க்ஷ](ட்ச)ரசக்கரம், பாம்புவிஷத்துக்கு.*

குய்யத்திலாவது வாலிலாவது பி[றி](ரி)தினி சக்கரம் ஓட்டி, அதில் பி[றி](ரி)தி[வு](வி)பீசம் ஓட்டிச் செபிக்கத் தம்ப(னம்); டாம்புகடியாது மந்திரம், லம் என்று செபிக்கவும். மோகனம் க. முதலாவது (இ)தற்கு(ச்)சக்கரம் ௰.

உ-வது செ[த]ாப்(க)[புளி](பூழி)ல் அப்புச்சக்கரம் ஓட்டிச, அதில் அப்புபீசம் ஓட்டிச் செபிக்க, பாம்புவிஷமிறங்கும். மந்திரம். வ௦.

*   *   *   *

லவணசக்கரம் மூலமந்திரம் ல௦, வ௦, ர௦, ய௦, அ௦. சிதம்பர பஞ்சாட்சர மூலமந்திரம் நமசிவய. கருடன் மூலமந்திரம் சிவா ஓம் ஸ்வா . . . . [யிதுக ள](இவற்றை)வெவ்வேறே ல[ஷ](ட்)சம் உருச்செபித்து விருத்திபண்ணிக்கொண்டு (இ)ந்தத் தொ[ளி](ழி)ல் செய்தால் குருகடா[ச](ட்)சமுண்டாயிருக்கும்.

ஐந்துகரத் தைந்து முகன்பதஞ்
சிந்தையில் வைத்து(த்) தினந்தொழு வார்க்கு
வந்தவல் வினையும் மாய்ந்திடு மென்றே
மந்திர மேதோ கருடனை வாழ்த்தே. (க)

**End :**

வேறு விருத்தம்.

அங்குலியெண் டிரைதா[னு] ஞெருபத்து
அக்கொடு பத்திரி மாமணி நூறு
சங்கு சதம் பவளஞ்சதம் பத்து
தனபா கம்பதி னாயிர மாகும்
பொங்கு திரைகடல் முத்தொரு லட்சம்
போதவள் தாமரை பொன்னொரு கோடி
எங்குமெ[ளு](ழு)ங் குடைச் தான் சதகோடி
யேறுடைய மணிகடெண்ண (?) வொண்ணுதே. (௧௬)

தானமுந் தவமு முண்டாம்
சற்பமாம் விடத்தைப் போக்க
வானவ [ரு](ரா)கிச் செல்வார்
வள(ர்)ந்திடும் பதவி சேரும்
நானில மதிக்க வாழ்த்த[ற]
(நா)ன்முகன் பதியே சே[ற்](ர்க்)கும்
ஆனதோர் கருட வித்தை
அரணமக்குன[ற](ர)த்தவாறே. (௧௭)

கருடபஞ்சாட்[ச](ச)ர முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது மூலகருடத்திய காட்லாக்கின் 185(c) நம்பரின் வேறானது. இதை இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இதில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

---

## (b) இராசியறிதல்முதலியன.
## IRĀŚIYAṞIDALMUDALIYANA.

**Foll. 15a—32b.**

**A minor astrological work bearing on horoscopy.**

**Beginning :**

[ரு](இரா)சி அறிவது.

| | |
|---|---|
| மேஷம். | துலாம் |
| ரிஷபம். | விருச்சிகம். |
| மிதுனம். | தனுசு. |
| கடகம். | மகரம். |
| சிஙகம். | கும்பம். |
| கன்னி. | மீனம். |

ஆக [ரு](ரா)சி ௧௨-க்கு(ச்)சாதியறியும்படி.—

| | | | |
|---|---|---|---|
| மேஷம் | . | .. | வெள்ளாழன. |
| ரிஷபம் | ... | ... | இடையன. |
| மிதுனம் | ... | | கன்னான. |
| கடகம் | . | | சக்கிலி. |
| சிஙகம் | ... | ... | பி[ரு](ரா)மணன. |
| கன்னி | . | .. | [நா](நா)விதன். |
| துலாம் | .. | ... | செட்டி |
| வி[று](ரு)ச்சிகம | . | . | வேடன. |
| னுசு | .. | . | தட்டான. |
| மக[ற](ர)ம | . | .. | வண்ணான. |
| கும்பம் | .. | ... | குசவன. |
| மீனம் | . | ... | ப(றை)றயன |

ஆக, [ரு](ரா)சி ௧௨-க்குச சாதி ௧௨

[ரு](ரா)சி ௧௨-க்குத திசையறியும்படி—

| | | |
|---|---|---|
| மேஷம், சிங்கம், தனுசு | .. | கிழக்கு |
| ரிஷபம், கன்னி, மகரம் | .. | தெறகு |
| மிதுனம, துலாம, கும்பம் | .. | மேறகு |
| கடகம், வி[று]ருச்சிகம், மீனம் | .. | வடக்கு. |

ஆக, [ரு](ரா)சி ௧௨-க்கு(த)திசை ௪.

**End :**

சுக்கிரன (த)சையில சுக்கிரன புத்தி வருஷ ௩ மீ ௪க்கு—

வெண்மையாம வெள்ளிதனனில் வெண்(பு)கர் பொசிக்கும்போது
உண்மையாம பணிகளமுத்து முயாகுடை புரவியானே
தண்மையா[ம் தி](மி)னமை நீஙகு நாளிலே தனமுஞசேரும
வண்மையா மஙகிசத்தில் துக்கமவந்துதான் மீளுமெனறே. (௭[illegible])

[யி](இ)ட்டமாம் வெள்ளிதன்னி லெழுநது(தான)கேதுவநதால்
துட்டமா மி[று](ரு)கத்தாலே துயர்மும் சேதவுண்டாம்
அட்டமா மனையாளதன்னை யனபுடன போகமுண்டாம
திட்டமாம் விஷத்தால வீட்டிற நீண்டியே மீளுந் தானே.

(கு-பு.)—

இந்நூலில், இராசி, நட்சத்திரம் இருபத்தேழின்தசை, கணப்பொருத்தம், தனிஷ்டாபஞ்சமி, நவக்கிரகங்களின் நிறம், ஓரையறியும் வகை ஆகிய இவை முதலியன கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

---

## (c) நட்சத்திரமாலைமுதலியன.
## NAKṢATTIRAMĀLAIMUDALIYANA.

Foll. 33*a*—34*b*.

A short astrological treatise giving the characteristics of persons born when the moon is in the various constellations and containing, the method of finding out Pañcakam, Tārāphalam Candraphalam, etc., which are all ordinarily explained in any Indian calendar.

**Beginning:**

நக்ஷ[ஷ்](ட்ச)த்திரமாலை.

அன்புதரித்து, நம்பனளித்த
தும்பிபதத்தை, நம்புமனத்தே.

செய்வினை திருந்[து](த)ச் செய்யுஞ் சேயிழையார்க்கு நல்லன் [வன்
மை[யொரு](யுறு) மணியும் பொன்னு மகி[ஷஷ](ழ்ச்சி)யா யணியவல்
பொய்யுரை யொன்றுஞ் சொல்லான் புகழ்பெற வாழவல்லன்
ஆய்யமிட் டுண்ண வல்ல னசுவினிநாளிற் ருனே.

(எ-து.) சூ. சே. சோ. வா. அசுவினி, இன்னுனுக்கு(த்) தெய்வம் ஆதித்த பகவான். சாதியில் பி[ரு](ரா)மணன், கோததி[ற](ர)ம் பா[ற](ர)த்துவாசன், ( . . . ) ருய - வது வயதில் [ரு](ரா)சாவால், அரு வயதில் வெதுப்பு. வயிற்று(க்) கடுப்[பு](பி)னுல் ம[ற](ர)ணம். [யி](இ)துக்குப் பிழைத்தால் ml - வயது சென்று சித்திரையீ பூ[று](ரு]வ ப[ஷஷ](ட்ச)த்திலே தி[ ை]ரயோதசியுஞ் செவ்வா(ய்)க் கிழமையு[ஞ்] (மு)ே[ரு](பா)கிணி ந[ஷஷ](ட்ச)த்திரமும் . . .

தா[ரு](ரா) பலம் சந்தி[ரு](ர) பலம் விவ[ற](ர)ம்.

ஸ்திரீ ந[ஷஷ](ட்ச)த்ர முதல், புருஷ ந[ஷஷ](ட்ச)த்(திர) முதல் [ே ந](நிய)மித்த ந[ஷஷ](ட்ச)த்திரம்வரைக்கும் [யெ](எ)ண்ணி, அரை கூ-ல் கழிக்க, க - மிகுந்தால் சென்மதாரை துன்மை. உ - சம்பத்தாரை நன்மை.

**End:**

பஞ்சகம், நியமித்த தினத்தில் வருகிற திதிவார ந[ஷஷ](ட்ச)த்திரம் லக்க[ண](ன)ம் தருவன் [யி](இ)துவரைக்கும் [து](தொ)கையாக்கி, கூ பேருக்கிய, க - மிகுந்தால் மி[ ற](ர்த்)தி[வு](யு) பஞ்சகம், துன்பம். . . . . பஞ்சகத்துருவலக்கம் சே[ற](ர்)க்க, மேஷத்துக்கு ச - சே[ற்](ர்)க்கவும், ரிஷபத்துக்கு ரு, மிதுனத்துக்கு கூ, கடகத்துக்கு ரு, சிங்கத்துக்கு ச. கன்னிக்கு ங, துலாத்துக்கு உ, வி[ரு](ரு)ச்சிகத்துக்கு க, தனுசுக்கு க, மகரம் க, கும்பம் உ, மீனம் ங இந்தப்படி லக்கம் சேர்க்கவும்.

(கு-பு.)—

நக்ஷத்திரமாலை, தாரா பலன், சந்திர பலன் ஆகிய இவற்றைப் பார்க்கும் வகைகள் இதில் சுருக்கிக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இங்குக்கூறிய நூல்களுள் பின்னவையிரண்டும் முற்றுமிருக்கின்றன. முன்னது பூர்த்திபெறவில்லை.

---

## (d) அகத்தியர் எட்டு.

## AHATTIYAR EṬṬU.

Foll. 35a—36a

A treatise containing eight stanzas on alchemy. It is attributed to Agastyar.

Complete.

**Beginning:**

தெரிசனமாஞ் சிவாய வசி சிங் வங் அங் உங்
 திரும்பவே அ[ரி](றி)வது கிலியு மங் கென்றோது
சரிதையொடு கிரியையது யோகஞானந்
 தப்பாதுங் கிலியுஞ் சவ்வென்றேதான
பரிசையொடு பூரணத்தி லியங்குவாயு
 பார்க்கையிலே ஓம் சிவாயவாசி யென்[ற](ற)க்கால(த்)துத்
துரியமடா துரியத்தி லப்புமுப்பூசு
 சூட்டினேன் பாரையுப்புச சொல்லினேனே. (க)

சொல்லினேன் பாரையுப்[பு யெ](பெ)டுத்துக்கொண்டு
 சு[ஷஷ](ட்சம)மாயத் தாளகத்துக் கரைத்தப்பு
வில்லையதாய்ப் பிடித்ததனை யெருவின்மேல் வைத்துக
 கீழ்மேலு மதாய்ப்பூசி மூட்டுவாயே
சொல்லியதோர் தாளகத்தி னீயம்பெய்துஞ்
 சூட்டினேன் வாதத்தைச் சொல்லினேனே. (உ)

**End:**

சுழியான அகாரமே உகாரமாசசு
 சு[ஷஷ](ட்சம)மா[யி]யெழுத்தெல்லா மிதனுலாச்சு
அழியாத பேரின்ப மிதனுலாச்சு
 அனைத்துயிர்க்கும் பிறப்பிறப்[பு யி](பி)தனுலாசசு
வழியாக யிதுகண்டு சேர்ந்தார் சித்தர்
 வழியறியா மூடரென்றுற் கழுதைமாடு
ஒளிடான சோதிமணி யிவளேயாகும்
 உயர்வ[ற](ர)த [ஞ](நா)கமணி யெட்டு மு[ததே](ற்றே). (அ)

(கு-பு.)—

இந்நூல் ரஸவாத விஷயமானது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

## (e) அகத்தியர் ஐந்து.
## AHATTIYAR AINDU.

Foll. 36a—37a.

Similar to the above. This work contains five stanzas and is also attributed to Agastyar.

Complete.

**Beginning:**

அகஸ்தியர் பாடியது. ரு - பாட்டு.

நாடியதோர் தந்திமுகன் றனைப்பணிந்து
நயமாக உரைத்திடுவோம் தந்திபின்னும்
தேடியதோர் மந்தி[ற](ர)த்தா லஷ்டசித்தித்
திறமாக உரைக்கி[ர](ற)ன் யோகியோ[ற](ர்)க்கு(க்)
கூடியதோர் கெந்தமதைச் சிதம்பரத்தில்
குணமான காலதனைக் கூட்டிமூட்டி
ஆடியதோர் அனபுல்லே ? மூலத்துள்ளே
அ[ற](ர)க[ரு](ரா) மூலகண பதியே காப்பு. (க)

காப்பான வழித்துறைக்கு(க) குருமுனையக்கும்
வாங்குமந்த உள்கருக்கும் வழியேகாட்டுங்
கோப்பான வேதைமகா லிங்கம் போக்குங்
குணமுடனே வாழ்வதற்கு(க) குருவாய்(ச்) செய்ய
காப்பான [னூத்தி](னூற்றி)லே காலுதலையாக்
கட்டாகச் சொல்லிவிட்டேன் கருச்சே[ரு](ரா)மல்

. . . . . . . . . . . . . . . . . . .

**End:**

தோஷமது தீ[ற](ர்)வதற்கு(ப்) பீசங்கேளு
சொல்லுகிறே னகாரமொடு காரம் சேரு
வாசமுடன் மகாரமது சிகாரந்தானும்
வகாரமுடன் பி[ற](ர)ணவத்தா னிலேயேயாகும்
பாசமுடன் சேர்ந்து மவுனமாகிப்
பாங்கான [ஞ](நா)தவொலி சிதம்பரத்தில்
ஓசையுட னுறுதியா தியாகித்தேறு
ஒருவருக்கும் விள்ளாதே அஞ்சமு[த்த](ற்றே).

(ரு-பு.)—

இந்நூலும் ரஸவாத விஷயமானதே. அகத்தியர் செய்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

இது முடிந்தபின்னர், வைத்தியக்குறிப்புக்களென்ற தலைப்பின்கீழ் மூன்று செய்யுட்களும், "சித்தராரூடம் கருக்குழம்பு" என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒரு செய்யுளும் 2-ஏடுகளில் எழுதப்பெற்று உள்ளன.

---

## (f) அகத்தியர்வயித்தியக்கொம்மி.
## AHATTIYARVAIDYAKKOMMI.

Foll. 40a—42a.

A work in the form of Kommi songs prescribing certain medicines for curing certain diseases. It is also attributed to Agastyar.

Incomplete.

**Beginning.:**

தேங்கா[யி](ய்)ப பாவில் சிறுகுறிஞ்சான்வேரும்
    தினமும் மூன்று[ஞ](நா)ள்[க்] கொண்டிடவே
வாங்கா மேகம் வாங்குமென்று சொல்லி
    வாழ்த்திக் கொம்மி யடியுங்கடி. (௧)

பரங்கிப் பட்டையைத் தூளாக்கி ஆவின்
    பாலுடன் கா[சி](செ)டை [ெ](யி)ரண்டருந்து
ஓ[ற](ர)ங்கக்கா(ய்)ச்சிக் குடித்திடவே மேகம்
    ஓடுமென்றே கொம்மி யடியுங்கடி (௨)

சங்கம் வேருடன் பச்சரிசிமோர்
    தானிடித்துக் கூடகூட்டிடவே
பொங்கு மேகம் விட்டுப்போமென்று
    பொ'த்திக் கொம்மி யடியுங்கடி. (௩)

முருங்கை விங்கை யாத்தைபத்திரி மூலி
    முதிரும் மீசுர வேருடனே
ஓ[ற](ர)ங்கக்கா(ய்)ச்சிக் குடித்திடவே சன்னி
    ஓடுமென்றே கொம்மி யடியுங்கடி. (௪)

காட்டுக்க[ற](ரு)ணைக கறிக்க[றணை](ருணை)யுடன்
    காறுங்க[றணை](ருணை) புளிக்க[றணை](ருணை)
ஆட்டு மோரில் பெருக்கியுண்ண மூலம்
    அக[ண்டு](ன்று) போமென்று கொம்மி யடியுங்கடி. (௫)

**End:**

புளியம் பட்டையைத் தூளாக்கிப்போட்டு
    மூ[ணு](ன்றுநா)ள் புகையேத்தப்
    . . . பனிெ[ற](ர)ண்டு வெடிசூலை
    பறக்குமென்றே கொம்மி யடியுங்கடி. (௧௫)

வெள்ளாட்டுக் கோ[மி](ம)யம் கோசலமும்
    வேண்டிய சங்கம் வேர[ா]ரைத்து
மெள்ளக் குடித்திட வீக்கங்க ளெல்லாம்
    விட்டோடிப் போமென்றே கொம்மி யடியுங்கடி. (௧௬)

ஆ[த்து](ற்று) மணலை'த் தான்வறுத்து
    அதுபோல் முசுமுசுக்கைத் தண்ணீரைவிட்டு
பா(ர்)த்து(ப்)பதமாய்க் குடித்திடவே பித்தம்
    பறக்குமென்றே கொம்மி யடியுங்கடி. (௧௭)

* * * *

(கு-பு.)—

இந்நூல் வைத்திய விஷயமானது. இது அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றுப்பெறவில்லை.

## (g) ஸ்தம்பனசக்கரமுதலியன.
## STAMBANACAKKARAMUDALIYANA.

Foll. 43a 47a.

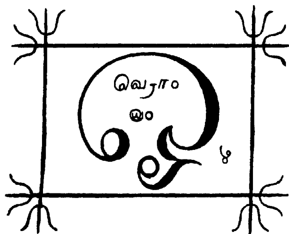
On the Mantras and Yantras calculated to cause one's enemies tongue tied, to bring about annoyance and harm to them in different ways, etc.

Complete.

**Beginning:**

பி[றி](ரி)தி வி சககரம் [யெ](எ)ழுதி அதில பி[றி](ரி)[தீவு](திவி) பீசமும பி[ற](ர)தமமும் எழுதி [யி](இ)நத(ச) சககரததை எதிராததவன முகத திலேயாவது நெஞசிலேயாவது ஒட்டிப் பி[றி](ரி)திவி பீசததை(ப) பி[ற](ர) தமத்துடனே கூட்டிச செபிகக|[யெ](எ)தி[ரு](ரா)ளி நாககு(த) தமபிககும பி[றி](ரி)திவி சககரம, 'ஓம் வெஜ்ரா லம ஸம ஸ்வாஹா' இது மநதிரம்.

பி[றி](ரி)திவி சககரம.




தமபனததுககு.

வசசிர பீசமும், மூனறும் அ[ஷ](டச)ரமும [யெ](எ)திரிடுகத திலே கண்ணுலே [யெ](எ)ழுதி, பினபு வசசிர பீசமும் மூனறும அ[ஷ](டச)ரமு(ங)கூட்டிச செபிககவும எதிரிவாககுத தம்பிககும தமப னத்துககு(ச) ச[வி](வா)மிடை(ப) பொனனிறமா(க)த் தியா[ணி](னி)ககவும். தம்பன பீசம் "ஓம் ஸ்வாஹா" [யி](இ)து மநதிரம

**End:**

பூ[ற](ர)ண கு(த)திரத்தில் [ஞ](நா)றபதது முககோணததில அடைக [கு]கிற பீசங்கள—

| | |
|---|---|
| தட்ட[ெ]பலி பீசம் ... ... ... | தம |
| அஷடபா[ல](லி)கா பீசம ... . ... | கும |
| அஷடகிரி பீசம் ... ... . | சவ |
| அஷடகெச[ம] பீசம ... ... ... | சங |
| அஷட வயிரவா பீசம ... ... .. | ரங |

இநத(ப) பீசங்களுககெலலாம பி[ற](ர)ணவுங கடடவும.

| | |
|---|---|
| துவாரபாலகாகள பீசம ... ... ... | உம |
| திருதிமூலை. கணபதி பீசம் ... .. ... | கங |
| வருணமூலை வீரபததிரா ... ... ... | அங |
| வாயுமூலை சுபபிரமணியா ... ... ... | ஸங |
| குபேரமூலை சண்டிகேசன ... ... ... | சவ |

[யீ](ஈ)சானி(ய)மூலே வயிரவ பீசம் ... ... வங்
[யி](இ)ந்திரமூலே கி[றீ](ரீ)டபி[றி](ரி)ங்கி ... சிங்
அக்கினிமூலே [லெ]த[ஷ்ஷ](ட்சி)ணமூ[ற்](ர்)த்தி. அவ்
[லெ]யமன்மூலே [றி](ரி)ஷிகள் பீசம் ... ... றீங்
கொடிக்கம்ப பீசம் ... ... ... ... மங்
[ண](ந)ந்திக்கு(ப் பீசம்) ... ... ... வங், சிங்

அஷ்டா[ஷ்ஷ](ட்ச)ரமாவது—அ உ ஓ ந ம சி வ ய, ஆக - அ.
சடா[ஷஷ](ட்ச)ரமாவது—ஓ ந ம சி வ ய, ஆக - சு.
பஞ்சா[ஷஷ](ட்ச)ரமாவது—ந ம சி வ ய, ஆக - ரு.
சித்தர்கள் [லெ]தர்சினை சிவயநம ஓம் கிலீயோமென்று செபிக்கவும்.

(௬-பு.)—

இதில் ஸ்தம்பனம், மோகனம், உச்சாடனம், வித்வேஷணம், மாரணம் முதலியவற்றிற்குரிய மந்திரங்களும், சக்கரங்களும் இன்னின்னவெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

---

## (*h*) நீலகண்டசாஸ்திரம்.
## NĪLAKAṆṬAŚĀSTIRAM.

Foll. 48*a*—67*b*.

On the contemplation, the drawing of Yantras and other details connected with Mantras relating to Śiva and other gods, the due repetition whereof is considered to be efficacious in curing diseases, in removing snake-poison, in averting different kinds of evils, etc.

Complete.

**Beginning:**

ஸ்ரீ நீலகண்டகுரவே நம꞉.

நீலகண்டப்பொருளாவது சொல்லுகிறோம். மஹாபுண்ணிய புருஷர்களுக்கும் மஹாயோகி[யீ]சு[பரா]வரர்களுக்கும் மஹாரிஷி[யீ]சு[பரா]வரர்களுக்கும்ஆகவேண்டியதா[ய்] யிருக்கப்பட்ட. திரிய[ஷ்ஷ](க்ஷ)ர மந்திரமாவது, எப்படியென்னில் மந்திரம்—வெ‿ாo ஙிஹிo oo [யி](இ)ந்த மூன்று அ[ஷ்ஷ](க்ஷ)ரத்தையும் ஜபிக்கிற பாவனையாவது எப்படியென்றால், சுரத்துக்குச்சுவாமியைப் பால்வண்ணமாய் நீலகண்டருமாய்ச் சது[ற்](ர்ப்)புசருமா[ய்] யிருக்[கு](கி)றதாகப் பாவனை[ப்]பண்ணி, தானே சுவாமியாயும் முன்சொன்ன ரூபமாயு[ம் யி](யி)ருக்[கு](கி)றதாக நினைத்து, திரிய[ஷ்ஷ](க்ஷ)ரமாகிய மூலமந்திரத்தை ஙாஅ-உருத் தியானம் பண்ணி, விபூதி தரிக்கச் சுரம் நிவா[ற](ர)ணமாம். விபூதியைத் தட்டி[ல்]லாவது வெ[த்தி](ற்றி)லையி[ல்]லாவது கையி[ல்]லாவது வைத்துச் சக்கரம் [யெ](எ)ழுதி அதில் திரிய[ஷ்ஷ](க்ஷ)ரமாகிய மூலமந்திரத்தை யெழுதி வேண்டினமட்டும் தியான(ம்)பண்ணி விபூதி கொடுக்கவும். [யி](இ)ப்படிக்[கி](கு) ங, ரு, எ [ஞ](நா)ள் கொடுக்கச் சகல சுரமும் நிவாரணமாம்.

உ-வது பாம்புவிஷத்தையறுக்க, சுவாமியைச் சந்திரமண்டலத்து நடுவே யிருக்[கு](கி)றவராயும் அமி[ற](ர்த)சந்திரனைச் செஞ்சடையிலே

**End:**

அந்த எட்டு இத[ளி](ழி)லும, வைராக்கிய சத்தி, அஞ்ஞான சத்தி, விஞ்ஞான சத்தி, [யி])இ)ச்சா சத்தி, கி[ரி](ரி)யா சத்தி, வித்தியாதான சத்தி, ஞா[ஞ](ன) சத்தி, சங்க நிதி, பற்[ப்]ப [னி](நி)தி இந்த எட்டுத் தேவதையும் அவரவர்நாம மந்திரத்[து](தி)னாலே ஆவாகனம் பண்ணிப் பூசைசெய்து, அதுக்குமேல் மூன்றுவரை சது[ற](ர)ச்சிரமா[யி௯](ய் நா)லுபுறமும் [௯](நா)லுவாசல் விட்டு, உள்வீதியில் அஷ்டவயிரவர் பீசம்போடவும். அஷ்ட வயிரவ[ரு](ரா)வது அசிதாங்க பை[யி]ரவன், துறு பை[யி]ரவன், சண்ட பை[யி]ரவன், குரே[ரு](ரா)தன பை[யி]ரவன, உன்மத்த பை[யி]ரவன், கபால பை[யி]ரவன், பீஷண பை[யி]ரவன், சங்க[ரு](ரா) பை[யி]ரவன் [யி](இ)ந்த எட்டுப் பைரவர் பீசமும் [யெ](எ)ட்டுத் திக்கிலும் போடவும். மறுவீதியில் அஷ்டதிக்குப் பாலகர்கள் பீஜம் போடவும். அஷ்டதிக்காவது :—இந்திரன், அக்கினி, [ெ]யமன், நிருதி, வ[று](ரு)ணன், வா[ய்வு](யு), குபேரன், [யீ](ஈ)சான்யன் ஆக அஷ்டதிக்குப் பாலகர்கள் பீஜம் [யெ](எ)ட்டும் எட்டுத் திக்[கு](கி)லும் போடவும். இந்தமட்டு [ரு](ரா)மசக்கரம் சரியென்று அறியவும். ( . . . ) இவன் பேர்சொன்ன மாத்திரத்திலே சகல தோஷங்களும் நிவா[ற](ர)ணையா[யி](ய்ப்) பறந்தோடிப்போம். தான் பா[ற்ரு](ர்க்கு)ம்போது தானே அந்த நீலகண்ட [று](ரு)த்திரமூ[ற்](ர்)த்தியாக இருந்து சுவாமிபேரில் மூ[ணே](ன்றே)மூக்கால் [௯](நா)ழிகை ஒரே மனசாயிருந்து செபம்பண்ணி விபூதி[கு](கொ)டுத்தால் சகலமும் நி[வற்](விர்த்)தியாகு(ம்). ெ[க]ற்(ர்ப்)பாதானம் உண்டா[குது](கின்றது). குருவே துணை.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மந்திரசாஸ்திர விஷயமானது. இது பஞ்சாட்சர முதலிய மந்திரங்களைச் சபிக்கும் முறைகளும், அவற்றிற்குரிய சக்கரங்களும், ஜபிப்பதாலுண்டாகும் பலன்களும் ஆகிய இவைபோல்வனவற்றைக் கூறுவது.

---

## (i) இருதுநூல்முதலியன.
## IRUDUNŪLMUDALIYANA.

Foll. 67*b*—75*a*.

An astrological treatise dealing with the predictions to be made under certain circumstances, such as those to be made out by knowing the day when a woman attains puberty, by the sound made by a lizard, etc.

**Beginning:**

பெண்கள் ருதுவாகும் திதி பலன் பார்க்கிற வயணம்.

பி[றை](ர)தமையானல் பாவியாயிருப்பாள்; [வி](து)விதியையானல் அற்ப போகமுண்டாயிருப்பாள்; தி[று](ரு)தியையானல் த[ற](ர்)மமுண்டாம்; மூ[ணு](ன்று) பிள்ளைகளைப் பெறுவாள்; சவுத்தியானல் பர புருஷரைத் தேடுவாள்; பஞ்சமியானல் நல்ல பிள்ளைகளைப்பெறுவாள்; சஷ்டியானல் தரித்திரமாய், ஒன்றிருக்க ஒன்று பேசுவாள்; சப்[பத்]தமியானல் சகல சம்பத்துமுண்டாயிருப்பாள்;

**End :**

[திற](தெரு)ண்ட பெண்ணுக்கு லட்சணம் பார்பபது.

சித்திரை மாசம் பு[று](ரு)ஷனுக்கு ஆகாது ; வை[ய](க)ாசி மாசம் சுக மாயிருப்பாள் ,. ஆனி மாசம் போகியாயிருப்பாள் ; ( . . ) புரட்டாசி மாசம் புத்திர[று](ரு)ண்டாயிருப்பாள் ; [அற](ஐ)ப்பசி மாசம் வித்தையுண்டா யிருப்பாள் ; கா[ற்](ர்த்)திகை மாசம் பலவையும் தூஷணிப்பாள் ; மார் கழி மாசம் நல்ல பிள்ளைகளை(ப்) பெறுவாள் ; தை மாசம் நல்ல புண்ணிய வதியாயிருப்பாள் ; மாசி மாசம் தனமுண்டாயிருப்பாள் ; பங்குனி மாதம் அதிக பிள்ளைகளைப் பெறுவாள்.

(கு-பு.)—

இதில், ஸ்திரீகள் ருதுவான காலத்திய பலாபலன்களும், பல்லி சொல்லுக் குப் பலனும், கோடியுடுக்கவேண்டிய வாரமும் ஆகிய இவை முதலியன கூறப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பிரதியில் இவை முற்றும் உள்ளன.

---

## (j) சாமுத்திரிகாலக்ஷணம்.

## SÁMUDRIKĀLAKṢAṆAM.

Foll. 76a—98b.

A work describing what would be the characteristics and fortunes of a person as ascertainable from certain distinguishing marks or signs found in his body. It is said to have been revealed to Agastyar by Subrahmaṇyar.

Complete.

**Beginning :**

பூலோகத்திலே [பு](பி)றக்[கு]கிற பெண்களிலே பதிவி[று](ர)தையா யிருக்[குர](கிற)வளையே விவாகம் பண்ணவே[ணு](ண்டு)மென்று அகஸ் திய மகாமுனி, சுப்பிரமணியரைக் கே[ழ்க்](ட்)க, சுப்பிரம[ண்]ணியர் அகஸ் திய[று](ர்க்கு)(த்) திரு[வி](வு)ளம்பற்[த்தி](ற்றி)னபடி யேதென்[றி](னி)ல்:— அப்படிக்கொ[ற்ற](த்த) பெண்கள் வா[க்க](ழ்க்கை)ப்படுவதற்கு முன்னே பதிவி[று](ர)தையென்[கு](கி)றதும், வி(ய)பிசாரியென[கு](கி)றதும், அற் [பு]ப ஆயசு ◦ ன்[கு](கி)றதும், செல்வமுண் டென்[கு](கி)றதும், [ஓ]வறுமை யுண்டென்கி[று](ற)தும், சுகத்திலேயிருப்பாளென்[கு](கி)றதும், அன்னிய தேசத்திலே போவாளென்[கு](கி)றதும், வித[ற](ர)ணையுண்டாயிருப்பா ளென்[கு](கி)றதும்,

**End :**

[கய](கை)விரல் அஞ்சும் அளந்து கண்டது, முழங்கைதொடுத்து நடுவி ரல் [ணுணி](நுனி)மட்டுமிருந்தால் உலகமெல்லாம் ஆள்வான், மே[லிறை] (ல்வரை)யிலே வந்தால் மந்திரியாவான், நடுவரையில் வந்தால் நன்றுவான், அடிவரையில் வந்தால் அலைச்சலுண்டு, மூக்கு அவரவர்கையினாலே [ஞ] (நா)லு அங்குலமானால் செல்வமுண்டு, ஆயுளும் அழகும் உண்டாம் ; மிகுதி யா[யி](ய்) நீண்டால் கடினபோகம், குறைந்தால் அற்[ப்]பபோகம் ; கன்ன

மும் அக்குளும் முகமும் [அ]கையும் வாயும் உட்[க்]குறி அறியும் வழியாயி ருக்கும் [யெ](எ)ன்றறி. சுழி, மறு, வடுவு தான் காணுமிடத்திலும் காணாத [யி](வி)டத்திலும் [யி](இ)ருந்தால் பலிக்கும், அதிலேயும் பிறர் காணாதே யிருக்கிறது பலிக்கும்.

புருஷ லக்ஷணம் முடிந்தது. முற்றும்.

**Colophon :**

[ரு](இரா)க்ஷச௵ கார்த்திகைமீ ௧௯ [யெ](எ)ழுதிமுடிந்தது.

(கு-பு.)—

இந்நூல், ஆண் பெண்களுடைய சரீர அடையாளங்களைக்கண்டு அவற் றிற்குரிய பலாபலன்களைக் கூறுவது. அகஸ்தியருக்குச் சுப்பிரமணியரால் உபதேசிக்கப்பெற்றதெனறு நூன்முதலில் கூறப்பட்டுள்ளது. இதில் இந் நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

---

## (k) சோதிடம்.

## JŌTIḌAM.

*Foll 99a—108a.*

A treatise in horoscopy dealing with several miscellaneous topics. Incomplete.

**Beginning :**

ஜாதகஜோ[தி](சி)யம்.

கிரகாங்கம்.

| | | | |
|---|---|---|---|
| செவ்வாய்க்கு | சிரசு | குருவுக்கு | வயிறு |
| சுக்கிரனுக்கு | முகம் | சனிக்கு | தொடை |
| புதனுக்கு | கழுத்து | [ரு](இரா)குவுக்கு | முழங்கால் |
| சந்திரனுக்கு | புஜம் | கேதுவுக்கு | உள்ளங்கால். |
| சூரியனுக்கு | மார்பு | | |

[ருஜி](இராசி) அங்[ங]கம்.

| | | | |
|---|---|---|---|
| மேஷ[ச]ம் | சிரசு | துலாம் | முதுகு |
| ரிஷபம் | முகம் | விருச்சிகம் | பீஜம் |
| மிதுனம் | அண்ணம் | தனுசு | தொடை |
| கடகம் | புஜம் | மகரம் | முழங்கால் |
| சிம்மம் | மார்பு | கும்பம் | க[ணு](ணை)க்கால் |
| கன்னி | பக்கம் | மீனம் | பாதம். |

இராசிசாதி.

கடகம் விருச்சிகம் மீனம் பிரம[ரு](ரா)சி
சிங்கம் மேஷம் தனுசு க்ஷத்திரிய[ரு](ரா)சி
துலாம் கும்பம் மிதுனம் வைசிய[ரு](ரா)சி
கன்னி ரிஷபம் மகரம் சூத்திர[ரு](ரா)சி.

சல[ரு](ரா)சியின பிரமாணம்.

| | |
|---|---|
| மகரம் மீனம் கடகம் | ௧ |
| கும்பம் ரிஷபம் தனுசு | ௨ |
| விருச்சிகம் துலாம் மேஷம் | ௩ |
| மிதுனம் கன்னி சிம்மம் | 0 |

**End**

| | |
|---|---|
| க-க்கு ஸ்நானம் | கரு-க்கு கோபம் |
| உ-க்கு வஸ்திராபரணம் | கசு-க்கு தாம்பூலபக்ஷணம் |
| ங-க்கு பஸ்மகெந்தம் | கஎ-க்கு சபாப்பிரவேசம் |
| ச-க்கு சிவபூஜை | கஅ-க்கு கிரீடம் |
| ரு-க்கு பஞ்சாக்ஷரசெபம் | கக-க்கு அமிர்தபானம் |
| சு-க்கு விஷ்ணுபூஜை | உ0-க்கு பலபக்ஷணம் |
| எ-கக்கு விஷ்ணும | உக-க்கு ஆலசியம் |
| அ-க்கு தேவதா[ற்](ர்ச்)சனம் | உஉ-க்கு ஜலபானம் |
| கூ-க்கு நமஸ்காரம் | உங-க்கு நித்திரை |
| க0-க்கு பிரதட்சிணம் | உச-க்கு தனுர்ஜ்ஜநம் |
| கக-க்கு பிதுருபூஜை | உரு-க்கு பூபதித்வம். |
| கஉ-க்கு அதிதிபூஜை | உசு-க்கு தனரக்ஷணம் |
| கங-க்கு போஜனம் | உஎ-க்கு ரத்நபரீக்ஷா |
| கச-க்கு மதுபானம் | ஆக உஎ. |

ஜாதகத்துக்கு அமிசைசக்கரம்போட விவரம். ( . . . . . . . . )
அசுவி[ணி](னி)முதல் இருத்திகைவரைக்கும் கஉ - ராசியாக எந்த நக்ஷத்திரம் எந்த [ரூ](ரா)சியில் எந்த(க்)கிரகம [யி](இ)ருக்கிறதோ அதை அந்த [ரூ](ரா)சியில் அடைப்பது ; இந்தப்படி மும்மூன்று நக்ஷத்திரம் கஉ - ராசியாக அசுவினிமுதல் ரேவதிவரைக்கும் அவரவருக்குரிய நக்ஷத்திரபாத ராசிகளில் கிரகமடைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சோதிடசாஸ்திரத்திர விஷயமான பலவற்றையும் விவரமாகக் கூறுவது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுப்பெற்றதாகத் தோற்றவில்லை.

---

## (l) கணக்கதிகாரம், உரையுடன்.
## KAṆAKKADIKĀRAM WITH COMMENTARY.

Foll. 109*a*—139*b*.

Slightly different from the work described under R. No. 199(*c*) *ante*.

**Incomplete.**

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 199(c) நம்பரில் வந்துள்ள பிரதியினுஞ் சிறிது வேறுபாடாகக் காணப்படுகின்றது. இது முற்றுப்பெறவில்லை.

இறுதியில் 'பரஞ்சோதிமுனிவர்' செய்த திருவிளையாடற்புராணத் துதிச் செய்யுட்கள் சிலவும், திருமால்துதி ஒன்றும், கலைமகள்துதி ஒன்றும் காணப்படுகின்றன.

முதலில் பொன்னிநாட்டுப் பொருந்திய புகழோன்
மன்னர்கோமான் வழிமுத லுடையோன்
முத்தமிழ் தெரிவோன் முகரியன் பெரும்பதி
மத்தியத் தண்மை மறையவர் வாழுங்

குற்றமில் காட்சிக் கொற்கையர்கோமான்
புத்தன் புதல்வன் புராரியென்பவனே"

என்னுஞ் சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுளும், "புராரிநாயனாரெனவே ஆக்கி யோன் பெயரும், ( . . . . . . . ) தமிழ்வரம்பிற்குட்பட்ட முகரியென வேநகர் எல்லையும் ( . . . . . . . ) குணரத்ன ஞானதீபமாகிய புலவர் பெருமான் புராரி[ஞ](நா)யனாருடைய புகழ்போல் விளங்கின பத்தமுகுக ளும் ( . . . . . . . )" என்பது முதலியன காணப்படுகின்றன.

---

## (m) மனைவாஸ்துலக்ஷணம்.

## MANAIVĀSTULAKṢAṆAM.

Foll. 140*a*—154*a*.

On the astrological conditions considered auspicious and inauspicious for building houses.

Incomplete.

**Beginning:**

மனைவாஸ்து புருஷன் படுக்குநாள்.

எத்திசை[ரு](ரா)சிதன்னி லிரவிதா னிற்கும்போது
அத்திசைக் காலைநீட்டி யதற்கெதிர் தலையைவைத்து
மெத்தென விடக்கைகீழாய் வலக்கையை மேலதாக
மைத்தடங் கண்ணி னாளே வாஸ்துவன் கிடக்குமாறே.

இரவி யெந்த[ரு](ரா)சியில் எந்தத் திசையில் நின்றால் வாஸ்துவன் இரா நின்ற திசையிற், காலை நீட்டும். அதற்கு எதி[ரு](ரா)க(த்) தலையைவை த்து இடக்கை கீழாகவைத்து வலக்கை மேலாகக் கிடப்பதென்றவாறு.

மீனமு மாடு[ம்யே](மே)றும் மேற்றிசை தலையதாக
ஊனமி லிடக்கைகீழா யுத்திரப்பதியைநோக்கி(ச்)
சேனையின் கிழக்கின்மீதே திகழ்பெறக் காலைநீட்டி
மானவே வனையகண்ணாய் வாழ்த்துவன் துயிலு[ம்வ](ம)ாறே.

**End:**

ஞ, ௯-ல் குருவிருக்க [யி](இ)வனுக்குக் கேந்திரம் செவ்வாயிருக்க, மேட விருச்சிகம் பிறக்க, பாவர்மறையிலும் சேய்மதி க, ௮-விருக்கப் பூசம் பூ[ரு] (ரா)டம் ௰, ௰௨-ல் சனியிருக்கிலும் க, எ-சனியிருக்கில் பாவர்பார்க்கச் சுபர் கேந்திர வீட்டிலிருக்க அனுடம் ரேவதி கேட்டை இவை உதையலக்[க](கி) [ண](ன)மாக(ப்) பிறக்கிலும் அபுத்தமூலம் பிறக்க விடக்கடிகை உதையமா கிலும் சத்தியோமரணம்.

(கு-பு.)—

இது வீடுகட்டுதற்குப் பார்க்கவேண்டிய வாஸ்து புருஷனது லட்சணம் முதலியவற்றை விரிவாகக் கூறுவது. இதில் இந்நூல் முற்றுப்பெறவில்லை.

இதன்பின்பு, ஐந்து வகைகால் மந்வந்தரம் முதலியவற்றின் கணக்குக் களும், தர்ப்பணஞ் செய்யவேண்டிய முறை முதலியனவும் எழுதப்பட்டிருக் கின்றன.

(n) ஆருட முதலியன.

ĀRŪḌAMUDALIYANA.

Foll. 160a—165b.

Deals with several topics in divination, in the preparation of Hindu calendars, etc.

**Beginning:**

ஒருவன் வந்து வினவினபோது உதையத்துக்கு ௬, ௭ - [ஞ](ரா)சியில் பாபர் நிற்க, அத[ர்க்](ற்)கு, ௭ - மிடத்தில் மதி நிற்க, பிணிதீ[ரு](ரா)து. இந்திர தனுசு பரிவேடம் அந்தரத்தில் தோன்றினால் தீ[ரு](ரா)நோய். குரு புதன் சுக்கிரன் இவர்கள் பிணிக்க[ய](யி)ருன, ௬ - மிடம் ம[ற](ர)ணக் க[ய](யி)ருன ௭ - மிடம் நிற்கினும் சே[ஞ](நா)க்கினும் ம[ற](ர)ணமில்லை பிணிதீர எத்தனை நாள் செல்லுமென்றால் பிணிக்க[யத்தி](யிற்றி)ல்.

**End :**

[லை](ப)ங்குனி அமாவாசை கழித்த பிரதமை [ரு](ரா)சா
சித்திரைமாதப் பிறப்பு மநதிரி
ஆவணிமாதப் பிறப்பு சே[ஞ](ஞ)திபதி
ஆடிமாதப் பிறப்பு பயிர்வள(ர்)ப்பவன
மார்கழிமாதப் பிறப்பு தானியாதிபதி
[அற்](ஐ)ப்பசிமாதப் பிறப்பு இரசாதிபதி
தைமாதப் பிறப்பு நீரசாதிபதி ( . . . . . . . )

| | | |
|---|---|---|
| (க) ஆவர்த்தமேகம் | ... | புலமழை |
| (உ) சங்வோதகமேகம் ? | ... | கா[த்து]ற்று |
| (ங) புஷ்களமேகம் | ... | நல்லவருஷம் |
| (ச) துரோ[ரு](ரா)ணமேகம் | ... | வெள்ளம் |
| (ரு) காளமேகம் | ... | து[த்த](ற்றல்)ல்துளி[த்து]கா(ற்று) |
| (சு) நீலமேகம் | ... | கண்டவருஷம் |
| (எ) வருணமேகம் | ... | வெகுவருஷம் |
| (அ) வாயுமேகம் | ... | பஞ்சம் |
| (கூ) தமோமேகம் | ... | வெகுமாரி, நற்காலம் |

(கு-பு.)—

இதில், வீமேசுரவரர் சோதிடமும், சோதிடக் களஞ்சியச் செய்யுளொன்றும், அசுவயோகம், கெண்டயோகம், சாமுத்திரிகயோகம், வாசியோகம், வேசியோகம், பஞ்சாங்கசோதனை முதலியனவும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

---

(o) மனைசாஸ்திரம்.

MANAIŚĀSTIRAM.

Foll 166a—172b.

Slightly different from the work described under R. No. 165.

Incomplete.

**Beginning :**

எந்த மாதங்களில் வாசற்கால் வைத்தாலும் திசையறிந்து வைக்கவே ணும்.

கடகம் சிங்கம் இந்த இரண்டு ராசியில் சூரியனிற்[க]க வீடுகட்டினால் கிழக்குப்பார்த்த வாசறபடி வைக்கலாம்.

துலாம் விருச்சிகம் இவ்விரண்டு ராசியிலும் சூரியனிருக்க வீடுகட்டினால் மேறகுப் பார்த்த வாச[ர்ப்](ற்)படி வைக்கலாம்.

கன்னி மிதுனம் தனுசு மீனம் இந்த ராசிகளில் சூரியனிருக்க வீடுகட்டினால் வாசற்கால் வைக்கலாகாது.

**End :**

குண்டைமான் குடங்க ளெட்டாங் கொடியதேள் பத்ததாகும்
நண்டுகோ விரண்டதாகு நன்மேட மைந்த தாகுந்
திண்டிறற் சிங்கந்தானே சிறந்தமூ வேழ தாகும்
வண்டிறன் மறையோர் சொன்னார் வாஸ்துவு முதிக்கு[ம்வ](ம)ாறே.

எ-து சித்திரைமீ௳ ௧0௳ ரு நாழிகை, வைகாசிமீ௳ உ௧௳ ( . . . . . )

வாஸ்துவுங் கிடக்கைமாதம் வாழ்மனை கோலிறபாழா
மாற்றுநீர் படுக்கைதன்னில் மதியிலார் மனையெடுக்கில்
நே(ர்)த்தியாந் தலைவன்செத்து திலைகேடாய்க் குலைந்துபோவார்
தூற்றியாங் கெழுந்தபோதே துதித்து நீ மனைகோல் மன்னு

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 165-ஆம் நம்பர் பிரதியினும் சிறிது வேறுபட்டுள்ளது. இதில் இந்நூல் சிறிது பாகமே காணப்படுகிறது.

---

## (p) கேதாரேசுவரர்பூசை.

## KĒDĀRĒŚVARARPŪJAI.

Foll. 173*a*—178*b*.

On details relating to the conduct of the worship of Kēdārēśvara, a form of God Śiva. Information as to when the worship should be commenced is also given.

Incomplete.

**Beginning :**

புரட்டாசிமாதம் பூர்வப[ஷ்ஷ](ட்ச)ம் அஷ்டமியிலே நித்தியகர்[ம அ](மா)னுஷ்டானங்களை(ச்) செய்து முடித்துக்கொண்டு ஆ[ச]சமனம் அங்(க)கர[ணி](நி)யாசம்பண்ணி, சங்கற்பம் செயதுகொண்டு சாமா[ன்]னிய அ[ற](ர்க்)கியம் கல்பித்துககொண்டு முன்புபோல் துவார்ர்பூசைபண்ணி ஷூசபபத ? தககுருவைப பூசித்து அந்தர்யாகம் ஸ்நான . . . . . விசேஷ அ[ற](ர்க்)கியம் திரவியசுத்தி மந்திரசுத்தியும் பண்ணி, பீடத்தின்மேலே நெல்[லு], அரிசி, எள்[ளு], நவதா[ன்]னியம, பொரி யி[து](வை)களினாலே பரப்பி

**End:**

ஓம் ஆம் பிஞகேசாயநமஃ
ஓம் ஆம் உக்கி[ர](ரா)யநமஃ
ஓம் ஆம் பீமாயநமஃ
ஓம் ஆம் ஸ்ரீகண்டாயநமஃ
ஓம் ஆம் கி[று](ரு)த்திவாசசேநமஃ
ஓம் ஆம் நீலகண்டாயநமஃ
ஓம் ஆம் தூா[ற](ர்ச)சடயேநமஃ
ஓம் ஆம் திரிபு[ர](ரா)ந்தகாயநமஃ
ஓம் ஆம் திரிலோசநாயநமஃ
ஓம் ஆம் பரமே[ஸ்]ஸ்வ[ர](ரா)யநமஃ
ஓம் ஆம் யமாந்தகாயநமஃ
ஓம் ஆம் பரமே[ஸ்](ஸ்)வ[ர](ரா)யநமஃ
ஓம் ஆம் பத்தபி[ர](ரியா)யநமஃ
ஓம் ஆம் கயிலாசவாசிநேநமஃ
ஓம் ஆம் கேதா[ரியீ][ஸ்](ரேஸ்)வ[ர](ரா)யநமஃ (. . .)

இப்படி அ[ற்](ர்ச)சித்து, தேவ[று](ரு)டைய ச[ன்னி](ந்நி)தானத்திலே இருபத்தொரு பி[ற](ர)த[ஷ்ஷ](க்ஷி)ணம் செய்து இருபத்தொரு ந[மு](ம)ஸ்[க்]காரமும் இருபத்தொரு செபமும் பண்ணிப் பின்பு தேவனை . . . . அஷ்டபுஷ்[ப]பத்தினாலே அ[ற்](ர்ச)சித்து . . . . . . . . . . . . .

(கு-பு.)—

இந்நூல் கேதாரேசுவரனைப் பூஜிக்கு முறையினையும் அதை இன்னகாலத்தில் ஆரம்பித்து இவ்விதமாகப் பூர்த்திசெய்யவேண்டுமென்பதையும் விளக்கமாகக் கூறுவது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுப்பெறவில்லை.

---

## (g) கேதாரிநோன்பினால்பேறுபெற்றகதை.

## KĒDĀRINŌNBINĀLPĒṞUPEṞṞAKADAI.

Foll. 179a– 184b.

Illustrative stories calculated to bring out the importance of conducting the worship of Kēdārēśvara described above.

Incomplete.

**Beginning:**

ஆதிகாலத்தில் கையாலயத்திலே பார்வதி சமேத[ர](ரா)ய், சகல[மான] தேவர்களும் புடைசூழ்ந்து பொ[ர்ச](ற்)சிம்மாசனத்திலே வீ[த்தி](ற்றி)ருக்கச்சே, பரமே[ஸ்](சு)வரனானவர் உமையவளைப் பார்த்து, மகளும் பெண்ணே! நீ தக்கன் யாகத்துக்கு நம்மைவிட்டு நீங்கிப்போ[யி](ய்) வந்தவளான

படியினாலே, நீ பூலோகத்திலே போ[யி](யப) பிறக்கவே[ணு](ண்டு)மெ திருவாய்மலாநதருள, அதறகு உமையவள் மனங்கலஙகி, சுவாமி! மறுபடி [யெ](எ)வவிதபாய்த தேவரீ[ரிடயெ](ருடைய) இடதுபாகம் பெறுவேன

## End:

[ரு](இரா)ஜாவுககு [ஞ](நா)ளுககு[ஞ](நா)ள குஷ[ட்]டம பிடித தரிததிரவானுய [ரா](ரா)சசியததை மநதிரிவசததில் ( . . . . . காட்டிலேபோ[யி](ய) வனவாசம செயதுவரும [ஞ](நா)ளேபில ஒரு[( (நா)ள, பசிதா[ள](ஙக)மாடடாமல புததிரனுன சுதஙகனெனகிறவன ( . பாாதது அமமா! எனதாயாா [அஙகு](வம)சததிலே யாருமிலலையாவென கேட்டான; அதறகுத தாயாா, பிளளையைப பாாதது(ச) சொலலுவாள "அபபா! உன பெரிய தாயாா புண்ணியவதியானவள உச[சி](சயி)னிபட ணததில வசிரததநத மஹாராஜாவுககுப பாரியாளாயிருக[கு](கி)றுள; அ ளிடததுககு(ப) போ[யி](ய) நமககு வநதிருக[கு]கி)ற இடையூ[ரு]( களைச சொனனுல, அவள [அ](எ)வவளவாகிலும் உதவிசெயவாள" என சொனனுள. அல் தககேடடு, தாயாா சொனனபடிக[கி](கு), பெரியதாய டததுககுபபோயக கணடு தஙகளுடைய . . . . . . .

(கு-பு)—

இநநூல, கேதாரேசுவர பூஜையைசசெயது பேறுபெறறவாகளாகிய ப வதி, பஞசபாணடவாகள, வஜாதாத மகாராஜன, கஜோதபவனென்று பிராமணன குமாரிகளாகிய புண்ணியவதி, பாபவதி முதலியோரது சரிததிரததை விரிவாககக கூறுமுகததான அவவிரததததின பெருமையைக கூவது. இநதப பிரதியில இது முறறுபபெறவிலலை.

---

## R. No. 239.

Palm-leaf. 15¾ × 1¼ inches. Foll. 157 Lines, 9-10 in a page. Tami Injured

Purchased in 1914-15 from M. Kēsava Pillai of Nungambakkan Madras

நல்லாப்பிள்ளைபாரதம, ஆதிபர்வம்.

NALLĀPPILLAIBHĀRATAM, ĀDIPARVAM

A poem narrating the story of the Mahabhārata in 15,300 stanza by Nallāppiḷḷai, who has freely introduced into this work the stanza from the Bharatam of Villiputtūr Ālvār. It is said to have beer written at the instance of Vīraraghava Reddiyār of Śengādu.

Complete in 2082 stanzas.

## Beginning:

உலக மாககளுங காககலு முணமையா
வில[கி](க) நீஙகலு மெனறு (ந)தவிாகலாா
சலச வாணமல [மரு](ாத தா)ளக ளென னெஞசினும
நிலவு செனனி யினும நிலே யாமரோ. (க

பச்சை பேணியும் பால்வளை மேனியு
மெச்சு நற்றுகிர் மேனியுங் கொண்டவ
ரிச்சை யாட வியற்றிய மங்கைமார்
செச்சை மாமல[ற்று](ர்த் தா)ள்கள் சிரங்கொள்வாம் (உ)

(* * * * *)

முன்னர் நா(ட னி)ற் குர[ய](வ)ளுந் திருமுனி மொழியை
மன்னு நற்பெருந் தேவர்வெண் பாவினல் வகுத்தார்
அன்ன காதையைச் சுருக்கியே விருத்தமா யமைத்து
நன்னிலந் தனி வறை[த்](கு)து நன்மை வந்துறவே (உ)

(* * * * *)

ஆற்றுச் சருக்கம்.

டாற்பெருங்கடல் விண்மிசைபரவி யவாபோ
லாற்புடன்வரு வெண்முகி லலை கடன்முகந்து
காற்பெருங்கடற் றன்னிறங் கலந்த றக கருத்து
நாற்பெருந்திசை யெங்கணும் பரந்தன வண்ணி. (க)

**End :**

மைந்தனைநோக்கி யரும்பெடையுடனோர்
வனத்துறு மாறுசெய் தமைத்துச்
சுந்தரமுனிவ னருங்கதி யடைந்தான்
றூயநீ யுணர்தியிவ் வளவும்
புந்திநீ ளாதிப[று](ரு)வமென வுரைத்தான்
புண்ணியன் புரவல னன்பாற்
சிந்தை தயு முருகி விழிகண்முத் தரும்பச்
செங்கர முகிழ்த்தன னன்றே. (கம)

வில்லியின் மறையோன் முனந்தரு மெழுநூற்
றெண்பது விருத்தமு முதலே
நல்லய கவிதனுவினன்னா மகடா
னவின்றதா யிரத்து மு[ன்னூ](ந்நூ)று
மெல்லையி னிரண்டு மிரண்டுமோ ரிரண்டா
யிரத்தெண்பத் திரண்டென வுரைப்பார்
தொல்லையின் முனிசொற் கடற் கடைந் தெடுத்த
சுதைத்தமி ழாதியம் பருவம். (கக)

இப்பெரும் ப[று](ரு)வ முரைத்தவர் படித்தோ ரெழுதினோ
ரிதன்பொருள் விரித்தோ(ர்)
செப்பெருமன்பா[ர்க்](ற்) கேட்டுளோ ரதன்பேர்
செப்பினோர் தீமையிற் றீர்ந்தே
யெப்பெருஞ் சிறப்பு மைந்தரும வாழ்வு
மிசைத்த தி[ற](ர்க)காயுவு முளரா
யொப்பருங் கதியி னிலை பெற விளங்கி
யும்பரும் புகழ வாழ் குவரே. (கஉ)

**Colophon:**

காண்டவதகனச் சருக்கம்.

ஆக ஆதிப[று](ரு)வச்சருக்கம்-கூ௰உ-க்கு விருத்தம் உதஅ௰உ எ
நிறைந்தன [யி](இ)னிமேல் [ச]சபாப[று](ரு)வம் வருமாறு.

(கு. பு.)—

இது, வில்லிபுத்தூரார் செய்த பாரதப் பாடல்களை இடையிடை சேர்த்துக்கொண்டு, செங்காடு-வீரராகவ ரெட்டியார் விருப்பத்தின்படி, வம்பேடு 'நல்லாப்பிள்ளை' என்பவரால் செய்யப்பெற்றது. இதில் இப்பரு முற்றும் உள்ளது.

---

### R. No. 240.

Palm-leaf. 15½ × 1⅜ inches. Foll. 454. Lines, 8–9 in a page. Tan Injured.

Purchased in 1914–15 from M. Kēśava Piḻḻai of Nungambakka Madras.

## பெரியபுராணம், பொழிப்புரையுடன்.

## PERIYAPURĀṆAM WITH MEANING.

Same work as that described under No. 619 of the D.O.S. MSS Vol. II.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இது டிஸ்க்ரிப்டிவ காட்லாக்கின் 619-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இதி இந்நூல் முற்றுப்பெறவில்லை.

---

### R. No. 241.

Palm-leaf. 14⅝ × 1⅜ inches. Foll. 100. Lines, 7 in a page. Tam Slighly injured.

Purchased in 1914–15 from M. Kēśava Piḻḻai of Nungambakkam.

## (a) பஞ்சாங்கம்.

## *PAÑCĀṄGAM.*

*Foll. 1a–3a.*

*Explains what is meant by Pañcāṅgam or the five elements of an* Indian calendar and what its uses are.

Complete.

**Beginning:**

பாயிரம்.

ஆயிர முகத்தா னகன்ற தாயினும்
பாயிர மில்லது பனுவ லன்றே

என்றதால் பஞ்சாங்கமென்ற தென்னையெனின்[னி] அங்கம் பஞ்ச[யெ] (எ)ன்றாகும்; அதாவது :—அங்கம்—அ[வை]வயவம். பஞ்ச-ஐந்து. அ[வை]வ

யவம் ஐந்தென்று கூறுவர் புலவர். [யி](இ)வ்வ[ை]வ யவயவமியாருக்கெனின் பி[றி](ரி)தி[வு]வி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசமாகிய பஞ்சமகாபூதமெனனும் விராட்புருஷனுக்கும் பஞ்சமகாபூதத்தினின்றும் உண்டாகப்பட்ட(பௌ)திக தேகங்களாகிய சராசர உயிர்களெனனும் இயங்குதிணை நிலைத்திணை வுயிர்கட்குமாம்.

**End:**

அமாவாஸை கழித்த முதனாள் முதல் பதினைந்துவரைக்கும் சுக[கு](கி)ல பட்சம், பௌ[வ ற][நவ](ர்)ணமி கழி[ச்ச](த்த) முதல் [ஞ]நாள் முதல்பதினைந்துவரைக்கும் கிரு(ஷ்)ணபட்சம்.

முற்கூறிய பட்சத்திலே சந்திரன் வளருகிறது. பிற்கூறிய பட்சத்திலே சந்திரன் தேய்கிறது. இவை சந்திரனாலாக்கப்பட்டுவருகின்ற பட்சங்களிரண்டுக்கு மாதம் ஒ[ண்ணு](ன்று). இப்படி ௰௨ - மாதம் கூடியது ஒரு-க. இது சித்தாந்தம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல், 'பஞ்சாங்கம்' எனபகன அருத்தம் இன்னவெனவும், நட்சத்திரம் முதலியவற்றைப் பார்ப்பதனாலுண்டாகும் பலன் இன்னின்னவெனவும் கூறுகின்றது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

---

## (b) தசாபுத்திபலன்.
## DAŚĀBHUKTIPALAN.

Foll. 4a—100b.

A work on astrology dealing with the good and the evil likely to befal to a person in the different planetary periods. It is different from the work described under R. No. 183 *ante*.

Complete.

**Beginning:**

[தி](த)சாபுத்திபலன். சூரிய [தி](த)சைக்கு ஒரு சு. க்கு மொத்தபலன். சூரியன் பாபக்கிரகமானபடியினாலே, சாதகந் தெரியாதபேருக்குச் சொல்லுகிறபலன்.

சூரிய[தி](த)சையில் இருக்[கு](கி)ற நிலையைவிட்டு(த்) தேசாந்திரம் போகும்படியாயும், சுயபந்து [ெ]சனங்களிலே வியோகமான துக்கமும், சுரபீடையும், சோரபயமும், நிலையான பொருளுக்கு நாசமும், நாலுகால் ஜீவனிலே நஷ்டமும் இப்படிக்கொத்த பலன் கொடுப்பான். இந்த(ச்) சூரியன் சாதகனுக்கு ௩, ௬, ௰௧-லே யிருந்தால், [யி](இ)ந்த(ச்) சூரிய தசையில் பூலாபம் அ[ற்](ர்த்)த லாபம் விபவம் சவுக்கியம் [யி](இ)வ்வளவு பலத்தை(க்) கொடுத்து, பிதாவுககு

**End:**

காலவே வெள்ளிதன்னிற் கணிமாதம் முப்பத் தெட்டும்
மூலமாம் ே[ஞ](நா)யினாலே மூங்[ஙு]கியே மீளுங் கை கால்
வேலெனும் விழியாடுன்பம் மெய்யினில் [ரோ](ரா)கமுண்டு
ஆலமாம் வி[ஷ]ஷம்போ லனன மரோ[சி](ச)க மாகுந் தானே. ( கூ

சுக்கிரனில் புதன்.

வெள்ளியில் புந்திமாதம் விரும்புமுப் பத்துநாளுந்
தெள்ளிய மனையாள் மக்கள் சீருடன் பொருளுண் டாகும்
வள்ளிய கல்விஞானம் வாக்கிறுற்[ப்] பாடலாகும்
நள்ளிய சிவலையாலே நன்மைகள் பலவுண் டாமே. (அவ)

மட்டுறு புகரி[லக](ற்) கேது மாதமீ ரேழுந் தன் பந்
துட்டமா மிருகத் தாலுங் கள்ள[ருல்](ரால்) பயமுந் தோ[னு](ன்று)
மட்டமா மனையா டன்னை யனுசரித்திடுமே பேய்கள்
திட்டமாய் விஷந்தான வீட்டி[ல்தீ](ற்றீ)ண்டியே மீளுந்தானே. (அக)

சுக்கிர [செ]தசையில நவக்கிரகபுத்தி முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 183-ஆம் நம்பர் பிரதியினும் வேறானது. ஒவ்வொரு கிரகங்களின் தசையிலும், புக்தியிலும் ஜீவர்களுக்கு உண்டாகும் நன்மை தீமைகளை விரிவாகக் கூறுவது இதில் இது முற்றும் உளது.

---

## R. No. 242.

Palm-leaf. $13\frac{5}{8}$ × 1 inches. Foll. 14. Lines, 4 - 5 in a page. Tamil. Fair.

Purchased in 1914–15 from Dēvanāthācāriyar of Rāmēśvaram.

## நவரேகைப்பிரமாணம்,

## NAVARĒKAIPRAMĀṆAM.

On the me hod of drawing the diagram called Śrī-Cakra and on the worship of the goddess Śakti as associated with it.

Incomplete.

**Beginning :**

தானென்ற நாற்[ப]பத்[தி](து) முக்கோணதனைச்
சா[ற](ர்)வாகவென்றனு(ன)ட(ப்) பிள்ளைகேளு
வானென்ற சதுரமிட் டிரேகை மூன்று
வளமாகச் சூரியன்போல் வட்டமிட்டுப்
போடென்ற நவரேகை வட்டத்த[ள](ட்)கீ(றிக்)
கைமுறையா[யி](ய்) நாற[ப]பத்[தி](து) முக்கோணத்தை
நானென்ற நவரேகைப் பிரமாணஞ் சொலவேன்
நன்றான செ[ன](ந)ல்லினு(ை)ட(ப்) பிரமாணந்தானே (க)

பிரமாண மேல்ரேகை ரவியின்ரேகை
பேறான ரேகையதின் வட்டத்தின் கீ[ள்](ழ்)த்
திரமாக வா[ர](ற)ரையாம் பங்குபோடு
சிறப்பாக ரவியின் கீ[ளஆரு](ழாறு)பங்கு
அரமான மதிரேகை யதின்கீ(ழா)ளாந்தி ?
அப்பனே அஞ்சேகால்[ப]பங்குபோடு
திரமான செ[யி](ய)ரேகை யதின் கீ[ள்](ழ்)வீதி
திறகவே மூ[ண](ன்ற)ரையாம் பங்குபோடே (உ)

**End:**

வைத்தபி[னம்](ன்)பு செலுவிட்டு க[ளு](ழு)விற்போட்டு
 வாகான செம்ப[ற](ர)த்தம்(பூ) வுள்ளாக்கி
நைத்ததிலே மலர்தெரிய விட்டுச் சாத்தி
 நன்றாக(த்) தங்கமொரு பலந் தகட்டில்
மெய்த்திடவே[ளு](நா)ம்பத்[தி](து) முக்கோணத்தை
 விளங்கவே வரைந்து கடி தடவாய் மேலாய்
நைத்ததிலே தாழம்பூ வொருகா சாதி
 செண்[ம]பகப்பூச்சாறுசாத்திச் சவாதுஞ்சாற்றே. (சம)

(* * * * *)

பூட்டுவாய் மோகமாம் முத்துமாலை
 புகழாங் கைகடகம் ச[ரு](ரி)கைவி[ற](ர)லா[ளி](ழி)
பூட்டுவாய்மனத்தையங்கே பாதம்பூசை
 புகழாகப் பெருவிரலிற் புட்பஞ்சார (௫)
சாற்[ஜி](றி)யபி ஷேமென்று பூஜியிட்டுத்
 தனத்திலேயாம[ஊெயழு](ளா)(யைத்)தியா[னு](னம்) பண்ணு
 நே(ர்)த்தியாய். . . . .

(கு-பு.)—

இந்நூலில், 'வாலை' என்னும் சக்தியின் சம்பந்தமான நவரேகைப் பிரமாணமும், பூசிக்கும் விவரமும் ஆகிய இவை முதலியன கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றுப் பெறவில்லை.

---

## R. No. 243.

Palm-leaf. $15\frac{5}{8} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 26. Lines, 7—10 in a page. Tamil. Injured.

Purchased in 1914–15 from Dēvanāthācāriyar of Rāmēśvaram.

### (a) சிற்பசாஸ்திரம், உரையுடன்.
### ŚIṚPAŚĀSTIRAM WITH COMMENTARY.

Foll. 1*a*—12*b*.

A treatise on architecture dealing also with certain astrological conditions and aspects connected with that art. The work is also called Mayanūl.

Incomplete.

**Beginning:**

மனைதனில் வந்து நின்று வாகுடன்
 பார்(ர்)த்து நோக்கி . . . . . . . . (க)
 . . . . . [செ](எ)டுக்கலு[த்ச](ற்)(றி)
நாயகன் ராசிதன்னை
 முன்வல மாகக் கொள்ளில்
 முன்மத னென்று வாழ்வான்
பின்னிடை யாக(க்)கொள்ளில்
 பிணியொடு கேடதாகும்.

வெண்பா.

ஒன்ருக நின்ற வொரு நீளந்தன்னை(க்)
குன்ருமை லொன்பது கூறுசெய்து—நன்ருக
வாமத்தே நேரி வலத்தே வோரைந்து
சேமத்தே வாசலன் செப்பு

ராசிப்பொருத்தம்.

ரிஷபம், மிதுனம், கடகம் இந்த மூன்று ராசிக்காரருக்கும் கி[ள](ழக்)கும் வடக்கும் வாசல் விடவும்; சிங்கம், கன்னி, துலாம் இந்த மூன்று ராசிக்காரருக்கும் தெ[ன்]கு(ற்)க்கும் வாசல் விடவும்; கும்பம், மீனம் மேடம் இந்த மூன்று ராசிக்கா[ற](ர)ருக்கும் வடக்கும் மேற்கும் வாசல் விடவும்.

மீனராசி.

கன்னிமேல் மீன யெடுக்கி[ல்க்](ற்)
கைப்பொருள் மிகவுண் டாகு[ம்]
மன்னமு மமுதுஞ் சேரு
மணியிழை தானு நிற்பள்
பொன்னொடு தானியங்கள்
பொருந்தவே செல்வமுண்டாம்
முன்னமே அயனுர் சொன்ன
மு(ற)றமைநூல் வி[ழ](ள)ம்பலுற்றேன்.

**End:**

சி[ப்](ற்)பியனிருக்கும்படி.

பொன்னொடு பூணநூலும் பவித்திரங் கையி லிட்டுச்
சென்னியிற் சிகையதாகி(ச்) செய்யதோர் நிறத்தனுகில்
மன்னிய குலமு மிக்க மனமிகத் தூய்யனுகி(ல்)
அன்னிய சாதிகூடா த[ரி](றி)ந்தவன் சிற்பிதானே.

எ-து.—சிற்பியனிருக்கும்படி: பொற்பூணநூலு மீடுபவித்திர மோ[ரமு] மீடுக்குடுமியு மீடுச்செய்ய மேனியுடையனுமாய் அன்னியசாதிகளைக் [கூடா])ாதங்கவனுமாய் அ[ரி](றி)வுள்ளவனுமாயிருப்பவன் சிற்பியென்றவாறு. (உஎ)

சுற்றமாய் மறையோனுேடுந் துணிவிரல் வாடையாலே
சித்தமாந் தெளியும வண்ணஞ் சிறப்புடைக் கனத்தானுகில்
நித்தமோ ரனுஷ்டானங்கணெறியினுற் பூசை செய்து
வித்தக நூலேயோது சிற்பிதன் விடிவக் காலம்.

எ-து.— . . . . . . . . க்கும்படி.

அந்திசந்திமறக்க நாலுவேதமு[ம்] மாதிய வாடையு முடித்திச்சோமன ம். . . . . . . . . . . . . . டித தெளிவுடையவனும் . . . . . . . . . . . . . . . டையவனுமாய் அனுஷ்டான நெ[ரி](றி)யும்

[illegible]தெய்வபூசையுடையவனுமாய் ஆதிகாலமெ[ளி](ழு)ந்து பலகலை ஒ[illegible]லை [illegible]னுமாயிருப்பவன் சி[ப்](ற்)பி யென்றவாறு.

சங்கு வைக்குமளவு.

[illegible]) —

[illegible]நூல் சிற்ப்சாஸ்திரங்களுள் ஒன்று. இதில், "ராசிப்பொருத்த" முதல் [illegible]கு வைக்குமளவு" இறுதியாகவுள்ள சிலபாகம் மட்டுமே உள்ளன; [illegible] பிரதியில் இது முற்றுப்பெறவில்லை; இது சிறந்த நூல். இதற்கு [illegible]" லென்றும் பெயருண்டு.

## [illegible]) [illegible]னை நூல்.

## [illegible]ANAINŪL.

Foll. 13*a*—19*b*.

A treatise describing the astrological conditions required for house-[illegible]lding, and its site.

Complete.

**Beginning:**

கீழ் மேல், சக்குத் தெற்கு கூஉக்கு அகதூ.

| | | |
|---|---|---|
| ஆதாயம் | ... | ௧௨. |
| சிபு | ... | ௯. |
| யோனி | ... | சிம்மம். |
| நட்[ே]சத்திரம் | ... | ரேவதி. |
| திதி | ... | நவமி. |
| வாரம் | ... | ஞாயிறு. |
| வயசு | ... | ௮௦. |

*  *  *  *

| | | |
|---|---|---|
| ஆதாயும் | ... | ௧௨. |
| சி(பு) | ... | ௧. |
| யோனி | ... | பருந்து. |
| நட்[ே]சத்திரம் | ... | ஆயிலியம். |
| வாரம் | ... | திங்கள். |
| திதி | ... | ஷ(ஷ்)டி. |
| அங்கி[ஷ](ச)ம் | ... | சுகம். |

*  *  *

| | | |
|---|---|---|
| யோனி | ... | சிங்கம். |
| நட்[ே]சத்திரம் | ... | கார்த்திகை. |
| திதி | ... | பருவம். |
| அங்கிச(ம்) | ... | துக்கம். |
| வாரம் | ... | சனி. |
| வயசு | ... | ௩௫. |

End

| | | |
|---|---|---|
| ஆதாயம் | .. | கஉ. |
| சி(பு) | ... | ரு. |
| யோனி | ... | சிங்கம். |
| நட்[சே](ச)த்திரம் | ... | திருவாதிரை. |
| திதி | ... | ப[ற](ரு)வம். |
| வாரம் | ... | வெள்(ளி). |
| வயசு | . | எரு. |

கஅ-க்கு கஎ-க்கு . . . . . கூாருஉ.

| | | |
|---|---|---|
| ஆதாயம் | | உ. |
| சி(பு) | | எ. |
| யோனி | | யானை. |
| நட்[சே]சத்திரம் | ... | கேட்டை. |
| திதி | ... | துவா[தெ]சி. |
| வாரம் | ... | [நாய](ஞாயிறு). |
| அங்கிசம் | ... | சுகம். |
| வயது | ... | கக. |

பூமி சல்லியம்.

உண்டவம் போதளந்த வடியினுலேழுஞ் சே[ற்று](ர்த்து)ப்
பதினுறுக் கீந்தா(ல்)[த]தலையோடெண்ண
பிட்டியோடு கண் சுள்ளி தெய்வம் சாம்பல்
கரி பிணஞ்சாலி பொன்கல்
மண்டேகங் கொம்பு நாய் சால்மன்றேக்கு
விளியாத் தோன்றும்.

எ-து.—பூமி சல்லியம் வினவும்போது அடியளந்து அவ்வடியின்மேலே இருபத்தெட்டுக் கூட்டிப் பதி[நா](னு)றுக் கீந்தால் [யி](ஈ)யாத சேடம் க-ஆகில் தலையோடு, உ-ஆகில் எலும்பு, ங-ஆகில் [யி](இ)ட்டிகை, ச-ஆகில் ஓடு, ரு-ஆகில் விறகு, சு-ஆகில் தெய்வங்கள், எ-ஆகில் சாம்பல், அ-ஆகில் கரி, கூ-ஆகில் பிணம், ௧0-ஆகில் தானியம், கக-ஆகில் பொன், கஉ-ஆகில் கல்[லு] கங-ஆகில் தவளை, கச-ஆகில் கொம்பு, கரு-ஆகில் நாய், கசு-ஆகில் சால் [யி](இ)வை[ளை](ப)தினுறு பொருள மற[ரி](றி)ந்த முன்பு கீ[ள்](ழ்) நிற்கும் சொன்ன கோள்[க்]களின் கதிர்களாலே [யி](இ)த்தனையாளத்தே கிடக்[கு]கிறதென்று சொல்லுவது.

பூமி சல்லியம் மு(ற்றும்).

(கு-பு.)—

இந்நூல், வீடு கட்டுபவர்கள் பார்க்கவேண்டிய பொருத்தங்களையும் அவற்றின் பலன்களையும் கூறுவது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

---

## (c) இராசிபலன்.
## IRĀŚIPALAN.

Foll. 20a—26b.

On the characteristic influences, good or evil, exerted by the 12 signs of the zodiac on the affairs of the individual human life.

Incomplete.

**Beginning :**

பாசமாஞ் சிவலை சேரும் பால்பழ முண்ட தாகுந்
தேசமே போனூர் மீள்வார் சேயி[ளை](ழை)மனமுந் . . .
தூசுபொன் பூமி கொள . . தலைவில்லான் ப[ற](ர)மனுகும்
வாசமு[னங்](ன்)குழலி நாளே வநதிடும் மேஷநதானே. (க)

மேஷத்தில் வந்த தினமறு வினயினீ கே[ளப](ட்)பாராகில் ?
தேசத்தில் மழைய, முண்டு சேயி[ளை](ழை) வரதுண்டெ ன்னும் ?
நேசத்தால[அ]ரசே யா[ழு](ளு)ம் நினைத்தபேர்தார் கருமம் நன்றும்
மோசத்த பொருள் கருப்[பு யெ](பெ)டுத்தவன கறுவல் தானே. (உ)

**End :**

துலாராசி.

*   *   *   *

உதையம்-வெள்ளி. சாதி-செட்டி. எருது நிறம்-பசசை நீலம். இது இருந்த ராசி நிலமைக்த நன ஙு. கேட்ட காரியம் உயிருள்ளது. மனதில் சலிக்க வேண்டாம். போனதுபசுவாகில் சினைப்பசு ; புனத்திற்[ப்]போனது வ க்கு செட்டு வெள்ளாமை சேரும். பயணத்துக்கு மத்திபம். [செ]க(ர்)ப்பம் ஆண்[ம்]பிள்ளை. தாவ[ற](ர)ராசி. துலாம் உத்திரம் பனிரெண்டுக்கும் பிரிவு இருபத்தி நாலுக்கு வி[பற](வர)ம். இதுக்குத் தேவதை-கந்தசுவாமி. இதுக்கு(ப்) பெரிய வீரணன. கறுங் கச்சை கைய[யரு](ற)வாள. குடக்காற் கறுப்பனன் பெண் தேவதைககுத் துகில வெள்ளையும் சிவப்புங் கூடின துகில் ; காரிக்கு(ச்) சீலையுண்டு. சுனையிலே இருக்கப்பட்ட தெய்வமுண்டு ; மந்திரத்தினுலே மனுஷன செய்த வினையுள்ள ; செய்யபட்ட தொழிலினுலே வாதவினையுண்டு ; கன்னிமார் காமாட்சியம்(ம)ம[னை] பூசையுண்டு. வேடன் வேட்டைக்காரன் பூசையுண்டு ; நன்மை கூடினதினுலே வந்த வினை உறவு கூடின[து](த)னுல் பேச்சுண்டு. கருப்பனங்குளளன் அடர்ந்தேறிசசெய்த வினையுண்டு. ஓலையிடுசோதி பேச்சுண்டு.

துலாராசி முற்றும்.

(கு-பு:)—

இந்நூல், ஒவ்வொரு ராசிக்கும் உரிய பலாபலன்களைக கூறுவது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இது சிறந்த சோதிட நூலெனறு தோற்றுகிறது. இநதப் பிரதியில் இது முற்றுபெறவில்லை.

---

## R. No. 244.

Palm-leaf. 12 × $1\frac{1}{8}$ inches. Foll. 10. Lines, 6 in a page. Tamil and Grantha. Good.

Purchased in 1914-15 from Dēvanāthācāriyar of Rāmēśvaram.

## மனைசாஸ்திரம்.

## MANAIŚĀSTIRAM.

Similar to the works described under R. Nos. 165 and 238(*o*) *ante*. Incomplete.

**Beginning:**

வஸ-ஹாநஷ்யு ஞாயழ நஜநாஹ்ஷிவரயம ஹவெக |
ம-ணநாமஙு யொநிம ஸ்யாக ஸ-ஹம ஜக்ஷவெஷவ ||
நஜஸஹ்ஷ-வாரமஸ்யாக வெஞநஞாமஶ கமஶகம் |
நவ ஞ்ஷிவ-ம ஶஜோஞாயமநவதிரமஶக கியிஹ-வெக |
கஷிஸாஞஶாரமிம ஸ்யாக ஸஷ்விமஶஷ்ஷ காய-ஷம் ||

ஒ[று](ரு)வன் வீடு கட்டவே[ண]ண்டின் அவனிலத்தை வீட்டு எசமா னுடைய காலடியைக்கொண்டு தென்வடலடி அடி இத்தனைக்கும் கீ[ள](ழ்) மேல் அடி இத்தனையென்று கண்டுகொண்டு, இதை ஒன்றுக்கொன்று பெருக்கி(க)கண்டது கைமொத்தம் கண்டதுக்கு ஆக்கமென்று பே[று](ர்).

இந்த ஆக்கத்தை அ-ல் பெருக்கி கஉ-ல் கழித்த மிச்சத்துக்கு ஆதாயம் என்று பே[று](ர்). ஆக்கத்தை ச-ல் பெருக்கி க0-ல் க[ளி](ழி)க்க விரயம் என்று பே[று](ர்).

**End:**

[ெ]யஜமானுடைய ஜன்ம[ன](நா)ளும் நாம[ன](நா)ளும் ஒன்றாகில் பெ . . . நலலது

வஷ்யூ-ருஷவாஸவ ஶரவிஷாயாமிவகரஹம |
கெஷ-நக்ஷகரஷகமவா வஜ-யெஷுஹஷநயா ||

பூசம், மூலம், ஷவம், ஆயிலியம், சேட்டை, பூ[ரு](ரா)டம், சித்திரை, இந்த[ந](நா)ள் ஒரு[ந](நா)ளானல் தள்ளுபடி ; ம[த்து](ற்று)ள்ளது ஒன்றாகில் நல்லது. இந்த(ப்)படி நட்சத்திரம் சோதிக்கவும் (. . . . . . )

சாணக(க்) கோனறுக்கித் தப்பாமல் மனை ய[ழு](ள)ந்து
கோணமனே(ர)க்குழி மாறி—நாணும
விருந[ர்ந](ான்)கி லேகழித்த யேகமிக[ன](ந)ன்று
தருமிரண்டு தீதாம் மூன்று முடிகூடும்.

மூன்றி லொன்று நாசமனுவா மஞ்சு
ம[ற](ர)சாளும் ஆறுமே நீறாகி விடும்
யே[ளு](ழு) மிகவா[ள]ழ்வெட்டு(க்)
கூடியொட்டு மென்றே வறி.

ரமயரஷ்ஷாநமகெ ஷஜெ கிஷெஶ வாவஸம்கீ-கெ |
ஶ-கெர ஹளஷஸோய-க்ஷெ கஜதரஸயஹாகீஹவெக ||

(கு-பு.)—

இந்நூல், வீடுகட்ட வேண்டியவர்கள் கவனித்தற்குரியன இன்னின்னவெனக் கூறுவது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது. இயற்றியவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை.

மூவருடத்திய காட்லாக் 165, 238(*o*) இவ்விரண்டு பிரதியினும் வேறானது.

## R. No. 245.

Palm-leaf. 16¼ × 1⅜ and 12¼ × 1 inches. Foll. 59. Lines, 5-6 in a page. Tamil and Grantha. Injured.

Purchased in 1914-15 from Dēvanāthācāriyar of Rāmēsvaram.

### கிரகணகணிதம்.

### GRAHAṆAGAṆITAM.

Deals with certain calculations, etc., for finding out the correct time of the occurrence of the solar and the lunar eclipses.

Wants the first leaf; otherwise complete.

**Beginning:**

* * * *

[illegible] (7)
[illegible] . . .
. . . . [illegible],
[illegible] || (8)
. . . . [illegible].

ஸௌர்யஸ்புடத்தில் ராகுஸ்புடத்தை வாங்கி, புஜாகோடி சோதி[சசு](த்து) ஸ்பஷ்ட புஜைகத்யந்தரத்தில் குறை[ஞ்](ந்)திருந்தால் ஸாம க்ரஹணமென்று அறியவும். . . . . . . . . - . . வாங்கின புஜயில் ஸ்வதேச வலயயை ராஹு நஸௌர்யன் துலாதியாகில் புஜயில கூட்டவும்; மேஷாதியாகில் வாங்கவும். இப்படி . . . . . . . . . . . . ஸம்ஸ்கரி[ச்ச](த்த) புஜை பன்னிரண்டு பாகைககு அதிகமானல் ஸௌர்யக்ரஹணமில்லையென்று அறியவும்

இப்படி ஸௌரிய சந்திர ராகுக்களை [வ](ய)றி(யு)[து]ம்படி . . . . . . . ஸௌர்ய கிரஹணமாகில் க்[ர](ருகண)கிதோதைய சுததினம்வை[சசு](த்து)க்கொளளவும். ஸோம க்ரஹணமாகில் க்ரஹ[ரா](ண)கிஸ்தமனதினம் வைத்துக்கொளளவும். ஸௌர்ய க்ரஹணந் தனனை உதையத்துக்கும் சந்திர க்ரஹணத்தை அஸ்தமனததுக்கும் ஸௌர்யராகுக்களை அறி[க](ந்து)[க்]கொள்ளவும் (. . . . . . . . . .)

பௌர்ணிமாந்தம் ஸௌர்யோதயாஸ்தமனங்களுக்கு ஆஸந்நமா(ய்) இ[று கிர](ருக்கிற) ஸாயான்ன ப்ராளனங்களிலே வந்து கருஹண யோகமுமுண்டாயிருந்தால் ஸோம கரஹணங் கணிக்கிறது. அப்படிவர கிரஹணம் [ப்](க்ர)ஸ்தோதயமாகவும் க்ரஸ்தாஸ்தமனமாகவும் இருககும். இது ஸோமக்ரஹகணிதம். (. . . . . . . . . .)

ஸௌர்யக்ரஹணததுககு ஸோமக்ரஹணத்திற் சொன்னபடிக்கு ஸௌர்யஸ்புடமும் சந்திரஸ்புடமும் திதிகாரமும் அறி[தி](ந்து)கொளளவும். ஏவஞ் சந்திரஸ்புடத்தை வைத்து அதில் ஸூர்யஸ்புடத்தை வாங்கின சேஷம் திதிஸ்புடம்.

**End:**

**வலய க்ரஹணமானல் நிமீலனகாலம் நேமிச்சேதகாலமென்றும், உன்மீலனகாலம் நேமிபூர்த்திகாலமென்றும் அறியவும். இது ஸௌர்யக்ருஹண கணி**

தம் ஸம்பூர்ணம். (. . . . . . .) இப்படி விகிச்சால் க்ரஹணந்தெரியும் பிரகாசமாகவென்று அறியவும்.

இதி க்ரஹண கணிதம் ஸமாப்தம்.

**Colophon :**

(கு-பு.)—

இந்நூல், சூரியக்கிரஹணம் சந்திரக் கிரகணம் முதலியவற்றைப் பறிந்து கொள்ளும் வழியை விவாகக் கூறுவது. இந்தப் பிரதியில் ஸோம க்ரஹ கணிதம் இருமுறை எழுதப்பட்டிருக்கிறது. முதலில் ஏடென்று இல்லை. இதில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

இதன் பின்னர் இரண்டேடுகளில் ஈசுவர வருஷத்திய ஸௌர்யக்ரஹண பலாபலன்கள் எழுதப்பெற்றிருக்கின்றன.

---

## R. No. 246.

Palm-leaf. 12 × 1¼ and 16 × 1¼ inches. Foll. 76. Lines, 7 in a page. Tamil and Grantha. Injured.

Purchased in 1914–15 from Dēvanāthācāriyar of Rāmēsvaram.

மாயாவிவரணம்.

MĀYĀVIVARAṆAM.

A treatise in Maṇipravāḷa explaining the characteristics and nature of what is known as Avidyā or nescience. The author is probably Śivayōgi of Bharadvājagotra and he is said to have rendered into Tamil Śaṅkarācāryas Sanskrit work.

**Beginning :**

ஸௌமாயாதத்வதம் ஸிமஹஸகலம் காரணம் வேண்டுமென்றக்ஷண
ஜ்ஞேயாகாரவேதமசிவு ஸதகம் வாஸ்வாகூரம் வாஸஹம் |
. . . . . . ஸம்வகரம் ஸம்வாதகம் ஸவ்ஷ்த
ஸ்ரீமேதஷிகவாஸம்தேவயதிதம் ஞேயாகூகோரஹம் ஹஜ ||
கயஸ்மிரொராவாவாஷாஷ்ஸ்ரோ ஜ்ஞாகஸ்ஷதஸிணஷ்யஜதி
நகர்ணா ந வ்ருஜயா யேநந ந்ராமெமநக கர்த்தகூரநமஸி |
நகர்ணா ந வ்ருஜயா ந ந்ராமெந யநந மெவ ||

என்கிறபடியினாலே முமு(க்ஷுக்கள் அத்யாரோ)பாபவாதங்களினாலே வஸ் துவை யறியவே[ணு](ண்டு)ம்; ஆனால், அத்யாரோபமாவது, அபவாதமாவது ஸம்க்ஷி (காயாம ரஜதவக்) . . . . . ஆகாசவர்ணம் எப்படி(யோ) அப்படி நிஷ்பிரபஞ்சவஸ்துவில் ஷட்பாவம்-௬. கோசம்-௬. ஷடூர்மி-௬.

ஷட்பாவமாவது :—

' ஜாயமெ . . . . . . . . . . . . . வ ஷ்யதெ விநமஷ்யெ

இது ஷட்பாவம்.

ஷட்கோசமாவது :—த்வக் மாம்ஸம்ருதிரம் மேதை அஸ்தி மஜ்ஜை இது ஷட் (பாவம்).

. . . . . . . . . . . . . . . ஸோகமோஹம் க்ஷுத்பிபாஸம்

இது ஷடூர்மி.

ப்ரபஞ்ச வஸ்துவை ஆரோப்பிக்கிறது அத்யாரோபம்'; இந்த அத்யாரோ பம் வஸ்துவை அறிய . . . . . . . . . . . . . . . .

. . . ளூல் அந்த அஜ்ஞானமே அவித்தியை, மாயை, தமஸு, மோகம், ப்ரக்ருதி என்றுபேர். இதிலே ப்ரக்ருதியாவது ஏதென்றால் வெளுப்பு கறுப்பு . . . . . . . . . . . . . . . . ஸூத்திரம் எப்படி அப்படி ஸத்வ ரஜஸ்தமோகுணங்கள் ஸாம்யமான அவஸ்தைக்கு மூலப்ரக்ருதியென்று பேர். அதுக்கே ப்ரளய . . . . . . . . . . . . வுந்ததில் ப்ரக்ருதியிலே அனந்தகோடி ஜீவர்களுடைய ஸகல கர்மவாஸனை[ய](க)ளும் பொன் வாணிக்கை[ய்]யில் மெ . . . . . . . பாலே லீனமாயிருக்கும். இந்த அநுபவம் ஸகலருக்கும் ஸுஷுப்தியிலே உண்டு.

**End:**

இனி வாராய் ஶிஷ்யா! இப்படி, பரிபூரணானந்தாத்மாவுக்குத் துக்கமானந்தமென்றும் ஆனந்தரூபம் ஶரீரத்தி[...]ம் கர்மராகாதியினாலும், ராகா(தி)ஜ்ஞானத்தினாலும், அபிமானம் அவிவேகத்தினாலும், அவிவேகம் அஜ்ஞானத்தினாலும் ஆ[நத](ன)தென்றே [ஆ](அ)றி[ஞ்சு](ந்து) [ஆ](அ)ந்த அஜ்ஞானம் ஜ்ஞானத்தினாலே போகவேண்டுமென்றும், ஜ்ஞானம் விசாரத்தினாலே வரவேண்டுமென்றும், ஆத்மா ஸத்யஜ்ஞான ரூபமென்றும், தேஹாதி பிரபஞ்சம் அந்ருத ஜட துக்க ஸ்வரூபமென்றும், அ[து](வை)கள் அத்யாரோபிதமென்றும இப்படி விசாரி[ச்சு](த்து) தத்வ பதவாக்ய ஜந்ய ஜ்ஞானத்தினாலே தன்னைப் பிரஹ்மமாக அறி[யி](கி)ற பரமோக்ஷமும் அநுபவத்தினாலே அபரோக்ஷ சாக்ஷாத்காரமும அடை[ஞ்](ந்)தவன் எவனோ அவன் [...]ண்டாளனானாலும் ப்ராஹ்மணனானாலும் [அவன்] நமக்குக் குருவென்றும் ஆசாரியனென்றும் சொன்னபடியினாலே விவிதிஷா ஸந்நியாசியிலும் ஹம்ஸ ஸந்யாஸியினும் ஶ்ரேஷ்டமான பரமஹம்ஸ ஸந்யாஸியாயிருந்து தேகாந்தத்திலே பரிபூரண ப்ரஹ்மமா[ந]வன்.

இதி ஸ்ரீ[illegible] ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ குரவே நம:.

[illegible]

[illegible] |

[illegible]

[illegible] ||

[illegible] |

[illegible] |

[illegible]

[illegible] |

[illegible] |

[illegible] |

[illegible] ||

ஶிவஸஹாயம்.

(கு-'.)—

இந்நூல், மாயையின் விரிவு இத்தன்மைத்தெனக்கூறுவது. வடமொழியில் ஸ்ரீபகவத்பாதசங்கராசார்யர் இயற்றிய இந்நூலை சிவயோக நாவலரென்பவர் மணிப்ரவாளத்தில் எழுதினரென்று இந்நூலின் இறுதி வடமொழி சுலோகத்தால் ஊகிக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஏடுகளின் மூலை முறிந்துள்ளன. இதில் இது முற்றும் உள்ளது.

## R. No. 247.

Palm-leaf. 16¾ × 1⅛ inches. Foll. 42. Lines, 7 in a page. Tamil. Slightly injured.

Purchased in 1914-15 from Dēvanāthācāriyar of Rāmēśvaram.

### யோககரணதிலக்ஷணம்.

### YŌGAKARAṆĀDILAKṢAṆAM.

A minor treatise on astrology dealing with miscellaneous subjects, such as Yōga, Karaṇa, etc.

Incomplete.

**Beginning:**

. . . . . . . நன்றாதக்
ஷிறைந்தபக்கத்து முன்னைந்து நின்ற வேல்பொருத கண்ணாய் !
குறைந்தபக்கத்துக் ககடையுற்ற வைந்துங் குணமில்லையே.

எ-து —ச[று](ரு)வமங்கலகாரியத்துக்கு (அபர)பக்கச்சித்திரையொ[ளி](ழி)ந்த திதியும் பூரணையும் நன்றாம்.

பூ[று](ரு)வபக்கத்துப்பஞ்சமியறுதியும் அமரபக்கத்து ஏகா[ெ](த)தசி முதல் ஐந்தும் தவிரப்படும்.

பூ[று](ரு)வபக்கத்துப்பஞ்சமியும் அமரபக்கத்து ஏகா[ெ](த)தசியுமுதல்லமெ ன்பாருமுளர் எ—று. (உ௨)

ஒற்றித்த பக்கத்தி லாதியு மந்தமு மொன்பதுமே
குற்ற முடைத்தல்ல வைந்[ஞ](நா) திரட்டியிற் கொள்வ ரிரஞ்
சுற்ற விரண்டு நல்லவை தீதொள்ளி வினைக்குச்
சொற்றிலர் கல்விக்குப் பன்மூன்றே டேழையுஞ் சோதிடரே.

எ-து.—சிலர் இரண்டு பக்கத்தும் ஒற்றித்தபக்கங்களில் பிரதமையும் பஞ்ச[ெ](த)தசியும் நவமியும் ஒழிந்த திதி நன்றாம்; இரட்டித்தபக்கங்களில்[ெ](த)தசமியும் துதிகையும் ஒ[ளி](ழி)ந்தவை தீதாமென்று சொல்லுவார்கள். அவ்விரண்டு பக்கத்து வந்த ஸப்தமியுந்தி[றை](ர)யோதசியும் வித்யாரம்பத்துக்கு விசேஷித்துத் தவிரப்படும் எ—று. (உ௩)

**End:**

மங்கை குடங்கலை தேறுவிடை [நஞ](நா)டிஞனல்லஞ மற்றோர்
தங்குஞ் சிலைமீன் துலை . . டரிதஞடிற் கோளிலதேற்
செங்கண் விடைகுடஞ் சீயஞ்சிலை துலைசீவ னல்லன்
பொங்கு மீனதெட்கு ளிரமான தடியுறக் கொட்கா விடிலே

எ-து.—புதன் ஆறுமிடநல்லன்; ஒன்பதாமிடத்தொருகோளில்லையாகில்பதி னொன்றுக்கு(ப்)பன்னிரண்டு பத்து; ஏழு எட்டுக்குச் சென்மம்; இரண்டுக்கைந்து; (நா)லுக்கு மூன்று; இவ்விடங்களிலே வேறொரு கி[ற](ர)கமில்லை யாகிற் புதனல்லன்; வியாழனிரண்டாமிட நல்லன்; பன்னிரண்டாமிடத்தொரு கிரகமில்லையாகில் பதினொன் . . கு எட்டு அஞ்சுக்கு; நாலு ஒன்பதுக்கு(ப்) பத்து ஏழுக்கு மூன்றுக்கு நல்லவிடங்களுக்கு இவ்விடங்களிலே வேறொரு கி[ற](ர)கமில்லையாகில் வியாழனல்லன். எ—று. (௩௮)

* * * * *

ஏ-து.—சனியுஞ் செவ்வாயு மூன்றாமிடநல்லா ; பன்னிரண்டாமிடத்தொ ருகி[ற](ர)கமில்லையாகில் இரண்டிக்கு ஏழு ; மூன்றுக்குச்சென்மமும் நாலுக் குப்பத்து ; அஞ்சுக்கு ஒன்பது ; எட்டிக்கு ஐந்து ; ஒன்பதுக்குப்பதினொன்று ; பதினொன்றுக்கு மூன்று ; பன்னிரண்டிக்கு ஆறு இவை நல்லவிடங்களில் வேறொருகிரகங்கள் இவ்விடங்களிலு. . . .

(கு·பு.)—

இதில், யோகம், கரணம், குளிகன் முதலியவற்றை அறியும் விவரமும் ஜோதிட ஸம்பந்தமாகவுள்ள ஏனையபலவிஷயங்களும் சுருக்கமாகக் கூறப் பட்டிருக்கின்றன. இந்நூலின் முதலிலும் இறுதியிலுஞ் சிலஏடுகளில்லை ; பல ஏடுகள் பாதி ஒடிந்துள்ளன.

---

## R. No. 248.

Palm-leaf. 17⅞ × 1⅜ and 9⅜ × 1⅛ inches. Foll. 105. Lines, 7 in a page. Tamil and Grantha. Injured.

Purchased in 1914–15 from E. R. Śrīnivāsarāghavācāriyar of Rāmēśvaram.

(a) பிருஹத்ஜாதகம், உரையுடன்.

BṚHATJĀTAKAM WITH COMMENTARY.

Foll. 1a—99b.

A famous and well-known treatise in Sanskrit on horoscopy by Varāhamihira followed by an explanatory work for work meaning in Tamil.

Breaks off in the 18th Adhyāya.

**Beginning :**

ஸ்ரீமஹாகணபதயே நம꞉.

மூர்த்திர்த்வே வ்ருதகஸ்ஸ்ய꞉ (ஸம)ஸ்தோ காவர்த்தாவர்த்தநக்ஷத்ரோ (ம்) |
லோகாநாமத்யயக்ருத்பவ[ஸ்ய]ஸ்ய ராஜகர்த்தா ரவிதார்த்தித꞉ ||
ஜோதாநா ஸாரதமயாத்மக ஸ்ரீமத்பாஹுதாப்ரதானலக்ஷ்மீமதாம்
வாசம் நஸ்ஸதாது கிரணோ மௌலீர்க்ரோதியோர்க்கப்ரதிவிந꞉ ||

என்றது இந்த ச்லோகத்தினாலே இஷ்ட தேவதையான சூரி[க்ரு] (க்ரு)[ன]ுடைய நமஸ்காரத்தினாலே இஷ்டதேவதாநமஸ்காரம்.

ஸம[ஸ](ஸ்த)மம் மேதமானதுடைய, மூர்த்திர்த்வே - திருமேனியாகை யாலே, வ்ருதகஸ்ஸ்ய꞉ - சாதகப்பட்ட, அவர்த்தாதிகளிலே ஒரு பூ[ர](ர்த)தி ஆகிதயனென்று உபநிஷத்துக்கள் சொல்லுதல், நக்ஷத்ர - வழி, அவ நக்ஷத்ரநா - மீ[ன](மா)யெ பிறவாத[ம] த்து, லோகாநாமத்யயக்ருத்பவ - ஆத்ம வித்துக்க[மு](ளு)க்கு ஆதமாவென்று கருதப்பட்டான். ராஜகர்த்தா - யஜனமெ(ன்ற)ற்கு கர்த்தாவென்றும், ரவிதார்த்தித꞉ - தே வர்களுக்கும ஐபோதனைக்களுக்கும் ஸ்வாமி என்று, ஜோதாநாம் ஸதா ஸ்ரீமத்பாஹு - லோகங்களுக்கும் ஸூர்யாதிக்களுக்கும் ஸ்வாமி யென்றும . . . . . . . . வென்று கருதப்பட்டான்.

(. . . . . . . . . . . . . . . . . . . . .)

ஹோராஸ்த்ரீ வாஜ்ஞாநஸ்தா[னா]—வாக்கினைத்தருவாளுகை. (க)

[illegible]

என்றது, ஸம்போகிநோ—மிக்கவும், பட்டுபுத்திமதோ—கூ(ரி)ய புத்தியை உடையவர்களால், ஸ்வல்பதியாம்—மி[கி](கு)ந்த புத்தியை உடையவர்களுக்கு, ஹோராசாஸ்த்ரம்—உதிக்கிறகாலம், செய்யும்ஸம அறிவான் பொருட்டு, ஸ்வல்பக்ரந்தம் [illegible] ஸ்வல்பங்க[ள]ளோடும்கூடி [நா](தியாய) ஸாஸ்த்ரங்கள் பலபடி (யாக)ச் [ாரை](கூற)ப்படிருந்த இடத்திலும், ஹோராசாஸ்த்ரம் [illegible]

**End :**

[illegible]

என்றது—துலாத்தில் ஆதித்தியன் நிற்[க]கப்பிறந்தானுக்கு [illegible] பண்ணியும் வழிநடந்தும் . . . . . ாரஞ்செய்தும் இழிப் பட்ட ஜாதியொடுணங்கியும் ஜீவிககும். விருச்சிகத்தில் ஆதித்தியன் நிற்[க] கில்[ப]பிறந் . . . . யும் [illegible] . . . . . . . . . . . [illegible] டயந்தை உடையனுகையும் ஸாஸ்த்ரங்களில் முடிகையும் . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . வித்வானுமாய்(த்)தனவானுமாய், கொடியனுயும் வித்யாவிருத்தியை அடைந்தகூ . . . . . . யனுயிருக்கும். மகரத்தில் நீசனுமாய் மானியுமாய் இ[ழல்](ழி) தொழில்செய்தும் அல்ப தனனுமாய்ப் பரஸ்திரீகள் ப(க்)கலிலே . . . . . யிருக்கும். (ரு)

[illegible]

என்றது—ஆதித்யன் கும்பத்திலே நிற்[க]கப்பி . . . . னுயும் ப்ரஜாவானுயும் ஸம்பத் பாக்யமும் அர்த்தஹீனனுமாயிருக்கும். மீனத்தில் நிற்கப்பிறந்தான ஜலயா . . . . . . ஞாஹவமும் சங்குமுத்துபட்ட வஸ்துக்களகொண்டு [ஞ](கொ)டுத்தும் ஸ்திரீகளால் தரிக்கப்பட்டிருக்கும் சந்திராதி . . . . ஸியிலே கூடியிருந் . . . . . . யாது மீனம்காலாக வருத்தால் புருஷனுக்கு எவ்வளவுபிறப்பிலே. (சு)

(து-பு.)—

இந்நூல் சோதிடசாஸ்திரத்துப் பழைய நூல்களுள் ஒன்று. இதை வடமொழியில் இயற்றியவர் 'வராகமிகிரர்' என்னும்அந்தணர். இந்தத்தமிழ் வியாக்யானம் செய்தவர் பெயர் விளங்கவில்லை. முதலாவதாகிய இராசி

போதாதயாயம முதல 18-வதாகிய இராசி சீலாதயாயம 4-வது சுலோகம் வரையில இநதபபிரதியில இருககிறது ஆகையால இதில இநநூல பூர்த்தி பெறவில்லை

## (b) நவக்கிரககுண முதலியன.

## NAVAGRAHAGUNAMUDALIYANA

Foll 100a—105b.

A treatise in astrology giving the specific multiplicand associated with each of the planets and of the signs of the zodaic for making certain astronomical calculations.

Incomplete

**Beginning:**

குணசமுகம

[யி](இ)பபடித திரிகோணம [யே](ஏ)காதிபதயம சோ[தி](த)னை சோதி[சசு](தது) மிஞசின பாலை சோதிதிய சேஷம பால[யி](இ)ததனையென [து](தொ)கை காணவும குணசமுகம

இராசி குணம கா[ற](ர)கன

. சோதி[சசுக](தது)கணடதில அநத அநத இராசிபபாலிருநததை(ச)சோதி[சச](தத)கபோ இருநததை இராசிகுணகாரகன ரிஷபம, சிஙகம ய௰ல பெருகக, மேஷம ௪லாம எ௰ல பெருகக, மிதுனம, விருசசிகம அ௰ல பெருகக, கனனி, மகரம ரு-ல பெருகக, தனுசு கூ௰ல பெருகக, குமபம ய௪-ல பெருகக, மீனம யஉ௰ல பெருகக, கடகம ச௰ல பெருகக, ஆக[து](தொ)கை இததனையென றறியவும

கிரககுணகாரகன

திரிகோண ஏகாதிபததிய சோ[தி](த)னையான பாலிலிருநதராசிபபாலை, வியா[ள](ழ)னிருநதரா(ா)சிபபாலை ய௰ல பெருகக, செவவாய அ௰ல பெருகக, சுககிரன எ-ல பெருகக, புதன, ஆதிததன, சநதிரன, சனி இவாகளிருநத ராசிபப[ற](ா)லை ரு-ல[ப]பெருகக ஆக[து]த(தொ)கை இததனையென ற[ரி](றி)யவும

**End:**

வாககினி[லச](ற) செவவா யிருநதிட வரத வாககிலே னுதைய கேநதி[ரமாயத
தி[ற](ாக)கமாயச சுபரோ டேகிடில வேண திரவிய மவனறனககுதவும
நோககுறி லதுவு முடனழி வாகும நவலுமோா முபபத ௧ மேலாயத
தாககுமோ ரளுபத தளவு மிபபலனும சாததனற னவதின மேலாய. (௧)
[ஞ
மேலுரை யினபபே ரருளகள வந ததவும விதிநி[றி](ரி) யாணமுள வரையு
சாலவும பொருளகை தறறிடா கெனவுஞ சாறறு [றவெ](ரி)ரணடினிெ டபா
மாலவ ரிருககி லிவாகளி லொருவா வரி லவறவீடதே யாகிற [வற
சீலமா முபப(த தி)[ெ]ரணடின மேல யோகத கரமுனட யோனெனச சா[ததை](றறே).

(கு-பு.)—

இநநூல, கிரகஙகளின குணஙகளையும, இராசிகுணகாரகன முதலியவறறையும விரிவாககூறுவது இநதபபிரதியில இது முறறுபபெறவில்லை.

## R. No. 249.

**Palm-leaf.** 9⅝ × 1⅛ inches. Foll. 175. Lines, 5–8 in a page. Tami Injured.

Purchased in 1915-16 from K. Raṅgasvāmi Ayyaṅgār of Mysore.

### (a) தட்சிணாமூர்த்தி வசிகற் பட்சிணி, எண்பத்தொன்று. DAKṢIṆĀMŪRTIVAŚIKAṞPAKṢIṆI, EṆPATTONṞU.

**Foll. 1a—20b.**

A work in 81 stanzas dealing with the philosophy and the philosophic thoughts of the Siddhas.

Complete.

**Beginning:**

பதுமமலர் பரனமு[ற]த மு[த்த](ற்ற)வாலை
ப(றை)றச்சியெனும் வசையுடைய சி[ரு](று)பெண் ணு(த்)தாள்
சதுமுகனை [தி](ரி)ருதயத்தில் விஞ்சை போல(ச்)
சகலருக்கும் மனோன்ம[ணி](னி)யாய்த்தானே நினறு
முதுமறைபோ லருணகுல மாதுமாது
முழுமதியா யாகாச முழக்க மாகிக் [சே[ற்](ர்ந்)துக்
கெதிமோ[ஷ](ட்ச)ம் வே[ணு](ண்டு)மெ(ன்)ப [ற](ர)த்தி[ல்](ற்)
கீ[ள்](ழ்)த்திசையை ே[ஞ](நா)க்கித் தவஞ்செய்தார் பாரே. (க)

பார்மகனே மே[லதி](ற்றி)சையை யிருகா[லக்](ற்)கொண்டு
ப[த்தி](ற்றி)நின்று பதியம்மை பாங்காய்நின்று
காரில்குல கருணைவிளி மானே! கண்ணே!
கமலவல்லி! கல்யாணி! காம[றூ](ரு)பி!
சீருடைய சிவபோதஞ் சத்திபோதந்
தீ[ற](ர்க்)கமுள்ள மா[ற்](ர்க்)கமடா! தேவிவாலைக்
கூ[ற](ர்)விழியி னடுவாங்கிக் கொண்டே நின்றுக்
கும[றி](ரி)யிவ ளாடிநின்ற கூத்தென் சொல்வேன். (உ)

**End:**

மயமான சோதியடா மவுனப்பிள்ளை
மந்தி[ற](ர)ேமா [றஷற](ரக்கர)த்தின் மகிமைப்பேற்று
நயமான நடுமையந் துவாத சாந்தம்
[ஞ](நா)தாந்தப் பே[ரு](ரா)ளியி ன[ண](ன)மையாலே
செயமான [ஞ](நா)தவிந்துத் திறந்தா னென்னச்
செப்பாதே யாதியந்தந் தீ[ற](ர்)க்க மாகுஞ்
சுயம[ப]ான சம்புவெனத் தெளிந்து கொண்டால்
சுத்தமுள்ள பி[ர](ர)திஷ்[ட்]டைதோன்றுந் தானே. (௮௦)

தானவனாய் நினறுதவஞ்செய்யவே[ணு](ண்டு)ஞ்
சற்குருவின [ெ]தரிசினத்தைக் காணவே[ணு](ண்டு)ஞ்
பானமுத[றம] முண்டுபசி தீ[ற](ர)வே[ணு](ண்டு)ம்
பங்கயத்தின [ெ]தரி[சி](ச)னங்கள் ப[த்த](ற்ற)வே[ணு](ண்டு)ம்

[ஞ](நா)னவனுய் நின்ற உப நிடத மா[ற](ர்)க்கம்
நற்கமல மாயி[ற](ா)த்தெட் டித[ளை](ழை)ப் ப[த்தி](ற்றிக்)
கோனருளா னின்றவனே நீ[ஞ](நா)னென்று
[க்]குருவிருக்குஞ் ச[ன்ன](ந்நி)தியைக் குவிந்து போ[த்தே](ற்றே).
(அக)

(கு-பு.)—

இந்நூல், சித்தர்களாற் செய்யப்பெற்ற வேதாந்த சாஸ்திரங்களுள் ஒன்று. இதில், வாலை, குண்டலி முதலிய சத்திகளைப்பற்றி மிகுதியும் பாராட்டிக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

---

(b) ஆருதாரக்கட்டளை.
ARĀDHĀRAKKAṬṬAḶAI.

Foll. 21a—32b.

Similar to the work described under R. No. 199(i), but this work is in prose.

Complete.

**Beginning :**

மூலாதாரஞ் சுவாதிஷ்[ட]டானம் மணிபூரகம அநாகதம விசுத்தி ஆக கினைக்கு அப்பால் ப[ரா](ரா)சத்தி; [யி](இ)தனை விரிவு மூலாதாரமுதற்றல மெய்ப்பொருள்.

மூலாதாரமாவன :—காலெலும்பு [ற](இர)ண்டிங், கதிரெலும்பு [ரெ] (இர)ண்டுங்கூடின விடம்; குய்யம்; குய்யத்துக்கும் குதத்துக்கும் நடுவே நாற் சதுரவிசேஷமா யொருபா[ஞ](மு)மாய தனுள்ளே திரிகோணமாய், அத னுள்[ஞ](நா)லுயித[ளை](ழை)யுடைய புஷ்பவட்டமாய அடப்பம பூப்போ ன்றிருக்கும்.

[யி](இ)ந்த[ஞா](நான்கு) (இ)த[ள்](ழி)ல்நிற்[க]கும் அ[க்ஷ](ட்ச)[ச] ரமாவன :—வ. ச. ஷ. ஸ. ஆக-ச.

இதுக்கு(ச்) சுவாசம், சுா. [ஞ](நா)ழிகை க-கு கூ; [யி](இ)துக்கு [ஆ](அ)திதேவதை மகா[வ]கணபதியும் வலலபசத்தியு[மிருபப ர](ம்); நிற மாணிக்க வ[ற](ர்)ணம்; திருமாலை செம்பு[ற](ர)த்தம் பூ[வு]; விருக்ஷம் அத்திம[ற](ர)ம்; வாகனம் மோஷிகா[று](ரு) ம்; [ற](ர)ஷி அகத்திய மகாமுனி; சத்தி, கூஅ [யி](இ)தசே[ள](ழ)ரங்கூடி நிற்கும்; கி[ற](ர)கம் ஆதித்தன்; ந[க்ஷ](ட்ச)த்திரம் அ[ஸ்ர](சு)வதி, ப[ற](ர)ணி, கா[ற](ர்த்) திகை, ே[ரா](ரா)கி)ணி, மிருகசீரிஷத்து முனனை[ற](ர) ஆக ச-க்கு [ரா](ரா)சிமேஷம் [றி](ரி)ஷபம். 2. [யி](இ)துக்கு(ப்) பூதம் பிரிதி[வு](வி). மந்திரம் ஓங்காரம் இவை மூலாதாரத்தில் நின்று சகலத்துக்கும் உற்பத்தி யாய்

**End:**

எட்டித[ன்](ழ்)தன்னையும் வட்டத்தின்மேலிடு
எட்டித[ன்](ழ்)தன்னிலே யவ்வாதி அவ்வீடு
எட்டித[ளு](ழு)ள்ளே யிருக்கின்ற அ[ஷ்](ட்)சரம்
திட்டம தாகியே சிறிங்கென் றுகட்டிடே. (௩௦)

இனி, சந்திரமண்டலமாவன · கோடிசந்திர உதையமானாற்போலே சிரசு நடுவே பொதிந்திருக்கும்; [யி](இ)(தற்கு) அ[முற](மிர்)த கலசமென்று பே[ரு](ரா)ம்; [யி](இ)தில் அ[முற](மிர்)தம் அக்[க](கி)னி மண்டலத்தி[ல்](ற்) சொரிந்து நிற்கும். [யிது](இதன்)நடுவில் ஏகாக்ஷ[ற](ர)மு மாயாபீசம் பி[ற](ர)மபீசத்துடனே ப[ரு](ரா)சத்தி எழுந்த[று](ரு)ளி யி[று](ரு)ப்பள். இதற்கு(ப்) பிரமாணம்—

திருமந்திரம் :—

மே(னி) லத்தில் வேதகப் பெண்பிள்ளை
மூலநிலத்தில் முளைத்தெ[ளு](ழு)ஞ் சோதியை
ஏலவெ[ளு](ழு)ப்பி யிருவருஞ் சந்திக்கப்
பாலனுமாவாள் டாராந்தி(ச்) சொன்னதே. (௩௨)

ஆறாதார[வெ]தரிசனத்தை(க்) குருசாமி முகாந்தரமா யறியவே[ணு](ண்டு)ம்.

(கு.பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக் 199(*i*) நம்பர் பிரதியினும் வேறானது. இந்நூலில், மூலாதாரம், சுவாதிஷ்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆக்கினை, அக்கினி குண்டம், ஆதித்த குண்டம் முதலியவைகள் சரீரத்தில் இன்னின்ன இடங்களில் உள்ளனவென்பதும், அவைகளுக்குரிய அக்கரங்களும், தெய்வங்களும் ஆகிய இவைகள் இன்னின்னவென்பதும் இவைபோல்வன பிறவும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஆறு ஆதாரங்கள் முதலியவற்றை விரிவாக அறிய விரும்புவோர்க்கு இது மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும். இதை இயற்றிவர் இன்னாரென்று தெரியவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

---

## (*c*) பஞ்சாக்கர அகவல்.
## PAÑCĀKKARA AHAVAL.

Foll. 33*a*—36*a*.

An exposition of the Pañcākṣara which is the well-known five-syllabled prayer formula relating to God Śiva.

Complete.

**Beginning:**

ஓம் அரகரா ! சிவசிவா ! ஆதிபராபரா !
பார்(ப்)பதிபரம ! பரம ! உனக்கே
ஊ ஓ[8] மென்ற அட்சரத் தாதி
தெரிடோ மென்னுஞ் சீர்பாதத்தாளே !
உருவெளி யான உத்தமக் கொழுந்தே!

அருவெளியான ஆதி யனாதி!
ஓம் புரே[ரு](ரா)மான உகார[நீ](ரீ)ஙகி[றி](ரி)யே!
ஆம்புரே[ரு](ரா)மான வாதியனாதி!
சிவசிவமென்னுந் தெரிசனைப்பொருளே!
புவனைப[ப](ப)தியே! போற்றி சிவாயநமவென்று
சிந்திதீதோ[ற்](ர்க்)கபாயமறுகரு மறுகோணத்தி!
[சற்](ஷட்)கோணத்தி! சற்பாணிசசி! சொற்பாவத்த சூடசமரூபி
அங்குவேகங்கிஷ அங்கிரணந்தி!
சங்கீ சங்கிங்கம் சங்காமாசத்தி!
திரிபுர பவபவ! சியலொளி பவபவ!

## End:

பேயே யாகிலும பெ[த்த](ற்ற)தோர் பிள்ளையைத
தாயே காக்கத் தானுனக்குப் ப[ற](ர)ம
அரனுன னுடைய அரு உரு[வா]சரணம்
சரணம் நமஸ்தே!
சிவகுரு வானதேவி நமஸ்தே!
புவனு? சவுந்தர போற்றி நமஸ்தே!
சகலபூதப் பிரே[ற](ர)த பசாசுபில்லி வஞ்[சி](ச)னை
சூனியம் நீககி என்றன் மனத்திலெதவேண்டியதந்
தந்து ரட்சித்த சவுந்தரித்தாயே!
வடிவாயுஞ் செல்வங்கொடுத்து(த்) திருவடி
வைத்தாள் சிவசிவச[ற](ர)ணம்.

பஞசாட்சர அகவல எழுதிமுகிந்தது. முற்றும்.

## Colophon:

(கு-பு.)—

இந்நூல் பஞ்சாக்ஷரத்தின் விரிவைககூறுவது. இதை இயற்றியவா இன்னாரெனறு தெரியவில்லை. இந்தபபிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

இந்நூல முடிந்த பினனா, "ஆதியாய் நமொசி" என்னுஞ் செய்யுளும், "ஆதியேபோற்றி" என்னும் செயயுளும் காணப்படுகின்றன.

---

## (d) இராமதேவர் பட்சிணி.

## IRĀMADĒVARPAKṢINI

Foll. 37*a*—48*b*.

Same work as that described under R. No. 201(*b*) *ante*.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காடவாக்கின 201(b) நம்பா பிரதிபோன்றது. ஆயினும், இதில் "நோம்பான்" என்னும் முப்பத்தைந்தாவது செய்யுள்வரையில் (அபூர்த்தியாக) உள்ளது.

(e) மீனாட்சியம்மை அகவல்.

MĪNĀKṢIYAMMAI AHAVAL.

Foll. 49a—52b.

A poem eulogising the goddess Mīnākṣiyamman, the consort of God Sundarēśa, worshipped in the sacred shrine at Madura.

Complete.

**Beginning:**

பங்கையத்திருவே! பார்வதி யுமையே!
செங்கை[யி]மால் தங்கை! தேவிமீனா[ஷ்](ட்)சி!
[பி](இ)ங்கிதப்பொருளே! எந்நிலையாளே!
மங்களஞ் சி[ர](ற)ந்த மாதங்கி தேவி!
ப[ுரு](ரா)ப[ற](ர)மான ப[ற](ர)ஞ்சுடர் விளக்கே!
தி[ரு](ரா)த[ற](ர)மாக தி[ன](னே)வினி லிருந்து
பு[ரு](ரா)த[ற](ன)மாக(ப்) புந்தியே யிருத்தி
மூக்கோ ணத்தின் முனை[ர](ற)தனை(ப்ப)[த்தி](ற்றி)ச
ச[ர்க்](ற்)கோணத்தி[ல் த](ற)லைவனைக்காட்டி

**End:**

சிறுத் தொண்டன் பிள்ளை சீ[ரு](ரா)ளன்றன்னை
ஆக்கித் தி[ண்ட](ன்ற)வரை ய[னை](ணை)ந்த வானந்தி
அ[க்கிலா](ஞ்ஞா)னத்தை யலைய[வி](வை)த்து(ப்) புந்தியில்
மெய்ஞ்ஞா னத்தை விளங்கப் பண்ணுவாய்(ப்)
பாடம்படிக்க(ப்) பாவாண மசைய
[ஞ](நா)மெப்ரேவு? ரெழுந்தருவாய்
அரசிவ[ுரு](ரா)ம ஞதீனம்பெருகி
விசையுட னிருக்க விருப்பமாய்(ப்) பாதம்
விளக்கொடி தனக்கு மினுமினும் பூச்சி போற்
ருனே தீ[ற்](ர்க்)க(த்) தமி[ழு](ழா)ரைத்தேன்
[யெ](எ)ன்சொ[ல](ற்) பிழையை யிப்புவி(ப்) புலவோர்
புன்சொல் லாகுல் பொறுப்பது கடனே.

தலைவிளம்பிய அகவல்தான்ப(ட்ச)மாய்க்
கோட்டபோர்கள்
வை[ய்]யகமெல்லாம் வரிசையாய்(ப்)படிக்க(ச்)
செய்யமீ ஞ[ஷ்](ட்)சித் திருவடி சரணம்.

அகவல் மு[த்து](ற்று)ம் முடிந்தது.

(கு-பு.)—

இந்நூல், மதுரையில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ மீனாட்சியம்மையின் தோத்திர ரூபமாக அமைந்தது. இதை இயற்றியவர் இன்னாரெனத்தெரியவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது. நடை மிகத்தாழ்ந்தது.

## (*f*) பஞ்சாட்சரம்.

## PAÑCĀKṢARAM.

Foll. 53*a*—61*a*.

In this treatise the meaning and significance of each of the letters of the Pañcākṣara are explained.

Complete.

**Beginning:**

*பஞசா[ஷ](ட்)சரம் ப[ற](ர)ப்பிரமம் பவித்திரம் பாவவிநாசம். வித்து—மந்திரம். சிவமென்பது-ப[வு](வி)த்திரம் சிவலோகம் நமசிவாயமென்பது-பஞ்சா[ஷற](ட்சர)ம். விதித்தபடியிது. ப[ற](ரப்)பி[ற](ர)மம் [யி](இ)து முதல் ப[ரு](ரா)சத்தியாய்த் திரிகோண வண்ணமாய்ச் சிவாயநமவென்பது மந்திரம். நின்றபடி அ[ரி](றி)ய அகார உகார மகார விந்து [ளு](நா)தங் கூடினது சிவாயநமவென்றது. இது மகாபாவங்களைச் சுடு[க்]கை. [யி] காலாக்கினியாக இவைபாற்ற சுரூபமாகக்கொண்டு விளக்குக் கனியும் நெருப்பும் தி[ரி]யு[ம்] மொளியும்போல் உள்ளடங்கி எரிகின்ற சோதிபோல நமசிவாயமென்கின்ற அஞசெ[ளு](ழு)த்தே நித்தி முத்தி சித்தி ப[ற](ர)கதி சிவலோகங்கொடுக்குமென்றது.*

*நகாரம் நித்தி; மகாரம் முத்தி; சிகாரம் சித்தி; வகா[ற](ர)ம் ப[ற](ர) கதி; யகாரம் சிவலோகம் என்றபடி யறிக.*

**End:**

*நகாரம் சந்திரவித்தை. மகாரம் ஈசுவரம். சிகாரம் சாதாக்கியம். வகாரம் சந்தியத்தியகாரம். சிவதத்துவத்தில் நின்றபடி ய[ரி](றி)க.*

*நகாரம் பி[ரு](ரா)ணவாயு மகாரம் அபான(ம்), சிகாரம் உதானம், வகாரம் வியானம், யகாரம் சமானம் தெய்வவரவில் நின்றபடி. [ளு](ஆ)காரம்[ளு](நா)கவாயு. மகரம் சிகாரம். கிரிதான் வகாரம். தேவதத்தன். ( . . . . . . . . . . . . . ) நகாரந் துரியாதீத[த]ம். மகாரம் துரியம. சிகாரம் சுமத்தி. வகாரம் சோபன(ம்). யகாரம் சாக்கிரம். பஞச அவத்தை நின்றபடி யறிந்துகொள்ளவும்.*

(ரு-பு.)--

*இந்நூல் பஞ்சாட்சரத்தில் ஒவ்வொரு அட்சரத்தின் பொருள் இன்னதென்பது முதலிய பலவற்றையும் கூறுவது. இந்தப்பிரதியில் இது மூற்றும் இருக்கிறது. இதைஇயற்றியவர் இன்னாரெனத்தெரியவில்லை.*

---

## (*g*) பரைதோத்திரம்.

## PARAITŌTTIRAM.

Foll. 62*a*—67*a*.

In praise of the goddess Parā, a meanifestation of Śakti, to whom the eulogy is addressed.

Incomplete.

**Beginning:**

துதிவாணி வீரம் விசையசந் தானந் துணிவுதனம்
அதிதானம் சவுபாக்கியம் போக மறிவலகு—புதிதான [வாள்
அறங்குலங் கல்விநோ[யி அ](ய)கல விந்தப் பதினாறுபேறுந்தரு
ம[திறை](துரைப்) ப[ரு](ரா)பரமே.

சீரார்ந்த பூங்கமலத் தெள்ளமி[ற](ர்)தே! சேயி[ளை](ழை)யே!
கா[ரு](ரா)றுமேனிக் கருங்குயிலே!—ஆரும்
வேதமுத லாகிநின்ற மெய்ப்பொருளே! மின்னொளியே!
ஆதிப்[ரு](பரா) ப[றி](ரை)யே! அம்பிகையே! சோதியே! [கே!
அண்டரெல்லாம் போற்றுகின்ற அரும்பொருளே! ஆ[ற](ர)ணங்
எண்டிசைக்குந் தாயான யீ[ஷ்ப](சுவ)ரியே!—தென்றிசையில்
வந்தமி[ற்](ர்)தே யென்றும் மறவாம லேயிருக்குஞ்
சிந்தைதனி லேனோர்க்குஞ் செல்வியே!—அந்தமுள்ள
மாயோன் தனக்கிளைய வல்லியே! மாமயிலோன்
தாயே! ப[ரு](ரா)பரியே! சங்க[றி](ரி)யே!—தூயவொளி
மண்ணுக் கயிலாய வா(ண்)மயிலே! மகமேரு
பொன்னின் கி[றி](ரி)யுடைய பூங்கொடியே!

**End:**

—செம்பொன்வளை
செட்டிச்சி வை[ய்]கைதனில் வெட்டி மண்சுமந்த
ஓட்டச்சி விபூதித்[த்](தூ)ள(ண)த்தி!—அ[ஷ](ட்)டதிக்கு
முன்னே விளக்கொளியே!—விலையில்லாப்
பொன்னே! நவமணியே! பூங்கொடியே!—யென்னமுதே
மாணிக்க வல்லியே! மாம[ற](ர)கதப் பிதுவே?
ஆணிக் கனகத் தரும் பொருளே—( . . . . . . . .
. . . . . . . . . . . . )—மெய்யருக்கும்
சித்திகொடுக்குஞ் சிவானந்தி—அன்பருக்கு
மு[ற்றி](த்தி)கொடுக்குந் த[ற](ர)ணிமூர்த்தியே!—எத்திசைக்குந்
தாயா னவளே! தற்[ப்]பர[ற](ர)யே! சங்கமற்று
ஆயா னடந் தம[று](ரு) மம்மையே!. . . .

(கு-பு.)—

இது பராசத்தி விஷயமானது. நடைதாழ்ந்தது. இயற்றியவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றுப்பெறவில்லை.

---

## (h) இராமதேவர்சூத்திரம், எண்பத்தொன்று.

## IRĀMADĒVARSŪTTIRAM, EṆBATTONṞU.

Foll. 69*a*—106*b*.

Same work as that described under R. No. 197(*h*) *ante*.

Complete.

**Colophon:**

வி[ல](ள)ம்பி௵ ஆனி௴ ௧௯௨ [யெ](எ)ழுதி நிறைந்தது; குப்பன் ருசவு.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 197(*h*) நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந் தப்பிரதியில் இது முற்றும்

## (i) திருமூலர் குருமுறை.
## TIRUMŪLAR GURUMUṞAI.

Foll. 107a—109b.

This work seems to deal with alchemy. Although it is stated in the beginning that this work is also called Koṅgaṇar Naḍukāṇḍam, it appears to be different from the latter.

Incomplete.

**Beginning:**

*ஆச்சப்பா செந்துவை யாண்மை சொல்வேன்*
*ஆர[ரி](றி)வார் சிவயோகி யல்லால் காணார்*
*வாசசப்பா அ[ரு](று)புள்ளி வண்ட தொன்று*
*மருவியதோர் குளஞ்சியடி நின்றவண்டு*
*காச்சப்பா குருவண்டு குழியில்வண்டு*
*கடுகியதோர் குருகுழல் சுழலவண்டு (?)*
*ஏச்சப்பா யெரிவண்டு க[ளு](ழு)தைவண்டு*
*இவையெல்லாங் குருமுறை[ர](ற)யா[ய]யெடுத்தவாறே.* (க)

*வாறுகேள் வண்டுக்கு ளரிசி யுண்டு*
*ம[த்த](ற்ற)திலே யினங்கூட்டி யமைப்ப தொன்று*
*கூறுகே[ளயி](ளி)தின் வேகந் துருசுநீருங்*
*கொள்ளையிட்ட குருவித்தான பேரனவீடு*
*தாறுகே[ளயி](ளி)தின் பெருமை தாயுங் காணாள்*
*ச(ரம்ற)ரி தென்னாலே சாற்றச் சொனனேன*
*தே[ரு](று)கேள் வண்[டு](டி)னு(டை) யரிசி பட்டால்*
*பேரண்டம் நீறிய து மிளகும் டாரே.* (உ)

**End:**

*உண்மையென்ற குருவாலே யெல்லாம் நீறும்*
*ஓடு(கி)றது கொடி டட்டுமு [ஓச]பரும்பேவதை*
*வண்மையினி(க்) குருவாலேயெலலா நீறும்*
*ஓடுறது கொடிமட்டு [ஓச](முய)ரும்வேதை*
*வண்மையினி(க்) குருவாலே சூதங்கட்டும்*
*வாகாக வெட்டொ[ண்](ன்)றி வண்டம் நீறுந்*
*தண்மையிதன் வேகந் தங்க[ம]நீறுந்*
*சகலமெல்லாங் குருவாகத் தாயுமாமே.*

*வண்மை யென்ன செல்லுண்மை [னு](மு)க(ர்)ந்துதே[ணு](நா)க*
*கொட்டது துறையிலே தே[ணு](நா)க்[குறனே](கிறே)(நா)க்கே,*

. . . . . . . . . . . . . . . . . . . .

(கு-பு.)—

இந்நூல் ரஸவாத விஷயமானதென்று தோற்றுகிறது. இதற்கு, "கொங்கணர் நடுக்காண்ட" மென்றும் பெயர் உண்டென்று இந்நூலின் முதலில் எழுதப்பெற்றிருத்தலாற்றெரிகிறது. ஆயினும், இப்பொழுது கிடைத்திருக்கும் கொங்கணர் நடுக்காண்டத்தினும் இது வேறானதென்பது ஒருதலை.

## (j) வைத்தியக்குறிப்புகள்.
## VAIDYAKKUṞIPPUKAḶ.

Foll. 110a—120a.

A treatise on medicine describing the method of preparing certain medicated oils and powders, etc.

Incomplete.

**Beginning:**

ஆடகம், தங்கம், பிரிவிண்ணிற் புண்ணிய[ற](ர)சம், சிவப்பு, சண்ட[ற](ர)சம், சாதிலிங்கம், பத்தல்[னு](நா)ரும்பூ, கெந்திநரம்பு, 'சத்தி, தாரம், மாலதேவீ, தாளகம், தேவீ, கெடிலாளு, சலவிமிருமபூப்பட . . . அயம், [யி](இ)ரும்பு, அரவின்தோல், [னு](நா)கப்பட்டை, தாது . . . . ஆதியிலே, குறநீ[ற்](ர்), குமரிகத்தாளே, குறத்தியன்னம், வன்னி. ( . . .)

துரிசி(ச்) சுன்னம்.

துரிசிபொறையில்லாத கட்[டி](டி)யாய் வாங்கிப் பூலகதேனிலே எட்டு [னு](நா)ளைக்[கி](கு) ஊறப்போட்டுச [சி](ச)லத்தி[ல](ற்)க[ளு](ழு)விப் போட்டு[ற](ர)வியில் காய(வை)வத்து அரைமண்டலமான பிறகு,பிளிய[ற](ர)ச் சாற்றி[ல்]லும் ஒரு வினச தவைத்து, சூரியபுடத்தில் (வை)வத்து.

**End:**

உப்பு(க்) கட்டு.

உப்புப் பலம்-க. குப்பைமேனி-சரியிடை சே[ற்](ர்)த்து அரைத்து உடனே வில்லைசெய்து காய(வை)வத்துக் கெசபுடம்போடக் கட்டிப்போம். [ய](அ)துக்குச் சரியிடை சூதங்கூட்டிக்கொள்ளவும். அந்த உப்பில் வீ-க. சூதம வீ-க. [வி](வ)லாரியிலேயும் வெங்காரமும் [யி](இ)வை நாலும் கூட்டியரைத்துக்| குகைபிடித்து அந்த(க்) குகைகளுள்ளே பத்துத்துட்டு(வை)வத்து மேல்சில்லு (?) ந[ன்னு](ரூய்) மூடிச சீலே மண்செய்து முதல்புடம் எரு; க, உ, புடம் எரு ச, க; புடம் எ, எரு, ரு, ச; புடம் எரு, சு, ரு; புடம் எரு, எ போட்டு. . . . . .

(கு-பு.)—

இந்நூலில் தைலங்களிற் சிலவும், பஸ்மங்களுட் சிலவும், பாஷாணகட்டு, லிங்கக்கட்டு முதலியவற்றிற் சிலவும் ஆகிய இவற்றைச்செய்யும் முறைகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

---

## (k) அகத்தியர்முப்பூ, ஐம்பது.
## AHATTIYARMUPPŪ, AIMBADU.

Foll. 121a—144b.

A treatise in fifty stanzas explaining the method of preparing Muppū, an ingredient considered useful for alchemy and medicine. It is attributed to Agastyar.

Complete.

**Beginning :**

மயமான முப்பூவின் மா[ற்](ர்க்)கந் தன்னை
வயித்தியத்துக் காதியாய் விரித்து(ச்) சொன்னேன
செயமான கணபதியுங் கந்தன்றானுஞ்
சிவனோடே பார்(ப்)பதியும் றி[று](ரு)வாணி தானு ம
நயமாக வெப்போது முன்னே [ணி](நி)ன்று
நாமறிய முப்பூவை நயந்து காத்து
வயமாகச் சொல்லு[கு](கி)றே னன்பதுக்குள்
வயித்தியரே யெப்போதும் வணங்கிக் கேளே. (க)

வணங்குவ தாரையென்றால் குருவின் பாதம்
வாலை[யு]யொடு சிவன்பாதம் றி[று](ரு)வாணி பாதம்
வணங்குவது கணபதியுங் கந்தன் பாதம்
வாகாகப் பூசிகக வரிசை யாமே
வணங்குவ தன்பதுக்குள் முப்பூ வப்பா
வாதத்துக் காகாது வயித்தியத்துக் காகும்
வணங்குவ தன்பதையும் வணங்க வே[ணு](ண்டு)ம்
வயித்தியத்துக் குறுதியப்பா வாதிகேளே. (உ)

**End :**

செய்யவே குருவதனை முடிக்க வே[ணு](ண்டு)ஞ்
செந்தூர மானவெல்லாஞ் செய்ய வே[ணு](ண்டு)
மெய்யவே தியானத்தி [லமு](லு)ரைக்க வே(ண்டு)ம்
உறவான பூசமுறை யறியவே[ணு](ண்டு)ம்
மெய்யெனவே பிணிக ளெல்லாந் றீ[ற]ர்க்க வே[ணு](ண்டு)ம்
மேதினியி[ல் ப்](ற்) பெரியோரை வணங்க வே[ணு](ண்டு)ம்
பையவே கோபத்தை நீக்க வே[ணு](ண்டு)ம்
பண்டித[ற்](ர்க்) கிந்த முறைப் பகருங் காலே. (சக)

காலான [ை]வயித்தியத்தை யுறுதியாகக்
கைம்முறை கடப்பாமற் கருவாய்ச் செ[யி](ய்)தாற்[ப்]
பாலான[த்]திறமுடைய பி[ற](ர)மனவார்
பாரிலே வாழ்வதற்கு(க்) குருவு மாவார்
[செய]சேலான திருவுடைய[ச்] செல்வ ருவார்
சிந்தையிலே களங்கமறச் சித்த [ரு](ரா)வார்
நாலான மணிபெறுத்த பி[ற](ர)மன் சொன்ன
நலமுடைய முனிவர் மொழி [ஞ](நா)ட முற்றே. (டு0)

(கு-பு.)—

இந்நூல் ரஸவாதம், வைத்தியம் ஆகிய இவ்விரண்டின் விஷயமானது. இந்தப் பிரதியில் இதுமுற்றும் இருக்கிறது. இதை அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

இந்நூலின் இறுதியில் 'முப்பூவிவரம்' என்னும் பெயருடையநூல் இரண்டேடுகளில் எழுதப்பெற்றுள்ளன.

---

## (*l*) ரஸவாதநூல்.

## RASAVĀDANŪL.

**Foll. 145*a*—175*b*.**

This work cannot be identified; but it apparently deals with alchemy. Incomplete.

**Beginning :**

பாரப்பா டெ[ளு](நா)ருங்கியதோர் தாளகத்தைப்
பக்குவமாய்ச் செந்தூரஞ் செய்யவேண்டி
நே[ற](ர)ப்பா [ெ]கவுரியுடன் [ே]கந்தம்
நெ[ற்](ரு)ப்பான வெடியுப்பு நிமிளைநாகஞ்
சே[ற](ர)ப்பா விவையெல்லாம் வகையொன் றுக்குச்
செப்பு(கி)ே[ர](ற)ன் கழஞ்சுதிரை சே[ற](ர)க்கூட்டிப்
பே[ற](ர)ப்பா மைக்கெண்[ணே]ணெய்ப் பூச்சா[த்தா](ற்று)லே
பிற[ப்ெ]லமாய்த் தானரைப்பாய்ச் சாமம்நாலே. (௱சச)

நாலதுவுஞ் சாமத்தி லரைத்த பின்பு
நன்றாக வட்டுப்போல் வில்லை பண்ணிக்
காலான வோட்டில் வைத்துச் சிலைமண் செய்ய
கனக்கவே யெ[ளு](ழு)சீலை செய்தபின்[ப்]பு
சூலான ஆஞ்செருவிற் புடத்தைப் போடு
அப்பனே நீறியது செந்தூ ரிக்குஞ்
சூலான சூல்மிகுந்த கெற்பம் போலே
சொலிக்குமடா வாதமிதி லின்னங் கேளே. (௱சரு)

**End :**

திறமாகச் செய்தபின் புகல் சந்தரனுந்
திறக்கமாய்த் தூருமட்டு மட்டமாக்கி
யுரமாக மணல்ப[ற](ர)ப்பி யதின்மேல்[க்]கேளு
உலைபொருந்த வாய்வளைய மோட்டைவை[ய]த்துத்
திறமாக வதைச்சு[த்தி]ற்(றி)(க்) காய்ந்த பின்பு
துறவுசெய்து கலசமுடிக் கரியைக்கொட்டு
உறமாகக் கிரிமேலே வ[ரு](ரா)ட்டியிட்டு
உத்தமனே தீயிட்டு(த்) தியானஞ் செய்யே. (உருஉ)

செய்யவே வயிரவனைத் தியானத்தோடுந்
தீர்க்கமாய்ச் சத்தியையுந் தியானஞ் செய்து
வெய்யவே யிவர்களுடைத் தியானத்தாலே
வெ[று](ரு)ண்டெழுந்து தைலம திரங்கும் பாரு
நய்யவே ச[ற்](ர)க்கெல்லாங் கரைந்து பொங்கி
நா . . . . . . . . .

(கு-பு.)—

நூலின் முதலில் 144-செய்யுட்களும், இறுதியிற் சில செய்யுட்களும் இந்தப்பிரதியில் இல்லை. இந்நூலின் பெயர் இயற்றியவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை. இது ரஸவாதவிஷயத்தைப்பற்றிச் சொல்லுதலால் இப்பெயரிடப்பெற்றது. இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 201(a) நம்பர் பிரதியினும் வேறானது.

## R. No. 250.

Palm-leaf. $13\frac{1}{4} \times 1\frac{5}{8}$ inches. Foll. 142. Lines, 6 in a page. Tamil. Fair.

Purchased in 1915–16 from M.R.Ry. K. Rangasvāmi Ayyangār of Mysore.

(*a*) *அகத்தியர்சாலத்திரட்டு, ஆயிரத்திருநூறு—முதற்காண்டம்—முந்நூறு.*

AHATTIYARJĀLATTIRAṬṬU, AYIRATTIRUNŪṞU—MUDAṞKĀṆḌAM—MUNNŪṞU.

Foll. 1*a*—76*b*.

A treatise dealing with the preparation of certain pills, powders and other medicines for curing diseases. It contains 300 stanzas and probably forms the first Kāṇḍa of a work which is said to contain 1,200 stanzas on the whole. It is attributed to Agastyar.

Contains the first Kāṇḍa complete.

**Beginning :**

*ஆயிரத்திருநூறு முன்னூலாய்ந்து முதற்காண்ட சூத்திரம்*
*பாயிரத் தொகுதியொன்று பாடிய வயித்தியபாக*
*மாயிரக் கவிமு[ன்னூ](ந்நூ)று முமைக்கு [ணு](ணு)ரைக்க யீன்ற*
*தாயெனக் குரைக்க யானுஞ் சர்த்திய னூல்தானே. (?)*
*தானென்ற பொருளே யெங்குந் தாங்கிய பரமே யீசன*
*வானென்ற வெளியாய்நின்ற மயேசு[ற](ர) வாயு நாலோன்*
*மானென்ற பிரமன்வாணி வல்லபைக் கிடத்தே நின்ற*
*வூனென்ற [கி](க)ணேச னன்பா லொன ? மென்றனை வட்டங்காப்பே.*
*வட்டமே மேகநாதன் வடவடுக் கமைந்தவாய்*
*உற்றிடன் சிரசிலேறி(ச்) செல்லும் பு[ரு](ரா)ணனத்தான*
*பட்டமே கட்டினுற்போற் பார்வையிற் புகைச்சலாகி(க)*
*கட்டமே நோய்கட்கெல்லாங் <u>க[ற](ரு)மகாண்</u> டத்தைப் பாரே.* (௧)
*பாரப்பா யிந்திரசாலம் பாடிய வயித்தி யோர்க்குக்*
*காரப்பா பூர்ண ஞானங் கட்டிய பூசை யோர்க்கும்*
*வோர[ய]ப்பா <u>பெருநூலிது</u> வுத்தம வித்தையாகுஞ்*
*சீரப்பா ரிதுகண்டால் தீட்சை சித்தரு மீய்ந்திடாரே.* (௨)

* * * *

*பூரணமே ! யேகதி[ற](ரா)மயமெய்ஞ்ஞான*
*போதகமே ! பரப்பி[ற](ர)மவெளியே ! யாதி*
*காரணமே ! சித்த[ரி](றி)வால் மூலவட்டக்*
*கணபதியே ! உன்மனத்தின் கருவே ! சோதி !*
*ஆரணமே ! ஆயிரத் திருநூறுபாடு*
*[அ](ம)கத்திய மா முனிக்குருவே ! அடியாய்த் தொட்ட*
*வாரணமே ! பி[றவ](ர)ணவமே யெந்தாய் !*
*வள்ளிமயில் தெய்வமகன் சரணங்காப்ப தாமே.* (௧)

* * * *

முதற் காண்டங் காப்பு முற்றும்.

சீ[ற](ர்)தொறு மனை[ர](ற)ப் பிருந்த பாட[லக்](ற்)கெல்லாந்
தெளிவுபெற(ச்) செப்பியதோர் பெருநூ[ல்க்](ற்) கோ[ர்]வை
பா[ற](ர்)மீதி விலை சரியா(ய்)க் கொடுக்க மாட்டார்
பண்டிதம யோகிகளும் பல மென்று
மே[ற்](ர்) மீதி விட்ட விளக் கப்ப(ச்) சொன்னேன்
விள்ளாதே [னூ](நூ)விறுக் கென்றிடாதே
ஆ[ற](ர்)மீதிற் பெரும்வ[ளி](ழி)யா யுன்னைக் கா[ர்]ப்பா[ற் ]
ரனுசரிப்பா ரடிவணங்கித் தொழுது நிற்பார். (௲)

**End:**

குணமான சீரகத்தை(த்) தினமுந் தி[ன்னு](ன்னு)
கொடுப்பைச் சா[ர](று) கூட்டியுண்ணு
துளசிச்சா[தத்தி](ற்றி)ல் வலு விடங்க
ளில்லையடா வந்துபாரு
கனமாக விந்தில்லே யோமந் தின்றால்
கஞ்சாவி னுண்ணு கருதிப்பாரு
ரணமான [பி](ப)லனுண்டு [ன்](ந)த்தைச் சூரி
நாற்பது [ள](நா)ள் தின்றுவர விரையைத்தானே. (௨௧௪)

தானுன சிவன்வேம்பு தின்றால் குட்டந்
தானதிருங் கடுக்காய்க்கு யோகங்கூடுந்
தீ[ள](ன) நாகவல்லி விடத்தைத் தீர்க்கு(ந்)
திப்பிலிக்கு(க்) கபமறுக்குஞ் சித்தரத்தைப்
பூகைஞ்சன்னி யகலும் புனலுஞ் சாகும்
புலம்புதல்போ மிஞ்சிக்கிம் புன்கா சகலதிரும்
மாளுரை மயக்கிவைக்கு[ள](நா)ரத்தின்னெ[யி]ய்பால்
வல்லாரை பொற்[ச்] சிரத்தி அதிகப்பாரே. (௨௧௫)

அதிமதுரம் வாய்வதனையக[த்து](ற்று)மப்பா
அதில்வாச மேகம [அ]திசாரந் தீர்க்கு
மதிவச(ம்) பு காத்தகறும் வாசந் தீர்க்குஞ்
சூடிரக்கும் குணங் கொட்டாது
சதரவே தன் வியாதி யக[த்து](ற்று)ம் விடத்தைக் கொல்லும்
தையலார் விரையோடுஞ் சம்போகியாது
மதிகெடுக்கும [மகு]தி(கொ)டுக்கும் வசம்பு வேகம்
வயித்திய[ற](ர்)க்கு(க்) கையிருக்க வளருந்தானே. (௨௧௬)

* * *

உண்டபோர் குருவுமுண்டு மருந்துமுண்டு
உலகமுண்டு [ன](ந)ன்மையுண்டுதவியுண்டு
கண்டபோர் சிவமுண்டு பூசையுண்டு
கருத்துண்டு வழியுண்டு விழியு முண்டு
திண்டுமுண்டு செய்யாதே குலையாகாதே
தீவினைக ளாகாதே சேடம் போக்காதே
பண்டுசொன்ன குருமுனை[ர](ற)யை நீவிட்டிடாதே
பண்டிதனே வயித்தியனுவிந்த முதற்காண்ட முற்றே.

(கு.பு.)—

இந்நூல், சிலந்தி, அரையாப்பு, மூலம், கண்வலி, மேகம் முதலிய வியாதிகளை நிவிர்த்திப்பதற்குரியமருந்துகள், தாளகச்செந்தூரம், கண்ணுக்குமாத்திரை, பவழபஸ்பம் முதலிய மருந்துகள் ஆகிய இவற்றைச் செய்வதைப்பற்றியும் உபயோகிப்பதைப் பற்றியும் கூறுவது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதில் முதற்காண்டம் மட்டுமே உள்ளது.

---

## (b) கொங்கணர்தத்துவநூல்.
## KOṄGAṆARTATTUVANŪL.

Foll. 77*a*—91*a*.

A treatise purporting to explain the truths of philosophy ; said to be by Koṅgaṇar. The author salutes Bhōgar in the beginning.

Incomplete.

**Beginning :**

அகண்ட பரா பரமான மூல[ஞ](நா)ய
 னடிதொழுது காலாங்கி பதமே போற்றிப்
புக[ண்டு](ன்று)நின்ற போகருடைப் பதத்தைப்போற்றிப்
 புகழ்வல்லோர்கள் பதத்தைப் போற்றி
தகண்டு நின்ற சரிதையொடு கிரியையோகந்
 தனி[ல் ப்](ற்) பெரிய ஞானமொடு [ஞ](நா)(லு)ஞ்சொல்வேன்
நிகண்டு நின்ற படிசொல்ல வென்ற[ல் க்](ற்)கூடா
 நேரான பூரணந்தா னேர்ந்த காப்பே. (க)

அப்பனே தத்துவத்தை(ப்) பி[றி](ரி)த்துநன்று
 யைவஞ்சாய்க் க[ண]ன்மத் தறியச் சொல்வேன்
அப்பனே தத்துவந்தான் பிரிந்துநின்ற
 ஆதிமுத லந்தவ[ெ](ை)ர தெரியச் சொல்வேன்
அப்பனே சித்தாந்த[ம் ெ](மி)ரண்டா
 யலைகிறதோர் தத்துவத்தை வகுத்துச்சொல்வேன்
அப்பனே அட்சரங்கள் முடிவைச் சொல்வேன்
 அலையாமல் [ஞ](நா)ல்பாதமு மறிவிப்போமே. (உ)

**End :**

எண்ணியந்த வத்துவிலே வெறுப்புவந்து
 இதமா(க)ச் சொ[ற்]ப்ப[ண](ன)ம்போற் சத்தாய்த் தள்ளி
ஒளியந்த பூ[ற](ர)ணமே தானாய்க் கண்டு
 உத்தமனே தடைய[த்து](ற் ற)ந்தவடிவாகித்
தண்ணியந்த நிலையல்லோ சந்தோஷ மென்பார்
 சா[த்துகு](ற்றுகி)றே ஞ[ற](ர)த்தி யென்று[க்]கண்டு[க்]கொள்
பண்ணியந்த குருசொல்லும் வேதாந்தத்தைப் [ளு
 பரிவாக[ெ]வட்சியமாய்ப் பூ[ற](ர)ணந்தான் மூன்றே. (கூ0)

மூன்றான பொருளையுந்தா னுண்மையென்று நம்பு
முயற்சித் திருக்[கு](கி)றதே ஆ[ற்](ர்த்)தியென்று சொல்லுவார்
நின்றான தானமென்ன சொல்லக்கேளு
நிலைத்துநின்ற குருவருளால்தாம்போதமென்றும்

* * * *

(கு-பு.)—

இந்நூல் ஞானவிஷயத்தைக் கூறுவது. இதைக் கொங்கணர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றுப் பெறவில்லை.

---

## (c) திருமூலதேவர்பாடல்—நூற்றுமூன்று.
## TIRUMŪLADĒVARPĀḌAL: NŪṞṞUMŪNṞU.

Foll. 92*a*—105*b*.

Deals with the philosophy of the Siddhas with special reference to the five-syllabled prayer formula relating to Śiva. It is attributed to Tirumūlar.

Complete.

**Beginning:**

அறியதோர் நமசிவாய மாதி[யு](ய)ந்த மானதும்
ஆறென்று மூவர்தேவ ரென்றுரைத்த மந்திரந்
சுருக்கமான அஞ்செழுத்தை யுன்னிசொல்ல வல்லவன்
சீவனூர் பாக்கியந் தோஷபாவ மாகி தாரொடவை
பெரியவோர்கள் செறியவோர்கள் பெற்றகற்ற[ம்] போர்களும்
பேயனுய னேதுகின்ற பிழைபொறுக்க வே[ணு](ண்டு)மே. (க)

அஞ்செழுத் திலேபிறந் தஞ்செழுத்திலே வள(ர்)ந்து
அஞ்செழுத்தை யுச்சரித்த பஞ்சபூத பாவிகள்
அஞ்செழுத்தை யோரெழுத்தா யறிந்துகூற வல்லிராய்
அஞ்செழுத்தி (னி)ன்று நாத னம்பலத் திலாடுவார். (உ)

அம்ப லன்பு கொண்டது (ம)சையென்று லசையுமோ
கம்ப மத்த பா[லக்](ற்)கடற் கலங்கென்றால் கலங்குமோ
இன்பமற்ற யோகியே யிருளும்வந் தணு(கு)மே
செம்பொ னம்பலத்திலே தெளிந்ததே சிவாயமே. (௩)

ஆடுகாட்டி வேங்கையை யகப்படுத்த வாறுபோல்
மாடைக்காட்டி யென்னை நீர் மதிமயகக லாகுமோ !
கோடுகாட்டி யானை[ே](ை)யக் கொண்டுரித்த கொ[த்த](ற்ற)வா !
வீடுகாட்டி யென்னை நீர் வெளிப்படுத்த வே[ணு](ண்டு)மே. (ச)

**End:**

வேதம் [ஞ]நாலும் பூவதாய் விளைந்த (வை)ந்தும் பூவதா[யி](ப்)
பாதமோரிலிங்கமாய்(ப்) பறந்து பூசை பண்ணினுல்
காதல்வந்து கட்டறுத்து கடல்துறந்து ஞானிகள்
ஆதியந்த முங்கடந் தறியவீ[டு](ட)தாகுமே. (௱௨)

நவ்வுமி[ெ]ரண்டுங் கால்களா[யி](ய்)
நவின்ற மவ்வும் வ[ய](யி)றதாய்(ச்)
சிவ்வுமி[ெ]ரண்டுந் தோளதாய்(ச்)
சிறந்த வவ்வும் வாயதாய்
அவ்வுமி[ெ]ரண்டுங் கால்களா[கி]
யெழுத்தை யொத்த மந்திரஞ்
செவ்வையொத்து நின்றதே
சிவாயம [அ]ஞ் செழுத்துமே. (௱௩)

சிவ வாக்கியம்.

(கு-பு.) —

இந்நூல் வேதாந்த விஷயமானது. திருமூலர் இயற்றியதாகச் சொல்லப் படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் நூற்றுமூன்று செய்யுட்களும் பூர்த்தியாக உள்ளன.

---

## (d) சட்டைமுனி நூல்.
## SAṬṬAIMUNINŪL.

Foll. 107*a*—114*a*.

This work also appears to deal with philosophy and is attributed to Saṭṭaimuni.

Complete.

**Beginning:**

குருசுவாமி குருபாதந் தலைமே[லக்](ற்) கொண்டேன்
குருசுவாமி யுபதேசங் குறித்தேனையா
ஒரு மனுவு அடியேனுன் கே[ழ்க்](ட்)கவே[ணு](ண்டு)ம்
உத்தமனே பெற்றவனே உரைப்பேனையா
கருவென்ற மாயவில் லெடுத்து விட்டேன்
கருவடக்கக் கலையெழுப்பிக் காக்க வென்றால்
திருநின்ற நிலையெங்கே சொல்(வ) தெங்கே
திருக்கறுத் தென்குருவே செப்பு வாமே.

செப்பு[கு](கி)றே னப்பப்பா கேளுகேளு
செ[ந](ன)னமெனப் போ[யி](ய்)மாய்ந் திராதப்பா
முப்பிறவி தவம்பெ[த்து](ற்று)மூ[ன்று](ண்டு)தானல்
முத்திக்குஞ் சித்திக்கு முனிவ ராவர்
ஒப்புகிறேன் கேளாறு வின்ன(ஞ்)சொல்வேன்
உலகில்குரு வுபதேச முதவா தப்பா
[யி](இ)ப்பிறவி விட்டகுறை யெடுத்துதென்றால்
ஈடேற லாம் ஞான [ம்மெ](மெ)ய்து(ம்) பாரே. (௨)

**End:**

ச[ற](ர)ணமையா வென்குருவே ஆயிசேவாளால்
தானகக்கு மாதித்தன்போல் மானிடருயி[ற](ர்க்)குந்
தா[ற](ர)ணியி லெழுத்தழிந்த செனனமெத்த வின்னந்
த[ற](ர)ணியிலே யெடுக்குஞ் செனனமெடுத்தினிதான்கோடி

யோகி[ற](ர)ணங்கண்ட'பனிபோலேயென் வினைகளைந்தும்
கி[று](ரு)பர்கடா[க்ஷ](ட்)சத்தால் [ெ]கதிமோ[க்ஷ]ட்சமாச்சேசொன
மழியாதருளே யெனக்கெடுத்துக்[கு](கொ)டுத்தசு டரொளியே
பொன்னொளியே தொழுதேனய்யா [ச[ற](ர)ணம்.] (உக)

அய்யாவே யென்குரு[ஞ](நா)தா வுன்
ன[டி](டி)மைச[ற](ர)ணமா[வ]வதுனக்கேபாரம்
அய்யாவே சரணம் பொய்யருக்கு
மெ(ய்)ஞ்ஞானவாழ்க்கையிலேவந்து
பொய்யறுத்து மெ(ய்)ஞ்ஞானம் புகட்டி
வைததாய் ச[ற](ர)ணம்
வையகத்திற்[ப்]பக்குவ[ற்](ர்க்)கு(ப்)பிறப்பறுககவென்றே
வந்தவதரித்த குருமலரடியே சரணம்,

. . . . . . . . . . . . . . . . . . . . .

கையிலேத்து குழந்தைகக்கத்தில் வைப்பாளும் கடனுனக்கே. (?)
(கு-பு.)— [(கூo)

இந்நூல் ஞானவிஷயமானதென்று தோற்றுகிறது. இதைச் சட்டை முனி இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

---

## (e) அறிவானந்தமாலை.
## AṚIVĀNANDAMĀLAI.

Foll. 115a—117b.

A work in 12 stanzas on the Śaiva Siddhānta. It deals with the respective functions performed by the gods—Brahma, Viṣṇu, Śiva, Mahēśvara and Rudra.

Complete in 12 stanzas.

**Beginning :**

முந்திவரு தந்திமுக னடிபணிந்தே
மூலமதில் மேவுமய னரடி பணிந்தே
உந்திமணி பூ[ற](ர)க நெடுமா லடிபணிந்தே
ஓதுமனு கத ருத்திர னடி பணிந்தே
அந்தமில் விசுத்தி மயேசுர னடிபணிந்தே
ஆக்கினை சதாசிவ னடி பணிந்தே
வந்தவழி கண்டு வறி வானந்த[னு](நூ)லை
வகைப்படி விதித்தனர் பரத்தி னிலை கண்டே. (க)

சிற்பர மெனச்சொலு மதிற்[ப]ப[ற]ரமுமென்று
தேடுமறை நாலுமறி யாதபரத் துள்ளே
உற்பண சிவத்துவி முகித்த பறையென்று
ஓதுமிவ ராலுலவருக்கு மேலதிக மில்லை
அப்பன[ற](ர) யளித்தசிவ மஞ்சபுவி மீதே
அண்டபிண்ட மானநிலை யாருமறி யார்கள்
கற்ப[பி]னையி லு[த்த](ற்ற) வனு பூதிவிண வாலே (?)
காரணத்தி லுள்ளபடி கண்டுசெய்கு வீரே. (உ

**End:**

மூன்று பொரு ளான நிலை யிப்படிக்காணு[ன](ந)ர்
மொழிந்தனர் குருச்(செ)சய வனுக்கிரகத்தாலுந்
தோன்றுவ.[து](இ)ரண்டதிக மில்லை யது வேதோ
சொல்லுமறி வானந்த னூலறிவி னூரே
வேண்டுவது சொல்லிடினுங் கண்டுமதி கெட்ட
வீண ரறிவ[த்த](ற்ற)வர்கள் தாமுமறி வாரோ
துன்றுசுடர் மூன்றெனவுஞ் சொன்னபொரு ளொன்றே
சுத்தசிவ மாடு முடல் சத்தியெனக் காணே. (௰௧)

என்றபடி, க[ன்று](ண்டு)தெளிந் திருப்பதுவும் ஞானம்
என்றுமவர் தன்னை யறிந் தாருமிவ ரென்னும்
விண்டபடி சத்தி சிவ[ம்ெர](மிர)ண்டினையு மொன்றாய்
விதித்து நிலை நின்ற மெ(ய்)ஞ் ஞான நிலை யெனலாகும்?
ஒன்றுபடி நின்றவர் பிறப்பறுவ ரென்னும்
ஒன்றல்ல[ெ](யி)ரண்டெ[ன்]னு முத்தமர்க ளெல்லா
மன்றுலகில் வந்து புவி யாள்வரென வேத
மறை[ஞு](நா)லுமுறை[னூ](நூ)ல்கள் வரைந்திடுமிப் படியே: (௰௨)

**Colophon:**

அறிவானந்தமாலை முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது, சைவசாஸ்திரங்களுள் ஒன்று. பிரமன் முதல் ஈசுவரன்வரையில் உள்ளவர்களின் சிருட்டி முறையைக்கூறுவது. இதில் பன்னிரண்டு செய்யுடகள் பூர்த்தியாக உள்ளன. இதை இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்நூல் இன்னும் அச்சிற்பதிப்பிக்கப் பெறவில்லை.

---

## (f) அரன்பதிமாலை.

## ARANPADIMĀLAI.

Foll. 118*a*—119*a*.

A eulogy on the god Śiva worshipped at Chidambaram. The expression Aranpadi (Śiva's place) occurs in the stanzas of this work which is, therefore, called Aranpadimālai.

Complete.

**Beginning:**

மூ[ணு](ன்று) மண்டல முட்டிய தூண்வழி
தானு மேறித் தனஞ்செய னுள்புகு(ந்)
தேனு(ம்) விட்டிடஞ் சொல்லவொண் ணுதெனில்
ஆணும் பெண்ணு மலியுமரன்பதி. (௧)

குட் டெழுத்தெனக் கூறிய வெட்டின்மேல்
சட்ட மிட்(டு)ச் சதாசிவ னுள்புக(த்)
தொட் டிடந் தெரி யும்மது சொல்லெ[ண](ண)
அ[ஷ]ட்ட யோக மளித்த வரன்பதி. (௨)

**End:**

ஆறுசூடி யரன்பதி மாலையி[லக்](ற்)
கூறியிட்ட[க்]குறித்தலங்கண்டவர்
தேறியுள்ளந் தெளிந்து நீர் தேனும் போல்
வேறுபட் டிரு வினையு மறுப்பரே. (௰)

*    *    *    *

சிறந்த வாலையஞ் சித்திர மண்டபம்
நிறைந்த மாசபை நெருங்கியங் குள்புக(ப்)
பிறந்திடந் தெரியும்மது பே[ச])சொணாத்
துறந்த மாதவத் தய்ய (வ)ரன்பதி. (௰௨)

**Colophon:**

அரன்பதி மாலை முற்றும்.

(கு-பு.)—

பாட்டுக்களுடைய இறுதியடியில் இறுதிச்சீர் 'அரன்பதி' என்பதை மகுடமாகப் பெற்று, சிவபிரானது ஸ்தோத்திரரூபமாக அமைந்துள்ளது இந்நூல்; ஆதலால் இதற்கு இப்பெயர் இடப்பட்டதுபோலும். இதை இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இதில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

---

## (9) திசையறிமாலை.

## DIŚAIYAṞIMĀLAI.

Foll. 120a—123b.

A short poem eulogising the different quarters of the universe.

Complete.

**Beginning:**

அண்டரு முனிவர்தேவ (ர)மாருந் தேடிக்காணா
கண்டரு மகிழ்ந் தளித்த கந்தனார் கமல பாதந்
[தெ]தண்ட[நி](ணி)ட் டி(றை)றஞ்சி யிப்பாற் றிசையறி மாலைசெப்ப
வண்டணி குழல்மா தேவி வந்துமுன் காப்ப தாமே. (க)

விளங்கிய வ[ண](ட)க்கு(த்)தெற்கு மேற்[க்]குநேர் கிழக்கு நாலுங்
களங்[கு](க)ம்மற் றுடலிற்கண்ட காரணப் படியே சொல்ல
உளங்குடி கொண்ட வீச (னு)தவிசெய் தருளும் நாளும்
வளம் பெறத் திசை பிறித்து மகிழ்ந்திட முரைக்க லுற்றார். (உ)

சந்தி வழங்குபோல் துலங்குமெரிட்டின மேலும்(?)
மந்திரனார்கால்பீட மருவிட மமூ[ர்]தகங்கைச்
சந்திர னூடும் பொய்கை(த்)தலமது மேற்[க்](க)தாகும்
அந்திர சிதம்பரங்கண் டருந்தவர் தெளிந்து பாரீர் ! (௩)

**End:**

(இ)டக்காம லுங்கையென் றுமியல்வலக் கையுச் சிட்டம்
(இ)டக்காங்கண்டதெங்கே மெய்யுளே யறிவுள்ளோரே !
துடக்குமுச் சிட்டமற்ற மூலந்துவர் சிதம்பரத்தில்
அடக்கமொன் றுரைப்பதில்லை யம்பலந் தெளிந்து பாரே. (உஎ)

பரிந்திடுங் கலையே வாங்கும் பரிசுநேர் வெளியிற் சேர்ந்து
பி[றி](ரி)ந்திடும் பரிசுகண்ட பேரிய னூல ரின்னு(ந)ன்[ஞ]ருய்
சி[ர](ற)ந்திடப் பயன் விரிப்பன் செய்யவ ரரிய மாட்டார்
அ[ரி](றி)ந்துரை செய்தா ரெல்லா மரசுபதி பெறுவ ரின்னம். (உ௮)

அறியு மறிக் கால (ன)மந்திடமு மாதியந்த மமர்ந் திடமுங்
பரியும் பரிக்கா[ல ச்](ற்) சிறந்திடமும் பார்வீ னௌதும் பளிங்கரையும்
எரியுங் குஞ்சிச் ச[ட்]டைமுடியு[ம் யி] (மீ)ரி[ெ]ரண்டுந் திசையுளது
தெரியு மவரே திருமுடையார் திசையறி மாலைக் குரை செய்வாள (உக)

(கு-பு.)—

இது, "சிதம்பரங்கண் டருந்தவர் தெரிந்து பாரீர் !" என்பதை மகுடமாக அமைத்து, திக்குக்களின் புகழ்ச்சி முதலியனவாறைக் கூறுவதாகவைத்துப் பாடப்பெற்றிருக்கிறது. இதை இயற்றியவர்பெயர்முதலியன சிறிதும் தெரிந்துகொள்ளக் கூடவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

---

## (*h*) ஆனந்தமாலை.
## ĀNANDAMĀLAI.

Foll. 124*a*—127*b*

A eulogy on the goddess Ambikā or Pārvatī. The author is stated to be Kavirājapaṇḍita.

Complete.

**Beginning :**

வேதப் பொருளேவியந்தபர மானந்த[ப]
போதத் தமிழி னூல்புரப்பாயென பே[ற](று)(த்து)குவாய் !
கோ[றறற](தத் த)மி(ழ்)முக் கொழுங் கனியே ! கனகநெகிழாக்
காத[ல் ப்](ற்) பிடி[த்]தருமென் காவனைய [க்]கைக் களிறே. (க)

நா[ற](ர)ணமே ! நான்முகமே ! நன்றாய்ப்புரமெரித்த
கா[ற](ர)ணமே ! மாயக் கடலே ! ய[று](ரு)ட்சுடரே !
[பு](பூ)[ற](ர)ணமே ! யொன்றே ! புராதனமே ! யப்பொருளே !
ஆ[ற்](ர)ணமே ! யம்மே ! யெ(ஞ)னந்த நாயகமே ! (௨)

நீதி தனிற்[க]கடவுள் நீவகுத்த பல்லுயிரைப்
பேதித் தருள்சமையப் பிறிதேதற்ற வேண்டி[த்தோ](ற்றே)
சோதிக் கடவுளர்க்குந் தொல் மறைக்கு மெட்டாத
ஆதிப் பழம்பொருளே ! யெ(ஞ)னந்த நாயகமே. (௩)

மேல்வருத வொண்ணாத மெய்பகன்ற யோகியையுங்
கால்வருந்தக் கூடத் தாடல் கண்டு விட்டாய் நீயன்றே
பால்வருந்தப் பே[ரு](ரா)ழி பணிவருந்தப் பார்சடைகொண்
டால்வருநதக் கண்டுயில்வா யானநத[ஞ] (நா)யகமே. (௪)

**End:**

பேதாதி பேத வுயிர்பெற்ற வுன்னைக் கன்னியென்றும்
வே(வ)தா கமங்கள் வியு[ன்று](ந் து)ரைத்த பே(ை)தமையோ
சீதார விந்த மதி(த்) தெள்ளமுதுக் குள்ளமுதே!
ஆதார மின்னொளியே ஆனந்த நாயகமே! (உச)
கானம் பயிலாதார் கவிராசன்ப[ா]ண்டிதன் சொ
லானந்த மாலை படித் தானந்த வாழ்வ[ரி](றி)வார்
வானம் புவனமழல் வாரிநில ம[ற](ர)க்கிடினு(ம்)
ஞான பரமகுரு [ஞ](நா)தரிடத் தெய்துவரே. (உரு)

ஆனந்தமாலை, முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் அம்பிகையின் ஸ்தோத்திரரூபமாக அமைந்தது. இதைக் 'கவிராசபண்டிதன்' இயற்றினாரென்று இறுதிச்செய்யுளால் தெரிகின்றது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

---

(i) நெஞ்சறிவிளக்கம்.

NEÑJAṚIVIḶAKKAM.

Foll. 128b—142b.

Same work as that described under No. 189 of the D.C.S. MSS., Vol. I.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 189-ஆம் நம்பர் பிரதி போன்றது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

---

## R. No. 251.

Palm-leaf. 9¼ × 1⅞ inches. Foll. 206. Lines, 4—8 in a page. Tamil. Fair.

Purchased in 1915–16 from K. Raṅgasvāmi Ayyaṅgār of Mysore.

(a) கம்பளிச்சட்டைக்கைலாயநாதர்சூத்திரம், இருநூற்றொன்று.

KAMBAḶICCAṬṬAIKAILĀSANĀDARSŪTTIRAM, IRUNŪṚṚONṚU.

Foll. 1a—50a.

A treatise dealing with alchemy and with the process of mixing certain ingredients useful for the purpose. It is attributed to Kailāsanādar.

Complete.

**Beginning:**

சூத்திர மோதுமுன்னே சொல்(கி)றேன் [கி](க)ணேசன் காப்பு
சாத்திரம் நிறைந்துபொங்கிச் சராசர மெங்குந் தானாய்(த்)
தோத்திரப் பொருளுந் தானாய்(ச்) சொல்வது மவுனம்[த்து](ற்றுப்)
போத்திரப்(?)பிறப்புள்ளான்(ருள்) பூரணங் காப்புத்தானே. (க)

*  *  *  *

கேளப்பா சவுக்காரஞ் செய்யும் வாதங்
   கெடியான வுட்சரமோ படிதா னெட்டு
நீளப்பா கற்சுன்னம் படிதா [ன் யி](னி)ரண்டு
   நேராகக் கல்லுப்புப் படிதா னொன்று
ஆளப்பா வமுரிபடி பதின [ரு](று)க்கு[ள்]
   ளாச்சரிய மிதையெல்லாங் கரைத்துவைத்துக
கேளப்பா சொல்லுகிறேன் பொழிலை வாங்கி(க்)
   கு[மிர](மூற)லே காய்ந்தபின்பெள் ளெண்[ணெ](ணெய்)வா
                                         [ரே. (ரு)

*  *  *  *

வங்கச்செயநீர்.

உறுதியென்ற தாளகத்தில் வீரஞ்சீனம்
   உத்தமனே புழுகிட்டு வங்கத் தூட்டிப்
பெறுதியென்று [பொ](பு)டமபோட வங்கம் நீறும்
   பேசாதே சொலலரிது வங்கத் தாண்மை
அ[ரி](று)தியென்ற வங்கத்தி[ல்ச](ற்) சாரங்கூட்டி
   ஆட்(ை)டயிலே வாருகிபோ[ல்செ](ற்) சலமுமாகுஞ
சுருதியென்ற செயநீரைச் சூதகத் தூ[த்தி](ற்றி)ச்
   சடைவக்கச் சூதயது தோஷையாமே.   (சுக)

**End:**

தானான சூத்திரத்தை யெழுதி மக்காள்
   சாதகமாய்ச் சாத்திரத்தை வகைகொன்று
வானான கோசரத்தி லாடும்போது
   வார்த்தைவந்தா[ல்ச](ற்) சாத்திரமுஞ் சூத்திரமும்போச்சு
கோனான சின்மயத்தின் பிள்ளைநாங்கள்
   குறியேது கைலாச மூ[ற்](ர்த்)தி வ[ற்](ர்க்)சம்
வேனான சூத்திரத்தி லிருந்த தென்று
   வேதாந்தி[க்] கருணையினல் விளக்கு முற்றே.   (உாக)

(கு-பு.)—

இது, ரஸவாத விஷயமானது. "கைலாசநாதர்" என்பவர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதில் இது முற்றும் உள்ளது.

---

## (b) கொங்கணர், ஐந்நூற்றிரட்டு.

## KOṄGAṆAR, AINNŪṞṞIRAṬṬU.

Foll. 51*a*—206*a*.

Same work as that described under R. No. 19 *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் முவருடத்திய காட்லாக் 19-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

## R. No. 252.

Palm-leaf. 1⅞ × 1⅛ inches. Foll. 138. Lines, 5—7 in a page. Tamil. Fair.

Presented in 1915–16 by M.R.Ry. K. Raṅgasvāmi Ayyaṅgār of Mysore.

சட்டைமுனிநிகண்டு.

ṢAṬṬAIMUNINIKAṆṬU.

Same work as that described under R. No. 151(*b*) *ante*, but with many additional stanzas at the end which are indicated below.

Complete.

**End:**

பிசகாம னிலகண்ட ராந்தாளகம்
அசகா தொரு பல மயபா லெடுத்திடுக
சகத்ஞுகங காட்டுப் பலமொ[ண்டு](ன்று)
நசகாதங்கந் தாஞெரு டிலம்போடே. (எாசயக)

* * * *

பண்ணிடுஞ் சூதகத்திற் பாச்சலாஞ் சார்வின்
பண்ணுடுஞ் சூதகத்தி[ல்ப்](ற்) பலகோடி செந்தூரம்
பண்ணிடுஞ் சூதகத்தி[ல்ப்](ற்) பண்பெதி யாடலாம்
பண்ணிடுஞ் சுண்ணமாம் பருஙக[ள](ழு)ங் காகுமே. (தூஉய)

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 151(*b*) நம்பரில் வந்துள்ளதே. அதில் இல்லாத இடிதிப்பாகம் இதில் உளளன. மூலிகை முதலியவற்றின பரியா யப்பெயர்களையறிந்துகொள்ள இது மிக்க உதவியாக இருக்கலாமென்று தோற்றுகிறது.

---

## R. No. 253.

Palm-leaf. 11⅞ × 1⅛ inches. Foll. 165. Lines, 6—11 in a page. Tamil. Fair.

Purchased in 1915–16 from M.R.Ry. K. Raṅgasvāmi Ayyaṅgār of Mysore.

(*a*) பிரமமுனிவைத்தியம்.

BRAHMAMUNIVAIDYAM.

Foll. 1*a*—138*b*.

This work deals with the method of preparing certain medicines. The diseases likely to be cured by them are also mentioned.

Complete.

**Beginning:**

சீர[அ]ருளான தேவர் தினமென ஞானசோதி
ஆரணிகொ[ணடை](ன்றை)சூடி ஆரளந்தாளைப்போற்றி
வானவர் ரிஷிகள் பாதம் வணங்கியே[ன்] வயித்திய[னூ](நூ)லை ;
க(ா)ர[ன](ண)மாகப் பாடக் க[ன](ண)பதி காப்புத்தானே. (க)

*  *  *  *

பாடியதோ[ர் யெ](ரெ)ன் னூலை(ப்) பதினெண்[ம] பேரும்
பா(ர்)த்திட்டு மனமகி[ள்](ழ்ந்)து சித்தரெல்லாம்
பாடியதோர் வயித்தியமும் வாதமொடு ந[ண்டா](ன்று)ய்(ப்)
பாடினோர் கருத்திருவும் வெளியாய்ச்சொல்லித்
தேடியே சித்தரெல்லா[ம்] மெச்சிக்கொண்டு
செப்பினார் பிரமரிஷி யானையாலே
பாடியதோர் கருவெல்லாம் வெட்டவெளியாக
உரைத்திட்டா[ர் ெ](ரி)ரண்டுசித்தர் தெளித்திட் டாரே. (ரு)

*  *  *  *

மேகராசாங்க லேகியம்.

ஆச்சென்ற மேகவகை யிருபதுந்தான்போக
அமை[ரயி](றகி)றேன் மேகரா சாங்கந் தன்னை
நீச்செ[ண்ட](ன்ற) விதுவல்லோ வுலகி லோர்க்கு
நிலையாது ம[த்த](ற்ற)தெல்லாம் நிசமா காது
காச்செ[ண்ட](ன்ற) மேகரா சாங்க(ங்) கண்டால்
கடிதான நோயெல்லா மோடிப் போகும்
சூச்சமென்ன [சு](சூ)ச்சத்திற் சூச்சமாகச்
சொல்லுகிறே[ர](ற)ன் மருந்துவகை சொல்லுறே[ந](ன்). (சு)

**End :**

ஈரப்பூலாவே[று](ர்) வெட்டிவந்து, சூரியனுலே ே[த்தொ](ற்றோ) லைச்சிவி யெருமைத்தயிர்[வு](வி)ட்டு, ந[ல்லா]ன்று(ய)ரைத்த, கால்படி தயிர்[வு](வி)ட்டுக் கலக்கி மூ[னு](ன்று) நா[லு](ன்கு) ஆறுபொழுது [கு](கொ)டுக்கவும். வ[குத்து](யிற்று) உலை வு நிற்கும்.

இந்த [ெ](இ)ரண்டு முறை[ர](ம)யும் டாக்குதுரை வயித்தியம். அச்ச மில்ல(ா)மற் செய்யவும்.

*  *  *

வெ[ல்லி](ள்ளி)யியம் அரைச்சேர் கொண்டுவந்து தொட்டாச்சுருங்கி யிலையை யரைத்து(க்) கவசங்கட்டி ஓட்டில் வைத்துக்கொண்டு ( . . . ) முன்சுத்திபண்ணின ஈ[ய்]யத்தை மூ[னு](ன்று) பாய் தூககத்துக்கு ஒரு கு[ண்டு](ன்றி)மணி அ[ல](ள)வுபோட்டுக் குகையில் உருக்க வைத்துக்கட்டி வெள்ளி ஆகும் . . . . . . . . .

**Colophon :**

ராச மயேந்திரத்திலிருக்கும் வரதப்ப [ந](நா)யககர் கை[ய]முறை; சிக்கர் கோல ராசமயேந்திரம்.

(கு-பு)—

இந்நூலில், மேகராசாங்க லேகியம், சர்வாங்க ரோகத்துக்கு மகா த்வஜம், ஜன்னி ரோகத்துக்கு நசியம் முதலிய பல மருந்துகள் செய்வதைப்பற்றியும் தீரும் வியாதிகளைப்பற்றியும் விரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இதை இயற்றியவர் 'பிரமமுனி' என்பவர். இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

இதன்பின்னர், 8 வெற்றேடுகள் உள்ளன.

(b) போகர்சூத்திரம், நூற்றொன்று.
BHÔGARSÛTTIRAM, NÛṞṞONṞU.

Foll. 147a—165b.

This treatise purports to explain the process of making fire-works of different kinds.

Complete in 101 stanzas.

**Beginning:**

சொல்ல[ரி](றி)ய வல்லமை[ம](ப)கன் பா[த](க)த்தாளைத்
துதித்துமே சுந்தரி(யே)கேளு
நல்லறிய பொட்டிலுப்பு பலமேநாலு
நவமான கெந்தகமோர் பலமே வொன்று
கல்லறிய கள்ளிசுட்ட கரிதா னொன்று
காரணு விழு மூன்றுங்கண் மைபோ வாட்டி
சொல்லறிய காகிதத்தின் கு[ள](ழ)ாய்க்குள்ளேதான்
சொருகியே அடைத்திட்டுச் சுரும் பாரே. (க)

பூவத்தி.

பு[ற](ர)ப்பா பூவத்தி[ப] பண்ணக்கேளு
பண்பான பொட்டிலுப்பு பலமே ஆ[ரு](று)
சீரப்பா கெந்தகமோ [ெ](ரி)ரண்டரைப் பலந்தான்
செப்பரிய கள்ளி[க்]கறி பலமொன் றேகால்
மூரப்பா மூன்றையுமே அரைத்து மைபோல்
முன்னைகண்ட தாண்டவாளப் பொடி யொன்று சேர்த்துக்
காரப்பா காகிதக் கு[ளாயி](ழாய்)க்குள் ளேதான்
காடவிக் கொளித்திட லுதிரும் பாரே. (உ)

**End:**

பாரப்பா விசுவம பூ வத்திகேளு
பக்குவமா முப்பெட்டுக் கந்தியொன்று
ஆரப்பா வின்னங் கறியொன்று மூன்றுமொன்றாய்
அரைத்திடுவாய் மைபோ லகலவேதான்
சேரப்பா வறப்பொடியும் [ஞ](நா)லுக்கொன்று சேர்த்துச்
செகமறிய பி[ச](சி)றியே சேர்த்துவிட்டாற்[ப்]
பூரப்பா பூவத்தி யாகும்பாரு
பூப்போலே யாகுமென்று புல்கினேரே.

புல்கினேம் பரவித்தை புதுமைசெய்யப்
புலவோர்க ளிதைப்பார்த்துப் பொருத்துக்கொள்ள
நல்கினேம் நன்றாக வணக்கஞ்செய்து
நகையாமற பி[ளே](ழை)பொறுத்து நாயேன்மீதிற்
சொல்கினே[ம்] மிம்முறையே பிரகாசமாக
சூட்சுமமுள்ள பெ[றி](ரி)யோர்கள் தயவுசெய்வீர்
கல்கினேம் யான்பொரு சுகமேயென்று?
பாடினேம் பாட்டு நூற் றொன்றுமுற்றே. (ாக)

(கு-பு.)—

இந்நூலில், பூவத்தி, மத்தாப்பு, அடுக்குவிருசு, வெண்சாமரை, ஆகாச பாணம், சக்கரபாணம், வெடிமருந்து, நட்சத்திரபாணம், இருப்புக்குழல், அநுமந்தவிருசு முதலியவற்றைச் செய்யும் முறைகள் கூறப்பட்டுள்ளன இதைப் 'போகர்' இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

---

## R. No. 254.

Palm-leaf. 9 × 1¼ inches. Foll. 235. Lines, 5—8 in a page. Tamil. Fair.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. K. Raṅgasvāmi Ayyaṅgār of Mysore.

### (a) சுந்தரானந்தர்சூத்திரம், இருபத்தைந்து.

### SUNDARĀNANDARSŪTTIRAM, IRUPATTAINDU.

Foll. 1a—3b.

Same work as that described under R. No. 8(c) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல், மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 8(c) நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது. இது சுத்தமான பிரதி.

---

### (b) சுந்தரானந்தர்பூசாவிதி.

### SUNDARĀNANDARPŪJĀVIDHI.

Foll. 4a—11b.

On the drawing of mystic diagrams representing the goddess Pārvatī and God Subrahmaṇya and on the conduct of the worship of these diagrams. The work is attributed to Sundarānandar, son of Koṅgaṇar and desciple of Bhōgar.

Complete.

**Beginning:**

ஆதிபரா பரையான மூலநாயன்
    ஆறுமுகன் பாதத்தை யன்பாய்ப் போற்றி
வீதிநடு வீதிதனி னின்றசோதி
    விளங்குகின்ற சரசுவதி[யாள்] பாதம் போற்றிப்
பாதிபிறை வீடதிலே யம(ர்)ந்த மாறன்
    பாரிலெட்சுமி பெண் டன்[ம்] பாதம் போற்றிச்
சோதிமய மாகிநின்று பூசைதன்னை (ச்)
    சொல்லவே [கெ]கணபதியின் பாதங் காப்பே.

கேளடா நவகோணந் தன்னை நன்றாய்க்
    கீறவே யாறுமுகம் பாதம் போற்றித்
தாளடா யிடைரேகை கு[ரு](று)க்கேகி[ள்](ழ்)
    சா[த்து](ற்று)கிறே[து](னு)ருநெனீளமப்பா

.வாளடர் பிங்கலையின் ரேகைக்கீழே[ள](ழ)
வயணமாய் நாலுநெல்லு நீளங்கீறு
நீளடா சு[ளி](ழி)முனையின் ரேகைகீற
நிகளத்தி ரென மூன்று நெல்லு நீளங் கீறே. (க)

**End:**

யோகத்தைப் பார்த்தபின்பு ஞானம்பாரு
நு[ன](னு)க்க[ெ]ம[த்த](ற்ற) வென் மகனே ஞான தீட்சை
வேகத்தைப் பா[த்த](ர்த்த)பின்பு கற்பமுண்ணு
வெகுசு[று](ரு)க்கா யறுசுவையுங் க[ள](ழ)ற்றிப்போடு
பாகொ[ற்ற](த்த) கொங்கணரு மெனதுடைய தந்தை
பாடி[நா](ஞ)ரிவருந்தா (ரெ)ன்றுபோலே
சேகொ[ற்ற](த்த) வம்முறைக்குக் கற்பங்கொண்டு
செகசால மா[ற்](ர்க)க மெல்லாரு சேரத் தள்ளே. (௧௫)

தெள்ளியே மலைகளிலே செல்வதற்குச்
சாரணைக் கேற்றதொரு குளிகைபணணி
யள்ளியே மலைகளிலே நடந்து
தெட்சிணமூ[ற](ர்த்)தி[ப்] பொதிகை தனிற்கண்டுசேவி
மள்ளியே நாணிருந்தேன் மகேந்திரத்தில்
மைநதனே வந்(தெ)னைக் கண்டுசேவி
வள்ளிதனைக களிப்பெண வா[ள](ழ்)வை யீவேன்
மகத்தான நவகோண பூசைமுற்றே. (௧௬)

**Colophon:**

சுந்தரானந்தர் பூசாவிதி முற்றும்.

(கு.-பு.)—

இது, முருகக்கடவுள், பார்வதி முதலியவர்களின் சக்கரங்கள் எழுதி பூஜைசெய்யும் விவரத்தைக் கூறுவது. போகரது சிஷ்யரும் கொங்கணரின் குமாரருமான சுந்தரானந்தர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

---

## (c) சுந்தரானந்தர் தீட்சாவிதி, ஐம்பத்தொன்று.
## SUNDARĀNANDARDĪKṢĀVIDHI, AIMBATTONṞU.

Foll. 12a—22a.

On the practice of Yōga after proper initiation, as being a necessary preliminary to the attainment of success in converting baser metals into precious ones. The work is attributed to Sundarānandar who salutes Kailāsamūrti and Agastyar.

Complete.

**Beginning:**

ஆதியந்த முந்தாண்டி யொளியுந் தாண்டி
யடைந் திருந்த சிவசத்தி பாதங் காப்பு
ஓதியந்தப் பி[ற](ர)ண வ[ற்று](த்து) ளமர்ந்து நின்று
உற்றுணர்ந்த வற்புதன்[தன்]றன் பாதங் காப்புச்

சாதியந்த மாலயனுந் தேடிக்காணுச்
சதாசிவனூர் மவுனமது தனது காப்பு
வீதியந்த ஆதார முன் னிருந்த
விநாயகனும் வல்லபையும விதியுங் காப்பே. (க)

பாரப்பா செல்லுகிறேன் தீட்சை யோகம
பண்பான காயத்தி[றி](ரி) பி[ரு](ரா)ணயாமம்
நேரப்பா புவனையு(டை)ட யாட்டைத் தொட்டு
நிலைநிறகக் கற்ப முறை பீசத்தோடு
சேரப்பா பதினெண்பேர் பாதந் தன்னைத்
தினம் புணிந் தாறுமுகர் பாதம் போற்றி
ஊரப்பா விருந்துகொண்டறிவினுலே
உரைக்கிறேன் மன்மதனூர் வலையைப் போக்கே. (உ)

**End :**

பாரப்பா யோகமது செய்தா யானல்
பரிவான வாதமது பலிக்குஞ் சித்தி
நேரப்பா செய்யாவிட்டால் வாதமில்லை
தி[ன](னை)வாலே சுட்டலைந்தார் பலியாதொன்றுஞ்
சாரப்பா யோகத்தாற்[க்] குளிகை சித்தி
தப்பாது சாரணையைத் தீர்ந்துகொண்டு
ஆரப்பா பொதிகையிலே யேறிச்சென்று
அக[ஸ்](த்)தியரைத் தெண்ட[தி](னி)ட்டுமெரில்(?)[ச்]செல்லே. (ருo)

செல்லப்பா கயிலாச மூர்த்தியங்கே
சிறந்திருந்தார் தெண்ட[தி](னி)ட்டு மயேந்திரத்தி
னெல்லப்பா வாயிரம் பேர் சித்த ரோடே
நானிருப்பேன் வந்து தெண்டம் பணிந்தா யானல்
கல்லப்பா காயசித்திக் கேற்ற கற்பங்
கனக்கவுண்டு தருவேனுன் சித்த னுவாய்
அல்லப்பா வெனையாண்ட கயிலாச மூர்த்தி
அருளாலே சொல்லி வந்தேன் தீட்சை முற்றே. (ருக)

**Colophon :**

சுந்தரானநதர் தீட்சை விதி முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் ரஸவாதம், ஞானம் ஆகிய இவற்றிற்குரிய தீட்சை விதியைப்பற்றிக் கூறுவது. "கயிலாசமூர்த்தி"யின் சிஷ்யராகிய "சுந்தரானந்தர்" இயற்றினரென்று தெரிகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

---

## (d) சுந்தரானந்தர்ஞானம், ஐம்பத்தொன்று.
## SUNDARĀNANDARÑĀNAM, AIMPATTONRU.

Foll. 2?*a*—31*b*.

On the philosophic wisdom of the Siddhas : said to be by Sundarānandar, probably the same as the author of the previous work.

Complete in 51 stanzas.

**Beginning :**

பூ[ற](ர)ணமு மாதார புவனஞ் சூட்சமம்
பொறியறிந்து சுழியினின்ற வையர் பாதங்
கா[ற](ர)ணமாய்ப் போ[த்தி](ற்றி)செய் தசபை நீக்கி(க்)
கண்ணொளியாய் விண்ணொளியைக் காணவேண்டி
வாரணமா [ய]முகத்தோன் (ற)ன் பாதந் தன்னை
ம[ண](ன)தில் வைத்து நிராமயத்தின் பாதம் போற்றி
ஆ[ற](ர)ணமா மகத் தீசர் பாதம் போற்றி
அறை[யு](கி)றேன் ஞானந்தான [மயி]றை(கி)றேனே. (க)

* * * *

அழிந்து தென்றுவீட்டி நிடை மகிமைசொல்ல
ஆராலு முடியாது ரிஷிகள் சித்தர்
தெளிந்து கொண்டு மாயத்தை யடித்து(த்)தள்ளிச்
சீர்விட்டுப் பூசை பண்ணித் தினந்தா னப்பா
வழிந்தோடு மதியமு[ற]தந் தன்னையுண்டு
வாசியென்ற குதிரையுடை மேலே யேறிக்
கழிந்தோட வொட்டாம[ல்] லெட்டி[ரச](ற்)செத்துக்
கைம்முறையாய்த் தளமாறுங் கண்டார் பாரே. (ங)

**End :**

தள்ளப்பா கற்பமுண்டால் [ப]பத்தியங்க ளில்(லை)த்
தயவான பத்தியம் நீ வை[ய]த்தா யானால்
உள்ளப்பா மறுபடிதா [ன]னென்று[ம]மாகா
துத்தமனே பத்தியம் நீ வைக்க வேண்டாம்
தள்ளப்பா விந்து வங்கே [ெ]சளிக்கும்போது
தலமான பத்தியங்[ே]க[ா]ளுண்டோ சொல்லு
அள்ளப்பா கயிலாச [மூற](ர்த்)தி சொன்ன
அதீத மென்ற மவுனவித்தை யரிதுதானே. (ரு0)
அரிதப்பா யென்னைப்போலே பட்டபாடு
ஆர்படுவாரற்புதா னந்தன் வந்து
அரிதப்பா வென்று சொல்லி மவுனஞ் சொன்ன
ரவரைப்போ லுலகத்தி[ல்ச்](ற்) சித்தர் காணேன்
அரிதப்பா கெவுனவரை யோடி மீள்வா
ராச்சரியம் போதகத்தைப் டானஞ் செய்வார்
அரிதப்பா வாறுவரை கண்டு மீண்டார்
அற்புதா னந்தினுடைப் பதந்தான் முற்றே. (ருக)

**Colophon :**

சுந்தரானந்தர் ஞானம், எழுதி முடிந்த்து. முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் ஞானவிஷயமானது. இதை இயற்றியவர் "சுந்தரானந்தர்" என்பவர். இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

## (e) அகத்தியர்ஞானம் முதலியன.
## AHATTIYARÑĀNAM MUDALIYANA

Foll. 35*a*—44*a*.

Similar to the work described under R No. 192(*h*) *ante*. (his work is sub-divided iuto Ahattiyar Ñānam 1, 2, 4, 6 and 17.

**Beginning:**

கம்பத் தெழுநதோ கடை யெழுநதோ
காலமெலலாங கடந தெழுநதோ
உமபாக குரிய உயி ரெழுநதோ
ஓருகா லிருகா லுயி ரெழுநதோ
செமபொற கிரியைச சோந தெழுநதோ
சோநதோாக கெனறு மருள புரியும
அனடததோரட்(ச)ரததை யொரு மாலையா
அகர முதலவ வெழுத தெனரூா. (க)

**End:**

தெளிநதிடவே வே[ணு](ணடு)மெனறு தாயபத்ததில வைத்தத
திவவிய முளள பாததிரமோ ரைநதும வைததுக
கு[ளு](ளிா)நதிருநத வனனமோ டணடளுகததிக்
கொததோடே யடங்லெபுங கூடவைததுப
பளிஙகொளிபோ (ணி)னற வறகுபபழமுந தேஙகாய
பாலொடு தேன கருமபும . , பூசிபபாாய (கசு)

பூசிபபாய தூபமொடு தீபங காடடிப
போககோடே யெடடெ ழுததா எ[ற](ாச)சனையே செயது
நேசிபபா யுபசார மனேகஞ செயது
நிட்டையுளள தாயபததகை நினைவில வைதது
வாசிபபாய கோததிரஙகள கோடாகோடி
மனோன ம[ணி](னி)யே! மாதாவே! மலையின கணணே!
ஆசபடா யதின பிற காததா டநத
வானநத பூரண தி னரு(ட)ா முதத்த. (கஎ)

(கு-பு.)—

இநநூல ஞானவிஷயமானதெனறு தோறறுகிறது அகததியா இயற றியதாகச சொலலபபடுகிறது. இநதபபிரதியில, அகததியர் ஞானம 1, 2, 4, 6, 17 முதலியன அடஙகி இருககினறன

இதன பினபு வெறறேடொனறு உளளது

---

## (f) அகத்தியர்யோகம், பதினாறு.
## AHATTIYARYŌGAM, PADINĀṚU

Foll. 46*a*—51*b*.

Same work as that described under R. No. 149(*h*) *ante*. This work seems to be also called Ahattiyar Rājayōgam.

Complete in 16 stanzas.

(கு-பு.)—

*இது, மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 149 h) நம்பர் பிரதிபோன்றது. "அகத்தியர் ராஜயோக" மெனபதும் இதறகுப பெயரென்பதை இந்நூலின் தலைப்பில் எழுதி இருக்கும் வாகியத்தால் அறியலாகும். இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உளளது.*

*இதன்பின் வெற்றேறடொன்றுள்ளது.*

---

## (*g*) அகத்தியர்சூத்திரம், பதினாறு.

## AHATTIYARSŪTTIRAM, PADINĀṞU

Foll. 53*a*—57*a*.

A work in 16 stanzas dealing with the Yōga of the Siddhas and medicine: said to be by Agastyar.

Complete.

**Beginning:**

*ஆடு மணி யம்பல நெஞ்சி[றி](ற்)பின்*
*னுடுங் கலை (யி)[ெ]ரண்டு மேநாசி—நடுத்*
*தோடுந்(த)[தி]சவா [யி]யுசக ளெண்பதிலும்*
*பாடுஞ் சிவராசர் பதம்பணி வோம்.*
*பணியுஞ் சிறு காவியமா யிரம்பண்*
*டணியும் பதினறி [றி](ளி)றனுல் பிறிவாய்?*
*மணியுஞ் சிவவிண்ணுளே நண்ணனுவாயக்*
*கண்ணிலுந் தெரியாத வனுக கனுவே.* (உ)
*அணிவுக் கனுவாகிய வம்பரமே [க]*
*கறுவுக் குருவான கட்[ச] சுழியே[லத](ற்)*
*[த](ம)னுவுக கிரங்காத சதங்கை தொளித்*
*துணிவுக் குருவான சுடர்க கனியே.* (௩)

**End:**

*தேறவேசினு[ரு](ரா)ச டோகங்கேளு*
*கிரட்டியே சொல்லுகிறேன வெளிதா னப்பா*
*தேறவே வெளியலுருச் சமைத்துக் கொள்ளு*
*சின்மயத்தின்[ற](ர)சந்திரட்டிக குளிகைசே(ர)த்து*
*ஏறவே சாரணைகள் [க]குருவா[லக](ற்)கேளு*
*எவ்வளவு தனங்கேட்டா லீந்து தில்லு*
*கூறவே கூறவே தாருமென்று கேளாதே*
*நீக்[குரு](கூறு)மனதுநோகாமல்கொளவுா யெழுத்தே.* (கசு)

(கு-பு.)—

*இந்நூல் யோகத்தையும் வைத்தியத்தையும் கூறுவதென்று தோற்றுகிறது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது. பிழைகள் மிக அதிகம்.*

*இதன்பின் வெற்றேறடொன்றுள்ளது.*

## (h) அகத்தியர் உபதேசஞானம், ஐம்பத்தொன்று.
## AHATTIYAR UPADĒSAÑĀNAM, AIMBATTONRU.

Foll. 59a—71b.

This work deals with the philosophic wisdom of the Siddhas and with the Mantras and magical collyriums for charming people and bringing them under one's control. It is also attributed to Agastiyar.

Complete in 52 stanzas.

**Beginning:**

அரியான முதலெழுத்தை யறியமாட் டார்
அயபாலும் நகர்பட் டணத்தைக காணூர
அரியான முதலெழுத்தே சிவமுஞ சதகி
ஆச்சரியம் நகாரமடா பூமியாசசு
சரியான பதிெ[ந](ன)ட் டெழுத்துக கெல்லாந்
தானந்த மாதியென நின்ற தாலே
விரியாமல் விரிந்து பரப் பி[ற](ர)ம மாகி
வேதாந்த [ச்]சாத்திரமாய் விளங்குந் தானே. (க)

தானதுவே தானாகத் தனித்துக கொண்டு
தான்செய்யுந் தொழி[ற்](ற்)ே தானுமென்று
தானதுவே நா[நீ](னீ)யென றதனைத் தானே
தான்பா(ர்)த்துச் சூட்சுமதிலே தன்னைக காண
தானதுவே தானவனாய் நின்ற நாதன
சங்கற்பம் ரசகற்ப (ம)றிந்துகொள்ள(த்)
தானதுவே நாங் குறியாயக் குறித்த பே[ற](ர)கு
நாதாந்தப் பொருளறிவா யென்று வாமே. (உ)

**End:**

கொளளவென்ற வி[ன்னூ](ந்நா)ற ணைம்பத்தொன்று
குறியறிவாய்ப பாரு நீ தானேகொளளுங
கொள்ளென றுணையடித்துப் பாலைபபோட்டிக
குறியறியச் சொன்னாலுங் காண மாடடாயத்
தள்ளென ற மாயகையெல்லா மறுதலுத தள்ளித்
தன்னைப் பா(ர)த் தறிவாலே தனனைககண்
டெள்ளென றதிலாச மாயிருந்த சூட்சமம்
என்னகமா யகந்தேறி யறிவாய முற்றே. (நக)

அறிவாய் நீ யைம்பதி(லொ)ன்றே சூட்சுமம்
ஆதிமுத லந்தவரை மூலஞ்சொன்னோங்
குறியான திக்குறியின் கருவைக் கண்டு
குருபாத முத்திபெறக் குறியுஞ் சொன்னோம்
நெறியான நிஷ்டை முதற்றியானஞ்சொல்லி
நீ யறிய நாமென்ற நிலையுஞ் சொன்னோம்
அறிவாய் நீ யென றுனக் குறுதி சொல்லி
ஆணையிட்டுக் [த](கொ)டுத்து குறி யறிவாய் முற்றே. (நஉ)

(தபு)—

இந்நூல், வசியத்திற்குரிய மை, மந்திரம் முதலியவற்றையும், ஞானத்தையும் சுருக்கிக் கூறுவது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

---

## (i) அகத்தியர்ஞானம், நூறு
## AHATTIYARÑĀNAM, NŪṚU.

Foll. 72*a*—98*a*.

Same work as that described under R. No. 9(*a*) *ante.*

Complete.

(த-பு.)—

இது பூர்வருடத்திய காட்லாக்கின் 9(*a*) நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

---

## (j) அகத்தியர்பூரணசூத்திரம், இருநூறு.
## AHATTIYARPŪRAṆASŪTTIRAM, IRUṆŪṚU.

Foll. 99*a*—134*a*.

This work deals with the preliminary attainments, spiritual and mechanical, needed for the successful practice of alchemy. It is said to have been revealed by Agastyar to Pulastyar.

Complete in 202 stanzas including the introductory ones.

**Beginning:**

திருவினி லுதித்த பூ[ற](ர)ண மதாகி
வெளிப்படுஞ் சோதியி னதனுல்
கருவினி[ல்த்த](ற்ற)ங்கி [ஞ](ஞா)ன்முகன் விதிக்கக்
கணபதி ஞச்சியினிடத்தி?
லுருவினி[லத](ற)ே[தா](ரு)ன்றி யமர்ந்தி—[ட] பூரண
முதக்கின்ற சோதியின் மணியே!
தருவினி லுதித்து ஞானவெளியாகத்
தெளிந்தவர் மதியெனக் காப்பு.

விதித்ததோர் விட்டத்தில் மேவுந் திருவடி
பதித்ததோர் பி[ற](ர)மன் பாதியிட மாகும்
உதித்ததோ ரவ்விட மோங்காரத் துள்ளொளி
சதித்ததோர் பூ[ற](ர)ணந் தானது வாமே. (க)

பூ[ற](ர)ண மென்றே போதித்தி ரை[ய]யாக்
கா[ற](ர)ண மான கருவேது சொல்லு(ம்)
வா[ற](ர)ண மான மலரடி பாதந்
தா[ற](ர)ண மாகத் தந்திடு வீரே. (உ

**End:**

வாதைசெய்யும் பூ[ற](ர)ணத்தைக் காட்டவேண்டாம்
மைந்தனே வுனக்கதுதான் புத்தியப்பா
போதைசெய்யு முலகுதனி[ல்](ற்) றிருட ருண்டு
பொய்(கொ)[கு]லைகள் செய்வாரைச் சேரவேண்டாம்
நீதிசெய்யும் பெரியோர்கள் வேதாந்தி யாகில்
நிலவரத்தைக கண்டுமனந் தேறச் சொல்லு
கோதைசெய்யும் பெண்மாய்கை நீக்கிநீயுங்
கொண்டே றிப் பூ[ற](ர)ணத்தை தே[ற](நா)க்கு வாயே. (உரு)

நோக்குமப்பா புலத்தியனே யிரு[று](நா)றும் பார்த்தால்
நூல் போட்ட வெளிபோலே துலக்க மாகும்
வாக்குமப்பா பூ[ற](ர)ணமு மருவ வேதான்
வாய்திறந்து சொல்லி விட்டோந் தேறிக் கொள்ளு
போக்குமுயி ரெ[ளு](ழு)த்துமாக் கினையி[லச](ற்) சொல்லிப்
பொதுவாகக் கருவறிந் தடங்கி நீயுந்
தா குவது மௌனமப்பா பூ[ணி](ண்றி) நீதான்
சதாநி[ற்ற](த்த)ந் சிவயோகம் பூட்டிவா[ளி](ழி). (உ௱உ)

**Colophon:**

ஈ[ஸ்ப](சுவ)ர ஹூ சித்திரை மீ யளவு எழுத ஆ[ற](ர)ம்ப[ம் மெ](மெ)ன்றறியவும்.

(கு-பு.)—

இந்நூலில், முப்பூ, அண்ட பிண்டம், குளிகை கட்டல், குளிகைக்குக் காரம், செந்தூரம், குருவணக்கம், அருள்வார்த்தை முதலியன கூறப்பெற்றுள்ளன. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

இதன்பின் வெற்றேடொன்றுள்ளது.

---

## (k) அகத்தியர்பரிபூரணம், ஐம்பத்தொன்று.
## AHATTIYARPARIPŪRAṆAM, AIMBATTONṞU.

Foll. 136a—147b.

Similar to the work described under sub-division (a) of this number. It is also said to have been revealed by Agastyar to Pulastyar.

Complete in 51 stanzas.

**Beginning:**

ஆதியென்ற [பரி]பூரண நூ லி[ற](ரு) நூற்[றில](றுச்) சொச்ச
மடக்கிவிட வே[ணு](ண்டு)மென் றுயிபாதம்
போதியென்ற மனந்தே[த்தி](ற்றி) யறிவி(னி)ன்று
பூசித்தேன் ளவள்வந் த(றி)க்கை யிட்டாள்

(த-பு)—

இந்நூல், வசியத்திற்குரிய மை, மந்திரம் முதலியவற்றையும், ஞானத்தை யும் சுருக்கிக் கூறுவது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

---

(i) அகத்தியர்ஞானம், நூறு
AHATTIYARÑĀNAM, NŪṚU.

Foll. 72*a*—98*a*.

Same work as that described under R. No. 9(*a*) *ante*.

Complete.

(த-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 9(*a*) நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

---

(j) அகத்தியர்பூரணசூத்திரம், இருநூறு.
AHATTIYARPŪRAṆASŪTTIRAM, IRUNŪṚU.

Foll. 99*a*—134*a*.

This work deals with the preliminary attainments, spiritual and mechanical, needed for the successful practice of alchemy. It is said to have been revealed by Agastyar to Pulastyar.

Complete in 202 stanzas including the introductory ones.

**Beginning:**

விருவினி லுதித்த பூ[ற](ர)ண மதாகி
வெளிப்படுஞ் சோதியி னதனுல்
கருவினி[ல்த்த](ற்ற)ங்கி [ஞ](நா)ன்முகன் விதிக்கக்
கணபதி லுச்சியினிடத்தி ?
லுருவினி[லத](ற)தெ[தா](ரு)ன்றி யமர்ந்தி_[ட] பூரண
முதக்கின்ற சோதியின் மணியே !
தருவினி லுதித்து ஞானவெளியாகத்
தெளிந்தவர் மதியெனக் காப்பு.

விதித்ததோர் விட்டத்தில் மேவுந் திருவடி
பதித்ததோர் பி[ற](ர)மன் பாதியிட மாகும்
உதித்ததோ ரவ்விட மோங்காரத் துள்ளொளி
சதித்ததோர் பூ[ற](ர)ணந் தானது வாமே. (க)

பூ[ற](ர)ண மென்றே போதித்த் ரை [ய]யாக்
கா[ற](ர)ண மான கருவேது சொல்லு(ம்)
வா[ற](ர)ண மான மலரடி பாதந்
தா[ற](ர)ண மாகத் தந்திடு வீரே. (உ

**End:**

வாதைசெய்யும் பூ[ற](ர)ணத்தைக் காட்டவேண்டாம்
மைந்தனே வுனக்கதுதான் புத்தியப்பா
போதைசெய்பு மூலகுதனில்[ல்](ற்) றிருட ருண்டு
பொய்(கொ)[கு]லைகள் செய்வாரைச் சேரவேண்டாம்
நீதிசெய்யும் பெரியோர்கள் வேதாந்தி யாகில்
நிலவரத்தைக் கண்டுமனந் தேறச் சொல்லு
கோதைசெய்யும் பெண்மாய்கை நீக்கிநீயுங்
கொண்டு திப் பூ[ற](ர)ணத்தை தே[ற](நா)க்கு வாயே. (உாக)

நோக்குமப்பா புலத்தியனே யிரு[று](நூ)றும் பார்த்தால்
நூல் போட்ட வெளிபோலே துலக்க மாகும்
வாக்குமப்பா பூ[ற](ர)ணமு மருவ வேதான்
வாய்திறந்து சொல்லி விட்டேரந் தேறிக் கொள்ளு
போக்குமுயி ரொ[ளு](ழு)த்துமாக் கினையி[லச](ற்) சொல்லிப்
போதவாகக் கருவறிந் தடங்கி நீயுந்
தா : குவது மௌனறப்பா பூ[ணி](ண்றி) நீதான்
சதாதி[ற்ற](த்த)ந் சிவயோகம் பூட்டிவா[ளி](ழ்). (உாஉ)

**Colophon:**

ஈ[ஸ்ப](சுவ)ர ஞூ சித்திரை மீ யஎஉ எழுத ஆ[ற](ர)ம்ப[ம் மெ](மெ)ன்றறியவும்.

**(கு-பு.)—**

இந்நூலில், முப்பூ, அண்ட பிண்டம், குளிகை கட்டல், குளிகைக்குக் காரம், செந்தூரம், குருவணக்கம், அருள்வார்த்தை முதலியன கூறப்பெற்றுள்ளன. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

இதன்பின் வெற்றேடொன்றுள்ளது.

---

## (k) அகத்தியர்பரிபூரணம், ஐம்பத்தொன்று.
## AHATTIYARPARIPŪRAṆAM, AIMBATTONṞU.

Foll. 136a—147b.

Similar to the work described under sub-division (d) of this number. It is also said to have been revealed by Agastyar to Pulastyar.

Complete in 51 stanzas.

**Beginning:**

ஆதியென்ற [பரி]பூரண நூ லி[ற](ரு) நூற்[இல](றச்) சொச்ச
மடக்கிவிட வே[ணு](ண்டு)மென் றுயிபாதம்
போதியென்ற மனந்தே[த்தி](ற்றி) யறிவி(னி)ன்று
பூசித்தே னவள்வந் த(ரி)க்கை யிட்டாள்

சோதியென்ற மதியா ளுமசகு மப்பா
சொன்னுளா மதியாளும் யானுங் காணேன்
வாதியென்ற புலத்தியனே கருவைப் பார்த்து
வாயடைக்கி னுலெழுத்து மறியி னுனே.

சிவம்.

காணென்ற சோடசந்தான் பத்தொன றும்
கை[ப்]ம்முறையாய(ப்) பூசித்(தோ) ராண்டுந்தான்
ஊணென்ற பலங்காணுரு சருவாய்(ப்) பா(ர்)த்து
உண்ணவென்று வாத்தாளுங் குறியைக்காட்டி(ப்)
பேணென்[டா](று)ள காயத்தைச் சோதித்தே நான்
பிசகாம லோராண்டு தாக்க நாளும்
வீணென்றுற் போகாது கருப்பிடித்து
வாமம்வே தாந்தஞானம் திலெழுத்துக காமே. (உ)

**End :**

கெவனங்க ளோடலாங் கி[று(ரி)] கைதருஞ் சொச்சத்திற்
புவனங்க ளோடி(ப்) பூட்டலாஞ் செயவேதை
தவனங்கள் பெரியோரைத் தான்வணங்கிக் கருவறிந்தால்
ஏவனங்கள் போலெழுமுன் னேகமு[த்தே](ற்றே). (சக)

முத்தே! மணியான புலத்தியனே! யப்பா!
மூ[ணி](ன்றூழி)காலம்வாழ் சொசசம் பா(ர்)த்து
சத்தே! மணியோகத்தின் ஞானந்தானுரு
சிறப்பான காயசித்தி வாதமொடு
பத்தே! மணியான வைம்பத் தொன்றும்
பார்வையிட்டு [ந்த](ன்ற)னகது மா(யி) சொனனுள்
வித்தே! மணியான புலத்தியனே!கேளு
வேதாந்தம் பெருகும மைம்பத் தொன்றே. (ருய)

ஒன்றான குருமுடித்த மா[ற்](ர்க்)கமெல்லாம்
ஓலையிலே யெழுதிவைத்தேன் கருவை(ப்) பார்த்தால்
அன்றான குருமுடித்த வார்த்தை யெல்லாம்
அடையோலை கட்டியது சொச்சம் பா(ர்)த்து
வண்டான தும்பியது [ற](ர)சனை யுண்டு
வாங்கு மப்பா வோலையிலே ஈயேயாகுஞ்
சென்றான வோலையிடு நாலெழுத்து வாசி
சிறப்பான வீரெழுத்தைஞ்சு மு[த்தே](ற்றே).

(கு-பு.)—

இந்நூல் ஞானவிஷயமானது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

இதன்பின்னா லெடுறேடு இரண்டுள்ளன.

---

## (*l*) கயிலாயச்சட்டைமுனிவாதநூல், ஆயிரம்.

## KAILĀYACCAṬṬAIMUNIVĀDANŪL, ĀYIRAM.

Foll. 150*a*—163*a*.

Deals with alchemy and medicine. The work is attributed to Śaṭṭaimuni. For end see under R. No. 256

Incomplete.

**Beginning:**

அகண்ட பரிபூரணமா முமையாள் பாதம்
அப்புறத்தே நின்றகோ ராயர்பாதம்
புகன்றுநின்ற [கி](க)ணேசனொடு [ஞா](நா)தர்[க]ள்பாதம்
புகழான வாக்குடைய வாணிபாதம்
நிகண்டெனவே யென்னையாண்ட குருவின் பாதம்
நிறைநிறையாய்(ச்) சொரூபத்தி னின்றோர் பாத
முக[ன்றுயெ](ந்தென்)னை யி[ண](ன்) றெடுத்த[ச] சின்மயத்தின்பாத
மூவுலகு மெச்சுகற்[க](கு)(க்) காப்புத் தானே.

பாடு(கி)றேன் பராபரமே வகண்ட வித்துப்
பண்பாக வதுக் கடுக்கப் பரையினுடை வெளிதான்
நீடு(கி)றே னதுக்கடுக்க வாகாச வெளிதான்
நேராக வதின் கீழே வாயு வாச்சு
நாடு(கி)றே னதின்கீழே வன்னி வன்னி
நலமான வதின் கீழ் சிவமு மாச்சு
ஊடு(கி)றே னதின்கீழே பூமியாச்சு
ஓகோகோ !! சீவனெல்லா முதித்த வாறே. (உ)

நிற்குணமாய் நி[ற்](ன்)மலமாய் நிரஞ்சனமுமாய்
நேரான பூ[ற](ர)ணமாய் மனமெட்டாத
சற்குணமாய்(ச்) சமரசமாய்த் தானுந்தாண்டி(ச்)
சச்(சி)தா னந்த வெளிக் கப்பா (னி)ன்ற
தற்குணமா யென்னையாண்ட சின்மயத்தைப் போ[த்தி](ற்றி)ச்
சமரசமாய் வேதாந்த[ம]வாதந் சொல்வே
னற்குணமாய்(ச்) சனகாதி ரிஷிகள் பாதம்
நலம் [பி](பெ)றவே நாவில்வைத்துப் பாடுறேனே. (௩)

(* * * *)

தாயான பராபரையைப் பூசைபண்ணச்
சாதகமாய் வாமத்தி[ல்ப்](ற்)பூசைபண்ணு
ஓயாமற் கிடைக்குமோ மலையி லென்று
லுத்தமனே சொல்லுகிறே[ர](ற)ன் வகுவாய்க்கேளு
காயான சாதிக்காய்க் கி[ரு](ரா)ம்புவேலங்
கரகசா பத்திரியுஞ் சார்ப்ப[று](ரு)ப்புஞ்
சாயான மதுரமொடு கோஷ்ட மாஞ்சி
சாதகமாய்ப் பி[னி](ணி)யோடு பத்துங் கூட்டே. (௧௩)

(* * * *)

நாடாத பேர்களுக்குச் சித்தியென்ன
நலமான குளிகையென்ன வாதமென்னக்
கூடாத மனசுக்கு(ச்) சாத்திரங்க ளென்னக்
குறியில்லா யோகத்தில் வாசியென்ன

ஊடாத மூடருக்குக் குருத்தா னென்ன
      ஒழியாத வாசைக்குப் பேரின்ப மென்னச
சூடாத பூவுக்கு வாசனைதா னென்ன
      சகமறியான் பேசுதற்குச் சொல் விதாமே. (சக)
சொல்லுவா ருலகத்தில் யோகங் கோடி
      சொற்பெரிய வட்டாங்க மா[ற்](ர்க)கங் கோடி
சொல்லுவார் ஞானமுதல் சாத்திரங்கள் கோடி
      துரியத்தே நிற[க]கிறது சொரூப மோடா
சொல்லுவார் வாதமென்ற வாசைபூண்டு
      சோதியொத்த வாமத்தை(த) தூஷிப்பார்கள்
செல்லுவார் சொற்கேட் டலைவார கோடி
      நலங்கிநின்ற சாத்திரத்தைக் காணூர் காலே[ன](ண). (ருய)

*  *  *  *

(கு-பு.)—

இந்நூல் ரஸவாதம், வைத்தியம் ஆகிய இவ்விரண்டினை விஷயமானது. கயிலாயச சட்டைமுனி இயற்றியதாகச் சொல்லபபடுகிறது இந்தப்பிரதியில் இது முற்றுபபெறவில்லை.

---

## (m) சடாக்கரக்கோவை, நூற்றெட்டு.
## ŚAḌĀKKARAKKŌVAI, NŪṞṞEṬṬU.

Foll. 164*a*—191*a*.

A poem in 108 stanzas explaining the significance, greatness and the meaning of the six-syllabled Mantra, viz., Śaravaṇabhava (which denotes God Subrahmaṇya): said to be by Saṭṭaimuni Nāyanār.

Complete.

**Beginning:**

[யெ](எ)ட்டெழுத்தாக கஞ்செழுத்தா யேகமொரு மூன்றெழுத்தாய்
வட்டெழுத்துக் குள்ள[ஷ](ட்)சரமாய் வந்ததுவே - விட்டெழுத்தைத்
தாவியுயிர்க காதார சடா[ஷ](ட்ச)ரத்தைக் கூறவருள்
காவியத்துக் குள்சுழியே காப்பு.

சிவமயம்.

ஆதியென்ற சடா[ஷ](க்க)ரத்தை யறியமாட்டார்
      அஞ்செழுத்துக் காறெழுத்துக் குறுகியாச்சு
நீதியென்ற சகாரமடா வாதியந்தம்
      நினைத்த பொரு ளழைககவரும் ரகார மபபா
சோதியந்த வகாரமே தம் பணமாஞ் சூட்சுடஞ்
      சுழிமூன்றுஞ் சத்தியடி சுருதியாகும்
ஓதியறி பகாரமே பாவம்போக்கும்
      ஓகோகோ வகாரமது வசிய மாமே. (உ)
ஆமப்பா பி[ற](ர)மனுடன் மாலும் ருத்திரன்
      அதற்குமேல் மயேசுரனுஞ் சதாசிவ[ந்தா](ன்ரு)ன்கேளு
ஓமப்பா (வை)ந்துபேர் தனக்கும்பாரு
      ஓரெழுத்தாய்ச சடா[ஷ](க்க)ரமா யுதித்த மூலந்

தாமப்பா கணபதியே சத்திருபம்
சடாதாரம் பீடமா யாறுமொன்றாய்
வாமப் 'ா விந்து நிலை நாதரூபி
மகத்தான கன்னியடா சிமிட்டி யாடே. (௯)

**End:**

பாரேநீ பத்தெனி[ல்ச](ற்) சீர்தா|னஞ்சும்
பதித்திருக்கு மொருமாவி[லக்](ற்) கருவாய்ப் பத்தூ
சீரேநீ யஞ்சுமொன் றாய்த் திரட்டிப் பாரு
சிவசிவா வ[ரு](று)தியவ னுறுதி யாகும்
ஊரேநீ யங்கயாதே உண்மை யுண்மை
யுறுதிமெத்த வடையாள முனக்குச் சொன்னேன்
தேரேநீ மனந்தேறித் தேரைப்பாரு
சித்திரங்கள் பலதெழிப்பாம் வேலைதானே. (௧௧)

*  *  *  *

ஓதினேன் சடாக்க [ச]ரத்தி ஞரு தாரம்
ஓம் நமசிவாயமென் றுடலாஞ் சூ[ஷ](ட்)சமம்
ஓதினேன் கருக்குருவாய்க் கண்டோ[ற](ர்ப்) கெல்லாம்
உச்சிதமாய்க் கண்டறிவார் நிராதா ரத்தை
ஓதினே னி[ற்](ர்)மலத்தா யெனக்குச் சொன்ன
ஓரெழுத்தை யாருக வோதித் தேர்ந்து
சாதிநேர் நிரைகண் டதிலே சாதித்
தாயகமாஞ் சடா[ஷச](க்கர)த்தின் கோவை மு[த்தே](ற்றே) (௧0அ)

(கு-பு.)—

இந்நூல், 'சரவணபவ' என்னும் ஆறு எழுத்துக்களின் பெருமை, பொருள் முதலியவற்றை விளங்கக் கூறுவது. சட்டைமுனி நாயனார் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

100–107வது செய்யுள்வரையில் உள்ள எட்டுச் செய்யுட்கள் இந்தப் பிரதியில் இல்லை.

---

## (n) கொங்கணர் துர்ரிசிகுரு, முப்பத்தொன்று.
## KOṄGAṆARTURIŚIGURU, MUPPATTONṞU.

Foll. 192*a*—198*b*.

A work in 31 stanzas dealing with the preparation of certain ingredients needed for alchemy.

Complete in 31 stanzas.

**Beginning:**

கேளப்பா கட்டுண்ணுக் குறைதிரக் கக்குங்
கெடியாகப் படியொன்று கேளாய் வாங்கித்
தாளப்பா துரிசையொரு பலந்தான் வாங்கித்
தனிச்சூடன் பலங்கா(ழ) னதின்மே[ல்ப்](ற்) பூசி
ஆளப்பா வரைப்படி யூஷரத்தைப் போடு
அதின்மேலே துரிசையைத் தப்பா கேளு
வாளப்பா வரைப்படி யூஷரதகைப் போடு
வளமாக வ[ளு](ழு)த்தி முனகத்தத்தை வா(ர்)த்தே. (க)

வா(ர்)த்தநந்த கலசத்தை வாலுகையில் வைத்து
வகையாக அஞ்சாம[லத](ற்) றீயைமாட்டு
போ[த்த](ற்ற)ந்தக் குளம்பு வத்தி[பு](பி)ட்டுபோ லானல்
புகழான துருசுகட்டி யூறல் போசசு
ஏத்தநந்த் துரிசு வெள்ளை யிரும்பு போலாம்
என்ன சொல்வே னிதுவிட்டா லேதோவாதா
காத்திந்தப் பூணையைப்போ லெல்லாம் போகுங்
கை[ய]ம்முறையாய்த் துரிசு வெள்ளை கடுகிப் பாரே. (உ)

**End :**

தெரிந்து சொன்னே [ன் யெ](னெ)ன்னூலி[ல்த்](ற்) றெரியா தார்க்கு(த்)
தெரியவே மூலகுரு திறமாய்ச் சொன்னார்
பரிந்துநின்ற கோரக்கர் வெ[ம்](ண்)பாவாய்ச் சொன்னார்
பத்தறியாப் பொருளருக்குப் பண்படாது
அறிந்து நின்று மச்சமுனி கலிப்பா சொன்னார்
அரகரா வெகுகாடற்ந்தவர்க்கு(ச்) சித்தி
பிரிந்துநின்ற வகத்திய முனி விருத்தஞ்சொன்னார்
பெருங்காடு பெருங்காடு பேசொணாதே. (உஅ)

பேசாத சட்(டை)டமுனி தாழிசைப்பா சொன்னார்
பிறந்தபிள்ளை யுரைகாணும் பெருமை நன்று
வாசாத வெம் முனிதான் வடுகி[லச்](ற்) சொன்னார்
வார்த்தைக்கு யுரை[க்]காண வருத்த மப்பா
தாசாத சங்கரமா முனி கி[ற](ர)ந்தஞ் சொன்னார்
தனை கேட்ட நூலதுதான் தானேபாரு
ஓசாத சித்தர்க டான் வெகுநூல் சொன்ன
(ரொ)ருநூலுந் தெளிவில்லை காடுகாடே. (உகூ)

காடாகப் போகாமற் பதஞ்சலிமா மூ[ற்](ர்)த்தி
கை[ய](ம)முறையாய்(க்) கலித்துறைய விரித்துச் சொன்னார்
நாடாக வியாக்கி[ற](ர) மர் சந்தப்பாச் சொன்னார்
நலமான சிவவாக்கியர் நெடுப்பாய்ச் சொன்னார்

* * * *

ஓடாத நந்திகடான் சந்தஞ் சொன்னார்
உத்தமனே கடினமெத்த காடுகாடே. (௩0)

காடான நூல்க ளெல்லாங் கண்ணாடி[ப்] போலேயாகும்
நேடான நூ[ல்த்து](ற்று)ணி திட்கள வுரையைப் பாரு
தாடான நந்திவநது தனக்குள்ளே வுரையைச் சொல்வார்
ஆடாத மூலந்தொட் டாதார மேறிப் பாரே. (௩க)

முற்றும்.

**(கு-பு.)—**

இது ரஸவாத விஷயமானதென்று தோற்றுகிறது. முப்பத்தொரு செய்யுட்களாலாகியது. கொங்கணநாயனார் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

(o) சொக்கநாதர்சூத்திரம்
SOKKANĀDARSŪTTIRAM.

Foll. 199a—235b.

This work seems to deal with medicine and alchemy. It is attributed to Sokkanādar, son of a sage known as Kalaikkōṭṭu.

Complete.

**Beginning:**

பத்துமுத லஞ்செழுத்துங் காப்பு(க்)காபபு
    பதஞ்சலியுங் கெவுனியு(டை)ட(ப்) பாதங்காப்பு
சித்திமுதல் சித்த ரெல்லாங் காப்பு(க்)காப்பு
    சிவசமைய மீராறுஞ் சியே காப்பு
முத்திபெ[தத](ற்ற) வறிவு டையோர் காப்பு(க்)காப்பு
    மூதண்ட மானவெளி மூவருமே காப்பு
க[த்தி](ற்றி)ருந்த டேருடைய பதமே காப்பு
    கலைக்கோட்டு மாரிஷிதன் பாதங் காப்பே.

*　　　*　　　*　　　*

பாரப்பா ஞானத்திற் பத்து நூறு
    பாங்கான வாதத்தி [ல் ெ](லி)ரண்டு நூறு
சேரப்பா வயித்தியந்தான் மூனறு நூறு
    தீர்க்கமாய் விஷவித்தை செப்பக்கேளு
ஆரப்பா வெந்நூல்போ னிசமே சொல்வா
    ராகார கறைக் கண்டார் நந்திவாக்கு(ப்)
பேரப்பா சொக்கரு(டை)டப் பேருஞ்சொல்லிப்
    பிலமென்ற ஆருடந் தான பெரு மருந்துசெய்யே. (க)

*　　　*　　　*　　　*

செப்புவாய் சொக்கையர் சூத்திரந்தா னப்பா
    செகத்தோர்கள் கொண்டாடுஞ் சுந்தரமே அப்பா
தப்புவார் துவர்ப்பூவுங் கூடக் கூட்டித்
    தயிலமதை யயச்செம்பி விட்டா யானால்
ஒப்புவே றிலலாத வாத மாச்சு
    ஒன்பதுதான் வயதென் றுலகோர் சொல்வார்
வெப்புமுப்பூ வுப்புமறிந்துபாரு
    வெட்டவெளி வாதமின்றி வீசுறேனே. (கக)

**End:**

கருதப்பா ஆதளம்பால் பீங்கானில் வாங்கி(க்)
    கைம்முறையாய் வெண்கார மதிலேபோட்டு
வருந்தப்பா விதமுறையில் மூன்று [ஞ](நா)ள்வைத்து
    வ(ழை)கயாக இந்தமுறை கட்டிப்போகுந்
தருதப்பா சிங்கமொடு செந்தூரங்கூட்டி(ச்)
    சர(ா)சரத்தை யிலையொடு நீர[த]தாக்கி
விருசப்பா யிந்தமுறை கொண்டு வந்தால்
    மேன்மையுள்ள வ[யத்து](யிற்று) நோய் விட்டுப்போமே. (௱உஉ)

விட்டுப்போம் வ[யத்தி](யிற்றி)லுள்ள கொண்டை முதல் கவிசை
  மிகு வுதிரத் தி[ர](றை)ச் சிவிற்புறுதி நீராமை
எட்டப்பா சாறுதனைக் கொண்ட பேர்க்கு
  இருக்காது தே[ஞ](நா)யெல்லாம் பறந்துபோகுந்
திட்டப்பா யிம்மருந்து வ[யத்தி](யிற்றி)லுள்ள தே[ஞ](நா)வுக்கெல்
  லீராத தே[ஞ](நா)வுழுதற[க்] குட்டம்போகுந் [லாந்
கட்டுமப்பா[ல்] விம்மருந்தா[ல்ச்](ற்) சரக்கெல்லாந்தான்
  கைகண்ட வித்தையிது கம்[பி](ப)ளியுஞ் சட்டையாராமே. (௯௨௩)

## Colophon:

காப்பு உள்பட திருவிருத்தம் ௯௨௫ - [யெ](எ)ழுதி முடிந்தது ; முற்றும் திருச்சிற்றம்பல தேசிகன் திருவடி வாழ்க.

(கு-பு.)—

இந்நூல் ரஸவாதம், வைத்தியம் இவ்விரண்டின் விஷயமானதென்று தோற்றுகிறது. கலைக்கோட்டுமஹாரிஷியின குமாரராகிய சொக்கநாதர் இதை இயற்றினாரென்று சிறப்புப் பாயிரத்தால் தெரிகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

---

R. No. **255.**

Palm-leaf. 9¾ × 1¼ inches. Foll. 97. Lines, 5—8 in a page. Tamil. Injured.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. K. Raṅgasvāmi Ayyaṅgār of Mysore.

(*a*) அகத்தியர்ஞானம், நூறு.

AHATTIYARÑĀNAM, NŪṞU.

Foll. 1*a*—4*b*.

Same work as that described under R. Nos 9(*a*) and 254(*i*) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் பூவருட்திய காட்லாக்கின் 9(*a*), 254(*i*) நம்பர்களில் வந்துள்ளதே. அவ்விரண்டு பிரதிகளின் முதலிலும் உள்ள வெண்பா இதில் இல்லை. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

இது பூர்த்தியானதன்பின் இரண்டு வெற்றேடுகள் உள்ளன.

---

(*b*) மச்சமுனிசூத்திரவிதி.

MACCAMUNISŪTTIRAVIDHI.

Foll. 27*a*—37*b*.

This work deals with the philosophic thoughts of the Siddhas and with their worship. The author is stated to be Maccamuni.

Complete.

**Beginning:**

மூலத் துதித் தெ[ளு](ழு)ந்த முக்கோ[ள](ண) சக்கரத்துள்
காலச் சிகாரக் கடவுளே ! —வாலைக்
குணபதியே ! நந்தியுறுங் குண்டலிக் குள்ளான
கணபதியே ! தீ[ஷை](ட்சை)விதிக் காப்பு.

திருமூலர் திருமந்திரம்.

ஆதியு மந்தமு மில்லாத பூரணஞ்
சோதி யடிமுடி தோய்ந்த நமவனே
நீதியில் சத்தி நிலைத்திடி லை[ய]வரும்
ஓதி யுணர்வா மோருகின்ற காலையே. (க)
காலிற் சிவமே கனைத்த மயேசுரன்
மூலத்தி னின்ற முழக்க மறிந்திலா[ற்](ர்)
கோலம் படைத்த குண்டலி சத்தியைப்
பால்வைத்த வள்ளல் பரமாம் பரமனே. (உ)

பரமான யோகி பதத்தைப் பணிய
அரமனைக் குள்ளே அகார வுகாரஞ்
சிரமாம் வகாரஞ் செப்பிடில் வாலையே
தரமாம் வகாரஞ் சிகார (மி)ருந்ததே. (ங)

**End:**

கண்டிட் டுரைப்பது முக்கோண [ச]சக்கரம்
பண்டுறுவ தில்லைச் சிதம்பரச் சக்கரம்
விண்டிடு வார்கள் பூசை மகிமையை
யெண்டிசை யஷ்[ட]டக் க[ற](ர்)மத் தியல் பாமே. (கச)

*          *          *          *

கண்டிடு லேகியம் வாயி லடைக்கில்
கண்டிடு வாசி யுற்பவமாய் மனம்புக(க்)
கொண்டிடும் போது நந்தியின் கீழ்[ள](ழ)
குண்டலி சத்தி கொ[ளு](ழு)ந்திட் டெரியுமே. (கரு)

[யெ](எ)ரியும் வளிகண்டா லேகவளியாச்சு
பிரியாது மன்பு பூரணம் பேசிடும்
தெரியாது நோ[யி](ய்)கள் சகல விகற்பமுந்
துரியாதிட தீட்சைச் சொல்லவு முற்றே. (கஎ)

அகஸ்தியருடைய பாதமே[ெ]கதி.

(கு-பு.)—

இது ஞானவிஷயமானது. மச்சமுனி இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும்

---

## (c) கொங்கணநாதர்சூத்திரம்.
## KONGAṆANĀDARSŪTTIRAM.

Foll. 38a—62a.

A treatise in verse dealing with the preparation of the different kinds of ingredients considered useful for alchemy and medicine. The work is attributed to Koṅgaṇanādar.

Complete.

**Beginning:**

பாவான ரூ[ணு](ன்று)கண்ட மஞ்ஞா[தி](ற்றி)ஞே
ப[ற](ர)விதினற களை[ய](க)ளெல்லாஞ் சூத்திரமாய்ச் சொல்வேன்
மஞ(ற)வாக வெவ்வுயி[ற்]ாகரும் பிறம்புள்ளான
மன்னிநின்[ா](ற) பூரணமே காப்புக்காப்புக
கவுரு மல முறை த் தரியயனை போ[தி](ற்றி)க்
காத்தி[ரி](ரு)கநிற சூத்தி[ற](ர)தைசக கை[யி]வி(டு)வார்
தவுருன யோக கோகமுதல்ஞான சித்தி ?
தயங்காது யோகசித்திபுற பல்கருர் தானே. (க)

பலித்திடவே பலபலவாஞ் சாத்திரத்துக கெல்லாம்
பாடிஞா நிகண்டுமுறை கவிலாசமு[ரை](ர)த்திக
குவித்திடவே யெனாலுலைச சூத்திரத்தைச சொல்வேன்
உகதமமாம் புள்ளைக்கண் டாலிக்கை யி[ய]வாயக
கெலித்திடவே வேதைசித்தி கெவனசித்தி
கெடியான காயசித்தி ஞானசித்தி
நலித்திடவே குருபதத்தின மேலேதினறு
[ஞ](ா)டுகினற பூரணதின சித்தி யாமே. (உ)

சித்தியொடு முத்திபெற வாசினையைப் போகது(ச)
சிதறுமல் மன மொனரு [ய]ய[ரி](றி)வி[லக](ற்) கூட்டு
பத்தியொடு நானென[ா](ற)வா[ணு](ண)வதைப்போக்குப்
பலசாலுந் தூக்கியதோ [ரு](ரா)ங்காரம்நீககு(ச)
சத்தியென்ற பெண்ணைசை யுசித்தா லுந்சான
தாவரமே யொருள்ளே சாரந்து மாவாய
முத்தியிது யாவ[ற்](ர)கரு[ஞ]ம் பாவநிஷடை
மூதண்டவா னந்தமூலத் தோ[ர்](ர்க்)கே. (ங)

**End:**

வட்டியொரு சில்லிட்டுக குப்பிகட்டி
உத்சடனை தி[ரு வு](ராவ)கத்தை வாஙகு
மூட்டி[யி]நதத் நீரைக கற்[ப்]பூரத்துள்ளே
முசியாம லதைதிடுவாய(த்) தினந்தான் மூன்று
நீட்டியிதையு[று](ரு)ட்டி மெளனக குப்பியிலே போட்டு
நே[ரு](ரா)ன வோட்டினமையத்தமரும் பொட்டு
ாட்டியிநதக குப்பிவாயக் கீழேபோட்டு
நலமான மயி[ரு](ர)கொண்டு வாயககு ளேத்தே. (கஅ)

வத்தியந்த வோட்டையல்லோ முக்கவரில்வைத்து
இதமாகக் குப்பியின்மேல் மணலும்பரப்ப

. . . . . . . . . . . . . . . .

போ[த்தி](ற்றி)யந்த மணல்மேலே புடத்தைப்போட்டு(ப்)
புகழான குப்பியின்வாய்த் தயிலம்வீழும்
எத்தியினின்பே ரென்னக் கற் பூரத்தயிலம்
மைந்தனே யிதுக்குள்ளே வரிசைமு[த்தே](ற்றே). (கக)

க[று](ரு)ப்பூரத் தயிலம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் ரஸவாதம் வைத்தியம் ஆகிய இவற்றிற்கு உதவியான பல மருந்துகளைச் சேகரிக்கும் முறைகளைக்கூறுவது. கொங்கணர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

---

(d) திருமந்திரம்.

TIRUMANDIRAM.

Foll. 62b—86a.

This work seems to deal with alchemy. It is different from the well-known work named Tirumandiram of Tirumūlar.

Complete.

**Beginning:**

அமுரிதாரணை (?). திருமந்திரம்.

மூத்திர மாவது மூல ரிருப்பிடம்
மூத்திர மாவது மூலத் தெழுந்திய
மூத்திர மா(வ)து முன்னோ ரறிந்திலர்
மூத்திரந் தன்னை முரிக்கச சயிலமே. (க)

சயிலயா காணியிற் சவ்வீரம் பி[ர](ற)ந்திடும்
வெயில்நிற மாக விளங்கும் புவிபெலா.ம
மயில்[க்கு](கொ)டுக்க அறிந்ததுண்டானால்
சயிலத்தி னுள்ளே சவ்வீரம் பி[ர](ற)க்குமே. (உ)

பிறந்தசவ் வீரத்தைப் பேதித்துப் பா(ர்)க்க
இறந்திடும் முப்பூ வெழுந்திடும் வேதை
அறிந்து[க்]கொடுத் தைந்திலொன் றானால்
பிறந்தபிறப் பெல்லாம் போன[ப்]பிறப் பாமே. (ங)

பொன்னிற்[ப]பிறந்தது பொன்னிற ருப்பு
த(ன்)னிற் பிறந்தது சா[த்த](ற்ற)வேதையாம்
பின்னிற் [ப்]பி[ர](ற)ந்தது வால்குருபாபந்
தன்னிற்[ப்]பிறந்தது சாகுஞ்சவ் வீரமே. (ச)

**End:**

காரி படையன்மேற் கலந்துபுடமிட
நே[றி](ரி)மடைய னிமிளையைக் கொன்றிடும்
ஆரியன்மேலே யம(ர்)ந்ததிமிளையைப்
பாரிலை வேதை பரம ன[ன]றிவனே. (ஙஉ)

பரமன் குருவாய்ப் பகருமக் காலத்தி
லாரமுறு காரமு மொன்பது லோகமுஞ்
சாரமது போலச் சங்கிலி வேதையாந்
திரமிது வென்று செப்பினர் நந்தியே. (௬௨௧)

காந்தண் மலருங் கடலு முறவாலு
லாந்துதனங்க ளாண்டு மெய்துமே - காந்தண்மலா
காட்டிலே பூக்குங் கடலிலே காய்க்கு மென்று
நாட்டிலே கேட்டிருப்போம் [ஞ](நா)ம். (௬௨௨)

**Colophon:**

விரோ[ரு](ரா)தி௵ [அற்](ஐ)ப்பசிமீ ௨௨௨ முடி[ஞ்ச](ந்த)து; ஈ[த்து](ற்று)ம்.

(த-பு.)—

இது ரஸவாதவிஷயமானதென்று தோற்றுகிறது. திருமூலராற் செயயப்பற்று, பிரஸித்தமாக வழங்கிவருகிற திருமந்திரத்திலும் இது வேருயது. ற்காலத்து அறிஞர்களில் ஒருவர் இதைச செய்திருக்கவேண்டுமென்று தாற்றுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

---

(b) அகத்தியர்தண்டகம்.
AGATTIYARDANDAKAM.

Foll. 87*a*—97*a*.

Same work as that described under R. No. 164(*a*) *ante*.

Complete.

(த-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாகின் 164(*a*) நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

---

R. No. 256.

Palm-leaf. 14 × 1⅝ inches. Foll. 174. Lines 8—9 in a page. Tamil. Fair.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. K. Rangasvami Ayyangar of Mysore.

யிலாயச்சட்டைமுனிவாதநூல், ஆயிரம்.
AILĀYACCAṬṬAIMUNIVĀDANŪL, ĀYIRAM.

A treatise on Yōga and alchemy. Same work as that described under R. No. 254(*l*) *ante*, wherein see for the beginning.

Incomplete.

**End :**

கடுக்காய்ச் செயநீர்.

சொல்லு[கு](கி)றே னண்டம தையம்பத் தொன்று
சுகமாக வெண்கருவை யொன்றில் வா(ர்)த்து
நல்[லு]கு(கி)றே னண்டத்தோல் சுண்ணந் தானும்
நலமாகப் பலமொன்று சுண்ணநீரிற்
பல்[லு]கு(கி)றேன் கரைத்திதிற் றெளிவோ சேரை(ப்)
பாகமான சீனமொரு காசுபோட்டுப்
பல்[லு]கு(கி)றேன் பூரமொரு காசுபோடு
வாகான வீரமொரு காசுதானே. (ருஅ)

*　*　*　*

பத்தாகச் சிலர்சத்துச் சத்துக் குள்ளே
பாரப்பா நாகமென்ற பாசாண மிட்டு
நெ[த்தா](ற்று)க நத்தையு(டை)டச் சத்துங் கூட்டி
நலம்பெறவே கெந்தியென்ற பாசாணங் கூட்டி
மத்தாகத் தங்கமொடு சூதங் கூட்டி
மைந்தனே திரிகுண சலமி[ெ]ரட்டிப் பிட்டுக்
கொத்தாக வாலுகையிற் செந்தூ ரித்துக்
கூறினே னென்பதினு மாயிரத்துக் கொன்றே. (கஎச)

*　*　*　*

குகைதோறும் [ஞ](நா)தர்[க்]கள் வாதம்பா[ர்]த்து(க்(
குளிகையிட்டுச் சுகவல்லே காயசித்தி பண்ணிக்
குகைதோறுஞ் சாத்தி[ச](ர)த்தைக் கண்படிகாட்டிக்
கூறுகச் சீடருக் குபதே சத்தைக்
குகைதோறு மாடுகிற கருவே தென்றுற்
கோமளமாம் பராபரையைப் பூசிப் பார்கள்
குகைதோறுஞ் சங்கமொடு செகண்டி யாடுங்
கூப்பிட்டால் மணியோசை கேட்டி டாதே. (கஅஅ)

கேளாம[ல்](ற்) பூசைபண்ணிப் பானஞ் செய்து
கெடியான மூலத்தைக் கருத்தில் வைத்து
வாசான வாசி கொண்டு மாய்கையைத் தான்வெட்டி
வாயடங்கி மவுனத்தை யிருந்துகொண்டு
கேளான வாங்காரந் தன்னைச் சுட்டுக்
கூட்டியல்லோ ஆறுத[ல்க்](ற்) குறியுங் கண்டு
நாலான சுருபத்தி னின்று கொண்டு
[ஞ](நா)வடங்காப் பூ[ற](ர)ணத்திற் [ச்]சொக்கு சொக்கே. (கஅக)

சொக்கினூற் [ச்]சித்த ெ[ந](ன)ன்ற நாமமாச்சு
சொக்கரட்டால்வாதி. . . . . . . . .

*　*　*　*

(கு-பு.)—

இது, மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 254(*l*) நம்பர் பிரதிபோன்றது. அதில் இல்லாத இறுதிப்பாகமும் இதில் உள்ளன. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றுப்பெறவில்லை.

---

## R. No. 257.

Palm-leaf. 11$\frac{5}{8}$ × 1$\frac{5}{8}$ inches. Foll. 167. Lines, 11—13 in a page. Tamil. Injured.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. K. Raṅgasvāmi Ayyaṅgār of Mysore.

### அகத்தியர்கலைஞானசூத்திரம், ஆயிரத்திருநூறு.
### AHATTIYARKALAIÑĀNASŪTTIRAM, ĀYIRATTIRUNŪṞU.

Same work as that described under R. No. 182 (*b*) *ante*

Complete.

(கு-பு.)—

இது, மூவருடத்திய காடலாக்கின் 182(*b*) நம்பரில் வந்துள்ளதே. இறுதியிற் சில ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன. "அகத்தியர் கருமரணம் ஆயிரத்திருநூறு" என்பதும் இதற்குப் பெயரென்று இந்தப் பிரதியின் தலைப்பாலறியக்கிடக்கிறது. இதில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

---

## R. No. 258.

Palm-leaf. 12$\frac{1}{4}$ × 1$\frac{3}{4}$ inches. Foll. 168. Lines, 6—8 in a page. Tamil. Injured.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. K. Raṅgasvāmi Ayyaṅgār of

Mysore.

### (*a*) போகரிஷிசூத்திரம்.
### BHŌGAṚIṢISŪTTIRAM.

Foll. 1*a*—20*a*.

On the preparation of certain ingredients required for alchemy. It is attributed to Bhōgar.

Complete.

**Beginning:**

சீருலவு பொதிகைமுனி பாதம்போ[த்தி](ற்றிச)
  சிவகாமித் தாய[ா]ர் பொற்பாதம் போ[த்தி](ற்றி)
ஏருலவு[த](ந)ந்திசிவன் பாதம்போற்றி
  யின்பமுற்ற சி[ற்ற](த்த)ரு(ை)ட(ப்) பாதம்போ[த்தி](ற்றிப்)
பேருலவு சா[ச]சோதி நடனத் தாலே
  பெருமையுள்ள சத[ஞா](நூ)லை(ப்)பாடுதற்குக்
காருலவு திருமேனி துதிக்கை யானை(க்)
  கணபதிசெந் தாமரைத்தாள் காப்ப தாமே. (க)

ஆமென்ற போதத்தி(னி)ற்குணப்பா
[ள](மு)த[ர்க்](ற்)குள்ளே வெளியொளிப்பா[ள](மு)தி வொளிப்பா
மோமென்ற வொளிப்பா[ளி](மு)ல் வெளிப்பா[ள](மு)ாகி
யுற்றதறகுட்பரமாகி(ப்) பரத்துக் குள்ளே
தாமென்ற சிவமாகிச் சிவத்துக் குள்ளே
சத்தியாய்(ச்) சத்திக்குள் விந்துவாகி
நாமென்ற விந்துவுக்கு (ஞு)தமாகி
நாதத்திற் சதாசிவனார் நாட்டங் கேளே. (உ)

**End:**

கதிகொண்டேன் மதிகொண்டேன் பூரணத்தை(க்)
கழியாமற் கட்டுதற்கு வகையுஞ் சொன்னேன்
பதிகொண்டேன் வாடபீ டத்தின்மேலே
பராபர(மே)ம லேற வழி மார்க்கஞ் சொன்னேன்
நதிகொண்ட செஞ்சடை யா ராட்டஞ் சொன்னேன்
நாதர்[க]க ளிடஞ்சேரப் புத்திசொன்னே
னிதிகொண்ட வாதவித்தை யுண்மைசொன்னே
னிற்குணந்தான் முதலட்ட புரிசொன் னேனே. (௱௧)

[யே](ஏ)னென்றே பேசுமையா விந்தநூறு
னிகத்திலே கிடையாது கிடைத்த பேர்கள்
வானென்ற சிங்கிவித்தைத் துருசுவித்தை
வகையான வாசிவித்தை வெளியாய்(ப்)பாடி
யூனென்று காயத்தை(ச்)சித்திசெய்ய
உண்மைசொல்லி யிருக்கிறதென் றுரைக்க மாட்டார்
தானென்று தெண்டனிட்டா லிரங்கி யீய்வார்
சரநூலார் சொன்னதுசா யுச்சிய மு[த்தே](ற்றே). (௱உ)

(கு-பு.)—

இது துரிசுசுன்னம், சாதிலிங்கக் கட்டு, சிங்கி குரு, வங்கச்சுண்ணம், லிங்கக்கட்டு ஆகிய இவை முதலிய ரஸவாதத்திற்கு உபயோகமானமருந்து பலவற்றைக் கூறுவது. போகர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

---

## (b) உரோமரிஷி, ஐந்நூறு.

## URŌMARIṢI, AINNŪṞU.

Foll. 21*a*—123*b*.

The work deals with the Yōga of the Siddhas and with alchemy and with some of the ingredients considered useful for the purpose. It is attributed to Urōmariṣi, disciple of Bhusuṇḍar.

Complete.

**Beginning:**

மூலமுத லாதார முடிவி னின்று
மூ[ற](ர்த்)தி யெனுங் [கி](க)ணேசனு(டை)ட(ப்) பாதங்காப்பு(ச்)
சாலமெல்லா(ங்) கடந்துநின்ற பிதாவின் பாதஞ்
சனகாதி மூலரு(டை)ட(ப்) பாதம் போ[த்தி](ற்றி)க்
காலமெனும் பிறப்பிறப்பு(க்) கடந்து நின்ற
கருணைதரும் நந்திசர்ப் பாதங் காப்பு
ஆலமுண்ட கண்டரு(டை)டப் பாதம் போ[த்தி](ற்றி)
அஞ்செழுத்தை யானுரைக்க [அம்பற](ஆ)த்தாள் காப்பே. (க)

* * * *

காப்பு முற்றும்.

ஆதார மானதொரு மூலத் துள்ளே
அகண்டமகா மேருவென நின்ற மூ[ற்](ர்)த்திப்
பாதாரந் தனைப் பணிந் [அன்னூரு](தைந்நூறு)ஞ் சொல்வேன்
ப[ற](ர)வெளியி (னி)ன்றதொரு பர[னைப்](னே) போ[த்தி](ற்றி)[க]
காதாரக் கேட் டுண[ம்](ர்)ந் தென்னை யாண்ட
கடா(ட்ச) ம[து](ருண) ந்திசா கருணையாலே
தராத[ற](ர)மாய் கே[ரு](ரா)ம ரென்று பேரும் பெ[த்தேன்](ற்றுச்)
சாயுச்சிய பதவியிலே சார்ந்தேன் பாரே. (உ)

**End:**

கருவான வகாரத்தை நெஞ்சி(ல்) வைத்து(க்)
க[ர]ட்டடா (உ)கார மென்(ற) வறிவினாலே
உருவான வாசிய டங்கும்[பாரு] பதினைந்து
உள்ளுக்குள் செல்லுமடா ஆறும் வீட்டில்
அருவான கருவிகளு மாண்டு போகும்
அப்பனே ஆறுதலா மொன்றாய்க் காணும்
குருவான குருவல்லோ மனமே யாசான்
கூட்டுமடா பெருவெளியில் மவுனந் தானே. (ருசா)

* * * *

கேளடா[பொ](பு) சுண்டருமே யெனக்குச் சொன்னு(ர்)
[குறு](கிரு)பை பெ[த்த](ற்ற) மவுனத்தைச் சொல்லுவேன்யான்
கேளடா வா[ரு](ரா)த துரி[தி](த) ஞானங்
கொட்டினே [அன்னூத்தி](னைந்நூற்றி)ன் கருவை யெல்லாம்
பாளடா போகாமல் மனத்தை நீயும்
பதியவே மூலமென்ற நந்திக் குள்ளே
வாளடா அ[ளு](மு)த்தி நீ யுண்ணும்போது
மாண்டுதடா[ப்] பிறவியெல்லாம் ஞானமுற்றே. (ருாசு)

**Colophon:**

கே[ரு](ரா)மரிஷி [கு](நா)யனர் அருளிச்செய்த [அன்னூ](வைந்நூ)று
சூ[ஸ்]த்திர மு[த்து](ற்று)ம்.

சார்வ[தி](ரி)ஞு தைமீ ககவ சனிவாரம் கடக லக்[கண](கின)ம்.
வர-வீ[ரு](ரா)சாமி [யெ](எ)ழுதியது. [அய்யறு ஆ]

மண்ணிற்[ப] பதினொ[ன்னு](ன்று) வாரிதியி[ல்](ற்) பத்து
அண்ணி (ல)னவெட் டருக்கன்பத் தொன்பது
தன்னில் திரிலோகந் தானே யெழுந்திட
அன்றிற் சிதம்பர மாட்டம த(ா)மே.

கு-பு.)—

இந்நூல், யோகத்தையும், மூப்பூசசுண்ணம், சாரமெழுகு, சாரச்சுண்ணம், சார செயநீர், சாரக்கட்டு, சாரச்செந்தூரம், வெடியுப்புச்சுண்ணம் முதலிய ரஸவாதத்திற்கு உதவியான பொருள்களையும் விளக்கிக்கூறுவது. புசண்டரின் " சிஷ்யரான "உரோமரிஷி" என்பவர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

---

## c) பதஞ்சலிமதிவெண்பா.
## PATAÑJALIMADIVEṆBĀ.

Foll. 124a—127b.

A treatise in 32 stanzas on the Yōga philosophy of the Siddhas.

Complete.

**Beginning:**

கதி[று](ரு)மூச்சியுங் கலந்து பிரிந்த நிரய
விதியுருவங் குரு[னூ](நூ)ல் விள்ளுமே—மதிவெண்பா
முழுது முறை தெரியா மூடர்களே யானாலும்
வழியைய[ரி](றி) வா[ள்க](ர்க) ளென்ற வாறு. (க)

வண்ணுன் பி[ள](ழை)ப் பறிய மாட்டாத வாதிக[ள்க்](ட்)கு(ச)
சுண்ணும் பிருக்கு மிடந் தோ[ணு](ன்ற)தோ—க[னனி](ண்ணி)றி
லூருங் கருங்காக முட்சரித்தை(க்) கொண்ட தென்று
பேருமதி வெண்பா விதனைப் பேசு. (உ)

காந்த மல[று](ரு)ங் கடலு முளவானல்
ஏந்துதன மென்று மவர்க் கெய்தாதோ—காந்தமல[ற்](ர்க)
காட்டிலே பூரிக்கும் கடலிலே காய்காய்கரும்
நாட்டிலே கேட்டிருப்போ நாம். (௩)

**End:**

ஆழிதூள்களாகிமேரு வண்டவேரு கூரிதா[ய்]
யூழிகால (ம)ா[ண](ன) போது யோகி சாவ துண்டுமோ
பாழிலே யெழுந்த வன்னி பாழில்வந் துணர்ந்ததால்
வாழிவாழி சூதமுண்ட மானு பாவர்[ள]வாழியே. (௩௨)

(கு-பு.)—

இந்நூல், யோகவிஷயமானதென்று தோற்றுகிறது. முப்பத்திரண்டு செய்யுட்களாலாகியது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

இந்நூல் பூர்த்தியானதனபின் சோதிட விஷயமான பாடல்கள் இரண்டு எழுதப்பெற்றுள்ளன.

(d) உரோமரிஷிநாயனார்சூத்திரம், ஐம்பது.
UROMARIṢINĀYANĀRSŪTTIRAM, AIMBADU.

Foll. 128a—137b.

Same work as that described under R. No. 208(b) *ante*, where see for the beginning.

Complete.

**End:**

குருவான பதங்கமதை யெடுத்துக் கொண்டு
குடக்கரியில் வைத்தூத மணிபோ லாடுங்
கருணையூ மத்தங் காயி லிட்டுக்
கனத்தபுட மில்லாமல் ப[த்து](ற்றுத்) தீர்ந்தால்
உருவான கெந்தியிட்டுச் செந்தூ ரித்து
ஊட்டிடு வேதேனு முண்டு வுண்டு
அருளாகுந் தினங்குன்றி யதைத்தின் றக்கால்
அப்பனே தேகசித் தாகும் பாரே. (ரு0)

பாரப்பா முடியைவிட் டடியைத் தொட்டால்
பாதகரே நீங்களென்ன வாதம் பா(ர்)த்தீர்
ஊரப்பா சுடுகாடு சுட்டுப் போட்டால்
உள்ளிருக்கு (ம)டிமுடியை யு[த்து](ற்று)ப்பாரு
காரப்பா வடிமுடிக்கு மூலம்விந்து
கண்டீரே கண்டா(ரி) ரின்ன கருவைக் காணும்
ஆரப்பா காண்பதுவும் யோகி காண்பா
(ன)ப்பனே குரு[னூ](நூ)லைம் பது தான் மு[த்தே](ற்றே). (ருக)

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாகின் 208(b) நம்பர் பிரதிபோன்றது. அதில் இல்லாத இறுதிப்பாகமும் இதில் உள்ளது.

---

(e) உரோமரிஷிசூத்திரம், ஐம்பத்தொன்று.
UROMARIṢISŪTTIRAM, AIMBATTONṞU.

Foll. 138a—147b.

Same work as that described under R. No. 163(c) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல், மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 163(c) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

## (*f*) உரோமரிஷிசூத்திரம், நூறு.
## URŌMARIṢISŪTTIRAM, NŪṞU.

Foll. 148*a*—168*b*.

A treatise on alchemy and on the use of certain salts and powders and other ingredients considered useful in it. This work also is attributed to Rōmariṣi.

Complete in 100 stanzas.

**Beginning:**

மூலவட்டங் குருவான பாதங் காப்பு
    முத்திக்கு வித்தான முதலே காப்பு
மூலவட்ட மான பரப் பிரமங் காப்பு
    வேதாந்தங் கடந்துநின்ற மெய்யே காப்பு
காலவட்டத் தங்கிம(தி ல) முதப் பாலைக்
    கண்டுபசி யா[த்தி](ற்றி) மனங் கவடு நீக்கி
ஞாலவட்டச் சித்தாமெ பெரியோர் பாதம்
    நம்பினதால் ரோ[ரு](ரா)ம னெனப் போறுயென் றானே. (௧)

*     *     *     *

தயவுவைத் துச சொல்லவில்லை லகுவாய்ச் சென்றார்த்
    தலையறிந்த கொங்கணவா சரக்கு வைப்பில்
நயமிகுத்துச் சொல்வதுபோ னிமிலையொன்று
    நாட்டினூர்த் துருசுக்குக குருத்தா.னென்று
சுயமவற்[க்]கு நன்றாக நடக்கு மவற்குச்
    சொன்னதிலே கடுங்காரத் துறையொளித்தார்
செயமிகுத்த பொதிகைரிஷி [னூ](.நூ)ரி[ல் ச](ற்)சொன்ன
    திரு[ஷ்](ருட்)டாந்த திரங்களுக் கிடையுந் திற(ம்)போதாதே. (௭)

**End:**

உப்பல்லோ வண்டத்திற் சேர்ந்தபோது
    உடலுயிரு மொன்றாகித் தண்ணீ ராச்சு
அப்புவல்லோ முப்பூவுக் காணி யாணி
    யதைவிட்டாற் கடடாது வ[ள](ழு)லை மா[ற்](ர்க்)க[ம]ஞ்
செப்பல்லோ[ப்] பந்துக்கு மூட்"லாசசுத்
    தீட்சணமா யிந்த நூல்[த்] தெளிவேரொம்ப
முப்பொருளு மொன்றாக நின்றசோதி
    மூலவட்ட.[ம]ங் குருவாலே மொ[ளி](ழி)தான் முற்றே. (௱)

ரோ[ரு](ரா)ம ரிஷி [னூ](நூ)று மு[த்து](ற்று)ம்.

**Colophon:**

மேலும் கொச்சியிலிருக்கும் மட்டஞ்சேரித் தோமாசு அய்யர் அருளினாலே அருளிச்செய்தது ; சுப்பிரம[ண்]ணிய பிள்ளை குருவும் மறப்பதில்லை

(கு-பு.)—

இந்நூல், ரஸவாதத்திற்குரிய நாகபஸ்மம், லோக பஸ்மம், உப்பு விவரம், ரசபஸ்மம் ஆகிய இவைபோன்றவற்றைச் செய்யும் வகையைக் கூறுவது. உரோமரிஷி இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

இந்நூல் பூர்த்தியானதும், "சொல்லிருந்த இடமெங்கே" என்னும் செய்யுள் எழுதப்பெற்றுள்ளது.

---

## R. No. 259.

Palm-leaf. 14 ⅝ × 1⅜ inches. Foll. 186. Lines, 6—8 in a page. Tamil. Injured.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. K. Rangasvāmi Ayyangār of Mysore.

### தட்சிணாமூர்த்திஜாலம், ஆறுகாண்டம்.
### DAKṢIṆĀMŪRTTIJĀLAM, ĀṞUKĀṆḌAM.

Deals with medicine and magic and with the plants and herbs considered efficacious in bringing over people under one's influence.

Incomplete.

**Beginning:**

ஆமென்ற பரிபூ[றண](ரண)னந்த மேவி
  ஆதியந்த சற்குருவி னறிவாய் நின்ற
ஓமென்ற[ஞ](நா)த விந்துமதி வீடாக
  உ[த்து](ற்று)நின்(ற) திரே[ரு](ரா)தாயி மவுனவாலை
நாமென்ற மகமேரு [ற](ர)வியின் கூறு
  நடனவொலி யகண்டமுகப் படலமாக
வேமென்ற தந்திபதம் . . . வேணை கூ[ற்](ர்)ந்து
  விளம்பிரே[ந](ண)ன் விமலர்பதங் காப்புத் தானே. (க)

*  *  *  *

கை[ய]யப்பா யிந்த யின்னுள விபே[ப](வ)க முள்ளாள
  கர்ப்பிணிக்கும் பற்[ப] பனியாய் வயதுநூறாய்
மெய்யப்பா உரைபக[ற்](ர்)வாள் பொய்யோயில்லை
  விசையகன்னி வீரகன்னி யிவ[ளக்](ட்) கொவ்வாது
(சை)யோகம் பதுமினியாய்க் காணு தப்பா
  சாதியிலே யிவள்குலஞ் சித் தினிய தாகும்
மை[ய]யோதும் வேல்விழியா[ள் யி](ளி)ந்த மாதை
  மருவலையிலே வயணமென்று வகையைப் பாரே. (எ)

*  *  *  *

வலலாரைக கறபம

ஒனறு [ஞ](நா)ள காருமபததி யநதா
    (னு)திரததி [ல ப](ற)பதினெட்டுக குட்டமேது
நனறுன மகாபெரிய வியாதியேது
    நலவெண[ணெ]ணெ யிவ[றி](னி)ருககு மட்டு மாகா
பொனறுதே ஆவிநெ[யயெற](யிர)ண(டு)டெ[ட](ன)ண[ணெ](ணெய)
    பொருநதுமட்டா பூசினிககாய பொருநதா நபபா
எனறுதே பெருசே[ஞ](நா)யக கிசன றுனும                [(ருக)
    (எ)ளளெண[ணெ](ணெய)ப பகையெனறு [ர யி](ரி)னிமேலகேளே.

**End:**

[யி](இ)ருகக முனை தனை(ப) பிடுஙகிச சலததி[லப](ற)போட
    டேறறபடி பூசையி(ட) டிருககு முனபோல
சொருககு முடி மடமாதா கூந்தல சே[ரு](ரா)மஞ
    சு[ர](ம)நத தொனறு சே[ரு](ரா)மமதி[ர](ற) குருவைபபூசி
நெருக குருடடுச சிமிளில வைதது வாவாவெனறு
    நினைததிடு ரமாகினி வெ[ஷ](ட)சம நினைககுமபோது
கருககுமடா வவளுடலே காயசசல மூட்டுங
    கணபபொழுதிற சொணடுவருங கருவைப பாரே                (கஙச)
கருவெனன மை[ய]யெட்டிக கபாலந தொட்டு
    கலஙகொம பால நாயக கனிக ளெல[லா]லாம
பொருபொ ரெனறுதிருமடா தெனனஙகாயும
    புக[ள](ழ)ான கனிக ளுளள தெலலாமவீழும
வரு[வ]மெளன மைப[ய]பூசி தடவிககொணடு
    வாசசொனன கபடவினை யாட்டைப பாரே                (கஙரு)
ஆட்டபபா வால[த]தொட்டு மை[ய]யுமபூசி
    அடுததாரை வடிமணணை(ச) சிமி[னி](மி)ற போட்டு
மூட்டபபா வுரலவாவெனறு சேவி
    முருககுமாடா வானதக(ர)நது வெளியிட்டேன யான
தேட்டபபா யேதேது பதாராததந தானும
        . . . . .        .        .

(கு-பு.)—

இது வைததியம, வசியம ஆகிய இவைகளுககுரிய மூலிகை முதலிய வற றைப பறறியும, ஜாலததைப பறறியும கூறுவது. இதில ஐநது காணடஙகள பூாததியாகவும, ஆறுவது காணடததில 136-வது செயயுள வரையிலும உள ளது. 18, 84 இவவெணகள அமைநத ஏடுகள பாதி முறிநதும, 81, 85, 89 இவவெணகள அமைநத ஏடுகள இலலாமலும இருககினறன

---

## R. No 260.

**Palm-leaf** $16\frac{1}{8} \times 1\frac{1}{8}$ inches. Foll. 224. Lines, 7 in a page. Tamil. Slightly injured

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. K. Rangasvāmi Ayyangār of Mysore.

## ஞானவாசிட்டம்.
## ÑĀNAVĀSIṬṬAM.

Same work as that described under R. No. 138 *ante*.

Complete.

**Beginning :**

பெண்மை பாதியனா பெற்றகளி[த்தி](ற்றி)னை
யண்மை தூர மறவகத் துன்னுவாந்
திண்மை ஞானச் சிறப்புயர் வாசிட்ட
முண்மை யாக வொருங்குரை செய்யவே. (க)

தவளத் தாமரை(த்) தாதார கோயி
லவளைப் போற்றுது மருந்தமிழ் குறித்தே.

போற்றி[ய] ராமன் புகல் வயிராக்கிய(ந்)
தோற்று நூற்றிரு பத்திரண் டாஞ்சுகன்
சாற்று சீரிரு பத்தைந்து தற்பதத்
தேற்றம் வேண்டினர் நேரிரு பத்தெட்டே. (க)

* * * *

வைராக்கியப் பிரகரணம்.

பொன்னுல கத்தினிற் புவியில் வானகத்
தென்னுடை யுட்புறத் திலங்கு கின்றது
மன்னுசிற் சோதியே வடிவ தியாதுமாய்த்
துன்னுவ தப்பொரு[ட்]டொழு திறைஞ்சுவாம். (க)

**Colophon :**

திருச்சிற்றம்பலம்.

சா[ற்](ர்)வரி௵ மாசி௴ ௧௯௳ ரேவதி நட்சத்திரம் வியாழக்கிழமை மூ[ணு](ன்றாஞ்) சாமம் சது[ற்](ர்த்தசி திதி இப்படிப்பட்ட சுப[தெ](தி)னத்தில் எழுதி முற்றிற்று. ௲௮௱சக௵ மார்ச்சு௴ ௨௫௳.

(கு-பு.)—

இந்நூலின் இறுதிப்பாகம் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 138 - ஆம் நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. அதில் இல்லாத முதற்பாகமும் இதில் இருக்கிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

---

### R. No. 261.

Palm-leaf. $13\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 220. Lines, 6—8 in a page. Tamil Slightly injured.

Purchased in 1914-15 from M.R Ry. K. Raṅgasvāmi Ayyaṅgār of Mysore

## (a) நாடி நூல்.
## NĀḌINŪL.

Foll. 1*a*—6*b*.

On the manner of feeling the pulse with a view to ascertaining the state and the kind of humours in the body and also thereby the state of the health of a person. It is different from the work described under R. No. 192(*i*) *ante*.

Complete.

## Beginning :

எ[ன்](ண்)சாணுடம்புக்கும் எழுபத்திராயிரம் நரம்பு நாடியானது மணி வலைக்குச் சுருக்கிட்டாற்போலப் பத்து நாடியாகச சு[று](ரு)ங்கும் ; இந்தப் ப[ர](த்)து நாடியும் மூன்று நாடியாகச் சுருங்கும் ; இந்த மூன்று நாடியும் இடைபி[ன்](ங்க)லை சுழிமுனை யென்ன. நாசி[மி](யி)லு மியங்கும் இடையாவது :—இடது நாசி. பி[ன்](ங்)கலையாவது :—வலது நாசி சுழிமுனையாவது :—நாசியின் நடுவே நி[ர்க்](ற்)கின்[ர](ற)து. [ணிநிகுயி](இ)ந்த நாடி மூன்றும் வாதம் பித்தம் சிலேத்தும[ம்யெ](மெ)ன்னத்தக்கதாக முன்[ங்](னை)கயிலேயும் இயங்கும்.

வாதமாவது : வாயுவினு(டை)ட(ய)சொரூபம். பித்தமானது அக்கினியினு(டை)ட(ய) சொரூபம். சிலேத்துமமானது அப்[பி](புவி)னு(டை)ட(ய) சொரூபம்.

வாதமானது :—உக்கி[ற](ர)மாக எழுந்திருக்கும் வக்கிரமமாவ அன்னம் போலும், கோ[ளி](ழி)போலும், ஒஞான் போலும், வாகரிசித் திருகையாய் உரு செவ்வையாயினு[ம்யி](மி)ல்லாமல் நடக்கும். (இ)[யி]தை தவாதமென்று சொல்லப்படும்.

பித்தமாவது :—சாவ[ல்ச](ற்)செய்தியாய் எழுந்த [பி](பு)ற நடைபோலவும், சாவல் [ப்]பொருகிறுப் போலவும், ஆமை நடைபோ[லு](லவு), மட்டை துடித்து நடக்கிறுப்போ[லு](லவு)ம் தீவிரமாயவுரு(ச) செவ்வையாய் நடக்கும். இதைப் பித்தமென்று சொல்லப்படும்.

[செ](சி)லே[த்து](ட்டு)மமாவது :—மெத்தென்று எழுந்திருக்கும் ; தம்[ச]சிறுநீர் அ[ரி](றி)ந்து சிறுத்து விழும் என்றறியவும்.

பண்டிதனானவன் நாடி பிடித்துப்பார்க[கில்](கும்) வகையேதென்றால் :—ஆண்[ம]பிள்ளைக்கு வலது கை பிடித்து நடுவிரல் மூன்றும் இடதுகையினுற் [ப்]பிடித்து முன்கை[யி] நாடியிற்[ப்]பெருவிரல் இரவிறையில்[க்] கிட்டப் பிடித்து விரலுக்கு வி[ற](ர)ல் நெ[ல்க](ற்) கிடை இடம் விட்டு விவரமாய்ப் பிடித்துப் பார்ப்பது.

## End :

முதலவத்தை மீன்[ம்]நாறும். இரண்டாமவத்தை நல்லது கூறும். [வொ](ஒ)ருமை கூறும். மூன்றாமவத்தை சித்தமவங்கும். நாலாமவத்தை இளைப்பெடுக்கும். அஞ்சாமவத்தை முகம் வே[ற](ர்)க்கும். ஆறாமவத்தை உடம்பு குமிரும். எ[ள](ழ)ாமவத்தை சோறு கெடு(ம்). எட்டாமவத்தை கனம் பஞ்சாடும். (ஒ)ன்பதாமவத்தை உடம்பு வே[ற்](ர்)க்கும். பத்தாமவத்தை மரணம்.

தெட்[க்ஷ](ச)ணாமூர்த்தி பாதாரவிந்தமே [செ]கதியாகவேணும்.

(கு-பு.)—

மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 192(i) நம்பரின் வேறானது. வாதபித்த சிலேட்டுமங்களை அறியும் வகையையும், இடை, பிங்கலை, சுழிமுனை முதலிய நாடிகளை அறியும் மார்க்கங்களையும் மிக விரிவாகக் கூறுவது; ஆதலால் இது உயர்ந்த நூலாகக் கருதப்படுகிறது. இயற்றியவர் பெயர்முதலியன அறியக்கூடவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது. இதை அச்சிற் பதிப்பித்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

---

## (b) வைத்தியசிந்தாமணி.
## VAIDYACINTĀMAṆI.

Foll. 7*a*—12*b*.

A treatise on medicine. Similar to the above. It is different from the work described under R. No. 187 *ante*.

Complete.

### Beginning:

முந்த முந்த வியாதியாளனை(ப்) பார்க்கிறபோது, எட்டுவகையாலே பார்க்கவே[ணு](ண்டு)ம்; அது [வெ](எ)ப்படியென்றால், நாடியைப் பார்க்க, வயணத்தைக் கேட்டுச் சரீரத்தைத் தொட்டுப்பார்க்க, அவனுடைய சிறுநீரைப் பார்க்க, கண்ணைப் பார்க்க, முகத்தைப் பார்க்க . . . . . . ஆக இந்த (எ)ட்டு வகையாலும் பார்த்த பிற்பாடு நாடிப்பரீக்ஷை பார்க்கிற[ர]போது [வெ](எ)ப்படி [யெ](எ)னறால்:—

முன்[ங்](னை)கயிலே அடிப்பெரு விர[லி]ல் முதலாக மூன்று விரலுக்கு நெ[ல்க்](ற்)கிடை ய[மு](ள)வு[யி](இ)டம் விட்டுப் பார்க்கவும்; அதிலே நாடி நடக்கும்; அதிலே நாடி உடம்பெல்லாம் வியாபகமாயிருக்கும். [யி](இ)து முன(ன)கயிலும் முன்[ங்](னை)கவிரலிலும் குதியிலும் பிடித்துப்பா[ற்](ர்க்)கிறது.

### End:

பித்தசிலே[ர்ப்](ற்)பன (சுர)மாவது:—(முகம்)வேர்க்கும், தாறுமாறாய்ப் பேசும், நித்திரை வரும், (ம)யிர் குச்செறியும், இருமும், உடம்பு நோகும், ஆராட்டமெடுக்கும், [யி](இ)து பித்தசேத்தும மென்[ரரி](றறி)வது.

பூதசுரமாவது:—தா[ரு](று)மாறாய்ப் பேசும், க[ளவுளி](ண்விழி) பருத்திருக்கும், கண்ணீர் வடியும், அழுகை[ல்] வரும், அன்னத்தின்பேரில் மனசில்லாமலிருக்கும், திடுகிட்டெழுந்தி[ரி](ரு)க்கும், நித்திரையுண்டாயிருக்கும் [யி](இ)து பூதசுரமென்[ரரி]றறிவது.

அசீரணசுரமாவது:—சுரம்பிடிக்கும், இருமல் வரும், விக்கலெடுக்கும், பசியில்லாமலிருக்கும், காலுளைசதையும் ஆடும் [யி](இ)து அசீரண சுரமென்றறிவது.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 187-ஆம் நம்பர் பிரதியின் வேறானது. இது வைத்திய விஷயமானது, வாத பித்த சிலேட்டும சரீரத்தையு

டையவர்களையறியும் வகையையும், நாடிபார்க்கும் வகையையும் விரிவாகக் கூறுவது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

---

## (c) தட்சிணாமூர்த்திதீட்சை.
## DAKṢIṆĀMŪRTIDĪKṢAI.

Foll. 13a—29b.

On alchemy and on the Yōga of the Siddhas. Similar to the work described under R. No. 149(a) *ante*.

Complete.

**Beginning:**

[மை
வானைத் தாவிய பொதிகை மகத்தான ரிஷியுடையவாக்கிலே[நற](னர்)
பானைத் தாவிய பூசைப் பரிவான சிவயோகப்(ப)[ன்](ண்)பே கேளு
மீனைத் தாவிய ராசி விளங்கிநின்ற கன்னி முதல் வில்லு மேஷம்
சேனைத் தாவிய துலாத்தின் சென்மராசிக் கருவைச் செப்பு(கி)றேனே (க)

செப்பு(கி)றே[ர](ற)ன் துலாத்தாற்[க்]குத் தேவிமுதல் வாசி
சிவனோடு மந்திரங்க ளெல்லாஞ் சித்தி
ஒப்[பி](பு)கிறே[ர](ற)ன் குளிகை சித்தி வாத சித்தி
வுசந்து நின்ற காயசித்தி யு[ரு](று)தி யாகுந்
தப்[பி](புகி)றே[ர](ற)றெ[ந](ன)ன்றுலுந் தவறொட்டாது
சாதகமாய் வாசியையாய்த் தானேதாக்கும்
கொப்பு(கி)றே[ர](ற)னுலகத்திற் றிசைதீட்சை பெ[த்து](ற்றுக்)
கொடிய சிவ யோகியெனக் கூறு வாரே. (உ)

**End:**

பாரப்பா அயமெடுத்து முருக்கச் சொல்வேன்
பரிவான அரபொடியோ பலந்தான் பத்து
சேரப்பா வெண்[ங்]காரம் பலமு மஞ்சு
நிலைத்து நின்ற சவுக்காரம் பலமோ வொன்று
காரப்பா வரையுப்புச் செயமாங் கட்டுச்
சாதகமாய்ப் பலமரைதான் கூடக் கூட்டுப்
பேரப்பா சாரமது பலமுங் கால்தான்
பேருக வரைப் பலமுந் துரிசு போடே. (ங௩)

போட்டல்லோ கலவத்தில் வெடியுப்பு நீறும்
புக[ள](ழ)ான சாரநீர் விட்டு வாட்டி
நீட்டலோ அஞ்சபங்கு பண்ணிக் கொண்டு
நேராக அஞ்சுதர முறுக்கித் தீரும்
பூட்டல்லோ அயத்தி னுடை(த்) தோஷமெல்லாம் போக்கிப்
புக[ள](ழ)ான வெள்ளியைப்போற் காணவிட்டு
மூட்டல்லோ விது மூட்ட யமுருக்க மைந்தா
மூதண்டமாட்[டி](டு)வி[ய]க்கும் பத்தி னட்டே. (ங௪)

(கு·பு.)—

இந்நூல் யோகத்தையும், ரஸவாதத்தையுங் கூறுவதென்று தோற்றுகிறது. இதை இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

---

## (d) அகத்தியர்ஞானம், பதினாறு.

## AHATTIYARÑĀNAM, PADINĀṞU.

Foll. 30a—70b.

On the conduct of worship of certain deities together with details regarding the Mantras and the Yantras (mystic diagrams) connected therewith.

Incomplete.

**Beginning**:

பாடினு ரிப்படியே வங்கந் தெல்லாம்
பலபலவாய்(ப்) பி[ச்செரி](ய்த்தெறி)ந்து பாட்டாய்ச் சொன்னூர்
னரினூர் சித்தரு(டை) நூலைப்பார்த்
துலகத்தோர் சட்டைநந்தார் கோடாகோடி
தேடினூர் தி(ஜை)ச தீட்சை யிடையா தென்று
செகத்திலே யிரந்தவர்கள் கோடாகோடி
மூடினூர் சித்தரப்பா மெத்த நன்று
முட்சவைபோ[ர்](ற்) சீடன் வந்தால் முயன்று பாரே (க)

*　　　*　　　*　　　*

நாற்பத்து முக்கோண சக்கரவிதி.

ஆமப்பா பூசைவிதி சக்கரத்தைக் கேளு
ஆருந்தான் சொல்லார்க ளப்பா கேளு
ஓமப்பா தேவிக் காதிபீடம்
உத்தமனே நாற்பத்து மூன்றே கோணங்
காமப்பால் வித்தையிது[க]காசினியில்
பூசை செ[யி](ய்)வோர் திசைதீட்சை பெற்றோர்
நாமப்பா யிவனை முந்திப் பூசைபண்ணி
நலமாகச் சிவயோகத் திருந்திட் டானே. (௬)

**End**:

சா[த்தி](ற்றி)யே மவுனத்தின் வாலைதீட்சைச்
சாதகமா யஞ்சுவித்த தீட்சை யாதி
மா[த்தி](ற்றி)யே யன்னமொடு பல[ங்]கா ரங்கள்
மா[ங்கிஷ](மிச)ங்கள் முட்டையொடு பொறித்து வைத்துப்
போ[த்தி[(ற்றி)செய்திலட்சியத்தை முன்னே வைத்து(ப்)
புக[ள](ழ)ாக [நெய்](தீபே)வதனஞ்செய்த பின்பு
தே[த்தி](ற்றி)யே தூபமிட்டுத் தீபங்காட்டு
திறமாகக் கற்[ப]பூரம் பணிகள் மாறே (௭௪)

பணிமாறுங் காலத்தே மவுன தோத்திரம்
  பண்ணுவாய்(ப்) பிரணவத்தின் வாலையாலே
பனிமாறுங் காலத் . . . . . . . . . . .
  . . . . . . . . . . . . . . . .

* * * *

(கு-பு.)—

இது மந்திர விஷயமானதென்று தோற்றுகிறது. அகத்தியர் இயற்றிய தாகச் சொல்லப்படுகிறது இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுப்பெறவில்லை.

---

## (e) அகத்தியர்ஞானம், பதினாறு.
## AHATTIYARÑĀNAM, PADINĀṞU.

Foll. 71*a*—76*b*.

This work deals with the Yōga system of the Siddhas in 16 stanzas It is attributed to Agastiyar.

Complete.

**Beginning :**

பூ[ற](ர)ணமாய் மும்மூ[ற](ர)த்தி வந்தவாரும்
  பூமியென்றுந் திகிரியென்று(ம்) படைத்தவாருங்
கா[ற](ர)ணமாய்த்)தேவியெனகும் நிறை[ர](ற)ந்தவாருங்
  கற்[ப]பமுண்டு ரிஷிகள்சா காத வாரும்
வ(ா)[ற](ர)ணமாய்ப் பறவையொடு [முதல்க(நாற்)கால் சீவன
  மானிடர்க ளோதுகின்ற சீவதகின் வாரும் ?
பா[ற](ர)கதமாய்(ப்)புல்லாகி விரு[ஷ](ட)சமாகிப்
  பாதாள சாகரமும் படைத்த வாறே (க)
படைத்தபடி யேதாலே நடந்[து](த) தெளரூல்
  பக[ரு](ரா)ர்கள் பெரியோர்கள் சிவஞா னத்தை
உடைத்து விட்டே[ன்]னூ(ற)ரிலே ஞானமெல்லா
  முற்[ப]பனமாய்(க்) கண்ட[ரி](றி)ந்தோ [ற](ன)வனே சித்தன்
விடைத்த விடை யஞ்செழுத்தா லெல்லா மாச்சு
  வேறான சிவமப்பா அருகெ[ா]ன ரோர் சொல்
அடைத்துவைத்த பொருள்க ளெல்லா(ம்) வெளியாய்ப் பாடி
  அப்பு(வி)னால் மண்பிசைந்த குசவன [ந்தா](ரு)னே. (உ)

**End :**

சாகாம விருப்பதற்[கு யி](கி)ந்த கல்வித்
  தனைய[ரி](றி)ந்தா லவன் யோகி யவனே ஞானி
வேகாமல் வேகுமடா வமு[ற]தங் கொண்டால்
  வெளியாகும் வேதாந்த சார மெல்லாம
ஆகாச மாயிரத் தெண் மலர்களு ளாக
  அமு[ற]த மங்கே யிருக்குதடா வ[ரி](றி)ந்து பாரு
தேகமெல்லாம் வச்சிர மிட்ட காய மாகுஞ்
  சிவஞங் கற்பத்தை(த்) தெளிந்து[ப்]பாரே. (கசு)

* * * *

அண்ணமொடு தானமது வஸ்தி[ற](ரந்)தான்
[மா](ஆ)லையத்தி னெய்விளக் கபிஷே கங்கள்
(ந)ன்மையா (ய)[து](தி)ருவே வருவ தேது
[ஞு](நா)ட்டுள்ளோர்க் கிதுவே[னு ற](ண்டு)யல்லா லில்லை(க்)
கண்ணியதோர்[க்]கற்[ப]பென்று மழி[ய]வ தென்றங்
கருதிப்பார் ஞானத்தின் கண்ணி னாலே
வன்னமிடும் பதினெட்டு(ச்) சாதியென்று
கா[ற]ர் செறிய மெய்யன்.(?) (கஅ)

(கு-பு.)—

இந்நூல் யோகவிஷயமான ஒன்று தோற்றுகிறது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

---

## (*f*) அகத்தியர் பூரணசூத்திரம், இருநூற்றுப் பதினாறு.

## AHASTIYAR PŪRAṆASŪTTIRAM, IRUNŪṞṞUPPADI-NĀṞU.

Foll. 76*b*—100*b*.

A treatise on alchemy. Same work as that described under R. No. 177 *ante*.

Incomplete.

**Beginning:**

ஒன்றான மும்மூல மாறு தார
முரைத்தவர்க்கு மேலாறு[ந்] தொண்ணூ[த்தா](ற்று)ம்
பன்றான தீ[ஷை](ட்சை) பதி னொன் றிரட்டிப்
பத்துடனே முப்பத் தி[ற](ர)ண்டே தீ[ஷ](ட்)சை
ஒன்றான சமாதிகற்பம் வாசிநே[ற](ர்)மை
யுரைப்பான சிவயோகம் பி[று](ரா)ண யாமம்
நன்றான வாதத்தின் தீ[ஷை](ட்சை)யோடு
நலமான சவுக்கார த திறவு கோலே. (உ)

* * * *

**End:**

காய்ந்த[த்]தின்மே வினை மொரு[க்] கருவைக்கேளு
காசினியில் மூரிய னால் முன் போற[க்]கா(ய்ச்)சி
வ(ா)ய்ந்தடன்புதேசிய நீர்தனனில் முன்போல்
வளமான[ச்] சாரா யந தன்னில் முன்போல்
[ெ](வை)வததபின்பு முட்பூவு[ம்] மொன்றுய்ச்சே[ற](ர்)த்து
இதமான[க்] கிளிஞ்சினீர் படிதான் வாங்கிய
பாயத்திடவே பத்துமூல[ர](ற)தெளித்து[ணீ](நீ)யும்
பரிவாக வைத்தவைத்த தெளிந்துக் கா(ய்)ச்சே. (அ)

*காய்ச்சியபி [ன் யி](னி)ன்னமொரு கருவைக்கேளு*
*கனமான வெடியுப்புப் புளியுங்கூட்டி*
*வாச்சுதே யிடித்துநன்றாய்த் தீயைமூட்டி*
*வளமாக நீ[க்தி](ற்றி)யதைச் சுண்ணும்பாக்கிப்*
*பாச்சுவாய் நாலிலொன்று சார்ந்தாலும்(ம்)*
*பரிவாக(ப்) பொடித்துநன்றாய்ப் பனியில்வைக்க*
*ஆச்சியாதஞ் செய[னீ](நீ)ரு மன்னிறத்தனி*
*லவரைப்படிதான் வாங்கிவைத்து வரையக்கேளே.* (அச)

கு-பு.)—

*இது, மூவருடத்திய காட்லாகவின் 177-ஆம் நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் முதல் 84 செய்யுட்கள் உள்ளன.*

---

## (g) வைத்தியசிந்தாமணி.

## VAIDYACINTĀMAṆI.

Foll. 101*a*—104*a*.

Same work as that described under R. No. 261(*b*) *ante*.

Incomplete.

**Colophon :**

*டிசம்பர் மீ உருவ தேதியாடையது பாலகிருஷ்ண[ன்] மேஸ்திரி.*

(கு-பு.)—

*இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின 261(b) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுப்பெறவில்லை.*

---

## (h) தனவாகடம்.

## DANAVĀKAṬAM.

Foll. 105*a*—113*b*.

A treatise laying down the method of preparing medicines for curing certain diseases.

Complete.

**Beginning:**

*சாம்[ரு னி](பராணி) தருக(து)த்தஞ் சா[த்து](ற்று)ங் கறுத்த குங்கலியம்*
*விதித்த வகைக்குத் தான் கழஞ்சு வீளங்கும் பச்சை வெட்டிடனே*
*அழுந்தப் ? பலமுந் தாறென் றுருவாய்க் கலவ மிதி லிட்டுத்*
*திருந்தக் கா(ய்)ச்சி யெள்ளெண்[ணே](ணெய்)த் திறமா (ய)ரைத்துத்*
*[தண்ணீ(ர்)விடே.* (க)

விட்டேக[ழி](ழு)வி மேல் வழித்த வேண்டுஞ்சிலை த[லை](னி)னூட்டித்
திட்டே[ற](ர)ணங்கள் [சே](சி)ரங்குதனைத் தீ[ரு](ரா)டு[ரு](ரா)க நீரிழிவு
கட்டா அசுவபட புரசிங்கிக் கல்லுப் பறங்கிக் கால்பு[த்த](ற்று)ம்
மட்டார் குழலின் மடமாதே மாண்டுவிழுந்து போய்விடுமே. (உ)

**End:**

ஆ[ற](றா)வ[பு](மு)தே யா[ற](ர)ணங்கே
அரிய திரியின் வகைகேளாய்
தேரே லிங்கஞ் செந்தூரம்
நிலை தங் கிலியு மருக்கு லுடன்
சிரங் கரவி மஞ்சு சிலையுர்
திருந்து வெள்ளை(ச்) சமஞ்சு(ப)
பேரஞ்சா[ரு](ரா)யம் விட் டரைத்துப்
பெரியக் குப்பி தனி லடையே. (ருச)

மேலாற் திரியை நீர் தவைத்து
வெச்சும் புறையி (னி)ரேட்டி
ஆரு[ற](ர)ணபு[ம்] மெரிவடங்கும்
அகண்டப் பிளவை பவித்திரம் போம்
வேரும் படருந் தோட்கையும் ?
விளங்கா தெழிச்சி மெய்ப்ப[ரு](ரி)சுங்
கலங்கா(ச)சிவப்பு நீரிடவே
கடிய [ற](ர)ணங்கள் மா[ri](ளி)டுமே. (ருரு)

**Colophon:**

மேஸ்திரி பாலகிருஷ்ணன் சௌவரிமீ உஅஉ ஆடிமாஉ ௩ ரு.

(த-பு.)—

[illegible]
யில் இந்நூல் முற்றுப் [illegible] [illegible] [illegible] தாயவு
ல்லை. பிழைகள் மிக அதிகம் உள்ளன.

---

## (i) அகத்தியர்பச்சை, பதினாறு.

## AHATTIYARPACCAI, PADINĀṚU.

Foll. 114*a*—117*b*.

Same work as that described under R. No. 163(*d*) *ante*.

Complete.

In the first leaf the name of the work is given as Ahattiyarpaccai-veṭṭu.

**Colophon:**

பாலகிருஷ்ணன். டிசம்பர்மீ உகஉ தமிழ்ஆண்டு ரு.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 163(*d*) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது. 'அகத்தியர் பச்சை வெட்டு' என்று இந்நூலின் தலைப்பில் இதற்குப் பெயர் எழுதப்பெற்றுள்ளது.

---

## (*j*) அகத்தியர்சவுக்காரத்திறவுகோல், பதினாறு.

## AHATTIYARSAVUKKĀRATTIṞAVUKŌL, PADINĀṞU.

Foll. 118*a*—121*b*.

A treatise on alchemy. Same work as that described under R. No. 192(*m*) *ante*.

Complete.

**Beginning:**

ஆதிநடுமூலத்தில் வெளிக்குள் ளான
ஐங்கரனை யடிதொழு தாளைப் போ[த்தி](ற்றி)ச்
சோதிமணி வடிவான தேவி சொல்லச்
சூத்திரந்தான் பதினாறுஞ் சுருக்கிப் பாட
வேதயா மாயிரத் திரு[னூ](நூ)று சூ[ஸ்](த்)திரம்
விழுங்கியதோர் சவுக்காரக் குருவாகுகு[ஷ](ட்)சம
மூதியா மு[ன்னூ](ந்நூ)லுக்க[ன்னூ](ந்நூ)ல் சூத்திர
முக்கியமாம் பதினாறுந் திறவுகோலே. (க)

திறவுகோல் சவுக்காரஞ் செய்யவேண்டிச்
செப்பு[கு](கி)றேன் புலத்தியனே தி[ர](ற)மதாக
உறவுகோ லங்கோல விதை தான் வாங்கி
உடன்போடு அமுரிபடி தூணிக குள்ளே
கறவுகோல் பூனீறு படிதா னு[லு](ன்கு)
கற்[ச்]சுண்ணம் படி[ரெ](யி)ரண்டு வஸ்துவொன்று
புறவுகோல் கலக்கியொன்று[ய்] யெரித்து வாங்கிப்
பொடிபண்ணிக் கண்டதுக்குச் சீனஞ்சூடன். (உ)

**End:**

பகருவாள் மூலிகையும் போக்கும்,ஞானம்
பண்[ம்]பான,சவுக்கார மட்டசித்தி
பகருவான் குளிகைபோ டெல்லாஞ்சித்தி
பாராட்டால் சித்தியில்லை வாதிகளே சொன்னேன்
பகருவாள் விட்டகுறை தவிர்த்தோர்க் கல்லால்
பதினெண்பேர் நூல்பா(ர்)த்தும் வகைதோன் றாதே
பகருவா(ணி)லை நின்று வாசியூதி
பலிக்குமடா சூத்திரந்தான் பதினாறு,மு[த்தே](ற்றே). (கசு)

**Colophon:**

டிசம்பர்மீ உஅ-. கூஅ௱உஅ௲ பாலகிருஷ்ணன்.

(கு-பு.)—

இது மூவரு த்திய காட்லாக்கின் 192(m) நம்பர பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

---

## (k) அகத்தியர்வெண்பா.

## AHATTIYARVEṆBĀ.

Foll. 122a—142b.

Similar to the work described under sub-division (i) of this number. The work is attributed to Agastiyar, and its stanzas are written in the Veṇbā metre.

Incomplete

**Beginning:**

வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் [வாள்](மா)மலரா
ளேக்குண்டாம் மேனி[நொடு](நு)டங்காது—பூகவொன்ன றத்
துப்பா(ர்) திருமேனித் தும்பிக்கை யான்பாதந்
தப்பாம[ச்](ற்) சார்வார் தமக்கு.

சிரணி புலகி லுள்ள சிறந்தோர் மனிதற்[க்]கெல்லாஞ்
நா(ர)ண னயன் றன மு. சொன்ன ?
. . . . . . தலம்பெற் றிலங்குநூலைப்
பூரணஞ் சி[ர](ற)ந்[து லு](ில)ங்கும் பொதி(ை)கமா மலையிலுள்ள
வார[ன](ண்)யுமையாள்பால னக[ஷ]த்தியர் வகுசத தாமே. (க)

வெண்பா.

மனு னுயிர்கட் கெல்லாம் வை[ய]த்திய(த்தி) னுட் பொருளைச்
சொன்னமுனி பாதந் தொழுத[ர]க்கால்-பொன்னனையூர்
ஆவ லுடனே வை[ய]யு ளதமுமே பலிக்குந்
தேவனுறை யோதுந் திறம். (உ)

**End:**

விளாம்வேரு மூக[கு](க)ரண்டிவேரும் [வ](அவு)ரிவேரும் அரைத்து வெள்ளாட்டுப்பாலாவது பசு[வும்](வின்)பாலாவது [கு](கொ)டுக்கவும். தும்பைத்தளி[ற](ர்) துளசித்தளி[ற](ர்) லவ[ன](ண)த்தோடு விதரி கொடுவிளை யாகிவை? விசமும் கம்பிக்கொடு கடலி[ல் ப](ற)புகும் விசமே. ஊ(ர்)க்குருவி ஆணுங்குருவி வாயில் ரசம் வெள்ளைபாசாணம் வகைக்கு விராகனிடை குரு அறக்குவாயுதேய்த்து ஊமத்தங்காய் விரைபோக்கி அதில்(ை)வத்து நூலிட . . . . . . . . . . .

(கு-பு.)—

இந்நூல் வைத்தியவிஷயமானது. இதில் கரப்பான், மூலம், இடுப்புவலி முதலியவற்றைப் போக்குவதற்குரிய மருந்துகள் இன்னின்னவென விளக்க

மாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'சரீரமு[டு](டி)வு' என்று இந்நூலின் தலைப்பில் எழுதப்பெற்றிருத்தலால் அதுவும் இதற்குப் பெயர்போலும். அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சிறப்புப்பாயிரத்தால் தெரிகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுப்பெறவில்லை.

---

## (l) அகத்தியர்வாதம், எண்பத்தொன்று.

## AHATTIYARVĀDAM, EṆBATTONṞU.

Foll. 143a—156a.

On alchemy and on the preparation of certain kinds of salts and other ingredients, etc., considered useful for the purpose. It is also attributed to Agastiyar.

Wants the stanzas 1 to 43 in the beginning.

**Beginning :**

* * * *

வலேரேவைத்துத் தாவிப்பார்
வேளைச்சா[ர்](று) மேனிச்சாறு[த்]தளித்தசிறு
தும்பைச்சாறு மூன்றும்வாரே[ற](ர). (சங)

வா(ர்)த்தமே வெ[ளங்](ண்)கா[ற](ரு)சிளக்கா[ற](ர)
ம[ரு](று)படி போரிகாரமு மூன்றும்போட்டுத்
தூர்த்துமேலேமூடிச் சீலைசெய்து
சூட்டடுப்பில் வைத்தெடுப்பாய் கடிகைமூ[ணு](ன்று)
மே[த்த](ற்ற)படி சுண்ணமடா கைபாகந்தா
னியல்பான நந்திதண்ட[க]கம்பாரு
தோ[த்து](ற்று)மடா முப்பூவின் செயபாகந் தன்னை(ச்)
சூட்டி(ை)வ[ய]த்த பட்டணியின் சூட்சமந் தாமே. (சச)

சூட்சமமடா முப்பூவின் பாகந் தன்னை(ச்)
சூட்டிவிட்டேனவ[ள்யு](ளு)ப்புச் சூட்டக்கேளு
ராசியமும் ப[த்தா](ற்று) திலமே[ல்க்](ற)கேளு
[ற](ர)கசியமாம் முப்பூவை நடத்த[த](ரு)னே
காட்சியடா கேளுப் பாணம் வேகும்போதுக்
கடுகளவு முப்பூவு மிட்டுப் பாரு
மாச்சரிய மில்லையடா தங்க மாச்சு
வாதிகளே யின்னமொன்று வ[ளு](ழு)த்தக் கேளே. (சரு)

* * * * *

அஞ்சாத முனை[ர](ற)க் கருவை யெல்லா
மடக்கிவை[ய்]த்தேன் மு[ன்னூ](ந்நூ)றி[லவெ](லி)ரண்டாங் காண்டம்
சஞ்சா[ற](ர)ம் பண்ணுதே கருவே யில்லைத்
தவமுனிவர் மூலிகையு மிதுதா னப்பா
பஞ்சாகுஞ் ச[ற](ர)க்[கு]கினு(ை)ட [ளு]லே(நா)யக னெல்லாம்
பறக்குமடா விம்மூலி நாதாந் தத்தே
மிஞ்சாதே அலைவபட்ட காப்பாரு (?)
வெகுசருக்கா ன(ய்)[னூ](ந்நூ)லை விரைந்து பாரே.

**End :**

விரைந்திருந்த மூன்றெழுத்தை(த்) தீட்சைபாரு
    விளம்புவோம் வயித்திய காண்டத்தி[ர்ச்](ற்)சொன்னோம்
திறைந்திருந்த சத்தியடா அண்டபிண்டம்
    நே[ற்தி](ர்ந்)(தவி)ருசிகளேயே வெளியு மாச்சு
அறைந்திருந்த வாதமுறைக கருவையெல்லா
    மானந்த மூலகுரு வருளால் வாய்க்கும்
பறந்திருந்த சோடசமே மூலா தாரம்
    பரைவெளியே க(ள)ட(த்)தலைக்[கி]ருக காப்புமு[த்தே](ற்றே). (அக)

    காப்பேது வாதங் கடந்தகுறை[ர](ற) பாடத்
    தாயேற்றுச் சாற்றவே—மறப்பேது
    வாத[னு](நூ)ல் மு[ன்னூரு](ந்நூறில்) காத்துரைசரிதால்
    வேகமேசொல்லி விளம்புவக.

முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது பாஷாணசுத்தி, வபு லையுப்பு முதலிய ரஸவாதம் செய்தற்குரிய மருந்துகளைப்பற்றிக் கூறுவது. இந்நூலின் முதலில் 13 செய்யுட்கள் இல்லை. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

---

## (m) அகத்தியர்பட்சிணி, நூற்றிருபத்தைந்து.

## AHATTIYARPAKSINI, NŪRRIRUPATTAINDU.

Foll. 157*a*—170*b*.

A work in 125 stanzas similar to that described under R. No. 197(*g*) *ante*. It is attributed to Agastiyar.

Complete.

**Beginning :**

திருமகள் சோதியாகுஞ் சித்தல்லி மல்லிமாது
மருமக ளவளேபுந்தி பவுஷத்தி னந்திகோணங்
கருவது நாமேசொல்வோங் கண்டதை விண்டிடாதே[ப்]
பருவமாய் நந்திதோண பட்சணி யறிந்துகொள்ளே (க)

அ[ரி](றி)ந்துகொண் டென்னைத்தானே
    அந்தண ஞெதி(க்)காட்டி
அரிசுழி யுந்தரித்துகொண் டென்னைப்போலே
    யடக்கமா[ய்] யொடுக்குங் காலை
அறிந்துகொண் டதுவேபோதம
    ஆகமபு[ரு](ரா)ண[னூ](நூ)லால்
அறிந்துகொண் டாரும் பா[ற்](ர்க்)க
    ஆனந்தச் சோதியாமே. (உ)

உதித்தவெளேகதிர்
மதித்த செம்பு[ள](ழ)?
லுதித்தவுந்தியி[ல்ப்](ற்)
பதித்தெ[ளு](ழு)ம்பாரே. (௯)

பண்ட[ரி](றி)வி நீஙத
உண்ட[ரி](றி) சற்றே
குண்டவிச[ற்றி](த்தி)
மண்டலமுட்டுமே. (௰)

*          *          *          *

அஞ்சில்வளமிஞ்சி
நெஞ்சில்வளருஞ்சி
வஞ்சியிடைகொஞ்சி
வஞ்சை பயில்வாளே. (௧௯)

**End:**

தன்னைப்பா[ற்றெ](ரத் தெ)ன்னைப்பார்[ஞ](றா)னுலக்குப்
புத்திதனைய[ரி](றி)யச் சொல்லாகள் பதினெண்பேருந்
தன்னைப்பா[ற](ர)வ[ற](ர்)கருமவ[ற] ரற்வாய்ச் சொல்லிச
சா[ஷ]த்திரங்க ளவ[ற](ர)வ[ற்](ர்)க[ள்] ளொளித்துச்சொன்னூர்
தனைப்பார் சா[ஷ](த்)திரங்கள்[ப்] பா(ர)த்தாயானல்
தவருத புத்தியுடனிறையி(னி)ன்று
லுனைப்போல் சித்தாதி யுண்டோ வப்பா
யு[ரு](று)தியா மிந்த[னூ](நூ)ல்[த்] தெளிந்து பாரே. (௧௨௯)

தெளிந்துபாரி[ன்னூல்த்கா](ந்நூறு) னூ[த்தெ](ற்றெ)ட்டிற்[ச்]சொன்
சிவன்முதலா[ய்](ம்) நவசித்த[ற்](ர்) மெச்சிக்கொண்டு [மென்ன
தெளிந்திந்த [னூ](நூ)ல்வெளி விடடோ மென்று
செகம[ரி](றி)யக் காட்டாம[ல்] லொளித்தா [ற](ரை)யா
. . . . . . . . . . . . . . . . . . . .
தெளிந்திந்த சிவனேடே[த்] தாக[க]கம்பாரே (௱௨௪)

பட்சணி [னூ](நூ)ல் முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது வசியம் முதலியவற்றைக் கூறுவது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந் நூல் முற்றும் இருக்கிறது. இதன்பின் வெற்றேடொன் றுள்ளது.

---

## (n) அகத்தியர்வாதம், முந்நூறு.

## AHATTIYARVĀDAM, MUNNŪṚU.

Foll. 172*a*—182*b*.

A work on medicine and alchemy. By Ahattiyar. See also the works described under R. Nos. 8(*b*) and 145(*d*) *ante*.

Complete in 300 stanzas.

**Beginning:**

சூட்டவே பட்டவிடங் [க]கண் ணூக் குளமே
சொகசுப்போ மிருவட யோகபோக
நாட்டவே தொட்டவிடம் மூணாறு[ஞ](நா)ம
நம்மைவிட்டுப் போனதனி நாதமாகும்
வாட்டான வெண்டராங்காண் வாதிமக்காள்
வகைப்படியே நீலமென்றா இதுதானமெ ?
போட டவே யிட்டவைப் பிற் றூருசி நீறம்
பாவியடா சரவயடா யேத்திப்பாரே. (க)

வத்திப்பா ரின்னமொரு மருவை(க்)கேளு
யிணங்கன் மண்டைச ஈணங்கன மண்டை யிரண்டும் வாங்கு
மாத்திப்பார்க் குழித்தயில யிறக்கி(க்)கொண்டு
வகையான சவ்வீரம் பலங்கா விட்டு
ஆ[த்தி](ற்றி)ப்பார் மண்டலந்தா னெ[லப்](ற்)பா லைக்குள்
அடைவாக வைத்துப்பின் னெடுத்துப் பாரு
து[த்தி](ற்றி)ப்பார் ஏெ[யி](ய்)போலே துஞ்சிதிறக்குர்
துருசினதி லினமொன்று சூட[டிரே](டுறே)னே (உ)

**End:**

சிறுசின்னி தொட்டால்வாடி செ[ன்று](ந்நா)யுருவி நீர்க்கடம்புக் கறுத்தக்காகணம்பூ வன்னிப்பட்டை - ஆவ(ர)ரை வேர் முடக்கற்றான் நீர்மேல் நெருப்பு ஆகவகை ஒன்பதுந் சரியிடையா யெடுத்து செம்மாளங்குளித்த[ன்னி](ண்ணீ)விட்டு அரைத்து உலரவைத்து மூணாறுதர மரைத்து, க[ள](ழு)ற்சிப் பிரமாண முண்டைசெய்து புதுச்சட்டியி லுலரவைத்து(ச்) சிறுநீர் கொல்ல[று](னு)லைத் த[ன்னி](ண்ணீ) வெள்ளாவித்த[ன்னீ](ண்ணீ)ர் செக்குத்த[ன்னீ](ண்ணீ)ர் நாலுந் சமமாய்க்கலந்து. ஒரு உண்டையை அரைக்காலாக்கி உச்சிமுதல் உள்ளங்கால்வரைக்குந் தடவாவிட்டு, சாயங்காலங் குலத்துப் பிறமடைத் த[ன்னீ](ண்ணீ)ர்விட்டு முழுகவும்; [யி](இ)ந்தப்படி மூன்ற[று](நா)ள் முழுகி உள்ளுககு ஒரு காண்டி [கு](கொ)டுக்கவும். பத்தியம்.

**Colophon:**

ஆனாடியசவுறு சென வரிமீ உட எழுதி முடி[ந்து](ந்)த குருவேதுணை.

**(கு-பு.)**—

இந்நூல் வைத்தியத்தையும் ரஸவாதத்தையும் பற்றிக் கூறுவது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

---

## (o) வைத்தியவிருதுநூல்தர்க்கம்.
## VAIDYAVIRUDUNŪLTARKKAM.

Foll. 183*a*—192*a*.

Similar to the work described under R No 168(*j*) *ante*, but this poem deals both with medicine and alchemy.

Complete.

**Beginning :**

பார்பூத்த பூங்குழலாள் கமலமாது
    பைந்தொடித்த கலைமகளை[ல] பணிந்து போற்றி
சீர்பூத்த வயித்திய[னூ]நூல் விருத்த(ர்க்)கம்
    [சி](ச)கத்திலே பாடுதற்குச் [சி](செ)யலேதென்றால்
கா[ற்](ர)செ[றி](றி)ந்த மல[ற்](ர்)க்குழலாள் கௌரிமுக்கண்ணி
    கயிலாசம் வாழுகின்ற கன்னிமைந்[து](த)ன்
மார்செறிந்த வள்ளி[யு(ை)டப்] பாகன் முன்னோன்
    மருப்புடைய (வை)ங்கர[னு](னு)ங் காப்ப தாமே. (க)

*　　*　　*　　*

பாயிரமு[த்து](ற்று)ம்.

சீர்பொருந்துஞ் சா[ஸ்]த்திரமுஞ் சு[ற](ர)க்குவைப்புந்
    தேசங்கள் பிறந்தவகை பல[து](வு)ஞ்சொல்லி
ஏர்பொருந்து மெ[ளு](ழு)த்தாணி யோலையம்மி
    இயல்பான கருவிமுதல் பயக்குடோர செப்புகூர
பேரருர்துஞ் சா[ஸ்]த்திரங்கள் சொன்னு[ரு](ரா)ரல்
    குருவாகு மவருடனே யெதிர்க்கவேண்டாந்
தார்பொருந்துஞ் சாத்திரங்கள் சொல்லா விட்டால்[ச்]
    சண்டாளா [நபய](ன் பை)யுடனே மருந்து வாங்கே. (க)

பேறான தவத்தினால் சதுரமாச்சு(ப்)
    பிரியாத பூதங்க ளைந்தி னாலே
வீறான ஆகாசங் கா[த்து](ற்று)ந்தீயும்
    விதமாகச் சேருகையிற் புருடனுரும்
வாறான பி[றி](ரு)துவியி லஞ்சிற் பொன்னும்
    வருகின்ற பீ[னு](நா)ய் பல[ுவ](வு)ங் க[ற்](ர்)மத்தாலே
கூரான வயித்தியரே [னூ](நூ)லைத்தேர்ந்து
    கூறினேன் பிறவிக்கே கூறினேனே. (ச)

*　　*　　*　　*

அஞ்சுருவா யேற்ற தொரு பஞ்ச லோகம்
    அடுப்பேது செப்பே தறிந்துசொல்லு
கஞ்சமொடு தாமிரலோகஞ்சொல்லு
    கருவான பித்தளை தராவுஞ்சொல்லு
வெஞ்சமரி[ல்ச்](ற்) சா[ஷ]த்திரங்க ளெடுத்துப்பேசி
    வேதாந்தஞ் சித்தாந்தம் விரித்துச் சொல்லு
நஞ்சக[த்து](ற்று)ம் பண்டிதரே யிந்த[னூ](நூ)லை
    நவின்று[னீ](நீ) வுன்னுடைய செப்புவாங்கே (கக)

**End :**

வாங்குகின்ற தாம்பூலந் தீயைச்சொல்லு
    வைக்கின்ற பொருளுக்கு வகையைச்சொல்லு
நீங்குகின்ற பிணிசாப மேதனாலே
    நி[ன](ல)வுகின்ற விசுவாச மேதனாலே

ஓங்குகின்ற சாஸ்திரத்தி [டஉ](று)ணமைசொலது
ஒருகோடி சாத்திரங்க(டா)னேக[த்து](ற்று)
ஏங்குகின்ற வயித்தியரோ யிந்த[னூ](நூ)லை
யியல்[வ](ப)ாக வினன்தெ ந்தியம்பி டீரே (உ௮)

வாங்குகின்ற தாமபூலம் பே[ரு](ரா)கம [ஞ](நா)சம
வைக்கினர் பொருளுத்தான அவத்தி ராகூறு
நீங்குகின்ற பிணிசாப மேதுஞ்சேல
நி[ன](னே)வுதின்ற விசுவாசந்தாமம் மெய்மகிமை
ஓங்குகின்ற சாத்திரங்க ளுணமை நான
முயாத[வு](வ)த்தின கூறுக வின்றமூல
மேங்குகின்ற வயித்தியரே [று](நூ)லந நூலை
என னுடைய சி[ச](ட)ருயப பணிந்து கேளே (உகூ)

த[ற](ா)க்க[னூ](நூ)ல க[த்த](றற)வறகு(க) சா[ற](ா)நத[லக](ற) குண ஙகளவே[ணு](ணடு)ம
த[ற](ா)க்க[னூ](நூ)லி நக்கு(ம) பாது [க](எ)கல ..... [வ](ட)ராவார
த[ற](ாக)க[னூ](நூ)லுடையமாறல தனடபடார கெ[றப](ருவ)மபோத்த
த[ற](ாக)க[னூ](நூ)லமு பதாலே தருவனு குருவேயாவார. (௩0)

**Colophon**:

த[ட](ாக)க[னூ](நூ)ல சாஸதிர முற்றும.

துஞாஉமக௵ சென்வரிமீ மஉ மாடமே பதிரி பாலகிருஷ்ணன [யெ](எ)ழுதி முடிந[து](த)து முற்[றது](றறு)ம.

(கு-பு.)—

வைத்தியம், ரஸவாதமாகிய இவை ஸமபந்தமான பிதிராபபாடுகளும அவற்றின பதிறபாடுகளும இதில உளளன இ பறறி பவா இன்னுமெனத தெரியவிலலை. இநதப பிரதியில இந்நூல முற்றும இருக்கிறது

இந்நூல பூரத்தியானபினபு “பூசிப்பக்காய கிரதம” செயதற்குரிய செய யுள எழுதிய ஏடு ஒன்று உளளது

---

## (p) அகத்தியர்கலைஞான சூத்திரம், நூற்றிருபது.

## AHATTIYARKALAIÑĀNASUTTIRAM, NURRIRUPADU.

Foll. 194*a*—220.

Same work as that described under R No. 182(*a*) *ante*. Said to be by Agastiyar.

**Complete.**

**Beginning:**

ஆதிசத்தி சிவமான சோதிகாப்பு
அகண்டமெனும பூ[ற](ர)ணத்தி னறிவேகாப்பு
சோதியெனும வாலைமனோன ம[ணி](ணி)யினகாப்பு
சொலலடங்கா விண்ணொளியின சுடரே காப்பு

நீதியுள்ள சற்குருவின் பாதங்காப்பு
நீயென்றும் நானென்றும் நின்றுன்காப்பு
நீதியுள்ள சிவசத்தி சத்திசிவமான
நி[ற](ர)ஞ்சனத்தின் பொருள்காப்பு நீகாப்பாமே. (க)

* * *

கேளப்பா சவுக்காரம் பலமோ பத்து
கேள்மகனே யிதிற்பாதி காரசாரம்
வாளப்பா [றெ](யி)(ர)ண்டுடனே காலுங்கூட்டி
வண்மையுட (ன)றுவகைப்பா லாட்டிக்கொண்டு
வாளப்பா யி[ரு](ராறு) சாமமாட்டி
வளமாகப் புடம்போட மா(ர்)ந்து பொங்கி
தேளப்பா கொட்டியதோர் சுண்ணமாகும்
சிவசிவா என்னசொல்வேன் சுண்ணப்போக்கே. (உ)

**End:**

தானேதான் தேகமது தங்கமாகும்
தண்மையுள்ள நாடிநரம் பிறுகிப்போகு
மூனேதான் நரைதிரைக ளுதிர்ந்துபோகும்
உத்தமனே வாசிய டுமியாகும்
மானேகே ளமு[ற]தரச[ம] மருவிப் பாயும்
மகத்தான மவுனமதுக் குறுகியாகும்
தேனேதான் தீபவொளி கண்ணி[ல்க்](ற்)காணுந்
தலைசயான தம[ற](ர)வாசல் திறக்குந்தானே. (௱௰க)

திறந்ததொரு தமரவாச[ல்க்](ற்) குள்ளேநீயும்
செலுத்தடா வாசிதனி லாவியையமைந்தா
பறந்ததொரு வாசியது பதனமாகும்
பதிவான தீபவொளி கண்ணி[ல்ந்](ற்)காணும்
கறந்ததொரு பால்[ப்]போலே அமு[ர்]தமுறுங்
கனிவான அமுதமதைத் தினமுங்கொள்ளு
சிறந்ததொரு பூரணத்தைத் தினமுங்கொண்டு
சிவமயமே மவுனத்திற் சேரமுற்றே. (௱௰௨)

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 182(a) நம்பர் பிரதிபோன்றதே. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

---

## R. No. 262.

Srītāla. 11¾ × 1¾ inches. Foll. 105. Lines 11—15 in a page. Tamil. Good.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. K. Raṅgasvāmi Ayyaṅgār of Mysore.

**கயிலாயச் சட்டைமுனி வாதநூல், ஆயிரம்.**

**KAILĀYACCAṬṬAIMUNIVĀDANŪL, ĀYIRAM.**

Same work as those described under R. Nos. 254 (*l*) and 256 *ante*.

**Complete.**

**End:**

தெறியவல்லோ மனுவினுடை சா[ஸ்]த்திரங்க ளெல்லாந்
திரமாகப் பா(ர)த்துகந்த தேவியை நான்போ[த்தி](ற்றிச்)
சரியவல்லோ பூரணத்தை நேர்ந்து நின்ற
தாயான வுனமனையைக் கேட்டுநனருய்
எறியவல்லோ [மனூத்தி](யிருநூற்றி)ல் ஞான தியானம்
[யீ](ஈ)ன்றெடுத்த தாயோடு தந்தையை நான்கேட்டுத்
தி[றி](ரி)யவல்லோ வண்டரண்ட பதங்க ளெல்லாஞ்
செப்பினே (னி)கண்(டொ)னறு செப்பி னேனே. (௯)

ஒன்றான சின்மயத்தின பததலைதப் போ[த்தி](ற்றி)
உ[த்த](ற்ற)தொரு கைலாச தேகமாக
நன்றாக யீன்றதோ ருன்மனையைப் போ[த்தி](ற்றி)
நவமான நாதா[க்]கள் தந்தைப போ[த்தி](ற்றி)க்
கன்றாகக் கயிலாசச் சட்டமாயவந்த
காரணமாய்ச சேஷ[-]டருடை(ப) பதமும்போ[த்தி](ற்றி)
நன்றாக வாதநூ லாயிரந்தா னபபா
சாதகமாய்ப் பாடிவிட்டேன வாத மு[த்தே](ற்றே) (௧௦)

**Colophon:**

பரிதாபிஸூ ஆனிமீ ௰௧௨ [விவ்](வே)லாயுதம் பிள்ளை குமாரன் முத்துச்சாமி கையால் சட்டைமுனிநாயனு ரருளிசசெய்க வாதநூலாயிரமும், [யெ](எ)ழுதி நிறைவேறியது. நூறாயிற்று. முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாககின் 254(*l*) 256 ஆகிய இவ்விரு நம்பர்களிலும் வந்துளளதே. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

---

R. No. **263.**

Palm-leaf. 12⅜ × 1½ inches. Foll. 243. Lines, 7—9 in a page. Tamil. Fair.

Presented in 1915-16 by M. R. Ry. Raṅgasvāmi Ayyaṅgār of Mysore.

அகத்தியர்கலைஞானசூத்திரம், ஆயிரத்திருநூறு.
AHATTIYARKALAIÑĀNASŪTTIRAM, ĀYIRATTIRU-NŪRU.

Same work as that described under R No. 182(*b*) *ante*.

Foll. 94 to 97 are found in duplicate.

Complete

**Colophon:**

விஷு௵ ஆவணிமீ ௩௰௧௨ குருவாரம் கி[று](ரு)ஷ்ணப[க்ஷ](ட்)சம் வி](து)தி(கை) கூடின சுபதினத்தில [ஜ](நா)யபேவனூரிலிருக்கும் துபாசி ஆவல் - வ[று](ர)தப்ப [ந](நா)யக்கர் எழுதி அகத்தீசுவர[ர] சுவாமியார அருளிச்செய்த சகல்கலை[கி]ஞானம் ௬௨௱-ம[யெ](எ)ழுதி நி(றை)றந்தது. முற்றும்.

கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின 182(*b*) நம்பர் பிரதிபோன்றது இத்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது. 91-வது முதல் 97-வது வரையிலுள்ள மூன்றேடுகள் இரண்டுமுறை எழுதப்பெற்றிருக்கின்றன.

---

## R. No. 264.

**Palm-leaf.** 15¼ × 1⅜ inches Foll. 97. Lines, 8 in a page. **Tamil. Good.**

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. K. Rangasvami Ayyaṅgār of Mysore.

(*a*) தன்வந்தரிசிமிட்டிரத்தினச்சுருக்கம், முந்நூற்றறுபது.

**DHANVANTARIŚIMIṬṬURATTINACCURUKKAM, MUN-NŪṞṞARUPADU.**

Foll. 1*a*—49*a*.

A treatise on medicine attributed to Dhanvantari.

Complete.

**Beginning:**

கெசமுக னடிவணங்கிக் கேசரப் பொருளைக கண்டு
வசமெனு (ம)றிவி[ல்ப](ற)பூண வகையமைச் சிசுவினகே[ரு](ரா)க
மசவசக கனிதுவர்க்கக கண்டு[ரு](நா) னுரைகக வேண்டித
தி(னை)சமுனி யருளை நோக்கி(த) திகைமலர் போற்றி னேனே (க)

* * * * *

கூறுடனருகும்கே[ரு](ரா)கம குறிப்பி னுண்மை யுண்மை
வாறுடனிதனைப பா(ர்)த்து வையக சிசுமே[ஹ](ரா)ய தன்னை
பேறுபெற்[த்தீ](றீ)ர்ப்பா ராசிற் பெலம் வருந் த[ற](ர்)மந்த[ற](ர்)மங்
காறுடன கருதும் கே[ரு] ரா)கங கலர்து[ரு](நா) னு(வ)ப்பேன கேளே. (உ)

**End:**

பா(ர)தி[டுயி]டிந்நூல் பழியொன்று மில்லைதான
காத்திடு கருசலை கைலையங் கிட்டும்பார
வே[த்து](ற்று)மை யில்லை வெளிசச மி[ன்னு](ந்நூ)லிது
சாற்றினே முண்மை சத்தியந் தானிதே (௩௬௪)

சத்திய மாகு [ஞ](நா)ம(ஞ்) சாத்திய மு[ன் னூ](ந்நூ)ற்
கத்திய மென்ன சஞ்சல மற்றிடுஞ்
சத்திய மு[ன் னூர்](ந்நூறு) சமு[சி](ச)ய மில்லைதான்
ச[ற்றி](த்தி)ய வயித்திய[ற]ரத்தின முற்றே (௩௱௩௰)

**Colophon:**

தன்மந்திரியாரருளிச்செய்த வயித்திய[ர]ரத்தினச் சருக்கம் முற்றிற்று.

(கு.பு.)—

இந்நூல் வைத்திய விஷயமானது. தன்வந்தரி இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

---

## (b) அகத்தியர் அநுபோகசூத்திரம்.
## AHATTIYAR ANUBHŌGASŪTTIRAM.

Foll. 50*a*—97*b*.

A treatise on medicine giving a description of certain diseases, such as consumption, dropsy, leprosy, etc., together with their curative medicines. It is attributed to Ahattiyar.

Complete.

**Beginning:**

பூரணமா மூலமுத லாறு தாரம்
புரிய[ஸ்த](ட்ட)ந் திசைவா[ய்வு](யு) நாடி மூன்று(ங்)
காரணமா யிடை பின்னுஞ் சுழிமுனையு மாகி(க்)
கலந்து நின்ற வாதபித்த சிலேற்பனமு மாகி
மாரணமாஞ் சடத்தி னுள்ளே தத்துவங்கள்
மனம் புத்தி யாங்கார சித்தத் தாலே
வாரணமாய் நடத்திவைத்த க[ற்](ர்)மத் தாலே
வந்துதடா நோயதுவு மனிதற் காமே. (௧)

ஆமப்பா மனிதர் செய்த க[ற்](ர்)மத் தாலே
அரகரா மேகமென்ற [ரு](ரா)சா வாலே
காமப்பால் விதனத்தால் பொசிப்பி னாலே
கைக்கடங்கா பே[ஞ](நா)ய்கள் வருங் க[ற்](ர்)மத் தாலே
போமப்பா மேகம் வந்த காரணந்தான் கேளும்
புகலுவே னுயிர்கள் வதை செய்வதினா லப்பா
நாமப்பா கண்டபடி சொல்வோங் கேளு
நலமான வாதசலம் பித்த சல மாமே. (௨)

**End:**

ஆறுமை யோடு கலைக் கொம்பு ருத்தி[ரு](ரா)க்கம்
அதிகமாங் கொடைபச்சை சா(த்)திர வேதி
கூறுன மருந்து வகை கா[ல்ப](ற்)பலமா வாங்கிக்
குயிரவரை வெள்ளாட்டின் பாலை விட்டுச்

சேருகக் கலக்கி யதை(ப்) பாகு செய்து
  திரு[ஞ](நா)ளில் மெழுகு பதஞ் சேரவாங்கு
வரான கணபதிக்[கி](கு)ப் பூசித்தே தான்
  மைந்தருக்குக காசிடைதான் வரிசைகேளே. (௯௱௮)

வரிசையாச் சொல்லு[கு](கி றேன கணங்க ளோது
  மாந்தமொடு சந்துறுபபு பலிக ளோடு
பரிசமாங் கரப்பிரெறுடு களங்கி னோது
  ( சி)யுடன் றணைவயு(டை)த் தோஷ மேது
தெரிசனமாங் கண்களிலே பருவ தேது
  தீர்க்கமடா ச[று](ர்)வருக்கு தேவா மிர்த மாகுங்
கரிசனமா யி[ன னு](ந்நூ)லை க[ற்](ா)ம மத[ற](ா)மங்
  கட்டான மருந்து வகைக ளைகக மு[த்தே](ற்றே) (௯௱௯)

శ్రీ రామచంద్రస్వామి సహాయం.

(கு-பு.)—

இந்நூல், மேகம், க்ஷயம், வாயு, குன்மம், பாண்டு, கிராணி, குஷ்டம், மூலம் முதலிய வியாதிகளின் ஸ்வரூபத்தையும் அவை நீங்குதற்குரிய மருந்துகளையும் இன்னின்னவெனக் கூறுவது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

---

## R. No. 265

Palm-leaf. 14¼ × 1⅝ inches. Foll. 246. Lines, 6-8 in a page. Tamil. Fair.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. K. Rangasvāmi Ayyangar of Mysore.

### (a) அகத்தியர் வைத்திய சூத்திரம், எண்பத்தொன்று.
### AHATTIYAR VAITTIYA SUTTIRAM, ENBATTONRU.

Foll. 1*a*—17*a*.

Same work as that described under R. No. 192(*b*) *ante*

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாகின் 192(*b*) நம்பர் பிரதிபோன்றது. "அகத்தியரம்மை சாஸ்திரம்" என்பதும் இதற்குப் பெயரென்று தெரிகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

இதன்பின் வெற்றேடொன்றுளளது.

---

### (b) அகத்தியர் பரிபூரணை.
### AHATTIYAR PARIBHĀṢAI.

Foll. 19*a*—117*b*.

This work is divided into five Kāṇḍas of which the first Kāṇḍa deals with alchemy, the second Kāṇḍa treats about the 21 Siddhis or

extraordinary attainments of the Siddhas, the third about the contemplation of Bhairava, a form of God Śiva, the fourth about the original Mantras relating to Gaṇapati or Vināyaka and the fifth about the medicinal ingredients considered useful for alchemy. The works of Urōmarṣi and Nandi are referred to herein in support of this work.

Complete.

**Beginning :**

பரமனா ஞேயத்தின் பரஞ்சுட ருலகுக் கெல்லாஞ்
சிரமென வுதித்தஞான தெய்வ[ஞ](நா) யக[ந்](ன்)ருள் போற்றி
வரமென வாதயோக[ம்]மறைப்பு நூல் பாஷை[ச](ஷ)யெல்லாங்
குறுமுனி தமிழா(ற்)[ச]செய்ய குமரனைங் கரன ருள் காப்பே. (க)

*　　*　　*　　*

அடக்கமுள்ள சூ[ஷ](த்)திரங்க [ள](ளி)ன்னங் கேளு
ஆயிரத் திரு[னூ](நூ)றி லை[ல]ஞ்னூ(ற்) றென்று
உடலுக்குள் முப்ப(த்)தொன் (றெ)ண்ப(த்) தொ[ண்டு](ன்று)
உ[த்த](ற்ற)பனு றொ[ண்டு](ன்று)நா னூ(ற்)றொ[ண்டு](ன்று)
தடிப்பவ ரா[ற்](ர்)மதிவெண்பாக் கவிதை நாறுங
குரு[னூல](நூலை)ம்பதுவு மிது கோ[ற](ர்)வை யாகக்
கிடைப்பதில்லைப் பூ[று](ர்)வ தவ பலனு லேயும்
கிடக்கி லிந்நூற் பதனமங்கே கெதிகொள் வோற்கே. (எ)

*　　*　　*　　*

வயணமென்ற வழலைக்[கி](கு)ப் பூமிமூலம்
வாகான தி[ஷ்](ட்)டைசக்[கி](கு)க கடலே மூலம்
நயமென்ற யேதத்தில் வாசி மூலம்
நல்லதொரு கற்ப[ப]த்தில் ரசமே மூலம்
குயனமெ[ண](ன்)ற [க]துளிகை(க்)குப் புடமே மூலம்
கு[த்த](ற்ற)மி[ல்]லா ஞானத்தில் மனமே மூலம்[த]
தயனமெ[ண](ன்)ற வினங்கட் கெலலா மென்னூல்
சாரகாரத் துறையைத் தாக்கிப் பாரே. (௰)

தாக்கிப்பா[ற](ரி)ந்த[னூ](நூ) லஞ்சு காண்டந்
தான்பா[ற்](ர்)க்கில் சமுசயங்கள் தட்டுண் டேபோம்
நே(ா)க்கிப்பா ரிந்தநூலை[க்]தனக்குச சா[ஷ](ட்)சி
ரே[ரு](ரா)மரிஷி யஞ்னூ(று)ம் நந்தி நூலும்
தேக்கிப்பா [ர் யி](ரிதி)னுலே [க]தெளியா துண்டோ
சிவசிவா [க்]குருத் தேடித் தி(ரி)ய வேண்டாம்
பாக்கியமாம் நூலிலே ரண்டாங் காண்டம்
பாடு[கு](கி)றேன் மூதற்[க்]காண்டம் பா(ட)ம் முற்றே. (௰க)

**End :**

காணவென்று லெத்தனையோ நூர மென்று
கலங்காதே யென்மகனே யென்றுசொல்லி
மாணவென்றால் வழிபாதை யிதுதா னென்று
மகத்தான அண்ட சரா சரங்க ளெல்லாம்

பாணவெனரூற் [ப்]பராபரத்தி லண்ட மெல்லாம்
பகர்ந்தாரே யென்குரு வுஞ் சுப்பிர மணியர்
ஆணவெனரூ லாதியந்த மிதுவே யென்றும்
அகண்ட சத்த சாகரமு மிதுவென ரூரே. (௪௧)
மதுவென்ரூ ரண்டபகி ரண்ட மென்று
மகத்தான அண்ட[மென்றும்](மது)பே ரண்ட மென்றும்
மதுவென்ற பரமண்ட மஞ்சாங் காண்டம்
பகருமொழி யோரண்டம் பதியு மென்று
பதுவென்று மதுவண்ட மிதுவே யென்று[ம]
மகத்தான தென்குருவு முபதே சித்தார்
சதுவென்றுஞ் சற்குருவு மிதுவே யென்றுஞ்
சமரசத்தின் பிரமமென்றுஞ் சார்வு முற்றே. (ஈ)

**Colophon :**

அஞ்சாங்காண்ட மெழுகி முற்றிற்று.
[செ]கட்சிஞமூ[ர்](ரத்)தி பிள்ளை பெரியண்ணன் நெட்டெழுத்து.

(கு-பு)—

இந்நூல் ஐந்து காண்டங்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. முதற்காண்டத்தில் ரஸவாத முதலியவற்றைப்பற்றியும் இரண்டாங்காண்டத்தில் இருபத்தொரு சித்தி முதலியவற்றைப் பற்றியும், மூன்றாங் காண்டத்தில் வயிரவத்தியான முதலியவற்றைப் பற்றியும், நான்காம் காண்டத்தில் கணபதி மூலம் முதலியவற்றைப்பற்றியும், ஐந்தாங்காண்டத்தில் ரஸவாதத்திற்குரிய மருந்து முதலியவற்றைப்பற்றியும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. முதற்காண்டம் முதலாக ஐந்துகாண்டங்களும் முறையே 101, 95, 101, 89, 100 செய்யுட்களை உடையது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதில் இவ்வைந்து காண்டங்களும் முற்றும் உள்ளன.

---

## (c) உரோமரிஷி சூத்திரம், ஐநூறு.
## URŌMARṢI SŪTTIRAM, AINNŪRU.

Foll. 118a—208b.

Same work as that described under R. No. 258(b) *ante*, but contains 4 additional stanzas.

Complete.

(கு.பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின 258(b) நம்பர் பிரதிபோன்றது. அந்தப்பிரதியில இல்லாத "மாய மென்ற பிறவி" எனனும் செய்யுளும், "திறம்பெற்ற நூறறிலேன்" என்னுஞ் செய்யுளும், "செய்தமே முன்" என்னும் செய்யுளும் "பாரப்பா நூற்சொனனேன்" என்னுஞ் செய்யுளும் இதில் அதிகமாகக காணப்படுகினறன.

இதன்பின் வெற்றேடொன்றுள்ளது.

---

## (d) தன்வந்தரி நிகண்டு, முந்நூறு.
## DHANVANTARI NIKAṆṬU, MUNNŪṞU.

**Foll. 208a—234b.**

Same work as those described under R. Nos. 145(*a*) and 161 *ante.*

Contains only the first 100 stanzas out of 300 stanzas of the work.

(த.பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 145(*a*), 161 இவ் நம்பர் பிரதிகளையும் போன்றது இந்தப் பிரதியில் முதல் நூறு பாடல்கள் மட்டும் இருக்கின்றன; ஆகையால் இது முற்றுப்பெற்றதல்ல.

இதன்பின் வேறொன்றுள்ளது.

---

## (*e*) அகத்தியர் உட்கருவு சூத்திரம்.

## AHATTIYAR UTKARUVU SŪTTIRAM.

Foll. 236*a* – 246*b*.

This treatise deals about the medical steps to be taken to preserve the health of a pregnant woman in case of miscarriage. It is also known as Ahattiyar Karumaraṇa Sūttiram. Vide also R. 168(*i*) *ante.*

Complete.

**Beginning:**

வாதமெ[ண்](ன்)ற[ுா](நா)ல்க[ள]ெளல்லா மொடிகசி[ு](யொ)ன்றி
 யாட்டவே சிவன்மைந்தன் கணபதியுங் காப்பு ல்]
நாதமெ[ன்](ன்)ற வுமையவளுஞ் சிவனுங் காப்பு
 [ு](நா)தாந்த மனோன்ம[ணி](ணித்)தாய் பாதங் காப்பு
வேதமென்ற பொருள்[க்]க ளெலா மொடுக்க மாக்கி
 வேதாந்த சொரூபமாங் கந்தன் காப்பு
ஆதியந்த மாகி நின்ற ெவாடுக்க மெல்லாம்
 அடிமுடியி[வ]லொடிக்கினறு தானு மாமே. (க)
( * * * *
சித்தியா[ம்]மைங்கோலப் பிண்டர் தன்னைத்
 திரணமது செய்தக்கால் வாத மாகுஞ்
சத்தியா[ய்]யிதை விட்டுச சவுக்கார ஞ செ[யி](ய்)து
 தத்தளித்து மாண்டவ[ற்](ர்)கள் கோடி யுண்டு
முத்தியாம் முப்பூவுக் கிதுதான் வே[ஹு](ண்டு)
 முக்கியமுள்ள கருவெல்லா மி[து](தி)ு வாகும்
பத்தியா [ம]மிம் முறையிற்[ப்]பலபேர்க் குண்டு
 பதர[ு](ரா)தே பத[ு](ரா)தே பதனந் தானே. (கக)

**End:**

ஆமப்பா[க்]காமப்பால் பூநீருகும்
 அழகான காணப்பால் காமகளை யாகும்
வேமப்பா யி[து](த)ுலே யெல்லாம் வேகும
 வெகுசாக சாக்கெலாம் வேதை யாகுங்
காமப்பால் வித்தையென்ப இது தா[ன்](னு)குங்
 கா[ர](ர)ணமாய் வந்தவ[ஷ](ச)தது வித்தைக் காகுஞ்
சோமப்பால் வித்தையென்ப இதுதான் பாரு
 சுகமான வித்தைக்கு மிக் கருவைக் கூட்டே. (எஎ)

கூட்டுகின்ற கருவறிந்து கூட்ட வே[று](ண்டு)ம்
கூட்டாவிட்டால[கு](கொ)ஞ்(பு)ண்டு திரிய வே[ணு](ண்டு)ம்
மாட்டுகின்ற யினமறிந்து மாட்ட வே[று](ண்டு)ம்
மடக்குவழி யறிந்தலலோ மடக்க வே[று](ண்டு)ம்
[ஞு](நா)ட்டுகின்ற வித்தைதயெல்லாம் நாமபுரக்கு
நலமான கருவித்தான ந(ன்)றுப்பாரே
பூட்டுகின்ற பூட்டுவோ மிதா னென்றப
புகழ்ந்திட்டே[ன்] ஜலத்துக்கு [யு](க) திரந்தான மு[த்தே]
[(நறு) (சஅ)]

(த பு.)—

இது மூவருட தகிட காடலாக்கு r 168 (1) நட r பிரதியிலு வந்துள்ளதே கருப்ப வைப்பிலுள்ள கரு, கெட்ட மருந்து முதலியவற்றால் முதல் மாதம் முதலிய ஒன்பது மாதத்திற்குள் விழுதால், அதற்காகச் செய்யவேண்டிய சிகிச்சை முதலியன இன்னின்னவென்று கூறுவர் இந்நூல் "அகத்தியர் கருமரண சூத்திரம்" என்னும் பெயர்த்தென்று தெரிகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

---

## R No 266.

Palm-leaf. 12½ × 1⅓ inches Foll 281 Lines, 7 8 in a page. Tamil. Injured

Purchased in 1915-16 from M R Ry. Rangasvami Ayyangar of Mysore

### (a) மச்சமுனி வாக்கியம்.

### MACCAMUNI VĀKKIYAM.

Foll. 1a—9a

On the preparation of medicines of various kinds considered useful for alchemy and for curing diseases The work is in prose and is attributed to Maccamuni.

Complete.

**Beginning:**

சலதநேசரப பிடித்துப் பலன அட்ட முற்றினதேங்காயைச் சரிபாதியி லுடைத்து அந்த(த) தேங்காய் மூடிகளொளு ஒருபடியாக (அ)ரைத்து வாயவழி யில [ற](ர)சத்தை அறுகம[பிலு](பு)ல் அரைத்து உள்ளே வைத்து(ப) பின்பு [செ]சன்ன சிறைட்டபட்டை நூளா பிடிவிட்டு, தைத்து அறுகு அமைத்து வடிகட்டிக்கொண்டு வழியையும் சோதத்து, பத்துக் களஞ்சிவ கற் றூக்குக் கவசம் செய்து கோதுவிட்ட ரத்த உணவட செய்து முனசொல்லிய தேங் காயினுள் அறுகும ( . . . . )

பாஷாணக்கட்டு . பலமவாங்கி(ச) சுண்ணாமபு சிலேசுத்தி வெள்ளாவி ஆடு ப்பில் மூன்றுதரம் வைத்துப் பின்பு முத்திரிகை சாராய(ந)த்விர [சருக்கு] ஒருபடி சருக்கு[கு](க்கொ)டுத்த(ப) பின்பு

**End:**

மூப்பூ, சவுக்காரச்சுண்ணம், மேகராசாங்கலேகியம் அப்பிரே[ற](ர)க[ரூ](ரா)சசெந்தூரம்.

முத்[த]தைச்சிவி, கதிர்கொண்டு துவாரம்டண்ணி அரைப்பொடி அ[தி](த)னுள்ளே இட்டு மெலிசான துணி[க்]கொண்டு [பந்துபோல யெ](எ)லிமிச்சம் பழத்தை(ப்) பந்துபோற் பொட்டளமாய்ப் பிடித்து, இமைமேலே தருதுளிவிட்டு தீமுகங்காட்டி, கசக்கி(வி)ட்டால் கண்வலி கடுப்புக் குத்தல் மாருத சிவப்பு மேற்றலைவாயு மூன்று[ஞ](நா)ளையில் தீரும். கையில் வைத்துக்கொண்டு கண்ணில் மாருமல் ஒத்தவும்.

(கு-பு.)—

இது சவுக்காரச்சுண்ணம், மூப்பு, மேகராசாங்கலேகிய முதலிய பல ரஸவாத மருந்துகளையும் வைத்திய மருந்துகளையும் செய்வதைப்பற்றிக் கூறுவது. மச்சமுனியால் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

---

(*b*) பிரமமுனி வைத்தியம்.

PIRAMAMUNI VAITTIYAM.

Foll. 10*a*–182*b*.

On the drugs and other ingredients considered useful for making different kinds of medicines, such as powders, oils, etc., for curing specified diseases. It is attributed to Brahmamuni.

Complete.

**Beginning:**

திருவளரு மெ(ய்]ஞ்ஞான சோதிபாதம்
செய்பெ[றி](ரி)ய [கி](க)ணேசனொடு த(ன)தன்பாதம்
அருவுருவா யாதியந்த வெளியுந் தாண்டி
(ய)க[ண்டு](ன்று)நின்ற சின்மயத்தின் பாதம்போற்றிப்
பரிவுடைய பூ[ற](ர)ணத்தின் சூட்சுமா சூட்சமம்
பதியிருந்த மனோன்ம[ணி](னி)த்தாய் பாதம்போ[த்தி](ற்றிக)
குருவருளா ஞதர்[க]கள் பாதம்போற்றிக
கூறுகிறேன் வயித்தியத்தில் சூ[ஸ்த]த் திரந்தான் பாரே. (க)

* * * *

காணவே ஆட்டியதை வில்லைகட்டி
கனகமா மறவியுலர்த்தி யோட்டிவிட்டுமூடி
பூணவே சீலைசெய்து குக்கு டத்தி[ல்ப்](ற்) போடு
புகழாக வெடுத்துமுன் கலவத் திட்டு
தோணவே சிப்பி(யி) னீர்விட்டு வாட்டித்
துவளவே வில்லைகட்டி (க்) காயப் போட்டு

ஆணவே வோட்டிவிட்டு மேலோடுமூடி
　　அப்பனே குக்குடத்திற் போட்டு வாங்கு
காணவே யிப்படியே மும்முறைதான் வாங்கு
　　கடிசான நூப்பூவுங் கட்டிப் போக்கே. (கக)

**End:**

ஆமென்ற குப்பிமுறை செந்தூரங்கள்
　　அஞ்சுசுன்ன மஞ்சுநீ ருருக்கிளமுங் குடோரி?
தேமென்ற குகைத்திட்டங் குரு முடிககுங் காலந்
　　செந்தூரக் காலங் கசைத் திறங்குங் காலம்
ஓமென்ற செயநீர்தா னிறங்குங் காலம்
　　ஊற்றுமுறை பு(டை)டத்திட்ட [மயெ](மெ)ரிப்புத் திட்டம்
ஆமென்ற யிவைவெ ல்லா[ம]வகை விவரமாக
　　அறியாத பசக்களுக்கு மறிய வேண்டிப்
பாமென்ற வென்னூலில் வெளியாய்ச் சொல்லிப்
　　பாடிவிட்டே னெழு[னூ](நூ)ற்றுச் சில்வான முற்றே. (எாச)

**Colophon:**

பி[ற](ர)மமுனியார் சாஸ்திர முற்றிற்று.

(கு-பு.)—

இந்நூல் பாண்டு, காமாலை, கிரந்தி, அரையாப்பு, குஷ்டம், சூலை, விரைவாதம், மேகவெட்டை, வெள்ளை முதலிய பல வியாதிகளைப் போக்குதற்கு உரிய மருந்துகளைச் செய்யும் மூலிகைகளையும், மேகராசாங்க எண்ணெய், அப்பிரேகச் செந்தூரம், தாம்பிரபஸ்மம், தங்கபஸ்மம், மட்டித்தயிலம், குமட்டிக்காயெண்ணெய், புங்கச்சூரணம், சர்வவியாதிக்கு முக்கூட்டுத்தைலம், பூரணாதிலேகியம், பவளபஸ்மம் முதலிய மருந்துகளைச் செய்தற்குரிய மூலிகைகளையும் செய்யும் விததனையும் விவரமாகக் கூறுவது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது. பிரமமுனி இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

இதன்பின் வேற்றொன்றுள்ளது.

---

## (c) பிரமமுனிசூத்திரம், முந்நூற்றறுபது.
## PIRAMAMUNISŪTTIRAM, MUNNŪṞṞAṞUPADU.

Foll. 184a—266b.

Lays down the preparation of different kinds of medicines, such as powders, oils, etc., together with the diseases cured by them. This work also is attributed to one Brahmamuni.

Complete.

**Beginning:**

சீரரு ளாலசோதி சின்மய ஞானசோதி
ஆரணி கொன்றைசூடி ஆறணிந் தாளைப் போ[த்தி](ற்றி)
வா[ற](ர)ணி ரி[க்ஷ](ஷி)கள் பாதம் வணங்கியே வயித்தியநூலை(க்)
கா[ற](ர)ண மாகப் பாடக் கணபதி[க்] காப்பு(த்)தானே. (க)

தானான வயித்தியத்தி[வற](விர)ண்டுபத்து[னூ](நூ)று
　　சா[த்தி](ற்றி)னே னதைக்குறுக்கிப் பத்து[னூ](நூ)று

தேனுன அதைக் குறுக்கி மு[ன் னூ](ந்நூ)ம்றெண்பத்து[ ஞ](நா)லுந்
திற[](ர)ட்டியே கருவெல்லாந் திறந்து சொன்னேன்

* . * * *

பாஞன மானிடர்கள் பி[ழை](மை)க்க வேண்டிப்
பரிபாஷை யில்லாமற் பாடி னேனே. (உ)

* * * *

குருவான உளஷாரமா முகருப் பென்றுங்
கூறினோர் பூ[ னீ](நீ)று முப்பூ வென்றுஞ்
சருவென்ன ஆகாசப் பருதி யென்றுஞ்
சந்திரனோ டிந்துவென்றுஞ் சா[ த்தி](ற்றி)ஞர்கள்
பருவமென்ன மார்க[ளி](ழி)யுந் தையுமாகிப்
பனிப்பெய்யுங் கால மப்போ பருவமாகிப்
பொருவென்ன பூமியுடை[ ஞ](நா)த மாகிப்
பூப்போலே விளைந்ததுவும் பூ[ னீ](நீ) ருச்சே. (ம)

**End:**

பாடினு ரென்னூலில் வெளியாய்ச் சொன்னேன்
பதினெட்டுப்(ப்) பேருமென்னை(ப்) பகைத்திட் டார்கள்
வீடினூர் சொன்ன தொரு வழியைப் போக்கு
வெவ்வேறே யென்று சொல்லி மலைக்க வேண்டாம்
பாடினூர் நாதவிந்தில் வழலை யாகும்
பருவமான[ப்] பிண்டத்தில் வழலை பாரு
ஆடியதோ ரடிமுடியும் வழலை யாகு
மத்தியோ பெசரமும் வழலையாகு
மாடியதோர் வழலை[த்]தொட்டு வாதம பாரு
மசையாத கற்[ப]பவித்தை யுண்டு தேறே. (கூ௱கூ௰)

**Colophon:**

முற்றும்.

நந்தன வூ மார்கழிமீ உ௨ பிரமமுனியார் சாஸ்திர[ னூ](நூ)ல்-கூ௱கூ௰ மு[ ழி](டி)தி முடிந்தது. ஆவல் - வ[ ற](ர)தப்ப [ ஞ](நா)யக்கன சொஸ்த [த்]லிகை[ம்யெ](மெ)ன்றறிய வேண்டியது.

(கு-பு.)—

இந்நூல், குமட்டிக்காய்ப் பதங்கம், அரிதார பஸ்மம், பவழ பஸ்மம், சிங்கி டஸமம், பல் ரோய் முப்பத்திரண்டுக்கு மருந்து, கற்பநோய்க்கு எண்ணெய், மேக ராசாங்க எண்ணெய், மதன காமகேசுவர லேகியம், மூக்கூட்டு எண்ணெய், சண்டமாருதக் குழம்பு, அஞ்செண்ணெய் தைலம், வில்வாதிக்குழம்பு, சுத்த வில்வாதி எண்ணெய், மகாமேகக்கிருதம், பீனிசம் எழுக்கும் மருந்து, விஷமூட்டித்தைலம், கஸ்தூரிப்பட்டை எண்ணெய், அமுக்கிராங்கிழங்கு உத்தூளனம், ஆடாதோடை லேகியம், நாறு கரந்தைச்சூரணம், சித்தாதி லேகியம், கடுக்காய் லேகியம், இஞ்சிலேகியம், திலவானைச் சூரணம், வேம்புசசூரணம், சூசிகாவாயுவிற்கு மருந்து, ஆடாதோடை சூர்ணம் முதலிய பல மருந்துகளைச் செய்யும் வகையும், அம்மருந்தாற்றீரும் வியாதிகளின் வகையும் இன்னின்னவெனக்கூறுவது. பிரமமுனி இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

இதன்பின் வேற்றேடொன்றுள்ளது.

## (*d*) இராமதேவர் ஜோசியம், பத்து.

## IRĀMADĒVAR JŌSIYAM, PATTU.

Foll. 268*a*—270*b*.

A treatise in 10 stanzas on astrology predicting the good and the evil that may happen to a person from the position of the planets. It is attibuted to Rāmadēvar.

Complete.

**Beginning :**

ஆதியிலே வேதியன்றன் பாயாசொன்ன
அருமறையின் பொருளான சோசியத்தைச
சாதியிலே முதலான [ஶ்ரீ](ரா)மன் வாகடியர்
தவருமற் சற்குருவின் பாதம்[போ[த்தி](ற்றிச)
சோதியிலே சகசோதி யான சோதி
சோசியமாம் நவகி[ற](ர)க [ஶ்ரீ](ரா)சி யபபா
நீதியிலே நிலெவி என்னும தினமை
நேர்நிறைகள் சொல்வதற் கிந்நூலடாரே. (௧)

* * * *

சொல்லுதை ய(ா) [ஶ்ரீ](ரா)சிதனக சஞ்சு பதிில்
சோ[ற](ர்)வான செயநிற்கில் மாமனுமா
புல்லுறவாப் சனிநிற்கில் பிள்ளை யாகா
பொல்லாத சசி நிற[க]கில் மாதா வாகா
சொல்லாத [ற](ர)வி நிற்கில் பிதாவுஞ் சுஞசும்
சே[ற](ர்)ந்து நின்ற [ற](ர)வி சோம னேழுக கபபால
கொல்லுகிற சனிசெவவாய நிற்பாரு க்ல்
குருவான தந்தைதாய ம[ற](ா)னா மாகும். (௨)

**End :**

ஆமென்ற கி[ற](ரு)க நிலெ [ற](ர)வி புதனும் வெள்ளி
அம்(ா)ந்திடுவொ ரொரு ராசி யதனி லொருமாதம்
போமென்ற சந்திரனி [ல் ரெ](லி)ரனடோ வென்று
புத்தியுள்ள செவ்வாயதான் பாத மொ[ண்ணை](ன்றரை)யாந்
தாமென்ற சனியாண் [டு ()](டி)ரண்ட ரையே யாகுந்
தயவான வியாழமோ [ஶ்ரீ](ரா)ஸாடு நிலெ யாகும்
நாமென்ற நாகங்க ளாண் டொ[ண்ண](ன்ற)ரையா
நடுவான கி[ற](ரு)கநிலெ நலமறியு மு[த்தே](ற்றே). (௰)

நடிக்கும் செ[ம](ன்)ம ஈதவா ரா லாமிடத்தில் வெணையில் [வருஷம்
படிக்கும் புதன்சுக் [குற](கிர)ன [ஶ்ரீ](ரா)சன் பரிந்தே பா[ரு](ர்)க்கில் சத
துடிக்கும் புதனென் றேயாறு ரெருட ருமுடபத்து மூன் றுகும் .
அடிக்கும் வெள்ளிக் கறுபத்தா[ற்அ]ர(ற)சனியிருந்தா னூறுண்டே. (௰௧)

முற்றும்.

(கு-ப.)—

இந்நூல் சோதி - சாஸ்திரத்தைச் சேர்ந்தது. கிரக நிலை, இராசி பார்த்தல் முதலியவற்றை எளிதில் விளக்குவது. இராம தேவர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

---

(ˆ) நவக்கிரக உச்சநீசம் அறியும்வகை.

NAVAGRAHA UCCANĪCAM ARIYUMVAKAI.

Foll. 271a—274b.

A treatise in astrology laying down the method of finding out whether the planets in regard to a particular horoscope are in the ascendant or not, etc.

Complete.

**Beginning:**

மேஷம், ரிஷபம், மிதுனம், கடகம், சிங்கம், கன்னி, துலாம், விரிச்சிகம், தனுசு, மகரம், கும்பம், மீனம் ஆக [ரு](இரா)சி-கஉ.

மேஷம்-சஎ, ரிஷபம்-சரு, மிதுனம் ருஎ, கடகம்-ருஅ, சிங்கம் - ருஎ, கன்னி - ரு, துலாம் - ரு, விரிசசிகம்-ருஎ, தனுசு-ருஅ, மகரம்-ருஎ, கும்பம்-சரு, மீனம் - சஎ ஆக [ரு](ரா)சி கஉ-க்கு [ரு](ரா)ழிகை-கூo (. . . .)

மேஷம்-ஆடு, ரிஷபம்-எருது, மிதுனம்-வீணை, கடகம்-நண்டு(டெ)த்துக்கால், சிங்கம்-சிங்கமே, கன்னி - கலியாணமில்லாத பெண், துலாம்-[திரு](தரா)சு, வி[ரி](ரு)ச்சிகம்-தே[ளு](ள்), தனுசு - வில்[லு], மகரம்-முத[ளை](லை) ஆக [ரு](ரா)சி மஉ க்கு இனம்-மஉ.

**End:**

நா[ய](யி)று-அஸ்தம், திங்கள்-திருவோணம், செவ்வாய்-அசுவனி, புதன்-அனுஷம், வியாழம்-பூசம், வெள்ளி-ரே[ற](ர)வதி, சனி-ரே[ரு](ரா)கிணி ஆக மூ[ற](ர்த்தி)சித்தியோகம் நாள்-எ.

மகாதசை ஞூ :—

ஆதித்தன்-கூ, சந்திரன்-ம, செவவா(ய்)-எ, [ரு](இரா)கு, குரு[வு]-மசு, சனி-கக, புதன-கஎ, கேது-எ, சுக்கிரன்-உo, ஆகத்தசை கஉ-க்கு கஉம.

| | | |
|---|---|---|
| சூரியனுக்கு | துலாம் | நீ[ச்]சன் |
| சந்திரனுக்கு | விருச்சிகம் | |
| செவ்வாய்க்கு | கடகம் | |
| புதனுக்கு | மீனம் | |
| பி[ற](ரக)சுபதிக்கு | மகரம் | |
| சுக்கி[ற](ர)னுக்கு | விருச்சிகம் | |

சனிக்கு மீனம் நீசன்
[ரு](ரா)குக்கு சனி ,,
ஆக நீசக்கி[ற](ர)கம்-அ

(கு-பு.)—

இது, நவக்கிரகங்களின உச்சநீசங்களையறியும் வகையினையும், இராசி நட்சத்திர முதலியவற்றை அறியும் வகையினையும் விளக்குவது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

இதன்பின் வெற்றேடொன்றுளளது.

---

## (f) இராமதேவர் ஜோசியம், பதினாறு.
## IRĀMADĒVAR JŌSIYAM, PADINĀṞU.

Foll. 276a—279b.

A treatise in astrology predicting the fortune of a person from a consideration of the time of birth in regard to the Zodiacal signs. This is said to have been written by Rāmadēvar disciple of Pulattiyar.

Complete.

**Beginning:**

அண்ட[ற](ர)ண்ட நிறைந்தபொருள் வேதமான
ஆயிரத்தெண் கமலபீட ம[று](ரு)ளே போ[த்தி](ற்றிப)
பிண்டமென்ற கருககுருவாம் பதினெண் போககுப்
பி[ற](ர)பலிய மான பரப் பி[ற](ர)மய போ[த்தி](ற்றித்)
தொண்டனெனச் சித்தருக்கு விளக்க மான
சோசியந்தா னவபீடத் தருவே போ[த்தி](ற்றித்)
தெண்டனருள் புலத்தீசர் குருவா மெனறன
திருவடிதன கமலவிதழச் செயலகாப பாமே. (க)

* * * *

•கேளப்பா தவமுனியே யிவமரு லோ[ற்](ர்) கருங்
கெணிதமென்ற சோசியந்தான் சொல்லக் கேளு
தேளப்பா தெளிவுள்ளோர் மூலாதின் [ரு](ரா)சி
தெய்வபல னவருடைய செனமக் கூறு
வாளப்பா பிறப்போர்க ளுகத்துக் கொன்று
வங்கி[ஷ](ச)ந்தரன் குலப்பி[ற](ர)மம் வடக்கே உத்திரந்
தாளப்பா பிறப்போர்கள் தாய்தா னத்த
தருவான [ரு](ரா)சிபல னிருவ[ற்](ர்) தானே. (ூ)

**End:**

சித்தனென்ற (வொ)ருவருக் [கு](ெ)லக் கணைந்தான் பத்தில்
சென்ம[ரு](ரா)சி கோடாகோடி பர(ப்)பி[ற](ர)மந்தான

அத்தனென்ற யீசனப்பா பு[ண்டு](ன்று)க்குள்ளே
அரக[ரு](ரா) சோசியந்தான் பத்தி(ல்ப)(ற்) பாரு
க[ற](ர்த்)தனப்பா அவர்கொருவ ரேதிருண்டோ சொல
கண்மணியே அச்சமன்ம ம[ரி](றி)வா ரி[ன் னூ](ந்நூ)ல்
மைத்தனென்ற சோசியந்தான் மறிதான் பத்து
மகத்தா[னு]ன வாறுகலை தா(னு மா)மே. (௩௪)

ஆமப்பா புலத்தியர்தன கடா[க்ஷ](ட்ச)த் தாலே
அருளினேன் சோதியந்தான பத்தி[ல்](ம) சொன்னேம்
(ஏ)மப்பா யிந்தபடி சோசியம் பார்த்தால்
எண்ணை வொண்ணுச் சதாகால மிருப்பார் பாரு
நாமப்பா யி[ன் னூலு](ந் நூல்)அலாத்தின் [ரு](ரா)சி
நளினமென்ற பிறவியோர்க் கெய்தும் பாரு
வாமப்பால் சொரிந்த விடம் [ரு](ரா)மன் வாக்கியம்
வசனித்தோம் சோசியந்தான வாழ்வீர் முற்றே.

(௯-பு.)—

இந்நூல், மேஷம், ரிஷபம் முதலிய பன்னிரண்டு ராசிகளில் எவற்றிலே னும் பிறந்தால் பிறந்த ராசியின் பலன் இன்னின்னவெனக் கூறுவது. புலத்தியரின் சிஷ்யராகிய இராமதேவர் இயற்றியது. இந்தப் பிரதியில் இந் நூல் பதினாறு செய்யுட்களும் பூர்த்தியாயுள்ளன.

இது முடிந்தவுடன், 'பிரமகாயத்திரி, சிவகாயத்திரி' முதலிய மந்திரங்கள் எழுதப்பெற்றிருக்கும் ஏடுகள் இரண்டுள்ளன

---

R. No. 267.

Palm-leaf. 14¼ × 1⅜ inches. Foll 117. Lines, 8-9 in a page. Tamil. Fair.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. K. Rangasvāmi Ayyangār of Mysōre.

## (a) கொங்கணர் முதற்காண்டம். நாற்பத்தொன்று. KONGANAR MUDARKĀNDAM, NĀRPATTONRU.

Foll. 1a—3b.

A treatise in 41 stanzas dealing with alchemy and with the preparation of the different kinds of salts considered useful for that purpose. It is attributed to Konganar.

Contains 1 to 11 stanzas complete and the 12th incomplete.

**Beginning:**

சாத்திரந்தா னுறுகாண்டம விரித்துச் சொன்னேன்
த[லை](ன)க்குரிய மூன்று காண்ட[மன் னூ](மைந் நூ]று முற்றுஞ்
சூத்திரந்தான் முன்னுரைத்தேன் கற்பம் [னூரி](றூ)றில்
தோஷமில்லை மோசமில்லை[ச்] சொல்வேன் கேளு

சேத்திரந்தா னுறபத்தக்குள் வழலை மாரக்கம்
திர][ற]ந்தப்பா பாதனோ சிப[னா](னா) லெல்லாந
கோத்தி ரந்தான பூலகுரு சேவ்வ[ற](ரக்)கங்
கூறினேன் போகருடன் கஞ்சன [ ]நாடடு (௪)

*  *  *  *

கல்லுப்பின் வனை சொல்லக் கேளு கேளு
கருணைபெரு மகத்துச்சா கட லுண் டேதான்
வல்லதொரு[ச] ச்வுக்களிப்புச் சமுத்திர பாசக்
வ்ளமாக ஞா யுப் ஷராப பேர[த ] த)ம
வெல்லுகின்ற நீருப்பு மண்ணுமொன்று
மேலொன்றும் வாபவ தென்று மாதி பெற்ற
சொல்லு[கு](கி) னைப வையு பி[கு](ச) நிறைந்த
சுத்தகெங் க முதல சக்தி யென்று ப பீ (௰௪)

ஒன்றான நீடச்சவிட ககீர்
உத்தமனே ரவிப்ர நக்க ஒருவி பப ப(ச)
செனெ[ரா]றுமே ரா நீடசவிடு(க)
தேசிபிலே கொடி காட்ச
நன்றாக வுப்பெடுக்க யெழுப்[ம](ம)ப்பு மாசக

*  *  *  *

(கு-பு)—

இந்நூல், ரஸவாத விஷயமான ஒ வகாதகணா இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் மூன்று செய்யுட்கள் பூர்த்தியாகவும் 12-வது செய்யுளில் முதல் இரண்டடியும் உள்ளன.

---

### (b) அகத்தியர்வழலை, பதினாறு
### AHATTIYARVALALAI, PADINARU

Size, 15 × 1½ inches. Foll 1a–8a

This work seems to deal with alchemy.

Complete in 16 stanzas.

## Beginning

ஆதி பாத [கி](க ணே சனுடை நதமபோ[தகி](றதி)
ஆதார மதிகுதிலே சண்முகதந்தப போ[தது](றச)
சோதியாய் சிவகாமி தாளைப போ[தத](றசி)
சூத்திரந்தான பதினாறு சுருக்கப்பா
நீதியாய மு[ன](ந)நூலை(த) தோந்த சித்தா
நிலையான நூலுரைக்கும வழலைக்குந்தான
பேசியாந தி[ரு](ரா)வகமு முப்பு ஞானம
பேறான பிலைக்கெல்லா மந்தா (?) பொன்னே (௧)

பொன்னான தி[ரு](ரா)வகமாங் குருமுறைக்குப்
    புகலவில்லைப் பதினெண் பேர் சித்த ரெல்லாம்
பன்னான சூட னொடு நவாச்சாரஞ் சீனம்
    பாங்கான அன்னபேதி வகைதா னொன்று
தன்னான சீனமது பலந்தானு(ன்கு)
    சாதகமா யிணங்கவொடு? பலந்தா னெட்டு
மின்னான மந்திரமோ படிதானு[வில்](லு)க்குள்
    விளங்கவே மருந்தெல்லாம்[ப] பொடித்துப் போடே. (௨)

**End:**

விட்டதோ ரெழுத்தினு(ற்)[ப்] பலிக்குமடா
    வாதமொடு வாசிலை யோகம் (?)
விட்டகுறை பூரணத்தைப் பாடப்போய்நா (னி)ரேசகஞ் செய
    விடாதெடுத்தால் பூரித்து[மய்](மை)யமாகப்
பட்டதோ ரெட்டெழுத்தாற்[க்] கும்பித் தொடுங்குங்
    கருணை பிறு ல மு[ற்]ர்தமது கனிந்து[ப்]பாய்ந்
தொட்டதொரு பாணமதைத் தேவிக் கென்று
    சுழிமுனையி லேதீபச் சுடரை யேத்தி
விட்டதொரு பூரணத்தை நோக்கு நோக்கு
    யி[று](ரு)ப் பவ[ற்](ர்க்)து வர்தசித்தி பகினு ருச்சே. (௰௯)

(கு-பு)—

இந்நூல் ரஸவாத விஷயமானதென்று தோற்றுகிறது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் பதினாறு செய்யுட்களும் பூர்த்தியாக இருக்கின்றன.

---

## (c) தட்சிணாமூர்த்திவழலை, முப்பது.
## DAKṢIṆĀMŪRTTIVAḺALAI, MUPPADU.

Size, $13\frac{3}{8}$ × $1\frac{3}{8}$ inches Foll. *9a*—*18a*.

In this work details regarding vaḻalai which is considered to be a very useful ingredient required for alchemy are laid down in 32 stanzas. It is said to have been revealed by Agastiyar to Pulastiyar.

Complete.

**Beginning:**

ஆதியெனை யாண்டதொரு சோதி பாதம்
    அம்பரத்தி னின்றதோ ரையர் பாதம்
நீதியெனை யாண்டதொரு மக[ண்ட](னற)ன் பாதம்
    நி[ன](னை)வாக முப்பதிலே நிறைந்து வாழும்
வாதியெனப் படைத்த புலத் தியனே வையா
    வரிசையாய் வழலையுடை வகையைக் கேளே. (௧)

கேளப்பா வழலையுடை வகையைக் கேளு
கெடியான உயர்சா[ற](ர)ம் படியோ வெட்டு
நாளப்பா கல்சுண்ணம் படிதான்[ெ]ரண்டு
[நி](ந)லமான கல்லுப்புப் படியோ வொன்று
வேளப்பா வமுரிபடி பதினாறுக்குள்
விரவியே யினவயெல்லாங் கலக்கிக் கொண்டு
கேளப்பா சொல்லு[கு](கி)றேன் தெளிய வைத்துக்
குறுகவே யடுப்பே[த்தி](ற்றி) யெரித்தி டாயே (௨)

**End :**

பகர்ந்திட்டால் வெகுகோடி பாவ மாகும்
பரமகுரு சொன்ன வாக்கு
உகந்திட்ட கோடிதனை மீந்தா லுந்தான
ஒருத்த ருக்குங் காட்டாதே வழலைதனை
* * * *
நக(ர்)ந்திட்ட நவகோடி சித்து மாமே
நலமான தொழிலெல்லா மிதிலே யாச்சே. (௩௧)

ஆச்சப்பா முப்பதிலே வழலை சொன்னேன்
அரக[ரு](ரா) யிந்த[னூ](நூ)ல் போலே காணேன்
நீச்சப்பா ம[த்தனூ](றநூ)ல் கடுநீசச மாகும்
தி[ன](னை)வரகப் பூ[ர](ர)ணத்தை வெளி விடாதே
பேச்சப்பா பேசினால் வருவ தேது
பேய்மககா ணி[ன](னை)வை விட்டா[ல்யெ](லெ)ல்லாம் போச்சு
மூச்சப்பா வடக்கு முன்னே சித்தி யாகும்
முறையான முப்பதுந்தான் முடிவு முற்றே. (௩௨)

தக்ஷிணாமூர்த்தியருளிய முப்பது கலைஞானச் சுருக்க முற்றும்.

(கு-பு.)—
இந்நூல் ரஸவாத விஷயமானது. அகத்தியர் புலத்தியர்க்குச் சொல்வதாக அமைந்துள்ளது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கின்றது.

---

## (d) கொங்கணர் முதற்காண்டம், நாற்பத்தொன்று.
## KOṄGAṆAR MUDARKĀṆḌAM, NĀṞPATTONṞU.

Size, $14\frac{1}{8} \times 1\frac{5}{8}$ inches. Foll. 19*a*—28*b*.

Same work as that described under R. No. 267(*a*) *ante* wherein see for the beginning.

Complete in 41 Stanzas.

**End :**

* * * *
நந்தியுரை அஷ்டக[ம](ர)மங் கும்பிடானே யென்ற
நவக்கிரகத்தா[லப்](ற்) பாண்டத் தூரில்
பிசைந்த வுப்புப் பிடரியிலே யிருக்கு மாங்கே
* * * *
(௪௨)

* * * *

விளம்பாத சூத்திரத்தைப பா(ர)த்தா லேகு
விடியுமட்டு மொழுக தொட்டு(ப) படித்தா லேது
விளம்பாத வேதத்தி லுள்ளபடி சொல்லார்
வியாசாமேல கு[த்த](ற்ற) மில்லை சிவனுத் தாரம்
விளம்பாதே போனதென்ன வுலகம் பேபாம்
மேதினியிற் சமுசார வாழ்க்கையிலே
விளம்பாதே போன[த](து) மெத்த நன்று
விருதுபெற்ற சந்நியி யிந்த [ஞூ](நூ)லே. (சுய)

இந்த[ஞூ](நூ)ல் பாரா விட்டால் வாதமேது
எடுத்ததொரு கைம்முறையிற் றவறொண்ணுது
இந்த[ஞூ](நூ)ல் பாரா விட்டா(ல்) முப்பூ வேது
எழுசபை க-பதற்கு(ச) குளிகை யேது
இந்த[ஞூ](நூ)ல் பா[ர](ரா)விட்டால் தீட்சை[லே](யே)து
மண்மககாள ஞானமோ டறிவுமேகது
இந்தநூல் நாற்பதுந்தான் சத்தாக காக
ஐயம் இன்னை சாஸ்திரத்துக் கிதுதான முற்றே (சுயக)

சிவமயம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாகின் 267 (*a*) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் நாற்பது செய்யுட்களும உள்ளன.

---

## (*e*) அகத்தியர்முப்பூ, ஐம்பது.
## AHATTIYARMUPPŪ, AIMBADU.

Foll. 29*a*—38*a*.

Vide R. No. 172 *ante*. The preparation of Muppū, supposed to be a useful ingredient both in medicine and alchemy, is explained herein.

Complete.

**Beginning** :

தாரணை யோக[ச] சமாதி கைகூடுந் தவப்பொதிகைப்
பூரண கும்பமுனி யாசரியம் புகல்வதற்கு
வாரண முமம் மத நால்வ ரோர் வெண் மருப புலவுங்
காரண சின்மய மூல வி[ஞ](நா)யகன் காப்பதுவே (க)

வெண்பா.

வானம் புவியுங் கதி ரொளியுந்
தேனுஞ் சிறந்த சிவகுருவு மிவை —தானுந்தா
நானமறையு மாராயந்து நன் னூலா யன்பதையுங
கோலமுடன்[கி](ச சொச னருள் கூறு. (உ)

விருத்தம்.

மயமான பூப்பூவின் மார்க்கந் தன்னை
வயித்தியத்தி லாக்கியே விரித்துச் சொல்ல
செயமான கண்பதியுங் கந்தன் றானுஞ்
சிவனோடே வுமைபார் வதியும் தி[று](ரு) வாணி
நயமாக வெப்பொழுது முன்னே நின்று
நாடியே முபபூவை நயந்து கேட்க
மயமாகச் சொல்லு[கு](கி)றே னைம்ப துக்குள்
வயித்தியரே நீர்தானும் வணங்கிக் கேளீர். (க)

**End:**

செய்யவே குருவதனை முடிக்கவே[ணு](ண்டு)ஞ்
செந்தூர மானதெல்லாஞ் செய்ய வே[ணு](ண்டு)ம்
நை[ய]யவே பிணிகளெல்லாந் தீர்க்க வே[ணு](ண்டு)ம்
நாட்டிலே வுள்ளபேர் வணங்க வே[ணு](ண்டு)
முய்யவே தியானங்க ளுரைக்க வே[ண](ண்டு)
முறவாகப் பூசை முறை[ர[ற) யறியவே[ணு](ண்டு)ம்
பையவே கோபத்தை யடகக வே[ணு](ண்டு)ம்
பண்டிதரே யிந்தமுறை[ப] பகருங் காலே. (சக)

காலான வைத்தியத்தை யு[ரு](று)தி யாகக்
கை[யி](ம்)முறைக (ட)பபாமற் கருவாய்ச் செய்தார்
பாலான மனமுடைய பி[ற](ர)ம னவான்
பாரிலே வாழ்வதற்குக் குருவு மாவான
சேலான குருவுடைய செல்வ னவான்
சிந்தையிலே களங்க மற்றோர் சித்த னவான்
நாலானம [ணி போத்து](றை போற்றும்)பி[ற](ர)மன் சொன்ன
நலமுடைய முனிவன் மொழி [ன](நா)+ முற்றும். (ருo)

சிவமயம்.

குருவ(ா)ழ்க குருவே துணை.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின 172-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

---

## (f) அகத்தியர் சூத்திரம், நாற்பத்தெட்டு.
## AHATTIYAR SŪTTIRAM, NĀṞPATTEṬṬU.

Foll. 39a—47a.

This work deals with the preparation of medicines for curing certain diseases and with alchemy. In the beginning the author refers to his bigger works on medicine and alchemy and with their respective abridgments in 200 stanzas. Attributed to Ahattiyar.

Complete in 48 stanzas.

**Beginning:**

நாடியதோர் பூரணமாம் வேதாந் தத்தி[ர]
ணடனதிரு சூ[ஸ்]த்திர மதைப் பாடுதற்
காடியதோர் கணபதியுங் கந்தன் காப்பு
அருள்பெரு[க]குஞ் சித்தர் முதல் ரிஷிகள்காப்பு.
கூடியதோர் ஞானபரை வாலே யாலே
கூறுகிறே னகாரமுடி ஸ்ரீஹ்ரீங் காரத்தால்
பாடியதோர் பல[னூ](நூ)ல்கள் டொய்யாப் போக
பாவாகு[ம்] மெ[நத]ன்றனுடை[னூ]நூல் தாமே. (க)
தானான ஞானமது[ப்] பத்து[னூ](நூ)று
[த]தனைக்கு[ரி](று)க்கி ய[ருனூரு](றுநூறு)சார்ந்து சொன்னேன்
தேனான வாத மது வெட்சங் காப்புச்
செப்பினே[னரெ](னிர)ண்டு காண்டத்தி[ர](ல் மாயபபா
பானான யிதைக் கு[ரு](று)க்கி யிரு[னூ](நூ)றுஞ் சொன்னேன
பாங்கான வயித்தியத்தி[ல்லெ] (லி)ரண்டு [லெ]லட்சங்
கோனான வதைக்கு[ரி](று)கதி யிரு[னூ](நூ)றுஞ் சொன்னேன்
கூ[ரி](றி)னேன் பதிபாதி கூ[ரி](றி) னேனே. (உ)

* * * *

பாரப்பா யி[றுனூத்து](ருநூற்று)ப் பதினாறுக்குள்
பலனெல்லா [ம் யி](மி)தில் சூ(ட்சும)ம் பரிவாயச சொன்னேன
ஆரப்பா யிந்த[னூ](நூ) றைப்பத் தெட்டும்
ஆடலாம் வாதமொடு ஞானசித்தி
காரபபா யிந்த[னூ](நூ)ல் வெளியி[ரப்](ற்) போட்டார்
காரணமாங் குருவருளே சரணம் போ[த்தி]ற்றி
சேரப்பா பூரணத்தின் வாசி யாலே
செகசாலங் கூடதினற தேவியாமே. (ங)

**End:**

கேளடா சீன மொன்றுகாய் பெறம்ம? சிறந்தா ரொன்று
மூன்றுமொன ருய்ப் பொடித்தக கொண்டு
வாளடா காட்டு வெள்ளை (யெ)ருமைப் பாலால்
மகிழ்ந் துரைத்துத் துட்டுகருப் பூசிக்கொ[ன்று](ண்டு)
கிளடா வதின் மூலம் பொதிவு செய்து
கெடியாக [னூர](நூ)றெ(ற)ருவில் பஸ்[பப](ம)மாகும்
தூளடா செய்து கொண்டு சிமி[ளி](மி)ல் வைத்துச
சூட்டுவாயப் பிணியதனைத் தீர்க்குந் தானே. (சுo)
தானென்ற (வி)லிங்க[ச்] செந் தூரஞ் சொல்வேன
தாமிரப் பொடி வெண் கருவா வரைத்துப பூசி
மானென்ற தேனவளகில் முலைபபால் மேலே
மடல்துத்த மெருககம்பா லதற்கு மேலே
[ஞ](நா)னென்ற சாரபி[ரு](ரா)ணி நூட[ஙரெ](ஙிர)ண்டு
[ஞல்ச்](நாற்) சீலை மண்செய்து காடை மூன்று
வேனென்ற சாதிலிங்கம் வெகுதே[ஞ](நா)ய்க் காகும்
விளம்பும் நாற்பத்தெட்டுச் சூத் திரந்தான் முற்றே. (சுஅ)

குருவே துணை.

சிவமயம்.

(கு-பு.)—

இது, வாயு, அரையாப்பு, மேகம், வெட்டை முதலியவற்றிற்குரியமருந்துகளையும், ரஸவாதத்திற்கு உதவியான மருந்துகளையும் கூறுவதென்று தோற்றுகிறது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச சொலலபபடுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது. இப்பிரதியின் தலைப்பில் "அகத்தியர் நாயனார் திருண்டன் ? சூத்திரம்" எனறு இதற்குப பெயா எழுதப்பெற்றுள்ளது.

---

## (g) உரோமரிஷி சூத்திரம், இருபத்தைந்து.
## UROMARIṢI SŪTTIRAM, IRUPATTAINDU.

Size, $10\frac{7}{8} \times 1\frac{3}{8}$ inches. Foll. 48a—54a

A treatise on alchemy and on the preparation of certain ingredients required for the purpose. It is attributed to Uromarisi.

Complete.

### Beginning:

மயமான சூத்திரத் தி[று](ரு)ப்பு மார்(க)கம்
வாதத்துக காரியாய விரித்துச சொன்னேன
செயமான குருநந்தி யுபதேச சித்தா
சிவனொடு பார்(ப்)பதியும நீ[று](ரு) வாணியுந்
நயமாக வெப்போதும முன்னே[னி](ன்)று
நாட[ரி](றி)ய[ச] சூ[ஷு]த்திரத்தை நயர்து[ர்]காகக
வயமாகச் சொல்லுகிறே னிருபத் தஞ்சில்
வாதிகளே [எ](யெ)ன்னூலை வணங்கிக் கேளீர். (க)

கேளடா கரியுப்பைக் கட்டத் தானுக
[கி](க)ணேசனையுந் தேவியுடைப் பதத்தைப் போற்றி
ஊரடா திரிர்தலையு முழுத் தருககு
ஒளித்துவைத்தே னிந்நூலை கைசொடாதே
வாளடா திஷணமாங் கவந்தமொடு(?)
வளமான தக்காளி மொசுமொ சுககை
ஆளடா வகையொனறு சாறுபடி காலதா
னதி[ர்](ம்)சொல்வேன கரியுப்புக காலதான் பாரே. (உ)

### End:

வேதையின்[ன](னு)ஞ் சொல்லு[கு]கிறேன து[றசு](ருசி)நீறு
வெள்ளை[ய]ப்பாஷாணமுடன் வீரம் பூரம்
பாதையென்ற கெந்தியோ டண்ட னிரு
பரமான சூதம்பபா வங்கத் தோடு
மேதையென்ற கருவோடே பாலையூட்டி
விதமாக வைத்திருந்தா[ல்ச்](ற்) செலம தாகுங்
காதையிதை விட்டரைத்துத் துரு[சு](சி)க் கப்பிக்
கடோவியில் வைத்திடவே சுண்ணும் பாமே[ல்]. (உ௫)

ஆமப்பா யிக்குருவி[ர்]ற் சூதங் கட்டும்
அரனு[ரே](ரை) நந்தீச ருபதே சித்தா
நாமப்பா சொல்லி விட்டோஞ் சொருபா னந்தர்
ந[ந்](ன்)றுன நூலிதுதான் சுருக்க மப்பா
காமப்பா விரைத்(த)தனை யடுக்க வேண்டாங்
கை(ம்)முறை[ர](ற)கள் காட்டாதே கருச்சொல் வாதே
ஆமப்பா முன்சாபம் வந்து தீரும்
அருள்பெருகுஞ் சூத்திரந்தா னிருபத் தஞ்சே[ல்]. (உரு)

அஞ்சான நந்திகுரு வாசான் முனும்
அருளினு ரென்மகனே ரோமரி[ஷ](ஷி)யென்று
கஞ்சமலர்(த்) திருப்புயனே சொரூபா னந்தர்
கடாட்சித்தா ரென்றனுக்கி யானுஞ் சொன்னேன்
வஞ்சமாய்த் திரியாதே குருவை விட்டு
வானென்ற பொறிவந்து நீ[ரி](றி)ப் போவாய்
தஞ்சமென வந்தடைந்து சரணம்போதத்
தயவுசெயவார் சூத்தி[ற](ர)ந்தான் முடிவு முற்றே[ல்].

[உ௰ரு-ல்] ரே[ரு](ரா)மரி[ஷ](ஷி)நாய[ந](னு)ரருளிச்செய்த சூத்திரம் உ௰ரு-முற்றிற்று.

(கு-பு.)—

இந்நூல், கரியுப்புககட்டு, கெந்தகமெழுகு, கெந்தகச்செந்தூரம், தாமிரச்செந்தூரம், பூநீர்வழலை முதலியவற்றைசசெய்யும் வகையைக்கூறுவது. உரோமரிஷி இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது இந்தபிரதியில்இது முற்றும் இருக்கிறது.

இந்நூல் பூர்த்தியானதன் பின்பு, நான்கு ஏடுகளில் வைத்தியக குறிப்புகள் எழுதப்பெற்றுள்ளன.

---

## (*h*) அகத்தியர் வழலை முப்பது.

## AHATTIYAR VAḶALAI MUPPADU.

**Foll. 59*a*—64*a*.**

**Same work as that described under R. No. 175(*h*) *ante*.**

**Complete.**

**Colophon:**

அகத்தீச நாயனுரருளிய வழலை கைப்பாக முப்பது. முத்துவையாபுரி கையாலெழுதி நிறைவேறியது, முற[றி](று)ம. இராட்சச வருஷம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல், மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 175(*h*) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

இந்நூலின் பின்பு, "அகத்தியசுவாமிகள் அருளிச்செய்த பின், எண்பது" என்னும் தலைப்பெயருடன் "ஆவோனவழலை," "கல்லென்றால் வெள்ளை" என்னும் செய்யுட்களிரண்டும் எழுதப்பெற்றுள்ளன.

---

## (i) அகத்தியர் கலைஞானச் சுருக்கம், பன்னிரண்டு.

## AHATTIYAR KALAIÑĀNAC CURUKKAM, PANNIRAṆḌU.

Foll. 65*a*--66*b*.

This work appears to deal with alchemy. The preliminary attainments required of a person for successfully practising alchemy are stated in the last stanza. It is attributed to Ahattiyar. Vide R. No. 175(*b*) *ante*.

Complete.

**Beginning** :

தாயான வுன்மணியாள் பாதம் போற்றிச
சா[ஸ்]த்திரமோ ராயி[ற](ர)த்தி[ற்னூ](ரு)(று)றுக்குள்
தோயாத கருவொன்று மில்லை யில்லை
சொல்லடக்க மாயுரைத்தேன் வழலை யொன்று
காயாகு மதைக்கு[ரி](று)க்கி நூறு சொன்னேன
கனிபோல வினனூருன் பனி[ெ]ரண்டுக்குள்
வாயாரச் சொல்லுகிே[ர](ற)ன் வகார மார்கக
மதியிரவி யண்டபிண்ட வழலை கேளே. (க)

வளமையுள்ள அண்டமென்றால் முட்டை யல்ல
மானிடர்கள் மண்டையல்ல வாச மல்ல
இளையான ே[ரு](ரா)மமல்ல [க்]கண்ணீ ரல்ல
ஈசன்விந்து சூதமென்று ரதுவு மல்ல
தளையான மூலிகையுந் தானு மல்ல
சமாதி[னி](தி)லை பூணுப்புத் தானு மல்ல
கு[ள](ழ)ம்பாத சுக்கிலத்தின சாறு மல்ல
கொடியதொரு சுண்ணும்புக் கூட்டந் தள்ளே. (உ)

**End** :

தானென்ற அண்டபிண்டக கருவைச செயயத்
தவம்வே[னு](ண்டு)ஞ் சிவம்வே[னு](ண்டுந்) தானம்வே[னு](ண்டும்)
வானென்ற அக்கினி முகப்பைக் காண
மதிவே[னு](ண்டு)ம் விதிவே[னு](ண்டு)ம் வாசம்வே[னு](ண்டு)ம்
நானென்ற ஆ[னு](ண)வத்தை யொடுக்க வே[னு](ண்டு)ம்
நலமான சிவயோக நாட வே[னு](ண்டு)ந்
தேனென்ற சற்குருவைப் பார்க்க வே[னு](ண்டு)ஞ்
சித்தியாம் பன்னிரண்டு சிறக்கமுற்றே. (கஉ)

**Colophon:**

முற்றிற்று. முற்றும்.

திருச்சி[த்த](ற்ற)ம்பலம்.

ஊவயாபுரி அகத்தியர் பனுவிரண்டு [நெ](நி)றவேறினது. முற்றும்

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 175(b) நம்பர் பிரதிபோன்றது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. 'அகத்தீசர் குளிகை' யென்று இதன் தலைப்பில் இதற்குப் பெயர் எழுதப்பெறறிருக்கிறது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

---

## (j) டமரானந்தர் சூத்திரம், பதினாறு.
## DAMARANANDAR SŪTTIRAM, PADINĀRU.

Foll. 67a—70a.

A work in 16 stanzas on alchemy. It is attributed to Damarānandar, who says in the last stanza that he received instruction from Viśvakarma. The author refers to his work in 100 stanzas.

Complete.

**Beginning:**

ஆனந்த நிற்குணத்தி னருளே காப்பு
அடியேனை யாண்ட [ன](ந)ந்தி பாதங் காப்பு
தானந்த சனகாதி ரிஷிக[ள்க](ட்) கெல்லாந்
தாசனென்றே பேறுபெற்றேன் டமரா னந்தன்
மோனந்தப் பி[ற](ர)மவனு சந்தா னத்தில்
மோ[ஷ](ட்)ச தத் துவஞான திஷ்[ட்]டை செய்தே னய்யா
ஞானு(ன)ந்தம் பேசி(ன)வத்தே னெழுநூ[த்த](ற்ற)ஞ்சில்
நலமான வாதவித்தை நவிலு வோமே. (க)

நவிலுவேன் சூ[ஸ்]த்திரமோ பதினா றுக்குள்
[ஞ](ட்ட)தர்[க்]கள் மறைத்துவைத்த [ஸ்](நி)யாய மெல்லாம்
புவியிலுள்ளோர்க் கறியாம[ல்ச](ற்) சித்தர் கூடிப்
பூவழலை யென்று சொன்ன முட்ட கத்தைச
செவி[கு](கொ)டுத்துக் கேளுங்கோ ளிந்த(ச)சேதி
தெருவில் வந்தா லுங்கள் தலை தெரித்துப் போகுந்
தவிலடித்துப் பேசாதே ரகசிய மப்பா
சவுக்கார மானதென் று[ல்த்]ற் றணலாம் விண்ணே. (உ)

**End:**

(எ)ண்ணவே யானுரைக்குஞ் சவுக்கா ரத்துக்
கேணியல்லோ சாரமொடு துரு[சு](சி)ரண்டுஞ்
சொன்னபடி கே[ள](ட்)குமடா வீரம் பூரந்
தொட்டாடச் சகலசித்துஞ் சூதஞ் செயயும்

விண்ணயில்லா திக[ற](நா)லே யண்டங்கூட
மேலேறி(ப்)ப(ா)[ற்](ர்க்க)லாம் விசால மெல்லாந்
தன்னையன்றிப் பி[ற](ர)மதிலே வேறே யில்லை
சவுக்காரந் தான[ரி](றி)ந்து சார்ந்த வர்க்கே. (கசு)

சார்ந்தபதஞ் சவி வியாக்கி[ற](ர) மருக்குத்
தனதான பிள்ளை களில்யா ரொருத்தன்
வித்தையெல்லாங் கண்டுகொண்டேன் வடமே[ர](ரு)தன்னில்
விசுவக[ற்](ர்)மா வெனக் குப தேசஞ் செயதார்
சித்துவிளை யாடுதற்குக் கிரந்தம் நூறுஞ்
செப்பினேன் சிலநூலைத் தெளிந்து பாரு
அத்துவித மான பதி னாறுக் குள்ளே
அருளினேன் டமரானந்த னடக்க முற்றே. (கள)

முற்றும், திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)--

இந்நூல், ரஸவாத விஷயமானது. டமரானந்தரென்பவர் இயற்றியதாகச்சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

---

## (k) உரோமரிஷி நாயனார் சூத்திரம், ஐம்பது.
## URŌMARIṢI NAYANAR SŪTTIRAM, AIMBADU.

Foll. 71*a*—79*b*.

Same work as those described under R Nos. 208(*b*) and 258(*d*) *ante*.

It is attributed to Rōmariṣi.

Complete.

**End:**

(உ)ே[ரு](ரா)மரிஷி அன்பது முற்று[ங்](ம்).

[யி](இ)து [யெ](எ)ழுதினது வையாபுரி. [எழுதினது] றி(ஹ)றவேறினது. . . . . . . முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல், மூவருடத்திய காட்லாகின் 208(*b*), 258(*d*) இவ்விரு நம்பர் பிரதிகளையும் போன்றது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.
இதன்பின் வெறுமேடொன்றுள்ளது.

---

## (l) உரோமரிஷி சூத்திரம், பதினாறு.
## URŌMARIṢI SŪTTIRAM, PADINĀṚU.

Foll. 81*a*—84*b*.

On the preparation of certain ingredients such as Muppu, etc , required for alchemy. The work is attributed to Urōmariṣi.

Complete in 16 stanzas.

**Beginning:**

மூல(ர)தா[ற](ர)ப் பொருளின் முத்தி காப்பு
முத்திக்கு வித்தான முதலே காப்பு
மேலா தா[ற](ர)த்தில் வளரு யிதுரிதம் வேண்டிக் கொண்
(ை)ட[ன னூ](ந்)நூறு வெளியா[யி](ய்ச)சொன்னேன்
(எ)லாமற்[ப்]புதைத்தாரே யிந்த நூலை
யி[ற](ர)ண்டான வைம்பதுக்கு ளிசைந்து சொன்னேன்
பாலான நூறிலே சிங்கிவித்தை
பாடினேன் வயித்தியமும் வாதந் தானே. (க)

வாதமென்ற சொல்லெல்லா முப்(பூ)வினாலே
மா[னி](நி)லத்தோ[ற்](ர்) காணாமல் மயங்கிப் போனா[ற்](ர்)
போதமென்ற சொல்லெல்லாம் யோகத் தாலே
போக்கறியான் சொல்லுகிற புதுமை யாச்சு
வேதமென்ற சொல்லெல்லா (ம)காரத் தாலே
வெகுகோடி சத்தமெல்லாம் விள்ள லாச்சே
கோதமென்ற சொல்லெல்லா மவுனத் தாலே
கூ[ற்](ர்)ந்து தள்ளிப் பதினாறுங் கூறு் வேனே. (உ)

*    *    *    *

விதியிருந்தால் மதியுமுண்டு விதியில்லா| விடடால்
வேண்டியென்ன வேண்டாம லிருந்தா லென்ன
திதியிருந்தால் வருவார்கள் வந்த பேரை
[னி](நி)ஃலென்று சொல்வானே (னி)ற்கப் பண்ணுஞ்
சதிரில்வந்த கூத்தாடி யாடி னாலுந்
தாயைவிட்ட சிலம்புமுண்டோ ச[ன்னி](ந்நி)யா சிக்கு(க்)
கெதியிருந்தா லெவ்விதமும் வந்துகூடும்
கிழிருக்கு [ம்யீ](மீ)சனுப்பு(க்)கிடைக்கும் பாரே. (கக)

*    *    *    *

**End:**

கருவான அக்கினியைத் தண்ணீர் கொல்லுங
கலச்கமில்லா(த்)தண்ணீ[ர்](ரை)வன்னீர்கொல்லுங்?
குருவாகு மிவையிரண்டுஞ் சுத்த கெங்கை
கூர்மையிலே பட்டக்கா[ல்க](ற்) குணம் தாகும்
அருளாகும் பொருளாகு!மந்த வஸ்து
ஆதியிலே யஞ்சுறுப்பு மமர்ந்த வித்து
மருவாகும் பிஞ்சாகுங் காயு மாகு
மாம்பழமென் றெண்ணாதே மணிபூ ரத்தே (கசு)

மணிபூ[ற](ர) வீரமல்லோ கார சார
  மன்னவனு(ந்) தேவியுமாய் மகி[ள்](ழ)ந்த வீடு
கெணியான உளமறிந்த பெரியோர்க் கீசன்
  [கி](க)ணேசனுடைப் பட்டணத்திற் [க]ங்கேடியா மென்றே
பணியா[ற](ர)மோவுனக்குச் சிலு சிலுப்போ
  பசியமா பசியமாந்தாற் [ப்]பால்கறக்கும் பலித் திடாதோ
வணிக[ற](ர)ல்லோ [தி](த)ராசுமுனை கண்டா[ப்](ற்) போலே
  மக்களே பதினாறும் வன்னிமுற்றே. (கசு)

**Colophon:**

நள௵ மாகழிமீ௳ எஉ சுக்கிரவா[ற](ர)ம் உத்[திறம](தர)நட்[டே]சத்திரத்தில் [யெ](எ)ழுதி நிறைந்தது முற்றிற்று.

(கு-பு.)—

இது, ரஸவாதத்திற்கு உபயோகமான மூபபூ முதலியவற்றைச் செயயும் வகையைக்கூறுவது. உரோமரிஷி இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

## (m) உரோமரிஷி சுருக்கம், பதினாறு.

## URŌMARIṢI ŚURUKKAM, PADINĀRU.

Foll. 85*a*—88*a*.

Same work as that described under R. No. 175(*a*) *ante*. It is attributed to Urōmariṣi.

Complete.

**Colophon:**

நள௵ மாசிமீ௳ புதவாரம் அனுஷ நட்[ஷ]சத்திரத்தில்[யெ](எ)ழுதி நிறைந்தது. முற்றிற்று.

(கு-பு.)—

இது, மூவருடத்திய காடலாக்கின் 175(*a*) நம்பா பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

## (n) அகத்தியர் கருக்கிடைச் சூத்திரம், பன்னிரண்டு.

## AHATTIYAR KARUKKIḌAIC CŪTTIRAM, PANNIRAṆḌU.

Foll. 89*a*—90*b*.

This work in 12 stanzas deals with alchemy. *Vide* R. No. 150 (*b*) *ante*. The work seems to be known also as Subrahmaṇyar Sañjivi.

Complete.

**Beginning:**

சீரபெருகும வேதாநதத துளமூலததின
  செயலறிநது மனமடஙகுந துரிய வீடடில
நீரபெருகு மகாரமறிந துணடு வாசி
  நேரறிநது நிலை[ற](ர)செலுததி மூனையி லேறிப
போரபெருகுங கேசரியைக கணடு போறறி(ப)
  பேசாமற சிததறிநத பெரியோர பாதம
சேரபெருகும நெஞசிலவைததுத தொழுது போறறி
  நிசசயமாயச சொலலுகிறே (னு)பதைத தானே (க)

தானெனற யனறிநத பெரியோர சொனன
  சா[ஸ]ததிரததில புதைததகரு மூபபூ வைபபா
நெனெனற வுபபறிதால வாத சிததி
  உததமனே காயசிததி குளிகை சிததி
தேனெனற அஞச[ண](ள)மா மறைபபு விததை
  செக[ச]ால பறுபத நா[று](னகு)ஞசிததி
கானெனற சிரு[ஸ](ட)டிசிததி சஙகா ரநகான
  கை(ம)முறையாய முசதொ[ளி](ழி)லுஞ சிததி யாமே. (உ)

**End:**

வ[ள](ழ)ான பிறபபுநதா ன[தத](றற) தேது
  யே[ளு](ழு)சடடை[ய]குத தியானததாலே
பா[ள](ழா)ன தலலவபா பரததி னுபபு(ப)
  பணயிடைதா னுபானந தேனிற கொளள
நாளான வருடமொனறிற றேகம பொனனும
  நடுபபுருவந திறககும (நு)வாசி யேறுங
கோளான தலலவபபா சடடை போகுங
  கூபபிட்டா (லு)னமனைததாய வாவென பானே (மக)

வாவெனபாள வாசியெனற குதிரை மேலே
  வஙகுசிஙகு லகாமபூடடி

. . . . . . . . . . .

* * * *

மாவெனபாள துரியமணி பூரத துளளே
  வநதமநத நாதசததி மௌன மூலம
ஓவெனபா ளுகாரநதி னொளியைப பாரு
  உதிததொ[டி](டு)ஙகிப டனனிரணடு மொனறாய முறறே. (மஉ)

(கு-பு)—

இநநூல, மூவருடததிப காடலாகனை 150 (b) நமபரில வநதுளளதே. 'சுபபிரமணியா சஞசீவி பனனிரணடு" எனபதும இதறகுப பெயரெனறு தெரிகிறது இநதப பிரதியில இது மூனறும உளளது

---

(o) கூர்மாநந்தர் சூத்திரம், ஐமபததொன்று.
KŪRMANANDAR SUTTIRAM, AIMBATTONRU.
Foll. 91a—100b.

This work purports to deal in 50 stanzas with alchemy and the process of mixing the ingredients required for it and with the Yōga and philosophic wisdom of the Siddhas. It is attributed to Kūrmānandar.

Complete.

**Beginning:**

திருந்துமத்தி முகந்தானென் குருயாரா பாதஞ்
சிந்தையுற்று யானைமுகன் பாதம் போற்றி
பொருந்துகின்ற சனகாதி ரிஷிகள் பாதம்
போற்றிசெய்து காலாங்கி பாதம் போற்றி
அருந்தவஞ் செய[ெ]தட்சிணாசின் யமமார மேதவா
அடிதொழுது சூ[ஸ]த்திரமொழி ரனப தக்குல
மருந்திறல் வாதமொடு யோக[ம]ஞானம்
வகையாகச சொல்லுகி[ர](றன் மனது தானே. (௧)

மனதுசெய மானசகால் வருமே ஞானம்
வாதமென்ன யோகமென்ன (வி)ரண்டு மெய்துந்
தனதுபண்ணிக் கொள்ளலாகு சித்தர் தம்மைச்
சகலசித்துங் கைவசமாய்த் தானே கூடுந்
தினையளவாய்க் களபமறிந் துண்ண வே[ணு](ண்டு)ந
தேகசித்தி யாவதற்குத் தி[ர](ற)மை யுண்டாங
கனமுள்ள சித்தருக (கெ)யதுமி[ன்னு](ந்நூ)ல்
கனமான யோகநி[ஸ](ட்)டை காட்டுறேனே. (௨)

**End:**

ஆச்சப்பா சுண்ணம்புக கேட்டி யொன்று
அணைத்திடவே சாரத்தை(ப) பீங்கா னுககுள்
நீசசப்பா சலமாகு மந்த நீரில்
நிசமான பூரமொடு வீரஞ் சே[ற்](ர)த்து
தோச்சப்பா சரககுகளை ரவியி[ல்](ற்)காட்ட
துடியடங்கிக கட்டிப்போம் சுண்ணம் பாகு
மேச்சப்பா போகாது துரி[சு](சி)சுண்ணம்
(இ)ரதமென்ற ரசகுளிகை யிறுக்குள் ளாச்சே. (௫௰)

உள்ளபடி சொல்லிவிட்டே னிந்த[னூ](நூ)லில்
உத்தமனே துரி[சு](சி) வெள்ளை யாகு மாகும்
வெள்ளையென்ற சுண்ணத்தால் ரசததை நீ[க்தி](ற்றி)
மேலான பரித கடடில் பூசிப் பாரு
கள்ளமில்லாச் சொர்ணமது சுண்ணம் பாசசுக
கதிரான தாமிரத்தி[ல்க்கு](ற்கொ)டுகச் சுன்னம்
பிள்ளைகளே யிதை(யெ)டுத்து வெள்ளிக கிய
பி[ளை](ழை)ப்பதற்கு வழியுண்டாம் பேசி முற்றே. (௫௰௧)

**Colophon:**

கூர்மானந்தர் ௫௰க-ம் முற்றிற்று.

(த-பு.)—

இந்நூல், யோகம், ரஸவாதம் ஆகிய இவ் இரண்டையும் கூறுவதென்று தெரிகிறது. கூர்மானந்தர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

---

## (p) அகத்தியர் முப்பூ, பதினாறு.

## AHATTIYAR MUPPŪ, PADINĀṞU.

Foll. 101*a*—104*a*.

Same work as that described under R. No. 168(*e*) *ante*. This work is also known as Ahattiyar Sūttiram Padināṟu.

Complete.

(த-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 168(e) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது. ‘அகத்தியர் சூத்திரம் பதினாறு’ என்றும் இதற்குப் பெயர் உண்டு.

---

## (q) அகத்தியர் புஷ்பமாலிகை, ஐம்பத்தொன்று.

## AHATTIYAR PUṢPAMĀLIKAI, AIMBATTONṞU.

Foll. 105*a*—115*a*.

On the preparation of ingredients known as Muppū, etc., considered useful for alchemy. The Yōga of the Siddhas is also referred to as being inseparably connected with alchemy. The work is said to have been taught by Agastiyar to Pulastiyar.

Complete.

**Beginning:**

ஆதியென்ற அண்டமெல்லாம் படைத்தகாமி
ஆனந்த போதமதாய் நின்ற ரூபி
சோதி யென்ற நாதவிந்து மௌன மாகிச்
சொல்லடங்காப் பொருளாகிச் சூட்சும மான
வேதிபரா சத்தி மனோன் ம[ணி](னி)யின் பாதம்
விளங்கியறி வாற்பூசி மௌன [மொ](மு)ற்று
மேதினியிற் கும்பமுனி (யெ)ன்ற பேரு
மெய்ஞ்ஞானச் சரவணையைப் போற்றி னேனே. (க)

போற்றியே யடிதொழுது நின்றேன் யானும்
பூரணமாய் வழலைதனை(ப்) பொசித்தார் சித்தர்
எற்றிவிடு முகாந்தவரை யென்ன சொல்வேன்
எமமென்று லெவ்வகையு மிதுக்கொவ் வாது

தோத்திரத்தால் முடியாத பூவழலைக் குருவுந்
　　தேர்ந்தவினை யக[ண்டு](ன்று)விடுந் துரிய மேற்றுஞ்
சாத்திரங்கள் வேதமொடு சகல நூல்களா
　　சாற்று மிந்தப் பூரணத்தைப் பூசிப்பாயே. (உ)

**End :**

கண்டுகொளவா யுலகத்தில் முப்பூ வென்ற
　　கருச்சொன்னே னு[ந்த](னற)னுக்காய்க் கண்டுபா[று](ரு)
விண்டுகொள்ளு மவுனத்தி னின்றுகொண்டு
　　விளங்கவே மந்திரங்கள் செபித்தால் மைந்தா
சென்றுமே ய[ஷ்]ட்டக[ற்](ர்)ம மெல்லாஞ் சித்தி
　　செப்பு(கி)றேன் புலத்தியனே செம்மை யாகக
கண்டுமது மே[ல்]ளுக்கி(ப) பி[ற](ர)காசங் கொண்டு
　　கனிந்து தி[ன்](னை) வோடுதுபார் சஞ்சீவியு மாமே. (ருயி)

சஞ்சீவியின் மா[ற்](ர்க்)க மப்பா சொல்லி விட்டேன
　　சற்குருவின் கி[று](ரு)பையினால் [ச]சாற்றி னேன் யான்
சிரஞ்சீவி யாயி[று](ரு)ப்பாய் புட்பமாலை
　　சீக்கிரத்தில் சி[ற்றி](த்தி)யுண்டாஞ் செய்மைமெ[ற்ற](த்த)
தருஞ்சீவ னுயுசமா யுகாந்த மட்டுந்
　　தற்ப[ருன](ராந)ந்தி யரு ளாலெய்தும்
பெருஞ்சீவி வழலையுடை மா[ற்](ர்க்)கஞ் சொன்னேன்
　　ஏகாந்த மவுனவிந்து விளங்க முற்றே. (ருக)

**Colophon :**

நள ஸ்ரீ வைகாசிமீ ௰௯உ சோமவா[ற](ர)ம் ரே[ரு](ா)ஹிணி நட்[ஷ]சத்தி[ற](ர)த்தில் சம்பூ[ற](ர)ணம்.

புட்பமாலிகை முற்றிற்று. ஸ்ரீரேழிவாழ்க.

(கு-பு.)—

இந்நூல், ரஸவாதஞ் செய்தற்கு உபயோகமாகிய முப்பூ இன்னதெனவும் யோகஞ்செய்யவேண்டிய வகை இன்னதெனவும் கூறுவதெனத் தோற்றுகிறது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

இதன் பின்னர், சோதிடவிஷயமான பாடல்கள் எழுதப்பெற்ற ஏடுகள் இரண்டுள்ளன.

---

## R. No. 268.

Palm-leaf. $15\frac{1}{8} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 262. Lines, 5—9 in a page. Tamil. Fair.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. K. Rangasvāmi Ayyangār of Mysore.

### (a) சட்டைமுனி சூத்திரம், இருநூறு.

### SAṬṬAIMUNI SŪTTIRAM, IRUNŪṚU.

Foll. 1a—35b:

This work deals with medicine, alchemy and the Yōga and the philosophy of the Siddhas. The work is attributed to Śaṭṭaimuni, who refers, in the beginning to his other works, viz., Śaṭṭaimunivādam in 1,[illegible] stanzas, Saṭṭaimuninikaṇṭu in 1,200 stanzas (described under R. No. 252), Śaṭṭaimunikaṟpam in 100 stanzas (*vide* R. No. 145(*c*) *ante*) and Śaṭṭaimuniñānam in 200 stanzas.

Complete in 200 stanzas.

**Beginning:**

சூத்திர மோது முன்னே சொல்லு(கி)றேன் [கி](க)ணேசனைகாப்பு
சா[ஸ்]த்திரம் நிறைந்துபொங்கி(ச) ச[ரு](ரா)சர மெங்குந் தானுய(த்)
தோத்திரப் பொருளுந் தானுய(ச) சொல்ல[த்து](ற்று) மனமு ம[த்து]
போ[த்து](ற்று)றப் புறம்பு ளானே பூ[ற](ர)ணங் காப்புத் தானே. [(ற்று)ப்

நன்றாக

குருவான பூ[ற](ர)ணமே சின்மயமே அய்யா
குவட்டிலுள்ள சித்த ரெல்லாங் கூடிக் கொண்டு
தருவான வென்னூலில் தீட்சை மா[ற்](ர்க)கஞ்
சாதகமா யிரு[னூ](நூ)றுங் கிழித்தா ரையா
உருவாக வாதத்தில் பதது[னூ](நூ)று
உறவான நிகண்டிலே பனனி[ெ]ரண்டு [னூ](நூ)று
கருவான கற்பத்தி லொனறே [னூ](நூ)று
கைவிட்ட ஞானத்தி லிரண்டு [னூ](நூ)றே. (௧)

**End:**

சுண்ணமென்ற சாரத்தில் வீரஞ் சினஞ
சுகமாகப் புழுகிட்டு(ப்) பூரம் போட்டு
வன்னமென்ற குருவண் டுறமுங் கூட்டி
மயங்காதே காம[னீ](நீ)ர் விட்டு ஆட்டி
கன்ன மென்ற கோலான துரிசுக் கப்பி
காட்டா(கு) ரவிகுள்ளே கடிய சுண்ணம்
பன்னமென்ற அருசியுடைய பெருமை சொல்லப்
பாா(ப)பதியும் முன்பினுய்(ப்) பார்த்திட்டாளே. (௱௯௯)

( . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . )

தானுன சூத்திரத்தை யெழுதி மககாள்
சாதகமாய மயக்கத்தே வைத்துக்கொண்டு
வானுன கேசரத்தி லாடும்போது
வா[ற](ர்த்)தை வந்தா[ந்தா]ல் சாதகிரமுஞ் சூத்திரமும்பேசு
கோனுன சினமயத்தின பின்னே [ஞ](நா)ங்கள
குறியெது வைலாச மூாத்தி வ[ற்](ர்க)கம்
வேனுன சூத்திரந்தா னி[று](ரு)நூ(ா) ெ[த]ான்று
வேதாந்தக கருணையிலுல் விளங்கி முற்றே. (௨௱)

**Colophon:**

சட்டைமுனியார் அருளிச்செய்த சூத்திரம் [யிறுனூ] (இருநூ)று [யெ](எ)ழுதி முற்றிற்று. கிருஷ்ணன்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வைத்[illegible]த்தையும் ரஸவாதத்தையும் யோகத்தையுங் கூறுவது. சட்டைமுனியார் [illegible]றியதாகச் சொல்லப்படுகின்றது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது. பத்தாவது எண்ணுள்ள ஏடு பாதியாக ஒடிந்துள்ளது. இதன்பின் வெற்றேடொன்றுள்ளது.

---

## (b). தட்சிணாமூர்த்தி பரிபாஷை, ஐந்நூறு.

## DA[illegible]INĀMŪRTTI PARIBHĀṢAI, AINNŪRU.

[illegible] × 1¼ inches. Foll. 37a—78b.

[illegible] the preparation of the different kinds of ingredients useful for alch[illegible]y. Reference is also made to 21 extraordinary attainments of the [illegible]dhas.

[illegible]ntains kāṇḍas 1 and 2 complete.

**[illegible]nning :**

[illegible]ஞா ஞேயததின் பரஞ்சுடருவகுக கேல்லாஞ்
[illegible]ம[ற](ர)மென வுதித்த ஞான தெய்வ[ஞ](நா)யகன்றாள் போற்றி
[illegible]ரமென வகார யோகு மறைப்புநால் டாஷ[ச](ஷ) வெல்லாங்
[illegible]றுமுனி தமிழாற்செய்ய குமர னேங் கமலமுள் காப்பே. (க)

( . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . )

படிக்குமி(ந்நூ)லுக் கொப்பு பராபர மொனமிற யல்லால்
மடத்தினி லுள்ள சித்த[ற்](ர) வாதநூ லிதற்(கெ)காவவாது
குடத்தினி[ல் தீ](ற் றி)பமெனனக் கூறினர் சித்த[ற்](ர)பாஷை[ச](ஷ)
இடத்தபொன மேருமேலே தீபமா யிந்த [னூ](நூ)லே. (உ)

( . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . )

புக[ற](ர்)முதல்[illegible]ாண்டந் தன்னில் பூட்டிமேனன வ[ள](ழு)லா நாமஞ்
செகமுயி[illegible]ரு)ப்பின தீட்சை செலுத்தின பேர் சொல்லி[வய்](வை)த்தேன்
இகமதில் மூ[illegible]ஞான ம[த்தி](ற்றி)ருவினை வெளிய தாகுகும்
பகலவ ஞகுமிந்தப் பாஷை[ச](ஷ)நூ[ல்ப](ற்) பயன்பெற் றோர்க்கே. (ங)

**End :**

இருக்கலா மே மலைய[ம்யே](மே)வல் செய்திவ்
வுலகும் யெவ[நூ]ரும்போற்ற
பெருக்கலாங் கை[யி]லேயினி [யி](ஸீ)சன் பாதப்
பெ[த்தி](ற்றி)-லாஞ் சித்தருட னேபச லாகும்
[தி](றி)றுககலா[ஞ்] மாயிரத்தெட் டண்டங் கூட
நிமிஷத்திற் சுத்் வந்து நிலேகக லாம்பா[ற](ர்)
முறுக்கெ[ல்]லா மீசனுப்பு முறுககே யல்லால்
மு[த்தா](ற்று)து ம[த்த](ற்ற) வுப்பு முடியா வாறே. (கச)

வாறான யிக்காண்ட[ம் ரெ](மிர)ண்டுக் குள்ளே
    வழலைக்குஞ் செய்[யு]கின்ற மா[ற்](ர்க்)கஞ் சொன்னேன்
கூறான மூன்றிலே கற்[ப்]ப மூலம்
    குணமான யிடைபஞ்சீ க[ற](ர)ணஞ் சொல்லுந்
தூறான நாலினிலே யோகஞ் சொல்வேன்
    சுத்தவுப் பெடுக்கு(ம்)வகை யஞ்சி[வ்ச்](ற்) சொன்னேன்
சீறான வுப்பெடுக்கும் வகையைப் பாரு
    தெளிவான [ெ](யி)ரண்டாங் காண்டம் சிவநூல் முற்றே. (கரு)

சிவமயம்.

[தெஷ](தட்சி)ணாமூ[ற்](ர்த்)தி சுவாமிகள் பாதாரவிந்தமே துணை.

பாலாம்பிகை திவ்விய ஸ்ரீபாதாரவிந்தமே கெதியுண்டாகவும்.

குருபாதமே துணையுண்டாகவும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல், சித்தி இருபத்தொன்றையும், ரஸவாதத்தில் தழைகள் சாறு, உப்பு சவுக்காரவைப்பு, வழலைமுறை, சவுக்காரச்சுண்ணம், கிளிஞ்சிற் ணம், அட்சய சுண்ணம், வெடியுப்புத் திராவகம் முதலியவற்றையும் வி மாகக் கூறுவது. இதை இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை பிரதியில் முதல் இரண்டு காண்டங்களே (பூர்த்தியாக) உள்ளன.

---

## (c) தட்சிணாமூர்த்தி வழலை, முப்பது.
## DAKṢIṆĀMŪRTTI VAḺALAI, MUPPADU.

Foll. 79*a*—84*b*.

Same work as that described under R. No. 267(*c*) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 267 (*c*) நம்பர் பிரதி போன்றது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

---

## (d) அகத்தியர் கலைஞானம்.
## AHATTIYAR KALAIÑĀNAM.

Size, 14¼ × 1⅝ inches. Foll. 85*a*—86*b*.

Same work as that described under R. No. 182(*a*) *ante*.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 182 (*a*) நம்பர் பிரதிபோன்றதே. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுப்பெறவில்லை.

## (*e*) அகத்தியர்பரிபாஷை, அஞ்சாங்காண்டம்.
## AHATTIYARPARIBHĀṢAI, AÑCĀṄKĀṆḌAM.

Foll. 87*a*—103*b*.

Same as the fifth Kāṇḍa referred to in R. No. 265(*b*) *ante*.

Complete.

**Colophon :**

[செ]த[ஷச](ட்)சிணுமூ[ற]ர்த்தி பிள்ளை முத்துச்சாமி இருதி எழுதியது.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 265(*b*) நம்பர் பிரதியின் இறுதியிலுள்ள ஐந்தாங்காண்டம் போன்றது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

## (*f*) போகர், நாலாங்காண்டம்.
## BHŌGAR, NĀLĀṄKĀṆḌAM.

Foll. 104*a*—161*b*.

treatise on alchemy. It treats about the purification of the baser such as iron, copper, brass, bell-metal, etc., and is attributed to ar.

mplete.

**nning :**

க்காண்டம் பாடுதற் கைங்கரன் காப்பாகும்
நந்தியென்ற பாட்டர்குரு பாதம் போற்றி
மூயக்காண்டம் பாட்டாதிரு மூலவ[ணு](நா)யர்
[மொ]மூ ரியாம் பதந்தனக்கு(த்) [செ]தண்டம் பண்ணி
திடீக்கண்ட சிறுபாட்டா சிவயோக முனிதான்
திருவடிக[ள் ரெ](ளிர)ண்டுமெ[ந்த](ன்ற)ன் சிரசில்வைத்து
படுக்கண்ட பதஞ்சலியார் வியாக்கிரமர் பாதம்
பணிந்திட்டே[ன](ட)ன் மூவிரு[க்]கால் போற்றி யாமே. (க)

* * * *

நவலோக[க்] கருக்கண்டா[ல்] வேம மாச்சு [ன்றுல்
[ஞதா](நா)ன்(று)னு[ம் யே](மே)ல் வெளியாய்ச் சொன்னே னெ
நவலோக சாத்திரந்தான் தாம்சொன்ன [னு](நூ)லில்
நறுக்கிஞ[ல்ச்](ற்) சண்டாள(ர்) [னு](நூ)லென் பார்கள்
அவலோக மாகாமல் வெளியாய்ச் சொன்னே [நான்
னடங்கிஞல்[த்] தான்பின் னழைப்பா [னயி](னி)ல்லா(வி)ட்டால்
புவிலோக ராசர்கள் கையிற் சிக்கிப்
பூருபட்டுப் போய்விடுவார் புகன்றிட் டேனே. (அ)

**End :**

எடுத்துமே துருசியைத்தா னகல்[வ]வித் திட்டு
இடைக்கிடைக்[கி]கு(ச்) சூதம்விட் டியல்பாய்த் தானும்

அடுத்துமே அ[ரு](று)சாம மரைத்து மைபோ[ே]ல்
அ[தி](த)ன் பின்பு[ச] சவ்வீர மரைக்கால் [ப்]போடு
படுத்துமே பசசையென்ற கற்பூ ரந்தானை
பாங்காக அரைக்காறுன கூடப் போட்டு
விடுத்துமே சார்நீர் தன்ளு லாட்டி
வில்லைகட்டி யகலிவிட்டுப் புடத்தைப் போடே. (உ௪௪)

புடம்போட் டதுசெருவி [ெ]லகுவாய(த்)தானும்
புக[ட்](ழச)சியா யாரவிட்[டு எ] (டெ)டுத்தக் கொண்டு
சடம்போடு கலவத்தி லூட்டு நன்றாயக
கலந் தரைத்து முலைப்பாலி விருசா மரதான
புடம்போடு பத்தெருவில் புடத்தைப் போடு
பாங்காக ஆரவிட்டுக கலவத் திட்டு
முடம்போடு முலைப்பாலி லரைத்து மைபோல்
மீராமல் முன்போலே புடத்தைப் போடே. (உ௪௫)

(கு-பு.)—

இது அயசுத்தி, தாம்ரசுத்தி, தாரசுத்தி, பித்தளைசுத்தி, வெண்கலசுத்தி முதலியவற்றை விளங்கககூறும் சிறந்த ரஸவாதநூலென்று தெரிகி போகநாயனுர் இயற்றியதாகச சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் நூல் முற்றும் உள்ளது. இதில் நூறறுட்பதினைன்காவது பாட்டு எழு விடட்படடிருககிறது.

---

## (g) அகத்தியர்முன்னூல், எண்பது
## AHATTIYARMUNNŪL, EṆBADU.

Foll. 162a—180b.

On the preparation of certain medicines for curing diseases of different kinds. The author has also written a work entitled Ahattiyarpinnūl, Eṇbadu, which work is described under R. No 192(*l*) *ante*. The work is attributed to Ahattiyar, who refers in the beginning to his bigger works in alchemy and medicine and their abridgments

Complete.

**Beginning:**

அரன்கயிலை விட்டு[ஞ](நா)ன [ெ]த(ட்சி)ணத்தில்வந்து
அளவி[ரு](ற)ந்த கோடிசித்தா முனிரிஷிக [ளு](ள்)பார்
பரந்ததொரு பொதிகைதனி லிருக்கும் போது
பாடினேம் வாதமொடு வயித்தி யந்தா
னிரந்தரமாய் லட்ச [ம் ெ](மி)ரண்டு லட்சம்பாடி
திறுத்தினபின் சூத்திரமாய்(க்) கு[ரு](று)க்கிப் பின்பு
சரந்தரனேய் மருந்துவகை க[ற்](ர்)மந் தீர்ககச
சூட்சுமந்திர யெந்திரமும் சிவமோக்ஷந்தானே. (க)

தானென்ற சாத்திரங்க ளெல்லாஞ் சொன்னேன்
தனிக் குப்பிச் செந்தூரஞ் சட்டி வைப்பும்
பானென்ற நீற்றினமும் புடத்தி லேந்தி
பதங் காய்ச்சல் கற்பூரந் தை[யி]லமொடு குழம்பு
கோனென்ற குளிகைநெய்யு[ங்](ஞ்) சூரணமும் பொடியுங்
குலாவுகின்ற குருவழலை கூடி[த்தா](ற் ற)றால்
தேனென்ற மருந்தெல்லாந் திறமாய்ச சித்தி
தீர்க்கமாய்க் குருமுடிக்க வ[ரி](றி)யார் தானே.

*　　*　　*　　*

அரைப்படியாம் நீரையொரு சட்டிதனில் விட்டு
ஆனவசம் பரைத்(த)ந்த [னீ](நீ)ர்தனிலே கலக்கி
விரைத்த வெள் ளுள்ளி யுடைமே[லத்தோ](ற்றோ)லைப் போக்கி
விழுதுபட அரைத்துமந்த சட்டிதனி[ர்க்](ற்) கலக்கி
துரைக்குருவைக கா[ள்](ற்)க[ள](ழ)ஞ்சு துவளப் பொடித்திட்டுத்
தூய வடுப்பேற்றி(ச) சுருக்கிக் குளம்பானல்
வரைக்கவ[ளி]ழி குளம்பதனை வைத்[து ஒ](தொ)ன்றி னியும்
வா[ள](ழ)ர்ம வடிமாத சங்கைவந்த வுடன்முழுகே. (௩௭)

**End:**

நூலென்ற சித்தாந்தம் வேதாந்தம் முதலாய்
[னு](நு)ண்ணிமையாய்ப் பாடிவைத்தோ மினிமே லில்லை
பாலென்ற தொன்றிலே பிரிந்த தெ[ன](ந)ய்போல்
பரிந்துபார் [னூ](நூ)லெல்லாம்[ப்] பலிதமாய்க் காணும்
ஆலென்ற மறந்தனிலே விழுதோடும்போ
லறிந்தறிந்து [னூ](நூ)லெல்லா மாராய்ந்துபா[று](ரு)
காலென்ற கண்ணேக்கிப் பா[று]ரு சொன்னேங்
க[த்த](ற்ற)றிந்தோர்க் கெண்பதுதான் சாட்சி முற்றே. (அம)

**Colophon:**

அகத்தியநாயனு ரருளிச்செய்த கடைக்காண்ட மறு[னூ](நூ)றுக்குச் சூத்திரம் முற்றிற்று.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வைத்திய விஷயமானது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப் படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உளளது.

---

## (h) அகத்தியர்பரிபாஷை.
## AHATTIYARPARIBHĀṢAI

Foll. 181a—222a.

Same work as that described under R. No. 265(b) ante.

Contains the third and the fourth Kāṇḍas.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 265(*b*) நம்பரில் வந்துள்ளதே. இதில் மூன்று நான்கு ஆகிய இரண்டு காண்டங்கள் முற்றும் உள்ளன,

---

(*i*) அகத்தியர்பூரணசூத்திரம், இருநூற்றுப்பதினாறு.

AHATTIYARPŪRAṆASŪTTIRAM, IRUNŪṞṞUPPADI-NĀṞU.

Foll. 223*a*—258*b*.

Same work as that described under R. No. 177 *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காடலாக்கின் 177-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

---

(*j*) சுந்தரானந்தர்சூத்திரம், இருபத்தைந்து.

SUNDARĀNANDARSŪTTIRAM, IRUPATTAINDU.

Foll. 259*a*—262*b*.

Same work as that described under R. No. 8(*c*) *ante* Attributed to Sundarānandar.

Complete.

**Colophon:**

சுந்தரானந்தா சூத்திரம் [(வெ)](எ)ழுதி முற்றிற்று. சிவமயம். ஒத்திட்டது இஃது.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 8(*c*) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

---

## R. No. 269.

Palm-leaf. $17\frac{3}{8} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 21. Lines, 5 in a page. Tamil. Injured.

Presented in 1913–14 by M.R Ry. Mallinātha Nainār of Mannargudi.

(*a*) லோகஸ்வரூபம்.

LŌKASVARŪPAM.

Foll. 1*a*—10*b*.

A brief geographical description of the world as known to Jains and accepted by Jainism.

Complete in 73 stanzas.

**Beginning:**

புரந்தரரும் பூமிமேல் மார்தர்களு மாங்கே
நிரந்தரம்வந் திறைஞ்ச நேரின் — வரந்தருநல்
வாம னடிவணங்கி மன்னு முலகிடல்லை
நாம வகை யுரைப்ப [ந](ன)ன்கு. (க)

முடிவுடை யகலமாய்த மொன் றேழுமுழ
மிடையினை ங்கயர் கண்டேழு நீளமா
யடியினே முக[ண்டு]ன் றுநீண் டுயரமீ பேழுமாய
வடிவுடை யுலகமூ வரதஞ் சூழ்ந்ததே. (உ)

முழஞ்சிலே காவத மேழ் முடிந்துழி
முழஞ்சிலே காவதம் மூன்று வீழ்ந்தோர்பா
லெழுந்திவ்வாரே[ர](ற) முகயரெய்தச் சென்றிடட
விழுந்தவா ரொழிந்ததொன் றுகு மேன்முகம். (ங)

* * * *

நன்மையும் நன்மையும் நன்மை யாவது
நன்மையிற் (றீ)மையு(ந்) தீமை நன்மையுந்
திண்ணிய தீமையு(ந்) தீமைதீமை யெ[ண்டெ](ன்
றெ)ண்ணிய காலமேற் றிழிவை யாக்குமே. (உச)

**End:**

இந்திரர் ச[ா]மாநீகரதாய்த் திங்கள்பா ரிடதர்
கந்தபாவர் காப்பா நீகர்கிணர் . . ழியரொல்கா
விந்திரா திகளிற் பத்து மரசர்கள் குரவ ரொன்றி
மந்திரர் சூழ்ந் திருப்பர் காஞ்சுசி யாதி போல்வார் (எக)

நடுவணெண் புகைக்கொழுப்பா மனந்தீசச் சிறகொத் தொத்தீர்
குடைமலர்த் திருந்ததேபோ விரண்டரைத் தீவோ டொத்து
கடையிலா வறிவுகாட்சி யுடையவற் குழுமி [ணி]தின்ற
விடமது வுலகத் துச்சி யேத்தருந் திறத்த தாமே. (எஉ)

எழுகயற் கன்று மீே[ற](ர)ழ் க[ய](யி)றுடர்ந் திடையி லொன்றாய்
முழவென விடையி லேந்தா முடிவொன்று யடியி லேழா
யழிவிலா வுலகிற் றேற்ற மனந்தமாம் படிப்பதேச
மெழுவெனத் திரண்ட தோளா யிரந்த [ஞ](நா)ட் பிறந்த வென்றான

**Colophon:**

லொகவூா—லைவ முற்றும்.

**(கு-பு.)—**

இந்நூல் ஜைநமத ஸம்பந்தமானது. பல உலகங்களிலும் உள்ள மனிதர்களின் உயரம், நிறம் முதலியவற்றையும், மலைகள், நதிகள் முதலியவற்றையும் இன்னின்னவெனக் கூறுவது. இதில் இந்நூல் (கடவுள் வாழ்த்து நீங்கலாக) எழுபத்திரண்டு செய்யுட்களும் பூர்த்தியாக உள்ளன.

## (b) இரத்தினத்திரயம்.
## IRATTINATTIRAYAM.

Foll. 11*a*—18*a*.

A treatise describing what are called the three gems of Jainism which are herein stated to be right faith, right knowledge and wisdom, and right conduct. It is stated that a Jaina ascetic taught these to a king as the means of obtaining salvation.

Complete ; stated to have been taken from Mērumandarapurāṇa.

**Beginning:**

குற்றங்க ளில்லான் குணத்தா னிறைந்தான் குணத்தான
மற்றிந்த வை[ய்]ய மளந்தான் வை[ய்]ய நின்றபெற்றி
முற்று முரைத்தா னுரையி ரொன்ப தாய தொன்று[ர்ச](ற்)
செற்றங்க டீர்ப்பான் விமலன் சரண் சென்னி வைத்தேன்.

வேறு.

என்றுநின் றிறைவனை யேத்தி மாதவத்
தொன்றிய மனத்தனு யுலக [ு](நா)தனை
நின்றதத் துவத்து நீர்மை யென்னெனக்
குன்றனுற் கருளினன் குற்ற மற்ற கோன். (க)

உயிருமுயி ரல்லதும் புண்ணியம் பாவ முற்றுஞ்
செயிரதீர் செறிப்பு முதிர்ப்புங் கட்டும் வீடுமுற்றத்
துயர்தீ[ற்](ர்கந்)த தூயநெறியுஞ் சுருக்கா யுரைப்பன்
மயறீர்ந்த காட்சி (யு)டையோ யிதுகேண் மதித்தேன். (உ)

**End:**

உரைத்த விப்பொருளின் மெய்(ம்)மை யுணர்வது நல்லஞானம்
புரைப்பற(த்) தெளிதல்காட்சி பொருந்திய விரண்டு மொன்றித்
தரித்தனல் லொழுக்க மாகுஞ் சாற்றிய மூன்று மொன்றில்
விரைப்பொலி தாரோய் வீட்டின் மெய்ந்தெ[ன](ந)றி யாவ தாமே. (சக)

எழுதரு பருதிமுன்ன ரிறைஞ்சிய கமலம் போலத்
தொழுதெதிர் முழுதுங்கேட்டுப் போய்நகர் துன்னிச் சுற்ற
முழுதையு மழைத்து முத்திக் காசனுய் முயல்வ தெ[ந]னன்று
பழுதிலாப் புதல்வன் றன்மேற் பாரரைவைத் தினைய சொன்னுன். (சஉ)

* * * *

அமலரா யருள்சுரந்திட் டறிவரிய திருமூ[ற்](ர்)த்தி
விமலமாய் விரிந்தநாற் குணத்தலைமை விரிக்குமே
விமலமாய் விரிந்தநாற் குணத்தலைமை விரிந்தாலுங்
கமலமீ தலவுமுனேக் காதலிப்பா ர[ரி](றி)யாரே. (எ)

(கு-பு.)—

இந்நூல் ஜைனமத ஸம்பந்தமானது. மேருமந்தர புராணத்து விரித்துக்கூறப்படும் நற்காட்சி, நன்ஞானம், நல்லொழுக்கம் இவை இன்னவென்பதும், இவற்றால் மோட்சமடையலாமென்பதும் ஆகிய இவற்றை ஓரரசனுக்கு ஶ்ராவகரொருவர் உபதேசிப்பதாக அமைந்துள்ளது.

(c) வர்த்தமானசுவாமிதோத்திரம்.
VARDHAMĀNASVĀMITŌTTIRAM.

Foll. 18a—19a.

A eulogy in five stanzas on Vardhamana, who is considered to be the 24th (the last) Tīrthaṅkara of the Jainas.

Complete; said to form part of the Mahāpurāṇa.

**Beginning:**

ஆதியா யுலகியல்பை யளித்தா னீயே
யருந்தவமு யறம்பகர்ந்த வறிவ னீயே
காதியா[ய] பருவினையைக் கடிந்தாய் [நீ](நீ)யே
கணமீறு றடியேத்துங் கடவு ணீயே
போதியாயப் பொருளளவு மானய [நீ](நீ)யே
பொறிவாயி லைந்தவித்த புனித னீயே
சோதியாய் நிலவுகுணச் செல்வ னீயே
சி[றி](ரீ)வ[ற்த](ர்த்)த மான னெனுந தீர்த்த னீயே. (க)

**End:**

கருவான சிற்கணய வல்லா [நீ](னீ)யே
கலியாண மைந்துடைய கடவு [நீ](ணீ)யே
வருமானம் பூமபிண்டி மன்ன னீயே
மனுறவொரு [ஞ](நா)ன் குரைத்த வள்ள[ல்] னீயே
பெருவான மினிதாளும் பெம்மா [னு]னீயே
பெண்ணுருவு மாணுருவு மானாய் நீயே
திருமாலு நான்முகனு மானய[னீ]நீயே
சிரீவ(ர்)த[ல](த்)மான னெனுந தீர்த்த னீயே. (ரு)

(கு-பு.)—

இந்நூல் ஜைனமதத்தைச் சேர்ந்தது. மஹா புராணத்து வந்துள்ள இருபத்துநானகாவது தீர்த்தங்கரரான ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமி ஸ்தோத்திர ரூபமானது. இந்தப் பிரதியில் இது ஐந்து செய்யுட்களுள்ளன.

இந்நூல் பூர்த்தியானபிறகு இரண்டு ஏடுகளில் காடபோட்டம் அறியும் விதத்தைக் கூறும் செய்யுட்கள உள்ளன.

---

R. No. 270.

Palm-leaf. $16\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 28. Lines, 7-8 in a page. Tamil. Good.

Presented in 1915-16 by M.R.Ry. E. Śrīnivāsarāghavācāriyar of Conjeeveram.

திருவாய்மொழி.
TIRUVĀYMOḺI.

Same work as that described under R. No. 58 *ante*.

Contains stanzas one to nine in the ninth Tiruvāymoḻi of the tenth Pattu.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 58 - ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இதில் நான்காம் பத்து 9 - வது திருவாய்மொழியில் ஒன்பதாம் பாசுரம் வரையில் இருக்கிறது.

சடகோபர் விஷயமாக அபியுக்தர்கள் செய்துள்ள 'திருவழுதிநாடு,' 'மனத்தாலும்', 'ஏய்ந்த பெருங்கீர்த்தி', 'வான்திகழுஞ் சோலை' என்னும் தனியன்கள் நூலின் தலைப்பில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

---

## R. No. 271.

Palm-leaf. $17\frac{1}{8} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 65. Lines, 6-7 in a page. Grantha and Tamil. Injured.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. E. Śrīnivāsarāghavācāriyar of Conjeeveram.

### ஸாத்விகப்ரஹ்மவித்யாவிலாஸம்.
### SĀTVIKABRAHMAVIDYĀVILĀSAM.

A work claiming superiority for the Śrī-Vaiṣṇava religion and declaring that God Viṣṇu is the Supreme Brahman.

Incomplete.

**Beginning:**

ஶுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும் ஶஶிவர்ணம் சதுர்ப்புஜம் |
ப்ரஸந்நவதநம் த்யாயேத் ஸர்வவிக்நோபஶாந்தயே ||
ஶ்ரீஸாத்த்விக ப்ரஹ்மவித்யாவிலாஸம் நாம விஶ்ருதம் |
வைதிகாவைதிகாநேகமதகதத்த்வ(நிர்ணயம்) ||
வேதவேதாந்தஶாஸ்த்ராதிகத்த்யாயார்த்த[வி] நிர்ணயம் |
ஸவேஷாந்தகமோஹார்த்தஜிஜ்ஞாஸுஜநஜீவநம் |

ஶ்ரீமத்வேதாந்தஸகலமீமாம்ஸாஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநா(ஸ்) ஸி[த்தம்]ஸம் ஸத் (ஸம்ப்ரதாயே (யென்கிற)படியே ஸகலகுணபரிபூரணபலமான ஆசார்யனை ஜிஜ்ஞாஸுவாய் வீதராகியாய் முமுக்ஷுவான சிஷ்யன் வந்தனம்பண்ணி முகுளிதஹஸ்தனாய் விண்ணப்பஞ்செய்[கு](கி)ற பிரகாரம்; ஹே ஸ்வாமி[ந]ன்! ஸகலப் பிர[ஹ்ம](மாண)ங்களிலும் விசாரிக்கும்போது மோக்ஷப்ரதரான தேவர்கள் முகுந் தாரவிந்த நந்தன ருத்ரேஶ்வரர் மூவரு மென்[ன](று) ரூடியாக ப்ரமாணபுரஸ்ஸரமாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதிலே ப்ரஹ்மாவினுடைய ஸம்ப்ரதாயம் [மந்த்ர] (யந்த்ர) ஶாஸ்த்ரநேமாதி ஸமயாசாரங்கள் முதலான இவைகளில்லாமையாலே, அது ஸாமான்யமாக இருந்[து](த)து.

**End:**

அந்தக்ஷேத்திரத்திற்குக் காசியென்று நாமதேயம் வ[ரத்துக்](ருவதற்)கு முன்னே ப்ரும்மா அநேக விசேஷங்கள்பண்ணி கேசவமூர்த்தியை ப்ரதி

கூரீகரிச்சுக்கொண்டு ஆநந்தத்தை யடைந்தார்; ஆகையாலே ஆனந்தவன மென்று பூர்வம் பேராயிருந்தது. ஸ்ரூஹாவும் தனக்குப் பிரத்யக்ஷமான கேசவமூர்த்தியைஅங்கே ப்ரதிஷ்டித்து அவ[ற்](ர்)போலே பட்டணம் கட்டி(வை) வத்து(க்) காசி என்[னு]று பெயரிட்டார். பின்பு . . . . . . . . . .

(கு-பு.)—

இதில் விஷ்ணுவே பரப்பிரஹ்மமென்றும், வைஷ்ணவமதமே உயர்ந்ததென்றும், ஏனைய தெய்வமும் மதமும் தாழ்ந்தனவென்றும் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதலிலிருந்து ராஜஸ தாமஸ ஸாத்விக குண விபாகம்வரையில் இதில் உள்ளது. ஆகையால், இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுப்பெறவில்லை.

---

## R. No. 272.

Palm-leaf. 15¼ × 1¼ inches. Foll. 460. Lines, 8 in a page. Tamil. Injured.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. C V. Jambulingam Pillai of Mylapore.

### காஞ்சிப்புராணம்.

### KĀÑCIPPURĀṆAM.

Same work as that described under No 567 of the D C.T. MSS, Vol. II.

Contains up to the end of the Pannirunāmappaṭalam.

**End:**

திருக்கண்புதைத்த படலம்.

மாலதி நறுங்கொடியைய மன்றல்வினை யாற்றன்
பாலுரிமை யாக்கவரு டண்பினை யறிந்தாங்
காலிமகிழ் மென்குயி லணைக்குயின் மாவுங்
கோலநிறை வேய்ந்துகுளிர் தூங்குவது கண்டாள். (உசகூ)

* * * *

இணர்விரி பொதும்பர் நாப்ப ணெறிநிரைப் பட்டம்பூத்த
மணநறு நீலங்கொய்து வந்தனர் நீட்ட வாங்கி
நிணமலி முனைய வேற்க ணீலங்க ளளவ ளாவத்
தணவருங் கடிப்புக் காதிற் றண்ணறு வொழுக வைத்தும். (உருo)

* * * *

புலியுரு மருளப் பூத்த பூந்துணர் வேங்கை யொள்வீப்
பலபறித் துகுத்ததாது பைந்தொடி மகளிர் நீட்ட
வலர்கரத் தேந்தி யம்பொற் சுணங்கெனும் வேங்கை யோடும்
குலவவெங் களபக் கொங்கைக் குவட்டின்மேற் செறியப் பெய்தும். (உருஉ)

* * * *

செசகர்வா னுருக்கொண் டெனைச் செந்தளி ரிளமா நோக்கி
முக்கண னுருவந் தோற்று முதன்மையைக் குறித்து நீ[யி](வி)
ரிக்கடி மரத்துக் காம வீரம்புனல் வாக்கு கெனைத்
தக்கதன் புடைசூழ் மினைர் தங்களுட் சிலரை யேவி. (உ௫ச)

* * * *

ஆங்கு நானமுறை மயிர்வினை யாற்றி வார தரங்கம்
வீங்கு வெள்ளிநீர்த் தீர்த்தமே வரப படிந் தாடி
ஓங்கு பிண்டமீ டாகிய செயகட னுளுற்றித்
தேங்கு லாவிய தெயவுத மேகம்பஞ் சேர்ந்தானை. (ச௫உ)

மட்டு வார்ந்திழி மலாப்பசு மாவடி புனைத்த
வட்ட மூர்த்தியா ரணிமலாச சேவடி தாழ்ந்து
பெட்ட காதலி னென்பெலாம் பெரிதுநெக குருகி
முட்டு மானந்த வெள்ளத்தின் முழுகியொனை [றி](ரு)னை. (ச௫௩)

மற்று முள்ளப[னை](ன) மணிநறுந் தீர்த்தநீ ராடிப
பற்று காதலி னாலயம் பலவுஞ்சென் றிறைஞ்சி
யற்றந்தீ ரடியாரொடு மளவளாய வதிந்து
சுற்ற மோடுமெய் வீட்டினைத் துன்னினு னன்றே. (ச௫ச)

உன்னு வாரவினை யோசனைக கப்புறத் தொதுங்கு
மன்னு சீர்ப்பெயர முகத்திறற் காஞ்சிமா நகரந்
துன்னு மேன்மையிற் சிறிதெடுத் துரைத்தனந் துகடீ
ரன்ன மாநகர் மூர்த்தியின் பெருமைமற் றறைவாம். (ச௫௫)

பன்னிருநாமபபடல முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் சுகாஎ௰௮.

(கு.பு.)—

இந்நூல் டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 567-ஆம் நம்பர் பிரதிபோனறது. இது சிறந்த பிரதி. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முதலிலிருந்து பன்னிருநாமப் படலம் முற்றும் இருக்கிறது. இறுதிபபடலமாகிய "இருபத்தெண்டளிப படலம்" இப்பிரதியில் இல்லை.

---

## R. No. 273.

Palm-leaf. $16\frac{3}{8} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 162. Lines, 8—11 in a page. Tamil. Injured.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. C. V. Jambuliṅgam Piḷḷai of Mylapore.

**தணிகைப்புராணம்.**

**TAṆIKAIPPURĀṆAM**

Same work as that described under Nos. 587 and 588 of the D.C.S. MSS., Vol. II.

Foll. 110 and 113 are wanting; otherwise complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாகின் 587, 583 இவ்விரு நம்பர் பிரதிகளில் வந்துள்ளதே. இதில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது. 110, 113 இந்த எண் களமைந்த பக்கங்கள் இல்லை.

இந்நூல் பூர்த்தியான தன்பின், "கந்தன் றணிகையி னந்திக்கருளிய, வந்த முறுபதேசச செய்யுளடிவர, விதைப்பரமதகண்டனத்துடனே, யுறுதலைவம் பொருட்கு மொத்தலை மொழியும், பூதியு மைம்பொருட் பெயர் பகர்ந்து பி னிரண்டை, முதிர்மலத் தொன்றாய் மொழிந்துமுப் பொருளென, வறிந்து யிர்க் கறிவைம்பொருட் செயலே . . . . . . . . . . . . . . .
. . . . . . . . . . விசைத்தலைவ தெளிந் . . . . . ன . . . .
டடையார் திக்கத்[து](தொ)டங்(க்)லே.

"தணிகைப்புராணத்துச் செய்யுளடிவரவு முற்றும்" என்று எழுதப்பெ ற்றிருக்கிறது.

---

## R. No. 274.

Palm-leaf. 8¾ × 1⅛ inches. Foll. 28. Lines, 5—6 in a page. Tamil. Good.

Purchased in 1915-16 from Kadir Baig Sahib of Triplicane.

### (a) அகத்தியர்மெய்ச்சுருக்கசூத்திரம், ஐம்பத்தொன்று.
### AHATTIYARMEYCCURUKKASŪTTIRAM, AIMBATTONṞU.

Foll. 1a—20b.
Same work as that described under R. No. 175(j) *ante*.
Complete.

**End:**

அருளான அருள்பெறவுங் குருவு மாகும்
அஷ்(ட)சித்தும் புரியஷ்ட மெட்டிற் காணப்
பொருளான தொன்றுகசு [ள்]ளெட்டா யாடிப்
போக்குவரத் துட்சு[ஷ](ட்சும)மாடிப் பாரு
பொருளான தகண்டு கா[ஷ](ட்சி) கண்டு
பொய்யாமல் மெய்ச்சுருக்க மையன்[ய்யன்]சொன்ன
பொருளான பொருள்பெறவு மருளைப் பே(ர்)த்துப்
போதறிவா விருப்பாய்மெய்ச சுருககமுற்றே. (ருக)

**Colophon:**

ஸ்ரீமுகஸ்ரீ சித்திரைமீ" கூ வெள்ளிக்கிழமைதினம் உஉ [ஞ](நா)ழி கைக்கு [யெ](எ)ழுதி முடிந்தது.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 175(j) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

## (b) அகத்தியர்வெண்காரமெழுகு.

## AHATTIYARVEṆKĀRAMEḺUKU.

Foll. 21a—22b.

This treatise is in prose and explains the method of preparing certain ingredients considered useful for alchemy.

Complete.

**Beginning :**

[வொ](ஒ)ருபலம் வெண்காரத்துக்கு, வாட'ா)மல்லிகைசசா[ா](று) உ-சாமம் சுருக்கில் மெழுகாகும். மெழுகை சாறநிரெக்கு கவசம் கட்டி நெருப்பில் வாட்டவும், கட்டும் மேல்படி சா[ற](ர)க்கட்டையெடுத்துவா நீராலரைத்து வீ[ற](ர)த்திற்கு[யி](இ)டைக்கிடை கவசநாட்டி கரிநெருப்பில் வாட்டக்கட்டி மணி உருண்டு நி[ர்க](ற்)கும் வீ[ற](ர)மணியை யெடுத்துவர நீ[ரு](ரா)லரைத்து வெள்வங்கத் தகட்டிற்குக கவசமிட்டு அம்மா[ம்](ன்)பசசரிசியிலேயரைத்து அதற்குமேல் கவசம்கட்டி ஓட்டில் வைத்து, சீலமண்செய்து கோழிபுடம் போடவும்

**End :**

கெந்தக ரவி ஜயநீா

கெந்தகம் சேர் அரை, ட[ண்ணி](ன்றி)ககறியை நைய[னரு](நறு)க்கி மேல்[ப்]படி தூளேபோட்டு, நாளகம் சேர் அரை அரைககவும் அரைத்து ( . . . . . . . . . . . . . . . . ) அந்தப்பு[ளு](ழு)வை பீங்கானில்வைத்து[ற](ர)வியில்வைககை, தயிலமாகும். ஷி தயிலத்தை, துட்டைகா(ய்)ச்சி ஒருதுளி குத்த, மூன்பது வயசு தங்கம். கைகண்டமுறை[ர](ற)யா[க்களு](கு)ம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் ரஸவாதத்திற்குபயோகமான மருந்துகள் செய்வதைப்பற்றிக கூறுவது. இதை இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

---

## (c) யூநானிவைத்தியமுறைகள்.

## YŪNĀNIVAITTIYAMUṞAIKAḶ.

Foll. 23a—28a

This work deals mainly with the preparation of medicines in accordance with what is known as the Yūnāni system.

**Beginning :**

சாலான்மிசிரி வி[ரு](ரா)க[நி](ணி)லட-உ, றூமிமஸ்[த்]தகி வி[ரு](ரா)க[நி](ணி)லட-க, க[ர்க்](ம்)கண்டு வி[ரு](ரா)க[நி](ணி)டை-ங இவைகளை ச

சு[ற](ர)ணித்து வேளைக்கு [ரெ](இர)ண்டு விராக[னி](ணி)டைசு[ற](ர)ணத்தை(ப்)பசும்பாலிற் சேர்த்துக் குடித்துவர தாதுபுஷ்டி உண்டாகும்.

இதுவுமது.

குங்குமப்பூ, ஜாதிக்காய், ஜாதிபத்திரி, லவங்கம் இவைகளைச் சூரணித்து, சமனாய்(ச்) சேர்த்து வேளைக்கு [ரெ](இர)ண்டு வி[ரா](ராக)னிடை சு[ற](ர)ணத்தைப் பசு நெய்யிற் குழைத்துத் தின்றுவ[ர](ர), தாதுபுஷ்டியுண்டாகும்.

## End :

நாகசெந்தூரம் செய்யுமுறை.

கட்டி[ந](நா)கம்-க, [ற](ர)சம்-க, வெடியுப்பு ந, கெந்தகம்-க, சேர்த்து மஞ்சள் க[ற](ர)சாரங்க[ண்]ணி[ற](ர)ச்சத்தால [ரெ](இர)ண்டு சாமம் அரைத்து உலர்த்தி(ப்)பொடிசெய்து குப்பிக்கேற்றி கஉ-சாமம் எறிக்கவும் சுசு-சேர்த்து செந்தூரம் ஒ[ண்ணு](று)கொடுக்க வயசு எட்டு.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வைத்திய விஷயமானதென்று தோற்றுகிறது. பூநாதி வைத்திய முறையாகச் செய்யும் பல மருந்துகளின் வகைகள் இதிலடங்கியுள்ளன. இதைச் செய்தவர் பெயர் முதலியன தெரிந்துகொள்ளக் கூடவில்லை.

---

## R. No. 275.

Palm-leaf. $8\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 257. Lines, 8—10 in a page. Tamil. Slightly injured.

Purchased in 1915–16 from Kadir Baig Sahib of Triplicane.

### (a) கொங்கணர்கடைக்காண்டம்.

### KOṄGANARKAḌAIKKĀNDAM.

Foll. 1*a*—95*b*.

Similar to the work described under R No. 199(*f*). A work dealing with Mantras and the philosophic wisdom of the Siddhas. The author says that he wrote a work in six Kāndas which later on he abridged into three Kāndas, viz., Mudarkandam, Naḍukkāṇḍam (described under R No. 145(*b*) *ante*) and Kadaikkāndam, the work under notice.

Complete.

## Beginning :

அண்டரண்டங் கடந்தபொரு (ணி)ற்குணமாய் நின்ற
அளவில்லா நி[ற்](ன)மலமே சூடமா சூடசம
மெண்டிசையும் பரந்திரஞ் சனமே யாகி
ஏகசசி தா[ந](ன)ந்தத் தபபால ஞானங்

கொண்டதொரு பூரணமெ[ன்று](ந் நா)லுங் காப்பு
குறிப்பான வெளிப்பாழு மொளிப்பாழுங் காப்பு
புண்டரிக வெளியொளியாஞ் சுழினை மேவும்
போதமுறு வேதாந்தங் காப்புத் தானே. (க)
ஆதியே தந்தமே தகண்டமே
தப்புறத்தே நின்றபூ ரணந்தா னேது
நீதியே நினைவேது நினைவங் கேது
நேரான சுழினைநிலை யாதற்குச்
சோதியே துரியமென்ற துரியமே
துரியா தீதத்தி லடங்குஞ் சுருதியேது
பேதியா தொருமனமே பலகக வேண்டும்
பலத்தக் கால்மவுனமது பலக்குந் தானே. (உ)

**End :**

விட்டகுறை யாலேதான் தேவி தோத்திரம்
விளம்பினேன் பொறிபுலன்கள் க[ற](ர)ணம் வாயு
பட்சமா மண்டலங்க ளண்ட பிண்டம்
பரமர்பதம் [பி](பெ)றவேண்டிச் சொன்னேனையா
திட்டையெல்லா மொன்றான பேத வஸ்து
நெடுமா வினட்சரமே மவுன பீடம்
வட்ட த்தென் று ரெழுத்தை யறியச் சொன்னேன்
மகத்தான ரவிவட்ட மான வாறே. (௯0)
வாறான சாத்திரத்தி லாறு காண்டம்
வகையாகக் குறுக்கி யதில் மூன்று காண்டங்
கூறான கடைக்காண்ட மிந்த ஞானங்
கொட்டினே [னைன்னூ](னைந்நூ)று சீஷர்க்காக
வீறான நடுக்காண்ட (ஐ)ம[ன்னூ](ந்நூ)றுஞ் சொன்னேன்
வேதையிலே முதற்காண்ட (ஐ)ம[ன்னூ](ந்நூ)றுஞ் சொன்னேன
தாறான மு[ன்னூ](ந்நூ)ற்கு மூன்று சூத்திரந்
தப்பாமற் சூட்சும மொன்றுந் தெளிந்து மு[த்தே](ற்றே). (௯0க)

**Colophon :**

கொங்கண மூ[ற்](ர்த்)தி சுவாமி[யி](க)ள் அ[று](ரு)ளிச்செய்த கடைக் காண்ட(ஐ)ம[ன்னூ](ந்நூ)று மெழுதி முடிந்(த)து. முற்றும்.

முருகப்பன் பா[ற்](ர்ப்)பது.

மணலூர் பரசுர(ா)மன் சு[க](வஹ)ஸ்தலிகிதம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மந்திரத்தையும், ஞானத்தையும் போதிப்பது. இதை இயற்றிய வர் கொங்கணர் என்று தெரிகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

---

## (b) அகத்தியர்வைத்தியம், நூற்றைம்பது.
## AHATTIYARVAITTIYAM, NŪṚṚAIMBADU.

Foll. 96*a*—110*b*.

**A treatise dealing with the method of preparing certain medicines. It is attributed to Ahattiyar.**

**Complete in 150 stanzas.**

**Beginning:**

ஆதியா மூலநில்(வா)மு மானிடாசெய தனம க[ற](ர)மஞ
சோதியாஞ் சூத்திரத்திற் சுருககியா னுரைககக் கே[ள்](ண்)மோ
வாதியா யுலகில்வந்து வைத்தியஞ் செயவா ராகி[ற]ல்
நீதியாய மானிடாசெய்த க[ற](ர)மத்தி (னி)விரதநி கேளே. (௧)

க[ற](ர)மத்தை நிவிர்த்தி செயவான் கனகத்தைச் செயயா ளுகில்
வ[ற்](ர)மத்தில் வறுமை யாளர் வயித்தியஞ் செய்ய மாட்டார
த[ற](ர)மத்தில் மனஞ்செல் லாது சண்டாளப் பீசத் தோர்ககு
க[ற](ர)மத்தி ல[ழு](மு)ந்தி மாளவா கூடழிந் தேகு வாரே. (௨)

வாறுகேள் முந்நூ லாயநது வடமொழி தமிழாற் செயதே
னூறுட னன்பதுக்கு நிகருள்ள நூலொன றில்லை
வீறுகேள் வியாதியாளா வினையகன [ளா](ரு)டும் வண்மைக
கூறுகேள் பொதிகைவாழு முனிமொழி கூற லுற்றேன. (௩)

**End:**

கட்டிய வில்லை தன்னை(க) காய்ந்தபின் னெட்டில் வைத்து
வட்டமா யோடுமூடி வாயது சீலைசெயது
திட்டமாயக குக்கு டந்தான செனறேடு சிவந்து போகு
மிட்டமாய் வெள்ளி செம்பி லேழுரை யிதுசொன னேனுமே. (௧௪௯)

சொனனது [து](தொ)கைதா னூ[றதுயமப](ற்றைம்ப)து சூட்சமம் பாரு
முனனமே சொனன [னூ](நூ)லின முககிய மிந்நூல் சூட்சும
மன்னவே மாரு லோக மாரணை மதிக சூடசுமம்
அனனமே சொனன[னூத்து](நூற றை)மபது மறிவீர மு[தசே](ற்றே). 
(௧௫௦)

அகத்தியா வயித்தியம் [னூத்த](நூற்ற)னபதும் எழுதி முகிநதது. முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வைத்திய விஷயமானது. கடுககாய லேகியம், நெல்லிக்காய லேகியம், தானறிக்காய லேகியம், சுககு லேகியம் முதலியவற்றைச் செய்யும் வகையைக் கூறுவது. அகத்தியா இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

---

## (c) அகத்தியர்சூத்திரம், இருநூற்றைந்து.

## AHATTIYARSŪTTIRAM, IRUNŪṞṞAINDU.

Foll. 111*a*—140*a*.

On the purification of certain inorganic substances for being used for medicinal purposes and on the preparation of certain medicines, such as powders, electuaries, etc., from mineral and vegetable products The work is attributed to Ahattiyar.

**Complete.**

**Beginning :**

பூரமா மும்மூலப் பொறியிற் சூடாம்
புகையெழும்பி மேகந்தான் சிரத்திற் சூடாங்
காரணமாய் நீர்தலத்து(க்) கண்ணில் ரோகங்
கனலெழும்பி வா[யி](யு)வினாற்[ச] சூலைரோசம்
வாரணமாய வாதத்தி லெழுந்த மேக
மதியதொரு பித்தத்தாற் கி[ரு](ரா)ணியாசசு
தாரணியாம் வாயுவினால் குன்ம மாசசு
சாரந்த சிலேற் பனங்கூடிச சயமி தாசசே. (க)
ஆமப்பா வாதத்தி லிரண்டு முண்டா
யத்தியிலே சூடுகொண்டால் சுரங்க ளுண்டாங
காமப்பா கல்வியினால் மேக முண்டாங
கைகலந்த மேகத்தால் ரோக மாசசு
தாமப்பா மேகத்தில் பித்த ரோகந்
தாரணிக்குள் [ற](நா]லாயிரத்துச சில்வா னந்தா
ளுமபபா மேகமிரு பத்து[ற] (நா)லு
முலகத்தி னிரளிவென றுரைத்த வாறே. (உ)

**End :**

சஞ்சீவி போலிந்த [னூ](நூ)லைச சொன்னேஞ்
சண்டாள பாவிகளுக கீய வேண்டாம்
நஞ்சுபோ லிந்தமுறை பே[ற](நா)ய்க ளுக்கு
நலமான பே[ற](நா)ய்களைத் தாளுக கொல்லுந்
கெஞ்சுவா ருலகத்தா ரிந்த [னூ](நூ)லைக
கேட்டாலுங் [கு](கொ)டுககரிது கே[ழ்](ள்)வி யினறி
மிஞ்சவே பஞ்சரித்துத் தெண்டன செய்து
வேணதன மீய(ந்)தககா லிதனை யீயே. (உ௱க)
ஈ[ய்]வதிந்த நூ[ல்த்து](ற்)(று)கைதா னிருநூற் றஞ்சும்
இகத்திலுள்ளோர் பிழைககவென் றி[ற](ர)ங்கிச் சொன்னேன்
தாயிருந்த பிள்ளைக்குந் த[வு](வ)க்க மில்லாத்
தன்மைபோ லி[ன னூ]ந் நூலைச சாற்றி னேனன்
பே[ற](நா)ய்மிகுந்து சாவில்லை வொருநா ளுந்தான
(உ)ண்மையாய்ச சாக்கையெல்லா நீந்திக் கொண்டு
வாயமுடன் கி[று](ரு)தமோ டெண்ணெய் செய்து
வை[ற்றி](த்தி)யவொ யனு[ப]பான மான முற்றே. (உ௱உ)

(கு-பு.)—

இந்நூல், வைத்தியச சரககுசசுதசி, லிங்கசுத்தி, பாஷாணசுத்தி, அரிதாரசுத்தி, கருடபசசைசுத்தி, படிககாரசுத்தி முதலியவற்றையும், லோகசெந்தூரம், காந்தசெந்தூரம், காரீயசெந்தூரம், தாமிரசசெந்தூரம், வெள்ளிசெந்தூரம், தங்கசெந்தூரம் முதலியவற்றையும், கடுககாய் லேகியம், தான்றிககாய் லேகியம், சுக்கு லேகியம், மிளகு லேகியம், திபபிலி லேகியம், உள்ளி லேகியம், கடுகு லேகியம், வெந்தய லேகியம், ஓமலேகியம் முதலியவற்றைச செய்யும் வகையினையும் சுருககமாகக் கூறுவது. அகத்தியர் செய்ததாகச சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

## (*d*) அகத்தியர்சூத்திரம், இருநூறு, வாதம்.
## AHATTIYARSŪTTIRAM, IRUNŪṞU, VĀDAM.

Foll. 141*a*—172*a*.

Same work as that described under R. No. 149(*b*) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின 149 (b) நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது. "அகத்தியர் வாதகாவியம் இருநூறு" என்பதும் இதற்குப் பெயரென்று தெரிகிறது.

---

## (*e*) இராமதேவர்சூத்திரம், எண்பத்தொன்று.
## IRĀMADĒVARSŪTTIRAM, EṆBATTONṞU.

Foll. 173*a*—187*b*.

Same work as those described under R. Nos. 197(*h*) and 249(*h*) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாகின் 197(h), 249(h) இவ்விரு நம்பர் பிரதிகளையும் போன்றது. "இராமதேவர் வைத்தியம், 81" எனபதும் இதற்குப் பெயரென்று தெரிகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

---

## (*f*) இராமதேவர்பட்சணி.
## IRĀMADĒVARPAKṢIṆI.

Foll. 188*a*—196*b*.

Same work as that described under R. No. 201(*b*, *ante*.

Complete.

**Beginning:**

ஆதியிலே வாலைமனோன் ம[ணி](னி)தான கூவி
யழைத்திட்[டு ய](ட)ாதியந்த மறியச் சொன்னாள
சோதியிலே கருவுருவை வுனணிப பாரு
சொல்ல வொண்ணு வதிசயங்கடானே தோற்றும்
நீதியிலே சதா[ன](ந)ந்தி பெண்ணைப் பெற்று
ணீ[மு]டிசையி லுள்ளசித்தர் மெச்சிக கொள்ள
வாதியென வந்தோர்ககுத் திறவு கோல்போல்
வசனித்தேன் பத்துமோ ரெட்டும் [ெ]ரண்டே. (௧)

* * * * *

கண்டவுடன் தொண்டுசெய்து நின்றேன் கோடி
காலமடா வெகுகோடி கால மட்டும்
நின்றேனடா வப்பொழுது யா[ற்று](த்தா) ளென்னை
நிமிஷத்தில் வரவழைத்து ராமா வென்று

பண்டுடைய தேவர [ண](னே) வோருங் கூடிப்
　　பகர்ந்திட்டாள் பாலமு[ற்]தம் பசியைத் தீர்த்தக
கொண்டவடா னுபதேச நந்தி யென்றுள்
　　குறித்தேனடா வாதியந்தங் குணம்பெ[த்தே](ற் றே)னே. (ரு)

**End:**

(எ)ட்டு (மி)[ெ]ரண்டுந் தந்தவ[ற்](ர்க்)கே யெய்துமெய்து
　　மில்லாவிட்டா லென்னு[ல்த்தா](ரு)ள கிட்டா கிட்டா
துஷ்ட ருடனு னுரு[னு]நாளுங் கூறவேண்டாந்
　　துடியாக வொருவரையும் பேச வேண்டாந்
திட்டமுடனி[ன் னுல்த்தா](ந்நூற்)ைனம்பத் தொன்று
　　மேகமாய் மவுனமுட னிருந்து கொண்டு
மஷ்டாங்க யோகத்தைத் தினமும் பாரு
　　அருளான மனோன்ம[ணி](னி)தான் காப்பு முற்றே. (ருக)

**Colophon:**

ஸ்ரீராமதேவரனபத்தொ ன்று மெழுதி முடிந்தது ; முற்றும்.

(கு-பு.)--

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 201(b) நம்பர் பிரதிபோன்றதே. இதில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

---

## (g) இராமதேவர்பாஷை, பதினெட்டு.
## IRĀMADĒVARBHĀṢAI, PADINEṬṬU.

Foll. 197a–198b.

A work on alchemy. Some of the stanzas found herein appear also in the work described under R. No. 197(e) ante. It is attributed to Rāmadēvar.

Complete in 17 stanzas including the introductory stanza

**Beginning:**

[பே](ஏ)மமதினி[லஆ](னறு)
வாம மதை யுண்டு
ஊமை யென நின்று
ராம னுரை செய்யே. (க)

* * * *

சித்தரே கேளுஞ் செப்[பி](பு)கிறே னிலனை
முத்தரே வண்டு முட்டையை யப்பிடில்
கத்தரே வெள்ளையாய்க காணுமே கண்டா ரப்பா
அத்தரே கண்டு யாடிடர் மககளே. (ரு)

**End:**

ஆட்டிடககே[ளுயா](ளா)னதோர் வீரனை
[னு](ரா)ட்டிட மணிபோ னன்று யுருககிடு[ம்]
மோட்டிட(த்) தங்கஞ்சே ரொன்பதில் வேதைதான
கேட்டிட வீசன சொனன வுறுதியே ? (யரு)

* * * *

சொன்னாரே யென்குரு சூட்சாதி சூட்சத்தை
யன்று னிதைக்கொண்டாடினேன் வாதந் தான்
மன்றுகு லோகற்கு மறைப்புவிட்டே சொன்னேன்
பன்றூகும் பொய்யில்லை பலரையாணை மு[த்தே](ற்று)மே. (௰௭)

முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 197(*e*) நம்பர் பிரதிபோன்றதே. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

---

## (*h*) இராமதேவர்சூத்திரம், முப்பது.
## IRĀMADĒVARSŪTTIRAM, MUPPADU.

Foll. 199*a*—213*b*.

A treatise on alchemy and on the process of mixing the different ingredients required for the purpose. It is attributed to Rāmadēvar.

Complete.

**Beginning:**

ஆதிகுரு வானதொரு பிரமன் பாத
மனுதினமும் நெஞ்சில்வைத்[து அ](த)வனை நோக்கிச்
சோதிவெளி கப்பாலே துலங்குஞ் சத்தி
துணையெனவே கருமரண[ஞ்] சுருக்கஞ் சொல்வே
னீதியுள்ள வாலைமனோன் ம[ணி](னி)தான் வந்து
நிலைத்தபொருள் கருமறைப்பை நிலத்திலோர்க்குச்
சோதியாய்ச் சொல்லுவையோ ராமா வென்று
சொல்விமனக் கசடக[த்தி](ற்றி)த் துதித்தாள் பாரே. (௧)
பாரப்பா (வ)வளுடைய கடாட்சத் தாலே
பாடினே[ன் ெ](னி)ரண்டுபத்து பத்துங் கூட்டி
நேரப்பா முப்பதென்ற பொருளைக் காணர்
நோறிந்த சிவயோகிக் கி[ன்னூ](ந்நூ)ல் வேணுங்
காரப்பா சதாசிவத்தைக் கருத்துள் வைத்து(க்)
கருவான வுப்பிடுத்து(க) சலசத் திட்டு
வூரப்பா சுத்தசலம் படிதா னென்று
வளமான காரமது பலமு[ம் ெ](மி)ரண்டே. (௨)

**End:**

வரிசையுட னி[ன்னூ](ந்நூ)லு (ை)ம(ம்)பத் தொன்றும்
வகையுடனே [து](தொ)கைபா[ற்](ர்க்)க வெண்பத் தொன்று
முரி[சை](சி)யுள்ள (வ)மு[ற்]தமென வு[ணி](ன்றி)ப் பார்த்தா
லுண்மையுள்ள வட்டக[ற்](ர்)மஞ் சி[ற்றி](த்தி) யாகும் பாரு
சுழிமுனையைப் பூரண[ற](ர) வணங்கிப் போற்றிப்
பலகாலுங் கேசரத்தை மனதில் வைத்து
அருமையுட னமு[ற்](ர்)த[னி](நி)லையைப் பெ[த்து](ற்று)
அ[று](ரு)ள் பெருகுங் குருவினடி யன்பாய் முற்றே. (௩௰)

முற்றுமிவை பா[ற](ர்க்)கையிலே மவுனமாக
மூடருடன் பேசாதே வாதா டாதே
சுத்தமுள்ள பெரியோரைத் தொண்டு|பண்ணி(த்)
தூரதே சாந்தி ரத்தில் மனம்வணங்கி நில்லு
சித்தமே சிவன் செய[ல்த்தா](ற்று) னுப்பாய்ச சொன்னேன்
தி[றி](ரி)கோண முள்ளசத்தி யறிவாய்ப் பாரு
[யுத்த](உற்ற)பொரு ளிதுவல்லா லொன்று மில்லை
ஓடாடு வாசியை நீ வணங்க முற்றே. (௯௧)

(கு-பு.)—

இந்நூல் ரஸவாதஞ் செய்தற்குரிய மருந்துகளை ஒன்றுசேர்க்கும் விதத்தைக கூறுவது. இராமதேவர் இயற்றியதாகச சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருககிறது.

---

## (i) அகத்தியர்சூத்திரம், இருநூறு, வாதம்.
## AHATTIYARSŪTTIRAM, IRUNŪRU, VĀDAM.

Foll. 214*a*—257*b*.

Same work as that described under R. Nos. 8(*b*) and 149(*b*) *ante*. It is attributed to Agastiyar.

Complete, but wants leaves numbered 246, 247 and 254 to 257.

**End:**

பாடலெல்லாம் பார்த்தாலே வாதந்தோயும்
பாரா (வி)ட்டா லொன்று மில்லை
ஆடலாங் கருவெல்லாந் தோயந்து போகு
மப்பனே சாத்தி ரத்தைப் பாருபாரு
நாடெல்லாங் கருக்கண்டாற்[ப்] போளும் போகும்
நாட்டாதே வ[ள](ழ)லையு(ை)ட(க) கருவைப் பாரு
தேடலா முப்பூவே கல்லா . . . னைக்குச
சொல்? மிரவியுட(ணி)ந்து காணே.

இந்தாலோ வீயதனைக கட்டவேணு[ம்]
மெடுத்தசோ ரண்டத்தி லேற வேணும்
வந்தாலே கரு(வி)ரண்டு மறிய வேணும்
மகத்தான குகுடத்தை யறிய வேணுந்
சந்திரனு ரவி யொனறாய் முடிக்க வேணுஞ்
சராசரத்தி னீரதனைக காண வேணுங
கொந்தான புரமே சார மாகுங்
கூட்டுகின்ற ரவிகோடா கோடி மு[த்தே](ற்றே).

**Colophon:**

அகத்தியர் வாதஞானம் எழுதி முகிந்தது. முற்றும்

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 8(*b*), 149(*b*) இவ்விருநம்பர் பிரதிகளிலும் வந்துள்ளதே. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்

பிரதிகளில் இல்லாத இறுதிப் பாகமும் இதில் உள்ளது. இந்தப் பிரதியில் 246, 247, 254—257 இப்பக்க எண்களமைந்த நம்பர்கள் இல்லை.

---

## R. No. 276.

Palm-leaf. 15¼ × 1¼ inches. Foll. 105. Lines, 3—5 in a page. Tamil. Fair.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. E. R. Kṛṣṇamācāriyar of Mylapore.

### சிங்கீசுவரசுவாமிபாரிசாதநாடகம்.

### ŚIṄGĪŚVARASVĀMIPĀRIJĀTANĀṬAKAM.

A drama describing the separation of Gaṅgai from Śiṅgīśa, a form of Śiva, worshipped in the sacred shrine at Tirumukkūḍal (near Chingleput) with a view to secure the affections of Pūmulaināyaki, a form of Pārvati, and the consequent sorrow of Gaṅgai: by Kumārasvāmi, son of Ponnayya.

Incomplete

**Beginning:**

திருமுக்கூடல் சிங்கீ[ஸ](சு)வர சுவாமியார்பேரில் பாரிசாத நாடகம்.
குமாரசுவாமியார் செய்தது.

காப்பு.

பூமன்டால் முனிவர் விண்ணேர் போற்றும்பூ முலையோர்பாக
மாமகிழ்ந் திரும்பேடு வளநகர் வாழுந் தன்மை
சோமன்மால் முடிசேர் சிங்கர் சுகவிலா சமுதம்பாட
நாமன்மா முகவையாளி நாயகன் காப்புத் தானே.

*  *  *  *

கலித்துறை, பைரவி.

மெய்யான திருவிளமப் பேடதனில் விளங்குவனி
மையார் விழிவளர் பூமுலையாள் மகிழ்வள்ளலென்
பையா ட(ர)வைப் பணியணிவோ யுனைப் பாடுதற்கு
அய்யா! வரமருள் சிங்கீசா! நானுன் னடைக்கலமே.

விருத்தம்.

தையல்பூ மலராள் சேருந் தழைத்தமப் பேட்டில் வாழும்
சைவன் சீர் கருணனை சதுர்வேத மங்கலத்தான்.
ஐயன் சற் குருநாதன்சே வடியினை(த்) தொழும் பொன.
னையன் மெய்ம் மகிழ்ந் ததவுஞ் சாமி விளம்பின சிவ விலாசம்.

*  *  *

சபாவர்ணம்.

சகலபுவன கர்த்தாவாகிய சிங்கீ[ஸ](சு)வர சுவாமியா[ரிட](ருடைய) கொலுவுக்கு விக்கினே[ஸ](சு)வரர் வருகிறவிதங்காண்க.

**End:**

பொதுவசனம்.

இவ்விதமாக மன்மதன் குடமல்லி(கை), கொண்டுபவானியி னு(டை)டய (. . . மார்பின்) மத்தியிற்பட்டுக் கலை[ச்சி](த்து) ஒன்றும் பேசாமல் விரகமீறி யிருக்க, தோழிகள் அனேக விதத்திலும் சைத்தியோபசாரணை பண்ண, பவானியம்மை கலைதீர்ந்து கண்ணைத்திறந்து பார்த்துச் சொல்லுகிறவிதம் காண்க.

* * * *

இவவிதமாக(ப்) பவானியம்மை விரகதாபத்திலுல் தோழி . . .

**Colophon:**

திருமுக்கூடல் சுவாமிநாடகம் குமாரசுவாமியார் இயற்றியது.

(கு-பு.)—

திருமுக்கூடலி(இரும்பேட்டி)ல் கோயில்கொண்டிருக்கும் சிங்கீசா, "கங்கையைத் தலையில் அவர் வைத்திருக்கிறார்" என்று ஊடிய பூமுலைநாயகி யின் பிரீதியைச் சம்பாதிப்பதற்காக, கங்கையைவிட்டுப் பிரிந்தாரென்றும், கணவனை நீங்கினமையால் கங்கை மிககவருத்தமடைந்து விரகதாபத்தை அடைந்தாள் என்றுங் கூறும் பாகம்வரையில் இருக்கிறது. "பொன்னையன்" குமாரராகிய "குமாரசுவாமியார்" என்பவரால் இஃது இயற்றப் பெற்ற தென்று தெரிகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுப்பெறவில்லை.

---

## R. No. 377.

Palm-leaf. 15 × 1¼ inches. Foll. 373. Lines, 7–8 in a page. Tamil. Fair.

Purchased in 1915–16 from M.R.Ry. T. Śrīnivāsa Varada Tātā-cāriyar of Villiyambākkam in the Chingleput district.

### (*a*) அகத்தியர்கலைஞானசூத்திரம், ஆயிரத்திருநூறு.

### AHATTIYARKALAIÑĀNASŪTTIRAM, ĀYIRATTIRUNŪṞU.

Foll. 1*a*—229*b*.

Same work as that described under R.No. 182(*b*) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இது, மூவருடத்திய காட்லாக்கின 182(*b*) நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

இதன்பின்பு வெற்றேடு ஒன்று உள்ளது.

---

### (*b*) நந்தீசுவரர்சூத்திரம், நூறு.

### NANDĪSVARARSŪTTIRAM, NŪṞU.

Foll. 231*a*—243*b*.

On the preparation of certain ingredients useful both for medicine and alchemy. The author refers to the work of Koṅgaṇar in the beginning.

Complete.

**Beginning :**

பாரப்பா கணபதியுங் கந்தன் பாதம்
பரிவாக வெந்நாளுந் தலைமேல் வைத்து
ஆரப்பா சூ[ஷ]த்திரமுஞ் சா[ஷ]த்திரமுந் சொன்னே
னன்று தொட்டு மேருவரை யவ[ரா](றி)றேன்கேள்
நேரப்பா யென்னூலைச் சொல்லுவேன்கேள
நிகளத்தி னேனிந்த நூல் கண்ணி[ல்க](ற்) காட்டா
ராரப்பா வவனியிலே [கு](கொ)டுக்கப் போறார்
ஆச்சரிய மிந்தநூல் தெளிந்து பாரே. (௪)

* * *

நூல்பார்த்துக் கால்பார்த்து நுணுக்கம் பார்த்து
நுண்மையா யகாரவரை யறிந்து தேர்ந்து
பால்பார்த்து ருசிபார்த்துப் பரத்தைக் கண்டுப்
பதறாமல் மனதையங்கே மூட்டிக் கொண்டு
சேல்பார்த்துக் கொங்கணவ னூலைப் பார்த்துத்
திறமாகச் சிதம்பரத்தி னடனங் கண்டு
வால்பார்த்துத் தலையிருந்த விடத்திற் பாரி
மக்களே வாசியிலே வருவாய் நீயே. (௬)

நீயான செய்திதனைச் சொல்லக் கேளு
நிலையான அரன்முன்னே ரிஷப மானேன்
தாயான வுமையா[ளக](ட்) கருளு முன்னே
தானாக வரனெனக் குபதே சித்தார்
காயான ப[ள](ழ)மானேன் முனபூசை பெற்றேன்
கருணைபோ ரட்டபா லகருக்கு முன்னே
சேயான சிவனுக்கு முமைக்கு முன்னே
தீபவெளி கண்டிட்டேன் திரம்போ றேனே. (௭)

**End :**

சுகமதுதான் பிணியில்லை வா[யவுயி](யுவி)ல்லைச
சுக்[கு](கி)லத்திற் சூடில்லை ய[ள](ழ)ல்லை ரூது
அகமதுதான் தாதுக்குப் [பி](ப)லமுண் டாகு
மப்பனே பத்தியத்தோ ட[ரி](றி)ந்து வுண்ணு
பகமதுதான் புளியுப்புப் பகையு மாகும்
பண்பான நல்லெண்[ணை](ணெய்) தள்ளிப போடு
தகமதுதா னுணக் கலுண் ணுவொரு நேரமாய்த்
தப்பா[துயி](தி)ம் மூலிதவ றொட் டாதே. (௧௦௦)

ஒட்டாதே மருந்துகளைத் தள்ளச் சொன்னேனா
ஒருமனதா யோகத்தி லிருக்கச் சொன்னேன்
தட்டாத செய்தியெல்லாந் தட்டச் சொன்னேன்
தாதுநிலை ய[ரி](றி)ந்துன்னை(ப்) பி[ளை](ழை)க்கச் சொன்னேன்

* * * *

மாட்டாக வுள்மூலம் பிர(ம)மூலஞ் சொன்னேன
மக்களே வுங்களுக் காய வகை சொன னேனே. (௧௦௨)

* * * *

சொன்னேனு னுங்க ளுக்கா விந்த நூறு
சுணங்க லுக்குஞ் சவுக்க லுக்கும் [கு](கொடு)த்தி டாதே
முன்னேன் சொன்ன தெல்லா மனதில் வைத்து
மூகருடன் ப[ள](ழு)காதே பொய்சொல் லாதே
பின்னேநீ திரியாதே பிணங்கி டாதே
பேசாதே யொருவருக்கு மிந்தநூலைத் தானேதா
னுன்னைவந்து சரணஞ்செய்வார் ச(ர)ணத்திலே
இந்த வித்தை நூறு முற்றே. (௧௦௰)

(கு-பு.)—

இந்நூல் வைத்தியத்திற்கும், ரஸவாதத்திற்கும் உபயோகமான மருந்துகள் பலவற்றைச் செய்யும் வகையைக் கூறுவது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

---

## (c) நந்தீசுவரர்பாடல், எட்டு.
## NANDĪŚVARARPĀḌAL, EṬṬU.

Foll. 244*a*—245*a*.

A work on alchemy attributed to Nandīśvarar or the divine Bull of God Śiva.

Complete.

**Beginning:**

சீர்பெருகு மனோன்மணியே யென்மாதா வென்றுஞ்
சிவனாரு னும் பிதாவென் றவரு(ை)ட(ய) சீஷ னென்றுங்
காரபெருகு திருமூலர் பிள்ளை யென்றுங்
கயிலாச போகர்தான் தமைய னென்றும்
பேர்பெருகுஞ் சின்மயத்தின் [ங்] கருணை யாலே
பேசிவைத்த சரஸ்வதியுமென் னுவில்தான
ஏர்பெருகு மெ(ய)ஞ்ஞானப் பொருளே நந்தி
எடுத்துரைக்குங கணபதியுங் காப்புத் தானே. (க)

* * * *

போகுமே யருகுவே[ற](ர்) தங்கி வேரும்
புக[ள](ழு)ான வூர்ச்சாளித் தழையுங் கூட்டிச
சாருமே நற்சுளளி நற்[க]ன்னி தானுஞ்
சாதகமாய் [ஞ](நா)ரியது மோசக்காது தானும்
ஏகுமெய்ப் பையது ராய மூலி
இருள்வளத்தி சளிப் பூசகிக் காயந் தானும்
வாகுமே ப[ள](ழு)சசாற்றில் கு[ளு](ளி)கை செய்தால்
மைந்தனே! பில்லியற்றுப் போகும் பாரே. (௮)

**End:**

ஆச்சப்பா பாங்கிச் சில சிரிதானு
மப்பனே யகலியது மூ[ணு](ன்று)ங் கூட்டி
மூச்சப்பா கறுங்க[ளு](மு)த்துக் குருவி தன்னை
முன்னுக வே கி[ளி] ழி)த்து மருந்து போடு

வாச்சப்பா நெய்யிலே பொரித்து(த்) தானும்
மறைந்தனே குளிகையது செய்க கொண்டு
நாசசப்பா போகநந்தம் பணந்தா னவகட்கு
நலமான நந்தியு(டை)ட(ப்) பாடல முற்றே. (அ)

(கு-பு.)—

இது ரஸவாத விஷயமானது. நந்திகேசுவரர் இயற்றிய தாகச் சொல்லப் படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.
இதன்பின்னர் வெற்றேடுகள் இரண்டு உள்ளன.

---

## (d) மச்சமுனிதிருமந்திரம், எண்ணூறு.
## MACCAMUNITIRUMANDIRAM, ENNŪRU.

Foll. 248a—318b.

A work in 800 stanzas dealing with the preparation of certain medicinal ingredients, considered useful for alchemy. It is attributed to Maccamuninâyanār.

Complete.

**Beginning:**

ஆதிபரா பரத்தைய ரமல ரடி
நீதியில் வேதம்[தி](கி)ர மல மாராது
சோதியி[ல்](ம்)காதந் தலவகுறு சுடரொளி
சாதியி னந்தி தனபாரங காப்பே
*         *         *
நீரான வபபு நிலை யான வுபபு
சீராகக் கூட்டி(ச)சிவமாக நின்று
நேரா (யி)ரண்டு மொன்றாகக் கூட்டிக
காரான காரங் கல்லுப்பு மாசசே. (அக)
*         *         *         *
துரிசுவைப்பு. கவுரிபாஷாணம்.
சேர்ப்பது வெடியுஞ் சிவமான சுனனமுங
கோத்தத ஞேடே குமுற வெ(வ)ரித்து(க்)
காத்திடு மண்டலங் கருவாய்ப் புதைத்தபின்
சாத்திருசாரமதெமே (?) (கச)

**End:**

சந்தகசசெந்தூரம்.
செந்தூர மாகவே செப்புவேன கந்தக
மந்த மாம் வீர மதனிடை (யி)லிககமுஞ்
சொந்தமாய்க் கூட்டிச் சருள வரைததிட்டு
விந்துநீர் தன்னில் மேவி யரைததிடே. (ருசரு)
*         *         *         *
முற்று மெண்ணூறு முனை கொண்டு பாாககப
பத்தியம் வித்தையம் பாலித் தனுதினஞ்

சித்தம் பெருக்கிச் சிவஞான போதமாஞ்
சுத்தமாய்த் தீபந் துலங்கிய முத்தியே. (எகரு)

துலங்குமெண் ணூறில் சுடரொளி கண்டவன்
களங்க மறக்கண்டு கர்ப்பூர தீபம்போல்
விளங்கிய யோகம் விரும்பு மனமது
இலங்கிய வாசி யேகாந்த மு[த்து](ற்று)மே. (எகசு)

**Colophon:**

மச்சமுனிநாயனார் அருளிச்செய்த திருமந்திரம் எண்ணூறு முடிந்தது முற்றும்.

அம்பலத் தானை யடியிணை வணங்கத்
தும்ப மகற்றி(ச) சொர்க்கந் தருவானை.

(கு-பு.)—

இந்நூல் ரஸவாதத்திற்கு உபயோகமான மருந்துகள் செய்வதைப்பற்றிக் கூறுவது. மச்சமுனி நாயனார் இயற்றியதாகத் தெரிகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

---

## (e) போகர்பூஜாவிதி, நாற்பத்துநான்கு.
## BHŌGARPŪJĀVIDHI, NĀṞPATTUNĀNGU.

Foll 319*a*—326*a*.

This work deals with the conduct of the worship of the goddess Bālai and with the method of attaining certain extraordinary powers, such as breath-control. It is attributed to Bhōgar.

Complete.

**Beginning:**

பாரப்பா வாலைதனைத் தியானஞ் செய்ய
பாங்கான நவகோண மிட்டுச் சூழ
சேரப்பா யிவ்வளையம் வாச குறு
சிறப்பாக ரீங்கார மிட்டு நன்றாய்(க்)
காரப்பா கீழ்வாசற் கணபதியுங் கந்தன்
கருணை யுள்ள செயவீர வாகு தேவர்
ஆரப்பா அரைகழலே கிழக்குத் தொட்டு
அகாரமுட னுகாரஞ் சவ்வு மகாரம் பேடே. (க)

* * * *

அஷ்டசித்தி.

பணிந்து நின்ற பிராணய முதலா யுள்ள
வளப்பறிய பிரத்தியா காரந் தானுந்
தணிந்து நின்ற பூரகமும் ரேசகத்தி னுடனே
தளராத கும்பகமு மூன்று மொன்றாய்(க்)
கனிந்திட்ட விடைபிங் கலைசுழி முனையி னொடு
கலந்து நின்ற விந்திலொரு கருவைக் கேளே. (கசு)

**End:**

காணப்பா தத்து வத்தைப் பிரித்து நன்றாய்க்
கைம்முறையாய்க் காலாங்கி நாதர் சொன்னார்
ஆமப்பா ஆண்டு பிள்ளை ஆறெண் ணாகால்
அமுதமுண்டு நிலையி னின்றா னவனே சித்தன்
வீணப்பா ம[த்த](ற்ற) வெல்லாம் வாலசுத்தி
வெள்ளத்தைக் கடந்து வோமென் றேத்தி
ஊணப்பா யிந்தநூ லாருங் காணா
ருரையாத சூத்திரந்தா முடிவு முற்றே (சச)

(கு-பு.)—

இது 'வாலை' என்னும் சத்தியைப் பூஜை செய்யும் முறைமையையும், பிராணாயாமம் முதலான சித்திகளையடையும் வழிகளையும் விளங்கக் கூறுவது. போகர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

---

## (f) வாலைபூசாவிதி.

## VĀLAIPŪJĀVIDHI.

Foll. 327*a*—330*b*.

Deals with the conduct of the worship of the goddess Bālai, a manifestation of Śakti, and of the eight Bhairavars who are considered to be manifestations of God Śiva.

Complete.

**Beginning:**

பூமியில், 'சிவகுருசிங்காசனம் சமர்ப்பயாமி' என்று சொல்லிப் புரோட்சித்து அதின்மேல் ஆசனங்கற்பித்து அதிலிருந்து அவ் உஞ் சி ஓமென்று தியானித்துக்கொண்டு, பிறகு நமக்கு முன்னாகச்சதுரமாக இடம் பண்ணி அதில் ஆசனங்கற்பித்து, புஷ்பத்தினால் ஓம் கூர்மாசனாய நமஃ, ஓம் பத்மாசனாயநமஃ, ஓம் கமலாசனாயநமஃ, ஓம் அனந்தாசனாயநமஃ, பிரமமந்திராசனாயநமஃ என்று ஆசனம் புட்பத்தினாலர்ச்சித்துப் பின்பு, புண்ணியாகவாசனம் சங்கத்திலாவது கும்பத்திலாவது சலம்பூரித்து அதில் முக்கோணமிட்டு

**End:**

(ெ)சய பத்திரகாளிதேவி திவ்ய ஸ்ரீபாதுகாம் பூசையாமி, செந்திருசுவாகாதேவி திவ்யஸ்ரீ பாதுகாம் பூசையாமி, விசுவமங்கலி தேவி திவ்ய ஸ்ரீபாதுகாம் பூசையாமி, ஹவேசுதார்ங்க குரு வயிரவாயநமஃ குரு வயிரவாயநமஃ உட்சென்ற பயிரவாயநமஃ ( . . . . ) காபாலவயிரவாயநமஃ, சவ்வும் விபூணவயிரவாயநமஃ, சிங்கார வயிரவாயநமஃ, தென்திசைகணபதி இந்திராயநமஃ, மேல்திசைக்கந்தன் அக்கினியாயநமஃ, வடதிசை துர்க்கை ருத்ராயநமஃ, கீழ்த்திசை வடுகன் வருணாயநமஃ.

(கு-பு.)—

இதில் வாலையைப்பூசிக்கும் முறை விளக்கமாகவும், அஷ்டவைரவர்களைப் பூசிக்கும் விதம் சுருக்கமாகவும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

## (9) வேதாந்தசாஸ்திரம்.
## VĒDĀNTAŚĀSTIRAM.

Foll. 331*a*—356*a*.

A treatise in philosophy dealing with several topics, such as the differentiation between God and soul, etc., and with Pañcīkaraṇa.

**Beginning:**

*ராகத்துவேஷப் பிரகரணம்.*

(1) ராகம்.
(2) துவேஷம்.
(3) காமம்.
(4) குரோதம்.
(5) லோபம்.
(6) மோகம்.
(7) மதம்.
(8) மாச்சரியம்.
(9) ஈரிஷியம்.
(10) அசூயை[ஞயம்](ய).
(11) டம்பம்.
(12) தற்பம்.
(13) அசங்காரம்.

ஆக, ௰௩-க்கு விவரம்.

*ராகமாவது* :—[ஸ்ரீ](ஸ்திரீ)விஷ[ச](ஷ)யங்களாய் விகற்பித்து வந்த சித்த வி[ற்](ருத்)தி.

துவேஷமாவது :—ஒருவன் அபகாரம் பண்ணினால், பதில் அபகாரம் பண்ணவேண்டுமென்று விகற்பித்து வந்த சித்தவி[ற்](ருத்)தி.

காமமாவது :—கிரகங்களும் க்ஷேத்திரத்தின் தனதானியமுதலான[து](வை)கள் சம்பாதிக்கவே[ணு](ண்டு)மென்று விகற்பித்துவந்த சித்தவிருத்தி
( . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . )

அகங்காரமாவது :—“ஏண்டா! என்னை அறியாயோ! நீயா எனக்குப்புத்தி சொல்லுகிறவன்; நான் பிடித்தகாரியம் விடுவேனா?” என்று விகற்பித்து வந்த சித்தவிருத்தி, ஆக ௰௩-ம் கூட்டி அனந்ததுக்கத்துக்கும் [நரகத்துக்குகேதுவாய்] அனந்த நரகத்துக்கும் ஏதுவாயிருக்கும். இது தீரும்வகை எப்படி என்றால் சிரத்தா ப[கு](க்)தி, விசுவாச பக்தியினாலேயும், மெய்ஞ்ஞான குரு கடாட்சத்தினாலேயும், அவர் கடாட்சிக்கிற[கியா](ஞா)னமென்கிற கத்தியை விவேகமென்[கு](கி)ற கை[ய](யி)னாலே வாங்கி இதை(ச்)சின்னாபின்னங்களாய் வெட்டி, தன்னை இன்னானென்றறிந்து அடையவே[ணு](ண்டு)மென்றவாறு.

ராகத் துவேஷப்பிரகரணமுற்றும்.

பின்பு, அந்த விதசாதன சதுட்டையத்தைச் சொல்லுகிறோம்.

**End:**

இனி, நிர்விகற்ப சமாதியாவது ஏதென்னில், [வ](ப)ாகிய அந்தரபேதமென்னும் பேதமாத்திரமேயல்லாமல் இதுக்குவேறே இல்லையென்று அ[றியுர](றிகிற)தே அறிகிறது. இப்படி ஆறுவித சமாதியும் சொல்லப்பட்[டு](ட)து. இந்த ஆறுவித சமாதியும் வந்தவனுக்கு எங்கே மனசுபோனாலும் அங்கங்கெல்லாம் ஆறுவித சமாதியுங்காண்பன்; அது எப்படி என்னில், ஒரு கடத்தை நிச்சயிக்கிறபோது அந்தக் கடத்துக்கும் அந்தக் கடத்தை நிச்சயிக்கிற புத்திக்கும் சாட்சியாய் அறிகிறவன் நானென்று தியானிக்கிறதே தி[றி](ரி)சிய[கிய](ஞா)னம் வித்தமாச்சுது; அந்தத்திரிசியத்தைப் பார்த்(துத்)தான் அசங்கியனென்று அ[ரியுர](றிகிற)தே சத்தானம் வித்தமாச்சுது. ( . . .

. . . . ) இந்தத் தத்துவ நிரூபணத்தை யாதொருவன் மனதிலே சமுசயந் தோ[ணு](ன்று)மல் மெய்யென்று காண்கிருனே அவனே சீவன் முக்தன்.

வேதாந்தசித்தர் கமல குருவே துணை.

பஞ்சீகரணம் முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது வேதாந்த விஷயமானது. சாதனசதுஷ்டயம், சீவபேதம், ஈசுவரபேதம், பஞ்சீகரணம் முதலிய பல விஷயங்களையும் விளங்கக்கூறுவது. இயற்றியவர்பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

இதன்பின் வெற்றேடு ஒன்று உள்ளது.

## (h) கலைஞானதீபம்.

## KALAIÑĀNADĪPAM.

Foll. 358*a*—368*a*.

On details connected with the drawing of the mystic magical diagrams relating to Vāyu (the god of wind), Agni (the god of fire) Indra, etc. The worship to be conducted in relation to these diagrams and the benefits arising therefrom are also stated herein.

Complete

**Beginning:**

வாயு சக்கரம்.

திரித்தொரு வட்டத்தினுள்ளே ஒரு வட்டஞ் சேர்த்து எ-து ஒரு வட்டமிட்டு மேலேயும் வட்டம்,

அதில் தரித்திடும் வாயுவின் பீசமும் சத்தியும் தானெழுதி எ-து உள்[ளு]வட்டத்தில் வாயுபீசம் யம என்றெழுதி,

சத்தியுங்காம்ம் எ-து கருத்திலே யம்ஸ்ரீம் என்று செபித்து,

எகிபோகமாய்க் கண்டிருக்க எ-து மிருத்யுமுதல்லை பாவேசமாகி,

விளம்பிடுமே எ-து மிருத்துயு முதலான பூதப்பிரே[ற](ர)த பிசாசு விஷமாவேஷமாமென்பது.

வாயு சக்கரம் முற்றும்.

அக்கினி சக்கரம்.

அக்கினிசக்கரம் தீபம்போல் வரையிரண்டாக்கி எ-து [செ](இ)ரண்டு ரேகை நடுரேகையில் அக்கினிசுவாலை.

ஒவ்வொரு கீற்றிலே ஒவ்வொரு கீற்றாகக் கீறி இப்படி (இ)ரண்டு கீறி அதிற்புக்க எழுந்திருபோலெங்குமாக(ப்) பொறித்து.

இந்தச் சக்கரந்தாப்பணிறைத்து தீயும் வன்னியுந்தானெழுதி எ-து நம ஸ்ரீம என்றெழுதி.

மிக்க தியானமோகத்திலே யாவரும் வீழ்குவரே எ-து இந்த மந்திரம் செ[வி](பி)த்து(த்) தீ சொரியத் தியானிக்க மோகித்து வீ[ள்](ழ்)வர்.

அக்கினி சக்கர முற்றும்.

**End:**

இயந்திரச் சுடரொளி சக்கரம்.

பூசித்து நந்தி விளம்ப எ-து சக்கரத்தே சூழ்தருவளையம் ஸ்ரீம என்று வளைத்து,

நந்திதேவர் பூசித்துத் திருமூலருக்குச் சொல்ல எ-து இந்தச் சக்கரம் பெற்றுத் திருமூலதேவன் இத்தாரணியுந் திக்கும் அனைத்துவிளையாடி,

அட்டசித்திபுமே·எ - து திருமூலர் பூசை செபம் ஓமம் தியானம்பண்ணி அட்டமாசித்தி பெற்றனன். (. . . . . .)

நாலுசத்தியாவன:—ரூo ரத்தாயை நம:, லo காளாயை நம:, ரூo சண்டாயை நம, [நம:] மகே[ச]சாயை நம: (. . . . . . . . . . .) ஓo கணபதியே நம: தென்மேற்(கு), ரூo சுப்பிரமணியாய நம: அக்கினிமூலை, ஞூo குபேராய நம:, சிம் சிவதூர்க்காய நம: எனறு பூசித்து மனசிலேவேண்டியன எல்லாங் கேட்டுத் தியானித்துப் பூசைபண்ண வேண்டிய இஷ்டகாமியமும் சத்திஞானமும் உண்டாகும்.

**Colophon:**

மு[க்து](ற்று)ம்.

ஆனந்தநம்பி பாதமே[ெ]கதி.

(கு-பு.)—

இது இந்திரசக்கரம், அக்கினிசக்கரம், மகேந்திரசக்கரம், வருணசக்கரம், செகசக்கரம், மோகனாசக்கரம், யந்திரசிந்தாமணி சக்கரம், யந்திர தீபச்சுடரொளி மந்திரம் முதலிய பலவற்றையும் விளக்கமாகக்கூறி அவற்றின் பலன்களையுங் கூறுவது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது. இதை இயற்றியவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை.

இதன் பின்னர் 5 ஏடுகளிற் பல சக்கரங்கள் எழுதப்பெற்றுள்ளன.

---

R. No. **278.**

Palm-leaf. $11\frac{1}{8} \times 1\frac{3}{8}$ inches. Foll. 242. Lines, 10 in a page. Tamil Good.

Purchased in 1915–16 from Kadir Baig Sahib of Triplicane.

(*a*) அகத்தியர்தண்டகம்.

AHATTIYARDAṆḌAKAM.

Foll. 1*a* –7*b*.

Same work as that described under R. No. 164(*a*) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 164(a)| நம்பர் பிரதிபோனறது. இநதப பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

இதன் பின்னர் வெற்றேடு ஒன்று உள்ளது.

---

(*b*) அகத்தியர்சூத்திரம், நூறு.

AHATTIYARSŪTTIRAM, NŪṞU.

Foll. 9*a*—29*a*.

On the preparation of the different kinds of ingredients required for alchemy. The work is attributed to Ahattiyar.

Incomplete.

**Beginning :**

பூரணமாம் சு[ளி](ழி)னை நடுக் கபல மீதே
புக[ள்](ழ்)பெரிய மூலகண பதியே காப்புக்
காரணமா யெனையாண்ட பரம்பரனைப் போற்றிக்
கட்டாக வாதத்தின் லட்சங் காப்புத்
தா[ற](ர)ணமாய்ப் படுபோதி கு[றி](று)க்கிச் சொன்னேன்
சார்வாக வாயிரத் திருநூறு சூத்திரம்
வாரணமாய்க் கு[றி](று)க்கி வை[ய]த்த சூத்திரம் நூற்றில்
வகைதோ[ண](ன்ற)க் கரு(க்) தருவும் வகுத்தேன் பாரே. (க)

பாரப்பா கட்டுவகைச் செந்தூரங்கள்
பரிவான செயநீர்கள் மெழுகு சுத்தி
சீரப்பா வழலைக்கு இடையா கக்க
டிறமான உ[ளக்](ட்)கருவு மேக மூறக்
கூரப்பா மித்திரங்கள் தேவி பூசைக்
குறுக்குவழி பரிசனைகள் கோடா கோடி
ஏரப்பா தொந்தங்கள் விவர மாக
இயம்புகிறேன் தூரிசினுடை(ச்) சுண்ணப் போக்கே. (உ)

**End :**

மனம்வேறு பூரணமே யென்று பூண்டு
வாழ்வ தல்லா(ல்) ம[த்தொ](ற்றொ)ன்றுஞ் செய்யா தை[ய்]யா
மனம்வேறு தட்டுண்டா லெல்லாம் போச்சு
மாயகையுற்றுத் திரிந்தலைவான் மாள்வா னை[ய்]யோ
மனம்வேறு சாதகமாய்ச் சாத்திரத்தைப் பார்த்து
மனம்விலக்கக் குருவினிடம் வணங்கி நின்று(ல்)
மனம்வேறு வாராது சித்தி முத்தி
வாய்க்குமே சூ[ஷ](ட்)த்திரந்தா னூறு முற்றே. (கக)

இன்னம் ஒருபாட்டு, 'அரிதாரவெள்ளை' என்று பாடுகிற இடத்திற்காண வே[ணு](ண்டு)ப் போலே இருக்[கு](கிற)து.

கசு - ன் (பின் விடுபட்டது).

கேட்டிட்டாய் சாறணையின் சாறு
கெடியாக வாங்கியரி தாரந் தன்னை
ஆட்டிட்டாய் சாமமொன்று வில்லைதட்டி
ஆகாகா கருவாலி புடத்தி னீறு
நீட்டிட்டாய் வெள்ளியிலே களஞ்[சு](செ)சிரண்டு
நிலையான மரத்தாறு காணுங் காணும்
பூட்டியதொர் பூட்டெல்லா மிதுவே பூட்டு
பூணவே ஆரை[யி]க் குறட்டை வாங்கே. (கஎ)

(கு-பு.)—

இந்நூல் ரஸவாதத்திற்கு உரிய தூரிசிகுரு, கறியுப்புக்கட்டு, ரசசெந்தூரம், சந்திரோதயசெந்தூரம், நாகக்கட்டுச்செந்தூரம், மெழுகுவகை, உப்புச் செந்தூரம், செம்பு சுத்தி, பாஷாணக்கட்டு, நவாச்சாரக் களங்கு,

துரிசிநீறு, வங்கபஸ்மம், லிங்கக்களங்கு, லிங்கக்கட்டு முதலியவற்றைச் செய்யும் வகையை விரிவாகக் கூறுவதென்று தோற்றுகிறது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

இந்நூலில் 29 - ஆம் பாட்டின் முதலடியும், 58 - ஆம் பாட்டின் முதற் சீரும், 88 - ஆம் பாட்டின் இறுதி அடியும் இல்லை.

---

## (c) கொங்கணர்தண்டகம்.
## KOṄGAṆARDAṆḌAKAM.

Foll. 30a—52b.

This work seems to deal with the philosophic wisdom of the Siddhas. It is attributed to Koṅgaṇar.

Complete.

**Beginning:**

வெளிகடந்த வெளி யொளியே சு[ளி](ழி)னை காப்பு
  வேதாந்த விவரத்தி னறிவே காப்புத்
தளிர் கனலுங் காலு மொன்ருய் மூன்று நவ்வில்
  தம்பனத்தின் மோகனத்தாய் பதமே காப்பு
அளிகருவி லெட்டாகி நாலுஞ் சேர்ந்த
  அதிசயமே பூ[ற](ர)ணத்தி னறிவே காப்பு
களியறுதி ப[ச்](ட்)சணியின் கருவைக் கூறுக
  கணபதியின் முத்தியருள் காப்ப தாமே.

கொங்கண நயினூர் பாதமே துணை.

ஆதியா மந்த நந்தி குரு முனிவர் மூலர்
  ஆ[ட்](ச்)சரியம் நீலகண்டர் தண்டக[க்]த்தில்
. . . . . . . . . . . . . . . . . . . .
  . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . .
பாதியா முப்பொருளு மொன்ருய் நின்ற
  பட்சணியை நி[ட்](ச்)சயமாய்ப் பா[டி](டு) றேனே. (க)

பாடியதோர் தண்ட[க்]க[ம்]மெல்லாம் பா(ர்)த்துப்
  பத்திவைத்துப் ப[ஷ்](ட்ச)ணியின் சூட்சுமம் பாரு
நாடியிதின் கருவறிந்தாற்[ச்] சொல்லக் கேளு
  நாடுநக ருனக கீடோ ஈசன் வேரே
மூடியதோர் கருவெல்லாம் வெளியாய்ச் சொல்வேன
  மூலரு(டை)ப்பே[ற](ர)னேன் [பேர்] பதினெண்பே[ற்](ர்க்)குங்
கூடியதோர் கொங்கணன்ரு னென்று கூறுங்
  கோத்திரத்தி னூர்[க்]கள் கூட்டு வாரே (?) (உ)

கூட்டுவா ரருக்கனு(டை)ட(க்) கீ[ள்](ழ்)வேர் வாங்கிக்
  குளிசம தாடுகிற கருவைக் கே[ழு](ளு)
சூட்டுவே னெள்ள[று](ரு)க்கன் வேரறுத்த[னு](நா)ளிற்
  சுபயோகம் புணர்பூசங் கன்னி முன்னூள்

ஆட்டுநா ணிரைராசி திருவாணாங் கொண்டு
  அ[று](ரு)க்கனுடைக் கீ[ள்](ழ்)முகத்தி [லப்]ற் பொங்க விட்டு
மூட்டுவேர் வாங்கும்போ துதிர மூட்டு
  மூகண்ட மூலமென் றறிவால் வாங்கே. (௩)

**End:**

விதியறியான் மதியறியா னூலைப் பா[ரு](ரா)ன்
  வித்தறியான் முளையறியான் சு[ளி](ழி)யைப் பாரா
ன தியறியான சுனையறியா னீரில் மூ[ள](ழ்)கி
  நாவென்ன னுஞ் சொல்மறவா னூலைக காணுன்
விதியறிந்தோன் கருந்தலையி லுபமாய் தினற
  விடட குறைக கட்டளையை யறிந்து கொள்வான்
பதியறிந்து மனம்பதிந்து விதியைக கண்டு
  பலன் பெற்றூர் பட்சணியின பாடல் முற்றே. (௧0௮)

**Colophon:**

கொங்கணர் சுவாமி[ய](க)ள பட்சணி நூ[ாதெ](ற்றெ)ட்டு மெழுதி முகி ந்[து](த)து முறறு.

சிவோகம். நாகநாதா துணையாகவேண்டியது. குருசாநதுு சம்சரண்.

சுந்தரானந்தா பாட்டு - ௩௮. அகத்தியா பாட்டு - ௧0௩. திருமூலர் பாட்டு - சு௮. கொங்கணர் பாட்டு - ௧0௮. ஆக ௩சஎ.

நள௵ காாத்திகைமீ க௲ பட்டாலமுடையாா ஆல(ப)பாககம் வேலப பிள்ளை குமாரன வேங்[கி](க)டாசலம் பிள்ளை ஏடு. கொங்கணா தண்டகம் எழுதி முகிந்தது ; முறறும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல ஞானவிஷயமானதென்றும், இயற்றியவா கொங்கணரென்றும் தெரிகின்றது. இந்தப பிரதியில் இது முறறும் உளளது.

---

## (*d*) திருமூலர் தண்டகம்.

## TIRUMŪLAR DAṆḌAKAM.

Foll. 53*a*—69*b*.

Similar to the above. It is attributed to Tirumūlar.

Complete.

**Beginning:**

சீருலவு பூரணசின மயஞான ஞ் சோதிச
  சிதம்ப ரத்தி[ல்ச்](ற்) சு[ச](சூ௯ம)ா சூட்சுமந் தன்னை
வாருலவு பூமுலையா டனக்குச சொனஞா
  மகத்தான் விஞ்சை நந்திக் குபதே சித்தார்

கா[ரி](ரு)லவு முகத்தானைக் கடியி னின்று
காணமாய்ச் செந்துவெலா நிறைந்துநின்ற
தா[ரி](ரு)லவு புயத்தழக னந்தி யீசன்
சற்குருவா யெ[ந்த](ன்ற)னக்குச் சாற்றி னாரே. (க)

( . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . )

முனைதனை(ப்) பா[ற்](ர்க)க மும்மலம் போய்விடும்
முனைதனை(ப்) பா[ற்](ர்க்)க மூதண்(ட)ங் காட்டிடும்
முனைதனை(ப்) பா[ற்](ர்க்]க முத்தியுங் காட்டிடு
முனைதனை(ப்) பா[ற்](ர்க்)க மு(மூ)துஞ் சொரூபமே (அ)

**End :**

ஆமப்பா வகண்டாண்ட பதங்க டோறு
மாசசரியம் பூரணமே தல்லா துண்டோ
நாமப்பா வொளிக் கறியோம் பூ[ற](ர)ணத்தின் வீதி
நாவிருககோ பாவிருக்கோ நாடிப் பாரு
ஏாமப்பா கான[ல்ப](ற்)பா விரண்டுங்கொண் டீக்கக்
கயிலாசக் கொங்கணர்தான் கண்டு மீண்டார்
வேமப்பா ஞானிவெளி [சு](சொ)ரூப மில்லை
மெ(ய்)ஞ்ஞான தீப சு[ளி](ழி) மேவு மேலே. (கஉ)

( . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . )

சித்தியு முத்தியுஞ் சித்தர் சி[று](ரு)பையாற்
சத்தியல் லாது தனித்தொன்றும் வே[ரி](றி)ல்லைப்
பத்தியை வைத்துப் பதத்தைப் பிடித்திடு
நித்தலுந்தா னிங்காத நிட்டையே. (கஅ)

**Colophon :**

நள ஹு கார்த்திகைமீ௳ களஉ சோமவார [ஞ](நா)ள் விசாக நட்சத்திரத்தில் அ[ஸ்]த்தமித்து மூன்று நா[ளி](ழி)கையில் திருமூலர் தண்டகம் [யெ](எ)ழுதி முகிந்தது ; முற்றும்.

பட்டால முடையார் ஆலப்பாக்கம் வேலப் பிள்ளை குமாரன் வேங்[கி](க)டாசலம் பிள்ளை ஏடு. திருமூலர் தண்டகம் எழுதி முடிந்தது.

(கு-பு.)—

இந்நூல் ஞான விஷயமானதென்று தோற்றுகிறது. திருமூலர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

இதன 'பின்னர் ஞானவிஷயமான பாடல்கள்உள்ளது. எழுதியுள்ள ஏடு ஒன்று.

### (e) சுந்தரானந்தர் தண்டகம்.
### SUNDARĀNANDAR DANḌAKAM.

Foll. 71a—80b.

A treatise on alchemy. It deals with the preparation of the different ingredients required for alchemy as well as with the conduct of the worship of the goddess Dēvī. It is attributed to Sundarānandar.

Complete.

**Beginning:**

அரியோ[ம]மரகரா அக்கனவு மாகி
அதிலே சு[ளி](ழி)த்த விருசு[ளி](ழி)யு மாகித்
தெரியாத பொருளாகிச் சித்தரியு மாகிச்
சிவமுமாய்ச் சத்தியுமா யிரண்டு மொன்றாய்
தரியாத நி[ற](ர்)ம்[மொ](மூ)ட [றி](ரி)தை ய[ரி](றி)ந்தால்
தாயான மவுனத்தை|ய[ரி](றி)வா னை[ய்]யா
விரிகமலத் தோனறியா னிந்த மூலம்
வேதாந்தஞ் சித்தாந்தம் வெளிவிட் டேனே. (க)

விட்டதொரு கொம்புசு[ளி](ழி) யகார வுகார
வேதாந்த மூலமந்திர மிதுவே யாச்சு
தொட்டதொரு மூலமந்திரங் க[ற்](ர்)மத் துக்குத்
தொந்தமாட் டிடவே தொகுத்துச் சொன்னேன்
கட்டிவைக்குங் கட்டருக்குங் காலனையுந் தள்ளுங்
கடியதோ ரட்டக[ற்](ர்)ம மிதினு லாகும்
வெட்டவெளி யானதோர் மெய்ஞ்ஞான தீதம்
வேதாந்தச் சு[ளி](ழி) முனையை வீசி னேனே. (உ)

**End:**

ஊனுதற்குக் கருவென்ன சொல்லக் கேளு
ஓகோகோ வன்னியிலே யோலை வாங்குக்
காணுமல் கரையவென்று[க்] காயங் கூட்டிக்
கடுங்கோபச் சிவருத்திர(த்) தீயை மூட்டு
வாணுல்தா னிற்குமடா நொடிக்கு முன்னே
மைந்தனே சித்தர்முன்னே வழக்கி டாதே

* * * *

காணும விருக்கவென்று லஞ்சனத்தைச் சொல்வேன்
கரிவாலம் பட்சியுட விறகி லாகும்
வேணபடி வித்தை கெட யிதுவே யாகி
வேதாந்த வித்தையினுல் வழக் கிடாதே.

. . . . . . . . . . . . . . . . .

சொல்லுறே னங்காய முறையைத் தான்
துடியான வெள்ளையுடன் கெவுரி நெஞ்சு
தள்ளவே வொண்ணுது சேர்ம னுதி
சா[த்து](ற்றுகி)றேன் திப்பிலியுங் கடு[க]கோ டையர்

விள்ளவே மையங்காயம் பூச [ஞ](நா)றும்
 வேண்டு(கி)றேன் கள்ளிப்பால் தில்லைப் பாலும்
உ(ட்)[பி](பு)றவே யீதிரண்டுங் கிட்டா விட்டால்
 உத்தமனே வடித்துவிட் டரைத்துப பூசே.

**வாடைக்கும் விவரம்:—**

கோரோசனை, குங்கமப்பூ, பசசைககாபபூ[ற](ர)ம், வெட்டிவேர், விலாமிச்சம் வேர், பூலாங்கி[ள](ழ)ங்கு, மிலாசுயாசசந்தனம், செண்பகப்பூ, ஏலம், சன்ன லவங்கம், மருகொ[ளு](ழு)நது, பு[ளு](ழு)கு, ச(வ்)வாது, அகில், கி[ரு](ரா)ம்பு.

மந்திர மூலம் அங் கங். இங். கங். உங். அரங். எங். அரங். ஓம். அரங் ரங ரங் சி வ ய ந ம.

தேவிஸ்லவாயம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் ரஸவாதஙக செய்தறகுரிய மருந்துகளைச் செயயும விதத்தையும் தேவியைப் பூஜிக்கு முறையையும் முறையே கூறுவது. சுந்தரானந்தர் செய்ததாகச் சொல்லப் படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உளளது.

---

## (f) போகநாயனார்பாடல், எழுநூற்றறுபத்திரண்டு.

## BHŌGANĀYANARPĀDAL, ELUNŪRRARUPATTIRANDU.

Foll. 81*a*—242*b*.

A work in 762 stanzas dealing with alchemy. Similar to the work described under sub-division (*b*) of this number. It is attributed to Bhōgar.

Complete.

**Beginning:**

ஆனந்த மாய்நிறைந்த ஆயி பாதம்
 அகண்டபரி பூரணமா னமயா பாதம்
வானந்த மாகிநின்ற[கி](க)ணேசன் பாதம்
 மருவியதோர் மூலத்தி னந்தி பாதம்
தானந்த மாகியதோர் காலாங்கி பாதஞ்
 சனகருடன் வியாக்கிரமா[ய]பதஞ்சலியின பாதம்
போனந்த மாகியதோ சிருடிகள் பாதம்
 போ[த்தி](ற்றி)யெழு னூ[த்தி](ற்றி)ரட்டுப் புகலுவேனே (க)

( . . . . . . . . . . . . . . . . . . . ).

போகாமல் வாதத்தை நிறுத்த வென்றாள்[ப்]
போக்கோடே சவுக்கார குருவைப் பண்ணு
வாகாகு முப்பை நன்றாய்க் கட்டி யாடு
மருவியபின் பூரத்தை யுப்புப் பண்ணு
தாகாகுந் தாளகத்தை நீறு பண்ணு
சமத்துடனே வங்கத்தைச் சுன்னம் பண்ணு
வேகாத துரிசையைத்தான் குருவாய்ப் பண்ணு
விளங்கியதோர் வாதமெ[ல்]லாங் கைக்கு ளாச்சே. (௧)

**End:**

சொன்னதொரு சூத்திரத்திற் [ப்]பொய்யொன்று மில்லை
துலங்கியதோர் மணிதத்தாயை யெ[ன்று]நிர்ந்து
சொன்னதொரு குருபதத்தை யனுதினமுந் துதித்தேன்
துலங்கியதோர் மூலருடைப் பதத்தை யனுதினந் தொழுதேன்
சொன்னதொரு காலாங்கி ஐயருடைப் பதத்தைத்
தொழுதுகொண் டெழுநூற்றுச் சில்வானஞ் சொன்னேன்
சொன்னதொரு சித்தருடைப் பதங்கள் போ[த்தி](ற்றி)ச்
சூத்திரந்தான் பாடியது காட்சி முதத்தே[த்](ற்றே) (௭௨௨)

**Colophon:**

சிவமயம்.

நளஹு ஆனிமீ ௩௨ உத்திராட நட்[ெ]சத்திரமும் சோமவாரமும் கூடிய சுபதினத்தில் போகநாயனார் சூத்திரம் எழு[னூத்தரு](நூற்றறு) பதி[ெ]ரண்டு பாட்டும் எழுதி முடித்தேன் ஆலங்குடியிலிருக்கும் சேது மாதவ பிள்ளை மகன் தாமோதரம் [கய்](கை)யெழுத்து.

தென் பொதிகை மேவிய தெட்சிணாமூர்த்தி துணை.

பட்டால முடையார் ஆலப்பாக்கம் வேலப் பிள்ளை குமாரன வேங்கடாசலம் பிள்ளைக்[கி](கு) இராமநாதபுரத்தில் போகநாயனார் பாடல் எழு[னூ](நூ)ற்றறுபத்தி[ெ]ரண்டு பாட்டும் எழுதி முடிந்தது. முற்றும்.

(கு-பு.)—

இதில் சவுக்காரவுப்பு, உப்புக்கட்டு, பூரணச்சுன்னம், உப்புக்குரு, உப்புச் செந்தூரம், உப்பு மெழுகு, துரிசிக்குரு, தங்கச் சுன்னம், வெண்காரக்கட்டு, ரசமணி, சொர்ணவீரவைப்பு, துரிசுநீறு, துரிசுகளங்கம், செம்புசுத்தி ரச பதங்கம், சங்கச் செம்பு, வத்தச் செம்பு முதலியவற்றைச்செய்யும் வகைகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. போகநாயனார் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

---

## R. No. 279.

Paper. 8¼ × 6⅜ inches. Foll. 38. Lines, 22 in a page. Tamil. good.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. C. V. Jambulingam Pillai of Mylapore.

## பேரூர்க்கோவை.
## PĒRŪRKKŌVAI.

A poem in praise of Śiva worshipped under the name Paṭṭīśar in the sacred shrine at Tiruppērūr in the Coimbatore district. It was written to illustrate the rules defining the characteristics of Agapporuḷ of the Tamil grammar.

Incomplete.

**Beginning:**

விநாயகர் துதி.

தேனூறு சொற்புல வோர்செய்த கோவை தெரிந்த மட்டு
மேனூறு பச்சடைப் பட்டீசர் கோவை விளம்பு வதிற்
றேனூறு காட்டிற் றுயைங் கரன்று டந்துறை
நானூறு மென்றன் மடநாவிற் காட்டி நலஞ்செயுமே.

நூல்.

இயற்கைப் புணர்ச்சி.

காட்சி.

உலகோர் துதிசெய்யு நல்லரு ளேதரு மோங்கிய நற்
றலமே யெனவளர் பேரைப்பட் டீசர் தடங் கிரியி
னிலவோர் குமிழிரு காவியோ ரம்பன்ன நீடழலா
மிலவோ மெர்கஞ்ச மோர்கொடி தாங்கி யிருந்தனவே. (க)

* * * *

குறிப்புணர்தல்.

நாக்கியம் பாமற் குவளை யலர்ந்து நவில வெ[ந்த](ன்ற)ன்
பாக்கியம் போல்வரு மானூர்த மெய்யினிற் பற்றிய நோய்
தாக்கிய நோயனைப் பட்டீசர் பேரைத் தடங் கிரியின்
நோக்கிய டார்வை யெல்லாந் துயர்தீர நுவல்கின் றதே. (உ)

இரந்து பின்னிற்றற்கு எண்ணல்.

கூறாது நோக்கிற் குறிப்புணர்ந் தீயுங் குணத்தின் மிக்கோர்
மாறாது வையக் கனியெனச் சொற்றீடு மாற்ற மிவர்
மீறாது பேரைநம் பட்டீசர் மால்வரை மின்னனையார்
சீறாது சேர்ந் துய்ய வாமெனத் தேர்ந்து தெளி மனமே. (ரு)

**End:**

தலைமகன் விருந்து விரும்பல்.

பேறு முகந் தருள் பேரைப் பட் டீசராம் போரவைச்
சீறு முக மயிற் செவ்வேளு நூம் முண் டி செய்ய வந்து
மாறு முகம் படைத் தாரடி யேன்வந் தருந்தின் மின்னே
நூறு முகம் படைப் பாரொன்ன லாரேணி நொய்தினிலே. (கருஅ)

* * * *

தலைவன் தலைவியின் நாட்டணிவினுதல்.

விரும்பியென்னீ யெங்க (ளு)ட்டணி கேட்கவு மேன்மைதவ
மரும்பிய தென்ன முறுவன் முன்னேபடி யார் பலத்திற்

திரும்பிர மாமல ராளும்பட் டீசர் செழுங் கிரியின்
கரும்பி னிசையுந் தருட் டணி யாவதுங் கன்னி யர்க்கே. (கஅ௲)

* * * *

பாங்கி யிறைவனை யிகழ்தல்.

மறந்தார் கொல்லோ நெஞ்சம் வன்கண்மை யோசொன்ன வார்த்தை யங்கே
துறந்தார் கொல்லோ வவர்க்கு னிதுவோ வரைத் தோகையை யோர்
புறந்தா னிருத்திய பேரைப்பட்டீசர் பொருப்பின் மின்னே
சிறந்தார்க் கிவை நலமோ வழகோ மன்னர் செய்கை யென்னே. (௯௨௲)

(கு-பு.)—

இது, கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் பேரூரென வழங்கும் மேலைச்சிதம்பரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக்கொண்டு அகப்பொருட்டுறைக்கு இலக்கியமாக அமைந்துள்ளது. செய்யுள் நடை சிறந்தது. இந்நூலை இயற்றியவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை.

இதன் முதலில் 159-வது முதல் 183-வது வரையிலும் இறுதியில் 324-க்கு மேலும் உள்ள செய்யுட்கள் காணப்பெறவில்லை. இந்நூல் அச்சிடப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

---

## R. No. 280.

Palm-leaf. 9⅝×1⅜ inches. Foll. 242. Lines, 7 to 9 in a page. Tamil. Good.

Purchased in 1915-16 from Kadir Baig Sahib of Triplicane.

### (a) சிதம்பர சக்கரம்.
### CIDAMBARA CAKKARAM.

Foll. 1*a*—8*b*.

The stanzas given here are fifteen in number. They are taken from the second part of the fourth Tantra of the Tirumantram, which is a work by Tirumūlar, dealing with the doctrines and the Mantras relating to Śaiva Siddhānta. The stanzas deal with the drawing of a diagram called Cidambara Cakkaram, with the mode of conducting the worship of the same as signifying God Śiva, and with the religious efficacy of such worship. This portion is also designated Tiruvambala-cakkaram. The stanzas are written first and the meaning of some of them is then given briefly in prose.

**Beginning:**

அன்ப தெழுத்தே யனந்தா கமங்களு
மன்ப தெழுத்தே யண்டமும் பிண்டமு
மன்ப [த]தெழுத்தே யறிவா லறிந்தபி
னன்ப[த] தெழுத்தே யஞ்செழுத் தாமே. (க)

அஞ்செழுத் தாலே (யமர்)ந்தன னந்தியுட்
அஞ்செழுத் தாலே யகார சிகாரமா

யஞ்செழுத் தாலே யம(ர்)ந்த வுலகமா
யஞ்செழுத் தாலே யம(ர்)ந்த(ர)னென் றானே. (௨)
ஆலைய மாக வம(ர்)ந்தபஞ் சாக்கர
மாலைய மாக வம(ர்)ந்தது தூலமா
மாலைய மாக வறிகின்ற சூ[க்ஷ]ககும [மால]
மாலைய மாக வம(ர்)ந் திருந் தானே. (௩)

*   *   *   *

மகா(ர) நடுவாய் வ[ள](ளை)ந்திடுஞ் சத்தியை
யுகாரம் வளைந[்து வெ](தெ)ாண்வல மேத்தி
யகாரந் தலையா யளிககண் நகரமாய்ச்
சிகா(ர) வகாரமாய்ச சிறந்திடுந் தானே.

**End:**

எரிந்த கண்ணும், சிவந்த மேனியும், உத்தூளமாக அணிந்த திருநீறும், பூண்ட அக்கும், உடுதத புலித்தோலும், [மெ](மி)தித்த முயலகனும், தூக்கியபாதமும், வீக்கிய கரமும், இடை [பி](பு)றம் பயே[ஸ](சு)வரியும், வலப்[பி](பு)றம் கங்காதேவியும், திருச்சடைமேல் திருணவி இந்திராணி சாமுண்டி வீரபத்திரி [வெ]கணபதி, வலப்[பி](பு)றம் மதனசாத்தா, விஷ்ணுசாத்தா, உருத்திரசாத்தா, உககிரசாததா, உனசாத சாத்தா, சவுந்தர சாத்தா . . . தசாந்தா, அசதாஙகவயிரவன், பூஷண வயிரவன், சங்கார வயிரவன், சங்க வயிரவன் "ஓம் நமோசாளி, மஹா காளி, அந்தரி காளி, நீலி காளி, பாணி நமோகாளி ஹ்ண நா,நாபூ[தே]தப் பிரேதபிசாசு வெனவசமாகவே சுவாகா" "சரஅணபவாயா, கணமுகாய, சுப்பிரமணியாய நம" சக்கரத்தை அ[ற்](ர்ச்)சிக்கிறது. "ஓம் ஹ்ரிஃ" பிறவுங் கண்டுகொள்க.

| | | | |
|---|---|---|---|
| அந் | இ௶ | உசி | ஞய் |
| ஐ | கி | ச | ஸீ ஸ்ரீ |
| அந் | இ௶ | உசி | எவ சய |
| அ | கி | றி | ஸ்ரீ |

(கு-பு.)—

இதில் திருமூலநாயனர் இயற்றிய திருமந்திரமாலையில், 'சிதம்பரசக்கர' மென்றும், 'திருவம்பல சக்கர' மென்றும் கூறப்படுகினற பதினைந்து செய்யுட்களும், அவற்றுள் சிலவறறிறகுப பொருளும் எழுதப்பெற்றிருக்கின்றன. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

---

## (b) அகத்தியர் கிரம பர அஷ்ட கர்மா.
## AHATTIYAR KRAMAPARA AṢṬA KARMĀ.

Foll. 9a—17a.

A treatise on mysticism, explaining and stating the differences between the Sthūlapañcākṣara and the Sūkṣmapañcākṣara, the mode of drawing the respective diagrams relating to them, etc. It is attributed to Agastiyar.

**Beginning:**

நிந்தனையில்லா நிருதிகம்பனம் நகாரம்
நிசமான தாமரையின மணிப்பலகை யாலாம்
சிந்தனையிலலா மகாரமோ கனங் குபேரன்
சிறந்த சிவமணி முளகுபல கையுமோ அலரி
அந்தமுட னக்கினியில் மா[ற](ர)ணந்தான் சிகாரம்
அழகான நாவிமணிப் பலகையுமோ அத்தி
வந்தியில்லா வாயுவிலுச் சாடனம் வகாரம்
மணிசிந்திப் பலகைபிலா மகிழ்ந்து சிவம் பண்ணே. (க)

* * * *

இருபத்தை[ஞ்](ந்)து அறையில் பீசா[ஞ்க]ட்சரம்
அடைப்பதற்கு விவரம்.

மண்ணுறு நகாரமாகும் வருபுனல் மகாரஞ் சேருந்
திண்ணமர்ந் தளவி[ல்த்தா](ற்று)னே சிறந்திடுஞ் சிகார மென்றார்
புண்ணிய வகாரம் வா[ய்வு](யு)ப் பொருந்திடு வானமீ
துண்ணிய யகாரமென்றே றுரைத்தன ரஞ்செழுத்தும். (உ)

அருமறையா மஞ்செழுத்து பி[றி](ரி)த்தறி பபனைக் கன்றுல்
வெருவிடா தஞ்செழுத்தும் வென்றுநம் கருமஞ் செய்யும்
மருவினு லுலவாற ? தில்லை வந்திடுங் கருமமெல்லாங்
குருவினு யருளைக்கேட்கக் குறித்த[து யெ](ன வெ)ன வயுங் காட்டும்()

இது, தூல பஞ்சாக்கரமென்றறிய.

* * * *

ககாரம் முதல் க்ஷகாரம் வரைக்கும் நடு-க்கு வயணம்.

க வ ம வ ஈ அ ஹ ஜ ஙு ஞ ட ஓ ய ஙு
ண த ய ஊ ய ந வ ஹ ப ஹ உ ய ா ஞ வ
ப ஷ வ ஹ உ க்ஷ. நுமக-சரிகாணும்.

**End:**

பாருங்காண் பதினாறு [ெ]கோணத் துள்ளே
பாங்கான முக்கோணம் பரிவா யிட்டு
ஆருங்கா ணறியாத யகாரஞ் சுத்தி
அதினடுவே ரீங்கார[ஞ்] மாறியிட்டு(ச்)
சேருங்காண் பதினு [று யெ]றெழுத் ததனி விட்டு(த்)
தெரிசனையா மதின்மேலே வட்ட மிட்டு(த்)
தீருங்காண் திருநீற்றை மெய்யி தென்று
சிதம்பரமாஞ் சக்கரத்தை மொழிவேன் பாரே.

பதினாறு கோணத்தில் நிற்குமெழுத்து. ஓம் ஆம் ஸ்ரீம் இறீயும், இறீயும் ஐயும் கிலியும் சவ்வும் அவ்வும் உவ்வும் மவ்வும் சிவாயநம:. ஆயிரத்துக்கு நடுவே அஷ்டதளம் நிற்பது. நடுவே முக்கோணம்; நடுவே விந்துவட்டம், விந்துக்குள்ளே அஷ்டதளத்திலும் இடுவது எழுத்து. ஐம் கலியும் சவ்வும் சிவ(ா)ய நம(:). •

(கு-பு.)—

இதில் நூல சூக்குமப ஞ்சாக்கரங்களின் பேதங்களும், சக்கரங்களும், மூலதார முதலியவற்றில் நிற்கும் எழுத்துக்களும் ஆகிய இவைகள் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

---

## (c) நவக்கிரகாம்சம்.
## NAVAGRAHĀMŚAM.

Foll. 18a—21b.

A treatise on astrology marking the duration of conjunction of the planets with the various zodiacal signs.

Incomplete.

**Beginning:**

சா[த்து](ற்றுகி)றே[ஈ](ற) னுத(ர்)[க]ள் பாதம் போற்றி(ச்)
சகலதொழி லட்டக[ற்](ர்)மஞ் சாதித் தாட
(ஏ)த்து(கி)றேன் தசரேகை நேரேயிட்டு
இந்தமுறை தசரேகை குறுக்கே யிட்டு
வாத்து(கி)றே ெ[ண](ன)ண்பத்தோ ரரையாய் நிற்கும்
மறு கைதை மும்மூன்றாய் வகுத்திட் டேதான்
தோ[த்து](ற்றுகி)றே னவக்கி[ற](ர)க மடைக்கு[ம் வா]மாறு
தொகுதிபோ னன்றாகச் சொல்லிப் பேனே.
பானுகுரு மால் கேது வுச்சியே ராகுபகாரி[ய]
புகரிந்து குசனே முற்றும்
வானுமதி குசன்வெள்ளி குருமால்பானு
மகத்தான சனிராகு கேது முற்றுந்
தேனுசேய் புகரிந்து புலவன் பானு
செம்பொனி ராகுகேது சனியே முற்றுந்
தானுபுத னிரவி குரு ராகுகேது
சனிசெவ்வாய் புகரிந்து முற்றி தாமே. (உ)

**End:**

விதிபரணி பூரம்பூ ராட மூன்றும்
வெள்ளியிறு லத்திசை வருஷ[ம] மிருபதாகும்
பதியான சாத்தியம்பொற் பட்சியோடு
பாதிசிவம் பாதிபவம் பகரக் கேளு
கெதியாக வெதிர்காலம் பா(ர்)த்துக் கி[ள](ழ்)மை
வளமைக்கு நேரறிந்து கிறு(?)
குதியா(க)த் தெய்வ[ா]வானுள் மரத்தை வெட்டிக்
கொள்பலகை பதினாறு விரல்மட் டாக. (மச)
மட்டாக வெண்பத்தோ ரறையி லிந்த
வகை முறையாய்த் தப்பாதே குருக்கருவும் பூசிக்
கட்டாகச் சரனுடை(க்) கோஷ்டம்வைத்த[ா]ற் [க]
கலக்குமடா வையனு(டை)ட(க்) காட்சிசென்று

சட்டாக(க்) காளியுடைக் கோஷ்டம் வைத்தாற்[ச்]
சகலதிசை லோகமெல்லா மெய்து மெய்தான்
பட்டுவிட வே[று](ண்டு)மென்றால் பிரேதம் வேகில்
பசாசடா மெரியில்முன் படுவானா பாரே. (௰௫)

நவக்கி[ற](ர)க[க்](ரங்)கிச முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சோதிட சம்பந்தமானது. நவக்கிரகங்களின் அம்சங்கள் இன்னதற்கு இவ்வளவுகாலம் உண்டென்பதை விளக்குவது. இயற்றியவர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை. முற்றுப்பெற்றதாக எழுதியிருப்பினும் பூர்த்தியானதாகத் தெரியவில்லை.

---

## (d) அங்கந்யாச கரந்யாசம்.
## AṄGANYĀSA KARANYĀSAM.

Foll. 22*a*—29*a*.

On the details connected with the ceremonial touching of certain parts of the body as a necessary preliminary to the worship of the nine planets.

**Beginning:**

அசிய [சிறி](ஸ்ரீ) நவக்கிரகதேவதா மகா மந்திரச் [மெ]சிய பி[ற](ர)க[ட்](ஸ்)பதி பகவான ரி[சி](ஷிஃ) அனு(ஷ)ப்புச் சந்தஃ, [சிறி](ஸ்ரீ) நவக்கி[ற](ர)க தேவதா, ஓம் பீசம் [றீ](ஹ்)ரீம் சத்தி, குரே[ரு](ரா)ம் கீல(க)ம் நவக்கிரக பி[ற](ர)சாத சி[ற்றி](த்தி)யர்[ற்](த்)தே செபே விநியோகஃ, ஓம் அங்குஷ்டா[ற]ப்பியாய நமஃ, [றீ](ரீ)ம் [த[ற்](ர்ச்)சனி கா(ப்)[ற்]பியாய நமஃ, குரே[ரு](ரா)மத்தி [மெ]மகா[ற்]ப்பியாய நமஃ, சவ்வும் அனுமிகா[ற்]ப்பியாய நமஃ, கம் க[னு](னி)ஷ்டிகாப்பியாய நமஃ, புரோம் கரதல கரப்பிர(ஷ்)டாப்பியாய நமஃ, ஓம் ஹ்ற[று](ரு)தயாய நமஃ, [றீ](ஹ்ரீ)ம் சிரசேசுவாகாஃ, குரே[ரு](ரா)ம் சிகா[ய் மெ](யை)வவுசடு; சம் கவசாயுகம்; உம் நேத்திரத்திலெ[ற](ர)யாய வவுசடு; கிஓம் அத்திராய உம்படு; பூ[று](ரு)புவ[வ]சிரோம் இ[து]திக் [மெ]பந்தகஃ.

**End:**

அப்பால் நவக்கிரக தேவதைகளை அ[ற்](ர்ச்)சிப்பது.

ஓம் ஹ்றீம் ஹ்ரீம் சிவ சூரியாயநமஃ ஓம் சோமசோமாய நமஃ ஓம் பிறம பி[ற](ர)(ஹ)ஸ்பதியே நமஃ ஓம் பூறம் புதாயே நமஃ ஓம் அம் அங்காரகாய நமஃ ஓம் சம் சுக்கிராய நமஃ ஓம் சம் சனீசு[ப](வ)ராயநமஃ. ஓம் ராம் ராகுவே நமஃ ஓம் கெம் கேதுவே நமஃ ( . . . . . . . . . . . . . . . . ) பூசையாவது மதுமா[ங்கி](ம்ச) பரமானம், பலகாரம, தேங்காய், பழம், ச(ர்)க்கரை, வடை, தோசை, நெய் [நெ](நை)வேத்தியம் செய்வது; கவசம் ஓதி ஓமகுண்ட[ம்] விபூதியெடுத்து, சக்கரத்திலும் போட்டுத் தானும் நெ[த்தி](ற்றி)யில் தரித்துக்கொள்ளவும்.

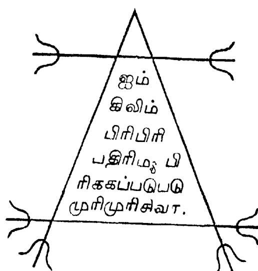
வசிய கிழக்கு.

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| ய | சி | ந | வ | ம |
| ந | வ | ம | ய | சி |
| ம | ய | சி | ந | வ |
| சி | ந | வ | ம | ய |
| வ | ம | ய | சி | ந |

பேதனை. தென்முக்.

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| சி | ய | ம | வ | ந |
| ம | வ | ந | சி | ய |
| ந | சி | ய | ம | வ |
| ய | ம | வ | ந | சி |
| வ | ந | சி | ய | ம |

* * * *




(௩-பு.)—

இது நவகிரக சக்கரத்தைப் பூசித்தற்கு இன்றியமையாது வேண்டுவனவாகிய அங்கநியாசம், கரந்யாசம் இவற்றிற்குரிய அதி தேவதை முதலியவை ஆகிய இவைகள் இன்னின்ன வெனக்கூறுவது. இந்நூலை இயற்றியவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை.

---

## (e) ஆத்திசூடிவெண்பா.

## ĀTTIŚŪḌIVEṆBĀ.

Foll. 30a—33b.

Same work as that described under R. No. 175(m) *ante*. But the stanzas numbered 14 to 17, 29 and 30 differ from those found in the work referred to above.

Complete in 30 stanzas.

**End :**

சீ[ரு](ரா) யிரு திங்க [ளவொ](ளொ)ன்று யச் செவ்வெளிப் பூவை
ஈ[ரு](ரா)று [ஞ](நா)ளாக [கி யி](கி)த் தொழிலாய்— நே[ரு]ராய
லிங்கத்தார் பூசைபண்ண ச,சே(ர்)ந்திடுவொா சிவலோகம்
வாங்கச் சிவ சிவாயா. (உக)

வரவே சிவபூவை வரவே குருபூவை
வரவே மூலதாரத்தில் வந்து நிற்கும்—வரவே
கருவால் சிவதீ[ஷ](ட்)சை[க] கத்தியினு லேந்தலையை
அறிவா லறித லற. (௩௦)

முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக் 175 (m) நம்பர் பிரதி போன்றது. ஆயினும் 14-17, 29, 30 இவ்வெண்களமைந்த செய்யுட்கள் இதில் வேறாக உள்ளன. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முப்பது செய்யுட்களும் பூர்த்தியாக இருக்கின்றன.

---

## (f) மூலகுரு சுருக்கம்.
## MŪLAGURU CURUKKAM.

Foll. 34a–50b.

Deals with the preparation of certain ingredien' considered useful for alchemy

Complete.

**Beginning :**

அ[ரி](றி)வு திரு ஞான வானந்தக் குருமரண
சுருதிமுடி வான சுருக்கமே—பருதிசுடர்
மதிகதிரி[லப்](ற்) பாய்ந்[து வத்தமுற](தவற் றமு) மூண யமனங
கதியடையப் பூரணமே காப்பு.

*　　*　　*　　*

கேசாதி பாதமுத லடிதான் மூலம்
　கெட்டியா யடிப்படையைப் பிளக்கப் பேர
தேசாதி தேச(மை)[ன](ம்)பத் தாம்[லப](ற்)பாரு
　செப்புவார் பாஷபதி னெட்டும்பாரு
நீசாதி பேதங்கள் பண்ண வேண்டாம்
　நீயேதான கானவனுய் நிலேடா யப்பா
ஊ[ா]சாதி யுறவினமுறை யுனக்குமேது
　உ[த்து](ற்று)ப்பா ரொன்றுமில்லே யுலகந் தானே. (௫)

திருமந்திரம்.

தானவ னுகத் தனுளளே தானுய்
ஆனவன் தியா மடிமுடி மூலம
[ணு](ரா)னுவ னுய் நீயே[ன்று]நவெினி னினமு
தேனவள் மாது தெவிட்டா (வமி)ர்தமே. (௬)

அமுதமு மீய்வா ளானந்த சோதி
அமுதத்தைக் கொள்ள ஆருக்கு மேலாம
அமுதத்தைக் கொள்ள ஆரு மறியார்
அமுதத்தை விட லாகாது சித்தியே. (௭)

**End:**

மகாரச பற்பம்.

ஆமப்பா பற்ப[ம]மிது பணவிடைதான் கேளு
    அநுபானந் தேனிலிதைக் கொ[ன்ற](ண்டா)யானல்
நாமப்பா வொளிக்கறியோ மலர்த்த பித்தம்
    நசியாத அய்யத்தா லெழுந்த [ஞ]ே(நா)ய்கள்
போமப்பா முக்காத மோடிப் போகும்
    புதுமையுள்ள பற்பமடா தி[றி](ரி)கடுகிற் [க]கோள
மேமப்பா ஆண்டொன்று கடிகையாக
    உன்வயசு நூறுக்கு தொகையைப் பாரே. ([illegible])

* * * *

திருமந்திரம்.

தோணும் மூலந் துலங்கு சு[ளி](ழி)முனை
தோணுபருதி சுருதி முடிந்தி[ட](டு)ம்
தோணும் பருதியிற் சொக்கிடுந் தன்மதி
ஆணு று மற்றிடு மதிதமு மாமே. (௪௬)

ஆமிது சித்தி முத்தியு மாகும்
ஆமிது கட்சி முதனடு வாகும்
ஆமிது நம்பா லோமெனுக் கவமாய்
ஆமெனு மூல மாயம(ர்)ந்திட முடிமே. (௪௭)
மூலத்தில் மண்புனல் முச்சுடர் காலாய்
மூலத்தில் விண்ணொளி மூத்திர மக்கி
மூலத்தி லத்தில் முகனெ(ண)த் தோன்றி
மூலத்திற் பாலமாய் முனனூலு மானதே. (௪௮)
முன்னூ[ல்க்](ற்) குருவாய் முடிந்ததுந் தந்தி
என்னூ லெனவே யியம்பிடச் சொன்னேம்

* * * *

இந்நூ லறிந்தவற் கிடரேது மில்லையே. (௪௯)

* * * *

விருத்தம்.

மத்தியடா வேதாந்தஞ் சித்தாந்த
    முத்தாயறி பூ[ற](ர)ணமாய்க் கண்டார்
முத்திபுத்தி யுடனிதுபாரு கருத்தான் தோ[ணு](ன்று)ம்
    பூரணமே யிந்நூலாய்ப் பொருந்தி யாடும்
சத்தியடா சத்தியமாய் வருவாளாத்தாள்
    தனக்கெட்டு மாண்டுமடா வெய்தும் பாரு
வெற்றிடா வேதாந்தம் பா(ர்)த்துக கொள்ள
    வேசருக்குக் கருமரண சுருக்கு முற்றே.

**Colophon:**

தும்பிகை தூஅாடீமிகு௵ ஆனிமீ முதல் [நாயத்தி](ஞாயிற்று)க் கிழமை மத்தியானம் நாலுமணிக்கு முகிழ்ந்தது. மு[த்து](ற்று)ம்.
மூலகுரு சுருக்கம்—இக்குறி அய்யாசாமி.

(௫-பு.)—

இந்நூல், ரசவாத முதலியவற்றிற்கு உபயோகமான மகாரசபஸ்மம் முதலியவற்றைச் செய்யும் வழியைக் கூறுவது. இயற்றியவர் பெயர்முதலியன விளங்கவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

இதன்பின்னர் ஓரேட்டில் வசியத்திற்குரிய சில குறிப்புக்கள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

---

## (g) தட்சிணாமூர்த்தி சக்கர முதலியன.
## DAKṢIṆĀMŪRTI CAKKARA MUDALIYANA.

Foll. 52a—62b.

On the contemplation of the Mantras and the drawing of the mystical diagrams relating to Dakṣiṇāmūrti, Subrahmaṇya, Hanumār, Bhairavar, Cāmuṇḍi, etc.

**Beginning:**

சிவசாம்பவ[ô]தக்ஷிணாமூர்த்தி ஓம் முனி சிவாயமே இன்னான் [யி](இ)னியான் விட்டோட சிங்சிங் வங்சிங் சிசி தூரத்துதூரத் து சிவசமபு வா[ô]த[க்ஷ](ட்சி)ணாமூர்த்தி முனிசிவாயமே [யி](இ)னியானை விட்டோட சிஙசிங் வஙசிங் சிசி தூரத்துதூரத்து [யி](இ)ப்படிக்கு எழுசெட்டெழுதி மாறி அங்காயம் பூசி, தூம்பாசிலை சுத்தி வெம்படியில்( . . . . . . . . . . . . . . . )
ஹரிஓம் அகோரப் பிரசண்ட உத்தண்ட சிதம்பர பஞ்சா[க்ஷ](ட்)சர நமசிவாய ரூபாயா உக்கிரவுக்கிர சூலாயுத தெண்டாயுதாதிரியம்பகவேல்வரும் யாதவகவசகுண்டலாசடாட்சர பீடமும் ( . . . . . . . . ) செய்வினையே தி[ஞ்சு](ய்ந்து)பொரி ஞ்சு](ந் )பொரி யெ[றி](ரி)ஞ்சு [கரி]கரிகரிஞ்சு மடிமடிஞ்சு போகபோகச்சுவாஹா( . . . . . . ).

பால அனுமார் மந்திரம்.

அஞசனாதேவி புத்திரா வாவா தும்-ரி திரிபுர அஞ்சவாதேவி தீயநல்வியீர ராகிவேசு பட்டுபட்டு ஓம் திருமடப்பளி வெட்டு(க்)திக்கும் ம[ா]காவெட்சுமி கா[ற]க்க, கிழக்கே வீரபத்திரன் கா[ற]க்க, தெற்கே வயிரவன கா[ற]க்க.

**End:**

ஓம் குருவாழ குருநாதன்வாழ எந்தல்வாழ எந்தன் ஆசாரிவாழ எவ்வாணை மறக்கிலும் குருவாணை மறவேன்; குருவிருந்த இடத்தில் கூட்டுகால் நீட்டேன். ( . . . . . . ) வீரபத்திர உத்தண்ட வீரபத்திர அகோர வீரபத்திர ஆதிவீரபத்திரானு கோதண்டசுருபம் நானூராயிரம் கோடி சநதிரப் பிரகாசமும் ஆறுயிரங்கோடி சூரியப்பிரகாசமும் ஒரு கையில் வாளும் ( . . . . . ).,

வைரவன் தியானம்.

ஹரிஓம் அயும் கிலிம் சவ்வும் சுக்குரா காமா சீக்கிரம் சீக்கிரம் வகை வகை சமசம வநவந வடுகா வடுகா சுவானவாகன ( . . . . . . . ) பேசு பேசு எறிஎறி சுடுசுடு மசிமசி நசிநசி ஓம் பட்டு சுவாஹா.

சாமுண்டித்தியானம்.

* * * *

காளியைக்கட்டு, பிடாரியை(க்)கட்டு, எமனைக்கட்டு, பெருமா(ன்)கோவில் கம்பத்தில் இறக்குகாளி ஆனையைக்கட்டு, இருண்டு வ[ற](ர)மழையைக்கட்டு, உ[று](ரு)ண்டுவரக்கல்லை(க்) கட்டு, கொல்லவா[ற]கூத்தனை(க)கட்டு என சத்திரவாதியெல்லாம் என்காலின் கீழேவிழக்கட்டு, ஓங்காளி, ஓம் பிடாரி, ஓம் நமசிவாயம்.

மூலம்:—ஸ்ரீம் தம் அம் ஆம் உலவங்கத்தி எட்டுவாள் பரமேசுவரி படுபடு சுவாஹா தோட்டியவன் வெள்ளிக்கிழமை உச்சிநேரம் [கு](கொ)டுககவும்.

(கு-பு.)—

இதில் தட்சிணாமூர்த்தி, சுப்பிரமணியர், பால அநுமார், வைரவர், வீரபத்திரர், சாமுண்டி முதலிய தேவதைகளின் தியானமும் மந்திரமும் கூறப்பட்டுள்ளன. இதைத் தொகுத்தவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை.

---

## (h) புவனேசுவரியகவல் முதலியன.

## BHUVANĒSVARIYAHAVAL MUDALIYANA.

Foll. 63*a* – 76*b*.

Contains the Mantras and the eulogy relating to the goddess Bhuvanēśvari, the Mantra relating to Madurai Vīran and deals with miscellaneous subjects, such as, astrology, medicine, etc.

**Beginning:**

மூலத்தி லெழுந்த மூர்த்தியானவருளே!
ஞாலம் படைத்த ஞானக் கொழுந்தே!
[ஞ](நா)ன்முகன் வடிவாய் ஞாலத் தெழுந்து
வானுல கெங்கும் வகைவகை யானாய!

கரியமாலென்ன(று)ங் கா[ஷ](ட்)சி யாயினாய்!
உரியதோ [ர](ரு) ருத்திர ரூபி யுணர்ந்தாய்!
மயேசுர னென்னும் வடிவுமா யிருய்!
தயாநிதி யான சதாசிவ னீயே!
பஞ்ச முகமா[யி](ய்)ப் பாருல கெங்கும்
அஞ்சறி வாசி யனைத்துயி ரானாய்!

**End:**

அஞ்சலென் றவ[ற](rக) கஞ்சனுயவியே
உன்றனபாத[க்கதே]மு(ற்றேன)[க]களிப்பா[யி]
யெந்தனை யாள்வா யினியா ரெனக்கு
உன்னையே யல்லா (லலா)ரு[பெ](பி)றப் பில்லை
அன்னையே யுனற ாலை .ககல யம்மா
போற்றி போற்றி புவனேசு வரிபதம்
போற்றி போற்றி புவனேசு வரியே போற்றி
காத்தென்னை யாளுங் கடனுனக் கேபாரம்
ஆ[ஷ](ட்)சியா யம்பிகை [உ](யு)ந்தனு(க்)காக
மா[ஷக](ட்)சி கொடுக்கும் கருணை நயஸ்[த்]து.

* * * *

மதுரைவீரன்.

ஓம் அம் கிரீயும் குரே[ரூ](ரா)ம் ஸ்ரீ[றீ](ரீ)ம் அகோரப்பி[ற](ர)சண்டவுத்தண்ட சிதம்பர தாண்டவம் மாறவீ[ரு](ர) ஸ்ரீமோகாயாசி[றி](ரி)யாமுகமும் சிங்கப்பல்லும் [ெ]கனத்தபார்வையுறத்த மேனியும் ஒருகையிற் பி[ற](ர)ம்பும் ஒருகையிற் சூலமும் ஒருகையிற் பரிசையும் ஒருகையிற் பட்டாடையும் ( . . . . . . . ) சித்திரமாகவெழுதித்து நல்ல சிரப்பா.

(கு-பு.)—

இதில், 'புவனேசுவரி' என்னும் அம்பிகையின் தோத்திரரூபமான நூலொன்றும் புவனேசுவரியின் மூலமந்திரம் ஐம்பத்தொன்றும், ராசிநிலையும், பஞ்சபட்சியும், கிரகநிலையும், மதுரைவீரன்மந்திரமும், சித்தவல்லாதிலேகியம் செய்யும் வகையும் ஆகிய இவ்வகளெல்லாம் விரிவாக உள்ளன.

இதன் பின்பு வெற்றேடு ஒன்று உள்ளது.

---

## (i) விக்கினேசுவராஷ்டகம்.
## VIGHNĒSVARĀṢṬAKAM.

Foll. 78a—94a.

On details connected with the repetition of the Mantra relating to Vināyaka and on the religious efficacy and the bliss arising from such repetition.

Incomplete.

**Beginning:**

காணவே[ஸ்]தூலமுடன் சூ[ஷ](ட்)சும(ங்)கண்டால்
காr[ற](ர)ணமா[யி](ய்)ச் செ[ண்](ன்)றுவினை யாடலாகும்
பூணவே நின்றுவினை யாடு தற்[க்](கு)ப்
புத்தியுட (ன)ஷ்டகர்ம[ம்] சித்தி[க்]கேளு
தோணவே அஷ்டகர்ம[ம்] சித்திதாண(ச்)
சொல்லுகிறேன் வசிகரத்தின் சூ[ஷ](ட்)சுமந் தன்னை
னணவே தானினைந்து மூலம்பார்த்
து[ரு](ரி)மையுடன் குருபதியை யுகந்துகாணே (க)
உகந்துகொண்டு வசிகரத்தின் சூ[ஷ](ட்)சுமங் கேளு
உத்தமனே வடதிசையி (லே)க்கி மந்தர்
அகந்தெளிய விபூதியுத் (தூ)ளனமா[யி](ய்ப்)பூசி
ஆண்கலையா சனமே விருந்து[க்] கொண்டு
முகந்தெளிந்து [று](ரு)த்திராக்ஷ மணியை வாங்கி
முத்திபெற ஆதிகண பதியை நன்று[யி](ய்)(ச்)
செகந்தெளிய(ச்) செபிப்பத[ர்க்](ற்)கு மந்தி[ற](ர)ங்கள் கேளுஞ்
சிவாசிவா ஓம் பி[றி](ரீ)ங் அங் கெ[ரண்](ண்)ரே[று](ன்)தே (உ)

**End:**

கேளப்பா மயே[ஸ](சு)வரிக்கும் வாமபூசை
கி[று](ரு)பையுடன் செய்[யு](கி)றதோர் முறைமையைக் கேளு
வாளப்பா வன்னமும் பலகா [ற](ர)ங்கள்
வகைவகையா நெய்யுடனே பாயசங்கள்
ஆ[ண](ன)ப்பா வெண்[த]டயிரு (ம)[அ]ண்டத்தோ
டருள்பெருக வத்துவொடு சத்திவைத்து

காலப்பா நான[ரிநீ](றிறை) வேத்தியஞ் செய்ய(க்)
கருணைபெற(த்) தூபமொடு தீபங் காட்டே. (௰௪)

காட்டடா தீபமுடன் தூபங் காட்டி(க்)
க[ழு](ரு)ணைபெற மானதமா[யி](ய்)த் தியானஞ் செய்து
மூட்டடா முனி[மு](ம)ணி யோசை சங்கிநேறைசை
மு[ள](மு)ங்கடா செயகண்டி [ஞ](நா)தவோசை
கூட்டடா சங்கீத மேள வாத்தியம்
கு[ம](மு)றவே நாகச[ற](ரப்)ப தாளமேளம்
சூட்டடா சோடசோப சாரங்கள்
சுத்தமுடன் செய்து[ெ]கடந் தன்னை வாங்கே. (௰௫)

வாங்கிநீ மார்போடே அணைத்து மைந்தா
வணக்கமுடன் சிங்[றி](ரி)ங் கிலியென் றோதான்
ஓங்கியே மனதாகத் தியாயன(ம்) பண்ணி
உத்தமனே புருவநடு கமலத் தேத்தித்
தாங்கியே மிகத் தெரிசிப் பாயே. (௰௬)

* * * *

(கு-பு.)—

இந்நூல், விநாயகருடைய மந்திரங்களையும் அவற்றை ஜபித்து அடையக் கூடிய பலனகளையும் போனந்தங்களையும் இன்னவெனக்கூறுவது. இதை இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுப் பெறவில்லை.

---

## (j) அகத்தியர் யோகம், பதினாறு.
## AHATTIYAR YŌGAM, PADINĀṞU.

Foll. 95*a*—101*a*.

Same work as that described under R. No. 149 (*h*) *ante*.

Complete.

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 149 (*h*) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

---

## (k) தட்சிணாமூர்த்தி ரசமணி, பதினான்கு.
## DAKṢIṆĀMŪRTI RASAMAṆI, PADINĀṄGU.

Foll. 102*a*—107*a*.

Same work as that described under R. No. 175(*g*) *ante* It is also called Ahattiyar Rasamaṇi.

Complete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 175 (*g*) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது. 'அகத்தியர் ரசமணி' என்றும் இதற்குப் பெயர் உண்டென்று தெரிகிறது.

## (l) அகத்தியர் ஞானம், பன்னிரண்டு.

## AHATTIYAR ÑĀNAM, PANNIRANḌU.

Foll. 108a—112a.

A work dealing with the philosophic wisdom of the Siddhas. It is attributed to Agastiyar.

Complete in 13 stanzas including the concluding stanza.

**Beginning:**

பன்னிரண்டு காலான புரவி யப்பா
பாங்கான மூலவெளி தன்னி னிற்கும்
நன்னயமாய் வாசிதனி லேறிக கொண்டு
நாடிய[த்](ந்)த நடுவீதி தன்னிற சென்றால்
முன்னின்ற முப்பல மூககப் பாலேயோ
முகப்புண்டு முச்சநதி வந்துகூடு(ஞ)
சின்னாஞ சிறுவாசல் கடந் தப்பா[ல](ற) சென்றாற்
சிதம்பரமுங் காண முத்தி சித்தி யாமே. (க)

பதினொன்று போரான (வு)ருத்தி ராக்கும்
பதியாக நின்றுபொருள் பகரக கேளு
விதிமுறையாய்(ச) சுழி[ன](ந)டுவே முளைத் தெழுந்து
விளங்கிநின்ற வோங்கார தம்பத துச்சி
அது விதங்க ளாகாச மகார பீடம்
அமர்ந்த பரா பரத்தி[நி](னி)லை யறிய வேண்[றி](டி)த்
திறமான திருசசி[த்த](ற்ற)ம் பலத்தைக் கண்டு
தெரிசிகக வவ ரவர்க்கு முத்தி யாமே. (உ)

**End:**

[யே](ஏ)கமெனு மோரெழுத்தின் பயனைப் பாரத்
தெடுத்துரைகக [ம்யி](மி)வவுலகி [ல்யெ]லெவரு மில்லை
ஆகமங்க ளூலகள்பல கற்றுக் கொண்டு
அறிந்தோமென் பார்மவுன வித்தை யவனே,நீயும்
வேகாத தலை சகாத காலைக் கேளு
விவரம தெடுத்துரைப்போ ஞசா ஞகும்
தேகமதி (லோ)ரெழுத்தைக் காண்போன ஞான
திருநடனங் காணமுத்தி சித்தி யாமே. (கஉ)

குருவான வுமைபாக ரெனககுத் தந்தை
கூறிய ஞானமது பன்னி ரண்டும்
பொருளாக(ச்) சொல்லிவிட்டே னப்பா நீங்கள்
பொருளறிநதா[ல](ற்) பூரணமும் பொருந்திக் காணும்
பெறுவார்க[ள்யின்னூ](ளிந்நூ)லை பழித்த பேர்கள்
பெருநரகிற் பசா சாக ரென(ப்) பிறப்பிப் பாரே
அருளாக ஆராய்ந்து நோக்கும் போது
ஆகாயம் [னி](நி)ன்ற நிலை யறிய லாமே. (கங)

முற்றும் :

(ரு-பு.)--

இந்நூல் ஞானவிஷயமானது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படு கிறது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

---

## (m) அகத்தியர் கற்பமுறை சூத்திரம், பத்து.
## AHATTIYAR KARPAMURAI SŪTTIRAM, PATTU.

Foll. 113a—116a.

A treatise in ten stanzas on alchemy and on the necessary preliminaries connected with it.

Incomplete.

**Beginning:**

கற்பமென்ன வெகுதூரம் போக வேண்டாங்
கன்மலைகள் குவடுகளி லலைய வேண்டாங்
சற்பமென்ற [ஞ](நா)கத் தொருதலையி னின்று
சாகாத கால்கண் டுலையி லேறி
நிற்பமென்று மனமுறுத்து மனதி (னி)ன்றால்
நிசமான கருநெ[ன](ந)ல்லி வெண்சாரை காணுஞ்
சொற்பமென்று விட்டுவிட்டா லலைந்து போவாய்த்
துரியமென்ற பராபரத்திற் சென்று கூடே. (க)

கூட்டப்பா துரிய மென்ற பரைவாலை வீடு
கூறரிய [ஞ](நா)தர்க[க]ள் மயே[ஸ்](சு)வரமே யென்பார்
நாட்டப்பா அவ(ட)ளையே பூசை பண்ணு [ம்
[ன](ந)ந்தி கொலு சிங்காரந் தோ[ணு](ன்று)ந் தோ[ணு](ன்று)
மூட்டப்பா சிகாரவரை யெல்லாந் தோன்று
மூசமயென்ற அமு[ர்](த)வெள்ள (மூ)[ர](ற)லாகுந்
தேடப்பா யிதுதேடு காரிய மாகுஞ்
செகத்திலே யிது வல்லோ சித்தி யாமே. (உ)

**End:**

உணர்வென்ன சந்திரனி லே[ரி](றி)ப் பாரு
ஓடியங்கே தலையென்ற வெழுத்தி னில்லு
அணுவென்ன மலையாகுஞ் சிவமே யுச்சி
அகாரமென்ன பதியுமென்ன சூ[க்ஷ](ட்சு)ம மாகும்
கணுவென்ன விற்புருவங் கண்ட வீதி
கைலாய மென்ற தென்ன பரத்தின் வீடு
துணுவென்ன சூரியன்[த](ற)ன் னெருப்பைக் கண்டு
தூணென்ற பிடரியிலே தூங்கு தூங்கே. (க)

(கு-பு.)—

ரஸவாதஞ் செய்தற்குரிய மார்க்கம் இன்னவெனக்கூறுவது இந்நூல். அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றுப் பெறவில்லை.

## (n) அகத்தியர் ஆறுதாரம், எட்டு.
## AHATTIYAR ĀṞĀDĀRAM, EṬṬU.

Foll. 117*a*—120*a*.

Same work as that described under R. No. 199 (*i*) *ante*.

Complete.

(த-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 199 (*i*) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

---

## (o) ஞானதீட்சைச் சுருக்கம், ஐந்து.
## ÑĀNADĪKṢAIC CURUKKAM, AINDU.

Foll. 121*a*—122*b*.

A treatise on alchemy and on the initiation required for attaining success in it. It is said to have been revealed to Pulastiyar by Agastiyar.

Complete.

**Beginning:**

ஆதியந்த மே[ய]நிறைந்த தீட்சை மார்க்கம்
அருள்பெ[த்த](ற்ற) புலத்தியனே சொல்லக் கேளு
சோதியந்தத் துள்ளிருக்குஞ் சுடரே போற்றிச்
சொல்லு[கு](கி)றே[ர](ற ளு)காமுட (னு)கார நோக்கி
வேதியந்தக் கமலத்திற் பொருளே யாகும்
வேதாந்த முடிந்ததுதா னெட்டு மிரண்டுஞ்
சாதியென்ற தீ(ட்சை)ய தறிந்து பாரு
சத்தியந்தா னுன்றனுக்குத் தவ[ரா](று) வாறே. (௧)

**End:**

என்றெனவே பொருளதுவாய் ரவியிற் புக்கு
[ம்யெ](மெ)டுத்துரைக்கப் பேகா தென்ன சொல்வேன்
நன்றெனவே வகையைந்து பாட்டுக்கு
நான்முகத்தோன் சொல்லிவிட்[டே]டான் நயந்து பாரு
நன்றான பொருளிதுதா னு[த்து](ற்று)ப் பாரு
ஓகோகோ வென்னசொல்வே னு [க](வ)ம்மை யன்றே
[யி](இ)ன்றேதான் புதுமையி திந்த வெழுத்தைக் காணார்
யீப்பட்டீ(?)தனது பா விகழந்த வாறே. (௫)

தாயைவிட்டால் வாதத்தில் வா[ற](ர)மேது
சாரம்விட்டாற் செயநீர்க்குக் கார மேது
வாயுமி(ழ்)நீர் விட்டக்கால் யோகமேது
வரிசைரசங் கெந்திவிட்டால் சிவப்பங் கேது

நேரென்ற வீரம்விட்டால் குருவங் கேது
நேராகத் தாரம்விட்டால் குருக்களங் கேது
நின்னரு யிக்கருவைப் பாருபாரு
நிகரில்லை வாதத்தி லாதி யாமே.

(த-பு.) —

இந்நூல் ரஸவாத விஷயமான தென்று தோற்றுகிறது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

இதன் பின்பு, ஓரேட்டில் "அகத்தியா ஞானம் மூன்று" என்னும் தலைப் பெயருடன் மூன்று செய்யுட்கள் உள்ளன.

---

## (p) போகர் சூத்திரம், பதினாறு.
## BHŌGAR SŪTTIRAM, PADINĀṞU.

Foll. 124*a*—129*a*.

Same work as that described under R. No. 175 (*e*) *ante.* It is apparently wrongly stated in the M.S. that this work is called Ahattiyarsūttiram Padināṟu.

Complete.

(த-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாகின் 175 (e) நம்பர் பிரதி போன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது. "அகத்தியர் சூத்திரம் பதினாறு" என்று நூலின் தலைப்பில் இதற்குப் பெயர் எழுதப்பெற்றிருக்கிறது.

---

## (q) அகத்தியர் லோகநிதி, பதினாறு.
## AHATTIYAR LŌKANIDHI, PADINĀṞU.

Foll. 130*a*—134*a*

A treatise in sixteen stanzas briefly dealing with alchemy and with the Yōga system of the Siddhas. It is attritubed to Ahattiyar.

Complete.

**Beginning:**

மூலவட்ட மானகுரு பாதங் காப்பு
முத்திக்கு வித்தான முதலே காப்பு
ஞாலவட்டத் தங்கி மதி யமு[ர்]தங் காப்பு
ஞானமென் னு மாலயனும் ருத்தி[ற](ர)ன காப்பு
காலவட்ட(ச்)சுழி முனையு [ம யி](ம்)டையுங் காப்பு
கதிர் முனையும் பி[ன்](ங்)கலையும் வாசி காப்பு
கோலவட்டக குட[றி](ரி)யு(ல)ட(ப்) பாதம் காப்பு(க்)
குருபாதஞ் சேருகின்ற குணமே காப்பு. (க)

* * * *

பா[ற](ர)ப்பா வேத முறை பதியி[லப்](ற்) பாரு
  பதினு[ரு](று)ம் பன்னி[றெ](ர)ண்டு (ம)துதான் வேதம்
ஊறப்பா அஞ்செழுத்தி(ற்) பிறந்த வேதம்
  உத்தமனே அஞ்செழுத்தின் விவரங் கேளு
ஏறப்பா ஆ ஈ ஊ ஏ ஓ விந்த வஞ்சும்
  இதமான வேதமென்ற தாய்தா னப்பா
சாறப்பா [னு](நா)ல்வேத (மாதி) [னு](நா)லா(ய்ச்)
  சத்திசிவ [மயெ](மெ)ன்ற[ரி](றி)வார் நாலு [மனு]நாலே.

**End:**

சாத்திரத்திற் குரு பூசை வேதச் சொல்லிச்
  சா[த்தி](ற்றி)னர் [னூ](நூ)ல் தோ[ரு](று)ம் சட்டமாக(த்)
தூ[ற] ர)த்தி (ல)லையாதே சாரந் தேடித்
  துணிந்தன வுளமலையில் சா[ற](ர)ம்(?)
வீ[ற](ர)த்தை(ச்) சித்த ரெல்லாங் கொண்டு
  விளம்பினர் [னூ](நூ)ல்தோ[ரு](று)ஞ் சட்டமாக(க்)
கா[ற](ர)த்தில் மனமுறைத்து(ச்) சித்தர் பாதங்
  கண்டுகொள்வீர் காசினியி (ல)றிவுள் ளோரே[ற](ர) (௧௭)

(கு-பு.)—

இது யோகம் ரஸவாதம் ஆகிய இவற்றைச் சுருக்கிக் கூறுவது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

இதன் பின்பு "திருமூலர் நந்தி கேள்விச் சுருக்கம்" என்ற தலைப்பின்கீழ் மூன்று செய்யுட்கள் ஒரு ஏட்டில் எழுதப்பெற்று உள்ளன.

---

## (r) கமலமுனி ஞானச் சுருக்கு, பதினைந்து.
## KAMALAMUNI ÑĀNAC CURUKKU, PADINAIṆDU.

Foll. 136*a*—141*a*.

Seems to deal with the philosophic wisdom of the Siddhas. The work is attributed to Kamalamuni.

Complete in 15 stanzas.

**Beginning:**

மூலமுத லாகி நின்ற ஆயி பாதம்
  முச்சுடராய் நின்றதொரு சோதி பாதந்
தாலமதில் தென்மலைவா ழாசான் பாதந்
  தவ[ரா](ரு)மற் போற்றி யிந்த நூலைச் சொல்வேன்
கோலமணி பூரகமுஞ் சேர்ந்து வாழுங்
  குறித்து நின்ற சித்தரு(ை)ட(ப்) பாதம் போற்றி
மாலயனுந் தேவர்களுங் காணொணாத
  மௌனமென்ற பூரணமே காப்ப தாமே. (௧)

தாமென்ற நாட்டத்தி (ல)வ்வு (மு)வ்வுஞ
  சாதகமா யவ்வோடே[உ] வுவ்வும் வைத்துத்

தேமென்ற மன(த்)தி லே யிரவி பார்த்து(த்)
தெளிவாக (வை)த்தெழுத்தைச் சிறக்கப் போட்டுக்
காமென்ற முச்சுடரு[ம்]லிங்கந் தோன்றுங்
கருதிப்பார் சுழிமுனையிற் கனிந்து [னி](நி)த்தம்
வாமென்ற பூசையிலே மதுவை யுண்டு
சாதகமா யாண்டொன்றி லுடனே சித்தி. (உ)

**End:**

தே[று](நா)க்கையிலே யாவின்பா [ல்]னித்தங் கொள்ளு
நுண்ணிமையா (ய)ரைவிட்டி விருந்து பண்ணு
தேக்கமிலே[பவா](பௌர்)நமியும் பஞ்சமியுந்
தெளிவான திருவோணந் தீட்சை கொள்ளு
பார்கையிலே பஞ்சபொதி தீப்பட்ட(ர)ற் போல்
ப[த்து](ற்று)மடா மாணுக்கா(ள)(?) பலித மாகும்
பார்க்(கை)கயிலே கமலமுனி சுருக்க ஞானம்
பண்பாகப் பதினைந்தும் பாடி முற்றே. (கரு)

(கு-பு.)—

இந்நூல் ஞானவிஷயமானதென்று தெரிகிறது. கமலமுனிவர் இயற்றிய தாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

---

## (s) உரோமரிஷி சூத்திரம், பதினாறு
## URŌMARIṢI SŪTTIRAM, PADINĀṚU.

Foll. 142*a*—148*b*.

Same work as that described under R. No. 267(*l*) *ante*; but in some places new stanzas are found in this MS.

Complete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 267(*l*) நம்பர் பிரதிபோன்றது. அதில் காணப்படாத நல்ல பாடங்கள் சில இந்தப் பிரதியில் காணப்படுகின்றன. "உரோமரிஷிவாத" மென்பதும் இதற்குப்பெயரென்று தெரிகிறது. இதில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

---

## (t) உரோமரிஷி சுருக்கம், பதினாறு.
## URŌMARIṢI CURUKKAM, PADINĀṚU.

Foll. 149*a*—155*a*.

Same work as those described under R.Nos. 175(*a*) and 267(*m*) *ante*, but this copy seems to be a correct one as compared with the other two referred to. This work is also known as Rōmarisi Ñānam, Padināru.

Complete.

(கு-பு)

இது, மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 175(*a*), 267(*m*) ஆகிய இவ்விரண்டு நம்பர்களிலும் வந்துள்ளதே. மேற்குறிப்பிட்ட பிரதிகளிலும் இது திருத்தமானது. "உரோமரிஷிஞானம் பதினாறு" என்பதும் இதற்குப் பெயரென்று தெரிகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

## (u) அகத்தியர் பூரணசூத்திரம், பதினாறு.
## AHATTIYAR PŪRAṆASŪTTIRAM, PADINĀṞU.

Foll. 156a—160b.

Same work as that described under R. No. 193(e) *ante.*

Complete.

(கு-பு.)--

*இது, மூவருட்டத்திய காட்லாக்கின் 193(e) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.*

---

## (v) திருமூலர் ஞானச் சுருக்கம்.
## TIRUMŪLAR ÑĀNAC CURUKKAM.

Foll. 161a—163b.

Similar in character to the work described under sub-division (r) of this number. The work is attributed to Tirumūlar.

Complete.

**Beginning:**

*வானமும் பூமியொன்றாய் வளர்ந்த சோதி சோதிநாதம்*
*ஞானமுந் தவ[தவ]த்தால் வந்த நல்வினைப் பயனுந்[திரே](தே)கந்*
*தானவ தரித்த வாறுந் தரணியில் வாழ்ந்து பின்னும்*
*மானிட ரிறந்த வாறும் வளர்களிக் காப்பைக் கூர்வாம்.*

*(அ)ரியென்ற முதலெழுத்தே மூல மந்திரம்*
*அப்பனே ஓங்காரம் பிரணவ மாச்சு*
*சரியிந்த மூவரா லஞ்சண் டாக்கி(ச்)*
*சமைத்திட்டா ருபதேசங் குரு[ஓ]வொன் றாலே*
*தெரிகின்ற படியுரைத்தார் நமசி வாயந்*
*தேடுதற் குபதேசஞ் செப்பக் கேளு*
*குருவென்ற வுபதேச மிதுவே சொல்லி(க்)*
*கூறினார் யவசிமன மஞ்சும் பாரே* (க)

*பாரப்பா வஞ்செழுத்தின் பயனைப் பார்த்தால்*
*பக்குவமா யுடலெடுத் தழிந்த வாறும்*
*பாரப்பா யிறந்த வுயிர் பிறந்[து](த)தென்றால்*
*பாரிலினிப் பிறப்பதில்லை யிறப்ப தல்லால்*
*பாரப்பா பிறப்பதெல்லாம் விந்[தனு](திநா)லே*
*பரிவாக யிறப்ப தல்லாற் பிறப்புண் டாமோ*
*பாரப்பா க[ற](ரு)மவினை கடக்க வென்றால்*
*பாரிலினிப் பிறப் [ப]பிறப்பைப் படைக்கொ ணாதே.* (உ)

**End:**

*வாழ்த்து மயனுரைத்த [ஓ](வொ)ரு நூற்றுப் பத்து(ப்) பதியுமொக்க*
*வாழ்த்துமன மூவர்க்கு மொன்றாய் மதுரவா ரிதனிற் குளித்து*

வாழ்த்தும் பொருளை மகத்தோர்கள் மனமும் வாக்கு மெட்டாத
வாழ்த்தும் பொருளைக் கண்டுகொள்ள வாரும் வாரு மனத்தோரே.

(கு-பு.)—

இது ஞானவிஷயமானதென்று தோற்றுகிறது. திருமூலர் நாயனுர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

---

## (w) ஊர்வசி இரத்தினச் சுருக்கம்.
## ŪRVAŚI IRATTINAC CURUKKAM.

Foll. 164*a*—168*b*.

A treatise on the Yōga of the Siddhas. It is attributed to Uravaśi. Patañjali and Vyāghrapādar are respectfully referred to in the beginning.

Complete.

**Beginning:**

ஏகமாகி யிருந்த பராபரந்
தேகசீவ சைதன்னிய சித் தாரணை
யோகமாக நினைக்கவு மூர்வசி
தோகை யாள்சொலும் ரத்தின(ச) சுருக்கமே. (க)

சீலமான பதஞ்சலி யும்புலிக்
காலனுங் குரு வாமென் கருத்தினில்
மூலமான தியான மெய்ஞ் ஞானமுங்
கோலமான[த்] தமிழ்க் கவி கூறவே. (உ)

ஆசையன்றி யிருந்த மெய்ஞ் ஞானியை
ஈசனென் [றுயி](றி)யம்பிடும் வேதமும்
வாசல் கண்டு [னு](று)மைந்தறி வாகினுல்
பூச லன்றிப் பலன் கெடும் யோகியே. (ங)

* * * *

வெண்பா.

பூரகத்தை யெண்ணான்கு போக்கிவிடு ரேசகத்தை(க்)
கூறுமதிற் பாதிவிடக் கோணுதே - நேர்பெரிய
அம்பரத்தைதக கண்டசபை யறுபத் தொருநால்
கும்பகத்தைச செய்ய துணம்.

**End:**

(ஈ)சனொன்று முடி வனனி யாதி சுழி யேகமான பரி பூரணம்
(இ)ந்தகூடுமொரு மீனமேஷமதி லேயிருக்குமவை யேதுமோ
வாசமுண்டுபுவி யாளர்தானுமறி யாதிருந்தது சமாதியால்
வாடிடாதுபின் மலர்ந்திடாதுதிற மாவதென்ன வைரேியம்
தேசமென்றவுவ ரானகலை சிவந்த மேனியடி சூரியன்
தேவி மூலவெளி யேமலர்ந்துதிரை திங்கள் சித்திரையின் மாதமாம்

ஊசி நீலமதில் நின்றுமூழியில் லுரைத்தெழுந்திடு கல்லுப்பெனும்
[வோ](ஓ)து மங்கைநடு வான தென்றுமடை யுண்மையான[ப்]பணிக்
காலமே. (கஎ)

* * * *

வேறு.

ஆதியின் விலாசமிவை யானசெகம் யாவும்
பேதகம தாயறிஞர் பேசுவது முண்டோ
சாதிபல வானவுயிர் சேகரம தொன்றே
நீதிமொழி யானபதி னெட்டுமிவை முற்றே. (கஎ)

ஊர்வசி சூ[ஷ்](த்)த்திரம் முற்றும்

(கு-பு.)—

இது, யோகவிஷயமானதென்று தோற்றுகிறது. ஊர்வசி இயற்றியதாக முதற் செய்யுளால் தெரிகிறது. செய்யுள் நடை அழகானது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

---

## (x) உரோமர் கற்ப முறை, இருபது.
## URÔMAR KAṞPA MUṞAI, IRUPADU.

Foll. 169a—176b

On the preparation of certain medicines for curing diseases. This work is attributed to Urōmarisi.

Complete in 20 stanzas.

**Beginning:**

நீதமுட[ன் ரே](னுரோ)மரிஷி பூதலத்தில்
நெறிகெட்ட மானிடர்க்கு மருந்து சொல்ல(க்)
காதலுடன் கணபதியைத் தியானஞ் செய்து
கார்மேக நிறமு(டை)டைய தயிலம் போக்கு
ஆதாவாய் மருந்துவகை சொல்லக் கேளு
அப்பனே நிலவாகைச் சிவனார் வேம்பு
போதமுடன் விராலியுடை மூலந் தானும்
புகழ்பெறவே கொண்டுவந் துலர்த்திக் கொள்ளே. (க)

கொள்ளப்பா வகைக்குககால் துலாமே போடு
குறிப்புடைய வெள்ளாட்டி னீரி லேதான்
பையவே நீர்[பிற](புர)ட்டி ரவியிற் போடு
(பல)விதமா வுலர்ந்த பின்பு பாண்டத் துள்ளே
கொள்ளப்பா அடைத்து வைத்து [மேல்] சட்டி மூடிக்
கூசாம[ல்யெ](லெ)ருவ[டி](டு)க்கி(ப்) பூத் தயிலம் வாங்கி(த்)
தன்னையென்ற ஆத்தாளைப் பூசைபண்ணித்
தயவாகப் பரணிதனி லடைத்து வையே (உ)

* * * *

வணக்கமுடன் கருவொன்று மருந்து கொண்டால்
மதப்புடனே அரையாப்புக் கிரந்தி பு[த்து](ற்று)

(க)ணப்பொழுதிற் றிருமப்பா தயிலங் கொண்டால்
தலையில் வருங் கிறுகிறுப்புச் சலமே கங்கள்
குணமுடனே யனுபோகஞ் செய்த சூடு
குலைநோ யுடனே காமாலை வாயு[வு]
பணம் போலே படர்ந்து வருந் தடிப்பு வெள்ளைப்
பண்பான வாதத்தின் முடக்கு(ம்) போமே. (கஅ)

**End:**

ஆச்சப்பா ெ(வ)ளியாமல் மறப்பில் லாமல்
அவனியிலே மானிடர்க்கு வெளியாய்ச் சொன்னேன்
நீச்சப்பா கடுநீச்(செ)ன்று சொல்லி
(நீ)ணி[நி]லத்தில் வெளியாகப் போட்டி டாதே
. . . . . . . . . . . . .
. . . . தலை தெறிக்கும் போடாதே [ன](ந)ந்திசாபம்
தப்பாது பரமனார்மே லாணையிட்டேன். (உ௰)

(கு-பு.)—

இது வைத்திய விஷயமானது. உரோமரிஷி நாயனார் இயற்றினாரென்று தெரிகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

---

## (y) உரோமரிஷி சூத்திரம், இருபத்தைந்து.
## URÔMARIṢI SÛTTIRAM, IRUPATTAINDU.

Foll. 177*a*—187*a*.

A treatise dealing with alchemy and with the method of purifying copper. It is attributed to Urōmariṣi who says that it has been revealed to him by Sorūpānandar.

Complete.

**Beginning:**

ஓமூல தந்திமுக வன்சரண மிகத்தொழுது
ஆமூல தந்திசர ணஞ்சரண மியான்தொழுது
மூமூலம் பராபரை யெ[ந்த](ன் ற)ன்வாக்கி னின்
றேமூலங் காப்புத் தொழு வோர்க்கே. (க)

மயமான சா[ஸ்]த்திரத்தி (லு)ப்பு மார்க்கம்
வாதத்தி (லா)கியதாய் விரித்துச் சொல்வேன்
ெ[ஜ](ச)யமாகக் குரு [ன](ந)ந்தி யுபதே சித்தார்
சிவனொடு பார் வதியு[மணி](தி)ரு வாணிதானும்
நயமாக வெப்போது முன்னே நின்று
நாடியே சூ[ஸ்]த்திரத்தை நயந்து கா[ர்]க்க
வயமாகச் சொல்லுகிறே [ன்யி](னி)ருபத் தஞ்சில்
வாதியரே யி[ன்னூ](ந்நூ)லை வணங்கிப் பாரே. (உ)

* * * *

பாரப்பா யிதைவிட் டுப்பைச் சொல்வேன்
பருமணியா யுரியுப் [புய](ப)ளந்துபோடு
சீரப்பா திட்சாங்கம் வந்தஞ்சாறு
சிறக்கவிடு நாழியப்பா வுப்பி லேதான்

காரப்பா விதனிலே மூன்று [ஞ](நா)டான்
கடுவெயிலில் வைத்தபின்பு தாளிச் சாறு
பாரப்பா முன்போலே விட்டுநீயும்
வளமாக (வை)வத்[திய](த)பி [யி](னி)ன்னங் கேளே. (௭)

**End:**

வேதையின்னஞ் சொல்லுகிறேன் துரி[ச](சி)நீறு
வெள்ளைப்பா ஷாணமுடன் வீரம்பூரம்
பாதையென்ற கெந்தியோ டருணநீறு
பாடான சூதமப்பா வங்கத் தோடு
மேதையென்ற பாலோடே கருவையூட்டி
விதமாக வைத்திருந்தால் [ஜ](ச)லம தாகுங்
காதையிடை விட்டரைத்துத் துரிசுக் கப்பி(க்)
கடுவெயிலில் வைத்திட்டேன் சுண்ணும் பாமே. (௨௭)

( . . . . . . . . . . . . . . . . . . )

அஞ்சான நந்தீச ரெ[ந்த](ன்ற) னுக்கு
அருளான வெண்மகனே ரோமரிஷியே யென்று
கஞ்சமலர்த் திருப்புயனை சொரூபா னந்தர்
கடா[க்ஷ](ட்சி)த்தா ரென்றனுக்கு யானுஞ் சொன்னேன்
வஞ்சகமாய்த் திரியாதே கருவைவிட்[டுவ]
(டா) னு](ண)வ மென்ற மொறி வந்துநீயிப் போவாய்(த்)
தஞ்சமென்று வந்த [ஐ]வைந்து சரணம்போற்றி
தயவுசெய்வாய்ச் சூத்திரந்தான் முடிவுமுற்றே. (௨௰௬)

(கு-பு.)—

இது, ரஸவாதஞ்செய்யும் வகையையும், செம்பிலிருக்கும் களிம்பைப் போக்கும் வகையையும் சுருக்கிக்கூறுவது. சொரூபானந்தர் என்பவர் உரோமரிஷிக்கு உபதேசித்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

---

(z) அகத்தியர் வழலை, முப்பது.

AHATTIYAR VALALAI, MUPPADU.

Foll. 188a—195b.

Same work as that described under R. No. 175(*h*) *ante*.

Complete.

**Colophon:**

ருத்ரோ[க்] க)காரி ஞூ வை[யா](கா)சி ௨௨ குருநாதன் எழுதியது.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 175 (*h*) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

## (a-1) அகத்தியர் கலைஞானச் சுருக்கம், பன்னிரண்டு.
## AHATTIYAR KALAIÑĀNAC CURUKKAM, PANNIRAṆḌU.

Foll. 196*a*—198*b*.

Same work as that described under R. No. 175(*b*) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூலவருடத்திய காட்லாக்கின் 175(*b*) நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

---

## (b-1) அகத்தியர் கலைஞானச் சுருக்கம், பன்னிரண்டு.
## AHATTIYAR KALAIÑĀNAC CURUKKAM, PANNIRAṆḌU.

Foll. 199*a*—202*b*.

Same work as that described above. In the beginning the following is found written :—Ahattiyar Vādasūttiram Panniraṇḍu. It is probably another name of this work.

Complete.

(கு-பு).—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்நூலின் தலைப்பில், "அகத்தியர் வாதசூத்திரம் பன்னிரண்டு" என்று எழுதப் பெற்றிருக்கிறது; ஆதலால் அதுவும் இதற்குப் பெயர் போலும். இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

---

## (c-1) மச்சமுனி ஞானம், மூன்றுகாண்டம்.
## MACCAMUNI ÑĀNAM, MŪNRUKĀṆḌAM.

Foll. 203*a*—211*a*.

This work deals both with alchemy and with the philosophy of the Siddhas. It is divided into three Kāṇḍās, and is attributed to Maccamunināyanār.

Complete.

**Beginning:**

கெட்டுக்கொண்ட சடத்துக்குள் ளாரென்றால்
  நி[ன்ற] ண்ட)வன்னி ரவிசோமன் மூன்றல்லோ
கட்டிக்கொண் டிடவாயுவை(ப) பூரித்துக்
  கலங்கிநின்று தவிப்ப[ர்]ருல கத்தோர்
பட்டுப்பட்டுத் தெரிந்தாலு மென்படார்
  பா[ற](ர்)க்கப் பா[ற](ா)க்க மனமான மா[யி](ய்)கையால்
தெட்டுப் பண்ணிமயக்கும் திரோதகை
  செகத்துக்கா லயம் சிந்தையிற் கண்டிடே.
    ( . . . . . . . . . . . . . . . . . )

சித்தரென்றது வேரி(றி)ல்லை யுன்மனந்
தெளிந்துநின் (ற)றிவாற் சித்தாக்கிச்
சுப் . . . . . . . . . . . . . . .
பத்த ரென்றது வேறில்லை மாய்கையைப்
பரிகரித்துப் பதம்பதம தா[கிச்சு](யிற்று)ச்
சுத்த ரென்றது வேறில்லை சத்தத்தால்
தொட்ட லோகம் பசும்பொன்னு மானதே. (ய)

முத[ல்க்](ற்)காண்ட முற்றிற்று.

இரண்டாவது காண்டம்.

கண்டுகண்டு வெகு[னூ](நூ)லைப் பா[ற்](ர்க்)கையி(ற்)
கலந்துசொல்லும் வெகுகற்ப மா[ற்](ர்)க்கங்க
ளொன்றுக்கொன் று [ஓச]யர்த்தியுந் தா[ழ்](த்தி)யு
மூ[த்க](ற்ற)கற்[ப்]ப மொரு கோடி சித்தர்கள்
விண்டுவிண்டு ரசமுறை வாதமும்
விந்தைவிந்தை யா[யி](ய்) மூலிகை சொல்கின்றார்
கொண்டுகொண்டு தெளிந்தவர் கோடிபே[ற்](ர்)
குறியென்[ரு](று)ம விரந்திட்டார் கோடியே. (க)

( . . . . . . . . . . . . . . . . . . )

(இ)ல்லையில்லை யி[ர](ற)ப்பும் பிறப்புந்தா[ன்யே]
(னே)துறு விப்படி யாச்சு தென்றக்கால்
அல்லையென்ற திரோதாயி மாயத்தை
யகத்தி(னி ர)தீத மவுனத்தை
யெல்லைகண்[டுயி](டி)ருப்பிடங்கேசரி
யெளிசு வார தேத்தங் கடினங் கான
இல்லையென்ற பதிதாண்டி நின்றதி[ல்ச்](ற்)
சென்றபேர்க்கு மி[ர](ற)ப்பது மில்லையே. (ய)

இரண்டாங்காண்டம் முற்றும்.

**End:**

மூன்றாங்காண்டம்.

ஓங்காரமாவ தென்னவென்று கே[ழ்க்](ட்)கில்
உகாரமொன்று மகாரமொன்று போராம்
பாங்காக நின்றவி - மேபி[ற](ர)ணவ மாச்சு
பாரிந்தக் கருவல்லோ ஆசான் சொல்வான்
வாங்காத அகாரமது வுகாரத்தி[ல்ச்](ற்) சே[ற்](ர்)ந்து
மன்னிநின்ற விடமல்லோ மகார மாச்சு
தாங்காதே நின்றுரைக்கக் கேசரியைக் காட்டும்
சச்[சு](சி)தா னந்தமென்ற மவுனந் தானே. (க)

( . . . . . . . . . . . . . . . . . . )

முறையாகத் தானேதா னுசைபோக்கி
மூதண்ட வேதாந்த சா[ஸ்]த்திரத்தைப் பா(ர்)த்து
நிறையாக மணமொன்று [யிஅ](ய)றிவி[ல்ச்](ற்) சேர்ந்து
தி[ற்](ர்க்)குணத்தின் வீதியிலே நே[ற்](ர்ந்)து கூடி

மறையாக நின்றதொரு கேசரியைக் கண்டு
மனமோடிக் கலந்ததிலே தானு[யி](ய்)த் தானாய்
துறை[ர](ற)யான இரவுபக லற்று லல்லோ
சொல்லலாம் ஞானியெனச் சொல்ல வாமே. (௩)
மூன்றுவதுகாண்ட முற்றும்.

(௫-பு.)—
இந்நூல் ரஸவாதஞ்செய்யும் வகையையும், ஞானத்தையுங்கூறுவது. மச்சமுனி நாயனுர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

---

## (d-1) அகத்தியர் சூத்திரம், பத்து.
## AHATTIYAR SŪTTIRAM, PAṬṬU

Foll. 212a—214b.

A treatise in ten stanzas dealing with magic. It is attributed to Ahattiyar.

Complete.

**Beginning:**

காணபபா யோரியிலே வளார்ந்த பிண்டங்
கடிதான மா[ங்கிஷ](மி)சத்தோ டெடுத்துவந்து
பூணப்பா பொரிகா[ற](ர)ம் பொரித்துக கொண்டு
பிண்டத்தை வாய்ிளந் தயனீர்[ப்]போட்டு
ஆளப்பா பெண்ணோடே கூடி னுப்போ
லப்-னே[ு](நா)கமங்கே [யெ](யி)றங்கும் பாரு
சாணப்பா லோகத்தாற் சட்டியொன்று
சாதகமா யிணங்கலையு மதினுட் [ப்]போடே. (௧)
போட்டேநீ யடுப்பிலே தீயை மூட்டிப்
பெருகவே போ[ட்]டாதே வொழுங்காய்ப் போடு
தேட்டமென்ன யிதைவிட்டாற் றேட்ட முண்டோ
சிவம்போலே யு[ரி](ரு)கிறிற்[க]கும் பருவம் பார்த்து
வாட்டமில்லா நாதநிர் கடுகள வுகுத்து
வண்ணமபோ லுருகுமட்டு மடுப்பில் வைத்து
நாட்டிலுள்ளோர் காணமல் ம(றை)றவில் வைத்து
நன்றாகக் கு[ளு](ளிர்)ந்தபின் [பு யெ](பெ)டுத்து வையே.(௨)

**End:**

ஆடலா மிதுகொண்டு கோடாகோடி
யள[வ](வி)றந்த வித்தையெல்லா மித[ர்க்](ற்)க்கு ளாச்சு
ஓடலா மிதினலே குளிகைசெய்
து[ச்](யர்)த்தியுள்ள மலைகளெல்லா மேறிப்பார்க்க
நாடெ . . . . . பாடாப்போற் சொன்னதென்
றெண்ண வேண்டாம்
. . . . . . . . . . . . . . . .
பத்துமே சூத்திரத்தின் பாகமுற்றே. (௰)

(கு-பு.)—
இது, ஜாலவிஷயமானதென்று தோற்றுகிறது. அகத்தியர் இயற்றிய தாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.
இதன்பின்பு வெற்றேடு ஒன்றுள்ளது.

---

## (e-1) அகத்தியர் சவுக்காரத் திறவுகோல், பதினாறு.
## AHATTIYAR SAVUKKĀRAT TIṚAVUKŌL, PADINĀṞU.

Foll. 216*a*—220*a*.

Same work as that described under R. No. 192 (*m*) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—
இந்நூல், மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 192(*m*) நம்பர் பிரதிபோன்றது இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உளளது.

---

## (*f*-1) நந்திதேவர் வாதசூத்திரம், முப்பது.
## NANDIDĒVAR VĀDASŪTTIRAM, MUPPADU.

Foll. 221*a*—225*b*.

On the preparation of certain salts, soaps and other ingredients required for alchemy. The treatise is attributed to Nandiśvarar, and in the 4th stanza thereof, mention is made of his other works.

Complete in 33 stanzas.

**Beginning**:

பூரண மான பொன்னடி மூலங்
காரண மான கணபதி சத்தி
சாரணை மேலாய்ச் சார்ந்திடுஞ் சோதி
ஆரண ஞானத் தடிமுடி காப்பே. (க)

கார்ப்பது வீன(க்)கருணை யினாலே
கூர்ப்புடன் வாதக் குறிதெரிந் திட்டு
சேர்ப்பது வாதத் தெளிவு மு[ன்னூ](ந்நூ)ற[ா](ற)ப்
பார்ப்பவர்க் கல்லோ பலித்திடுஞ் சித்தியே. (உ)

சித்தியாம் [ன](ந)ந்தி தேவனென் றென்பேர்
அத்தனார் கூப்பிட் டருளினார் வாதம்
பெற்றதி னாலே பேரெனக் காச்சு
முத்தமி ழாலே மொழிந்த மு[ன்னூ](ந் நூ)றே. (ங)

மு[ன்னூரி](ந்நூ)(றி)ல் ஞான யோகமுஞ் சொன்னேன்
மு[ன்னூரி](ந்நூ)(றி)ல் வாத முதல்வெளி விட்டேன்
மு[ன்னூ](ந்நூ)றில் தீ[ஷ](ட்)சை முக்கியஞ் சொன்னேன்
மு[ன்னூ](ந்நூ)று [ம்பி](மி)ந்தமுப்பதில் முடிவே. (ச)

( . . . . . . . . . . . . . . . . . . . .

என்னவே வானத் திடியினி (லொ)ன்று
சொன்னதோர் பூமிச் சூலினி(லெர்)
கன்னிற மான[க] கடலினி (லொ)ன்று
முன்னது வான மூன்றுமுப் பூவே. (மஅ)

**End:**

அஞ்சதுபோ டடைத்திடு வாய்தனை
பஞ்சதி ஞலே பார்த்திடு[க்] கவசம்
வஞ்ச வுவர்க்குள் வைத்தெடு மண்டலம்
கெஞ்சஞ் சரக்கு(க்) கிறுகிறுப் பாமே. (௯௰)

ஆமேயிச் சவுக்காரத் தீநீருல்
ஓமே யமிர்தார சிங்கியி லூட்டி
யாமேசுண் ணும்பில் வைத்திட் டெரித்திட்(த்)
தாமே திறைந்த சற்குரு வெண்ணே. (௯௧)

( . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . )

கோலமீ தென்னும் குருவிதி ஞலே
காலனு [யி](மி)ல்லை(க்) கலிகளு மில்லை
பாலெனு ம[மு]மிர்த பானமு[மு]ண்டாம்
மூல மிதான முப்பது முற்றே. (௯௯)

(கு-பு.)—

இந்நூல் ரஸவாதஞ்செய்தற்குரிய முப்பூ, சவுக்காரம், செயநீர் முதலிய வற்றைச்செய்யும் வகையைக்கூறுவது. நந்திதேவர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தபிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

---

## (g-1) அகத்தியர் புனைசுருட்டு, பதினெட்டு.

## AHATTIYAR PUNAIŚURUṬṬU, PADINEṬṬU.

Foll. 226*a*—231*a*.

Describes the method of causing eight different kinds of harm to one's enemies with the aid of Mantras relating to Kāli, Iruḷan, Karuppan, Madurai Vīran and other minor deities. The magical diagrams relating to these deities are all given herein.

Complete.

**Beginning:**

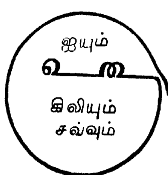
சிருலவு(ம)ஷ்ட க[ற்](ர்)ம[ம்யெ](மெ)ட்டுவகைத் தொ[ளி](ழி)லுந்
தெரிந்தெடுத்து புனைசுருட்டில் தெளிவுதன்னைக்கூறக்
காருலவு மைங்கரனுஞ் சற்குருவுங் காப்புக்
கமல மல[ற](ர்) பதத்துடையான் சிவனயன்மால் காப்பு
வாருலவும் வனசமல[ற்](ர்) மாது திரு மாதை
வா[ள்](ழ்)த்தி மனம் தே[த்தி](ற்றி)யுளஞ் சாற்றறிவோர் கேளீர்
பேருலவுந் தானதவ மானசிவ யோகி
பெரியவருக் காகு மிதி[ர்]ற் பேசுங் கருத்துத் தானே. (க)

* * * *

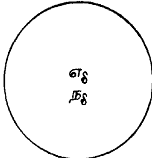
செ[யி](ய்)த மந்திரங் காளியே வாவென் றோதுந்
திருநீறு தீப்பாஞ்ச கன்னியு(டை)ட நீறும்
மெய்யருந் தலை யோட்டில் சக்க[ற](ர)ந்தான் வட்ட
மிருத்த சு[ளி](ழி)யோ)ங்காரம் நமெவெ[ளு](ழு)த்து(ச்) சட்டம்
அய்யனார சப்பனுமே யுன்வசமே யாகும்
ஆள்மறைக்கும் பூதமெல்லா மாண்டுமை யாகும்
கைவல்லியஞ் சித்திமாந்த்ரீக வித்தை
காசியி லாடுகின்ற தொ[ளி](ழி)ல் முறை[ர]மயெல் லாமே. (ஙு)

## End:

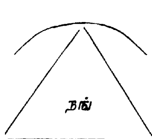
வைத்தவகத் திருநீறு மா[ற](ர)ண சக்க[ற](ர)த்தைக் கீறி
மந்திரமுஞ் சொல்லியவன் பே[று](ரு)ங்கூட்டி
சு[த்து](ற்று)மடா நிசமிது தான் மா[ற](ர)ணமே யாகுந்
சுருக்கிதுபோ லொன்று மில்லை தொல்லுலகில் தானு
கத்தியெண்ணு முன்னென்று செபித்தா லென்னக்
காசினியி[ல்க்](ற்) கருவோடே செ[யி](ய்)தா லல்லோ பலிக்கு
[ம்யெ](மெ)த்தொ[ளி](ழி)லு மாடுமிந்தப் புனசுருட்டிற் கருத்தா
[ன்யினினூ](னிந்நூ)லை மெய்யானல் ச[ற்றி](த்தி)யமா முற்றே. (கஅ)

சின்னு


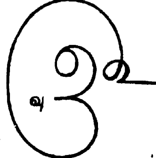
சின்னுகிழக்கு மூலை.

[யி](இ)ருளன்.


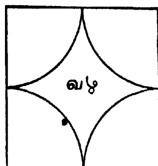
அக்கினி மூலை.

மேற்கு மூலை.


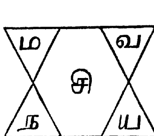
கறுப்பன்.

மாடன்


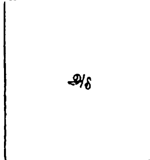
கன்னி மூலை.

வடுகன்


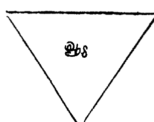
ஈசானிய மூலை.

அனுமான


வடமேற்கு மூலை.

சங்கிலி.


வடமேற்கு மூலை.

காளி.


வடக்குத் தெற்கு மூலை

(கு-பு.)—

இந்நூலில் காளி, இருளன், கறுப்பன், மதுரைவீரன், மாடன், வடுகன், அனுமான் முதலிய தெய்வங்களின் அருளால் விரோதிகளுக்குத் துன்பம் உண்டுபண்ணுதற்குறிய வழிகள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. இது அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

## (h) மாணிக்கவாசகர்ஞானத்தாழிசை.

MĀṆIKKAVĀCAKARÑĀNATTĀḺIŚAI

Foll. 232a—237b.

Philosophical stanzas addressed by a devotee to his mind and expressing his experiences after realizing God.

Complete.

**Beginning:**

சுழியாகிய முனைகண்டபி [ன்]னு[த்தா](ற்ற) றுறவற்றாய்
ஞூதும்பல பொய்பேசிய தொழிலும்பிறர்க் கிட்டாய்
வழியாகிய துறைகண்டபி னர[அ]னு[ஷ்]ட்டானமு மற்றாய்
வழங்கும்பல நூல்சா[ஸ்]த்திர (ம)னைத்தும் பிறர்க் கிட்டாய்
விழியாகிய மலர்கண்டபி[ன] னுயரர்ச்சனை யற்றாய்
மெய்(ந்)நீறிடுந் தவமந்திரம் விட்டாய்சிவ முற்றாய்
அழியாப்பதி குடியேறி[ே]ய பின் னச்சமு மற்றாய் [மே. (க)
ஆரொப்பவ ரிணையற்றவ னிலெ பெ[த்திடு](ற்ற)(னை யிலைவற்றனை) மன

நெஞ்சிற்பொரு ளடிகண்டபி [ன]ெ[ந](ன)ஞ்சிற் பகையற்றாய்
நேசத்துடை யார்மங்கையர் மேலும் நினைவற்றாய்
மிஞ்சிச்சொலு முரையாண்மையும் வீம்புமிடும் பறாய்
விரதங்களும் வேதங்களும் வீணகவே மறந்தாய்
அஞ்சு(மு)ட லாய்(க்) கண்டபின் னுசைபடடு மறாய்
ஆறுந்திருக் கோவிலெனு மதவுங் கசப புற்றாய்
தஞ்சமெனு [ந](ஞு)ர[த](ன)க்கடல் மூழ்கித் திறமாகித்
தாள்சேர்ந்தனை குறைவே தினி(ச்) சலியாதிரு மனமே. (உ)

**End:**

உருவானது விந்தின்செய [லு](ல)ருவான து [ஞ]நாதம்
உடலுக்குயி [நீ](ரீ)ருமெனி லொருநான்குள முதலுங்
கருவாகிய முனைமீதினி லணுவாகிய வெளியிற்
குடியாகிய பதிகண்டபி னருள்வாத ஆரானில்
ஒருவாசகன் திருவாசகன் பதிமீதினில் மகிழ்ந்தே
உரைபாடிய தமிழ்தாழிசை நெறியின்படி நின்றோர்
கருவாசலி லணுகாமலே பிறவாநெறி பெறுவார்
கடவுள்செய லறியாதவர் கருவாசலில் புகுவார். (கஉ)

முற்றும்.

(த-பு.)—

இது, ஞானவிஷயமானது. பக்தரொருவர், தாம் அநுபவித்தவற்றை இவ் வுலகுய்ய மனத்தை நோக்கிக் கூறுவதாக அமைந்தது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

நூல் பூர்த்தியானதன் பின்னர்,

"மனமொன்றி நின்றவிடஞ் சரிதை யாகும்
மன்னியதோர் சுழுத்தியிலே மாயவேண்டாம்
மனமொன்றி நின்றவிடங் கிரியையாகும்
மனனு[ஞ்]சிவ பூசையிலே மயங்கவேண்டாம்
மனமொனறி நின்றவிட மியோகமாகும்
மனனியதோ ருட[லத](ற)னை மாய்க்கவேண்டாம்
மனமொன்றி நின்றவிடம் ஞானமாகும்
மனமொன்றி நிலைபரத்தை மன்னலாமே."

என்னுஞ் செய்யுளொன்றும், தொடர்பில்லாத ஐந்து வடுகளும் உள்ளன.

---

## R. No. 281.

Paper. 13½ × 1½ inches. Foll. 24. Lines, 20 in a page. Tamil and Grantha. Good.

Transcribed in 1913–14 from a MS. of A. M. Śrīnivāsācāriyar of Triplicane.

Bound as foll. 85 to 108 of the MS. described under R. No. 68 *ante*.

### திருமலையொழுகு.

### TIRUMALAIYOLUGU.

This is only a continuation of the further portion of the work described under R. No. 68 *ante*.

Incomplete.

**End:**

-படி திவ்ய நகரத்தை மஹாபலவத்தமமாக(க்) கட்டிக்வைத்தும், ஐயங்கார் செஷ்டிருக்குக்கட்டட பெரிய திருவீதியை நிர்மித்து. ( . . . . . . . . . . . . . . . . ) தமக்கு அந்திமதசை வந்தபடியாலே தமக்கு இளவரசான அப்பன் ஸடகோப ஜீயரையும் தம்முடை ஸிம்ஹாஸனத்திலே நியமித்து, ஜயவர்ஷம் கார்த்திகை மீ த்வதியை தீர்த்தம் ப்ரஸாதித்தருளினர். பின்பு அப்பன் ஸடகோபஜீயரும் தம்முடைய இளவரசாக(க்) கார்த்திகை மீ பூராடாதியில் பராங்குச ஜீயரையும் நியமித்தருளி . . . . . . . வர்ஷந்தாழும் திருநந்தவனம் . . . . . . . . . .

(கு-பு.)—

மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 68-ஆம் நம்பர் பிரதியில் இந்நூலின் முற்பாகம் வந்துள்ளது.. இதிலும் இது முற்றுப்பெற்றதாகத் தெரியவில்லை.

## R. No. 282.

Paper. 11 × 9½ inches. Foll. 63. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915–16 from a MS. of the Library.

### (*a*) தொல்காப்பியம், உரையுடன்.
### TOLKĀPPIYAM WITH COMMENTARY.

Foll. 1*a*—57*b*.

Same work as that described under No. 56 of the D.C.T. MSS., Vol. I.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இது டிஸ்க்ரிபடிவ் காட்லாக்கின் 56-ஆம் நம்பா பிரதியைப்பார்த்தெழுதப்பெற்றது. வேற்றுமையில் 22-ஆம் சூத்திர வுரையில், "இக்கருத்துச் சேனாவரையரும் உரையாசிரியர் கருத்தும் இருதிறததனவாக மேலே கூறுமாறு காண்க." எனக்கூறுவதால் அவ்வுரைகாரர் இருவர்க்கும் பிற்பட்டவர் இவ்வுரையாளரென்பது தெற்றென விளங்குகின்றது.

இந்நூலின் பின்பு வெற்றேடு ஒன்று உள்ளது.

---

### (*b*) மிழலைச்சதகம்.
### MILALAICCATAKAM.

Foll. 59*a*—63*b*.

Transcribed in 1915–16 from a paper MSS. sent by M.R.Ry. S. Rādhākṛṣṇa Ayyar Avargal, late Principal, Maharaja's College, Pudukkōttai.

A centum of stanzas giving a description of the greatness of the country known as Miḻalaināḍu (portions of the present Pudukōttai state and Tanjore district) and of the sacred Śaiva shrine at Aluḍaīyār-koil therein as well as the river named Veḷḷār, flowing through it. By Śarkaraippulavar. The king of Tanjore at the time was Pratāpa Singēndiran.

**Beginning:**

பிதிராத கங்கை(க்) குலஞ்சேர் மிழலைப் பெரும்பதிவாழ்
அதிரூபர் யோக ரவர்மேற் சதகமுண் டாக்கு தற்கே
கதிதேரு மின்பக் குருந்தீசர் பாலெந்தக் காலமுமே
முதிராத் செப்பிளங் கொங்கை யோகாம்பிகை முன்னிற்பளே. (க)

மதிவந் துலாவுநல் வாரூர்ப்பெரிய மடந்தை யிறை
நதிவந் துலாவும் டடிநாட்டி வைத்து நிலைதவரூர்
துதிவந் துலாவுஞ் செழுமபூந் தரங்கச் சுவேதமெனும்
நதிவந் துலாவிய நாட்டார் மிழலை நராதிபரே. (உ)

தேளினு மெத்தக் கொடியா ரவரிடஞ் சென்றுமத
வேளினு மிக்கென் றுரையாமல் செந்தமிழ் வேந்தருக்கே
கோளினு(ம்) வெய்ய கலிக்கோடையோடக் கொடுத்த வெகு
நாளினும் பேர்பெற்ற நாட்டார் மிழலை நராதிபரே. (௲)

* * * *

உரைகட்டுங் காவியநூ லாகமங்க ளுயிர்கட் கெல்லா
மிரைகட்டும் பாரக மெல்லாந் தலைகட்டு மிம்மட்டுமோ
நிரைகட்டுஞ் சாலி மிழலையங் காவலர் நீள்வயற்குக்
கரைகட்டும் போது பதினு லுலகமுங் கரங் கட்டுமே. (கக)

அரமொன்று(ம்) பே[ம](வ)ல்விழி யோகாம்பிகை தன் னருள் சிறந்தோர்
வரமொன்று கீர்த்தி மிழலைநன் னாடர் வளமென் சொல்வேன்
திரமொன் றுலகத்தைக் காக்கின்ற வேந்தர்க்குத் திண்புவிமேல்
உரமென்று சொல்வ தெல்லா மவர்செய்யு முரமதுவே. (கஉ)

**End :**

*கேளும் புகழிரும் பாபுரி மேலெல்லை கீழெல்லைநீர்
நீளுங் கடலந்தப் பாம்பாறு தெற்கெல்லை நேர்வடபா
லாளும் புலியெல்லை தானம்புலி நதியாய் விளங்கும்
வேளும் புகழெழிற் காராளர் வாழு மிழலையிலே. (௲௯)

* * * *

†ஆதி வருஷத்தி னுக்குப்பத் தொன்பதென் ருரியர்க
ளோது மந்நாளில் முதன் மண்டகப்படி யுண்டு
வேதிய ராளுடை யாரைப் பணிசெல்வ வேங்கப்பனுங்
காத‡னெல்வேலி மிழலையில் வாழ் கருணாகரனே. (௯0)

* * * *

வில்லவர் சோழர் தமிழ்நாடர் யாரும் விரும்புமிசை
வல்லவர் தெய்வ மறை நூல்கள் சொன்ன வரம்புடையார்
எல்ல(வ) ரென்னப் புலியேழி னுக்கு மெவர்க்கு மெத்த
நல்லவ ராமிவர் கண்டீர் மிழலை நராதிபரே. (௯௲)

பூமேவு[ம்] பொன்னும் புகழ்மேவு மின்னும் பொருமலறக்
காமேவு செங்கை யுடையா ருலகிற்குக் கண்ணனையார்
தேமேவு கீர்த்தி யரிச்சந்த்ரன் போலிந்தத் திண்புவியில்
தாமேவு மின்சொ லுடையார் மிழலை நராதிபரே. (௯௯)

சிறப்புப்பாயிரம் :

தருதஞ்சை வாழும் ப்ரதாபசிங் கேந்த்ர தருமன் மெச்ச
வருமணிமா முத்திரை வேங்கடாசல மால்சம்ப்ரதி
நரதுங்க மானுக்க வாசக வேள்சுனப? நாளையிலே
உரைசெய் மிழலைச் சதகத்தைச் சர்க்கரை யோதினனே.

---

* இது வேளாளர் ஆளுகைககு உட்பட்டதைமட்டும் குறிக்கிறது.

† ஆதி வருஷம் - பிரபவ.

‡ இதிற்குறிப்பிட்ட நெல்வேலிப் பிள்ளை(யின் பரம்பரையினரே) திருப்பெருந்துறையில் இப்போது முதல் திருவிழாமண்ட(க)ப்படி நடத்துகின்றன(ர்).

(கு-பு.)—

இந்நூல், அறந்தாங்கிக்குச் சமீபமாயுள்ள மிழலை நாட்டின் பெருமை முதலியவற்றையும், ஆளுடையார் கோயில், வெள்ளாறு ஆகிய இவற்றின் பெருமைகளையும் விளங்கக்கூறுவது. இதை இயற்றியவர் சர்க்கரைப்புலவரென்றும், இவர் காலத்துத் தஞ்சையை அரசு செலுத்தியவர் 'பிரதாபசிங்கேந்தர' னென்றும் இறுதிச்செய்யுளால் தெரிகிறது.

---

R. No. **283**.

Paper. 11 × 9½ inches. Foll. 116. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915-16 from a MS. of the Library.

அரும்பொருள்விளக்கநிகண்டு.

ARUMPORUḶVIḶAKKANIKAṆṬU.

Same work as that described under No. 8 (*a*) of No. 1 of M. Śēshagiri Śāstri's Report on a Search for Sanskrit and Tamil MSS

Complete.

(கு-பு.)—

இது சேஷகிரி சாஸ்திரியார் ரிபோர்ட் முதல்வாலயம் 8(a) நம்பர் பிரதியைப் பார்த்து எழுதப்பெற்றது. இந்தப பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

---

R. No. **284**.

Paper. 11 × 9½ inches. Foll. 23. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915-16 from a MS. of the Library.

தில்லைக்கலம்பகம்.

TILLAIKKALAMBAKAM.

Same work as that described under No. 297 of the D.C.T. MSS. Vol. I.

Complete.

(கு-பு.)—

இது டி.ஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 297-ஆம் நம்பர் பிரதியைப் பார்த்தெழுதப்பெற்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

---

R. No. **285**.

Paper. 11 × 9½ inches. Foll. 15. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915-16 from a MS. of the Library.

பேரைவேலாயுதர்மாலை.

PĒRAIVĒLĀYUDARMĀLAI.

Same work as that described under No. 349 of the D.C.T. MSS. Vol. I.

Incomplete.

(து-பு.)—

இது டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக்கின 349 - ஆம் நம்பர் பிரதியைப் பார்த்தெழுதப்பெற்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றுப்பெறவில்லை.

---

## R. No. 286.

Paper. 11 × 9¼ inches. Fol. 162. Lines, 20 in a page Tamil and Grantha. Good.

Transcribed in 1915–16 from a MS. of S. Gōpālācāriyar of Villiyambākkam in the Chingleput district.

### லோகாணி.

### LŌKĀṆĪ.

A work on Jainism. It gives a description of the different worlds and mountains recognised in the Jaina religion, and of the lives of the various Tīrtaṅkarars and other teachers of the Jainas, besides a lot of useful information relating to that religion. A detailed heading of the subjects dealt with in the work are given at the end of this extract in Tamil.

Complete.

**Beginning:**

இருபத்துநாலு தீர்த்தங்கர ஸ்வாமி(து)ணை லோகாணி.

உலக மூன்று மொருங் குணர் தேவதை
தலகி லாத வனந்த குணக் கடல்
விலகி வெவ் வினை வீடு விளைப் பதற்
கிலகு மாமலர்ச் சேவடி யேத்து வாம்.

புரந் தரரும் பூமிமேல் மாந்தர் களு மாங்கே
நிரந் தரம் வந் திறைஞ்ச நேரின்—வரந்தருநல்
வாம னடிவணங்கி மன்னு முலகியல்பை
நாம வகையுரைப்ப னன்கு.

லோகம் த்விவிதம் :—நிச்சய லோகம், வியவஹாரலோகம் என. தத்ர, நிச்சய லோகமென்பது பஞ்சாஸ்திகாய[ம்]மாகிய மஹாலோகஸ்கந்தமாகும்.

வியவஹார லோகமென்பது அனந்தாகாச [அனந்தாகாச] அனந்த ப்ரதேசத்ததாகிய ஆகாச திரவ்ய மத்ய ப்ரதேசத்து அக்ருத்ரிமமாகி, அநாதி ஸம்ஸித்தமாகி வுநோதஉயி, வுநவாத, தநுவாதமென்னும் வாதத்திரயங்களால் பரிவேஷ்டிதமாகி வேத்ராஸந ஜல்லரீம்ருதங்க ஸம்ஸ்தான ரூபமான ஆதிமத்யாவஸானங்களை யுடைத்தாகி நாளிகா தத்பாஹ்ய பேதத்ததாகி தக்ஷிணோத்தரவியாஸம் ஆதிமத்யாவஸாநம் ஸப்த ரஜ்ஜு பிரமாணத்ததாகி, பூர்வ(ா)பரவியாஸம் அதியில் ஸப்த ரஜ்ஜு பிரமாணமாகி, கிரமத்தாற் சுருங்கிவந்து மஹா மேருமூலத்து நாளிகாவியாஸமாகிய ஏகரஜ்ஜு பிரமாணத்ததாகி, புனரபி கிரமத்தால் விரிந்துசென்று பிரஹ்ம கல்பத்து பஞ்சரஜ்ஜு பிரமாணத்ததாகி, புனரபி கிரமத்தாற் சுருங்கிச்சென்று ஸித்திக்ஷேத்திரத்தில் ஏகரஜ்ஜு பிரமாணத்ததாகி, சதுர்த்தச ரஜ்ஜு பிரமாண முயரத்தையு

டைத்தாய் அதோமத்யமோர்த்வ லோகமென்னும் பேதமுடைத்தாகியது. [வியவஹார லோகமென்பதாகும்.] ( . . . . . . ) இதன்மேல் ஐந்து நரகமும் ஐந்துகயிற்றளவாகும். இதன்மேல் த்வதீய நரகமும் ப்ரதம நரகமும் பவண லோகமும் ஒரு கயிற்றளவாகும். இதன்மேல் மஹாமேரு மூலமே தொடங்கி ஸௌதர்ம ஈசான கல்பமிறுதி கஉ-யும், ஸநத்குமார மாஹேந்திரம் கஉ-யும் பிரஹ்மபிரஹ்மோத்தரம் உ-யும் லாந்தவ காபிஷ்டம் உ-யும் ஶுக்ரமஹா சுக்ரம் உ-யும், சதார ஸஹஸ்ராரம் உ-யும் ஆனத ப்ராணதம் உ-யும் ஆரணச்சுதம் உ-யும் இதன்மேல் அஹமிந்தரலோகமாகிய நவகிரைவேயகமும் நவாநுதிசையும். பஞ்சாநுத்தரமும் மோக்ஷமுமாகிய ஸித்திக்ஷேத்திர பர்யந்தமொனறு மான ரஜ்ஜுக்கள் பதினன்காகும்.

நிஶேஷமும் :—நரகலோகமும். பவணலோகமும் அதோலோகமுமென்பதாகும்.

மஹாமேரு மூலந்தொடங்கி மநுஷ்யலோகமும், வியந்தரலோகமும், ஜ்யோதிர்லோகமும், மஹாமேரு சூளிகாறுமான ரிதுவிமான பர்யந்தம் மத்யலோகமாகும்.

கல்பமும், அஹமிந்திரலோகமும் ஸித்திக்ஷேத்திரமும் ஊர்த்துவலோகமென்பதாகும். அவற்றுள அதோ லோகஸ்வரூபஞ் சொல்லுதும் :—

நரகம் ஏழுவகைப்படும். ரத்நபிரபை, சர்க்கராபிரபை, வாலுகாபிரபை, பங்கபிரபை, தூமபிரபை, தமப்பிரபை, தமஸ்தமஃபிரபை எனவும், கர்மை, வம்சை, மேகை, அஜ்ஜனை, அரிஷ்டை, மகவி, மாகவி எனவுமான குறி(ப்)பெயருங் குணப்பெயருமாகும். இவை, பிரதமநரகமுதலாக வறிக. ( . . . . . . ) மற்றும் நரகத்தினின்றும் வந்தவர்க்கு சக்கரவர்த்தித்துவமும், பலதேவத்துவமும் வாஸுதேவத்துவமுமாகாது. தத்பதவிகளுக்குச் சாரித்ரமே முக்கியமாகையினால் தரிக்கிற தூத்தரமாகிய காயக்கிலேசங்களினால் வைமானிக தேவராகிப் பிறந்து தத்பதவியினை எய்துவர். இவ்வண்ணம் நரககதிஸ்வரூபம் ஸம்க்ஷேபத்தினாற் சொல்லப்பட்டது.

நரகலோகம் முற்றும்.

இனி, பவணலோகஞ் சொல்லுதும்.

**End:**

இவ்வண்ணம் ஜனனமரணங்களுக்கு அந்தரஞ் சொல்லப்பட்டது.

தேவகதியிற் பிறக்கிற பேர்களுடைய விசேஷஸ்வரூபஞ் சொல்லுதும் :—

மநுஷ்யலோகத்திலே விலக்ஷணகாந்தேப்பியபரிணமத்திலே கூடினவர்கள் ஸ்(வ)யோக்கிய சுபகர்மவசத்தினால் ஈசானகல்ப பர்யந்தம் கார்யதேவர்களாக(ப்) பிறப்பர். . . . . . . . . . அப்படியாகிய ஸித்தத்வத்தினை மத்யமலோகத்து அமலஸஹஜாத் மாஷானத்தினால் கர்மமல களங்கத்தை நிர்ம்மூலம்பண்ணின சுத்தாத்மர் பிறக்கும் ; அந்த ஸ்தானஸித்தியும் ஸ்வாத்மோபலப்தியும் பரமஸ்தானம் பவித்ரம் கல்யாணம் ஸுகதிலோக உத்தர பரமபதம் அக்ஷயம் அனந்தம் சாசுவதம் அஜராமரம் அபவ்யர்க்கு அகம்மியம் பவ்வியர்க்கு(க்) கம்யம் ஸம்யக்ஞானிகளால் சொல்லப்படுவதும் அதுவே, மோக்ஷமென்பதுமாகும். இப்படிப்பட்ட மோக்ஷத்தில் ஸித்தபரமேஷ்டிகள் ஸுகத்துக்கு திருஷ்டாந்தரஞ் சொல்லுதும்.

சக்கரவர்த்திகள் ஸுகத்துக்கு அனந்தரம் போகபூமி மநுஷ்யர் ஸுகம்; அவர்கள் ஸுகத்துக்கு அனந்தரம் நகேந்திரர் ஸுகம்; அதனுக்கு அனந்தரம் தேவேந்திரர் ஸுகம்; அதனுக்கு அனந்தரம அஹமிந்திரர் ஸுகம் இப்படிப்பட்டபேர் முதலாகி ஸம்ஸார ஜீவன்கள் திரிகாலத்திலும் அநுபவிக்கிற ஸுகம் . . . . அனந்தமாகும்.

நம: ஸித்தேப்ய:.

லோகஸ்வரூபம் ஸூத்ரம்.

ஸாகாரஞ்ச நிராகாரம் ஸாக்ஷாத்ஸித்திகஸம்ஸ்தவம் |
விஷேஷ ப்ரணமாம்யேகம் ஜ்ஞானலோகஸ்வரூபமயம் ||

லோகஸ்வரூபம் ஸூத்ரம்.

லோகாணியில்.

(1) ஹவணலோகம்.
(2) மத்யமலோகம்.
(3) மந்தரஸ்வரூபம்.
(4) மந்தரத்தில் வனஸ்வரூபம்.
(5) பத்ரஸாலவன வேதிகை.
(6) மேருவர்ணனம்.
(7) பாண்டுக வனம்.
(8) ஜம்பூ விருக்ஷம், சால்மலி விருக்ஷம்.
(9) யமகிரிபர்வதம்.
(10) மேருவுக்கு நாலுபக்கத்து(ப்) பொய்கை, காஞ்சனஸ்வரூபம்.
(11) கஜதந்த பர்வதம்.
(12) விதேஹம்.
(13) தேவாரண்யம், பூதாரண்யம்.
(14) விதேஹக்ஷேத்திரத்தில் தேவிவிஸ்தாரம்.
(15) சக்கரவர்த்தி ஸம்பத்து.
(16) ஷட்கண்டம்.
(17) விதேஹ விஜயார்த்தம்.
(18) வ்ருஷபகிரி.
(19) நாபிகிரி விஜயார்த்தம்.
(20) ஹிமவதாதிகூடங்கள்.
(21) போகபூமி மநுஷ்யர்க்கு நால் வகை.
(22) அநீதகர்மபூமிகள் ஸ்வரூபம்.
(23) கல்பக விருக்ஷம்.
(24) தீர்த்தங்கரர் சரீரோத்ஸேதாதி வர்ணனைகள்.
(25) தீர்த்தங்கரர் குலங்கள்.
(26) சக்கரவர்த்தி பேர் முதலாகிய வர்ணனை.
(27) நாரக ருத்ரர்.
(28) கல்கி.
(29) பஞ்சம காலாந்தம்.
(30) ஷட்ம காலாந்தம்.
(31) ஹுண்டாவஸர்ப்பிணி ஸ்வரூபம்.
(32) உத்ஸர்ப்பிணி.
(33) லவண ஸமுத்ர ஸ்வரூபம்.
(34) ஜம்பூத்வீப சந்திர ஸூர்யர்.
(35) லவண ஸமுத்ர சந்திர ஸூர்யர்.
(36) குமாநுஷ்ய த்வீபம்.
(37) தாதகீஷண்ட புஷ்கரார்த்தம்.
(38) மாநுஷோத்தரபர்வத ஸ்வரூபம்.
(39) நந்தீசுவர த்வீப ஸ்வரூபம்.
(40) குண்டல ருசகர பர்வதம்.
(41) வியந்த்ரலோக ஸ்வரூபம்.
(42) ஜ்யோதிஷ்க லோகம்.
(43) கல்பலோகம்.
(44) கல்பவிமானங்கள்.
(45) கல்பஸ்திரீகள் உற்பத்தியிடம்.
(46) கல்பதேவர்கள் அவதிஜ்ஞான விகுர்வாண சக்தி.
(47) தேவர்கள் ஜனனமரணம்.
(48) ஸௌதர்ம கல்பமுதலாகிய தேவர்கள் லௌகாந்திகர்களாயுஷ்யம்.
(49) கல்பதேவிகளாயுஷ்யம்.
(50) ஜீவர்கள் தேவகதியிற் பிறக்கிறபேதம்.
(51) ஸித்திக்ஷேத்திர ஸ்வரூபம்

லோகாணி அட்டவணை முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல், ஜைனமதசம்பந்தமானது. அம்மதப் பெரியோர்களாகிய தீர்த்தங்கரர்களின் பெயர்கள், சக்கரவர்த்திகளின் பெயர்கள், அவர்கள் குலங்கள், சரீர அளவு முதலியனவும், கல்பங்களின் பேதம், சமுத்திரங்களின் பேதம், பர்வதங்களின் பேதம், வனங்களின் பேதம், தேவர்களின் பேதம் ஆகிய இவைகளும் இவை போல்வன பிறவும் விளக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. இந்நூலை இயற்றியவர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

---

## R. No. 287.

Paper. 11 × 9½ inches. Foll 80. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915–16 from a MS. of the Library

### அகராதிச் சுருக்கம்.

### AKARĀDIC CURUKKAM.

Same work as that described under No. 3 of the D.C.T. MSS., Vol. I.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இது டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 3 - ஆம் நம்பர் பிரதியைப்பார்த்தெழுதப் பெற்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றுப் பெறவில்லை.

---

## R. No. 288.

Paper. 11 × 9½ inches. Foll. 50. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915–16 from a MS. of the Library.

### சங்கரமூர்த்தி விறலிவிடுதூது.

### ŚAṄKARAMŪRTTI VIṞALIVIḌUTŪDU.

Same work as that described under No. 316 of the D.C.T. MSS., Vol. I.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 316-ம் நம்பர் பிரதியைப் பார்த்தெழுதப்பெற்றது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றுப்பெறவில்லை.

---

## R. No. 289.

Paper. 9½ × 11 inches. Foll. 83. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915–16 from a MS. of the Library.

### இலக்கணக்கொத்து, உரையுடன்.

### ILAKKAṆAKKOTTU WITH COMMENTARY.

Same work as that described under R. No. 209(*a*) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடைத்திய காட்லாகில் 209 (*a*) நம்பர் பிரதியைப்பார்த்து எழுதப்பெற்றது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

---

## R. No. 290.

Paper. 11 × 9½ inches. Foll. 16. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915-16 from the MS. described under No. 346 of the D.C.T. MSS., Vol I.

### திருக்கழுக்குன்றமாலை.

### TIRUKKALUKKUNRAMĀLAI.

Same work as that described under No. 346 of the D.C.T MSS., Vol. I.

Complete.

(கு-பு)—

இது டிஸக்ரிப்டிவ் காடலாகில் 346-ஆம் நம்பர் பிரதியைப்பார்த்து எழுதப்பெற்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

---

## R. No. 291.

Paper. 11 × 9½ inches. Foll 44. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915-16 from the MS described under No 323 of the D.C T. MSS, Vol I

### இராகவர் பிள்ளைத் தமிழ்.

### IRĀGHAVAR PILLAIT TAMIL.

Same work as that described under No 323 of the D.C T. MSS, Vol. I.

Wants the last stanza, otherwise complete.

(கு-பு)—

இந்நூல் டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாகில் 323-ஆம் நம்பர் பிரதியைப்பார்த்து எழுதப்பெற்றது. இப்பிரதியின் இறுதியில் ஒரு பாடல் இல்லை.

---

## R. No. 292.

Paper. 11 × 9½ inches. Foll. 48 Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915-16 from a MS. of the Library.

### (*a*) பிராசாத தீபம்.

### PIRĀSĀDA DĪPAM,

Foll. 1*a*—11*a*

A treatise on Śaiva Vēdānta explaining the various Tattvas or principles in accordance with what is found stated in the Śaivāgamas and laying down the means of obtaining salvation.

**Seems complete in 39 stanzas.**

**Beginning:**

வையமிசைமன் னுயிர்கள்முத்திபெற
. . . நல்வகுத்தநூலி . . . .
. . . (பிரா) சாதமுரைத் தற்கிறைவனி மவரையி
. . . . னீன்ற
செய்யநிறத் தொரு(கோ)ட்டு மும்மதத்து
நால்வா யைங்கரஞ்செ . . . . .
கைவரையி னிருபதமென் கண்ணிணைசேர்த்
திதையமதில் கருதல் செய்வாம். (௧)

விஞ்சதியுஞ் சோடசமுந் துவாதசமுந்
தெசமு நவமேவு மெண்ணு
றைங்கலையி னுமத்தா லெண் வகையா
யாகமங்க ளறைந்த வாற்றால்
வெங்குருமா [ன](ந)கர்வள்ளல் பதம்பரவி
யெண்ணிரண்டு கலையின் மேன்மை(த்)
துங்கமுறப் பி[ரு](ரா)சாத தீபமெனத்
தமிழதனுற் சொல்ல லுற்றும். (௨)

வெண்கமல நாவிதழா மூலாதா ரத்தில்
மிகநாப்பண் ணூன்றி விருத் தாகாரச் ச[ற்]((ர்ப்)ப
மங்கதுபோ லெழுந்திருக்குங் குண்டலியி னடுவே
யரவிந்த நூல்போலங் கெழுபதினு யிரமா
மெண்படுநா டிகளுக்கு மூலமதாம் பிரமமெனு நாடி
மத்தியத்தி னசபைமனு வகாரத்
தொண்பயிலு நிறமின்னி னொளியாகி யெழுந்தங்
குயர்நாபி யடியளவா யுறும்விரற்பன் னிரண்டே. (௩)

**End:**

மிகுமேதை முதன்மூன்று கலைமுடிவி லொன்றும்
விந்துமுதல் மூன்றுகலை முடிவில்விளை வொன்றும்
தகுநாத முதல்மூன்று கலைமுடிவி லொனறுஞ்
சந்தவியா பினிக்கு மொன்று சமனையதற் கொன்றுந்
தொகுஞான வனமனைக்கு மொன்றுகப்பேதச்
சூனியமா றுகுமிதன் மேற்பா . . மாம் விசுவம்
புகுபிராணன் மனுநாடி பிரசாதஞ் சத்தி
புகல்கால தததுவமென் றேழாகப் புகலும். (௧௦)

யுருவா . . விந்துவிடையிய[த்தி](ற்றித்)தானு
மலையா . . . தாதியீசர்க்குள்ளவறிவு
தொழில்முழு தினையு மளித்துப் பின்னைக்
கலையாதி மாயையினைக் கலக்கி யாக்கிக்
கரியமல மாயையினைக் கழித்துநாளுந்
தலையான [யா](வா)னந்த முயிர்கட் கியுஞ்
சாம்பவிதாட் கம்லமலர் தலைமேல் வைப்பாம். (௧௧)

(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவசித்தாந்த விஷயமானது. ஆறாதாரங்கள், பிரமாந்திரம், நாடிகள், தத்துவங்கள் முதலிய இவற்றின இலக்கணங்களை விளக்கி முத்தியடையும் வழியைக்கூறுவது. காப்புச்செய்யுளும் பாயிரமும் நீங்கலாக முப்பத்தொன்பது பாடல்களாலாகியது. நூலாசிரியர் பெயர் முதலியன இன்னவெனப் புலப்படவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இது முடிந்துளதென்று தோற்றுகிறது.

---

## (*b*) தசகாரியம்.
## DAŚAKĀRIYAM.

Foll. 11*a*—39*b*.

A treatise explaining ten points in connection with the Śaiva Siddhānta, of which three relate to Tattvas, three again to soul and its realization, and the remaining four relate to Śiva and His realization.

Complete but full of lacunae.

**Beginning:**

உழிதர லீய்ந்தகாய வோங்கலால் காமமாதி
கழிவருங் கதி . . . ன்றுளம் வருந்துவேனை
வழிமது வொழுகுந் தண்டாமரையமடி நீழல் சேர்க்கும் [வாம்.
பொழிமதக் கலுதழி [ற](நா)ல்வாய்ப் பொருப்பினை விருப்பஞ் செய்

* * * *

என்றினிய . . . மியம்பவது கேளா
தின்ற புதல் வன்றொழுது நீடருளி னாலே
யன்று தெச காரிய மளித்த முறையாலெற்
கின்றருள் செய் யெனறிடலு மேந்தலருள் செய்வான். (க)

தத்துவரூபங் காட்சி த[ற](த்வ)சுத்தி யா[ற](ன்)மரூபஞ்
சித்துயிர்க் காட்சி சுத்தி சிவரூபந் தெரிசனத்தோ
டொத்துறை யோகம்போக மொன்றதோ டொன்று மன்றோ
பத்தெனுங் காரியத்தி னுத்தேசம் பகருங் காலே. (உ)

வேறு.

ஆகி லிப்படி யையிரு காரியம்
வாகை சூடியதாபதமனனவ
ஓகையோ டெற்குணர்த் துதியென்றலு
மேகன் ஞான வியல்பை யியம்புவான். (௩)

சிவசமவேததயாகிச் சித்தாகி யமலையாகு
முவமையில் சத்தியொன்றே ஞானமா முரைக்கில் முன்னாட்
பவமுறு காலந்தன்னிற் பருவஞ்சே ருயிர்கட் கீசன்
அவமுற வுரைத்த [ற](நா)லே ழாகமத் தமர்வ தர்கும். (ச)

சுத்தமாம் விந்துமாயை யிடத்தெழுந் தூலசூக்கத்
தத்துவ மனைத்து நான்காந் தனுகரணாதி (யெல்லாம்)
உத்தம குணத்தோ யன்றோ டொன்றியே நின்றவென்றும்
புத்தி மூன்றதாகப் புகன்றிடி னுருவ மீதாம். (ரு)

**End:**

திங்(க)ளைத்திளைத் தவர்விழிகளானும்
பாங்குறு மொழிக(ளா)னுஞ்செய்ய
வோங்கிய கரங்களானு[ம்]முலகெலாஞ்சிவ
. . . பெருமையெம்மா ளக்கலாந் தகைமை . . . (௯)
. . . மீசன் பொருந்துமாலயங்களெல்லா
முறையுணர்(வி)ந்துமேலாமொருவனை தருவமென்றெத்
தரையினிற் றொழுதுபோற்றித் தற்பர வடிவாய் வாழ்வர்
கரையிறந் தகன்ற ஞானக் கடலமு தருந்தி னூரே. (௱)
சிவபோக முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவசித்தாந்தத்தைச்சேர்ந்தது. தத்துவரூபம், தத்துவக் காட்சி, தத்துவசுத்தி, ஆத்ப ஸ்வரூடம், ஆத்மகாட்சி, ஆத்மசுத்தி, சிவரூபம், சிவதரிசனம், சிவயோகம், சிவ போகம் என்னும் இப்பத்து விஷயங்களையும் விளக்கமாகககூறுவது. இந்தப்பிரதியில் இது மூற்றும் உள்ளது. மூலப் பிரதியின் ஏடுகள முறிந்துள்ளமையால் இடையிடையே பல செய்யுட்கள் குறைந்திருக்கின்றன. இதை இயற்றியவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை.

இந்நூல் பூர்த்தியானவுடன் வெற்றேடு ஒன்றுள்ளது.

---

(c) கலைஞானதீபம்.

KALAIÑĀNADĪPAM.

Foll. 41*a* 48*a*.

Transcribed in 1915-6 from a MS. of T. M. Śrīnivāsavaradatātācāriyar of Villiyambākkam, a village in the Chingleput district.

Same work as that described under R. No. 277(*h*) *ante*.

Complete.

(கு-பு.) –

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 277 (*h*) நம்பா பிரதியைப்பார்த்து எழுதப்பெறறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

---

R. No. **293**.

Paper. 9½ × 11 inches. Foll. 122. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915-16 from a MS. of the Library.

(*a*) சிவானந்தமாலை, உரையுடன்.

ŚIVĀNANDAMĀLAI WITH COMMENTARY.

Foll. 1*a*—14*a*.

A treatise refuting various systems of philosophy and explaining the word, Advaitam, as understood by the followers of the Śaiva religion. The author, whose name is not stated, supports his opinion by means of quotations from Kuṟundiraṭṭu, Tēvāram, Tiruvācakam, Ñānaśatakam, Cidākāśavilāsam and other works.

**Complete.**

**Beginning:**

ஆக்கையெனும் புழுக்குரம்பை யணைந்தணையாப்பொருளை
யருளொளி(ளை)ய பராபரைக்கு மப்புறமா ம(றிவை)
நீக்கமறமயிர் . ணை . . மி . மறவெவ்வுலகு
நிறைந்துநின்ற முழுமுதலை நினைவிலெழுஞ்சுடரை
டாக்கியங்கள்பழுத் . . . . . ததவக்குறைகள் முடித்த
பழவடியார்க் கருளுதவும் பசுந்தண[ற்](ர்க்) கற் பகத்தைத்
தாக்குமன விகற்பத்தி னளவுபடா வொன்றை
மாசற்ற வெறுவொளியை மனவெளியி லடைப்பாம்.
யானுந் தானுந் தனிபோயாகே தான் றனேநான்
யானுந் தனிமுத லன்றென்னெழியத்
தானுந் தனிமுத லன்றிங் கிதிவன் தன்னுணே
தப்பா தினியிதற்குன் றூல் கதற்றேன் யான்.

எ-து யானுந் தானுர் தனிபோய் எ-து முத்திக்கண் ணுமான்மாவுஞ் சிவமு மிரண்டாயிருக்குமென்று கூறிய சமவாதியை நோக்கி, யானென்னு மான்மாவுந் தானென்னுஞ் சிவமு மிரண்டாயிருக்குமென்று கூறிய சமவா தியை நோக்கி, யானென்னுமான்மாவுந் தானென்னுஞ்சிவமு முத்திக்கண் இரண்டாயிருக்குமென்று நீ கூறிய வா[ற்](ர்த்)தை சைவசித்தாந்தமன்று; 'ஈது பொய்' என்றிவர்கூற அதற்கு, அவன் அஃது எங்ஙனமென்று கே[ழ்](ட்)ப,

யானேதான் றனேநான் எ-து யானாகிய ஆன்மாவே தானாகிய சிவம்; தானாகிய சிவமே யானாகிய வான்மா என்று இவர்கூற, அதற்கு அவன், நன்றுகூறினீரன்றே! நீர் சைவசித்தாந்தியென்று உம்மோடுங் கடாவினன்; நீர், இவைகூறியதனால் உம்மை மாயாவாதியென்று உட்கொண்டேன் என்று அவன்கூற, அதற்கு அனேகதீப மோரிடத்திருந்தவிடத்து அத்தீடப் பிரகாச மோகமேகமாயிருப்பினும் அத்தீபங்கள் பிரதக்காகா(கு) வேறுவேறாயிருப்பது போலச் சிவனது சாட்குண்ணியத்தோடு முத்திபெற்ற ஆன்மாக்களுடைய சாட்குண்ணிய மோகமு மேகமாயிருப்பினும் அச்சிவனு மான்மாக்களும் பிரத்தகாக வேறுவேறாயிருக்குமென்றகூறும் உன்கருத்துப்போலும் அன்று; சூரியன்றனே கடசலத்திற பி[றி](ர)திபலிச்சிருந்து, கடசலத்தைச் சுவறப்பண்ணி பிரதிபிம்பத்தைத் தன்னோடும் அயிக்கியமாக்கிக்கொள்ளுவதுபோல, பிரமந்தானே . . . . கந்தோறும் பி[றி](ர)திபலிச்சிருந்து முத்திக்கண் அந்தக்கரணலயம்பண்ணிச சீவாத்மாவைத் தன்னோடும் அயிக்கியம் பண்ணிக்கொள்ளுமெனறு சொல்லும் மாயாவாதி கருத்துப்போலுமன்று நமது கருத்து; என்று இவர்கூற; ஆயின் நமது கருத்துத்தான் எங்ஙனமென்று கே[ழ்ப்](ட்)ப,

யானுந் தனிமுதலன்று; என்னெழியத் தானுந் தனிமுதலன்று எ-து யானாகிய ஆத்மாவுஞ் சிவத்தைவிட வேறொரு பொருளாயிருப்பதன்று; ஆன்மாவாகிய என்னைவிடச் சிவமாகிய தானும் வேறொருபொருளாயிருப்பதன்று என்று இவர்கூற, அதற்கு அவன் என்னைப்போலிரண்டாயுங்கூறுகின்றீர்! மாயாவாதியைப்போலொன்றாயுங்கூறுகின்றீர்; ஆகலின் என்னோடுங் கூடாதவனோடுங் கூடாது கூறினீர்; உமது சித்தாந்தத்துக்கு ஓர் திட்டாந்தர(ந்)தானுண்டோவென்று கே[ழ்ப்](ட்)ப, அதற்குத் தீபமு நெய்யு மிரண்டாயிரு

க்கவும் இது தீபமென்றும் இது நெய்யென்றும் பிறித்து அறியக்கூடாது; அது வே இதுவாய் இதுவே யதுவாயிருப்பதுபோலச் சிவமென்றும் ஆன்மாவெ ன்று மிரண்டாய்ச் சொல்லப்படுவதாயினும் முத்திக்கண் சிவமென்று மான் மாவென்றும் பிறித்தறியக்கூடாது; அதுவே யிதுவா யிதுவே யதுவா யிருத் தலி னுன்கருத்தையும் அவன் கருத்தையும் வைத்துக்கொண்டு நமது அத் துவிதங்கூறினேமென்றுகூற,

**End:**

குறுந்திரட்டு.

அண்டமேவிட வனைத்து மனைத்தையு மண்டமேவிக்
கொண்டல்போ லெவையு ஞானக் குறைவிலா நிறைவினாலே
கண்டதோர் பொருளை யந்தக் கருத்தினாற் காணிற் றனே
அண்டநா டகனார் மேனி யானதே யைய மின்றே. என்றும்,

ஒழிவிலொடுக்கம்.

அண்ட மெண்டிக் கெங்க[ண்]ணு மடங்க சூனிய மதாகக்
கண்டுகொண் டிருக்கக் கண்ட கருத்தையு மறவே விட்டால்
அண்ட மெண்டிக் கெங்க[ண்]ணு மாய்நின்ற வானந்தத்தைக்
கண்டுகொண் டிருக்கும் வண்ண மகத்தில்வந் துதிக்கு மன்றே. என்றும்.

* * * *

முன் யானெனதாய் நின்ற பி[ற](ர)பஞ்சமான இது, இப்போது யானென தென்றாகவு மிப்பி[றவ](ரப)ஞ்சத்தின்மேனின்ற வனப்பு சாமிகள் திருவடிக் கண்ணே மீளாது நிற்பதாகவுமாயின்,

அங்கணுளபுங்கமானபோகமே எ-து அழகிய கண்ணுளா அரிபிரமாதிகள் போகங்களையும் கடந்திருப்பதான சிவானந்தபோகமே இந்தக் காருணியத்து கரு [ண](நா)யேனுற் கை(ம்)மாறு முண்டுகொலோ எ-று.

சிவத்தொடத்துவிதமானபடியினாலே நின்னொடுமென்னைப் புணர்ப்பதாக வென்றார். 'என்னொடும்' என்ற மூன்றனுருபை[வ](ப) 'என்னை,' என்னும் இரண்டனுரு[வ](ப)ாகக் கொள்க. 'உண்மைகளுமாயின' எனனுமாக்க முந் தொக்குநின்ற.

**Colophon:**

சத்து சித்துவானந்த (. . . . .) குருசுவாமியாகிய சரவணதேசிகன் திருவடித்தாமரை (. . . .) அதுவே மகாவாக்கியமென்று மிது முதலான வுண்மையெல்லா மனுக்கிரகஞ் செய்ததெனவறிக.

(கு-பு.)—

இந்நூல், சைவசாஸ்திரத்தைச்சேர்ந்ததென்று தோற்றுகிறது. அம்ம தா பெரியோர்கள் 'அத்வைதம்' என்பதற்குக்கொண்ட பொருள் இன்ன வென்பதை, குறுந்திரட்டு, தேவாரம், திருவாசகம், ஞானசதகம், சிதாகாச விலாசம், ஒழுவிலொடுக்கம், தேவிகாலோத்திரம் முதலிய பல நூல்களின் பிரமாணத்தால் சாதிப்பது. இது, திருப்போரூர் சிதம்பர சுவாமிகளாலும், திருவாவடுதுறை சிதம்பர முனிவராலும் செய்யப்பட்ட உரைகளிற் பல இட ங்களில் மேற்கோளாகக் காட்டப்பெறும் பிரமாண நூல்களுள் ஒன்று. சரவணதேசிகரின் சிஷ்யர்களில் ஒருவரால் இயற்றப்பட்டதாகத் தெரிகிறது இது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

## (b) கடாவிடையுபதேசம்.

## KAḌĀVIḌAIYUPADĒŚAM.

Foll. 14*a* –21*a*.

A treatise bearing on the principles of the Śaiva Siddhānta. It is in the form of suitable questions with appropriate replies and with quotations from various works. The author of the work appears to be Kandappadēvar or Kandamādhavan, a disciple of Śaravaṇadēśikar.

Complete.

**Beginning:**

காப்பு.

துரியாதீதப் பொருளா மெதிராறு வீட்டியவர்க்குத் துரிசற் றோங்க
அரியாதி தேவர்குழாந் தனையகலா மலமாயை யகன்று நீங்கப்
பிரியாத சனகாதி யவாககருளுஞ் சிவனுமையைய பிணைந்தாங் கீன்ற
அரியானை முகம்படைத்த வானந்த விநாயகனை வணககஞ் செயவாம்.

கந்தப்பதேவ கருதரு மனுபவ .
மென்றனக கறிய வியம்புக வென்றனு
மந்தக் கடாவினுக் கவனவிடை யுரைத்தது.

வறியவா காயம் போனறு வையகத் தொளிக ளன்றி
நெறியுடை மூ[ற்](ர்த்)தியாகி நிமலமாய நித்தமாகிக்
குறியறு மொளியா யொனருய்க கோதிலா வமுதமாகி
யறிவையுங் கடந்துநின்ற வறிவையா ரறிய வல்லார்.

என்றும்

கண்டறிவா ரில்லை[க] காயத்தி னந்தியை
எண்டிசையோரு மிறைவனென றே[ற்](த்)துவ
ரண்டங் கடந்த வளவிலா வானந்தந்
தொண்டர் முகந்த துறையறி யோமே.

என்றும் கூறியதறகு,

தொண்டா முகந்த துறையறி யும்படி
யண்டரு ளெனககென விறுபதற் குரைத்தது.

ஆலத்தி னுடுககள் காட்டி யருந்ததி காட்டுவாா போற்
றூலத்தின மரங்கள காட்டித் தனிபபிறை காட்டு வார்போற்
றூலத்தை முனபுகாட்டிச சூக்கம சொரூபமான
மூலத்தைப் பினபுகாட்ட முனிவரர் [து](தொ)டஙகினுரோ.

என்றும்,

ஆனைக்கை போலபின் [வ](ப)த்துவிதா னந்தமா
மோனத்தை வாக்குமன மூட்டுமோ—ஞானத்தாற்
காக்கை யிருந்த மனை கைமேற் பிறையென ற
வாக்கருதி னீசிவ மானவ

என்றுங்கூறியதற்கு,

நீசிவமாவை யெனநிகழ்த் தினை
நீசிவனுயிர் பசுவெனும் பெயர்செறிந்த
நான்சிவனுத லெங்ஙன நவிற்றுதி
கந்தசுவாமி யெனக்க ராவியதற்
கந்தச் சுவாமி அருளுட னுரைத்தது.

**End:**

சுமை கழிந்தது துன்ப மொழிந்தது
சமய சங்கழுந் த[ற்](ர்க்)கழு மற்றது
அமை யதின்ற வறிவை யறிந்தபின்
கமை பிறந்தது கல்வி கழிந்ததே.

என்றும்,

முத்தியு மிதுவே யாகு முடிவும்மே றில்லை யாகுஞ்
சித்தமு மிதுவே யாகுந் தெளிவுமே லில்லை யாகும்
பித்துமின் ஞெழிவே யாமேற் பேறிதற் கில்லை யாகு
மொத்திடு முடலுமிந்நா ளுறுவது மில்லையாமே.

என்றும்,

இது கடாவிடையுபதேசமீதுணர்ந்து
கதிவிருப்பின ராய்க் கருத் துறத்தெளியிற்
பதித ரஞ்ஞானப் பகைகயிரிந் தோட
வெதிரில் பே ரின்ப வீடெய்துமிங் கவர்க்கே.

என்றுங் கதியினைவியந்து கழறியதெனவறிக.

கடாவிடையுபதேச முற்றும்.

**Colophon:**

எண்ணிலாக் கற்பகோடி காலங்க ளெய்திய புண்ணியப் பயனால்
மண்ணிடைத் தோன்றிய மல பரிபாகம் வாய்ந்த மாதவர்க்கெலா மருளப்
புண்ணிய வடிவா யுதித்த மெ(ய்)ஞ் ஞானப் புனிதநற் சரவணதேவன்
கண்ணிடை மணியாய் வந்தருள் கந்த மாதவன் கடாவிடை யுரைத்தான்

(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவசித்தாந்தத்தைச் சார்ந்தது. அம்மதத்திற் சில வினுக்கள் வினவி அவற்றுக்குத் தக்க விடைகள் கூறப்பட்டுள்ளன. ஞானவாசிட்டம் கைவல்லியநவநீதம் முதலிய நூல்களின் செய்யுட்கள் மேற்கோள்களாக எடுத்து ஆளப்பட்டிருக்கின்றன. சரவணதேவரருள்பெற்ற கந்தப்பதேவர் இயற்றினரென்று இதன் இறுதியில் உள்ள செயயுளால் விளங்குகின்றது. இது முற்றும் உள்ளது.

---

## (c) உபதேசவொருபாவொருபது.

## UPADÉŚAVORUPĀVORUPADU.

Foll. 21*b*—23*a*.

A treatise in Saiva Siddhānta explaining in ten stanzas that the individual souls which are immersed in the bondage of Saṁsāra on account of the three inherent evils, viz., egoism, Karma and Māyā, can hope to get salvation by the grace of Śiva.

Complete.

**Beginning:**

ஐயனனந்த ருத்திரேசனுஞ் சிவஞானப்பேர்
மெய்யனுங் கச்சியப்ப விமலனுந் தவப்பி[ற](ர)காசத்
துய்யனுஞ் சிதம்பரப் பேர்தோன்றலை நீயென்றேத்தும்
பொய்யனேன் பாவம்போ மாறு புகலுதி சொரூப வாழ்வே. (௧)
வாழ்ந்திடு முயிர்களெல்லா மருவுமும் மலத்தினாலே
ஆழ்ந்திடும் பி[ர](ற)வி தன்னி லம்மல மூன்றுநீங்கிற்
சூழ்ந்திடும் பிறவி நீங்கச் சொரூபமே தானுயதிற்கும்
வீழ்ந்திருண் மலங்க ணீங்கும் விரகினை விளம்பக் கேட்டி. (௨)

**End:**

என்றுநான் சீவனென்று மென்றுநா னுயிரேயென்று
நன்றியிற் பசுவேயென்று நவிற்றிடு கையினால் யானே
வென்றிகொள் சொரூப மேயாய் விளங்குவ தெவ்வா றென்று
துன்றிய வையங்கொள்ளல் சொரூபமே நீயாதல் செப்பும். (௯)
செப்புறு மாயையாலே சீவனீ மாயைநீங்கி
லொப்பறு மீசனீ யாமுயிரெனல் கன்மத்தாலே
தப்புறிற் கன்மங் கத்தாத் தனிமல பந்தத்தாலே
துப்பறும் பசுநீயோனுற் சொரூபநீ யையமின்றே. (௰)
சரவணதேசிகன் மலர்த்தாளிர வினுமேத்திடுவாம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவசித்தாந்தத்தைச் சேர்ந்தது. இது, மும்மலங்களினால் பிறவியில் அழுந்தும் உயிர்கள் சிவனருளால் மலமற்றுச் சொரூபம் பெறுமென்பதைப் பத்துச் செய்யுட்களால் விளக்குவது. இதைச் செய்தவர் காஞ்சிபுரம் சரவணதேசிகரென்று தெரிகிறது. இதில் இது முற்றும் உள்ளது.

இந்நூல் பூர்த்தியானவுடன் சிவபெருமான் விஷயமான சில செய்யுட்கள் உள்ளன.

---

## (d) தவப்பிரகாசர் துதி.

## TAVAPPIRAKĀŚARTUDI.

Foll. 23b—26a.

A eulogy on Tavappirakāśar, a teacher of Śaiva religion: **apparently** by one of his disciples.

Complete in ten stanzas.

**Beginning:**

தேவனே போற்றி யெங்கள் தெய்வமே போற்றி யன்பர்
பாவனைக் கப்பா னின்ற பரமனே போற்றி பாசத்
தோவென வலறுமென்ற னுடல்பொரு ளாவி மூன்றுந்
தாவென வாங்கியாண்ட தவப்பிர காசா போற்றி. (௧)
தவப்பிர காசா நின்னைத் தமியனேன் மன(த்)தன்பத்
துவப்புற நினையும்வண்ண முறுதிதந் தருளிமேனு
மவப்பெரும் பிறவிநீங்கப் பரமஞா னத்தா லோங்குஞ்
சிவப்பிரகாசந் தந்துன் றிருவடி சேர்க்க வென்றே. (௨)

வாயினி லுதித்துமண்மேல் வளர்ந்தசெந் தமிழே நீபோய்த்
தாயினு மினிய வெங்க டவப்பிர காசற் போற்றிப்
பேயெனப் பிரிந்துழிதினைப் பெருந்துய ருற்றபேதை
வீயுறு தருளுவாயென் றுவிண்ணப்பஞ் செய்துகொள்ளே. (ரு)

**End:**

இலமிட் டிரங்கா நின்று வுறுதியில் புலைய னேனை
ஞாலமீ தளிக்க வந்த ஞானதே சிகனே போற்றிப்
பாலலோ சனங்கரந்து படிறனைத் தோட்கொள்ளத் (?)
தாலமேல் வந்த வெங்க டவப்பிர காசா போற்றி. (க)

போற்றியென் றேத்துமென்றன் புன்றலை மீதிலோங்க
நாற்றிசை புகழுந்தெய்வ நளினபா தங்கள் சூட்டிப்
பா(ற்)றரும் பாசம்போக்கிப் பகரும் பரபோ கத்திற்
சாற்றரு மின்பந் தந்தான் றவப்பிர காசத் தேவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

இது, தவப்பிரகாசரது தோத்திர ரூபமானது. இயற்றியவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் பத்துப்பாட்டும் உள்ளது.

---

## (e) வீட்டுநெறியுண்மை.

## VĪṬṬUNERIYUṆMAI.

Foll. 26a—31a.

A treatise on Śaiva Siddhānta laying down the mode of conducting one's self after learning through a proper Guru the means of obtaining salvation: by Śaravaṇadēśikar of Conjeeveram, who was a disciple of Kacciyappamunivar of Tiruvāḍuturai Mutt.

Complete.

**Beginning:**

காட்[டு]நெறி யிகடசக்கரகணபதி தாட்கதிபநளேகம்பவாணர்
ஈட்டருட்டாட் காமக்கோட்டத்துமைதன்னிலங்கொளித்தாளொழிற் குமார
கோட்ட.முறைகுமானற்றுணர்ந்திமுதற்குரவர் பொற்றுள்குழைந்து போற்றி
வீட்டுநெறியுண்மையினை விளம்புவ ஙிங்கவ ருளின் விளக்கங்கொண்டே.

இது வழி டுதெய்வ வணக்கம்

பொ(ா)னடி புவியிற் றோயப் பொலிகரு மழுமான்பால
மன்னு லோசனங் கரந்து வளங்கெழு துறைசை மேவி
என்னையாள் கச்சியபப[ர்வெ](ரெ)ழிற் குரு நாதாவென் னுட்
டின்னுபா சங்க ணீக்கித் துயரில் வீடருள்செய் வாயே. (க)

என்றபடி பணிந்துவாழ்த்தி யிரந்துள முருகி யே[ற்று](க்து)
நன்றியில் பாவியேற்கு நலனுற வருட்கண் சாத்தித்
துன்றுபா சங்கள்போக்கித் துயரில் வீடடையு மாறு
வென்றிகொள் கருணை[த]தன்னல் விளங்குற வருளிச் செய்தான். (உ)

தத்துவந் தெரிந்து நீக்கித் தனிமலங் கண்டு போக்கி
ஒத்திடு முனையுணர்ந்தங் குறைதது பொருளைநோக்கிச்
சுத்தமா மருளிற்போதந் தோன்றிடா தடக்கிற் றோன்று
மெத்துபே ரின்ப மேபாய் மேவுநீ யதுவீ டென்றே. (௯)

**End:**

எற்குறு வாசம் போக்கி யிடரொழித் தின்ப வீட்டி
னிற்குமா றருளிச்செய்து நிலைபெற நிறுத்தி யாண்ட
கற்குறா லோர(தி)மிக்கோங் காவடு துறைக்கச்சியப்ப
சற்குரு பாதம்வாழி தழைத்தன்னோ னருளும் வாழி. (௨௨)

ஈதொளி ருண்மைவீட்டு நெறி யிதை ஞான சான
லோதுறக் கேட்டுச் சிந்தித் துண்மையைத் தெளிந்து நிட்டைத்
தீதறத் தரமதாயே செறிந்துளோர்க் கன்புசெய்பு
மேதமி லடியர் வாழி யியம் பினூ லென்றும் வாழி. (௨௩)

**Colophon:**

வீட்டுநெறியுண்மை முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவசித்தாந்தத்தைப்போதிக்கும் நூல்களுள் ஒன்று மோட்சம் அடைதற்கு உரிய வழியை ஞானசாரியன்பால் கேட்டு, சூழுகித்தெளியும் வழியைக் கூறுவது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது. திருவாவடு துறைக் கச்சியப்ப முனிவர் அருள்பெற்ற கச்சி-சரவணதேசிகரால் இயற்றப் பெற்றதென்றுதெரிகிறது.

---

## (f) சரவணதேவர் இரட்டைமணிமாலை.
## SARAVAṆADĒVAR IRAṬṬAIMAṆIMĀLAI.

Foll. 31*a*—34*b*.

Same work as that described under No. 270 of the D.C.T. MSS., Vol. I.

Complete.

(கு-பு.)—

இது டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 270-ஆம் நம்பர் பிரதியைப்பார்த்து எழுதப்பெற்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

---

## (g) கைலாசநாதர்தோத்திரம்.
## KAILĀSANĀTHARTŌTTIRAM.

Foll. 35*a*—37*a*.

A poem written in praise of Kailāsanāthar, a form of Śiva, worshipped in the sacred shrine at Aiyanagar.

Complete in ten stanzas.

**Beginning :**

இதழிமலர்ப் பொலஞ் சடையும் விழிமூன் றுங் கமலமுக வெழிலும் வானோர்
துதிபெருகு கறை[யு]மிடறு மழுமானும் வரத (ம)பையந் துலங்கு கையு
மதிகவினை மலர்ப்பதமு மணைத்தருவுஞ் செக்கரொளி யழகு முள்ளம்
பதிதரவைத் தையனகர்க்கயிலாச நாத நினைப் பணிந்தின் பார் வாம். (௧)

ஆர்ந்த விருண் மலர்க்குழலு மருள்விழியு மதி முகமு மமையார் தோளுங்
கூர்ந்தகன தனமுமவா தபையமோ டங்குச பாசங் குலவுகையு
மோர்ந்தவிடு கிடையு மலர்ப் பதமு முடைக் கமலாட்சி வல்லி யிடமுமாகிச்
சேர்ந்தொளிரு மையனகர்க் கயிலாச நாத நினைத் தினஞ்சே விப்பாம்.

**End :**

தேவருல கனைய திரு வையனகர்க் கயிலையதி பதிநீ தந்த
வோவறுமுக் கரணத்தா லுனை நினைத் (துத்)து தித்தருச்சித் துய்ந்திடாமல்
மேவுமதை ய[ரு](ரி)வையர்க்கே விடுத்துமயல் கொண்டுழன்று விளி
[கின்(கி)றற்குன்
பூ[வெ]வலர்ச்செந் தாமரைத்தா ணீழலுறு நாளுமுண் டோ புகலுவாயே. (௯)

வாழ்ந்தவெழி னெஞ்சகநீ யையனகர்க் கயிலாய வள்ளல் பாற்போய்
மாய்ந்திடுவ னுனைப்பிரிந்து மயங்கியமா தெனவிளம்பி மாயாவண்ண
பீ[ய்]ந்திடுநீ யெனவாங்கி யொருநொடியில் வந்தெனக்கிங் கீவாய் பொற்குன்
றேய்ந்த வவனா புயத்தணிந்து விருகாத மொளிமணம்வீ சிதழித் தாரே. (௧௦)

(து-பு.)--

இது, ஐயனகர் கைலாசநாதர் பேரில் தோத்திரரூபமாக இயற்றப்பெற்ற தொரு நூல். இதை இயற்றியவர்பெயர் முதலின விளங்கவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இந்நூலின் பத்துச்செய்யுட்களும் உள்ளன.

---

(*h*) பஞ்சாக்கரவநுபூதி.

PAÑCĀKKARAVANUBHŪTI.

Foll. 27*b*—39*b*.

A work on Saivism. It explains and amplifies the meaning and significance of the five-syllabled prayer formula, Śivāya Namaḥ, an understanding of which is held to be conducive to the realization of Śiva and which is inculcated herein as the best means of obtaining salvation. By Śaravaṇadēśikar, a disciple of Tavaprakāśar of Suvarkkapuram who was himself a remote disciple of Tirucciṟṟambalam of Ambarmākālam.

Complete.

**Beginning :**

பஞ்சாக்கர வனுபூதியை (ப்)பரிவா
லஞ்சுகர வன்னடி பணிந்து ரைப்பாம்.

பூமே லயனும் புவியளந் தோனுந்
தாமேல் கீழந் துருவாறித் தேடியு

மறியா ரா(கித்) திகைத்தனர் நிற்ப
நீடிய சூழ்சடை ராய்நிமிர்ந் தோங்கி
வேத முடிவினும் விளங்குயிர தமது
போத முடிவினும் பொருந்தும் பேரொளி
மும்மா யையினின் மு[கு](கி)ழ்த்துல கனைத்துந்
தம்மா(ல்) நடத்துஞ சதிர் கே[ா](ட்) டிருந்தும்
ஊர்பே ருருவ மொனறில தேனுங்
கா ர் முகின்மீ கண்(டு)டைட கொளளுஞ்
செம்பொன்மா மதிள்சூழ சிறப்பிற பொலியு
மம்பர்மா காளத் தமுங்கிய திருசசிற
றம்பலதேவ னனவி யாருயிரகட்
கிம்பாவீ டுதவும் எழிறபதி பகியா
யவபெரும் பகைகளை யகறறியின் பளிகரும்
தவப் பிரகாச னெனும்பெயர் சாத்தி
யஞ் ஞானந் தீரத் தழிவில் வீ டுதவு
மெனு ஞானந் திரு மேனியதாயக கொண்
டென போற்புவியி லெழுந்தரு ளியனை
யன்பொடு காணு தடியனேட் கவால்
வன்புளம் வைத்தே மனங் குழைந்(த)வரி
னனபிலா தேற்றிய தறிந்தறி யானபோல்
வரைவிலா துளிகரும வள்ளலா தலினு
லருகுற வழைத்தங கருட்கணு லுனககி
இதையத்து நாட்டத்து மெனறன சிரததும்
பதிவிதது பாதம் பழவினை நூறிக
கருமல மாறக கடைகணித் தருளி
உரிமையிற் பவமகற் றுண்மையைக் கேளென்
றஞசெழுத் தாகம மண்ண லருமறை
யஞ்செழுத் தாதி புராண மனைத்து
மானந்தத் தாண்டவ மாறு றகனற.

* * * *

விஞ்சுறு பிறபபற வீடுத வினனுல்
அனனவ னருளகொண் டவவனு பவத்தைப்
பனனுதும் பஞ்சாக கரவனு பூதியென
திருள்பவத் துண்மை யிடருற நூறித்
தெருள்வீட் டின்மைத் தேடுவா கேண்மின்
சிவாய நமவெனச செப்புமஞ் செழுததிற்
றவாதுறு பொருள்களைச சாற்றிடு வனைதான்.

**End :**

தரித்த விளககின சத்தியக கிரணத
தொளித்திடுங் கண்ணு மவவுயர் கிரணத்திற்
களித்துட னொன்றுய்க கலந்தது வாகு.
முப்பொரு ளுள்ளிட முதிர்கிர ணத்தோ
டொப்பிலி பானு வொளிர்ந்தது நினறே
பானுசிவம் பகா கிரண மதருளா

மூலமயில் கண்ணுமை தருமான் மா வாம்
விளக்கு திரோதை விளம்பிருண் மலமா
மளக்கரு மிப்பொரு ளளவைப் படியுட்
சிந்தனைசெய்து தெளிந்திடு மேலோர்
வந்தனை போய்ப்பர மாய்வாழ் குவரே.

பஞ்சாக்கரவனுபூதி முற்றும்.

சூககமாகு மஞ்செழுத்தினிற் சுற்றியபாச
வீக்கநீக்கிமெய் யானந்தம் விளைநிலத் துய்த்துப்
போக்கும் மீட்சியுட் புறம்பிலாப் பூரணவடிவ
மாக்கினு ளொருசிவகம் போல்வரு மண்ணல்.

உவப்புறுமஞ் செழுத்தினையு மோரெழுத்தி னடக்கியவற் றுண்மைகாட்டிச்
சிவப்பிரகா சத்தடியேன் சிறுபோத மறவொழிதருச் சிவபோகத்திற் [ன்
பவப்பெருக்க மறவொழித்திங் காண்டருளும்பே ரருட்குப் பகர்வகம் மாறெ
றவப்பிரகா சக்குருவே யம்பர்மா காளமுறை தனிப்பொற் குன்றே.

அழகியவெந் திருச்சிற்றம் பலவ னென்கோ
வருள்வடிவா மேகநா யகனே யென்கோ
பழுதில்புகழ் வயித்திய லிங்க தேவ னென்கோ
பணிபவர்கட் கருள்கருணை நிதியே யென்கோ
ஒழிவிலரு ளானந்த வும்ப னென்கோ
ஓங்கருளார் சச்சிதா னந்த னென்கோ
எழில்சுவர்க்க புரத்தவப்பிர காசா நின்னை
யாவனெனத் தொழு திறைஞ்சி யே[ற்று](த்து) கேனே.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவசமயத்தைச் சார்ந்தது. 'சிவாயநம' என்னும் ஐந்தெழுத்துக்களுக்குப் பொருள் இன்னவென்பதும் அவற்றையறிந்து சிவத்தை அனுபவித்தல் சிறந்ததென்பதும் ஆகிய இவற்றைக் கூறுவது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது சுவர்க்கபுரம் தவப்பிரகாசரருள் பெற்ற சரவணதேசிகரால் இயற்றப்பெற்றதென்று தெரிகிறது.

இதன் பின்பு இரண்டு ஏடுகளில் கந்தரனுபூதி, தேவாரம், சைவசமயநெறி முதலியவற்றிலுள்ள சில செய்யுட்கள் எழுதப்பெற்றுள்ளன.

---

## (i) பஞ்சமலக்கழற்றி.
## PAÑCAMALAKKALARRI.

Foll. 42b—43a.

Five stanzas laying down the means of removing the five kinds of evil impediments that prevent the soul from getting salvation. In addition to the three inherent evil impediments referred to in sub-division (c) of this number two other evils are referred to herein, viz., the veil which prevents the soul from seeing things aright, and the resulting Māyā which is itself the product of Māyā. From the last stanza the author is made out to be Palanimāmunivar, a disciple of Śivaprakāśa Aiyar.

Complete.

**Beginning:**

நிலையிழுத்தல் கேவலமா மெனறறிந்து நின்றான்
தலையிழவா வுண்மை தலைபட்—டெலையழியக்
கைவந்தா லன்றோ கடற்காழி வள்ளலே !
பொய்வந்த வாணவந்தான் போம். (௧)
காயமு மெல்லாக் கரண(மும்) கன்மமுநுகர்
தேயமும் போகத்தின் செயதியும்—நீயாகத்
தேறினு லன்றோ சிரபுரம்வாழ் வள்ளலே !
மாறவேன மாயா மலம். (௨)

**End:**

அனுகிரக மாதியா வைந்தொழிலு மன்றி
ம[னு](ன)க்கிரிலை[க](ய) யத்தனையு மாற்றித்—தனுக்கழன்று
போமாகி லன்றோ புகலிநகர் வள்ளலே !
மாமாயை நீங்கு மது. (௫)

**Colophon:**

அறையுமொரு பத்தாட்சி யாண்டாடி மாசத்
திறைவன திருவா திரையிற-றுறைசை
சிவப்பிர காசையன் திருவடியைச் சேர்ந்தான்
தவப்பழனி மாமுனிவன் றான். (௬)

திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவமதசம்பந்தமானது. ஆணவம், மாயை, கன்மம், திரோதாயி, மாயேயம என்னும் ஐவகைமலங்களும் நீங்கும் உபாயங்கள் இன்னவெனக் கூறும் ஐந்துவெண்பாக்களாலாகியது. நூலாசிரியர் சிவப்பிரகாசையரின் சிஷ்யர்களில் ஒருவராகிய பழனியாமுனிவரென்று இந்நூலின் இறுதியிலுள்ள வெண்பாவால் தெரிகின்றது. ஒவ்வொரு வெண்பாவும் சீகாழிவள்ளலே ஒரே முன்னிலையாக அமைத்து இயற்றப்பட்டுள்ளது. இந்தப்பிரதியில் முற்றும் இருக்கிறது.

இந்நூலின் பின்னர், சிவஞானபோதம், திருவண்ணாமலை ஐயர் தசகாரியம் முதலிய நூல்களினின்றும் சிலசெய்யுட்கள் எழுதப்பெற்றுள்ளன.

---

## (j) வேதகிரீசர்துதி.

## VĒDAGIRĪŚARTUDI.

Foll. 44*a*—47*b*.

A poem in praise of God Śiva worshipped in the sacred shrine at Vēdagiri in Tirukkaḻukkunṟam in the Chingleput district: by Cidambarsvāmigaḷ of Tiruppōrūr.

Complete.

**Beginning:**

மேருவிலாயதி ஞணரவா யொரு வெங்கணை
மாலரி யாய்விரி தலையுல கந்தேரா யதிலுறுமிகு சகர மிருசுடராய
ஆரணநாலும் பரியா யம்புய னமைவுற சாரதியாய்
அவைநீ யுற்றிக லழியா முப்புர மட்டிடு ம[ன்று](ந்தா)னல்

சீருறு மூவர்க ளழியா துன்னடி சேரா நின்றனரால்
சிந்தையி லுன்னை மறவா தவர்தமைத் தேறுவ ரெவரேகாண்
வேரி நறுந்தொடை மூரதொரு பங்குறை வெற்பே! கற்பகமே!
வேதகிரிப்பவ ரோகவயித்திய வேணிமுடிக் கனியே! (க)

ஆயுதாந் தனிவேயும் பொழுதமைம் பேரிடராகு
மகிதலத் துறுசிறு குழவிப் பருவத் தறியாமையி னிடரா
மேயகுமாரத் திடர்கா மத்தா லெழின் மனை சுதரென வே
யெயும்பொழுது மிடர்பிணி யாலிட ரிலதா மிடிவந்தால்
காயும் பசியா லிடர்பின் னரைதிரை காணுறு போதுமிடர்
கால னுதித்திடு போதுறு மிடரை(க்) கடவுணீ யறிவாய்
மேய விடற்கடன் மூழ்கு மெனைச்சுக வேலையி னீவைப்பாய்
வேதகிரிப்பவ ரோகவயித்திய வேணிமுடிக் கனியே. (உ)

**End:**

வீடென் றறைதரு சொற்குப் பொருளோ விடுதலை யாதலினாற்
வீக்குண் டோனுங் கட்டொமாக விளங்குந் திடமாகப்
பீடுறு கட்டுத் தானும் விட்டுப் பெயரா திருசடமாம்
பிணிபட் டோன்சுதந் தரனு மப்பிணி பெயரச் செய்வோன்
நீடு சுதந்தர முளனு மொருவ னேருமில் வேதவினால்
நிகழ்பதி பசுபா சம்மென முப்பொரு ணிச்சய மென்றருளி
வேடனை வெல்லுங் குருவா யெனையாள் மெய்ப்பொரு ணீயன்றோ
வேதகிரிப்பவ ரோகவயித்திய வேணிமுடிக் கனியே. (க0)
சரவணபவனெ(னை)சசார்ந்த துணையே.

**Colophon:**

தத்துவப் போர்வை பிரித்துமா னீக்கிச்
சகலகே வலந்தனை தாவி
உ[த்தி](ற்றி)ரு பாலுஞ் செனநிடர் [று](கா)ப்பு
னுறைதலே யுண்மையென் றருளிசேர்
சுத்தமா மறைகள் செப்பிடு மதனை(த்)
தேரினு முணதரு ளில்லார்
சித்தநே ரொருக்கி யடைவரோ[யி] (வி)ன்பஞ்
சிதம்பர தேவசின் மயனே.

(கு-பு.)—

இந்நூல், வேதகிரித்தலத்து எழுந்தருளிய சிவபெருமான் தோத்திர ரூபமாக அமைந்தது. இவ்வழகியநூலை இயற்றியவர் திருப்போரூர் சிதம்பர ஸ்வாமிகள். இந்தப்பிரதியில் இது பூர்த்தியாக உள்ளது.

இதன்பின்பு ஞானவிஷயமான பாடல்கள் மூன்றும், ஆனந்த நடராசர் விஷயமான பாடலொன்றும், நாகநாதர் விஷயமான பாடலொன்றும் ஆக ஐந்துபாடல்கள் ஓரேட்டில் எழுதப்பெற்றுள்ளன."

---

(k) தசக்கிரமக்கட்டளை.

DAŚAKKIRAMAKKAṬṬAḶAI.

Foll. 49a—74a.

A treatise purporting to explain the ten-fold characteristic qualities relating to each of the five principles of the Śaiva Siddhānta, viz., soul, certain inherent impediments preventing the soul from getting salvation known as Malam, Karma, the Lord and Upādāna. The author supports his statements by means of quotations taken from various sources, such as, Tiruvācakam, Śivañānabōdam, etc.

Complete.

**Beginning:**

உயிர், மலம், கன்மம், கர்த்தா, உபாதானம் என்று சொல்லிய மெய்ப்பொருளைந்துக்கும் உருவம், சொரூபம், சுபாவம், விசேடம், வியாபகம், வியார்த்தி, குணம், வன்னம், தெரிசனம், சுத்தி என்கிற பத்துகக்கிரமமும் எதுவென்று வினவுவார்க்கு அது விளங்கவேண்டிக் கூறில் விரியும். விரிவஞ்சிப் பொதுவாகவுஞ் சிறப்பாகவும் அஃதொரு பிரகாரங்காட்டுதும் :—

பதி, பசு, ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகு ஐந்து பொருளுக்கும் உருவமாதியாக(ச்) சுத்தியந்தமாகப் பத்தும் பொதுவாய் வருமாறு :—

ஐந்துக்கும் உருவமாவது : தோற்றம், ஒடுக்கம், மற்றும் அறுதியாதல் (க)

சொரூபமாவது : தத்தம் குணங்கள் அனேகவிதமாய் விரிந்தும் ஒடுங்கியும் விரிதல் குவிதலற்றுக் குணிமயமாய் நிற்றல். (உ)

சுபாவமாவது : என்றுங்கெடாது நித்தியமாதல். (௩)

விசேடமாவது : என்றும் அப்பிரமேயமாதல். (௪)

வியாபகமாவது : பெத்த முத்திகளிற் பற்றுதல்விடுதலுடைத்தாயிருந்தும் ஏகதேசப்படாதிருத்தல் (ரு)

வியார்த்தியாவது : ஒன்றுக்கொன்று மறுதலைப்பொருளாயினும் ஒன்றிருக்கும் இடத்து ஒன்று இருப்புவிடாமலும் தத்தம் இலக்கணம் கலவாமல் நிற்றல். (சு)

குணமாவது : தனித்தனி அனேகம் தாதான்மிய சத்திகளை யறுதியே யுடைத்தாதல். (எ)

வன்னமாவது : எந்தப்பொருளேனும் தன்னுடனே சேர்ந்ததைத் தன் வன்னமேயாக்குதல். (அ)

தெரிசனமாவது : ஐந்துபொருளும் என்றும் அத்துவிதமாயே இருத்தல். (கூ)

சுத்தியாவது. குணியானது குணத்துடனே கூடிப் பிரபஞ்சம் விரிந்துங் குணமானது குணியுள் அடங்கிப் பிரபஞ்சமொடுங்குதல். (க0)

மெய்ப்பொருளைந்துக்கும் பொதுவாய்க்கூறிய உருவமாதி பத்துஞ்சரி.

இதற்குச் சுருதிவருமாறு :—

திருவண்ணமலையயர் தசகாரியம்.

"ஒப்பிலா நி[று](ரு)விகார மொருவழிக் குணங்கலப்புச
செப்பிய சுதந்தரஞ் சி[ற்](ர்) சீர்முதற் சமானஞ்சேரா
தப்பிலா விபுவி னைசஞ் சமாதத்வ தயறுதிசத்தி
அப்பிர மேய மற்று மைந்திற்குஞ் சமானமாமே."

என்றும்.

"முதற்பதி யானே யைந்து முன் னத்துவித மிரண்டே
இதற்பின்னே யனுமானத்தா லெண்ணிலா வுயிர்கள் மூன்றே
அதற்பின்னே யவசதைநான்கே யகமறுத் திடலே யைந்தே
செதற்பதி பிரித்த லாறே தெரிவித்த லுயிரை யேழே."

என்றும் வருமது கண்டுகொள்க.

பொது முற்றும்.

பதித்தன்மை.

**End:**

திருவாசகம்.

"காணுங் கரணங்க ளெல்லாம் பேரின்ப மெனப்
பேணு மடியார் பிறப்பகலக்—காணும்
பெரியானை நெஞ்சே பெருந்துறையி லென்றும்
பிரியானை வாயாரப் பேசு."

என்றும் வருமதுகண்டுகொள்க.

**Colophon:**

மெய்ப்பொருளைந்தின் தசக்கி[ற](ர)மக் கட்டளைமுற்றும்.
கச்சியப்பதேவனடி யுச்சியுளவ் வைப்பாம்.

* * * *

மன்னியதோ ரஞ்ஞானந் தனையறியா ததுமறைப்பா வரணமாகும்
பன்னியவிட் சேபமெனத் தென லா[ர்](ப்)த வாக் கியமே பரோக்ஷஞானந்
தன்னிலே தா னெனதுவே யபரோக்ஷங் கண்டதொரு சந்தோ ஷத்தி
(னி)ன்னிலையே து(வந்தமுப)போ யானந்த மடைவதுயே ழவத்தைப்
பேரும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவ சித்தாந்தத்தைச் சார்ந்தது. 'உயிர்' முதலாக, 'உபாதானம்' ஈறாகவுள்ள மெய்ப்பொருள் ஐந்திற்கும், 'உருவ' முதலாகச 'சுத்தி' ஈறாகக் கூறப்பட்ட கிரமங்கள் இன்னவை என விளங்கக் கூறுவது. திருவாசகம், சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தியார் முதலிய நூல்களின் பல பாடல்கள் மேற்கோள்களாக இதன் இடையிடையே எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. இது வசனநடையிலாயது. பொது, சிறப்பு என்னும் இரண்டு பெரும் பிரிவினையுடையது. நூலாசிரியர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை. இதுவரையில் இந்நூல் அச்சிடப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

---

## (l) சரவணதேசிகர்தோத்திரம்.
## ŚARAVAṆADĒŚIKARTŌTTIRAM.

Foll. 74b—75b.

A eulogy on Śaravaṇadēśikar, a teacher of Śaivism, who lived in Conjeeveram.

The work is evidently composed by one of his disciples.

Contains only three stanzas.

**Beginning :**

தேகந் தேசி யின்னதென்றே தெரிவரு காலங்கள்
சீவன்முத்தி பதம்பெறு காலஞ் செனனமு மன்மொழியும்
தேகந் தானே வான்மாவல்ல செடமய மாதலினால்
தே மசித்துத் தேசிச் சித்துத் தேக மழிந்து விடும்
தேசி யொரு[க்]கா லிறவான் பிறவான் சின்மய மாதலினால்
தேகந் தேசி நிலைதெளி வுற்றவ(ர்) சிவநிலை தெளி வுற் றோர்
சாதக மறைச்சிர மாகம மோதிய சற்கதி யீதென்றான்
றன்னிகர் கச்சிப் பதிவரு ஞான(ச்)சரவண தேசிகனே. (க)

**End :**

என்னிது யானெனு மென்னு மகந்தை யிருந்திடு காறுமுயிர்க்
கேக னருட்பரி பூரண ஞானமொ ரெட்டுணையு சிகழா
அன்னிய கருவிகள் யாவுஞ் சடமென் றருளா லிவைபொருவி
அறிவறி யாமை யிரண்டு மகன்றிட் டறிவே வடிவாகி
மன்னிய வானக மெங்கு நிரம்பி வயங்கிடு மாறதுபோன்
மனமா கிகளொரு சற்று மெழாதலை மாறிய வா[ரு](ரி)திபோல்
தன்னிலை யிர்ச்சும்மா விருவென் றிருதா டந்தருள் செய்தான்
தன்னிகர் கச்சிப் பதிவரு ஞானச் சரவண தேசிகனே. (௩)

(கு-பு.)—

இந்நூல், சரவணதேசிகர் விஷயமாக அவரது சிஷ்யர்களுள் ஒருவர் இயற்றியதென்று தெரிகிறது. மூன்றுபாடல்களே உள்ளன.

தவப்பிரகாசர், சரவணதேசிகர் இவ்விருவர் விஷயமான தோத்திரப் பாடல் ஒவ்வொன்றும், சைவசித்தாந்தப்பாடல்கள் சிலவும் 75*b*-78*b* வரையிலுள்ள பக்கங்களில் எழுதப்பெற்றுள்ளன.

## (*m*) ஞானவாசிட்டத்திரட்டு.

## ÑĀNAVĀSIṬṬATTIRAṬṬU.

Foll. 78*b*—118*b*.

Similar to the work described under R. No. 143(*b*), but more extensive than it. This work is divided into eight chapters and contains 175 stanzas with connecting prose passges. By Namaccivāya Aiyar, son of Śōṇadri Aiyar.

Complete.

**Beginning :**

பொன்னுலகத்தினிற் ( . . . . . . . . ) தொழுதிறைஞ்சுவாம்.

இது கடவுள் வணக்கம்.

முத்திநெறி நினைவேண்டித் தவம்புரியு மடியர் வினை முழுது மாயச்
சத்தியவா சிட்டநூ றனைத்திரட்டும் விரகதனைத் தந்தான் ஞானச்
சித்திதரு மாணிக்க தேசிகனார் பாதமலர் தேடா நெஞ்ச
னொத்தியெனை யாளவரு சோணத்திரி யையனடி யிறைஞ்சி வாழ்வாம்

கடலதனைக் கடைந்தமர[ற்](ர்க) கமுதமெடுத் தளிக்குமந்தக் கண்ணன் போலச்
சுடர்சுருதி வாசிட்டக் கடலினனு பவந்திரட்டித் துலங்கச் செய்தான்
மிடலுடைக்கா மாதியெனு மறுபகையைசசெயித் தழியா விமலநாட்டை
நடலைகெடுத் தினிதளிக்கு நமசிவா யையனெனும் ஞானவேந்தே.

* * * *

இந்த அதிகாரமுடைய பக்குவர்க்கு இ[னனா](ந்நூ)ல் விசாரணை யாவ ரிடத்திருந்த உண்டாமென்னில், சாதுசங்கங்களாலன்றி முடியாது. அந்தச் சாது சங்கத்தினால் வரும்பயன் யாதோவென்னில:—தருமா[ற்](ர்த்)தகாம மோட்சமென்று சதுர்விதப்படும். அஃதேதென்னில் நித்தியாநித்தியவத்து விவேகமறியுந் திடசித்தம் வருவதே தருமம்

**End :**

அந்தோ ! வந்தோ !! விதுநெறிநா ள[கினைனில்](றிந்தி லேனின்)றறிவுற்ற
சந்தோடத்தை யென்சொல்வேன சகலநினைவுஞ் சமித் தாறி
னொந்தோ ரின்ப முன்பத்தா னேவா இருககு மிடமிதுவே
யுய்ந்தோ ருறை[ர](ற)யும் பதமிதுவே யுபசாந் தத்தி னுயரிதுவே. (௰)

**Colophon :**

அதிகாரமெட்டுக்கும் விருத்தம் ௱௭௫.
ஞானவாசிட்டத்திரட்டு முற்றும். குரு[கி](க)டா[க்ஷ](க்ஷ)முண்டு. இந் தப்படி சிந்தித்தாலனுபூதியுண்டு.

கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாகின் 143(b) நம்பர் பிரதியினும் விரிவானது ( ) அதிகாரிபேதம், (2) சாதுசங்கம், (3) தூலவிசாரணை, (4) சூட்சுமவிசார ணை, (5) அதிசூட்சும விசாரணை, (6) உண்மைநிச்சயம், (7) சாந்தி, (8) சந் தோஷம் என்னும் எட்டுப்பிரிவினையுடையது. இதைத் தொகுத்தவர் சோண த்திரி ஐயரின் சிஷ்யராகிய நமசிவாய ஐயரென்று சிறப்புப்பாயிரத்தால் வி ளங்குகின்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும உள்ளது.

---

## (n) திருப்போரூர் ஆறுமுகக்கடவுளதுதி.

## TIRUPPŌRŪR ĀRUMUGAKKAḌAVUḶTUDI.

Foll. 118b—121c.

A eulogy on God Subrahmaṇya or Ārumugal-kaḍavuḷ worshipped in the shrine at Tiruppōrūr.

Complete in 12 stanzas.

**Beginning:**

அருட்கட றதம் 9க் கவுட்செவிச் சார லருவிபாய்ந் தெழிறரு மசலம்
விறப்புற மருப்பிற் கடகரிமான் றெடுத்து வீறுகிம் புரியெனத் தரிப்போய்
[யளிப்பாய்
சுருப்பினந் [து[(தொ)டருங் கதுப்பினர் மயக்கிற் றுளைந்துறு தெவ்வையினி
பொருப்பன [ப்]புயத்தோய் மயிற்பரி யுகைத்தோய் போரிவா ழாறுமா முக
னே. (௧)

**End:**

கயிலைவா ழரசு தந்தகற் பகமுக் கணவர சுறைகொடிக் கணிநூல
இயல்புறு கற்புக் கன்னிய ரிருவ ரிருமருங் குறை வட மேரு
அயிலுட ன் மயிலுங் கோழியு மாடு மழ நடன படைத்த மெய்க் கடவுள்
புயலினஞ் சுரந்து பொழிதரு நீதிப் போரிவா ழாறுமா முகனே. (௧௨)

முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது, செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் உள்ள திருப்போரூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் முருகக்கடவுள் மீது தோத்திர ரூபமாக இயற்றப் பெற்றது. இந்தப் பிரதியில் 12 செய்யுட்கள் உள்ளன.

---

## R. No. 294.

Paper. 9½ × 11 inches. Foll. 302. Lines, 20 in a page. Tamil and Grantha. Good

Transcribed from a MS. of S Gōpālācāriyar of Villiyambākkam, a village in Chingleput district.

### நோன்புகதை.

### NŌNBUKADAI.

A work containing descriptions of several Jaina religious observances which consist of fasting on certain days accompanied with the worship of Jina. Illustrative stories narrating the benefits arising from each of these Nōnbus or Vratas are also given. These are said to have been related by a Jaina ascetic to Harisēna, King of Ayōdhya. The names of these Nōnbus are given in Tamil at the end of the extract.

Seems complete.

**Beginning:**

ஓம் நமः ஸித்தேப்யः.
ஸ்ரீமத் பஞ்ச பரமேஷ்டி நமः.
நந்தீஸ்வரநோன்பு கதா ப்ராரம்பः.

ஸாஷ்டாங்கம் ப்ரணிபத்யாதீன் ஸர்வான் ஸர்வஜ்ஞநாயகான் |
நந்தீஶ்வர வ்ரதஸ்யாத்ர கதாம் வக்ஷ்யே ஸமாஸதः ||

நந்தீஸ்வர நோம்பு கதை எப்படியென்னில்:—இந்தஜம்பூத்வீபத்து பரத க்ஷேத்திரத்து தர்மகண்டத்து திருவயோத்தியாநகரத்து இக்ஷ்வாகுவம்சத்து ராஜா ஹரிஷேணன் என்பான்; இவனுக்குத் தேவிமார் காந்தாரியும,

பிரியமித்ரையும், ப்ருது ஸ்ரீயும் என்னும் பிரதான வல்லபைகள் முதலாயி னோர் ஐந்நூற்றுவர்.

இவர்களுடன் ராஜா ஸுவஸம்கமா விநோதத்தினுல் ராஜ்ய ஸ்ரீயினை அநுபவித்துச் செல்லாநின்ற காலத்து, ஒரு நாள் ராஜா, தேவிபரிவாரபரிவ் ருதனுகி, தேவரமணமென்னும் உத்யானத்துச் சென்று ஜலக்கிரீடையும் வனக்கிரீடையும் பண்ணி ( . . . . . . . ) செல்லாநின்றவிடத்து( . . . ) கற்பகவிருட்சத்தின் கீழ் அரிஞ்ஜயரும் அமிதஞ்ஜயருமென்று சாரண பரமேஷ்டிகள் இருந்து, பகந்தாதி சாரக்கிரியை முடிந்தபின் அரிஷேணரு ம்தேவிமாரும் பிரதக்ஷிணம் பண்ணி( . . . ) அர்சசித்து நமஸ்கரித் திருந்ததற்பின் முனிவரன் அருளிச் செய்வார் :—

" இராஜ ராஜனே ! பூர்வார்ஜித தர்மபலத்தால் இந்த ராஜ்யவிபவம் பெற் றனை ; இனி ஸ்வர்க்காபவர்க்க ஸாகஸாதனமாகிய ரத்ந த்ரயங்களேயும் அஹிம் ஸாதி வ்ரதங்களேயும் அனுஷ்டிப்பாயாக" என்று உபதேசித்துப் பின்பு அரு ளிச் செய்வார் :—

" நீமுன், பூர்வபவத்து இந்தநகரத்து வைசியன் குபேரமித்திரன் ; அவன் பார்யை ஸெளந்தரி என்பாள் ; இவர்களுககுப் புத்திரர் ஸ்ரீவர்மாவும் ஜயவர் மாவும் ஜயகீர்த்தியு மென்பார் மூவர். அவருள் ஸ்ரீவர்மாவென்னும் நீயும், ஸ்ரீதரகுருக்கள் ஸமீபத்திலே தர்மங்கேட்டு தத் அனந்தரம் நந்தீசுவர மென் னும் நோன்பு கைக்கொண்டு நோற்று முடித்துச் சில நாள் சென்றபின் ஆயுஷ்யாவஸான காலத்து ஸமாதி மரணத்தினுல் சரீரம் விட்டு நந்தீசுவர நோன்பின் பலத்தால் இந்தத் திருவயோத்தியா நகரத்து ராஜா, வஜ்ரபாகு மஹாராஜனுக்கும் தேவி, விமலமஹாதேவிக்கும் ஹரிஷேணனென்னும் புத்திரனுகிச் சக்கரவாத்திப் பதவியும் பெற்றனை ; அந்த ஜயவர்மாவும் ஜய கீர்த்தியுமாகிய நாங்கள் இருவரும் தர்மவர குருக்கள் ஸமீபத்திலே அஹிம் ஸாதி வ்ரதங்களைக்கைகொண்டு நடத்தி, தத் அனந்தரம் நந்தீசுவர நோம்பு கைக்கொண்டு நோற்று உயர்ந்து ( . . . . . ) ஹாஸ்தினபுரத்து விமல வாஹனன் என்னும் வைசியனுக்கும் அவன் பார்யை ஸ்ரீதரைக்கும் அரிஞ் சயரும் அமிதஞ்ஜயரும் எனும் புத்திரராகிய ( . . . . . ) தின்னைக கண்டு நந்தீசுவர நோன்பின் பலத்தை உனக்குச் சொல்ல வந்தோம்.( . . . . ) நீயும் நந்தீசுவரத்தையும் கைக்கொண்டு நோன்பை நோற்பாயாக" என்று அருளிச்செய்ய ( . . . . . . ) அன்னேன், பின் கிரமம் எப்படி யென்று வினவ, முனீசுவரர்கள் அருளிச் செய்வார் :—

**End :**

<u>சந்தனஷஷ்டி நோம்புகதை.</u>

இந்த நோன்புகதாவதாரம் எப்படி யென்னில் ஜம்பூத்வீபத்து ( . . . . . ) இந்த, சந்தனஷஷ்டி நோன்பு நோற்றவர்[க்கு](களு)ம் நோற்பித்த வர்களும், கதை சொன்னவர்களும், கேட்டவர்களும், எழுதினவர்களும், எழுதுவித்தவர்களும், உடன் பட்டவர்களும இத்தியாதி பேர்களெல்லாரும் [முக்தி]மோக்ஷத்தை யடைகுவர்.

மங்களம் மஹாஸ்ரீ.

சந்தனஷஷ்டி நோன்புகதை முடிந்தது.

**Colophon :**

நோன்புகதை முடிந்தது.

(கு-பு.)—

இந்நூல் ஜைனமதஸம்பந்தமானது. இதில் நந்தீசுவர நோன்பு முதலாகச் சந்தனஷஷ்டி நோன்பு இறுதியாக அறுபது நோன்புகளும், அவற்றை நோற்கும் முறைமையும், அவற்றால் எய்தும் பயனும் இன்ன வென விளக்கப் பட்டுள்ளன. இந்நூல் மணிப்பிரவாள நடையாலாயது முற்றுப் பெற்ற தென்றே தோற்றுகிறது. நூலாசிரியர் பெயர் முதலியன ஒருவாற்றானும் விளங்கவில்லை.

இந்நூலில் உள்ள நோன்புகளின் பெயர் வருமாறு :--

| | | பக்கம் |
|---|---|---|
| (1) | நந்தீசுவர நோன்பு .. | 1 |
| (2) | ஸித்தசக்கர நோன்பு ... | 18 |
| (3) | கணதரவலய நோன்பு ... | 31 |
| (4) | வஸ்துகல்யாண நோன்பு | 40 |
| (5) | அனந்தவிரத நோன்பு .. | 50 |
| (6) | ஸித்தா நோன்பு .. | 87 |
| (7) | ஜீவதயாஷ்டமி நோன்பு | 90 |
| (8) | ஸௌபாக்கிய நோன்பு | 107 |
| (9) | திரிதுக்கஸப்தமீ நோன்பு | 128 |
| (10) | கேவலபோதி நோன்பு | 142 |
| (11) | பவரோகஹராஷ்டமி நோன்பு. | 143 |
| (12) | தீபாவளி நோன்பு .. | 151 |
| (13) | ஶ்ராவணத்தி வரதம் . | 169 |
| (14) | மாகமாச நோன்பு .. | 173 |
| (15) | கைவல்ய ஸுகாஷ்டமீ நோன்பு. | 191 |
| (16) | நித்திய ஸுக நோன்பு . | 198 |
| (17) | ஸுகந்த தசமி நோன்பு | 206 |
| (18) | நவநிதிபண்டார நோன்பு | 217 |
| (19) | பஞ்சகல்யாண நோன்பு . | 221 |
| (20) | பகுபுஷ்ப நோன்பு .. | 224 |
| (21) | பலவியோபவாச நோன்பு | 229 |
| (22) | முக்தாவளி நோன்பு ... | 236 |
| (23) | பெரியஸித்தசக்கர நோன்பு. | 245 |
| (24) | ஷோடசபாவனா நோன்பு | 279 |
| (25) | அனந்த ஸௌந்தர்ய நோன்பு. | 311 |
| (26) | கல்யாணமாலை நோன்பு.. | 313 |
| (27) | ஐமேருவிய நோன்பு | 316 |
| (28) | பலமங்களவார நோன்பு ... | 323 |
| (29) | பஞ்சாலங்கார நோன்பு .. | 329 |
| (30) | சுபதசமி நோன்பு .. | 334 |
| (31) | ஸப்த ஜ்யோதி நோன்பு ... | 345 |
| (32) | இந்த்ர த்வஜ நோன்பு | 350 |
| (33) | சந்தனஷஷ்டி நோன்பு (?) | 355 |
| (34) | புதாஷ்டமீ நோன்பு ... | 371 |
| (35) | ஸுதகபரிஹார நோன்பு . | 378 |
| (36) | புஷ்பாஞ்சலி நோன்பு .. | 381 |
| (37) | நாகபஞ்சமி நோன்பு | 396 |
| (38) | நித்ய ஸௌபாக்கிய நோன்பு. | 406 |
| (39) | கந்தாபஸார நோன்பு .. | 410 |
| (40) | அக்ஷதை நோன்பு .. | 411 |
| (41) | துர்கதி நிவாரண நோன்பு. .. | 413 |
| (42) | ஸமாதி விதான நோன்பு | 415 |
| (43) | பவதுக்க நிவாரண நோன்பு | 417 |
| (14) | நிரதிசய நோன்பு .. | 418 |
| (45) | பிடியரிசி நோன்பு .. | 422 |
| (16) | கௌரீவிரத நோன்பு | 428 |
| (47) | சக்கரவாள நோன்பு .. | 435 |
| (48) | லப்திவிதான நோன்பு | 447 |
| (49) | அனந்தபவ காம ஹராஷ்டமி நோன்பு. | 461 |
| (50) | ஆதித்யவார நோன்பு ... | 473 |
| (51) | த்ரிகால த்ருதீயை நோன்பு | 487 |
| (52) | தசலாக்ஷணிக நோன்பு .. | 500 |
| (53) | ஸ்ரீபஞ்சமீ நோன்பு ... | 512 |
| (54) | ஶ்ருதஸ்கந்த நோன்பு . | 525 |
| (55) | ஸப்தபரமஸ்தான நோன்பு | 537 |
| (56) | ஆடிவெள்ளிக்கிழமை நோன்பு. | 546 |
| (57) | ஆணதகி நோன்பு ... | 559 |
| (58) | காமதிராஜரை நோன்பு | ... |
| (59) | ஶிவராத்திரி நோன்பு .. | 569 |
| (60) | சந்தனஷஷ்டி நோன்பு ... | 582 |

## R. No. 295.

Palm-leaf. 9½ × 14¼ inches. Foll. 209. Lines, 9 in a page. Tamil and Grantha.

Purchased in 1915–16 from Kadir Baig Sahib of Triplicane.

நோன்புகதை.

NŌNBUKADAI.

Same work as the above.

Apparently complete.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதி போன்றது. இதில் நந்தீசுவர நோன்பு முதலியன முன் பின்னாக மாற்றி எழுதப்பெற்றுள்ளன. இப்பிரதியிலும் முன் பிரதியில் உள்ள அளவே இருக்கிறது.

---

## R. No. 296

Paper. 9¾ × 11 inches. Foll. 68. Lines, 20 in a page. Tamil and Grantha. Good.

Transcribed from a palm-leaf MS. of S. Gōpālācāriyar of Villiyambākkam, a village in Chingleput district.

மஹாபுராணம்.

MAHĀPURĀṆAM.

Same work as that described under No. 459 of the D.O.T. MSS, Vol. I.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இது டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 459-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. முதலிலிருந்து பரத சக்கரவர்த்தியின சரித்திரத்திற் சிறிது பாகம் வரையில் இந்தப்பிரதியில் உள்ளது; ஆகையால் இது முற்றுப்பெறவில்லை.

---

## R. No. 297.

Paper. 9½ × 11 inches. Foll. 137. Lines, 20 in a page. Tamil and Grantha. Good.

Transcribed in 1915–16 from a palm-leaf MS. of Sthalaśāyi Ayyaṅgār of Agaram in the Chingleput district.

முதல்திருவந்தாதிவியாக்யானம்.

MUDALTIRUVANTĀDIVYĀKYĀNAM.

Same work as that described under R. No. 119 *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின 119-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் முதற்றிருவந்தாதி நூறு பாடல்களுக்கும் விரிவுரை பூர்த்தியாக உள்ளது.

## R. No. 298.

Paper. 9¼ × 11 inches. Foll. 98. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915-16 from a MS. of the Library.

### தசாபுத்திபலதீபிகை.
### DAŚĀBHUKTIPHALADĪPIKAI.

Same work as that described under R. No. 183 *ante.*

Incomplete.

(கு-பு.)—

*இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 183-ஆம் நம்பர் பிரதியைப்பார்த்து எழுதப்பெற்றது. அதில் உள்ள அளவே இந்தப்பிரதியிலும் உள்ளது.*

---

## R. No. 299.

Paper. 9¼ × 11 inches. Foll. 40. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915-16 from a MS. of the Library.

### (*a*) கொங்கணர்முப்பூதீட்சை.
### KOṄGAṆARMUPPŪDĪKṢAI.

Foll. 1*a*—16*a*.

A work dealing with alchemy and with the Yōga of the Siddhas. The work is attributed to Koṅgaṇar, who apparently gives in the first stanza the names of some of his other works. He salutes Bhōgar in the beginning and refers to the work entitled Śaṭṭaimuni Irupattaindu, which is probably the same as that described under R. No. 175(*f*) *ante.*

Complete in 50 stanzas.

**Beginning:**

*கொங்கண சுவாமி முப்பூதீட்சை [நாற்](ஐம்)பது. பாடல்.*

*குமரனே துணை.*

*சா[ஷ](த்)திரங்க ளாறுகாண்டம் விரித்துச்சொன்னேன்*
*அதனைக்குறுக்கி முக்காண்டம் [னூ](நூ)றுஞ் சொன்னேன்*
*சூ[ஷ](த்)திரந்தான் மு[ன்னூ](ந்நூ)றுதான் க[ல்ப்](ற்)ப[னூ](நூ)று*
*தோஷமில்லை மோசமில்லை சொல்லைக் கேளு[சு]*
*செந்தூரந்தா னுற்[ப்]பதக்குள வழலை மார்க்கந்*
*திரந்தப்பா பாடினேர் சிவ னூ[ல்]லெல்லாம்*
*கோத்திரந்தான மூலர்க்குத தீட்சை மார்க்கங்*
*கூறினேன் போகரு(டை)ட(க் கஞ்சன் காப்பு. (க)*

* * * *

காணப்பா திட்சைபெ[தத](ற்ற) வழிலே மார்க்கங்
கை[யி](ம்)முறையாய்(ச்) சொல்லு[கு](கி)றேன் கவடுநீககி
ஊணப்பா றெுபூவில் மஉபடிதா னெண்[ணே](ணெய்)
விட்டமார்க்க முறையாய்ச சொன்னே [ன](னே)ம்ப துக்கு(ள்)
தோணப்பா சட்டைமுனி முறைத்த மித்திர
சந்[தி](த்)ரனே பாடிவைத்தா [ர்பி](ரி)ருபத் [த](தை)ந்தி[ல]
ஞனப்பா பதினொண்பேர் பாட லெல்லாம்
நலமாக(ப்) பாடினர் செயங்கண் டீரே. (௫

**End:**

சொல்லுவா ருலகத்தில் யோகங் கோடி
சொற்பெரிய வட்டாங்க யோகங் கோடி
சொல்லுவார் ஞானமுதல் சா[ஷ](த்)தி ரங்கள்கோடி
துரியத்தே திற்[க]கிறது சொற்ப மோட(ச்)
சொல்லுவார் வாதமென் [னு ஆ](ரு)சை யுண்டு
சே[ரி]யொத்த வாமத்தைத் தர்க்கிப் பார்கள்
சொல்லுவார் சொறகேட் டலேவார் கோடி
துலங்கிநின்ற சா[ஷ](த்)திரத்தைக் காணக் காணே. (௫0)

**Colophon:**

சொக்கபப வாத்தியார் சரவீசன்(?) சென்னகிருஷ்ணன் கையெழுத்து.

(த-பு.)—

இது ரஸவாதம் யோகம் ஆகிய இவற்றைக கூறுவது. கொங்கணர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

---

(b) திருத்தணிகைக்கலம்பகம.
TIRUTTAṆIKAIKKALAMBAKAM.

Foll. 17*a*—40*a*.

Same work as that described under No. 290 of the D.C.T. MSS., Vol. I.

Complete.

(த-பு)—

இது டிஸ்க்ரிப்டிவ காட்லாக்கின 290-ஆம் நம்பர் பிரதியைப்பார்த்து எழுதப்பெற்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

---

R. No. **300**

Paper. 9½ × 11 inches. Foll. 53. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.
Restored in 1915-16 from a MS. of the Library.

## சசிவன்னபோதம், உரையுடன்.
## ŚAŚIVANNABŌDAM WITH COMMENTARY.

A poem giving an account of a Brahman named Śaśivarnan, who, having repented for his atrocious acts and for the licentious life which he led at first, sought advice and religious instruction from a sage, named Nandiparāyana, living in the Nandi hills, and became a Vedantin by the influence of that sage. This story is briefly stated in a chapter entitled Pēyirangal Adhikaram of the work named Mōhavadaipparani. By Tattuvarāyar.

Complete

**Beginning:**

சசிவன்னபோத[க]ததுரைடாடம.

பொறபினற சசிவனனபோதைதககுரா
யறபினலைகங காறபதம போறறுவாம.

எ-து, அழகு பொருநதமபடி, சசிவனனபோத[க]ததககு உரையினையடியேன கூறததககதாக அனபினுலே அநுககிரகம பணணுகினற ஐநது காத்தினையுடைய மகா [செ]கணேச(வ)ரனை வணஙகித தோததிரம பணணுவாம எ-று

அகையசசம வககவானகளை
மூலகின முததி பெறுமபரிசோதுவாம

எ-து, மோகவதைபபரணியில செகததைை மிதலைதயாயிருககினற பசாசததவமெனறடாடிட, பினபு அநத பசாசததுவததை இரணடாம அததியாயமெனற சசிவனனபோதகளுசொனன[த]ாலே நீககவேணடி அபபசாசினது பயநதிரததககாகவும மிதலையாயிருககினற பி[ற](ர)பஞசததைத நிததியமாயெணணி நிததியமாயிருககினற அறிவை மிதலையாயெணணித தேகமே நாமெனறு நமபியிருககிற அஞஞானகளெனனும அஞஞானிகளும இவவுலகினகண சறகுரு கடாடசததினுலை அசசமறறிருககினற வி[று](ரு)தை ஆகாச சொரூப லடசணமறிநது மோனுனநதமாகிய மோடசததினை யெயதுநதனமையைத தததுவ[ரு](ரா)யரெனனு மகாரிஷியானவா இ[னனு](நநூ)விற கூறுகிறேஙகேளுஙகோளெனறு அருளிச செயகருா எ-று (க)

"புணாநதபாவமெலாமபரிபூரண
முணாநதஞானவிழிபடவோடுமே."

-, ஆகாமியததினுலே நலவினை தீவினைகளாகிய சஞசிதமுணடாயச சஞசிததகினுலே வரபபடட புணணிய பாவம பிராரததுவககடடுபபா டெலவாம ( · · · ) பாாவையினுலே ஓடிபபோம எ-று.

**End:**

ஞானியை நரனசுரனெனறுதொழிக ஞாலமுய நாதனருளான
மேனியது கொணடுதனை நலகவரு மெனறுறையும் வேதமுடிவே.

எ-து, பி[று](ர)ம[ககியா](ஞா)னியாயுளளவனை மானிடரில ஒருவனெனறும, தேவாகளிலொருவனெனறுஞ சொலலுதலை விடடுவிடுக பினனைத தானயாவனெனறு சொலலுவதெனனில், இநத வுலகம் பிழைககுமபொருட

டாய்ப் பரப்பிரமமமானது தனது காருண்ணியத்தினுற்றிருமேனிகொண்டெழுந்தருளிவந்து தன்னைக்கொடுத்து இவ்வுலகத்தை யீடேற்றரட்சிக்குமென்று வேதமுடிவுகளையுள்ள வுபநிடதங்கள முறையிடுநிற்குமாதலால் நீங்களுமந்தப்பி[று](ர,ம[க்கிய](ஞ)ானியைச் சச்சிதானந்த நித்தியபூரணச்சுயம்பிரகாசச் சொரூபியாயுள்ள பரப்பிரமமென்றே சொல்லிக்கொள்ளுங்கோளென்றவாறு. (௪00)

**Colophon:**

சசிவன்னபோத[க]முறைபாடமுற்றும்.
சொரூபானந்தர் துணையடி யிறைஞ்சக்
கருவாம்பிறவிக் கட்டகன்றிடுமே.
தத்துவ[ரு](ரா)யர் தமதடியிறைஞ்ச
மெத்திய பிறவியின் வேரற் றிடுமே.
சிவஞானதேவனடி பவமறப்பணிவாம்.
* * * *
திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வேதாந்த விஷயமானது. பாவயெஜ்ஞனென்னும் வேதியரது புதல்வனுன சசிவர்ணன் கொலை, களவு முதலிய தீய செயல்களைச்செய்து வந்ததனுல் சரீரத்தில் வியாதி மிகுதிப்பட்டு வருந்தினுன்; அதைக்கண்ட தேவபக்தரென்னும் மாதவர் 'நந்திவெற்பிலுள்ள நந்திபாராயணரை அடைந்து அவரருளால் வியாதி நீங்கி ஞானம் முதிரப் பெற்று மோட்சமடைவாயாக' என்று சொன்னுர். அவர் சொற்படியேசெய்து மோட்சமடைந்தான் எனனுங் கதையினை விளக்குவது. இதை இயற்றியவர் தத்துவராயர். மோகவதைப் பரணி பேயிரங்கலதிகாரத்தில் இச்சரித்திரம் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளதென்று இவ்வுரை நூலால் தெரிகின்றது. இந்தப்பிரதியில் இவ்வுரை நூல் முற்றும் உள்ளது.

---

## R. No. 301.

Paper. 9¼ × 11 inches. Foll. 46. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Transcribed in 1915–16 from a MS. of T. Rādhākṛṣṇa Ayyar, late Principal, Maharajah's College of Pudukotah.

காணுட்டுச்சதகம்.

KĀNĀṬṬUCCATAKAM.

A work in verse and prose giving information regarding the position of certain places known as Kānāḍu which now forms part of the Pudukotah State and of the Madura district. The time when the Veḷḷāḷar sect of people migrated there, and other historical details relating to that time are also given herein.

Seems incomplete.

**Beginning:**

விருதாச பயங்கரவள [ஞ](நர்)டு, ௱அ.
காணுட்டுக்கும் எல்லை. குரகாடு ௲.௱௬௰௪, நத்தம் ௨, நாடு ௬௰௪.
பாண்டிநாட்டுச் சருக்கம்:—காணுடு, கலவாய்நாடு, அவ்வைபாடல்.

காறுய நூ[த்தெ](ற்றெ)ட்டு நத்தத்துக்கு ஆதிசெயம் ஈ. ஆ கெங்கை குதிகொண்ட [ளு](நா)டு.

ளப . . . . . . . . . . . . . தைய . . . . . . . கச்சி[ளு](நா)ட்டிப்படி. சூரியவங்கி[ஷ]ச வேளாளர். வேளாளர் கி[ள](ழக்) காஞ்சிபுரம் விட்டு, பாண்டியதேசம் வந்தது. கச்சி[ளு](நா)டு கொணங்கள் வேசஞ்சங்களாகவும். நரேந்திர சோ[ள](ழ)ன் நாலுதெருவிலும் நாலுபெண் கொண்டபடியினாலே நாலுவகைப்பேரும் வந்தது.

வாணேசுரன் தன்மராயன் காலிங்கன் வாண்டராயர் ஆதொண்டை சக்கரவர்த்தி, கூட்டிவந்தது. ( . . . . . . . ) செப்பேட்டுப்படி :—ஸ்ரீ[றி](ரி)திவி கலிபகம் கதுஉளமக. இதுமேல் பி[ற](ர)மோதூதவருஷ சித்திரை ஸ்ரீ ககஉ கோளசிங்கவளநாட்டு மல்லகபுரி வடகரை வேள்விநாட்டு.

**End:**

. . மூர்த்தி நாயனுர்.

திருமங்கலமுடையார்.
முடிகெடுநெடு மதவேவர்.
முன்னூல் கி[ள](ழ)வர்.
பெருமங்கல முடையார்.
காலிங்கராயர்.
கணகராயர்.
நரசிங்கதேவர்.
திருநல்லூருடையார்.
செம்பங்குடையார்.
விசையபாலர்.
கூவ[ய்]ப்புடையார்.
வில்வத்திரையர்.
விசையராயர்.
வைவ[ய்]ப்பூருடையார்.
ம[ள](ழ)வராயர்.
வயலூர்க் கி[ள](ழ)வர்.
சிர்ப்பாதருடையார்.
மீனக்கொடியார்.
சோழராயர்.
உடையாருள்ளாளுடையார்.
குந்தியுடையார்.

தகற்குடையார்?
. . . . ரமெரித்திகி[ள](ழ)ார்.
ப[ான்னி](ன்றி)பாறுடையார்.
. . . . . . . . .
முப்பத்துடையார்.
. . . . . . . . .
கையடையார்.
. . . . . . . .
. . படையார்.
தி[றி](ரி)கலத்துடையார்.
பெருந்திமிதிகிழார்.
கன்னஊ[ா]ருடையார்.
மிரட்டுடைத்தண்டலைக கி[ள](ழ)வர்.
அரியலூருடையார்.
கூடலுடையார்.
சோ[ள](ழ)த்திரையார்.
சிகேந்திர நயினுர்.
அரண்[ம]பதமரவார்.
பெருமாளுக் குடையார்.

ஆக(ப்)பட்டம் கூச.

(கு-பு.)—

இந்நூல், புதுக்கோட்டை ராஜ்யத்திலும் மதுரை ஜில்லாவிலும் உள்ள பலவூர்களின் எல்லை, வேளாளர் அங்குக் குடியேறியகாலம், அக்காலத்து நிகழ்ந்த சரித்திரம் முதலியவைகள் இன்னின்னவெனக் கூறுவது இதை இயற்றியவர் பெயர், காலம் முதலியன விளங்கவில்லை. இந்தப் பிரதியின் இடையிடையே செய்யுட்களும் வசனங்களும் பல இடங்களில் சிதைந்திருக்கின்றன.

---

## R. No. 302.

Paper. 9¼ × 11 inches. Foll. 36. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915–16 from the MS. described under No. 314 of the D.C.T. MSS., Vol. I.

## (a) பேரை குழைக்காதழகியபெருமாள் நமப்பத்து.
## PĒRAI KUḶAIKKĀDALAGIYAPERUMĀḶ NAMAPPATTU.

**Foll.** 1*a*—3*a*.

Ten stanzas in praise of Kuḻaikkādar, a form of God Viṣṇu, worshipped at Pērai (Tiruppērai in the Tinnevelly district). Each line of the stanzas ends in Namōnamō (salutation) and hence the work is called Namappattu. The author's name is not known.

Complete.

**Beginning:**

காவேரு வைகுந்[ை]க நாதா நமோநமோ
    கனிநீர்ப் புளிங்குடிக் கண்ணா நமோநமோ
கோவே நம் மிடர்கடியு மாலே நமோநமோ
    குளந்தை நகர வாழ் மாயக் கூத்தா நமோநமோ
தேவே சனேகமல நயனா நமோநமோ
    தென்பேரை வ[ழ](ள)ர் குழைக் காதா நமோநமோ
நாவீறர் தொழும் வைத்த மாநிதி நமோநமோ
    நா[ரூ](ரா)யணா வாதி [ணா](நா)தா நமோநமோ (க)
அச்சுதா னந்தகோ விந்தா நமோநமோ
    ஆலிலையின் மேல் வி[ளி](ழி) துயின்றாய் நமோநமோ
பச்சைமா லே பற்பம ரூபா நமோநமோ
    பாரேழு மோரடி ய[ழ](ள)ந்தாய் நமோநமோ
மச்சமா னாய் கூர்ம மானாய் நயோநமோ
    வானவர்கள் தொழநின்ற வா[ள்](ழ்)வே நமோநமோ
நச்சரவின் மீதே நடித்தாய நமோநமோ
    நாராயணா வாதி நாதா நமோநமோ. (உ

**End:**

சலதிதனி லொருமீனா மானாய் நமோநமோ
    சாயாத கமட வடி வானாய் நமோநமோ
நிலமுனாது முன்பால நிறைந்தாய் நமோநமோ
    நெடியவரை குடையா யெடுத்தாய் நமோநமோ
பட(வர)வு குடைநிழலில் வருவாய் நமோநமோ
    பரசமைய மதனிலுள்ள பயனே நமோநமோ
நடு(வர்)ணை[யில்] வெண்[ணை](ணெய்) பா லுண்டாய் நமோநமோ
    நா[ரூ](ரா)யணா வாதி நாதா நமோநமோ. (௧௦)

நமப்பத்து (முற்றும்).

(கு-பு.)—

இந்நூல் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் உள்ள திருப்பேரைநகரில் எழுந்தருளி இருக்கும் குழைக்காதழகியபெருமாள் விஷயமானதென்று தெரிகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூலின் பத்துப்பாடல்களும் உள்ளன. இயற்றியவர்பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை.

---

## (b) நெல்லை வடிவுடையம்மை பதிகம்.
## NELLAI VAḌIVUḌAIYAMMAI PADIKAM.

**Foll.** 3*a*—6*b*.

Ten stanzas in praise of Kāntimatiyammai, a manifestation of Goddess Pārvatī, worshipped in the Śaiva shrine at Tinnevelly.

Complete.

**Beginning:**

அருளெனப் பிரணவப் பொருளெனச் சட்சமய மாறதென வட்சரங்க
ளஞ்சதென வாறதென [ய](வ)ட்டதென மந்திரமென வாருமறை
[நான்கதென்ன
இருளெனத் தெருளெனத் தெளிவெனச் சாம்சாமென்ன [யி](வி)தமகித
[மென்ன
எங்கணுநிறைந்த நீ யென் சரித் திரமறிந் தென்னை [ெ]ரட்சிப்பதென்
[ரே
தருமவர்த்தனியே சகத்திர நாமத்தியே ச[ற்](ச)சிதானந்த மயமே
சாக்ஷியே காட்சியே சத்தியே முத்தியே தாசரதி தங்கசியே
மருமலர்க் கமலா சனத்தியே நெலைநகர் வா[ள](ழ)வரு மகமாயியே
மதியறுகு பாம்பு [ன](ந)தி யணிசடிலர் காங்[கிஷை](கைக்ஷ) யுறு வடிவு
[டைய காந்திமதியே. (க)

**End:**

சாதமுட னவமணிகள் த[ளு](ழு)வுபரி புரமிலகு சரணசததளமன(தி)ற்
சகலவினை களுமகல நினைபவர்க ளுடைய தன தடிமையென [ய](வ),
[னைமுழுது நீ
விரதமொடு கருணைகொடு தமியனி[று](ரு) தயகமல விரிவிலுள திருசரணை
[யே
வி(ை)ரவினுட னுதவியருள் மிகவு மதி[ெ]சய மிகவும்வெளியிலினி யரு
[ள்புரிகு (வாய)
(பர)தரு(ை)ட(த்) தமையனெனும் [ெ]ரகுபதியின் வளரவரு பரமப(ை)ரயெ
[னுமமு(மு)தமே
பனகமணி யணிமவுலி தள தளென முகமதிகள் ட[யு](ள)ப[ழ](ளெ)ன
[வுலவுமயிலே
வரதசில தா திரிபுரதகனியே திருநெல்லை வா[ள](ழ)வரு மகமாயியே
மதியறுகு பாம்பு [ன](ந)தி யணிசடிலர் காங[கிஷை](கைக்ஷ) யுறும் வடி
[வுடைய காந்திமதியே. (க0)

முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது திருநெல்வேலியென்னும் சிவஸ்தலத்தில் அமர்ந்துள்ள வடிவுடையம்மையின் தோத்திரமாக அமைந்ததொரு நூல். "மதியறுகு பாம்புநதி யணி சடிலர் காங்கைக்ஷயுறும் வடிவுடைய காந்திமதியே" என்பதை மகுடமாக அமைத்துப்பாடிய பத்துப் பாடல்களையுடையது. செய்யுள்நடை சாதாரணமானது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது. டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 314 - ஆம் நம்பரில் 'வடிவுடையம்மை' என்றே இந்நூலிற்குப் பெயர் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

---

() திகிரிவனப்பத்து.

TIHIRIVANAPPATTU.

**Foll. 7b—9a.**

Ten stanzas in praise of God Śiva worshipped at Tinnevelly which was known by the name of Tihirivanam.

Complete.

**Beginning:**

களஞ்சேர் மனத்தா ரினத்தாராய்க் கருதே னவரோ டிணங்காம [ளோ
லுளஞ்சேர் கவலை யொழிந் தடியேற் குறுதி யருள்வெ[ன் று]க(ந்நா)
ளுளஞ்சேர் கயல்கள் வெடிதாவிக் குலவின் பலவின் கனியுகிர்க்கும்
வளஞ்சேர்ந் திலங்கு நெல்வேலி வரதா! திகிரி வனத்தானே. (௧)

மனசொத் திருக்க நினையாத வன்னெஞ் சுடையார் மதியாம
லினசத் துருவாய் நகைப்பார் மு . . . ளடியேற் கிரங்கு வையோ
பனசத் தருவும் மாமும் பரந்து நிரந்து காவுடனே
வனசத் தடஞ்சூ[ழ](ம்) நெல்வேலி வரதா! திகிரி வனத்தானே.

**End:**

சேடன்பரிக்கு மிருநிலத்தி[ல்ச்]ற் சிறிது முதவாச் சினமூடர்
கூடந் தோறும் போய்த்திரியுங்[க்] குறைதீர்த் தெனை யா[ள்க்](ட்)கொா
வேட னுடலம் பொடியாக விழித்தா யரசர் வீதியிற்பொன [ள்வாயோ
மாடஞ் செறிந்த நெல்வேலி வரதா! திகிரி வனத்தானே. (௯)

குழைக்கா தடரும் கரியவிழிக் கோலமடவார் கொடுவிரகப்
பி[ளை](ழை)க்கா தரவு புரிவேனுன் பிரச மலர்த்தாள் பெறுவேனோ!
க[ளை](ழை)க்கா வகத்துங் கமுகிடத்துங் கதலி யி. த்துங் கலந்தேறி
மழைக்கார் முழங்கு நெல்வேலி வரதா! திகிரி வனத்தானே. (௧௦)

திகிரிவனப்பத்து முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது திருநெல்வேலியில் எழுந்தருளிய சிவபெருமான்மீது தோத்திர ரூபமாக அமைந்த பத்துச் செய்யுட்களாலாகியது. இயற்றியவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை. சிறந்த நடையாலாயது.

---

## (d) திருவுளப்பத்து.
## TIRUVUḶAPPATTU.

Foll. 9b—11a.

Similar to the above. The author here speaks of the state of God's mind and hence perhaps the eulogy is so named.

Complete in ten stanzas.

**Beginning:**

பஞ்சிவரும் பதமுடையாள் வடிவுடையாள் பாகர்நெல்லைப் பதிவா[ளீ](ழீ)சர்
மஞ்சலருந் திருமேனி [யி](யெ)மதூத ரெனை வ[ழை](ளை)ந்து வருந்து நாளி
நெஞ்சலரும் பயநீக்கிக் கருணையுரு வாய் விடைமேல் நிறைந்து தோன்றி[ல்
யஞ்சலெனத் திருவுளமோ வலக்க[ளி](ழி)க்கத் திருவுளமோ யறிகிலேனே (௧)

**End:**

பொய்யுலவு மன நீச வஞ்சகனை யியமதூதர் பூண்டுபொசங்
கைபிலிடு ம[ன் று](ந்நா)ளிற் [க்] காத்திடுமோ நீத்திடுமோ கன்னல்வேலி
செய்யுலவுங் குடவளைகள் வீதிதொறு முத்தீனுந் திருநெல் வேலி
ஐயர்திரு வுளச் செயலை யின்னதென வேசிறிது மறிகிலேனே. (௧௦)

**Colophon:**

திருவுளப்பத்து முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது, திருநெல்வேலியில் எழுந்தருளி இருக்கும் சிவபிரானுடைய தோத்திரமாக அமைந்த பத்துப் பாடல்களை உடையது. அவரது திருவுள்ளம் யாதோவென்று கூறுவதால் திருவுளப்பத்தெனும் பெயர் பெற்றிருக்கலாமென்றுதோற்றுகிறது இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது. நூலாசிரியர் பெயர் முதலியன விளங்க வில்லை.

---

## (*e*) உதவுப்பத்து.
## UDAVUPPATTU.

Foll. 11*a*—13*b*.

Similar to the above. The supplicant herein expresses his feeling of despondency as to how Nellaināyakar, a form of God Śiva, worshipped at Tinnevelly will help him who is a sinner, in his last moments.

Complete.

**Beginning:**

மன்றவோதி மதி[னு](று)தல் வேல்வி[ளி](ழி)
    மதுரமானமொா[ளி](ழி) செ[ர்]ந் துவரித[ள்](ழ்)
என்ற மாதருக் கன்புசெய் பாதக
    னிடர்செய் வெம்பிணி யெய்திய [ஞ](நா)ளிலே
சென்றபாலு மிருகடை வாய்வ[ளி](ழி)
    திரும்பி யோடிவிடச் சீவன் கைமிஞ்சி
நின்ற போதெனக் கெவ்வா றுதவுவர்
    நெல்லை[ஞ](நா)யக ரும் வடி வா[மு](ளு)மே (க)

**End:**

திருக்குந் து[ற்](ர்க்)குணமுஞ் . . . . வஞ்சகச்
    சிந்தையு(ே)ளன் சிறியேன் சிறிதொரு
வருக்குஞ் செய்துமறியே [ன்யெ](னெ)ன் மெய்யிலே
    மருவு நோய் கொண் ருெகி லருந்துநா
ளிருக்கும் பூபதி சிந்தா மணி மருந் தெவையுங்
    கொண்டு தவிரா [தி](தெ)மபடர்(க)ள
நெருக்கும் போதெனக் கெவ்வா றுதவுவர்
    நெல்லைநா யகரும் வடி வா[மு](ளு)மே (ய)

**Colophon :**

உதவுப்பத்து முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது திருநெல்வேலி யென்னும் நகரத்தில் அமர்ந்துள்ள சிவபெருமான் தோத்திரமாக அமைந்தது; "சிற்றின்பத்தில் ஆழ்ந்து பல்வகைப் பிணி

களால் வருந்திய எனது உடலிலிருந்தும் உயிர் நீங்கும்வேளையில் நெல்லை நாயகர் எங்ஙனம் வந்து உதவுவரோ" என மிக இரக்கத்துடன் ஒருவர் பிரார்த்திப்பதாக அமைந்துள்ளது. "எனக்கெவ்வா றுதவுவர் நெல்லைநாயக ரும்வடி வாளுமே" என்பதை மகுடமாக அமைத்துப்பாடப்பட்ட பத்துப் பாடல்களாலாகியது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

---

## (f) கௌரிப்பத்து.

## GAURIPPATTU.

Foll. 13b—15a.

Similar to the work described under sub-division (b) above.

Complete.

**Beginning:**

சோம ருக்கிணை சூரிய ருக்கிணை சொல்லி யற்பரைத் தோத்திரஞ் செய்துளம் [லேன்
வேம . . . . ணமாளு லு முன்பதம் விரும்புஞ் சிந்தை யரும்பவுங் காண்கி [வா[ள்](ழ்)
மாமரத் திரள்சோலையு மாலையும் வனச வாவியுஞ் சூ[ளு](ழு)நெல் வேலி
காம ரக்கனி வண்டுறை பூங்கு[ள](ழ)ற்[க்]கவுரி காந்திமதிவடி வாயியே.(க)

**End:**

வாலகால வயதி[ல்த்](ற்)றொடுத் தையோ
வாதித் தென்னையும் பாதிக்க வேவந்த
வாலகால மெனுங்கலி யா[ல்ப்](ற்)படு
மவதிக் காலங் கடப்பதெக் காலமோ
மூலகாலந் தொடுத்தன்பு செய்திடு
முஞ்சி யந்தணன் மேல் வந்து மிஞ்சிய
காலகால னிடத்து நெல் வேலிவா[ள்](ழ்)
கவுரிகாந்தி மதிவடி வாயியே (ய)

**Colophon:**

கவுரிப்பத்து முற்றும்.

(த-பு.)—

இது, திருநெல்வேலியில் எழுந்தருளியிருக்கும் காந்திமதியம்மையின் தோத்திரரூபமானது. இயற்றியவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

---

## (g) சோதிப்பத்து.

## SŌTIPPATTU.

Foll. 15b—17b.

A eulogy on God Śiva as worshipped at Tinnevelly. Herein the author addresses Him as all Light and Splendour and prays for protection.

Complete.

**Beginning:**

அய்யனே சிவனே யருமறை புகலு மழகனே குழகனே யரனே
செய்யனே மழுவார் [கய்](கை)னே தேவர் தேவனே தொண்டர் காவலனே
[நய்](நை)யும்நுண் ணிடையாள் வடிவுடை யுமையாள் நாயகி கொழுந்தே [நடனே
துய்யநீ றணியு மெய்யனே வேயார் சோதியே காத்தரு ளெனையே (க)

**End:**

சம்புவே சிவனே சந்[தி](த்)ரசே கரனே சாலிவா டீசனே பரனே
பம்புநீள்திரை நஞ்சுண் டருள்கண்டா பங்கயம் பணிபதாம் புயனே
வம்பணி கொங்கை வடிவுடை மங்கை பங்கமந் தாகினி யறுகு
தும்பியா ரித[ளி](ழி) மதிபொதி வேணிச் சோதியே காத்தரு ளெனையே (ய)

**Colophon:**

சோதிப்பத்து முற்றும்.

பண்டையி னூ[ள்](ழ்)வினை கொண்டடியேன் வெகு பஞ்சியு மாயசனுல்
வண்டரைநீதுணை யென்றிர வாதருள் வந்தெனை யாளுவையே
அண்டர்க ளோடுய ரம்புய னார்பணி யம்பிகை நாயகனே
தண்டை கலீரென மன்றினி லாடிய சந்திர சேகரனே.

(த-பு.)—

இது, "சோதியே காத்தருளெனையே" என்பதை மகுடமாகவுடைய பத்துப்பாடல்களால் திருநெல்வேலியில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபிரான் தோத்திரரூபமாக அமைந்தது.

• சோதிப்பத்து முடிந்தபின்னர், சிவபிரான் விஷயமான 'பண்டையின்' என்று தொடங்கும் பாடல் எழுதப்பட்டுள்ளது.

---

(*h*) பராங்குசஸ்தோத்திரம்.

PARĀṆKUŚASTŌTTIRAM.

Foll. 17*b*—21*a*.

Copied from the MS. described under No. 1071 of the D.C.T, MSS., Vol. II, wherein see for a description of the work.

Complete.

(கு-பு.)—

இது டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 1071-ஆம் நம்பர் பிரதியைப் பார்த்து எழுதப்பெற்றதாகும். இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

---

## (i) குழைக்காதர்சரணம்.
## KULAIKKĀDARŚARAṆAM.

Foll. 21*a*—21*b*.

Similar to the work described under sub-division (*a*) above. Here the author surrenders himself to God.

**Beginning:**

*பூவுலாவிய பாததாமரை போற்றவே வாமநல்குவீர்*
*மாவுலாவிய பேரைமேவிய மகரநெடுங்கு[ளை](ழை)க் காதரே—சரணம் சர*
*[ணம்.*

*கஞ்சனு ருயிர் குஞ்சவேபொரு காரணு பரிபூரணு*
*மஞ்சு லாவிய மேடைமேவிய மகரநெடுங் குழைக் காதரே—சரணம் சரணம்*

*தருண மங்கையர் விரகவாரிதி தனில் விழாதெம்மை யாளுவீர்*
*வருணன் வந்தடி பரவு பேரையில் மகரநெடுங் குழைக்காதரே—சரணம் சர*
*[ணம்.*

**End:**

*கோடுவார்சிலை பூடுநீள்கணை கோலிவாலியைக் கொன்றவர்*
*மாடகோபுரம் நீடுபேரையில் மகரநெடுங் குழைக் காதரே—சரணம் சரணம்*

*அகர மாமறை மூலமேயென ஆனைவீறிட வந்தவர்!*
*மகர வாரிதி கடைந்த பேரையில் மகரநெடுங் குழைக் காதரே—சரணம் சர*
*[ணம்.*

*ஆழி யோதிர மன்று சானகிக் க[ழி](ளி)த்தவா மனங்க[ழி](ளி)த்தவா*
*வாழி நூற்றெண்மர் பரவுபேரையில் மகரநெடுங் குழைக் காதரே—சரணம்*
*[சரணம்.*

(கு-பு.)—

இது, திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் உள்ள திருப்பேரை என்னும் தலத்தில் எழுந்தருளிய மகரநெடுங்குழைக்காதர் விஷயமானது. இயற்றியவர்பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை.

---

## (j) வேண்டும்பத்து.
## VEṆḌUMPATTU.

Foll. 21*b*—22*b*.

A Eulogy on God Viṣṇu worshipped in the holy shrines at Śrīraṅgam Tiruppērai, Kūḍalūr and other places. The supplicant herein expresses his desire to be born again in this world if thereby he could worship God in these places.

A stanza at the end gives the names of the nine holy shrines in and near Srivaikuntam.

Incomplete.

**Beginning:**

பொன்னினதிப் புனலாடப் பெறுவே னாகி[வ்ப்](ற்)
    பொன்மதில்களேழுங்கடந் து[ளப்](ட்) புகுவே னாகில்[க்]
மன்னுமணிப் பெட்டகஞ் சூழ்ந் திடுவே னாகில்
    மரகதப்பொன் மேனியி[ல்க்](ற்) கண் வைப்பே னாகில்[ப்]
பண்ணரிய திருமணத்தூ ணருகே சென்றுன்
    பங்கையடபொற் சேவடியைப் பணிவே னாகில்
இன்னமு[ம்பி](மி)ப் பிறபபடியேன் வேண்டு கின்றேன்
    ஈசனே யெழிலரங்கத் தெம்பி ரானே. உ-ல் (க)

**End:**

மண்டலத்தில் நானோர் மருத்துவரைப் பின்சொல்வேன்
பண்டிகருக் கிச்சைசொல்லி(ப்) பாற்கிலேன் - எண்டிசையும்
வேற்றுமருந் தொன்றறியேன் வேங்கடவா ! என்பிணிக்கு
மாற்றுமருந் துன்றிரு நாமம்.

ஒன்பது திருப்பதி விவரம்.

ஸ்ரீவைகுண்டம் குளந்தைக் கள்ளப்பிரான்
வாருண மங்கையில் நம்மிடர்கடிவார்துய்ய
புளினங்குடி காசினிவேந்தர் திருகோளூர் வைத்தமாநிதி
பெருங்குளம் மாயக்கூத்தர் அரவிந்தலோசனர்
துங்கமலர் மங்கைதேவர்|பிரான்தென் திருப்பேரை
மகரக்குழைக்காதர் திருநகரி ஆதிநாராயணசுவாமி நம்மா[ள்]
(ழ்)வார்.

ஆக ஒன்பது திருப்பதி.

(கு-பு.)—

இது, "இன்னமுமிப் பிறப்பே வேண்டுகின்றேன்." என்பதை மகுடமாகப பெற்று'|ஸ்ரீரங்கம், திருப்பேரை, கூடலூர் முதலிய தலங்களுள் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் மஹாவிஷ்ணுவைப் பிரார்த்திப்பதாக அமைந்துள்ளது.

---

## (k) கொற்றங்குடியார் நெஞ்சுவிடுதூது.
## KOṞṞAṄGUḌIYĀR NEÑJUVIḌUTUDU.

Foll. 23a—31a.

Same work as that described under No. 314 of the D.C.T. MSS., Vol. I.

Complete.

(கு-பு.)—

இது டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 314-ஆம் நம்பர் பிரதியைப் பார்த்து எழுதப்பெற்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

---

## (l) சடாதாரசித்தர் குரூபதேசம்.

## ṢAḌĀDĀRASITTAR GURŪPADĒŚAM.

Foll. 31*a*—34*a*.

This explains the unreality of the phenomenal universe and that salvation can be attained by worshipping Pārvatī.

Apparently complete in 13 stanzas.

**Beginning:**

சடாத(ா)[ற](ர)சித்தர் குருஉபதேசம்.

உடம்பெடுத்த வாறேது உயிரேது சொல்லும்
உகாரமொடுஅகார நின் றெங்குமிட மேது
இடம்படவே மண்டலங்கள் மூன்றேது சொல்வீர்
சிரீங்கார ரீங்காரஞ் சேருமிட மேது
நடம்பெரிய வருளேது சிவமே(து) சொல்வீர்
நாடதில் நீ யேது நடு மணியங் கேது
இடம்படவே யுண்டதிரு விமலரிரு பாதம்
மெய்[ப்டா](யா)கப் பூவெடுத[து வே](தே)த்திசெய் வேனே (க)

**End:**

அடியேது முடியேது ஆண்ட விடமேது
அருசெ[ளு](ழு)த்து . . ாரெ[ளு](ழு)த்தா யானவிடமேது
படியேது பரமேது யரைசி யனக் குரையீா
பரத்துடனே பராபரமும் பகர்ந்தவிட மேது
குடியேது குலமேது குருவேது சொல்வீர்
குருவிருந் துரைத்தபொருள் குலமேது சொல்வீர்
விடிவேது வடிவுடையாள் சுந்தரிதன்பாதம்
வாடாத பூசாத்தி வ[ளு](ழு)த்தலைச்செட வேனே (கங)

(கு-பு.)—

இந்நூல், உலகத்தில் தோன்றியுள்ள பொருள்முதலியவை நித்தியமல்லவென்றும் உமாதேவியின் பாதங்களை அருச்சனைசெய்தால் முத்தியடையலாமென்றும் கூறுவது. பதின்மூன்று பாடல்களாலாகியது. இயற்றியவர் சடாதார சித்தரென்று நூலின்முதலில் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(m) கருநிலைப்போதகம்.
KARUNILAIPPŌDAKAM.

Foll. 34a—36a.

This explains the inner meaning of Pranava, i e., the syllable Ōm as well as the relation of the universe to God

Apparently complete in ten stanzas.

**Beginning:**

நன்றாக. கருநிலைப்போதகம்

சொல்லி[யி]ருந்த [யி](வி)டமெங்கே மூடா[ளெ](மு)ங்கே
துவாரபா லக ரெங்கே முதற்பா[லெ](மு)ங்கே
நல்லசங்க [ந](நி)தியெங்கே வைகு[ன்ற](ண்ட) மெங்கே
நாரணனு மா லிலைமே[லந்த](ற று) யின்ற தெங்கே
அல்லற[ப]ப [மய](சம)ம பூத மொடுக்க மெங்கே
யாக றந்த தமி[ளா](ழா)ணடு முளைத்த தெங்கே
சொல்லவவ வா[ரு](று)ண்டாகிய வரைநாமுந
தொ[ளு](ழு)து குரு வெனப பணிந்து வணங்க லாமே.

**End:**

அவவெ[ளு](ழு)த்து நின்றவிடந தெ[ழி](ளி)நது கண்டோ
ரனுட்டான பூசைமந திரததை யுணரா
உவ்வெ[ளு](ழு)தது நின விட மொ[ழி](ளி)ந்து கண்டோ
ரொருவருடன வாயதிறநது பொருளே சொலவார்
ஓவவெ[ளு](ழு)தது நின றவிடத் தொழிவு கண்டோ
ரு - லுயிரென றே பிரிதது வைககமாட்டார
இவ்வெ[ளு](ழு)தது நின றவி . . . . . .
. . திருவாக ரல . . . வாராதே (௧௦)

(கு-பு.)—
இந்நூல வேதாநத விஷயமானது. பிரணவபொருளை விவரிபபது. பத்துப்பாடலகளாலாகியது. இதை இயற்றியவர இன்னாரெனததெரியவிலலை.

---

## R. No 303.

Paper. 11 × 9½ inches. Foll. 34 Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915-16 from the MS described under No 191 of the D.C.T. MSS., Vol I

பரத்தையர்மாலை.
PARATTAIYARMĀLAI.

Same work as that described under No. 191 of the D.C.T. MSS., Vol. I.

Wants stanzas 95 and 96; otherwise complete

(கு-பு.)—

இந்நூல் டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 191-ஆம் நம்பர் பிரதியைப்பார்த்து எழுதப்பெற்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூலின் 95, 96 என்ற எண்களமைந்த பாடல்கள் இல்லை.

---

## R. No. 304.

Paper. 11 × 9½ inches. Foll. 62. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915-16 from a MS. in the Library.

### சிவயோகதீபிகை.

### ŚIVAYŌGADĪPIKAI.

This is a Tamil rendering of the Sanskrit work of this name composed by Sadāśivayōgin. It treats of the method of practising the four kinds of Yōga with a view to obtain salvation. The Sanskrit original is said to contain 287 stanzas in five Paṭalas, the subjects treated of therein being given in the Tamil remarks below. Apparently the Sanskrit work is the same as the one described under Nos. 4384 and 4385 of the D.C.S. MSS., Vol. IX.

Complete.

**Beginning:**

சிதம்பரசிவயோக தீபிகையான மூலமந்திரம்.

வெள்ளை வாரணப்
பிள்ளை யார்பதம்
உள்ளு வார்மனக்
கள்ள மாறுமே.

ஆனைமுக னாறுமுக னம்பிகைபொன் னம்பலவன்
ஞானகுரு வாணியையுண் ணூடு.

ஸ்ரீசதாசிவ யோகீசுவரர் . . . . . . . . . க்கப்பட்ட சிவயோக தீபிகையென்கிற யோக சாத்திரத்திலே தேவதா பூசாவிதானமாகிற . . . . [கு](கி)றார். அஃதெப்படி யென்னிற் சிவயோகீசுரர்களுடைய மனசாகிறது தாமரைப் புட்பத்துக்கு வண்டுபோலவுங் காரணத்தி[ரை](ட)யங் களுக்குக் காரணமாகவும் . . யமாகியும், சகுண நி[ற்](ர்க்)குணமாகி(த்) தத்துவ சொரூபமாகியுஞ் செனனமரணங்களில்லாத சதாசிவலிங்க சொரூபமாகிய குருவைத்தன் . . கிலோசனை பண்ணுகிறேமென். . . குருவை நமஸ்காரம் பண்ணிய(ந்தச்) சதாசிவ யோகீசுரரானவர் சிவயோக தீபிகையாகிற கி[ற](ர)ந்தத்தை . . . . . . தனைப் பண்ணுகிறார். (க்)

* * * *

அஷ்டாங்கயோகமாவது ; யாதாமொருத்தன் அஷ்டாங்கமா[ற்](ர்க்)த்தினாலே தெசமுத்திரைகளினாலேயும் அந்த அஷ்ட கர்மங்களாலே மூலவொட்டியான(?)ச் சாலாந்திரங்களாகிற பந்தத்தி[ற](ர)யங்களை.

**End:**

இந்த ராஜயோகத்தை யாதாமொருத்தன் அப்பியாசிக்க[வெ](வ)ந்த ணம்பண்ணி யோகசித்தி யடையுமுன்னே மி[று](ரு)தமானால், அவன் சிவ லோகத்தை யடைந்து வெகுகாலம் சுகமனுபவிச்சு அதின்பிறகு பூமியிலே ஐசுவரியவான்களாய் வேதசாஸ்திர சம்பன்னராய் யோகீசுரராய் சற்புரு டராய் . . . . . அப்பியாசத்திலே ராசயோகத்தைச் சம்பூரணமாய்ச் சாதித்து முத்தனாவன். (௬௫)

* * * *

**Colophon:**

இந்தத்திறமுடைய சிவயோக தீபிகையென்கிற தி[ற](ர)ந்தமான(து) உடைய சுலோகங்களும் நானுவித சப்தா[ற்](ர்த்)தங்களோடே அஞ்சுபடலங்க ளாக(ப்) பிரிக்கப்பட்டதென்று சொல்லுகிறதைக் கர்த்தா அனுக்கிரகம் பண்ணினர்.

செகத் குருவே துணை. இப்படி, சதா சிவயோகீசுரராலே .. . யோக விடயம் . . வயனஸ்க விதானமான அஞ்சாம்படலமுற்றும்.

ஆகப்படல மஞ்சக்குச் சுலோகம் உடைய.

கச்சியப்பதேசிகனை யுச்சியுளம் வைப்பாம்.

* * * *

சிவயோக தீபிகை முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது, வடமொழியில், சதாசிவயோகி நாதரால் சுலோகரூபமாக இயற்றப் பட்டுள்ள சிவயோக தீபிகையென்னும் நூலின் மொழிபெயர்ப்பு. (1) அந் தப்புர பூசாவிதானம், (2) சிவபூசா விதானம், (3) அஷ்டாங்க சதுரங்கவிதா னம், (4) சாங்கியதாரக விதானம், (5) அமனஸ்க விதானம் எனஐந்து பட லங்களாகப் பகுக்கப்பட்டு (1) மந்திரயோகம், (2) லயயோகம், (3) ஹடயோ கம், (4) ராஜயோக முதலியவற்றைக்கூறுவது. மொழிபெயர்த்தவர் இன்னு ரென்றுதெரியவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

---

## R. No. 305.

Palm-leaf. 15 × 1¼ and 20 × ½ inches. Foll. Vol. I 204, II 411, III 265, IV 263, V 343, VI 217, VII 300, VIII 217, IX 271, X 230, XI 246 and XII 173. Lines, 6—15 in a page. Tamil. Fair.

Purchased in 1914–15 from M R.Ry. Kṛṣṇasāmi Piḷḷai of Georgetown, Madras.

### ஸப்தரிஷிநாடி.
### SAPTARIṢINĀḌI.

A work based on astrological principles and predicting the nature and characteristics of men as also their fortune in regard to their near relations, duration of lifetime, education, wealth, social position, etc., by means of certain calculations based on the position of the planets in the various signs of the zodiac at the time of the birth.

The work is said to have been related to Umādēvi by the seven sages Atri, Bhṛgu, etc., and it is divided into 12 volumes, each volume dealing with the description of persons born when the earth was in conjunction with each of the 12 signs of the zodiac. A number of horoscopes are dealt with in each volume.

The MS. is apparently imperfect and incomplete.

**Beginning:**

சந்திரன் மனதாக(ச்)சேய் மேடமிராகு மீனம்
புந்தியும் முடவன் கோலில் புகர் ரவி தேளதாக
மந்திரி வீணையாக மாதையிற் கேதுதங்க
சந்[தி](த)ர மேடஞ் சன்மஞ் சொல்லுவீர் பலனைத் தானே. (௧)

இந்ஃ(ச்)சே யாணே யாகு மியம்புவோங் கிழக்குமேற்கு
அர்தமில் தெற்குவாடை யதன்குடக கதனிற் றந்தி
சுந்தர காளி யுத்திரம் சிவன்கோஷ்ட மீன கோணம்
வந்திடு மாரி'தெற்கில் மாதரு கிரகமென் றோதும். (௨)

* * * *

இவ்வித வடையாளத்து ளிலகிய சமயூர் தன்னில்
தவ்விய தந்தையில்ல முரைத்திட்டோ மிவனின் யோகம்
பவவமாய் மாதுர் தந்தை பாலகன் மனைவி யோகம்
நவ்விய முன்பின் சன்மம் நாட்டுவோ மிந்நூ றன்னில் (௯)

* * * *

பூரணைநாளி லேதான் புகலுவோங் கண்டந் தானுங்
கூறுவோ மிவன்பின சென்மங் குறிககிறோம் புதுவை தன்னில்
சீரிலாப் பிரம சேயாய்ச் சனிப்பனு மரசு செய்வ
னுமா முகனைப்பெற்ற வம்பிகை யாளே கேளாய். (௰)

இருநான் காண்டுகொண் டியம்புவோம் யோகந் தானும்
வரவபச் செல்வ மோங்கும் மாநிலஞ சோப்பா னும்
வருநதுன்ப மியாவும் நீங்கு மாதரு குடும்ப க்ஷேமம்
திறமையா யிரண்டி லேதான செப்புவோம் விவரமாக. (௰௧)

* * * *

இடபம்.

பிறைதனு சேயதாக மால்குசன் தேளதாக
நிரைமது கேதுவீணை நீர்புகர் மானதாக
இரவியும் ராகுமேரு விவன்சென்மங் குண்டையாகத்
திறமுடன் கிருகமிவ்வாறு சேர்ந்சதாம் பலன்சொல் வீரே. (௧)

அத்திரி முனிவர் சொல்வா ராணது சனன மாகும்
வித்தக னுதிக்த வில்லம் விளம்புவோங் கீழ்மேல்வீதி
யுததர வாடை யாகு முரைக்குறோ மெதிரிற் சந்து
பத்திய மேறகி லீசன் ப[ரு](ரா)சத்தி கணேசன் கோட்டம். (௨)

* * * *

தாதைக்குத் தாரமி ரண்டில் தரித்திடு முதல்மா தீன்ற
நீதியாம் மைந்தன் றானும் நிகழ்த்துவோ மிவனின் றந்தை(ப)
போதிலா மவன்குணத்தைக் கூறுவோ மாதிறத்தான்
சூதிலான் கட[டு](ட) மில்லான் சுத்தநன் மனத்த னாமே. (கூ)

* * * *

துரிசான நடையு முள்ளான் கஷ்டமாய் வார்த்தை கூறுவன்
பெறுமவர்க் கினிய னவன் பெரும்பொருள் தேட வல்லான்
அறநெறி பூசையானு மவசர மனத்த னாகு
திருமகள் வாசமுள்ளான் தேவிய மொருத்தி யாமே. (கூக)

அவனுக்குப் புத்திரபாக மானது இரண்டு மாகும்
நவமதில் பெண்பா லவ்வாறு நாட்டுவோ மிவனுக் கேதான
கவனமா யிரண்டி லேதான் கூறுவோம் விவரமாக(த்)
தவமுடை யோரைக் காக்குந் தயாபரி மேலுங் கேளே. (கூச)

**End:**

மீனலக்கினம்.

தெண்டையுஞ் சனனமாகக் கேதுவும் விரையமாக
நண்டதில் புதனும் பானும் நற்குரு சேயும் பெண்ணில்
குண்டையிற் புகருமினை கூடிய சனியும்நிற்க
அண்டர்கோன் மனைவிமானி லரியினிற் கயிறுபுக்க. (க)

பலன்களைச் சொல்லு மென்னப் பராசரும் சொல்லு கின்றார்
நிலமதில் வேளா னென்றோங் (?) குறிக்கிறோ மல்லல் தன்னை
நலமுடன் வடதென் வீதி நவில்குறோ மேற்குவாடை(த்)
தலத்தி(னி)ற் நெதிர்வீ டில்லைச் சாற்றுவோ முத்த ரத்தில். (உ)

* * * *

கல்விமான் பொறுமை யுள்ளான் கனத்ததோர் பூமி யுள்ளான்
இல்லையென் றுரைக்க மாட்டான் யாரையு முறவு கொள்வான்
அல்லல்கள் மனத்தி லேதா னணுகிடு மிவனுக் கேதான்
நல்லவ னாகி வாழ்வ னயகி பட்ச முள்ளான். (௬)

* * * *

மதிரசை காலர்தன்னில் வந்திடுந் துணைவர் தானும்
பதியது வேறதாகும் பந்துவும் பகையு முண்டு
சதியினால் பூமிசேதந் தனமது விரைய முண்டு
அதிபதி யரசராலே ஆகாது நினைத்த வெல்லாம். (சக)

புத்தியுஞ் சடலமாகும் புவிதனி லச்ச லுண்டு
ப[த்தி](ற்றி)ய பந்துகுதம் பலவிதஞ் சேதமாகுஞ்
சித்தமாய்க் காலிசேதம் செப்புவோம் விவர மிரண்டில்
அத்தியைப் பெற்றமாதே யறைந்தன மொழிகுன் று[று](வே). (சஎ)

* * * *

மதியுங்காரி தனுசிலுற மறையோ னிரர்கு தேளிலுறப்
புதனும் பானுஞ் சேயுமுறப் புகர்வண் டிபனிற் சேய்வினை

சதிசெய் கேது நந்தியுறச் சன்மமீனம் பலனெவ்வா
றிதுவே பலன்க டானுரைப்பீ ரெய்து மாண்பால் சனன மென்றோம்.(க)

* . * * *

புரந்திடு காலந்தன்னிற் பூராட மிரண்டாம்பாதஞ்
சிறந்திடு புகரிருப்புச் செப்புவோ மீரா றுண்டு
முறைந்திடும் பிணியனேக முதித்திடுபின் றுணைவிருத்தி
பெருமைமுன் றுணை சுபங்கள் பிதாமகி கண்டமென்றோம். (கசு)
மாதுலர் சுபமும் நேரு மவன்றந்தைத் துணை சுபங்கள்
தீதாகுங் குடும்பம் வேறு சல்லிய பாதையாகும்
பாதக மனமு மெய்தும் பந்துவிற் சூதங் காணு
மோதுவேன் பின்பால் சேதி யுத்தமி கேட்டிடாயே. (கஎ)

* * * *

(கு-பு.) —

இந்நூல் சோதிட சாஸ்திரத்தைச் சேர்ந்தது. அத்திரி, பராசரர் முதலிய முனிவர் எழுவர் உமாதேவியின் ஸந்நிதியில் இருக்கும்பொழுது 'மேஷம் முதலிய பன்னிரண்டு லக்கினங்களில் சூரியன் முதலிய ஒன்பது கிரகங்களும் நிற்குங்கால், ஜனித்தவர்க்கு எவ்வகைப் பயனகளுண்டா' மென்று (உமாதேவியார) அவர்களை வினவ அம்முனிவர் எழுவரும் இன்னின்னபலன்கள் உண்டாமெனக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது இது.

| | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|
| மேஷத்தில் | 78 | சக்கரங்களும் | துலாத்தில் | 114 | சக்கரங்களும் |
| ரிஷபத்தில் | ... | ஷை | விருச்சிகத்தில் | 106 | ஷை |
| மிதுனத்தில் | 115 | ஷை | தநுஸில் | ... | ஷை |
| கடகத்தில் | 107 | ஷை | மகரத்தில் | 96 | ஷை |
| சிங்கத்தில் | 143 | ஷை | கும்பத்தில் | 99 | ஷை |
| கன்னியில் | 92 | ஷை | மீனத்தில் | 69 | ஷை உள்ளன. |

இச்சக்கரங்களில் கிரகங்கள் நிற்கப் பிறந்தவரது அடையாளங்களும் தாய், தந்தை, சகோதரர், மனைவி, ஆயுள், ஸுகம், வித்தை, மேன்மை, செல்வம், முதலியவைகளும் இன்னவை என விளக்கமாயிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு சக்கரங்கட்கும் 30 முதலாக 60 வரைச் செய்யுட்கள் உள்ளன. இதில் நூலின்பெயர் இன்னதெனக் குறிக்கப்படவில்லை. ஏழுரிஷிகள் உமாதேவிக்குச் சொல்லுவதால் 'ஸப்தரிஷி நாடி' யென்று பெயரிடப்பெற்றிருக்கிறது. இந்தப் பிரதியில் சக்கரங்கள் ஒன்றோடொன்று தொடர்பில்லாமலிருத்தலோடு பலர் எழுதியதாகக் காணப்படுகின்றன. ஏடுகளும் ஓர் ஒழுங்குபட இல்லை. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுப்பெற்றதாகத் தோற்றவில்லை. ஒவ்வொரு லக்நத்திற்கும் ஒவ்வொரு ஸம்புடமாகப் பன்னிரண்டு லக்கினத்திற்கும் பன்னிரண்டு ஸம்புடங்கள உள்ளன.

---

## R. No. 306.

Paper. 9½ × 11 inches. Foll. 72. Lines, 21 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915–16 from a MS. of the Library.

### (a) தத்துவோபதேசாமிர்தம்.

### TATTVÔPADÊSÂMIRTAM.

Foll. 1*a*—8*b*.

This is a treatise inculcating the principles of the Advaita Vēdānta; and it apparently consists of 348 stanzas of which this MS. contains the last 25 stanzas only. The author of the work is Vēnkaṭam, a man of the Pū-Vaiśya community and a resident of the Cōla country. He gives a succession list of teachers and pupils which is shown in the Tamil notes below. Apparently the last named in the list was the teacher of the author.

**Beginning:**

பி[ற](ர)மா[ற](ர)சசலோ.

மெயயறிவே நனனிலமும நாறச[தி](து)ர
மெயயறிவே விளஙகு[ஞ](நா)றறாண்
மெய்யறிவே மணடடமும் படஙகுஈளு
மெயயற்வே விளககுந ஙப
மெயயறிவே தோரணமும மாலைகளு
மெயயறிவே மேனமை சாாந்த
மெயயறிவே யாதனநன மஞசனமும்
மெயயற்வே விளஙக வாட்டி. (க)
மெயயறிவே வெண்கலிஙக வுடைய
முததரிக மெனவு[ம வி](மி)லகுநீறு
மெயயறிவே மணிமகுட[ங] குண டலமு
மெயயற்வே விரிவெண ணூலு
மெயயறிவே யிடையரை ஞாண
மெயயறிவே விருகொடியும விரறகண பூணு
மெயயறிவே ப[வு](வி)ததிரமு மறைகழலு
மெயயறிவே விளஙகச சாறறி. (உ)

அருணமுறை.

போதநிதி படைததெவாககு மளித துவவா
வெனுஙகுரவு போத நீததோன
மாதவபூ சுரவருண சிகாமணி விசுவேசுவரன
மாசி லாதோன
ஏதமற வருளுதவு சுததுாரியராக னெனு
மெழிலகூா ஞான
பாதவமா னந்த கனி மூத தொழுகு மாவிரதம
பண்பா யுண்போன. (க)

அஞ்ஞான விருடெறகு மதது விதா
னந்தகதி ரனபின மிககோன
விஞ்ஞான சுவாமியெனு மாரியனல்
லருளுதவு மேனமை சாாநதோன
பொ(ய)ஞ்ஞான மூலமறத துடைத் தெவ[ற](ர்க)கு
மருளமுதம் பொழிய ஆட்டு
மெ(ய)ஞ்ஞான(ச) சேட கிரியாரிய ஞ்க
மிகவிளங்கு மேனமை மிககோன (உ)

நிருவிகற்ப வான்மாவே மூர்த்திகரித்
தோருருவாய் நிசவா னந்த
உருவெடுத்தே வனைத்தினுக் குனனத
பரமாத் துவிதநிதி யொப்பி லாதான்
திருமிகுநற் சேடகிரி யாசிரிய
னருட்குதவு செய்வேள் பைந்தாள்
மருவுயர்மென மலர்ப் பதத்தோன்
மன்றுறு தேசிகனு மாசின் மூர்த்தி. (௩)

**End:**

சுவாமிகளிருக்கும் ஸ்த[ள](ல)ப்பெருமை.

* * * *

[யிற](இர)ப்பவர்க் கீயும்பே றுடைக் கங்கைக்
கினியநன் முத்தியே வடிவாய்
மரப்பறு நீதி வளம் புக ழோங்கு
மா[ன](ந)தி காவிரி வயல்சூழ்
சிறப்புறு சோழ நாடுள தமரர்
சேருமன் னுட்டினு மெழிலார்ந்
தரப்புதி தாயவன் னுட்டினி லுறைவோன்
அருட்குரு வமுதமுண் டமைவோன். (௩)

வளம்பெறு வருண [னு](நா)ன்கினுமுய[ற](ர்)பூ
வைசிய னெனவரு மரபிற்
களங்கமிற் றுதை வீரிய மகவாங்
கணக்கென வெறுவெளிச் சிவமே
யுளங்கொடு தானே யுருவென வாகி
யுதித்ததன் பின்னர்பே ருணர்வே
விளங்கிய புகழ்வேங் கடமெனும் பெயரான்
மேன்மைநூல் விளம்பிய விரகே. (௪)

**Colophon:**

முற்றும். ஆகக்கவி ௩௱௪௩. தத்துவவுபதேசவமி[ற](ர்)தம் முற்றும்.

ச[ர்க்](ற்)குருபாதமேதுணை.

இதில் கூறப்பட்டிருக்கிற குரு சிஷ்ய பாரம்பர்யம் வருமாறு:—

விசுவேசுவரன்—குரு
|
சத்தூரிரங்கன்—சிஷ்யர்
|
விஞ்ஞானசாமி—சிஷ்யர்
|
சேஷகிரி—சிஷ்யர்
|
மன்றுறுதேசிகர்—சிஷ்யர்
|
வேங்கடம்—இவர் இந்நூல் செய்தவர்.

(௯-பு)—

இந்நூல் வேதாந்த விஷயமானது. இந்தப் பிரதியில் பிரமார்ச்சனை பதி னைந்து பாடல்களும், அருண்முறை ஐந்து பாடல்களும், போற்றி ஒரு பாட

லும, வாழி ஒரு பாடலும், சுவாமிகள் ஸ்தலப்பெருமை மூன்று பாடல்களும் ஆகிய இறுதிப்பாகம்மட்டுமே உள்ளது. இந்நூல் முந்நூற்று நாற்பத்து மூன்று செய்யுட்களையுடையதெனத் தெரிகின்றது. இதில் செய்யுட்கள் இருபத்தைந்தே உள்ளன. நூலாசிரியர் சோழநாட்டவரும் பூவைசியகுலத்தவருமான வேங்கடமென்னும் பெயரையுடையவரென்று இறுதியிலுள்ள பாடலால் தெரிகிறது.

---

## (b) பிரமானுபவவிவேகசமுத்திரம்.

## PIRAMĀNUBHAVAVIVĒKASAMUTTIRAM.

Foll. 9*a*—72*b*.

This is a prose work explaining in three Prakaraṇas or chapters the nature of the Brahman, the different kinds of bliss and the nature of salvation as taught in the Advaita Vēdānta. The name of the author is not given.

Complete. The work is full of scribe's mistakes.

**Beginning:**

முதலாவது திட்டாந்திரப்பிரகரணம்.

பி[ற](ர)மமே சத்தியம். நாமரூபா[ற்](ன்)மகமாய்த் தோ[னு](ன்று)[கு](கி)றதே [வ]தி[றி](ரி)யக்கு நராள்கி[று](ரு)மி[ய](க)ள் தாவரங்கள் பஞ்சபூதங்கள் முதலான சகல [ெ](ச)கத்தும் பி[ற](ர)மமேயல்லாமல் [யி] இந்த [ளு](நா)மரூபா[ற்](ன்)மகமாய்த் தோ[ணுகு](ன்றுகி)ற [ெ]சகத்துப் பி[ற](ர)மமாகமாட்டாது. என ஆகமாட்டாதென்று சங்கைவர, சூரியகிரணத்திலேயே தோ[ணுகு](ன்றுகி)ற கான[லச](ற்)சலஞ் சூரியனைய[ரி](றி)யவே[ணு](ண்டு)மென்று யெ[ற்ற]த்தனம் பண்ணுமென்றால் விசாரிக்குமளவில் சூரியகிரணந் தவிர, சலமேயில்லை. அப்படியில்லாத சலம் சூரியனையெங்கே யறியப்போ[கு](கிற)து. அப்படி(ப்)போலே பி[ற](ர)ம விவர்த்தமான [ளு](நா)மரூபப் பி[ற](ர)பஞ்சம் பி[ற](ர)மமாகமாட்டாது. இதுவே வேதாந்தங்களுக்கு முடிந்த பொருள்; இதுவே சத்தியம்; இப்படியகோசரமான பி[ற](ர)ம[ம்] விசாரம் விவேகி[ச்ச](த்த)றி[யி](கி)றதுக்கு(ச்) சாதனை சதுட்டைய முண்டெபண்ணிக்கொள்ளவேணும்.

**End:**

போத[சு]சொரூபன் நானே. பரமானந்தன் [ளு](நா)னே. பரிபூரணன் நானே. பரமசிவன் சாக்கி[ரி]ரத்தி[ல்ப](ற்) பூதவி(ய)வகார ரூபமானயாகிய இந்திரிய வி[ஸை]ஷயத்துக்குச் சாட்சியான சீவன் நானே. சொற்பனத்தில் வாசனுரூபமான பி[ற]ரபஞ்சவிருத்திக்[கி]குச சாட்சியான சீவன் நானே. சுழுத்தியில் சித்தம் ஈனமான மகாமோகத்துக்குச சாட்சியான சீவன் நானே. நித்திரையந்தமான துரியத்திலே விமலமான ச[று](ரு)வசாட்சி சீவன் நானேயென்று பூரணானந்தோகமாயிருக்கப்பட்ட சீவன் முத்தியே விதேகமுத்தி [யி]இப்படிச் சீவன்முத்திப் பி[ற]ரகரணஞ் சொல்லப்பட்டது.

பிரமானுபவ விவேகசமுத்திரம் எழுதிமுடிந்தது. மு[த்து](ற்று)ம்.

திருச்சி[த்த](ற்ற)ம்பலம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வேதாந்த விஷயத்தைச் சுருக்கமாகக் கூறுவது. வசனநடையி லமைந்தது. இது,

(1) திருஷ்டாந்தப்பிரகரணம்
(2) ஆன்மானுபவப்பிரகரணம்
(3) சீவன்முக்திப்பிரகரணம்

என்ற இம்மூன்று பிரிவுகளாலாகியது. (1) கம்பசூத்திரம், (2) சுவர் சித்திரம், (3) புடைவைசித்திரம், (4) கடதீபம், (5) சூரியன், (6) சந்திரன் (7) மேகம், (8) கலை, (9) கடஜலம், (10) ஜலம், (11) நாடகதீபம், (12) பஞ்சபூதம் முதலாகிய பன்னிரண்டு திருஷ்டாந்தங்களை முதற்பிரகரணத்தாலும், ஆத்மானுபோகமாகிய (1) விஷயானந்தம், (2) பிரமானந்தம், (3) வாசனானந்தம், (4) முக்கியானந்தம், (5) நிசானந்தம், (6) ஆத்மானந்தம், (7) அத்துவைதானந்தம், (8) வித்யானந்தம் முதலியவற்றை இரண்டாம் பிரகரணத்தாலும், (1) விதேகமுக்தி, (2) ஜீவன்முக்தி முதலியவற்றை மூன்றும் பிரணத்தாலும் எளிதில் விளக்குவது. இந்தப் பிரதியில எழுதுவோரால் நேர்ந்திருக்கும் பிழைகள் மிகுதியாகவுள்ளன. இதை இயற்றியவர் பெயர் முதலியன ஒருவாற்றானும் சிறிதும் விளங்கவில்லை.

---

## R. No. 307.

Paper. 8 × 6⅜ inches. Foll. 400. Lines, 23 in a page. Tamil. Fair

Purchased in 1915–16 from M.R.Ry. C. V. Jambuliṅgam Piḷḷai of Mylapore.

### சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம், பொழிப்புரை.
### ŚIVAÑĀNAŚITTIYĀR SUPAKKAM, POḺIPPURAI.

Meykaṇḍadēvar of Tiruveṇṇainallūr composed a work named Śivañānabōdham in which the doctrines of the Śaiva Siddhānta were set forth. With a view to make the subjects dealt with therein clear, Aruṇandi Śivācariyar who is considered to have lived about 600 years ago in Tirutturaiyūr on the banks of the Southern Pennar wrote the work entitled Śivañāna Śittiyār which consists of two parts, Supakkam and Parapakkam, dealing with the enunciation of the principles of the Śaiva Siddhānta and the denunciation of other systems of religion, respectively, and which forms the fourth of the 14 Śaiva Siddhānta Śāstra works.

There are six well-known commentaries on this work by (1) Maṟaiñānasambandar, (2) Śivāgrayōgikaḷ, (3) Ñānaprakāśar of Tiruvaṇṇāmalai Mutt, (4) Śivañānamunivar, (5) Nirambavaḻagiyadēśikar, (6) Tuṟaiśai Śuppiramaṇiyadēśikar. Of these, the MS. contains the commentary written by Śivañānamunivar of Tiruvāḍuturai Mutt.

Contains the Supakkam complete.

**Beginning :**

பண்ணிசைவெம் பருதிம்தி திலதயிலந் தியிரும்பு பாணியுப்பு
விண்ணனில முடனுயிர்நீர் நிழலுச்சிப் பனிங்குபகல் விளக்குப் பானீர்
கண்ணிரவி புணர்வொளிபோற் பிரிவரிய வத்துவிதக் கலவிகாட்டித்
தண்ணளிவைத் தெனையாண்ட துறைசைநமச் சிவாயகுரு சரணம்போற்றி.

சிவஞானபோதநூற்பொருள் பிற்காலத்தார்க்கு இனிதுவிளங்குமாறு விரித்தல் யாப்பான் நூல் செய்வான்புகுந்த ஆசிரியர் எடுத்துக்கொண்ட பொருள் இடையூறுநீர்ந்து இனிது முடிதற்பொருட்டும், இந்நூல் நின்று நிலவுதற்பொருட்டும் முதற்கட்செய்துகொண்ட கடவுள் வாழ்த்து மாணுக்கற்கு அறிவுறுத்தற்பொருட்டு செய்யுளாற் றெரிக்கின்றார்.

"ஒரு கோட்டன் . . . . . தேவே."

(இ-ள்.) கங்கையும் பிறையும் கொன்றையும் அணிந்த சடையான் அளித்தருளிய ஒருகோடுமுதலியவற்றையுடையவனுகிய வாரண முகத்தானுடைய திருவடிகள் பேரன்பால் இடையறாது தம்மைவழிபட்டுத் தியானிப்போர் அறிவின் கண்ணதாகிய மலக்கோணைத்தாக்கும்; அதுவேயுமன்றி அயன் அரி முதலியோர் வாழ்வும் ஒருபொருள் அன்றென வெறுப்பச் சிவமாந்தன்மைப் பெருவாழ்வையுந்தரும் என்பதாம்.

சிந்தைத் திருகு ஓட்டித் தெய்வத்தன்மை செய்யவல்ல தாள்கட்கு இடையூற்றை யோட்டி, இந்நூல் முடிவுபெறச்செய்தல் அருமையன்றென்பது கருத்து.

( . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . )

ஈண்டு, "இறைவனையும் இறைவனுலியம்பு நூலு மீண்டளவும் பொருளியல்பும் வேண்டுஞ்செய்தி, முறைமைகளும் பெத்தமொடு முத்தியெல்லாம்" என்று எடுத்துக்கொண்ட முறையே வைத்துப் பரபக்கங்களை எடுத்தோதி மறுத்த ஆசிரியர் இனி, அம்முறையே சுபக்கங் கூறுகின்றார்.

"அறுவகைச் . . . . . . சென்னிவைப்பாம்."

(இ-ள்.) புறப்புறம், புறம், அகப்புறம், அகம் என்னும் நான்கனுள் அகச்சமயம் ஒழித்து ஒழிந்த முக்கூற்றுப்புறங்களிற் றனித்தனி அறுவகைப்பட்ட சமயங்களின்றுகொண்டு அவற்றுள்ளும் பல வேறு வகைப[ட்]ட ஓர்த்துணர்கின்ற அவரவர்கொண்ட முதற்பொருளாய், அவரின்வேறுகிய பாடாண்வாதம்( . . . . ) உயிர்கட்கெல்லாம் அறிவைப் பிரப்பிக்கும் அம்மையப்பனுமாகி எங்கனும் எக்காலமும் செறிந்து வியாபகமாய் நின்ற சிவபிரான் திருவடியைச் சிரமேற்கொள்வாம். எ-று. ( . . . . . )
இன்னும் விரிப்பிற் பெருகும்.

( . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . .)

இனி, நிறுத்தமுறையானே பொருளுண்மைக்கு அளவு கூறுவான் தொடங்கி அவ்வளவையின் இயல்பு உணர்ந்தார்க்கன்றி அதனை எடுத்துக்காட்டலாகாமையின், முதற்கண் அளவையின் இயல்பு பதினன்கு செய்யுளாற் கூறுகின்றார்.

"அளவை . . . . . . அடங்கிடுமே."

(இ-ள்.) பிரமாணமாவது :—'காட்சிமுதல் அறுவகைப்படும்' என்பாரும், அவ்வறுவகைப் பிரமாணங்கட்குமேலும் பாரிசேட முதலிய நான்கு பிரமாணமுள' என்பாரும், 'அப்பத்துக்கு மேலும் பிரமாணங்களுள' என்பாரும் உளர். அவையெல்லாம் பிரமாணமேயாயினும் காட்சி முதலிய மூன்றனுள் அடங்குவனவன்றி வேறாவனவல்ல. (எ-று.)

இம்முறைபற்றி ஆகமம் அநுமானத்தில் அடங்குமெனப் புத்தர்முதலாயினோர்கூறுப. அஃதே அதனுளடங்காதென்பது, "நூலுரைத்தா னொருவனுளன்" என்னும் பரபக்கத்துச்செய்யுளானுணர்க.

இது, சொற்பொருட் பின்வருநிலை.

இதனானே பிரமாணம் இனைத்தென்பது கூறப்பட்டது.

## End:

இவ்வாறு பத்தாஞ்சூத்திரத்தானும் பதினோராஞ் சூத்திரத்தானும் முறையே பாசநீக்கமுஞ் சிவப்பேறுமாகிய பயன் பெற்றார்க்குச் சீவன் முத்தி நிலைக்கண் நிகழும் இயல்பு வகுத்துக்கூறுதற்கு எழுந்தது பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்.

"செங்கமலத்தாள் . . . . . செய்தியுடையோரே."

(இ-ள்.) பற்றறக்கழிந்த மும்மலங்கள் விளக்கற்றம் பார்ப்பார்க்கும் இருள்போல அறிவற்றம்பார்த்து நிற்பனவாகலான், அவற்றையச்சிப்பரிகரித்தலும், பரிகரித்தற்குத் துணையாகிய மெய்யன்பரோடு பயிறலும், பயிற்சிநிலை பெறும்படி அவரது திருவேடத்தையுஞ் சிவாலயத்தையும் அரனெனக்கண்டு வழிபடுதலுமுடையராய் இப்பேறுபெறமாட்டாரது சிறுமையும், பெற்றாரது பெருமையும் நோக்கிக் கணித்துவாழ்தல் சீவன் முத்தர்க்கு உரிய இயல்பு. (எ-று.)

'மூட்டா' என்னும் பெயரெச்சமறை ஏதுப்பெயர் கொண்டு முடிந்தது.

இச்செய்யுள் முதனூல் பன்னிரண்டாஞ்சூத்திரம்போல முக்கூற்றதாமாறுகண்டுகொள்க. (க)

( . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . )

"பரப்பிரமமிவன் . . . . . . பார்த்திருந்தானே."

(இ-ள்.) சிவபேதம் அனைத்தும் குருமூர்த்தமே எனத்தேறி ஞானாசாரியனை வழிபடுக; அங்ஙனம் வழிபடப்பெறின் சிவன் இக்குருவை யாவேசித்து நின்று நாடோறுஞ்செய்யும் பரிச முதலிய மூன்றானும் அவ்வுயிரைத் தன் வண்ணமாகச் செய்தருளுவன். (எ-று.)

அவ்வாறு ஏத்தினார்க்கு வரும்பயன் கூறியவாறு.

'பரப் பிரம' மென்றது சொரூபசிவத்தையெனவும், 'பரசிவ' னென்றது தடத்த சிவத்தை யெனவும், 'பரஞான' மென்றது ஆகுபெயரான் அதனையுடையாரை எனவும், 'பராபர' னென்றது ஏனைத்தாபரமூர்த்தத்தை எனவும், 'அரன்றருஞ்சீர்நிலை' யென்றது அறுபத்து மும்மை நாயன்மார் முதலிய சிவபத்தர் பொருட்டாக ஆண்டாண்டு வெளிப்பட்டருளி மறையும் மூர்த்தங்கள் எல்லாவற்றினையு மெனவும் கொள்க.

பரஞானமிவனென்றும், பராபரன் றானென்றும் வழிபடுதல் அதிகாரப் பட்டமையின் ஏனையவும் உடன் கூறினார்.

இன்னும் இதனை விரித்தறிதற்பாலது அநேகமுள. அது, கயிலாய பரம்பரையான மெய்கண்ட சந்ததியிற்றிருவாவடுதுறை நமச்சிவாயமூர்த்தி மரபிற் றிருச்சிற்றம்பல தேசிகர் திருவடியைப் பெற்ற அனுபவமுடையார்களை முறையில் வழிபட்டுக் கேட்டறிக. (எ)

பன்னிரண்டாஞ்சூத்திரம் முற்றிற்று.

**Colophon:**

ஆக, திருவிருத்தம் ௩௱௨௭.

மெய்கண்டதேவன் றிருவடிவாழ்க.

சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம் முற்றிற்று. முற்றும்.

(கு.-பு.)—

சிவஞான சித்தியார் என்பது சைவசித்தாந்த சாஸ்திரம் பதினான்கனுள் நான்காவது. பதி, பசு, பாச இயல்புகளை ஐயந் திரிபறத் தடைவிடைகளான் விளக்குவது. சிவஞானபோதத்திற்கு வழிநூல். பரபக்கம், சுபக்கம் என்ற இரு பெரும் பிரிவினையுடையது. இந்நூலாசிரியர் இற்றைக்குச் சற்றேறக்குறைய 600-வருடங்களுக்குமுன் பெண்ணையாற்றுக்குச் சமீபத்திலேயுள்ள திருத்துறையூரில் எழுந்தருளி இருந்த ஆதிசைவரும் சகலாகம பண்டிதரென்னும் காரணப்பெயர் பெற்றவருமாகிய அருணந்தி சிவாசாரியராவர். சுபக்கமாகிய இதிற் பல சமயிகளாற் செய்யப்படும் ஆசங்கைகளுக்கெல்லாம் பரிகாரம் கூறி ஸ்வமதம் நாட்டப்பட்டுள்ளது. இச்சுபக்கத்துக்கு, 'மறைஞானசம்பந்தர், சிவாக்கிரயோகிகள், திருவண்ணாமலையாதீனத்து ஞானப்பிரகாசர், சிவஞானமுனிவர், நிரம்பவழகிய தேசிகர், துறைசைச் சுப்பிரமணியதேசிகர்' முதலிய அறுவர் உரை இயற்றினதாகத் தெரிகிறது; அவற்றுள், இப்பொழிப்புரை, திருவாவடுதுறை யாதீனத்துச் சிவஞான முனிவர் செய்ததாகும். இதில் இவ்வுரை முற்றும் உள்ளது.

---

## R. No. 308.

Paper. 15¾ × 11 inches. Foll. 91. Lines, 20 in a page. Tamil Good. Restored in 1915-16 from a MS. of the Library

### (a) பசுபதிபாசவிளக்கம்.

### PAŚUPATIPĀŚAVIḶAKKAM.

Foll. 1a—20b.

A metrical treatise explaining the nature and characteristics of the Paśu (soul), Pati (Lord Śiva) and Pāśa (controlling string). The name of the author is not known.

Complete.

**Beginning:**

பசுபதிபாச விளக்கம்.

மிக்கவி நாயக னாரணன் மாலவன் மீறிய ருத்திர னு
முக்க ணுடையவ னீசர் சதாசிவன் மூவிரண் டானவர்தம்
பக்க முபங்கிய வல்லவை [ஞன்](நா)மகள் லட்சுமி ருத்திரி யாள்
திக்கில் மயே[ஸ்பு](சுவ)ரி யாளு மனோன்ம[ணி](னி) சீர்பதம் நான்மறவேன். (க)

* * * *

சந்தியனுஷ் டானஞ் செய் கிரிகைதொழில் சகலமிழந் தவரு
மந்திரவாக் கியர் சங்கரா சாரியர்வல்லவர் பண்ணிய நூல்
செந்தமி ழம்புவியிற் சிறநதோங்கவென் சிந்தையமல் வாழ்சிவனார்
கந்தனே வேல்முருகா மயில்வாகன கணபதி காத்தருளே. (௨)

ஓங்காரமான வெழுத்தை யிழக்கு முகாசன மானமொழி
தீங்கான துமிழ்ந்தே யவர்வாக்கினிற் சீயென்றசொல விறந்து
பாங்கான மானிடரோ ருடனேனும் பாவினைதா னொழிந்து
ஓங்காம னல்லவரே[ரு](ரா) டுறவாகி யிருந்திடுவா ரறியே. (௪)

* * * *

மண்டியே வக்கினியும் வள(ர்)த்தே வொளிமருவி பா(ர்)த்திடினும்
உண்டியையு மொருத்தே குகை தன்னி லொளித்து மிருக்கினுந்
தெண்டிரைசூ ழத்திருவா லேயங்கோடி தெரிசினைப் பட்டிடினும்
பெண்டிரைவிட் டொழிந்தே யகன்றாலும் பி[ர](ற)ப்புமொழிப் பாரோரதா
ன். (௧0)

பதியறிந் திடும் பாசம் பசுவினைப் பசுவுமே யறியாது
பதிதனை மதியுடன் பசுபாச மறிந்திடு மருவுபாசமும் பசுவை யறிகிலார்
சதிபெறு வழிகாட்டு வன்குரு கண்டுகொள்ளுவன் காணு தாகிலும்
விதிவழி பிறந்தே யீதலுற் றிடுமென்று நான்மறை சொல்லும் வண்ணமே.
(௪௧)

* * * *

பாசமா மூடலாசை யாயிடும் பஞ்ச றிவுகள்கெட்டு வாங்கிடும்
நேசமா முயி ருடலே யன்றியே நின்றுதான் பொசித்தே யிருந்திடும்
ஆசமா முயிர்க் குயிரு மாகவே வமர்ந்துவாழ் சிவனுயிரை யண்டியே
பூசைகொண் டிடுமிவரை யன்றியே பொசித் துறங்கிடும் பரம ரூபனே.(௪௫)

## End:

வஞ்சனைபொய்சூது கபடிட் டடைத்த மத்தளமே
டிருகா லென்றனடாண்டம்
வெஞ்சினமு மிறுமாப்பும் பெற்றவிடக்கவிது?

* * * *

நெஞ்சன அரமனை மயிற்பா லத்துச் சகலபால்
நெ[று](ரு)ப்பாறு தாண்டி யுள்புகுந்த[று](ரு)மை
கொஞ்ச மல்லச் சொல்ல வென்னை யன்றி மற்றுங்
குருபரனைக் கண்டடியேன் கும்பிட் டேனே. (அஎ)

[ண](ந)ரம்பெலும்புத் தோலுமயிர் நீர் தசை யைக்குள்ளே
நடுத்தேறு வெண்காத மிடம் நாற்காதங்காண
புரம்பெரிய பட்டணத்தைத் தேடிப் போகில்
புருவமதில் முக்கோண வாசலேழு
வரமளிக்கும் பெருவாச[ல்ரெ](லிர)ண்டுக் குள்ளாய்
வந்துபுகுந் தேன்தும்பிக் கையோ டைந்து
கரம்படைத்த வரவென் றழைக்கப் பெற்றேன்
கண்டடியெனத் தெளிந்தேன். (அஅ)

(கு-பு.)—

இந்நூல் பதி, பசு, பாசம் ஆகிய இவற்றின் பிரிவுகள் இன்னவென 'ஆசார்யரொருவர் சிஷ்யனொருவனுக்கு விளக்குவதாக அமைந்துள்ளது. இந்நூலே இயற்றியவர் பெயர் முதலியன ஒருவாற்றானும் சிறிதும் விளங்கவில்லே. இந்தப் பிரதியில் இது பூர்த்தியாக உள்ளதென்று தோற்றுகிறது.

## (b) அகத்தியர்சூத்திரம், பத்து.
## AHATTIYARSŪTTIRAM, PATTU.

Foll. 20*b*—23*b*.

Ten stanzas dealing with alchemy. The authorship of these stanzas is attributed to Ahattiyar.

Complete.

**Beginning:**

*காணப்பா யேரியிலே விளைந்த பிண்டம்*
*கடிதான மாங்கிஷத்தோ டெடுத்து வந்து*
*பூணப்பா பொரிகாரம் பொரித்துக் கொண்டு*
*பிண்டத்தை வாய்பிளந் ததனுட் போடு*
*ஆணப்பா பெண்ணோடே கூடினாற் போல்*
*அப்பனே நாதமங்கே யிரங்கும் பாரு*
*தானப்பா லோகத்தால் சட்டி கொண்டு*
*சாதகமா யினங்களையு மதினுட் போடே.* (க)

**End:**

*ஆடலா மிதினாலே கோடாகோடி*
*அளவிறந்த வித்தையெல்லா மிதற்கு [ள்]ளாச்சு*
*ஓடலா மிதினாலே குளிகை செய்து*
*ஓயாத தீயுள்ள மலைக ளெல்லா மெரிப்பா ராக*
*நாடெல்லாந் திரிந்தாலு மிந்தப் போக்கு*
*நல்லமுனை[ர](ற) யிதுபோலே யெங்கு மில்லை*
*பாடல்போற் சொன்னதென்று நினைக்க வேண்டாம்*
*பாதமே சூ[ஸ்]த்தி ரத்தின் பாடல் முற்றே.* (ய)

*முற்றிற்று.*

(கு-பு.)—

*இந்நூல் ரஸவாதவிஷயமானதென்று தெரிகிறது. அகத்தியர் இயற்றிய தாகச்சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.*

---

## (c) அகத்தியர்சூத்திரம், ஐந்து.
## AHATTIYARSŪTTIRAM, AINDU.

Foll. 23*b*—25*b*.

Same work as that described under R. No. 238(*e*) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

*இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 238(e) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.*

இந்நூல் பூர்த்தியானவுடன், மூவருடத்திய காட்லாகதின் 254(*e*) நம்பர் பிரதியின் முதலிலுள்ள, "கம்பத்தெழுத்தோ" என்னும் செய்யுள் உள்ளது; பின்பு வெற்றேடொன்று இருக்கிறது.

---

## (*d*) நட்சத்திரமாலை.
## NAṬCATTIRAMĀLAI.

Foll. 27*a*—91*b*.

Similar to the work described under R. No. 238(*c*) *ante*. This gives more information than the one referred to above.

Complete.

### Beginning :

நக்ஷத்திரமாலை.

செய்[ய]வன திருந்தச்செய்யுஞ்சே[ய] பிழையா[ற்](ர்க்)கு நல்லன
மை[ய]யுறு(மணியும் பொ)ன்னுமதி[கூழி](ழ்ச்சி)யாயணிய வல்லன்
பொய்யுரை[ற](ர)யொன்றுந் சொல்லானபுகழ்பெறவாழவல்லன்
அய்யமிட்டுண்ணவல்லன அ[தை](வி)னி நாளிற்றுனே.

(எ-து.) அசுபதி ஆறுநட்சத்திரமாய்க் குதிரைத்தலைபோன்றிருக்கும். இதுக்கு, யோனி-குதிரை; பட்சி-ராஜாளி; விருட்சம்-எட்டி; தேவகணம் (தெய்)வம்-அக்கினி; இராசி-மேஷம்; அட்சரம் அ ஆ இ. இந்நாளுக்கு, ருக, நாழிகைக்குமேல் [ஞ](நா)லுநாழிகை விஷம். இநத நாளுக்கு(ச்)சித்திரை மாதம் சூனியம். இந்த நாளுக்கு முதற்கால மேஷச்செவ்வாய் உ-கால் ரிஷபச்சுக்கிரன்-ஈ-கால் மிதுனப்புதன்-ச-கால் கற்கடகச்சந்திரன்; இந்நாளிற் பிறந்தவன் குணம் வேண சொற்பெறுவான் விழுப்பமுடையன்; சமர்த்தன், குணமுடையன்; அஞ்சான், கோபமுடையான் கோபித்தபொழுதே ஆறும்; கிருஷிபண்ணவல்லன், கண்சிவந்திருக்கும். நெ[ச்சி](ற்றி)பரந்திருக்கும். பிறழ்ந்த கண்ணன; ஒருபக்கமார்பகன்றிருக்கும். இந்நாளுக்குத் தத்துவரும்படி. இவனபிறந்த ஆண்டில் சு, ம, மஅ, உஉ, கஉ, சக,ருக, சுo இவை தத்துண்டு; இவைகழித்தால், அo வயசு சென்று சித்திரைமாதம் அபரபட்சம் செவ்வாய்க்கிழமை துவா[ெ]தசியும் பெற்ற புனர்ப்பூசத்து நாலு நாழிகையில் நாலுகாலுள்ள மிருகத்தாலே மரணம்.

### End :

கயல்விழிக் கண்ணிஞர்தங் குவிமுலை வசந்த ஞகும்
பயனெடுத் துரைக்க வல்லன் பழியது பார்த்துப் பேணும்
பயனு(டை)டச் செல்(வ)ஞகு மாணிடத் தோர்க்கு நல்லன்
இயல்படத் தோழுஞற் கி ரேவதி நாளிஞனே.

(எ-து.) ரேவதி நட்சத்திரம் பாம்பு(ப்)படம் போன்றிருக்கும்; இதுக்கு யோனி-பெண்யானை. பட்சி-வல்லூறு. விருடசம்-இலுப்பை. தெய்வகணம். அக்ஷரம்-ங-க்ஷ இராசி-மீனம். நாள்-பெண்ணுள். தெய்வம்-பிரமா. இந்நாளுக்கு உகு-நாழிகைக்குமேல் நாலுநாழிகை விஷம். இந்நாளுக்குப் புரட்டாசிமாதம் சூனியம். இந்நாளுக்கும் முதற்கால் சுக்கிரன்; உ-ஆம் கால்

புதன் ;ய-கால்செவ்வாய், ச-ஆம்கால் ( . . . . . . . . . . . . . .
. . . . . . . . . . . . . . . ) இந்தநாளுக்கு அடுத்தவிருட்சத்தடி யிலேயாதல் நீர்க்கரையிலேயாதல் செந்நெலரிசியினாலே பலியிடுவது ; இந்நாளிற்பிறந்தவன் பாலகுடித்துவழிபோவகு. இந்த நட்சத்திரம் உச்ச மாகில் கடகத்திலே அஞ்சுநாழிகையாம்.

ரேவதிமுற்றும்.

**Colophon:**

சுபகிரு[து](ரு)துவருஷம் கார்த்திகைமாதம் உசவ தணியல் - பொன்னு னமேனி குருக்கள் படிக்கப்பட்ட நட்சத்திரமாலை எழுதி(ை)றவேறியது. அறியவும். முற்றுப்பெற்றன.

(கு-பு.)—

இந்நூலில், அசுவினி, பரணி முதலிய இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களின் பலன்கள் முதலியன விரிவாகக்கூறப்பட்டிருக்கின்றன. மூவருடத்திய காட் லாக்கின் 238(c) நம்பர் பிரதியின் வேறுனது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற் றும் இருக்கிறது.

---

## R. No. 309.

Paper. 11 × 9½ inches. Foll. 48. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915-16 from a MS. in the Library.

சூதசங்கிதாசாரசங்கிரகம்.

SŪTASAṄKITĀSĀRASAṄKIRAHAM.

This is a Tamil rendering, stanza by stanza, of the Sanskrit work Sūtasaṁhitāsārasaṅgraha which is a digest of the Sūtasaṁhitā by Sadāśivabrahmasvāmi, disciple of Paramaśivendrācārya. A MS. of this work is noticed in Dr. Hultzsch's Catalogue No. 2, 1041. The four Khaṇḍams of the Purāṇa are said to be summarised in 53, 31, 68 and 66 stanzas. The author of the Tamil rendering is Kṛṣṇaparamātmacāriyār. The work deals with the identity of Śiva with the Brahman of the Advaita Vēdānta.

Complete.

**Beginning:**

அத்[ஹைதாய](வை)தானந்த சுகாம்புதி சொரூப சற்குருவே கெதி.

சுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணுஞ் சசிவர்ணம் சதுர்ப்புஜம பிரசன்னவதனம் தியாயேத் ஸர்வவிக்னோப சாந்தயே.

வீராசனத்திலே இருக்கப்பட்டவராய், மின்னற்போல் ஒத்த பிரகாசம் பொருந்திய சடையையுடையவராய், கரத்திலே சின்முத்திரையைத் தரித்தவ ராயிருக்கிற தெட்சிணாமூர்த்தி சொரூபனு[யி]ய் விளங்கிய பரமதேசிகனை வந்தனம் பண்ணுகிறேன். (க)

ஞானானந்தப் பிரவாகமாகிற மக[ற](ர)ந்தத்தனனத்தினாலே ஆனந்தபூரண ங்களா யிருக்கிற சிஷ்டர்களென்கிற பிரமரங்களினாலே அடையப்பட்டிருக்

கிற ஸ்ரீ பரமசிவேந்திர சுவாமிகளுடைய பாதபத்மங்களைச் சதா சிரசாய் வகிக்கிறேன. (௨)

* * * *

சதாபிரம சொரூபனாயிருக்கப்பட்ட வியாசபகவானை நமஸ்கரித்துச் சூதசங்கிதையிலே நி[ண்ணு](ன்று) சிவப்பிரும்மவைக்கியப் பிரிதிபாதன சொரூபமான சாரசங்கிரக சுலோகங்களை என்றாற் சங்கிரகித்துச் சொல்லப படு[கு](கிற)து. (௩)

* * * *

வாருங்கோள் மோட்சார்த்திகளாயிருக்கிற ரிஷீசுரர்களே! கேளுங்கோள்!! யாதாமொருவர் ஆன்மாநுபவமறியாமல் தன்னுடைய வர்ணாசிரமங்களைத் தியாகம்பண்ணினுனேயாகில் அந்த மூடாத்மாவானவன் பதிதனாகிவிடுவான்; சமுசய மில்லை. (௪)

* * * *

ஆத்மாவானவன் சுபாவத்தினுற் க(ர்)த்தாவாகியும் போக்தாவாகியும் மலினத்தை யுடைத்தானவனாகில் அவனுக்கு அனந்தங்கோடி ஜென்மங்களினாலேயும் சமுசாரத்தில் நின்று மோட்ச மில்லை.

**End:**

நித்திய முத்தனாயிருக்கிறவனுக்குச் சமுசாரமானது பிராந்தியினாலல்லோ தோ[ணு][(ன்று)கிறது; ஆகையால் ஞானனந்தத்தினுற் சமுசாரத்துக்கு நாசமுண்டாம்; கர்மத்தினால் நாசமாகாது. அந்த ஞானலாபத்தின் பொருட்டு வேதோக்த கர்மங்களை ஈசுவரார்ப்பணமாகப் பண்ணுகின்றுகொண்டு, சித்தசுத்தியடை[ஞ்சு](ந்து) அத்தியந்த கருணைசமுத்திரரான சற்குருமூர்த்தியைத் தானே பிரத்தியட்சமாய்டையத்தக்கது. (௬௫)

* * * *

**Colophon:**

வேதாந்தசாரானுபவமான சூதசங்கிதைதனடய ஸ்ரீ பரமசிவேந்திராசாரிய சுவாமி[ய](க)ளுடைய போதானுபவசம்பன்னப் பிரத்தியட்சப் பிரம்மமான சதாசிவப் பிரம்மசுவாமி யருளாலே சங்கிரஹிக்கப்பட்ட கிரந்த சுலோகங்களைச் சதா சம்பூரண போதாம்புதி தேசோரூபரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணபரமாத்மாசாரிய சுவாமி [ய](க)ள் முமூட்சுக்களைக குறித்துப் பரிபூரண தயையினாலே தமிழாற் சொல்லப்பட்ட அர்த்த தாற்பரியத்தை யாதாமொரு முமூட்சுகளானபேர் அத்தியந்த விசுவாசத்தோடே கூடியுத்தியுத்தமாய் அறிந்து அனுபவிக்கிறு(ர்க)ளோ அப்போதே கேவலானந்த தேசோரூபமான பரப்பிரமமே. சத்தியம்.

சத்திய ஞானனந்த சுத்த புத்த மு[குந்](க்)த நிசானந்தானுபூதி ரசாவேச[சர்விளிம்](தாவிர்ப்)(?)பூத தேசோரூபரான ஸ்ரீ பரம மன்னாறுதேசிக சுவாமி[ய](கள்) திருப்பாத பற்பங்களை அடியேன் சதா யென்சிரசிலே வகிக்கிறேன்.

முற்றிற்று.

(கு-பு.)

இந்நூல் (அத்வைதிகளின்) வேதாந்த விஷயமானது (1) பூர்வபாகம், (2) உத்தரபாகம் என்னும் இரு பெரும் பிரிவினையுடையது. இவற்றுட் பூர்வபாகம் (1) ஞானயோக கண்டம் (2) முத்திகண்டம் (3) எக்கிய வைபவகண்டம் என்ற மூன்று பிரிவினையையும், உத்தரபாகம் பிரிவினையில்லாமலும் ஆகியது. இவற்றிற்குச்சுலோகம் முறையே 58, 34, 68; 66 என்பனவாம். வடமொழியில், சதாசிவப் பிரம்மசுவாமிகள் செய்ததை, ஸ்ரீ கிருஷ்ணப்பிரமாத்மாசார்ய சுவாமிகள் மொழிபெயர்த்ததவிஞர்களென்று இறுதியில் உள்ள வசனத்தால் தெரிகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

---

## R. No. 310.

**Palm-leaf.** 11 × 9½ inches. Foll. 118. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915-16 from a MS. in the Library.

### (a) அறிவானந்தசமுத்திரம்.

### ARIVĀNANDASAMUTTIRAM.

Foll. 1*a*—118*a*.

This is a metrical treatise explaining in ten stanzas each of the various topics of the Śaiva Siddhānta given in a list below in Tamil The author is Alagiya Tiruccirrambalavan of Ambarmākāḷam.

Apparently complete.

**Beginning:**

பிறிவா ரநந்த ரரும்பிறவி(ப்) பேரானந்த மோராரே
யறிவானந்த சமுத்திரத்தி னருளால் வந்தங் கலைவாரே. (க)

புளகிதப் பொதும்பர் நண்ணிப் பொய்யன்பு போககியுள்ள
மளகிடு மன்பர் நீழ லிருந் தருண ஞகு
மொளிவெளி யுடலம் பெற்றிட் டுள்சுமை யொருவிச் சென்றுங்
களிவள ரறிவானந்தக் கடலிடை வீழ்வர் மாதோ (உ)

எனக்குனக்கென . . . காட்டை யெனதுணு முரித்தாகுந்
தனக்கெனச் செயலொன் றில்லாத் த . . . . யெனைறெறிவைய . . .
. . . . . . . புரத்தையு மெரிக்கு ஞான வக்கினிக் கனிச்சிவீதி
மனக்கியை யாத நாடுவாங்கி வாழ்வர்மாதோ. (உ)

* * * *

திருவருள் தனிஞேர்ந்தச் சிவானந்தமயத்துள ம . . விசிச் சிவமாவமுன்னீங்
கிருங்கதிசேர்ந் தன் னீராயந்தி டீண்டதெனத் தின்ற தெப்பமொ

மருவுமா க்ரளமழகிய திருச்சிற் றம்பலவன் வைய மும்யப்
பொருவிலறி வானந்த சமுத்திரத்தைத் திருவாயால் பொழிந்தானன்றே.(ச)

ஆனந்த வுல்லாசத் துறை யறுபத்து நூற்றோர் பஃது செய்யு
ளானந்த மலபரிபா கத்துறை முப்பதுநா லேழுபஃது நால்[ெ]ரண்டீ
. . . ணந்தன் னுபதேசத் துறையை யைந்திருநூற் றைம்பா னேழாகத்
தேனுந்து துறைநூற்றுப் பதினைந்து சதம்பதினொன் றரை முத்தீர்(ப்)பே: (ரு)

* * * *

சகசானந்தவுல்லாசவாழ்வு.

காணிற் சுகமது வாங் கருத்துக் கினியதுவாங்
காண வரியதுவாங் கண்டிடிற் கொல்வதுவாங்
காண வெளியதுவாங் காணிற் றுணையதுவாங்
காணப் பெரியதுவாங் கருணைப் பெருங்கடலே. (சு)

* * * *

பண்ணைப் படைப்பதுவாம் பண்ணைக் கொடுப்பதுவாந்
தன்னைத் தருவதுவாந் தகவைப் புணர்ப்பதுவா
மொண்ணைத் தருவதுவா முள்ளிற் பொலிவதுவாம்
கண்ணைத் தருவதுவாங் கருணைப் பெருங்கடலே. (எ)

* * * *

சிவ தரிசனம்.

அளிந்த மனத்தோடு மாகமங்க குருளெல்லாந்
தெளிந்த முகத்தோடுந் தித்திக்கும் வார்த்தை யொடும்
விளைந்த சுகத்தோடும் வீசாதி ராசையோடுங்
குளிர்ந்த முகத்தோடுங் குருவடிவு கண்டேனே. (க)
கண்டா ருளம்வீழக் காதலர் மேனியோடுந்
தண்டாச் சினந்தீர்ந்த சாந்த குணத்தோடும்
விண்டா ரறியா விமல வுருவாகக்
கொண்டா டத்தக்க குருவடிவு கண்டேனே. (உ)

* * * *

நான்குசாயுச்சிய நற்பேறு.

பூதி கண்டிடிற் பொங்கிய வன்பதி
வீதி கேட்க நிரம்பிய வன்பதை
ஓதி நிற்க வுறுத்திய வன்பொடுஞ்
சாது வாய்த்தெளிந் தன்புஞ் சரியையே. (க)

* * * *

பரமதுகாணப்பதறல்.

பற்றேது ம(று)மபடி நின் கருணை
சற்றே வரவென் னுநிசங் கரனே
கற்றே யுல்கங் கண்மறந் துகசிந்
தற்றார் பயிலு மருளா ரமுதே. (க)

* * * *

வன்கொண் டுருகாத விழாத மனத்
தென்கொண்டு புகுந்திட வெண்ணு வைநீ

ளைகொண் டொளிரா வுளமெங் கணுமே
இனைகொண் டொளிரு மெழிலா ரமுதே (கஉ)
ஆகத் தொடுமோர் கழும விடு மிகத்
தாகித் தன்னை பந்தருள் சங்கரனே
யோகத் தொடுமுன் னிடுவோர்க ளுளத்
தேனிகத் மிருந்திடு மினபி ரானே (கங)
மதவுற றிடுமீ யென வைம புலனெ
னதிரற் றிடவுண டதுசங் கரனே
கொதியுறற வுளங்குளிர் கொணடிடவே
மதியற றெனவந் திடவந் தருளே (கச)

குருபாதம்.

ஆக மலபரிபாக(ம)றிவு அதிகாரம் கூ௰ கதத திருபபாடடு உ௱௮௰௪.
[உ௦உ] அதிகாரம் கூ0-கதத திருபபாடடு அ௱௯௰௪

அழகிய திருச்சிற்றமபல சுவாமி திருவடிவாழக.

**End:**

உபதேசக கிரமம

தெருட்டலவி நாதிககுச சிவததலைவன றெளிவுறுதல்.

உளளத தருள(ச) சகலததோ டாதன பாழிவிழுந
துளளத தருளொளிபு மோடிக கணடாளகொலலோ (க)
நினறருளைநேடிமொடுநேர பூசசெறிநது
பொன(ற)ருளாசையாய புநதிகுழைநதாளகொலலோ (உ)
தானநத மிலலாத சஙகரனா நநதருளு
மானநத வாரிதனக காசைமிகுந தாள கொலலோ (ங)
அளிதத மனமா யருள வி[ழை](ளை)வா யையமறத
தெளிந தருளுக காசையா(யச) சிநதைதளாந தாளகொலலோ. (ச)

* * * *

உயயத தநதிடா வூன வாழ வேணுமம
பொயயிற சென றுழல புநதியே—பையய
யையநீ யுளளததான பணிசெயயச
செயய நோய சிநதுமே. (க)
வாடிபபாழமி . ரமா பிறபொரவினி
ஞொடிப போயச சுழ லுளளமே
நாடிக காணரு முளளததா னவந
தேடித தேடிச சிநதியே (உ)
இரும்ச சென றிறு மாவறபாம் போதிக
கொருமித தூன றிடு முளளமே
தருமததொடுவ முளளத் தான சரண
வருமப் போதென வநதியே (ங)
பொளளற பாழுஞசடம போககிப போகுதென .
றுளளிப பீதிகொ ளுளளமே
கள்ளப பெயிறு முளளத தானகழ
லளளிக கொண்டங கமிழநதிடே (ச)

* * * *

நீங்குமாயை நிலைப்பருள மருணேடி நெஞச
மேங்குவ ருள்ள முடைநதுகண் ணீர பொழிநதி(ன)பமுறத்

தூங்குவர் தன்னைத் துரப்ப ரதீதச் சுகமருளால்
வாங்குவர் ஞான குருவைத் தினமும் வணங்கினரே. (௯)

* * * *

நட்டுவர் . . . னல்கவிடுவர் பொல்லாங்கி . . . ரய வெனவே
காட்டுவர் தோன்ற மறைப்பர் பெருமை கருத்தொழிவை
நாட்டுவர் தன்னைத் தளருவர் ஞானம வர்கசை
வாட்டுவர் ஞான குருவைத் தினமும் வணங்கினரே. (௧௦)
தேடா ரருளன்றிச் செல்லா ரொருவர்பின் றீதுநல
நாடார் பதஞ் சித்தி நல்குவம்போய் கனவிலு மென்றுற்
கோடா ருளமண்ட மெல்லாந் தளர்ந்து குலைந்திடினும்
வாடார் மெய்ஞ்ஞான குருவைத் தினமும் வணங்கினரே. (௧௧)

**Colophon:**

உபதேசக்கிரமம் உம்டு-க்குத் திருப்பாட்டு-உ௱டுய்எ.
அறிவானந்த சமுத்திரம் அதிகாரம் ௱ய்டு-கருத் திருப்பாட்டு-௲௱டுய்௬.
சச்சிதானந்த னழகிய திருச்சிற்றம்பலவன சகசானந்த
மிச்சிதானந்தவென்றே யெமக்கருள மாகாள . . தவியைந்துவானு
மெச்சிதானந்தமெல்லாம் வச்சிதானந்தமு முள்விளக்கமீளா
வுச்சிதானந்த வறிவானந்த சமுத்திரத்தை யுரைத்தான்வாழி.

(கு-பு.)—
இது ஞானவிஷயமானது. இதில் வந்துள்ள ஒவ்வொரு விஷயங்களும் பப்பத்துப்பாடல்களாலாகியது. அவ்விஷயங்களின் அட்டவணைகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அம்பர்மாகாளத்தில் இருந்த, "அழகிய திருச்சிற்றம்பல தேசிகர்" என்பவர் இந்நூலை இயற்றினாரென்று முதலிலும் இறுதியிலும் உள்ள சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுட்கள் தெரிவிக்கின்றன.

விஷய அட்டவணைவருமாறு:—

உபதேசக்கிரமம் உரு-க்குத் திருப்பாட்டு உாருள.

அதிகாரம் ௯௰ரு-க்குத் திருப்பாட்டு அாருமக.

---

(b) அருட்பாமாலை.

ARUṬPĀMĀLAI.

Foll. 118b—146a.

A hymn in praise of various Śaiva shrines of which a list is given below: by the same author as that of the work described under the last sub-division.

**Beginning :**

விநாயக தோத்திரம.

நின்றிடுவா னன்பருள்ளக (கரு)த்தி னிணைப்பவருட
டுனறிடுவா னினபவாரிகெ(ட்)டே துனபமானவெலலா
. . னறிடு(வா) . . டுவாருககெனறன பொல்லா(வி)னை
மெனறிடுவா னனபருளசசநதீரதத விநாயகனே. (க)

ஓடிப்பான . . . ஹுஙகானக மொண்ணருட்பாணிகளா
விடிபபா னகவிரு ளோரா கொமபி ஞெலெநத மாயையு
மடிப்பான றனது திகைகயி ஞலனபாக கினனருளின
விடுப்பா னெனை யனப ருள்ள(சச)நதீரதத விநாயகனே. (உ)

*　　　*　　　*　　　*

ஆறுமுகத திருவருடகடல.

ஓருபத தொருகண ணே ரெழுத துருவ
மொருவிடா வொருதலை பறறி
ஓரு பதி யுறையு மொருமுத தலை
யொருமை யொ டொருகண முருகென
றெருளினிற றெருளுந தெளிவினிற றெளிவுந
திறமதிற றிறமது முதவு
மருளினி னருளா மமபி(கை) யருளு
மறுமுகத திருவருட் கடலை. (க)

*　　　*　　　*　　　*

கூநத லூரருட்பாமாலை.

அளிநத மனத தாரிடதது மாக கனவபோ
லுருகு முளத தார்க ளிடததுந்
தெளிநத மனத தாரிடதது முறவாகுங
கறைககணடன சேருமிட மா
மொளிரநதுலவு கதிரிரவி யெழுநதபொழி
லுழைநத னலை யுதவி வாலாற
குளிரநதுலவு தெனற லலாக
கொஙகளைநது கொண்டுவருங கூநத லூரே. (க)

*　　　*　　　*　　　*

**End :**

உருககா ளத்திக குறைவே பிதக்கிலினி யிரே மாடிப பொஙகொ
ளிருககா ளததிக கெஙகு மிருபபா ரெல்லாரையு மீன துமனபு
சருககா ளத்திக குமரன வேலனையுமீனறு மநதத் தோகைபாகத்
திருககா ளததிக கிறையைத் தோத்த தோசசி ரநலாலே. (உ0)

கருவணு மலை வாயார் காதால் காதலதாகக் கைத்துமேலு
முருவணு மலையாவேற் குதவென்றே யுனை . . . ருடைய தின்றே
னுருவணு மலை யொழுகா முனமடியே னுடையேனே வோதற்கொண்ணுத்
திருவணு மலையாகி யெங்கணும்விட் டொளிர்கின்ற தேசதானே. (உக)

* * * *

என்றுபிறப் பிறப்புப் பிணியறுமோ வின்பவெள்ளத்
தென்று முகந்துண்டு மகிழ்வெய் துவனே—வென்று
முருக்கு மடியவர்களுள்ளத்தி . . .
யிருக்கு மிடைமரு தரே. (உரு)

**Colophon:**

அருட்பாமாலைத் திருட்பாட்டு ளருசு.

தழைசெவிமெறது . கா . துதமைத்தாமற் சித்தலென
வழகிய சிற்றம்பலவனென மாகாளத் தணைந்து
விழைவளரருட்பாமாலை யளவிலைக்கவிளம்பியதின்
வழுவுளேன்கடனுய் நகைகியதெனக்கண்டிவை வரைந்தேன்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் பலதலங்களிலும் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமான்மீது தோத்திரரூபமாக இயற்றப்பெற்றது. இதைச் செய்தவர், 'மாகாளம் அழகிய சிற்றம்பலவ தேசிகர்' எனனும் பெரியார்.

இந்நூலில் அடங்கிய தலங்களின் விவரம் வருமாறு:—

அருட்பாமாலை.



அருட்பாமாலை திருவருட்பாட்டு ளருசு.

## (c) திருவுசாத்தானத்தோத்திரம்.

## TIRUVUŚĀTTĀNATTŌTTIRAM.

**Foll. 146a—148b.**

A hymn in praise of God Śiva as worshipped in the shrine at Tiruvu-śāttānam in the Tanjore district: by the same author as that of the last.

**Complete.**

**Beginning:**

உலகெலாஞ் சத்தாய்க் கண்டுவிட் டெற்கு
　　முளபடி முடியுமென் றுணர்நது
நிலைதரு குருவால் நித்திய மறிந்து
　　நினக்குயா னுடலென நினைத்தே
உலைவிழைக் குழைவு பொருந்தியே மனமு
　　மொழிந்திட வருளினு லெனக்தன்
மலரடி வருமோ திருவுசாந் தான
　　வள்ளலே மதிதரு பவனே. (க)

சிவமுத லவனி யீறதா முலகந்
　　திகழ்ந்திடு மியோனிகள் யாவு
முவமையி லுருவ முயிரிவை பொ(ரு)ள்க
　　ளூனககருள் கரணமே யாகும்
பவமுத லொழியு நின்னதே யானுற்
　　பாவியேற் கிருவினை யென்றல்
மவுனமே யுடையாய் திருவுசாத் தான
　　வள்ளலே மதிதரு பவனே. (உ)

**End:**

பூதமே கடவுள் தேகமே யா[ற்](ன்)மா
　　புண்ணிய மரிவையர் தொழிலே
மாதரா ரின்பே முத்தியென் றுரைத்து
　　வளமுற நினையும் பல்லுயிரு
மோதுறு வினையு மில்லையென றுரைகரு
　　முலகித ருறவெனக் கொழியாய்
மாதவர் வாழுந் திருவுசாத் தான
　　வள்ளலே மதிதரு பவனே. (க0)

உருவுட னுறு யிருந்திடுங் கால
　　முருவுநீ யுடல் வெறுப் புறுங்கால
குருவுரு வெண்ணைத் தெளிந்திடும் போது
　　குறிசட முயிர்களுக் குயிர்நீ
இருவகைச சுடு மறிந்திடுங் கால
　　மிரும்பரை பரைவடி வாங்கால
மருவுறு மின்பாந் திருவுசாத் தான
　　வள்ளலே மதிதரு பவனே. (கக)

வேறு.

உரையதனு லுறுதொழிலா லுன்றன்னை
　　லுணர்வொண் ணாதெனத் தௌிர்நாட்கண்டு
தரையி னெம்போ னம்பர்மா காளந்
　　தன்னிற்சாரு மழகிய சிற்றம் பலவநீயே
சரமாயுஞ் சாந்தனுயு மங்குத்தங்கு
　　முயிரடக்கிநின்ற சம்புவாகும்
பரமாதின் னடிபேணும் பத்தன் யானே
　　பலரிலரா யருளுனக்கென் பயன் செய் கேனே.

* * * *

அல்கிரணங் கண்டவுட னீங்கு மாபோல்
　　அகிலசரா சரங்களுக்கு மறிவா யெங்கு
மிக்கதொரு வெறுவெளியாய் நிமலமாகி
　　வெறுவெளியிற் கலந்தறிவு தாறுயெங்கு
நிற்குமது விலந்துறையின் மேனிகாட்டி
　　நீங்காமும் மலநீக்கி நிலையுங் சாட்டிச்
சொற்கபுரந்தனின் மேனி மறைந்து நின்ற
　　சயம்பிரகா சச்சுடரைத் துதித்து வாழ்வாம்.

அழகிய திருச்சிற்றம்பலசுவாமி திருவடிவாழ்க.

(கு-பு.)—

இந்நூல், திருவுசாத்தானத்து அமர்ந்துள்ள சிவபெருமான்மீது தோத்திரரூபமாக அமைந்து உள்ளது. அம்பர்மாகாளம் அழகிய சிற்றம்பலதேசிகர் என்னும் பெயரையுடையார் இதை இயற்றினரென்று இந்நூலின் இறுதிச் செய்யுளால் தெரிகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது

---

R. No. 848 (of the Sanskrit Part).

Palm-leaf. 12¾ × 1½ inches. Foll. 93. Lines 5—7 in a page. Grantha and Tamil. Much injured.

Purchased in 1913-14 from E. R. Kṛṣṇamācāriyar of Kalyāṇapuram, who collected it at Uppiliyappankōyil in the Tanjore district.

(b) ப்ரமேயசேகரம்.

PRAMĒYAŚĒKHARAM.

Fol. 78.

Same work as that described under No. 931 of the D.C.T. MSS., Vol II.

Incomplete; contains the latter portion of the work.

(த-பு.)—

இந்நூல் டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 931-ஆம் நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இந்நூலின் பிற் பகுதிமாத்திரம் உள்ளது.

---

(b-1) ஆசார்யஹ்ருதயம்.

ĀCĀRYAHṚDAYAM.

Foll. 78b—93b.

Same work as that described under No. 815 of the D.C.T. MSS., Vol II. A commentary on this work is noticed under R. No. 11 *ante*.

Incomplete.

(த-பு.)—

இந்நூல், டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 815-ஆம் நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் முதல் இரண்டு பிரகரணங்கள் பூர்ணமாகவும், மூன்றாவது பிரகரணம் இறுதியில் இரண்டொரு வாக்கியம் நீங்கலாகவும் உள்ளது. 8, 11 எண்கள் அமைந்த வடுகள் இரண்டும் இதில் இல்லை.

---

R. No. 1438 (of the Sanskrit Part).

Palm-leaf. 13¾ × 1 inches Foll. 89. Lines, 6 in a page. Grantha and Tamil. Good.

Purchased in 1914-15 from M.R.Ry. Āñjanēya Śarma of Varahūr, Tanjore district.

(d) சமயோசிதச்செய்யுட்கள்.

SAMAYŌCITAŚEYYUṬKAḶ.

Foll. 12a—20a.

A collection of witty and cleverly composed stanzas taken from authors like Paṭṭinattuppiḷḷai and others.

**Beginning:**

கடலிலே திரும்புமாமை கரையிலேறி முட்டையிட்டு
உடலிலே நினைந்தபோது ரூபமான வாறுபோல்
மடலிலே யெழுதொணுத மணிய[ெ]ரங்க சோதியை
உடலிலே நினைந்தபேர்க ளுண்மைநல்ல வுண்மையே. (க)

நா[ளி](ழி)யுப்பு நா[ளி](ழி)யுப்பு நா[ளி](ழி)யான வாறுபோல்
ஆழியாறு மீசனு மம(ர்)ந்த வாறு தோனற[வி]லோ
ஏறுமேறு மீசனை யியங்குசக கரத்தனை
வேறுகூறு செய்தபேர்கள் வீழ்வர்வெண் ணரகிலே. (உ)

எங்குமொத்த வீசனு[ர்யெ](ரெ)ன்னுடல் புகுந்தபின்
பங்குகூறு செய்யு மாந்தர் பாடுசென் றழுங்கிலே [ரும்
உங்கள்தேவ [ர்யெ](ரெ)ங்கள் தேவ[ர்யெ](ரெ)ண்ணிரண்டு தேவ
உங்கள்பேத மன்றியேமற் றுண்மை பேத மில்லையே. (௯)

* * * *

ஒளியதான காசிதன்னி லுண்மையா யிருக்கு மெங்கள்
வெளியதான மேனியன் விசுவநாத ரானவன்
தெளியுதிகைக் குடல் நெறுத்திசெய்யுகின்ற மந்திரம் (?)
எளியதே ஸ்ரீராமராம ராமமென்னும் நாமமே. (௮)

**End:**

என்செய லாவதி யாதொன்று மில்லை யினித் தெய்வமே
உன்செய லே(செயலெ)ன் றுணர[ற்](ப்)பெற் றே[னு]னிந்தவூனெடுத்த
பின்செய்த தீவினை யிங்கொ[ண்டு](ன்று)மில்லைப் பிறப்ப தற்கு
முன்செய்த தீவினை யோயிங்ங னேவந்து மூண்டதுவே. (௨௬)

[illegible][டி](டு)விப் பானுமுறக்குவிப் பானு(மிங்கொ)[மொ]ன்றொடொன்றை
மூட்[டி](டு)விப் பானுமுய[ன் றுபல்லேக்](ங்குவிப்பானு முயன்றவினை)
காட்[டி](டு)விப்பானு மிருவினைப் பாசக் கயிற்றின்வழி
ஆட்டுவிப்பானு மொருவனுண்டே தில்லையம்பலத்தே. (௨௭)

சொல்லினுந் சொல்லின் முடிவிலும் வேதச் சுருதியிலு
மல்லிலு மாசற்ற வாகாயந் தன்னிலு மாய்ந்து விட்டோ
ரில்லினு மன்பரிடத்திலு மீச னிருக்கு மிடங்
கல்லிலுஞ் செம்பிலு மோவிருப் பானெங்கள் கண்ணுதலே. (௨௮)

தீதற்ற சொல்லை புரையுங்கண்டீர் தாமினபுசெய்யுங்கண்டீர்
வேதத்தினெஞ்சடையுங்கண்டீர் விருதாவினெண்ணிப்
பேதைத் தனத்தை நம்பாதே கண்டீ ருயிர்போம் பொழுது
காதற்ற வூசியும் வாராது காணுமிக் கடைவழிக்கே. (௨௯)

(கு-பு.)—

இதில், பட்டினத்துப் பிள்ளையார் முதலிய பலருடைய வாக்குக்களில் ஸந்தர்ப்பத்திற்குத் தககதாகவுள்ளனவும், ஆச்சரியத்தை விளைவிப்பனவுமான பல செய்யுட்கள் தொகுக்கச் சேகரிக்கப்பெற்றுள்ளன. தொகுத்தவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை.

---

## (g) நடராசர்துதிமுதலியன.
## NAṬARĀJARTUDIMUDALIYANA.

Foll. 49*a*—59*a*. Fol. 59*b* is left blank.

Contains a hymn in praise of Naṭarājar, a manifestation of God Śiva, as worshipped at Chidambaram and some other minor poems taken from Bhadragiriyār's Meyñānappulambal.

**Beginning :**

விரித்தசெஞ் சடையாட வதனசந் திரனாட விரிகிழல் நயனமாட
வெண்முறுவ னிலவாட நனரூந் தமருகமாட விசயமுறு செங்கையாட
தரித்தவெரி யனலாட வபயகர மாடயிரு செங்கைதோ ளூஞ்சலாட
தங்குநூலாட மேலேநீறாட ஒளிதன புழுமேனியாட
உரித்தவெரி யனலாட வுபயகரமாட வுபயபரி பூர்ணமாட
ஒருபத மெடுத்தாட வொருபத மிதிததாட உள்ளமகிழ்ந்து செகெத்து?
சிரித்துமட மங்கையர்கள கொண்டாட நினருட வுனதிரு நடனமென்று
காண்பேன செகயபணி திகம்பர சிதமப்ர நடேசனே. (க)

* * * *

ராகம்—ஆரபி.

கண்டவர் விண்டிலரே—அனுதினம்
விண்டவர் கண்டிலரே.

கண்டவர் விண்டிலர் விண்டவா—கண்டிலர்
அண்டரண்டஙகடந்தஞதி சோதிபாதம்
முத்திபத்தி மூலையாள விளைவதல்லால்
நெத்தி வொத்தியொரு நிறைமைதானுமல்ல
தத்தியெனறு தாளமததளமதிரவே
தித்தியொத்தியெனறுளாடு நிருத்தனதே—கண்டவா. (உ)

**End :**

ஆங்கார முள்ளடங்கி யையம்புலனைச்சுட்டறுத்துத்
தூங்காமறறூஙகிச் சுகம்பெறுவதெககாலம.

நீங்காச சிவயோக நித்திரைகொண் டேயிருந்து
தேஙகா[ய](க்) கருணை[கன]வெளளம தேககுவதெக்காலம்.

ஓடாம லோடி புலகமெல்லாஞ் [சிதறி](சுற்றி)வந்து
தேடாம லெனனிடத்தே தெரிசிபப தெககாலம்

தந்தைதாய மககள சகோதரமும் பொயயெனவே
சிந்தைதனித் தேடித் தெரிசிபப தெக்காலம்.

பிறப்பு மிறப்பு மற்றுப் பேச்சறறு மூசசற்று
மறப்பு நினைபபு மறறு'மாண்டிருபப தெககாலம.

வேதாநத வேதமெல்லாம விடடொழிந்தே நிட்டையிலே
ஏகாந்த மாக விருபபதினி யெககாலம.

செம்பிற் களிம்பறவே தேய்க்கும் புளியது போல்
அன் புளிநே ரனனை யது காப்ப தெககாலம்.

(கு-பு.)—

இந்[illegible]லின முதலிற சில செய்யுட்கள் நடராசர், தோத்திரரூபமாகவும்
இ[illegible]த்திரகிரியார் மெயஞ்ஞானப் புலம்பலில் உள்ள சில செய்யுட்
களும் [illegible]ப்பெறறிருககின்றன. இதைத்[illegible]த்தவர்பெயர் முதலியன
தெரியவில்லை.

## (h) பராபரக்கண்ணி.
## PARĀPARAKKAṆṆI.

Foll. 60*a*—62*a*. Fol. 62*b* is left blank.

A collection of 24 stanzas taken from Tayumānavar's **Parāparakkaṇṇi.**

**Beginning:**

ஆதிஅந்த நாமமெ[ன்று]ம் சொல்லாதே நின்னருளாகு
சீறறிநதா லுயயுமெவன் சிவமே பராபரமே. (க)

வா[னி](ன)னந்த மண்ணனந்தம் வைத்துவைத்து
பாராம லானந்தம் வேணுமே யலந்தேம் பராபரமே. (உ)

என்[illegible]வெளியவரு மெஙகெஙகும பாாததாலும
உன்[illegible]போல வலியவருமுணடோ பராபரமே. (ங)

வானதி நீயெனவே வைத்தமறை யெனனையுநீ
[illegible]ானெகச சொலவாதோ சாறறுய பராபரமே. (ச)

எககலையுங கறறுணாநதோ மெனறவாககுஞ சமயதனுசொல்
வககணையா லினபம வருமோ பராபரமே (ரு)

சினனஞ் சிறியேனறன சிாகைகவாந தாாிறைவா
தனனந தனியே தவிபபேனே பைஙகிளியே

**End:**

கனனங கரியநிறக காமாதி ராட்சசப பேயக
கெனனை யிலககாக வைதத தெனனே பராபரமே. (உஉ)

சுமமா விருபபதுவே சுட்டறற பூரணமென
றெம்மா லறிதறகெளிதோ பராபரமே (உங)

வருவான வநதேனெனலபோல மனவரியழி யுஞ சகததைத
தெரிவாக விலலையெனற தீரம பராபரமே (உச)

[illegible]தாயுமானவாசெயத "பராபரககணண" யின செயயுட்களிற சில
[illegible]தொகுபபாகும. இநதபபிரதியில இருபததுநானகு கணணிகளே
[illegible]

---

## [illegible]ஏநநாட்கண்ணிமுதலியன.
## [illegible]NĀṬKANNIMUDALIYANA

Foll. 63*a*—71*b*. Fol. 64*b* is left blank.

This is a collection of stanzas taken from Ennātkaṇṇi, of Tāyumānavar, Tirumalai of Kulasēkharālvār, Prabhulingalīlai of Śivaprakāśar, Tēvāram, etc

**Beginning**

[illegible] போதுமெனப தெநநாளோ. (க)

நாற்ற மிக்க ட்டு நவவாயில் பெறறபசுஞ்
சோற்றுத் துருத்தி சுமை யென்ப தெந்நாளோ. (௨)

காக்கை நரிசெந்நாய் கழுகொருநாள கூடியுண்டு
தேக்குவிருந் தாமுடலை சீயென்ப தெந்நாளோ. (௩)

உருவிருப்ப வுள்ளேதா னூறுமலக் கேணி
யருவருப்பு வாழ்க்கையைக் கண்டருசுநா ளெந்நாளோ. (௪)

* * * *

திண்ணியநெஞ் சப்பறவை சிக்கக் குழற் காட்டிற
கண்ணிவைப்போர் மாயங் கடக்குநா ளெந்நாளோ.

ஆறாத புண்ணி லழுத்திக் கிடவாமல்
தேறாத சிந்தைதனைத் தேற்றுவது மெக்காலம்.

**End:**

குடதிசை முடியைவைத்துக் குணதிசை பாதம் நீட்டி
வடதிசை பின்புகாட்டித் தென்றிசை யிலங்கைநோக்கி
கடலிறக் கடவு ளெந்தை யரவணைத் துயிலுமா கண்டு
உடலெனக் குருகு மாலோ என்செய்கே னுலகத் தீரே.

ஊரிலேன் காணியில்லை யுறவுமற் றொருவ ரில்லை
பாரினின் பாதமூல பற்றிலேன் பரம மூர்த்தி !
காரொளி வண்ணனே ! கண்ணனே ! கதற கின்றே
னருளார் களைக ணம்மா ! வரங்கமா நகருளானே.

* * * *

புண்ணூ றுடற்பிறவி போது மெனக்கு
மெண்ணூ திருந்த தினிப்போதும்—கண்ணா !
குழற்காளாய் ! தென்னரங்க(க)கோயிலா ! நின்பொற்
கழற்காளா நின்னென்னைக் கார். (௫)

கொண்டல்கா ளும்மைக் குறித்துத் தொழுகின்றேன்
அண்டர்கா ளுவரங்கத் தம்மா(னைக்)—கண்டு
மனத்துளவத் தைப்பட்டு மென மைய லவாஞ் சொல்லி
புனத்துளவத் தைக் கொணரீர் போய். (௬)

ஓடும்பொன் னு முறவும் பகைபு மோரா
கேடுஞ் செல்வமும் கீர்த்தியு நிந்தையும்
வீடுங் கானமும் வேறற நோக்குதல்
கூடுந் தன்னை கொளு மனம் நன்மனம்.

* * * *

சங்கநிதி பதுமநிதி யிரண்டுந் தந்து
தரணியொடு வானாளத் தருவ ரேனும்
மங்குவா ரவர் செல்வ மதிப்போ மல்லோம்
மாதேவர்க் கேகாந்த ரல்லா ராகில்

அங்கமெலாங் குறைந்தழுகுதொழுநோயரா
  யாவுரித்துத் தின்றுழலும் புலையரேனும்
கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க் கன்பராகில்
  அவர்கண்டீர் நாம்வணங்குங் கடவுளாரே. (௩)

பாதிப ராயழுகிய கால்கையரேனும்

*   *   *   *

(கு-பு)—

இந்நூல், 'எந்நாட்கண்ணி, திருமாலை, பிரபுலிங்கலீலை, தேவாரம், திருவரங்கக் கலம்பகம்' ஆகிய இவற்றில் உள்ள சில பாடல்களின் தொகுப்பாகும். இதைத் தொகுத்தவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை.

---

R. No. 1453 (of the Sanskrit Part).

Palm-leaf. 16½ × 1½ inches. Foll. 203. Lines, 8 in a page. Grantha and Tamil. Much injured.

Presented in 1914-15 by M.R.Ry. S Krṣnamācāriyar of Triplicane.

(o-1) திருமொழிஸாரம்.
TIRUMOḺISĀRAM.

Foll. 99a–143a.

This is a summary of the teachings and the meanings of the Tirumoḻi of Tirumaṅgaiyālvār. It is said to have been written by Vēṅkaṭēśa, son of Vādibhīkarārya, and disciple of Saumyajāmātṛmuni, at the instance of God Viṣṇu worshipped in the shrine at Negapatam, and the commentary of Periyavaccān Piḷḷai is said to have been followed.

Complete.

**Beginning:**

நம்மாசார்யர்களுக்கு ப்ரபோதார்த்தஸாரஸங்க்ரஹத்திலுங்காட்டில் வாக்யத்ரயமும் ஸர்வோபநிஷத்ஸர்வோபாயோபாயநிஷ்டா ப்ராப்யப்ராப்திப்ரதிபாதகமாகையாலே ஸக்ருஜ்ஜாபிதமாயிருந்துள்ள த்ரயரஹஸ்யமான மந்த்ரார்த்தத்தில் ஸவாக்யாவலிங்களாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற அர்த்தங்கள் பத்து.

அவையாவன—ப்ராப்யஸ்வரூபகாரணத்வமும் ஸத்ஸ்வரூபத்வமும் நாராயணத்வமும் அவனுடைய அஸாதாரணமான விக்ரஹயோகமும் அதினுடைய உபாயத்வமும் தத்விஷயணியாய் ப்ரவ்ருத்தமாயிருந்துள்ள ப்ரார்த்தநாசக்தியும் உபயஸித்தகர்த்ருத்வாதிகளுடைய நிவ்ருத்யோபாயம் கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியான ஸ்வாமியினுடைய வாசி

ஸ்ராஷ்டித்தும் ஹாரித்தும் நிகந்தெகைதயின்றும் ஸஹேதகைதயின் வ்ருத்திவைநகநிவ்ருத்தியும இவைதான் தெதாத்தம் என்கிறஸ்லோகத்திலே வ்ருத்திவ்யாதங்களாயிற்று.

*　　　*　　　*.　　　*

திருமொழி ஸாரணாமதிஷேது விவரணமாயிருக்கும். ஆகையாலே அதில் பதினொருபத்தாலும் ஸம்பந்திக இவ்வ்வள் வ்யாதிகங்களாயிருக்கும்.

**End :**

"வெஞ்சிங்கத்தரி" என்றதற்கும் "யோ ஶோ நாஸிம்ஹ தி ஜவதி தெலு உதாரி ஶக்தோ" என்ற இதுவே ஹும் | விஸவங்களில் இன்று, ., மிறே இத்திருமொழியில் வ்ருத்திவ்யாதிதங்கள். இப்படி கருதா ஹும் சொல்லித் தலைக்கட்டினாராயிற்று

**Colophon :**

ஶேஷ்டின வஹது ஸாஸநதீஸாஸஂ
நாமாஷ்வபயஶோ வபாபஷொதிஷேஸு |
கலிஸவதுள வஂவரணாஜி வாதி
ஸீகாவிஸநபஹஶஸகஂ தீய ||
ஸ்ரீக்ருஷ்ணஸமேஸநந ஸஂத்ய பீகாஂ
யஂகஂவநாத்ராஷிதயஷிஸேஷ |
மஸோஸாஶ் வ்ரஸதெ ஶ்ர பவிஸோஸவயஷஶ்
ஸ்ரீவெஷடேஶா விஸ்ரவதிஂ வஂகாதீச ||

(கு-பு.)—

இது, பெரியதிருமொழி பெரியவாச்சான்பிள்ளையின் வியாகயான விஷயங்களைத்தழுவி வாதிபயங்கராசாரியருடைய குமாரரான வேங்கடாசார்யர், இயற்றியதாக இந்நூலின் இறுதிச்சுலோகத்தால் அறியக்கிடக்கிறது.

117-ஆம் ஏட்டில், இந்நூலாசிரியராகிய வேங்கடாசாரியார், பிரமோதூத வருஷம் துலாமாசம் திருநாராயணபுரம் போயிருந்தபொழுது அங்கு எழுந்தருளி இருக்கும் விஷ்ணுவின்மீது செய்துள்ள வடமொழி தோத்திரப்பாக்கள் பல எழுதியுள்ளன.

———

## (o-1a) ஸ்ரீமுஷ்ணஸ்தோத்ரம்.

## ŚRĪMUṢṆASTOTRAM.

• Foll. 143*a*—146*b*.

A hymn in praise of God Varāha worshipped in the shrine at Śrīmuṣṇam (South Arcot district). The name of the author is not given, but Vēṅkaṭēśa referred to in the last sub-division is perhaps the author.

Complete.

**Beginning :**

நெஞ்சே யுனக்கொரு தஞ்ச நினைத் திரு நேசமுட
னஞ்சே லருவினை தனைநினை[நி]தி நீ யாம்ரத்தால்
மினசே ரிடையன மென்னடைய புட்கள் மேவியுறை
கொஞ்சேர் கிளிபொழில் முட்ட வராகன குறைக்கழலே. (க)

காராவாலைக் காலேக்கதுவத் நடத்தது காதலுடன்
பரமாகு மூலப்பதிபெவ . . . ருளே நீ பத்திதா
திராளாக வேத்தத் திருவாழியேத்தித் திகழ்பறவை
யரசேறி வந்தருள் முட்டவராக னரண் நமக்கே.

* * *

சிட்டர் தொழும் பதன் சீர்க்கடல் செங்கட் டிருமுகவன்
மட்டவிழுங் குழல் மலராள்பதி யணமகள் கோன்
துட்டர்கள் காவலன் தண்டகளுவி துறந்தவிறல்
முட்ட நகர்க்கிறை மொய்கழலேத்த முயல்மனமே. (௫)
தாமரை யான் சிவன்தேவர்க ளுயகன் தாரணியோர்
நீமற வேலரு ளொன்று நிரந்தரம் நீள்விசும்போர்
தாமரை செண்பகத் தண்டுளவத்தொடை தாமணியும்
பூமகள் மேவிய முட்ட நகர்க்கிறை புண்ணியனே. (௬)

**End:**

வாசவன் முக்கணன் மாமல ராதனன் வானவர்கள்
பூசுரர் யோகிகள் பூரண ஞானியர் பூதலத்தோர்
காசினி யிற்பதி யினூற் றெட்டு கன்னிறகண(த்த)தோர்
தேசுடை முட்ட வராகனைச் சேர்ந்து திகழ்ந்தனரே. (௪௯)

* * * *

நெஞ்சுகர வேற்றமங்கை சிட்டர்தாமரை தூய் துள்ளிபள்ளிவிண் பொது வண்டுபூதனையாங்கம் தென்வெள்ளறை நந்தி செம்பியன் வெஃகா தாமரை . . . ன கோதாவிலே விட்டண்டவிவள் மணி ஏசி ஓம் வண்டார் ஆரனலை மீர் எட்டக்கரம் மண்டபம் நாதன் கொங்குவையகம் வங்கவேர்பாதம ழிசை கருளவலர் . . சிட்டர்கள் முண்ட சீர்கறைவாழ்வுபூமகள் மருவாவிலவா தேர் வாசவன்வாழி.

(கு-பு.)—

இது, ஸ்ரீமுஷ்ணத்தில் கோயில்கொண்டெழுந்தருளி இருக்கும் ஆதிவராகப் பெருமாள்மீது தோத்திரரூபமாக இயற்றப்பெற்றது. இயற்றியவர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

---

## (d-2) பெரியதிருமொழி, உரையுடன்.

## PERIYATIRUMOḺI WITH COMMENTARY.

Foll. 184*a*—203*b*.

This is an explanatory commentary on the Tirumoḻi of Tirumaṅgaiyāḻvār. It is different from Periyavāccān Piḷḷai's commentary and may have been written by Vēṅkaṭēśa referred to already.

Contains the commentary on the second to the ninth Tirumoḻi of the fourth Pattu.

**Beginning:**

கோயில் விரோதி நிரசனமும் பண்ணி ஆச்ரிதரக்ஷணமும்பண்ணினவன் இவை இன்னமும் இவையிற்றுக்குப் பாங்கானவிடமென்று வர்த்திக்குந்தேசம் கடல் ஞாலத்த ஸ்ரீமிக்கான வெஷம்ஸாரத்பே(?)தண்ணளிமிக்

கவனுய் ஸம்ஸாரிகள்படுகிற கிலேசத்தை அனுஸந்தித்து இத்தைப்போக்கவேணுமென்று திருவுள்ளம் இங்கேவேருன்றினபடியைப் பிரிப்பது; இனைய பெருமானை அகற்றுவதாய் அனந்தரூபாவதாரத்துக்குக் காலமாய்த்தென்று தேவ கார்யத்திலே ஒருப்படுவித்துக் கிளப்பவேண்டும்படி யிறே அக்கரை நாடிக்கடிந்திட்டு நாட்டையளித்துய்யச் செயதென்னக் கடவதிறே. அவர்கள் இருந்தடங்களிலே தேடிச் சென்று கொன்று லங்கா துவாரத்திலே விஜய ஸ்ரீபரிவ்ருதராய்க் கொண்டெழுந்தருளி நின்ற அளவிலே ( . . . . . . . . . )

"செம்பலர்" இத்தியாதி :—பலாக்களுடைய செவ்விய திரைசெண்பகம், குருக்கத்தி, தேமா, வாழைகளாலே சூழ்ந்திருக்குமாவத்து. இவை புறச்சோலைகள். செம்மை பலாவுக்கு விசேஷணம்; இது மேவிலத்வயிக்கிறது. ( . . . . . . . )

இரண்டாம் பாட்டு :—கீழாம் விருத்தாந்தத்தை அனுஸந்தித்து அதுக்கு அனந்தரமான கிருஷ்ணுவதாரத்தை மேல் நாலுபாட்டிலே அருளிச்செய்கிருர். அதில் இந்தப்பாட்டிலே காளீயமர்த்தன வ்ருத்தாந்தத்தை அனுஸந்திக்கிருர்.

பல்லவம் திகழ்பூங்கடம்பேறி—காளியனுடைய விஷத்தாலே தக்த(ᏅᏦ)மாய்க்கிடந்து திருவடிகளின் ஸ்பர்சத்தாலே தளிரும் பூவுமாய்த் தழைத்ததாய்த்து. தளிர் விளங்கா நிற்பதாய்ப்பழுத்த கடம்பின் மேலே ஏறிக் காளியனுடைய பணங்களாகிற ரங்கத்தின் மேலே அவன் தப்பாதபடியாக நினைவின்றிக்கே இருக்கச் செய்தேவந்து கடுகப்பாய்ந்து.

அருநடஞ் செய்த—அந்த ந்ருத்தத்திலே வன்மைக் கூத்தென்றும் மென்மைக்கூத்தென்றும் சில உண்டு. அவற்றை யடையப்பண்ணின. 'பனைடம் பயின்றவ' னென்னக்கடவதிறே. அன்று[து](தொ)டங்கி பரத சாஸ்திரத்துக்குவேண்டும் லட்சணங்களெல்லாம் எழுதிக்கொள்ளலாம் படி பலவகைப்பட்ட ந்ருத்தங்களைப் பண்ணினவன்.

## End:

ஒன்பதாம் பாட்டு :—கீழிற் பாட்டில் ஆர்த்ராபத்ரக்ஷகத்வம் சொல்லிற்று இதில் அவனுக்கும் கூ . . . . . . . ரணகளை(?)ப்ரஹ்மாவுக்கும் கூடகாரணார்த்தமென்கிருர்.

இந்து வித்யாதி :—சந்த்ரனையுடைத்தான ஜடையையுடைத்தான ருத்திரனை சிருஷ்டித்த சதுர்முகனைத்தன்னுடைய அழகுமிக்கிருந்துள்ள திருவுந்தியிற் பெரிய மலரின்மேலே ஸ்ருஷ்டித்தவன், தன்னுலே ஸ்ருஷ்டனை சதுர்முகனுலே ஸ்ருஷ்டமான ஜகத்தென்று அதினுடைய ரக்ஷணத்துக்கு உறுப்பாக, (அவன்) விரும்பிவர்த்திக்கிற தேசம். கந்திறிது (?) "காரணகலெ வலெொாஃ வடிமிக-ஂ உயஉயாஃகஃநாஂ" என்று ( . . . . . . . )

(கு-பு.)—

இது, பெரிய திருமொழி 4-ஆம் பத்தில் 2-ஆம திருமொழி முதல் 9-ஆம் திருமொழி வரையில் உள்ளவற்றின் விரிவுரையாகும். பெரியவாச்சான் பிள்ளை இயற்றிய வியாக்யானத்தினும் வேருகவுள்ளது. 'இவ்வியாக்கியானம் செய்தவர் வேங்கடாசார்யராய் இருக்கலாமென்று தோற்றுகிறது.

R. No. **1939** (of the Sanskrit Part).

Palm-leaf. 10½ × 2 inches. Foll. 192. Lines, 10 in a page. Tamil and Malayāḷam. Good.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. Appuṇṇi of Elappuḷḷi, Palghat.

(*a*) வேதாந்தக்குறம்.

VĒDĀNTAKKUṚAM.

Foll. 1*a*—71*b*.

A work in prose and poetry explaining the Advaita Vēdānta system of philosophy, as if taught by Ñāna, i.e., wisdom personified as a woman of the Kuṛatti caste. The author's name is not given, but perhaps he is a disciple of Vēṅkaṭēśa.

Complete.

**Beginning:**

அகண்டமாய் நிர்க்குணமாய் இருக்கும் ஹரி தானே அவனியிலே வந்து அவதரி[ச்சு](த்து)ரூபமதாய் ஸ்ரீவேங்கடேசரெனனு நாமம் தரி[சசு](த்த) குரு திருவடிகளிரண்டும் திரளாய் நமஸ்கரித்தேன்.

ஒரு சிற்றெறும்பு வந்து கடலில் (உள்ள) ஜலத்தையெல்லாம் பற்றறவே நான்குடிப்பேன் என்னுங்கதை போல உத்த(ம)தத்வம் ஸாபல்யமாக உரைக்குகைக்கு அல்பபுத்தியாலே எனக்கு அறியப்படுமோ. ஆனாலும், அத்வைதமெல்லாவற்றையும் ஸங்க்ரஹமாய்ச் சொனனலும் ப்பாத சுத்ததத்துவ ஞானியர்கள் தாமாய்ப் பொறுத்தருளவேண்டுமென்று தாள் பணிந்தேன்.

தத்வசாரக் குறம்பாடச்சங்கரர் குமாரா,
தரணியிலேவுள்ள பேர்கள்தடைதீர்க்கும் வீரா
விக்கி[னெ]மற்றுபரி பூர்ணமாக வரந்தந்து விக்னேசுவரா
எனக்குமுன் நடக்கவேணும்.

விமலமாக விதியினுடைய நாவினுள்ளே வசிக்கும் வித்யாலட்சுமி எனக்குமுன் நடக்கவேணும். அமரரெல்லாம் அநுதினமும் அடிவணங்குந் தாயே.

* * * *

பிரமபுரந்தனிலிருந்து போதவடிவாங்குறத்தி
கர்மசாலங்களென்னும் காட்டையெல்லாந்தான்கடந்து
வர்மமற்ற மனதுடையாள் வாக்யார்த்த தத்பதையாள்
நிர்ம்மலமாம் புத்தியென்னும் பெண்ணருகேவந்தாளே.

போதமென்னுங் குறமகள் வரத்தையதிசீதமான
சந்திரிகைபோலவே தயைபொழிய
பாதநகந்தொட்டு சிரசறுதி நாலுசாதனங்க
ளாறதங்கபணதிகளழகுசெய
வேதனமென்கிறவ திரம் விளங்கச்
சாமவேத வாக்யமாகிற விபூதியிட்டு, துலங்கப்
பிரஞ்ஞை என்னும் அட்சமாலைபிடிச்சுப்
பரிபூரணமாகப் பிரமவித்தை ஸகலமும் படித்து,
பிரமமாகுமென்னும் குறக்கூடையும் பெரியோர்கள் சேர்வையென்னும் இந்த ஓய்யார நடையும் ( . . ) அநுபவமென்கிற பிள்ளையை இடுக்கி,

'அபரோட்சஸாக்ஷாத்கார மெனனும் கோல் பிடிச்சுப் பழக்கி
இத்தனை ஸம்ப்ரமத்தோடன் குறத்தி சாட்சி
விருத்தி என்னும் வீதியிலே வரத்திலே
ஒருத்தி ஆதத்வாசப்படியில் வந்தாளே.

வந்துநின்ற குறமகளைக்கண்டு
அந்தமதினிகழ வந்தடுத்துவிட்டாறபோல்
வந்தவளைப் பார்த்துரைப்பள் உன்
சந்திரமதி முகவடிவை
யிந்துலகிற் கண்டதில்லை,
எந்த நாடுந்தனுககு எனககையே சொல்வாயே.
அத்துவிதமான நாடெங்கணுடு
வசைககப்போகாத நாடெஙகணுடு
துவைதோபாதியில் சித்தத்துககு
அதிதூரமானதோர் நாடெங்கணுடு
இசசையில்லாத நாடெங்கணுடு
இருட்டிப்போகாத நாடெங்கணுடு
* ஓச்சையில்லாத நாடெஙகணுடு
ஒளிவெளியான நாடெங்கணுடு.

**End :**

இந்த நிசசயத்தோடே ஜீவன முக்தியாகும் புரத்தில் இரத்தியாகும் புருஷனுடே அத்வைதானநதமடைஞசால் இநத நிசசயத்தோடே ஜீவன முகதியாகும் புரத்தில் இநதபாடத்தைக கறறவா, கறறபோ, கேடடவர்கள் கைவல்யமடைவாாகள். அக்ஷரம பதம் வாககியம அர்த்தம சபதஙகள உள்ளவெல்லாம் கொசசையாகச சொனனேும குருவேஙகடேசனுககுப் பிரீதி.

(த-பு)—

இந்நூல் அத்வைத வேதாந்தத்தை மிக எளிதில் விளககுவது. ஞான மெனகிற குறத்தி சொல்லுவதாக அமைந்தது. இநநூலை இயறறியவா பெயர் முதலியன விளக்கமாகத் தெரியவில்லை. ஆயினும், முதலிலும் இறுதியிலும் உள்ள வாககியங்களால் வேங்கடேச குருவின சிஷ்யரொருவர் இதை இயறறினரெனறு தெரிகிறது.

---

* ஓசசை-சப்தம.

# ALPHABETICAL SYNOPSIS OF SUBJECT HEADINGS.

[Reference is given to the pages of the subject index.]

# SUBJECT INDEX

OF THE

## WORKS DESCRIBED IN THE TAMIL PART OF THE TRIENNIAL CATALOGUE OF MANUSCRIPTS.

[*Note.*—The letters in column 2 are used with the following significance: L means that there were no copies of the work in the Library; P means that the manuscript contains a portion which was not in the Library; T means that there were not more than three copies of the work in the Library.]

## *Prabandangaḷ* (பிரபந்தங்கள்).

### *Antādi* (அந்தாதி).



### *Padiṟṟuppattantādi* (பதிற்றுப்பத்தந்தாதி).



### *Veṇbā* (வெண்பா).



### *Kaliveṇbā* (கலி வெண்பா).



### *Kōvai* (கோவை).



### *Nāṭakam* (நாடகம்).



### *Piḷḷaittamiḻ* (பிள்ளைத் தமிழ்).



### *Tūdu* (தூது).



### *Mālai* (மாலை).



### *Irattaimaṇimālai* (இரட்டைமணிமாலை).



### *Kalambakam* (கலம்பகம்).



### *Kaṭṭiyam* (கட்டியம்).



### *Kuṟavañji* (குறவஞ்சி).

## Tanippadal (தனிப்பாடல்).

*Vaiṣṇavamatam—Digests and tracts.*

*Biography.* (சரித்திரம்.)



*Vēdāntam.* (வேதாந்தம்.)

*Jainism.* (ஜைன மதம்.)



*History.* (தேச சரித்திரம்.)



*Alchemy.* (ரசவாதம்.)

*Alchemy and the Yōgam of the Siddhars* (ரசவாதமும் சித்தர்கள்யோகமும்.)

*Divination* (ஆரூடம்).



*Kāmaśāstiram* (காம சாஸ்திரம்).



*Architecture* (சிற்பம்).



*Fire works* (வாணசாஸ்திரம்).



*Miscellaneous.*

# AUTHOR INDEX

OF THE

# TAMIL PART OF THE TRIENNIAL CATALOGUE OF MANUSCRIPTS.

*Note.*—*For* pages 31 to 53 of the General Index, *read* 27 to 49.

# INDEX.

[கு-பு.—இங்கே கோடிடப்பெற்றவை காட்லாகில் விவரிக்கப்பட்ட நூல்களின் பெயர்கள்.]